

சு. அ. ப. ச. சுவாமிநாதன்.

தெய்வப் பிள்ளைமகன்

திருவள்ளுவநாயனார்

அருள் செய்து

தமிழ் வேதமாகிய

திருக்குறண்மூலமும்,

பரிமேலழகருநாயும்.

இவை

இராசநாதபிள்ளைநாயனார்

ம. ஈ. ஈ. சீ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

வேண்டுகோளின் படி,

பாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

பண்டிதருபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதித்து,

சென்னப்பட்டணம்

வண்ணிகேதனவச்சுக்கட்டத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

தூண்மதிவால் வைகாசிமீ.

Copyright

உ.
சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாவித்துவானாகிய

ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ திரிசிரபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை

இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்பூத்தமகரந்தப்புதுமதுவச்செழுங்கமலப்பொருட்டுவாழ்வான
நென்பூத்தநானமுகத்தோனலலைமுகத்தோனேதெளிமினென்னக
கொன்பூத்ததமிழவழங்குநிலநிறையினிதெழுநதுகுதிக்கொண்டாட
மின்பூத்தசெங்கநிரினவளஞவொன்றொருநாமமேவதேதோன்றி. க

பொலிநாமுன்னாரத்தமறைபகத்தமைநதவறமுசுறாபொருளுமேனமே
லொலிதாமறநநான்குமொருமுறாநிண்டகம்பினேறெழுக்கியாங்கு
மெலிதரலிலவரைமுதற்பேருருவொருசிறுநடியகமவிளங்கனமான
நலிதரநீரசிலசொலலிபலப்பொருளுருசெறித்தநவைநண்ணதாக. உ

மொழிசுருங்கலப்பொருளவிளங்கனமொழியவினிதாதலமொழிபுணாதல
வழியமையோசையிறப்பொலிவாழ்ச்சுருதானமுறைநிறுவனமலைவீராதல
பொழிவிழுமியதுபயத்தலகாட்டாதலிப்பதம்பொலியவாயநத
கழிப்பொருளுங்கருதணியுநோக்குமிடநதொலங்கிடங்கனிப்புச்செய்ய. ங

மையேறுபொழின்மதுரைமாநகரத்தருடபுலமைமாட்சியாமுன
கையேறுதிருமுலாகமச்சோதிமறைமுனைத்தகனியாயவிண்பு
பையேறுமணிப்பொருமோதுதிகவிசொற்றதிடப்பனருமபரவிப்போற்ற
வையேறுதிருக்குறளென்றொருதூலசெயதுலகுபபவளித்தானாக. ச

அன்னதூறெருமையுணர்ந்தானறபாணிசிபுரித்தவரியதூலு
கினனநீர்பதஞ்சலிப்போறபலருளாயுமவியாபியமாயிருக்கநாளு
முன்னவாம்வியாபகமேயாகதூறகருத்தணாரந்தேமொழிநதானை
நன்னாவானபுகழப்பரிமேலழகருளாயியற்றவதைநாடியாரும். டு

ஏட்டுவரைந்தெடுத்தணர்நதுவருநாளிலெங்கணஞ்சாலெழுத்துக்குற்ற
மோட்டுமவகையுணராராயப்பரமபனையானதேகருதியொழிநதாரத்தோ
மாட்டுவெனையுணர்நதையுமுலமுமபேருளாயுமுனமவகுத்தவாறே
திட்டுதல்லாவெழுத்திலையையெனயுலகுபுகழ்செம்பிநாடன. க

ஒதுபதியாயவிரமீசாதிருவருளானீருமித்தவைப்பிற
கோதுபதியாதகலவற்றதழைந்துவிளங்கிடச்செங்கோலைக்ககொண்ட
சேதுபதிமானேசரதிகாரந்தாதுசெய்சிங்கஞ்செழு
மாதுபதியாயவுயிரப்பவுலகமுழுவதுமபுரககுமவளளற்கோமான. ௭

கற்பகத்தினறளிர்ணையமென்னிறமுஞ்சங்குனெடுகமலரோகை
யுறப்பவமுமொருசாபிச்செருத்தனமுலேகிகாவிரலுமொளிப்பொன்னாழி
யிறப்பதியொணசுடாமணிபுமெயதுதலாற்றருகிதியிராணித்தெய்வப்
பொற்பமைபாவருணமணிபிவகவநதுஞ்சோந்தாயவெனும்புரவுக்கையான். ௮

பாருநெடுவிசும்புமதுவெங்குளநென்றாயப்பரந்தமாபா
னோருமுணர்வுதடயார்பாறப்பெருக்கருணைமடைத்தருதாலொத்தசண்ணு
வாருமிளங்கையருமபயிபாபுமகமலாததுமொழிமதுரவாயான். ௯
மேருவென்பபுடைபரந்தபகைவாநிலைகலங்கவெழுஉவீங்குநநோளான். ௧௦

சிவஞானத்தேவாவாப்பிரசாதபாலனருளசெழிப்பாலன
பவஞானமுமுதொழியக்கோபாலனஞ்ஞானமபணிகாபாலன
றவஞானநீற்றெளியேபொட்பாலனபனக்காணத்தகாபிபினபால
னவஞானமதுதனாரத்தமுப்பாலனபோரவையெனவமைசோப்பாலன. ௧௧

ஒருகாவித்துவசத்தானொளிர்நாவுமாலிகையானுனாவானமீக்கூர்
தருகாவித்துவசத்தானுறப்பெருஞ்சிவஞானமடங்கவுயக்கஞ
கருகாவித்துவசத்தானபனக்கூர்நாகியுறமனமேகடைகாதுஞ்சா
துருகாவித்துவசத்தானபுணர்பானசெய்காயமெனவுகாக்குமவாளான். ௧௨

கருதுகத்தானமபரவுமாதுபொழிந்தெழுகின்றறானகருதாரமேறபாய
கருதுகத்தானமபரவுஞடியடிபானவாயிறகட்டித்தனங்கு
கருதுகத்தானமபரவுமாதாவெனதுயிரகருகிக்கரிசெலாமி
கருதுகத்தானமபரவுவமாதாநீங்குவற்கைக்கொண்டினளான். ௧௩

தரைசெய்தவப்பயனஞ்சியமைத்தபெருவளப்பதுவைத்தலைமையோன்பொன
வரைசெயநிதிப்பெருவாழ்க்கைகமாளவானபெருமபுலவாமறவாதெனது [௧]
முரைசெய்பெருமபுழப்பொன்னுச்சாமிநீரோதிரானமதிழகூர்நுரைப்பக்கேட
நரைசெயவிடையேறுயாததநம்பிரானடிசனபேரயக்குநலலோன. ௧௪

மன்னுபெருநதமிழப்பாடையிலக்கணமுமிலகையமுமவரம்புகண்டோன
பன்னுசுவரானங்களபலுநீரோனசுவாகமதுறப்பரவழமுதி
யுனனுமனுதிதெய்மலிலைவாயிலாமணிகையுறக்கொண்டினளா
ன்னனுயருனத்தினனாபகைப்பமெனுமபயிவளாக்குமெழிலிப்போலவான். ௧௫

நீடுபுகழத்திருக்கேசீச்சாரந்தருக்கோனசலமிநதிலவாநின்ற
நாடுபுகழத்தலம்பொலியாற்பபாணத்தாலனாவாமுநகராக்கொண்டோன
நேடுபுகழருவமைந்தகத்தவேடவதுதித்தசெலவனயாரும
பாடுபுகழாறுமுகநாவலனவவாறச்சிறப்பித்தானே. ௧௬

மகாவிதவானுகிய ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ

மீ னு ட சி சு ந் த ர ி பி ள னை மா னு க க ரு ம்

சிதம்பரச்செட்டியார குமாரருமாகிய

திரியாகராஜச் செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளா தெய்வச் செழுமறை யவராத—முருவளா செங்கை யுதக மவாவிச்
—கருங்கடன முகட்டிற் செங்கேழ் பரப்பி—மரகதம் பழுத்த குரகத் மோரோ
ழ—சோதர யாதத் தோகால வையத்—தமாந்தினி தெழுநீர் வகலிடம் புதை
தத்—செறியிருள் விழுங்குஞ் செஞ்சுடா வானவா—னலங்கொளி விரிகுந் நல
ங்குளா கரங்க—உண்டிடத் திறக்கு மாண்டகு புரவ—மாயிரந் தாங்கி யவிர
நிலா வெறிகுரு—தரளங் குயிறிய தமலியக் கோயி—லரசவீற் திருந்திவ
வகில மீனற—நானமறை முழங்குந் னுவுடைக கடவுள்—பெருகுபே ரருளா
ற திருவளா ளுவராய—மகிதலத் துதித்து மன்னுறு மகக—ளறமுத் துண்குந்
திறமுற் றுணர்வு—நன்கை யெங்கணு நனிசிறந் தோங்கவும்—புனமை யண்ட
ப பழம்போ யொழியவுஞ்—சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனிவ—னுள்ள
ம பெருங்குளி கொள்ளை கொள்ளவர் — தவலரும் புத்தசால் சங்கத் தமாந்
த—துவலரும் புலவாசொ னுண்பொரு னுலெலாந்—திருப்பெறு கலவி நிரப
புறு வோசொல—பருப்பொரு னுலாய விருப்பற் றெழியவுஞ்—சிறந்நவின்
தாயப் பெரும்பொரு ளடக்கி—புறநவீந் தூலினி துணாவோ யாரு—நன்கு
சொற் சவையொயி நருப்பொருட் சுவைகவாந்—தணுவினமா மேரு வடக்கத்
துணியவு—நறமிழ்ச் செல்வம் பெற்றநன் னுட்டினமுன்—மற்றைய பன்மொ
ழி புறந்புன் னுடெலா—மனப்பொரு ளுடையாமுன் வறியவா போல—வென்
செய வாமென நேக்கற்று நிற்கவு—மெழுத்து முசலாய விலக்கண் மெல்லாம
—பழுத்தினி துறவகும பள்ளி யாகவு—மினறி யமையா வினன்னம் பலவுந்—
துனறின கிடந்து துன்பெறத் திகழவுந்—திருவுந் துன்னிந் தருவாய மலா
நது—பொருவறப் புகன்ற புகலருந் தெய்வத்—திருக்குற ளென்துஞ் செத்
மிழ் வேதம்—பலருரை செய்ய நிலவிய தெனினு—மொருவாப் புலமைத் தரு
மாமுன் னாய—பாடலசால் சிறப்பிற் பதினமா செயத்—நாடுந் முறைகளுட்
பீடமைந் தோங்கும்—பரிமே லழகா பண்ணிய வுண்பொயி—விரிகடல் சூழ
புவி மேவி விளங்கப்—பரிவுறு மச்சிற் பதித்துத் தருகெனக்—கற்பகச் சோ
லை ககனத் துறமென்ப—பொறப்புறு புலவா புகலுவு ருது — நம்போன மா
ரு நலவள முடைத்தெனி—லம்பாச் சென்றினி தறிய லாமென—வெண்ணிச்
சென்றாங் கெழிவுற வளாநது — விண்ணுற நிவநத் விபனமாம் பொழிற்கட்
—சிவநகழை மனத்துச் செவவியோரக் கிடமாய்க்—கவினறிகழ் காராக கா
லவ தரித்த—வமமைந்ரு வுளங்குநிந் தடியார்க் களித்த—கணிகெகதி ராகக்
கண்ணுத் லருளிய—வினித்ததே மாங்குனி யிப்பொழிற் கனியே — யென்னக்
கிளைதொறுந் துணிக் கனிநத்—வெண்ணிலாக் கணிகளை யுண்ண விருமபி—
வாவிப் புருந்தின மந்திக ளெல்லா—மேவியத் தருக்கண் மீமிசை யிரு—து—

தாவிப் புகுந்தத தருதுனி யேறி—யோவிலக கனிகவாந துணவலி யினறிக—
 கூனடை வெரிநின் மேனமயி ரொலமுதிராந—திருகண குழியா வெனபெலாந்
 வெளிப்பட்—டகடுற பொட்டி யடுபசி வருதத—வண்ணுநத நோக்கி நண்ணி
 யிருக்கு—முதுபெரு மந்திகண முன்னாமுன னுகுதது — வெறுத்திட ளுட்டி
 விழைந்துபின் னுண்டு—தாமுயன றுண்ணுந தருவலி யிலலா—வுறவினாக கூ
 ட்டியுண னறவனா நிகாககு—நலமலி செம்பி நனனு மிடையான—மேருவொ
 ன நென்று விளம்புதல் பொய்யென—ருரு மியமப வளவற வுயாநது—செம்
 பொரு னியனறபல செழுமணி மாடத்—துமப ருலாவு மொளியீழை மடவா
 —ரனபுறு மாடவ ரணுந நோக்கி— யினபுற முயங்க வெண்ணுதங் காதல்—
 குறிப்பிற் புலப்படக் கொழுங்கனி யிதனைச— செவவாய்ப் பைருசிறைச சிறு
 கிளி யூட்டப்—புகுவே னென்று புதுமதி மழுங்கப்—பளிங்கரிந தமைத்து வி
 ளங்கறை புகருப்—பித்திகைத் தலத்தி லொத்துத் தோன்று — நீழற் பஞ்சுர
 நோசென்று திறத்தல்—பின்படா காதல் ரனபுற நோக்க — வுறநா ன்றெடுந
 கைத் தோடித் தழுவும—வளமலி புதுவை மாநக ராளி—யவமெலாளு சாரா
 தகலுற வகற்றிச—சிவமெலாம புனைநத சிவஞானத தேவா—பவமெலா மு
 வந்து பண்ணிய மாப்பெருா—தவமெலாந திரண்டொரு தனயனு யுதித்தோ
 ன—பூவினந திசையிலும் புகலுறு மறைய—தீவிதூ மிருசடா திரிதரும் பெ
 ரிய—கோவினந திருசுவை கொழிக நந தமிழவெலா—நாவினும் பாவி—
 டிகுக்கும் புகழா—னுணமையு தூளுணா னுணமையும் வறுமைகொல — வண
 மையுங் காட்சிக் கெணமையும் பகைசெய — துணமையுங் கத்ரவா மொண
 மையு மதியவாந—தணமையுங் கணமையுந தழைசரு செல்வன—வண்டினங்
 குழுகி கொண்டினி தேறிக—கணடிப் பருமுகை வினடின னறவ—மண
 டிப் பெருக வுண்டு தெவிட்டுந— தண்டொடை புனையுந தினடோள வலியா
 —லோதிகழந திலங்குங் காமுடி புனைநது—சோபெற வுயாந நேருநக கீழ
 போய—நீரநிறைந தமைநத வாகடல் உளைநத — பாராநி நின்ற மேருவை
 வெண்ணே—னென்று திரைப்புனல் சுற்றிய வசுநதநா—யுறறநன னூலகன மு
 றறுற வாயநது—கற்றநா வலாகன சொடற்பாக கனைமி— திறிமி திறநெ
 ன மறுணா புலமைபான—மலாபொதுள சோலை சுலவுற வுதித்தி—யுலகெ
 லாம புகழ் நிலவுதென கூட—லில்குபொற சலச மலாதல் மமாத—நலமலி
 சங்கப் பலகையை வென்றேன—காவுறு பிறவியு மரணமு மொழிந ந—வர
 னுறு மேனமை விரவுமெப்பகு ஞானத—திரமுறு முத்தி தரவல தாய—வரவு
 று சடிஸப் பாசிவ பக்திபால—விண்ணுறு மியமப் பெண்ணமா பாகத—நண
 னலை யருசனை பண்ணுற பொருநாட—டணணறுங் கமலமொன நெண்ணு
 நக குறைதலிற் கண்ணிடந திட்டகா வண்ணனை வென்றே—னெவவெந
 நலங்கட கெஃதெஃ துரித்தோ—வவவந நலங்கனா லதையதை வென்றேன
 —சுநதா மணியோ நாநாச சுரபியோ — தெய்வத்தருவோ பெய்யுமா முகி
 லோ—விரிநிதி யோவில வுருவெறித் ததுதா—னலம்புனை யிதுவெனப் புலந
 துணி விலமெனத—தலம்புகல் பொன்னுச சாமி நோந்திர— னனியுள மகிழ
 நது நவினநன னாக—வினிதினி தென்று முனிவற நயப்பற — நிவனிடெ நி
 றைநத துவலரு மறனெலாந— தனனுறு காட்டா மன்னுநக கொளுதூன—
 முதுபே ருலகி லிதுவே யாதலி— னறைநதது சால வமைபுமென துணனி—

நிறைந்தி யாங்கணு நிலவுறப் பதித்தனன்— விடையத்திற் பரக்குந் தடையறு
மனத்தை—நடையற்ச் சுருக்கி யடியினை வைக்குந்—தன்மை யுயிர்க்குத் தா
னறி வுறுத்தப்—பாரிட மென்கும் படர்பா கீரதிப்—பெருமபுனல் சுருக்கிச்
சிறுதுளி யாககி—யொளியுறு சடைமுடி மிளிராத வைக்கு— மூவா முதலவ
னோவா தமருந்—தாவாப் பெருந்தவ மேபா விளங்கிக—கவினமலி தன்னைக்
கண்டவா கொடுமபவங்—காணு தருடருக கோணு சலமுங்—குலவுறு நலமு
யிர கலவுற மலவயி—கா டும பெருந், ௧௨௧ கோணு காணு—மிருந்தி யாக ம
ருவுறப் பெறறு—மனனுறு மீழ் டென மம — பொருவிலாத தன்மை
கொண்ட மாயது—மாணமா, பொழிலயாழப் பாணமச சிரத்திற—கணிபெ
றட விககு மணிமுடி நிகாகரும—பணனு லுணாந் தன்னு வலாக—ஊடொ
றுங் கூடி நலிலுத் லுறற—பீடியாந் தோங்கு பெருவள னெல்லாந்—துன்னு
தன் பெயராத தொகைநிலைத் தொடர்சொலின்—மன்னுமுன் மொழியின் வய
ங்குபொரு ளாககி—யினனும் பறபல ரிசைப்ப விடங்கொடுக்கரு—செல்லு
றொயிலகுழ நல்லு றென்ப—திகமுமம முடிக்கோ சிகாமணி யெனன்ப—பு
கரிலா ஞாலம் புகல்வந் துதித்தோன்—செபதயி மென்னுஞ் சுந்தர மங்கை—
கந்தரத் தழகு களிமங் கலநா—னிலக்கண மனைத்து நலக்க விளக்குந்—துல
க்க மிருந்த தூண்டா விளக்குப்—புணாதரு மின்ப மனவுறு புராண—முண
ரவோர யார்க்கு மொளியுறு நேதிர—நல்லறி வுறுத்தித் தொல்பவந் தொ
லைக்கும்— பலகலை கட்கெலாம் புலனுமோ நிலைம — பொய்தெரித் தகற்றி
மெயயிது வென்னுஞ்—சைவசித் தாரத்த தெய்வ வைப்புக்—கண்ணுபுண
ணியங்கட் கண்ணிய வுயிராந்—தண்ணிய மாசிவ புண்ணியப் பிழம்பு—சிவ
னடி யவரைச் சிவமென மதிக்குந்—தவமது வளாக்கு மவமது சீல—னென
னுளங் குழிகொண டிருக்கு—முனடிகே ராறு முகநா வலனே.

மஹாவித்துவானாகிய ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ

மீனாட்சி சுந்தரபதிள்ளை மாணாக் கரும்

சங்கராஷேகப்பிள்ளை குமாரருமாகிய

தெய்வநாயகப்பிள்ளை

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவள்ளு மருமது தருவளா பெருமா—ஊதியந் தாமரை யந்தி லமரது
—புரிமுறுக் குடைநது முருகுகொப் புனிப்ப—வள்ளித் தழிழக்கும் வெள்ளி
தழ்க் கமலத்— திருமனை யவாவு மொருமனைக் கிழத்தியை — மனனு நா
ஞந் தன்னுறு நாவிற— செநநிறத் திரிநது வெண்ணிறம் பயப்ப — மருவுற
வைத்த வொருபெருந் தேவ— னருமறைப் பொருளைப் பெருநிலத் துதித்த
—மன்பதை கட்டுகலா மின்புற வுணாதத்—வுள்ளத் துள்ளிக் கொள்ளுந் தெ
யவ—வுருவங் கரந்து திருவள்ளு ஞவராய—மாநிலத் துறறு மேனிலத் தவரு
—மவாவுற வென்னுந் தவாரல மமைத்துப்—பனமலை யுள்ளுயா பொன்மலை
யென்னப்—பன்னு லுள்ளுயர் நன்னு லாகப்—புரிவுற வருளிய விரிவுற பொ

ருளசோ—தெய்வக திருக்குறண மெய்மலி தூலைப்— பொற்பமா தருககரு
ட் கற்பக மென்னப்—பலருகா யுளரு நிலவுற விளங்கும் — பரிமே ஸழகா
புரியுறா யோடு— நயக்குறு மச்சில வயகதித் தருகென்—வானினங் களினு
யா தேனு வென்ன—முற்றுற வாய்ந்து கற்றவா குழுமிக—கற்பம் புகலினு
மறபமுங் குறைபாப—பெருவள னமைந்து மருவுமிப் புலியிற் — பம்புபன
னட்டியா செம்பின் னாட—னந்தா மணிகளுட் சிந்தா மணியெனப்—பொன
னியல் புரிசை தென்னுற விடுத்த—நன்னகா பலலினுட் பின்னுரோ பெற்று—
முதுபுகழ் சுமந்துயா புதுவைமா நகரான — சலஞ்சலத் துதித்த நலம்புரி
முத்தெனத்—தவஞாலம் புகழுஞ் சிவஞானத். தேவா—பிறக்குமா தவத்திற்
சிறக்கவந் துதித்தோன — பெருநிதி களினுய ரிருநிதி யென்ன—விரவலாக
கெல்லாம வரையாது கொடுக்கும்—வள்ளற் குழாவக ளுள்ளுயா வள்ளல்
—பன்னக கேடக வுன்னத் தெவிட்டாச— செந்தமிழ்ச் சுவைதெரி சுந்தரக்
குரிசில்—கற்றாக கெல்லா நற்றா யிலலந் — தூயமை மிகுக்கும் வாய்மைப்
பௌவந்—தெருட்குரித் தாய வருடபெருங் குன்ற—முத்தி தருஞ்சிவ பத்தி
ப பிண்ட—நன்னலம் பலவுற துன்னுறு முறையுள் — பெருமபுயா சலத்திற்
சுருமபமாந் துன்னுந்—தாமமா பொன்னுச் சாமி மகிபன்—கழிந்தபே ரு
வகையின் மொழிந்தன னுகக்—களங்கமற் வாய்ந்து விளங்குறப் பதித்தன
—னம்பரத் தலங்கு செம்பொன னாட்டைத்—தோழ னெனக்கொளு மீழ்நன
னாட்டி—னெனமாந் தொளியாழப் பாணத் துற்ற— வளமலி செலவ வள
கை நிகாக்கும்—விலலூர் மாட நலலூர் வாண—னெழுத்துமுத லாக வரு
த்திலக கண்மொலாங்— கடைபோக வுணர்ந்த தடையறு மறிஞன்— றராத
லம் புகழ்சிவ புராணச் செலவஞ—சமையங் களினுயாந் தமைவுபெற ரே
நகித்—தெய்வத் திறம்பொலி னசவ மென்னப்—பலபல கலையெலா நிலவுற
வுணர்ந்த—புலவரி னுயாந்தொளிர நலமலி பெருமான — புகலருஞ் சோத்தி
பொத்துஞ்—சகமகி ழாறு முகநா வலனே.

மகாவித்துவானாதிய ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ

{ மீ னா ட சி சு ந த ர ப பி ள னை மா னா க க ரு ம

வீரச்செட்டியார் குமாரநாமகிய

சோடசாவதானம்

சுப்பராயச் செட்டியார்

இயற்றியது.

நெரிசையாசிரியப்பா.

மலாதலை யுலகிற் குலவுயித் தொகைக — டுன்னிய வினைவழி மன்னிய
போகந்—தனைவிழைந் தருந்த நனைமலாக கோதை— மலைமக ளொருபா னி
லைதர வமைத்த—சிவபிரா னருளின நவலரு வலியாற்—பாறப்பி முண்டப் ப
ரப்பினை நொடியினுள்—வீற்றுலீற் றுக விழுத்தக வகுத்த—தேன்முகப் பது
ம நான்முகப் புத்தேள்—வனபட ரகன்னு மனபதை யனைத்தும்— விதிவில
க் குணாநது கதிபெற்ற குவந்து—சீரிய தெய்வ வாரிய மொழியா— னலகி

ய வளமை மல்கிய சிறப்பிற—பாயிர நானமறை மாயிரு ஞாலத்—தற்பகை
 கரக்கப் படுபொரு ளாதலி—னுலையா மாயி னிலைபெற வமமறைப்—பருப்பொ
 ரு ளொருவி விழுப்பொரு ளொருங்கு — மயிழத்தி மினிய தமிழினிற் தரு
 வான்—பவாசடைப் பனவா துவலருரு சோசா—லிகலது தவத்திறற் பகவமா
 முனிவரன்—செயசவப் பயலுன மைதப் வந்து—மாண்டல லருட்கொடை
 பூண்டகா ரணத்தாற—றெயவப் புலமைத் திருவள னுவொனு—நிகரிலபோ
 மேற்கொண்டகலிட முயயத்—துண்பக் லமமபொரு ளினபமலீ டென்னு—
 நாதபொருள பயக்கு மேற்புடைத் தாகத்—சுப்பா தருநிய முப்பான மருவி
 ய—திருக்குற ளென்னுந் தெய்வமா மறையொடு—தருமா முதலிய சாலினா
 வகுத்த—திருநிலைப் ருணாகளு சிறந்து நிலையு—வரிமே லியலபுகழப் பரி
 மே லழக—ருளங்கனிர் தியற்றிய வளங்கனி யுனாமினீத்—தோசசியின் மிக
 கோர சிந்தைநன் குவப்பக்—கரவித் தங்கனான விரவிய வழக்கனே—துரு
 விய லசசிற் தருகெனப் பட்டிலைப்—பன்னகரு சமந்த பன்னக வரைப்பிற—
 குணங்குளைப் புரவி வணங்கல றோது—வெதுப்பற் றுலகம் பொதுக்கடிந் த
 ளிக்கும்—வலமுறு மிராச குலகு டாமணி—கழகுகி புகாமுக்க கடிவுணல்
 வேழம்—விழைதரு கழைக் மெனகுழை நொடித்து—வானரோய நறுஞ்சுவ
 த தேனரோயத் தருநதப் புகழைக்கர ிட்டப் பழிப்பறு தேனிறு—றுறுமிய
 சந்தனச் சூழல்வாயக் குலவுரு—செறுபுல னுடைய குறுமுனி தன்பா—லர
 நதைகெட துவன்று வராபெறு பாகடுக—ருணமிபி நீராருகளை குடைநதர
 மகளி—ரரக்கலா கரமவிரித் திரப்பதை நிராப்ப—வடுப்பாடக காந்தட டிடு
 பபலா கருலிய—முதியசெந் தமிழகமழ பொடியமால் வரையான்—விரவிய
 விண்ணவா பரவலீ ரடியான்—முவுல களந்த மேவரு நெடுமால்—வனதிற
 த பருவாய வனதிரி னுருக்கொளீடு—யுருவமன் புகுந்து ஐருவியுற காணு
 —வருளா பசுகொடி யொருபாற் படாந்த—முககட கருமின செக்கம
 லத்தான்—சகாயினிற் றேயாந்து புரைதப் மணக்க—லலத்தகு கவுணியக் கு
 லக்கொழூர் திட்ட—பழமறை தன்னகத் தளவளாய மணக்குர—தெய்வவெ
 ண டிடைபெறி வைவையா நதியான்—வரியளி மிதப்பப் புரிமுறுக் கவிழந்
 த—மணங்கம் மும்புய மணங்கபா ருநாகு — மகனமாந் துதவுந் தகவினா
 கடுப்ப — முகனமாந் தொழுகுந் துகளறு செந்தே—னுவடெநிற் தினக்
 கழைப் படப்பைபிற புதுது—சுரிமுகச் சங்குமுல் வரிமடை யுடைப்ப—மட
 டியல் பூந்துகள் கொட்டிச் சிறைசெயுங்—கவிழதுணாத தேமாம பொழில்
 புடை யுடுதத்—பமபிய வளம்பொலி செம்பிரன் னுடன்—புனத் முளரி மா
 னத்தத் தடமெனத்—தேவரு மயிராப்பப் பூவளை யங்களை—வெண்ணிறச் சிறக
 ரண்ணிய மரான்—மருந்திட வென்றம் விருந்திடு மணித்தடர் — துதைதரு
 செல்வப் புடைவமா நகரா—னுலம்பொரு மறுவில வலம்படு புயத்தி—னுறை
 தரு கொற்றவை யுவகையொடு குறுநகை—யருமபிய தொப்ப விருமபிய வ
 னை—வளியடை இடக்குந் தளவமா லிகையான்—மாவரி யந்தனை மறு
 ததுமுட சின்பபிற—றகைக்குந் திறனலன் சிக்கக்கனல் கொழிகருங்—குலி
 சவாட பட்டையுடைக் குரிசிலென னுணாகுற—றன்னவன் றனைநீத் திரங்காப
 போந்த—துசைச்ச சிரவமீ துணமையே யாமெனாக — கண்டவா பலருமவா
 ய் விண்டிடச் சிறந்து—விழிகவா வனப்பிற சுழிகொளவாம பரியான்—றன்

ஊட ஊடனறமா தாக்கிய தெய்வக — கொன்னுறை வயிரவாட கோட்டுமா
 னினங்க—ளகைப்பொடி வாய்வெரீஇத திகைத்தோட டெடுத்ததுச—செலவுழி
 யின்றித திசைதொறு மிமைபா—நாட்டமொடி வட்கி வாட்டமொடி நிற்ப—
 வயங்கொடிது மாநது தயங்கிமதங் கவிழ்த்து— நிகரிகந துலவும் புகாமுக
 க் களிற்றான— கடையுதத் தெழுந்த கருங்கட லென்னப— படையொடி து
 வன்றிய வடையல ருடையா—நெஞ்சுபறை கொட்ட வஞ்சிவிழி விளாப்ப—
 வேற்றிடி போல விடையறு திரட்டிங்—கூற்றுற மெறுமுவலி யேற்றுரி முர
 சினன்—பலப்பல வரசா நலப்பமே லுபாதத—பைங்கொடி யடங்கலும பணி
 செயு நிறபத—சிகழ்ந்துமே லோங்கிச சிறந்தெழிற சயமக— ளாவிக கிணை
 யதாங் காவிக் கொடியினேன—பீடா ருலகங் கோடா நெறியினிற—குலவு
 ற நடாத்து நிலவுசெங் கோலினன்— றணணிய நலங்கெழு புணணிய மேரு
 —நிறைதரு கருணைக் குறைபுணல் லினபு—திரையெழி கலவிக் கரைபொரு
 கடனறுந—தனணளி யருமபிப புணணிய மலாநது—நனநில பழுத்து நி
 னறகுண தாரு— நித்திங் வருட்சிவ பத்தியின பைங்குழ —புகழ்தரு மிரவ
 லர் நிகழ்தரு குறிப்பறிந—துதவிடு சோசா லதுலசந தாமணி—விளங்குறு மு
 யிரொனு மிளங்கோ தனங்கன்— கூட்டமிட டருந்தி யேப்பமிட் பிவப்பக்—
 கணணிய வினசுவை நணணிய வருடபா—லேமமொடி சுரக்குங் காம தேனு
 —பொயவகைச சமயப புதையிருள புதைபட—மெயவகை யொளிவிரி சை
 வ சிகாமணி —யெனறுபற பலரு மெடுத்தினி தியமபக—குணறலி னிலமகள்
 குதுகலிப பெயதத—தவஞா னம்பெறு சிவஞான தேவ—ரியற்றிய தவத்தா
 னயககத் தோன்றியோன —பொதியவிற கடுககையொடி மதிதவழ் சடில—
 மனனு சாயிதன மலாக்குழல் பழிச்சும—பொன்னு சாயிமால் புகனறன னு
 க—வடங்கிய தழை வடங்கலு நிமித்தனெத—தளிர்ந்தளி மொயப்பத் து
 ளித்தலா தேமான—கனிசிறு வாயியாற கமலமென பொருட்டி— ருக்குறீஇ
 யுடைந்து வாககுறு பைந்தே— னீரந்த நிரப்பு மீழ்நன னுட்டி—னிலமகண்
 முகமெனக் குலவுமயாழப் பாணத்—ததிவளரு செந்நது பொதிதலிற பலக
 லை—வல்லோர புகழு நல்லூ ராளி—நந்தலி னலங்கெழு கத்தவேட குரிசில
 —பெரிதுவந்துருறிய வரியமெயத் தவத்தாற—பொறையருள சாந்த நிறை
 கொடை வாயமையென— நினைநற குணங்களோ மன்னிய வருக்கொடி—
 வந்ததென நியாவரும் வழங்கிட வந்தோன— கலவியங் கடலைக் கடப்பவர்
 தமக்கோ—சொலவியன புணையெனத் துரிசற நிற்போ—னிருவகைப் பிரம
 சரியநன் னெறியின—மபற்றலை புகுத்தா நயிட்டிக் நிலைவின—கற்பனை கட
 நத் சிற்பரஞ் சுடாதாள்—கனவினு நனவினுங் கழலாக் கருத்தினன்—பழிதரு
 முத்திப் பகுப்பெலா மொருவி— யழிவிலபே ரின்ப மனிகுது முத்தியை—
 யெளிதினிற நெறித்துப் பங்கிலின புறுத்துஞ்—சைவசித் தாந்த மெயதரு ப
 னுவலை—பையந் திரிபற வகத்தினன் குணாதோன—கையந் விகந்த கருணை
 யங் கடலோன—கூறுசோ புணையு மாறுமுக நாவலன்—பரவிய வுப்பிற பதி
 த்தனன்—விரவிய வுலகம் விளங்குதற் பொருட்டே.

பாலியல்திகாரவகராதிகள்.

பால்.	பககம்.	அதிகாரம்.	பககம்.
அறத்துப்பால்.	க	உடபகை.	உருச
காமத்துப்பால்.	கக0	உழவு.	உசுரு
பொருட்பால்.	ககந	உறுப்புநலனழிதல்.	நருரு
இயல்.	பககம்	ஊககமுடைமை.	கஎச
அங்கவியல்.	கஅச	ஊடலுவகை.	நஅக
அரசியல்.	ககந	ஊழ்.	கக0
இலலறவியல்.	கரு	ஒப்புரவறிதல்.	சு0
ஒழிபியல்.	உஎரு	ஒழுக்கமுடைமை.	ச0
களவியல்.	நக0	ஒற்றூடல்.	கஎக
கற்பியல்.	நநக	கடவுளவாழ்த்து	உ
துறவறவியல்.	சுஅ	கண்ணோட்டம்.	கசுஅ
அதிகாரம்.	பககம்,	கணவிதுப்பழிதல்.	நநஅ
அடக்கமுடைமை.	நஎ	கயமை.	ந0எ
அமைச்சு.	கஅச	கலலாமை.	கஉ0
அரண்.	உகசு	கலவி.	ககசு
அருளுடைமை.	சுஅ	களளாமை.	எசு
அலரறிவுறுத்தல்.	நஉஅ	களருண்ணுமை.	உசுரு
அவாவயினவிதுமபல்.	நசுந	கனவுநிலையுரைத்தல்.	நசுசு
அவாவறுத்தல்.	க0சு	காதற்சிமப்புரைத்தல்.	நஉஉ
அவையஞ்சாமை.	உக0	காலமறிதல்.	கசுந
அவையறிதல்.	உ0எ	குடிசெயலவகை.	உசுந
அழுககாறுமை.	சஎ	குடிமை.	உஎரு
அறன்வலியுறுத்தல்.	கஉ	குறிப்பறிதல்.	உ0ரு
அறிவுடைமை.	கஉரு	குறிப்பறிதல்.	நகந
அன்புடைமை.	உச	குறிப்பறிவுறுத்தல்.	நசுஎ
ஆள்வீனையுடைமை.	கஎசு	குற்றங்கடிதல்.	கஉஅ
இகல்.	உசுசு	கூடாநடப்பு.	உநஅ
இடனறிதல்.	கசுரு	கூடாவொழுக்கம்.	எசு
இடுக்கணழியாமை.	கஅஉ	கேள்வி.	கஉஉ
இரவச்சம்.	ந0ச	கொடுங்கோன்மை.	கசுஉ
இரவு.	ந0க	கொல்லாமை.	சுக
இலவாழ்க்கை.	கரு	சான்றாண்மை.	உஅஉ
இறைமாட்சி.	ககந	சிறறினஞ்சேராமை.	கநச
இனியவைகூறல்.	ந0	சுற்றந்தழால்.	கருச
இன்னுசெய்யாமை.	அஅ	சூது.	உசுஅ
ராகை.	கஉ	செங்கோன்மை.	கசு0

அதிகாரம்.	பக்கம்.
செய்நன்றியறிதல்.	௩௨
சொலவன்மை.	௧௮௮
தகையனங்குறுத்தல்.	௩௧௦
தவம்.	௪௩
தனிப்படாமிஞ்சி.	௩௪௪
திருட்பு.	௨௩௫
திவினையசம்.	௫௪
துறவு.	௯௮
துது.	௧௯௯
தெரிந்துசெயலவகை.	௧௩௬
தெரிந்துதெளிதல்.	௧௪௮
தெரிந்துவினையாடல்.	௧௫௧
நடுவுநிலைமை.	௩௫
நடபாராய்தல்.	௨௩௦
நடப்பு.	௨௨௪
நலம்புனைந்துரைத்தல்.	௩௧௯
நல்குரவு.	௨௯௮
நன்றியிலசெலவம்.	௨௮௮
நாடு.	௨௧௩
நாணுடைமை.	௨௯௦
நாணுத்துறவுரைத்தல்.	௩௨௫
நிலையாமை.	௯௫
நிறையழிதல்.	௩௬௦
நினைந்தவாபுலம்பல்.	௩௪௬
நீததார்பெருமை.	௯
நெஞ்சொடுகிளத்தல்.	௩௫௪
நெஞ்சொடுபுலத்தல்.	௩௪௨
பகைத்திறந்தெரிதல்.	௨௫௧
பகைமாட்சி.	௨௪௯
பசப்புறுபருவரல்.	௩௪௧
படர்மெலிந்திரங்கல்.	௩௩௫
படைச்செருக்கு.	௨௨௪
படைமாட்சி.	௨௨௧
பண்புடைமை.	௨௮௫
பயனிலை உலலாமை.	௫௫
பழைமை.	௨௩௩
பிரிவாற்றாமை.	௩௩௧

அதிகாரம்.	பக்கம்.
பிறனிலவிழையாமை.	௪௨
புகழ்.	௯௫
புணர்ச்சிமகிழ்தல்.	௩௧௬
புணர்ச்சிவிதும்பல்.	௩௬௯
புதலவரைப்பெறுதல்.	௨௧
புலவி.	௩௪௫
புலவிநுணுககம்.	௩௪௮
புலானமறுத்தல்.	௪௧
புலலறிவாண்மை.	௨௪௩
புறங்குறாமை.	௫௨
பெணவழிச்சேறல்.	௨௫௯
பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.	௧௩௧
பெரியாரைப்பிழையாமை.	௨௫௪
பெருமை.	௨௮௦
பேதைமை.	௨௪௧
பொச்சர்வாமை.	௧௫௪
பொருளசெயலவகை.	௨௧௯
பொழுதுகண்டிரங்கல்.	௩௫௨
பொறைபுடைமை.	௪௫
மடியினமை.	௧௪௬
மருந்து.	௨௪௧
மனனரைச்சேர்ந்தொழுகல்.	௨௦௨
மானம்.	௨௪௪
மெய்புணர்தல்.	௧௦௨
வரைவின்மகளிர்.	௨௬௨
வலியறிதல்.	௧௪௦
வாயமை.	௮௩
வாழ்ககைத்துணைநலம்.	௧௮
வான்சிறப்பு.	௯
விருந்தோம்பல்.	௨௪
வினைசெயலவகை.	௧௬௬
வினைத்திட்டம்.	௧௬௩
வினைத்தூயமை.	௧௬௧
வெகுளாமை.	௮௫
வெட்காமை.	௫௦
வெருவந்தசெய்யாமை.	௧௬௫

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

திருவள்ளுவர்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

அறத்துப்பால்,

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அநதமிலின்பத்திழிவில் வீடு
ம் நெறியறிந்து எய்துதற்குரிய மாநதர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோரானெடுக்
கப்பட்ட பொருள நானகு: அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பன.*
அவற்றுள், வீடென்பது சிந்தையுமொழியுந் செலலா நிலைமைத்தாகலின், அ
றவறமாகிய காரணவகையற கூறப்படுவதலலது இலக்கணவகையற கூற
ப்படாமையின், ஈழ்களாற கூறப்படுவன ஏனைமூன்றுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனு முதலிய தூலகளில் விதித்தன செய்தலும்,
விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத தண்டமென மூவகைப்
படும்.†

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு
விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று; அவ்வவற்றிற்கோதிய அ
றங்களின் வருவாதொழுக்குதல்.

வழக்காவது ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனதெனதென்றிருப்பார் அ
து காரணமாகத் தம்முணமாஅபட்டு அப்பொருண்மேறசொல்வது. அது க
டன்கோடன்முதற பதினெட்டிப்பதத்தெனும்.‡

* அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்பனவற்றை வடநூலார் முறையே த
ருமம் அருத்தம் காமம் மோக்ஷமென்பர்.

† ஒழுக்கம் வழக்குத தண்டமெனபன்வற்றை வடநூலார் முறையே ஆ
சாரம் விவகாரம் பிராயச்சித்தமெனபா.

‡ நிலை— ஆச்சிரமம்.

§ விவகாரபதம் பதினெட்டாவது கடன்கோடல், உபநிதி, கூழ்மேம்பட்
ல், கல்கியதைகல்காகை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடைய
னல்லாள்விற்பல், விறகுக்கொடாகை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பா
டுகடத்தல், நிலவழக்கு, மாதரடலுயர்தருமம், தாயபாகம், வள்செய்கை, சொ
ற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, குது, ஒழிவு எனவிலை.

தண்டமாவது அவ்வொழுக்கநெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழிஇயினு
கை அந்நெறி நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்ப நாடி அதற்குத் தகவொறுத்தல்.

இவற்றுள் வழக்குந்தண்டமும் உலகநெறி நிறுத்துதற்பயத்தவீவதல்லது
ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதியுத்பதற்குப்பிலவாகலானும், அவைதா
ம் ஸ்ரீலாணையன்றி உணர்வுமிகுதியானுந் தேயவியற்கையானும் அறியப்படுத
லானும், அவறையொழித்து, ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவராற்
சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமெனவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அததான் நால்வகை நிலைத்தாப் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையி
ன், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்குமொத்தலிற
பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறந் துறவறமென இருவகை
நிலையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இவ்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக்
கணின்று அதற்குத் துணையாகிய கறபுடைமனைவிடேயுண்டு செய்யப்படுவதா
கலின், அதனை முதற்கட் கூறுவான்றொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கிய மி
னிதுமுடிதற்பொருட்டுக் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

பா யி ர ம் .

முதல் அதிகாரம்.— கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது கவி தான் வழிபடுகடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்டபொரு
ட்டு ஏற்புடைக்கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவறற்றுள் இவ்வாழ்த்து ஏறபு
டைக்கடவுளையெனவறிக; என்னை? சததுவமுதலிய குணங்களான் மூன்றாகிய
உறுதிப்பொருட்டு அவற்றான் மூவராகிய முதற்கடவுளோடு இயைபுண்டாக
லான். அம்மூன்றுபொருளையுங் கூறலுறறாக்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல்
முறைமையாகலின், இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறினொ
னவுணர்க.

க. அகர முதலாகிய வலா மாதி

பகவன் முதலாகிய க.

இதன்பொருள். எழுத்தெல்லாந் முதல்— எழுத்துக்களெல்லாம்
அகரமாகிய முதலையுடையன:— உலகந் திபகவன் முதற்று— அதுபோல
உலகம் ஆதிபகவனாகிய* முதலையுடைத்த. என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமை. அகரத்திற்குத்தலைமை வி
காரத்தானன்றி நாதமாத்திகையாகிய இயல்பாற்பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்கு
த்தலைமை செயற்கையுணர்வானன்றி இயற்கையுணர்வான் மூன்றுமுணாதலானு

ஐசுவரியம், வீரியம், புசும், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னுமாறு
க்கும் பகமென்னும் பெயருடையபால், பகவனென்பதற்கு இவ்வறுகுணங்க
ளையுமுடையோனென்பது

ங் கொள்க. தமிழ்மூத்திற்கேயன்றி, வடவெழுத்திற்கும் முதலாதல் நேரக்கி, எழுத்தெல்லாமென்றார். ஆதிபகவன் ஏன்னுமிருபெயரொட்டிப் பண்புதினாகை வடநூன்முடிபு. உலகென்றது ஈண்டியிர்கண்மேனின்றது. காண்புடைய உலகத்தாற் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேண்டுதலின, ஆதிபகவன் முதற்மேயென உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினானும, உலகிற்கு முதல ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான் முதற்கடவுளதுண்மை கூறப்பட்டது. (க)

உ. கற்றதனா லாய பயனென்கொல வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரொனின். உ

இ-ள். கற்றதனால் ஆய பயன் என்—எல்லாநூல்களையும் கற்றவர்க்கு அக் கல்வியறிவாயு பயன யாது— வாலறிவன நற்றாள் தொழாரொனின்— மெய்யுணர்வினையுடையானது நல்ல தாளகளைத் தொழாராயின்? எ-று.

எவனென்னும் வினாபெயா என்னென்றும், ஈண்டினமை குறித்ததுநின்றது. கொல்லென்பது அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருநதாகலின், நற்றாள் என்றார். ஆகமவறிவிற்குப் பயன் அவன்றானைத் தொழுது பிறவியறுத்தலென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (உ)

ங. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ வார். ங

இ-ள். மலர்மிசை ஏகினான் மாண் அடி சேர்ந்தார்—மலரின்கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார்— நிலமிசை நீடு வாழ்வார்— எல்லாவுலகிற்கும் மேலாய வீட்டிலகினகண் அழிவின்றி வாழ்வார். எ-று.

அன்பானினையாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவா நினைந்த வடிவோடு வினாந்து சேறலின், ஏகினானென இறந்தகாலத்தாற்கூறினார்; என்னை? “வாராக் காலத்து நீகழும் காலத்து—மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற கிளவி—யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்— வினாந்த பொருள வென்மனா புலவர்.” என்பதோத்தாகலின். இதனைப் “பூமேனடந்தான்” என்பதோர் பெயாபற்றிப் பிறிதோர்கடவுட்கேற்றுவாருமுளர். சேர்தல்—இடைவிடாது நினைத்தல். (ங)

ச. வேண்டிதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யிலு. ச

இ-ள். வேண்டிதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு—ஒருபொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலுமில்லாதவனடியைச் சேர்ந்தார்க்கு— யாண்டும் இடும்பை இல—எக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா. எ-று.

பிறவித்துன்பங்களாவன தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவுமென மூவகையான வருவனபங்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விருண்டிமினமையின், அவை காரணமாக வரும் மூவகைத்துன்பங்களும் இலவாயின. (ச)

ரு. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. ரு

இன். இருள் சேர்இருவினையும் மீடா—மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் நல்வினை* தீவினையென்னு மிரண்டுவினையும் உள்வாகா—இறைவன் பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டி—இறைவனது மெய்மை சேர்ந்த புகழை விரும்பினாிடத்து. எ-று.

இன்னதன்மைத்தென ஒருவரானுங் கூறப்பட்டாமைபின் அவிச்சையை இன்னென்றும் நல்வினையும் பிறத்தற கேதுவாகலான் இருவினைபுஞ் சேராவென்றுங் கூறினார். இறைமைக்குணங்களிலராயினுரை உடையொன்க் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள்சேராவாகலின், அவை முறறவுமுடைய இறைவன் புகழே பொருளசேர் புகழெனப்பட்டது. புரிதல் எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல். (டு)

கூ. பொறிவாயி லேந்தவத்தான பொயத் தொழுக

. நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

இன். பொறி வாயில் ஐந்து அவித்தான்—மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி யென்றும் பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தானது—பொய் தீர் ஒழுக்கநெறி நின்றார்—மெய்யான ஒழுக்க நெறியின்கண் வருவாது நின்றார்—நீடு வாழ்வார்—பிறப்பினறி எக்காலத்தும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வார். எ-று.

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட்செலுகின்ற அவாவு மைந்தாயிற்று. ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தானுற சொல்லப்பட்டமையின், ஆண்டையாறனுபு செய்யுட்குழமைக்கண்வந்தது, கபிலரது பாட்டி என்பதுபோல. இவைநான்கு பாட்டாலும் இறைவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் அவனெறிநின்றவனுஞ் செய்தார் வீடு பெறுவொன்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

எ. தனக்குவமை யில்லாதான் ழுள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்

மனக்கவலை மாற்ற லரிது.

இன். தனக்கு உவமை இல்லாதான் தான் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்—ஒருவாறருளூர் தனக்கு நிகரில்லாதவனது தானைச் சேராதார்க்கல்லது, —மனக்கவலை மாற்றல் அரிது—மனத்தின்கணிகழூர் துன்பங்களை நீக்குதல் உண்டாகாது. எ-று.

“உறப்பால்-தீண்டா விடுத லரிது.” என்றற்போல ஈண்டு அருமை இன்மைமேனின்றது. தான் சேராதார் பிறவிக்கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை மாற்றமாட்டாமையின், பிறநது அவற்றான் வருநதுன்பங்களுள் அழுநதுவொன்பதாம். (எ)

* ஈண்டு நல்வினையெனறது அழிதன்மையீவாய துறக்க வினபழுதலிய காமியங்களைப் பயப்பனவாகிய வேள்வி முதலியவற்றை. இவை வீட்டுக்கு நேரே வாயிலாகிய தத்துவஞானத்தைப் பயவாமைமாத்திரையையன்றித் தீவினையோல அது நிகழ்வொட்டாது தடைசெய்து நின்றவழமுடையனவாம். ஆதலால், இந்நல்வினை தீவினையிரண்டும் ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்தப் பந்தமுறுத்ததற்கணை பொனவிலங்கும் இருப்புவிவிலங்கும்போலத் தம்முனொப்பனவாமென்க; சரியை கிரியை யோகங்கள் ஞானம் வாயிலாக வீடு பயத்தலின், ஈண்டு நல்வினையென்றது அவற்றையன்றென்க.

அ. அறவாழி யந்தணன் ருள்சேர்ந்தார்க்கல்லலாது.

பிறவாழி நீந்த லரிது.

‘இ-ள்.’ அறவாழி அந்தணன் தான் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்—அந்தக்கடலிற் றிய அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது—பிற ஆழி நீந்த ல் அரிது—அதனிற் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது. எ-து.

அறம், பெருள், இன்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்திற் மூன்றைப் பிரித்தமையான், ஏனைப்பொருளுயின்பமும் பிறவெனப்பட்டன. ப லவேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வடிவாகவுடையதாக லின், அறவாழியந்தணனென்றும், அறவாழியென்பதனைத் தருமசக்கரமாக்கு அதனையுடைய அந்தணனெனறுணப்பாருமுள். அப்புணையைச் சேராதார் க ளை காணாது அவறதுள்ளே யமுநதுவராகலின், நீந்தலரிதென்றும், இஃதேக தேசவுருவகம். (அ)

க. கோளில் பொறியிற் குணமில்வே யென்குணத்தான்

ருளை வணங்காத் தலை.

க

இ-ள். கோள் இல் பொறியிற் குணம் இல்—தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக் கொள்கையிலலாத பொறிகள்போலப் பயன்படுதலுடையவல்ல—என்குண த்தான தானை வணங்காத் தலை—என்வகைப்பட்ட குணங்கையுடையானது தாள்களை வணங்காத் தலைகள். எ-து.

என் குணங்களாவன தன்வயத்தினால், தூயவுடம்பினதால், இயற்கை யுணர்வினதால், முறையுணர்ந்தல், இயல்பாகவே பாசங்களிளிங்குதல், பேரந் றுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவிலை. இவ் வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது. அணிமாவை முதலாகவுடையனவென் ழும், கடையிலாவறிவை முதலாகவுடையனவெனவும் உணப்பாருமுள். காணு த கண் முதலியனபோல வணங்காத் தலைகள் பயனிலவெனத் தலைமேல்வைத் துக் கூறினார்; கூறினாலும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத் நரக்களும் அவ்வாறே

* இறைவன் எண்குணமுடையனென்பது “எட்டி மூர்த்தியாய் நின்றிய லுந்தொழி—லெட்டி வான்குணத் தீசனெம் மான்றனை—யெட்டி மூர்த்தி யு மெமயிறை யெம்முளே—யெட்டி மூர்த்தியு மெமு ளொடுங்குமே.” என லுந்திருநாவுக்கரசாரியனார் தேவாரத்தானும் “இரும்புயாரத மூவிலைய சூல த்தி னனை யிறையவனை மறையவனை யெண்குணத்தி னனைச்—சரும்புயார த் கொணறையொரி தாமதியரு சூரிஞ் சடையானை விடையானைச் சோதியெ லுஞ் சடரை—யரும்புயாரத வரவிந்தத் தணிமலர்க ளேறி யன்னங்கள் வி னையொரி மகன்றுறையி னருகே—சரும்புயர்ந்த பெருஞ்செநெ நெருங்கிவி னை கழனித் காளுட்டி முள்ளூரிற் கண்டிதொழு தேனே.” என்னுஞ் சுந்தர மூர்த்திராயனார் தேவாரத்தானும் உணராக.

† அணிமா முதலிய என்சித்திகளாவன அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகி மா, பிராத்தி, பிராகாசியம், ஈகிதை, வகிதை எனவிலை.

‡ கடையிலாவறிவு முதலிய எண்குணங்களாவன கடையிலாவறிவு, கடையிலாக்காட்சி, கடையிலாகீரியம், கடையிலாவிண்யம், நாமயின்மை, கோத்தி ரயின்மை, ஆயின்மை, அழியாவிடல்பு எனவிலை. இவ்வாறு ஆறுகததுலி ன் கூறப்பட்டது.

பயனிலவென்பது உங்கொள்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவனை நினைத்தலும் வாழத்தலும் வணங்கலுஞ் செய்யாவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

க0. பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா

ரிறைவ னடிசேரர் தா.

க0

இ-ள். இறைவன் அடி (சேர்ந்தார்) பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்தவர்— இறைவனடியென்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரியகடலை நீந்தவர்:— சேராதார் நீந்தா— அதனைச் சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனுளமுந்துவர். எ-று.

காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், பிறவிப்பெருங்கடலென்றார். சேர்ந்தானென்பது சொல்லெச்சம. உலகியல்பை நினைவாக இறைவனடியையே நினைப்பார்க்குப் பிறவியறுத்தலும், அவ்வாறன்றி மாறி நினைப்பார்க்கு அஃதமுமையுமாகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன. (க0)

உ ம் அதி— வான் சிறப்பு.

அஃதாவது அக்கடவுளதானையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம் பொருளினபங்களும் நடத்தற்கேதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்

ருனமிழ்த மென்றுணரற் பாறறு. க

இ-ள். வான் நினது உலகம் வழங்கி வருதலால்— மழை இடையறுது நிற்ப உலகம் நிலைபெற்று வருதலான்,— தான் அமிழ்தமென்று உணரற்பாற்று— அம்மழைதான் உலகத்திற்கு அமிழ்தமென்று உணரும் பானமையை யுடைத்து. எ-று.

நிற்பவென்பது நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமென்றது ஈண்டியிர்களை, அவை நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பிடையருமையின ளுஞ்ஞான்றும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அமிழ்தமுண்டா சாவாது நிலைபெறுதலின், உலகத்தை நிலைபெறுத்ததுகின்ற வானை அமிழ்தமென்றுணரகவென்றார். (க)

கஉ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கிக் துப்பார்க்குத்

துப்பாய தூஉ மழை.

உ

இ-ள். துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி— உண்பார்க்கு நல்ல வுணவுகளை உளவாக்கி,— துப்பார்க்குத் துப்பு ஆயது உம் மழை— அவற்றையுண்கின்றார்க்குத் தானும் உணவாய நிற்பது உம் மழை. எ-று.

தானுமுணவாதலாவது தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய உயர்தினை மேல வைத்துக் கூறினமையின், அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறு உயிர்களது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதலு, டையவாயினவென்பதாம். (உ)

கங. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்

துண்ணின் றுடற்றும் பசி.

ங

இ-ள். வின் இன்று பொய்ப்பின்— மழை வேண்டுங்காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்குமாயின்,— விரி நீர் வியன் உலகத்துள்— கடலாற் சூழப்பட்ட அ கன்றவுலகத்தின்கண்— நின்று உடறறும் பசி— நிலைபெற்று உயிர்களை வ ருத்தும் பசி. எ-று.

கடலுடைத்தாயினும் அதனாற் பயனில்லை பென்பார், விரிநீர் வியனுலகத் தென்றார். உணவின்மையின், பசியான் உயிர்கள் இறககுமென்பதாம். (ங)

கசு. ஏரி னுழாஅ^௧ நுழவர் புயலென்னும்

வாரி வளங்குன்றிக் கால். ச

இ-ள். உழவர் ஏரின் உழார்— உழவர் ஏரானுமுதலைச்செய்யார்,— புயல் எனனும் வாரி வளம் குன்றிக்கால்— மழையெனனும் வருவாய தன் பயன் குன்றின். எ-று. .

குன்றியக்காலென்பது குறைநதுநின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங்கூ றியவாறு. (ச)

கரு. கெடுப்பதுஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றுங்கே
யெடுப்பதுஉ மெல்லா மழை. டி

இ-ள். கெடுப்பதுஉம்— பூமியின்கண் வாழ்வாளைப் பெய்யாது நின்று கெடுப்பதுஉம்— கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்று ஆங்கே எடுப்பதுஉம்— அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப் பெய்து முன்கெடுத்தாற்போல எடுப் பதுஉம்— எல்லாம் மழை— இவையெல்லாம் வல்லது மழை. எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கணவந்தது. ஆங்கெனபது மறுதலைத்தொழிலுவமத் தின்கண் வந்த உவமச்சொல். கேடுமாக்கமும் எய்துதற்குரியார மக்களாத லின், கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமெனறது அமமக்கணமுமுயறி வேறுபாடுக ளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கடாற் பலவாதல் நோக்கி. வல்லதென்பது அவாய் நிலையான்வந்தது.* மழையினதாற்றல் கூறிப்பவாறு. (ரு)

கசு. விசம்பிற் துளிவீழி னல்லான்மற் றுங்கே

பசம்புற் றலைகாண் பரிது. சு

இ-ள். விசம்பின் துளி வீழின் அல்லால்— மேகத்திற்றுளி வீழிற் காண்பத ல்லது,— மற்று ஆங்கே பசம்புற்றலை காண்பு அரிது— வீழாதாயின், அப் பொழுதே பசம்புல்லினது தலையையுங் காண்டல் அரிது. எ-று.

விசம்பு ஆகுபெயர். மற்று வினைமாற்றின்கணவந்தது. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. ஓரறிவுயிரும் இல்லையென்பதாம். (சு)

கஎ. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிவி
தானல்கா தாகி விடின். எ

இ-ள். நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும்— அளவில்லாத கடலும் தன் னியல்பு குறையும்,— எழிலி தான் தடிந்து நல்காதாகிவிடின்— மேகந்தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கட்பெய்யாது விடுமாயின். எ-று.

* அவாய்நிலை ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவின்றல். இவ்வாறு அ வாய்நிலையால் வருவித்து முடிப்பதனை வட்டாலார் அத்தியாகாரமென்பர்.

உம்மை சிறப்புமமை, தன்னியல்பு குறைதலாவது நீவாமுயிர்கள் பிறவாமையும், மணி முதலாயின படாமையுமாம். ஈண்டுக் குறைததலெனறது முகத்தலை; அது “கடல்குறைபடுத்தீர்.” “கடல்குறைபடவெறிநது” எனபதனும் அறிக. மழைக்கு முதலாய கடற்கும் மழை வேண்டுமென்பதாம். இவையேமுபாட்டானும் உலகநடத்தற்கேதுவாதல் கூறப்பட்டது. (எ)

கஅ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்

வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு. அ

இ-ள். வானோக்கும் ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது—தேவர்கட்கும் இவ்வுலகின் மக்களாற செய்யப்படும் விழவும் பூசையும் நடவாது,—வானம் வறக்குமேல்—மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

நைமித்திகத்தோடு கூடிய நித்தியமென்றாகலின், கெல்லாதென்றார். உம்மை சிறப்புமமை, நித்தியத்திறழ்வுதீரச் செய்வது நைமித்திக* மாதலின், அதனை முற்கூறினார். (அ)

கக. தானந் தவமிரண்டிந் தங்கா வியனுலகம்

வானம் வழங்கா தெனின். க

இ-ள். வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா—அகன்றவுலகின் கண் தானமுந் தவமுமாகிய இரண்டறமும் உளவாகா,—வானம் வழங்கா தெனின்—மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

தானமாவது அநநெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்கார்க்கு உவகையோடு கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிறற்றபொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசுருக்கல் முதலாயின. பெரும்பான்மை பற்றித் தானம் இல்லறத்தின்மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும் நின்றன. (க)

உ0. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்

வானின் றமையா தொழுக்கு. க0

இ-ள். யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமைபாது எனின்—எவ்வகை மேம்பாட்டார்க்கும் நீராயினி உலகியல் அமையாதாயின்,—ஒழுக்கு வான் இன்று அமையாது—அநநீர் இடையறாதொழுகும் ஒழுக்கும் வானையினி யமையாது. எ-று.

பொருளின்பங்களை உலகியலென்றார், அவை இம்மைக்கண்ணவாகலின். இடையறாதொழுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாகல். நீரின் றமையா துலகென்பது எல்லாரானுந் தெளியப்படுதலின், அதுபோல ஒழுக்கும் வானின் றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின் றமையாதுலகெனினென்றார். இதனை நீராயினி யமையாது உலகாயின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையையினி ஒழுக்கம் நிரம்பாதென உரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அறம் பொருளின்பங்கள் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது. (க0)

ந. ம. அதி. — நீத்தார் பெருமை.

அஃதாவது முறத்ததறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வறமுதற் பொருள்களை உலகிற்கு உள்ளவாறுணர்த்துவார் அவராகலின், இது வானசி ரப்பினபின் வைக்கப்பட்டது.

உக. ஒழுககத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டிம பனுவற முனிவு. க

இ-ள். ஒழுககத்து நீத்தார் பெருமை—தமக்குரிய ஒழுக்கத்தின்கண்ணே நினறு துறந்தாரது பெருமையை—விழுப்பத்து வேண்டிம பனுவறமுனிவு— விழுமிய பொருள்கள் பலவறமுள்ளும் இதுவே விழுமிதென விரும்பும் தூ ல்களது துணிவு. எ-று.

தமக்கு உரியவொழுககத்தின்கண்ணே நினறு துறத்தலாவது, — தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமுரிய ஒழுகுகங்களை வழுவாதொழுக அறம் வளரு ம், அறம் வளரப் பாவரதேயும், பாவரதேய அறியாமை நீங்கும், அறியா மை நீங்க நித்தவநித்தவர்களது வேறுபாட்டுணர்வும் அழிதன்மாலையவாய இ மமை மறுமையினபங்கலினுவாபபும பிறவித்துன்பங்களுந் தோன்றும், அ வை தோன்ற வீட்டினகணுசையுண்டாம், அஃதுண்டாகப் பிறவிக்குக் கார ணமாகிய பயனின் முபற்சிகளெல்லாம் நீங்கி வீட்டிற்குக் காரணமாகிய யோ க முயற்சியுண்டாம், அஃதுண்டாக மெய்யுணர்வு பிறந்து புறப்பறற்குரிய என் தென்பதும் அகப்பறற்குரிய யானென்பதும் விடும், ஆகலான் இவ்விரண்டு பற்றையும் இம்முறையேயுவாதது விதிதலெனக் கொள்க, பனுவலென்ப பொ துப்படக் கூறியவதனை, ஒன்றையொன்றெவ்வாத சமயதூல்களெல்லாவற நிற்கும் இஃது ஒத்த துணர்வென்பது பெற்றும். செயதாரது துணிவு பனுவ னமேலேற்றப்பட்டது. (க)

உஉ. துறந்தார பெருமை துணைக்கூறின வையத்
திருந்தாரை யெண்ணிக்கொண்டறறு. உ

இ-ள். துறந்தார பெருமை துணைக் கூறின— இருவகைப் பற்றினையும் வி ட்டாரது பெருமையை இவ்வளவெனது எண்ணை கூறியறியலுறின, அளவுப டாமையான—வையத்து துறந்தாரை எண்ணிக் கொண்டு அறறு—இவ்வுலகத் துப் பிறந்திறந்தாரை எண்ணி இததுணையொன அறியலுறமுறபோலும். எ-று முடியாதென்பதாம். கொண்டாலெனனும் வினையெச்சம் கொண்டெனத் திரிந்து நின்றது. (உ)

உங. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற னுலகு. ந

இ-ள். இருமை வகை தெரிந்து— பிறப்பு வீடெனனும் இரண்டனது துன் பவின்பக் கூறுபாடுகளை ஆராயநதறிந்து— நண்டு அறம் பூண்டார் பெரு மை—அப்பிறப்பறுததற்கு இப்பிறப்பின்கண் துறவறத்தைப் பூண்டாரது பெ ருமையே— உலகு பிறங்கிறது— உலகினகணுயாந்தது. எ-று.

“தெரிமான டமிழமுமமைத தென்னம் பொருப்பன்” எனபுழிப்போல இருமையெனறது ரண்டெண்ணின்கனினைறது.* பிரிநிலையகாரம் விகாரத்தாற் றெருக்கது, இதனால் திகிரியுருட்டி உலகமுழுதாண்ட அரசா முதலாயினோ பெருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் நீதகாரபெருமையே எல்லாப் பெருமையினும் மிக்கதென்பது கூறப்பட்டது. (ங)

உச. உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோ விதது. ச

இ-ள். உரன் என்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான்—திண்மையென னுந் தோட்டியால் பொறிகளாகிய யானையைநதனையும் தத்தம் புலங்கண்மேற் செல்லாமற் காப்பான்—வரன் என்னும் வைப்பிற்கு ஓர் விதது—எல்லாநிலத்தினும் மிக்கதென்று சொல்லப்படும லீட்டுநிலத்திற்கு ஓர்விததாம். எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். திண்மை ரண்டறிவினமேற்றது. அந்நிலத்திற்குச் சென்று முனைததலின், விததென்றோ. ரண்டுப் பிறந்திறந்து வரும் மகனல்லெனப் பதாம். (ச)

உரு. ஐந்தவிதநா னுற லகலவிசம்பு ளாகோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி. ரு

இ-ள். ஐந்து அவித்தான ஆற்றல்—புலன்களிறசெல்கின்ற அவாவைநதனையும் அடக்கினுது வலிக்கு—அகலவிசம்பு உளர் கோமான இரத்திரனே சாலும்கரி—அகறை வானத்துள்ளாரிறைவனாகிய இரத்திரனே அமையுஞ்சானது. எ-று.

ஐந்துமென்னும் முற்றுமமையும் ஆற்றற்கென்னும் நான்குருபும் செய்யுள் விகாரத்தாற் றெருக்கன். தான் ஐந்தவியாது சாபமெய்தி நின்று அவித்தவனதாற்றல் உணர்தகினுன்கலின், இரத்திரனே சாலுங்கரியென்றோ. (ரு)

உசு. செயற்கரிய செயவா பெரியா சிறியா
செயற்கரிய செயகலா தா. ச

இ-ள். செயற்கரிய செயவா பெரியா—ஒத்த பிறப்பினராய் மக்களுள் செயதற்கெளியவற்றைச் செய்பாது அரியவற்றைச் செயவா பெரியா—செயற்கரிய செயகலாதா சிறியா—அவ்வெளியவற்றைச் செயது அரியவற்றைச் செய்யமாட்டாதா சிறியா. எ-று.

செயற்கெளியவாவன மனம் வேண்டியவாதே அகனைப் பொறிவழிகளால் புலன்களிற செலுத்தலும், வெஃகலும், வெகுடலும் முதலாயின. செயற்கரியவாவன இயமம் நியமம் முதலாய் எண்வகை யோகவுறுபபுகள, நீரிற்பலகான் மூழ்கல முதலாய் நாலிருவழக்கிறுபதபக்கமென்பாருமுளர்,† அவை நியமத்துள்ளே அடங்கலின், நீததாரது பெருமைக்கேலாய்மயதிக. (சு)

* ரண்டு இருமைபெனப்பதனுள் மைவிகுதி, தன்மையுணரத்தாது தன்மையுடைப்பொருளையே யுணரத்தலின், பகுதிப்பொருள் விசுதியென்னுஞ் சுவரத்த பாவ தத்திதப் பிரத்தியம்.

† நீரிற்பலகான்மூழ்கல முதலியவெட்டிம் “நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையாச்—சோரசடை தாழ்ச் சுடரோம்பி - பூரடையா—கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்—வானகத் துயக்கும வழி.” என்னும் வெண்பாவானுணாக.

உள். சுவைபொளி யூரேசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான கடடே டுலகு. எ

இ-ள். சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற ஐந்தின வகை—சுவையும் ஷரியும் ஊறும் ஓசையும் நாற்றமுமெனது சொல்லப்பட்ட தனமாதற்காக னோதனது கூறுபாட்டையும்—தெரிவான கடடே டுலகு—ஆராயவானறிவின கண்ணதே டுலகம். எ-று.

அவற்றின் கூறுபாடாவன பூதங்கட்கு முதலாகிய அவைதாமைநதும், அவற்றினகட்டோன்றிய அபபூதங்களைநதும், அவற்றினகூறுகிய ஞானேந்திரியங்களைநதும் கணமேந்திரியங்களைநதும்மாக இருபதுமாம். வகைதெரிவானகட்டென உடம்பொடு புணராததனால்,* தெரிகின்ற புருடனும் அவனற்றிதற்கருவியாகிய மான்† அகங்கார மனங்களும் அவற்றிற்கு முதலாகிய மூலப்பகுதியும் பெற்றும். தத்துவயிருபத்தைநதையுந்தெரிதலாவது, மூலப்பகுதி ஒன்றிறேனறியதன்மையிற் பருதியேயாவதல்லது விஞ்ஞியாகாதெனவும், அதனகட்டோன்றிய மாணும் அதனகட்டோன்றிய அகங்காரமும் அதனகட்டோன்றிய தனமாதிதிகாளுமாகிய ஏழும் தத்தமக்கு முதலாயதனை நோக்க விஞ்ஞியாதலும் தங்ககட்டோன்றுவனவற்றை நோக்கப் பகுதியாதலுமுடைய வெனவும், அவற்றினகட்டோன்றிய மனமும் ஞானேந்திரியங்களும் கணமேந்திரியங்களும் பூதங்களுமாகிய பதினாறும் தங்ககட்டோன்றுவனவினமையின விஞ்ஞியேயாவதல்லது பருதியாகாவெனவும், புருடன் தானொன்றிறேன்றும் மையானும் தனகட்டோன்றுவனவினமையானும் இரண்டுமல்லன்னவும், சாங்கிய நூலுனோதியவாற்றான ஆராய்தல். இவ்விருபத்தைநதும்ல்லது உலகெனப் பிறிதொன்றில்லையென உலகினதுணமையறிதலின், அவனறிவினகண்ணதாயிற்று இவை நான்குபாட்டானும் பெருமைக்கேது ஐந்தவிததலும் யோகப்பயிற்சியும் தத்துவவுணர்வுமென்பது கூறப்பட்டது. (ஏ)

உஅ. நிறைமொழி மாந்தா பெருமை நிலத்து

மறைமொழி காட்டி விடும அ

இ-ள். நிறை மொழி மாந்தா பெருமை—நிறைந்த மொழியினையுடைய துறந்தாரது பெருமைபை—நிலத்து மறைமொழி காட்டிவிடும—நிலவுலகத்தின்கண் அவராணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களை கண்கூடாகக் காட்டும். எ-று. நிறைமொழியென்பது அருளிக்க-நினும் வெகுண்டு கூறினும் அவவப்பயனகளைப் பயந்தேவிடும மொழி. காட்டிடுவ பயனுணராததுதல். (அ)

உஊ. குணமென்னுங் குணநேறி நினரா வெகுளி

கணமேபுங் காத்த லரிது. ச

* உடம்பொடுபுணராததெனப்பது ஒருத்தி. இது தொல்காப்பியத்து மரபிய ஷின் இறுதிச்சூத்திரத்திற் கூறப்பட்டது. இதனை வடநூலார் நிபாதமென்பார்.

† மான்—மகத்தத்துவம். மஹத்தெனனும் வடமொழி எழுவாயொருமை யின் மஹந என நிற்கும். அது தமிழின் மானெனத் தற்பவமாயிற்று.

‡ கண்கூடு— பிரத்தியக்ஷம்.

இ-ள். குணம் என்னும் குன்று ஏறி நின்றா வெகுளி—துறவு மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களுக்கிய குணநினைவுகளைவிட குணநினைவு வெகுளி, — கண்மேயும் காததல் அரிது—தானுள்ளவளவு கண்மேயாயினும், வெகுளப்பட்டாராற நடுத்தல் அரிது. எ-று.

சலியாமையும் பெருமையும் பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாக வருவகஞ்செய்தா. குணம் சாதியொருமை.* அநாதியாய வருகின்றவாறுபற்றி ஒரோவழி வெகுளி தோன்றியபொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்குமாகலின் கண்மேயுமெனறும், நிறைமொழிமாரதராகலின் காததலரிதெனறும் கூறினா. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவராணை கூறப்பட்டது. (க)

௩௦. அந்தண னென்போ ரறவோமற மெவ்வுயிரககுரு
செந்தணமை பூண்டொழுக லான். க௦

இ-ள். எவ்வுயிரகும் செந்தணமை பூண்டு ஒழுகலான் — எல்லாவுயிரகணமேலும் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான், — அந்தணர் எனப்போ அறவோ — அந்தணனென்று சொல்லப்படுவாரா துறவறத்தினின்றவா. எ-று.

பூனுதல் விரதமாகக்கோடல். அந்தணனென்பது அழகிய தடபத்தியையுடையானென ஏதுப்பெயராகலின், அஃது அவவருளுடையாராமேலன்றிச் செல்லாதென்பது கருதது. அவவாருணையுடையாராயினும் உயிரகணமாட்டருளுடையனென்பது இதனால் கூறப்பட்டது. (க௦)

சு ம் அதி. — அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அமமுனிவரானுணராததப்பட்ட அமமுனறனுள் ஏனைப்பொருளுமின்பமும் போலாது, அறன், இமமை மறுமை வீடெனனும் முனறனையும் பயத்தலான், அவற்றின் வலியுடைத்தென்பது கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுளை விளங்கும். “சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மினப்பமு — மறத்து வழிப்பதீஉற் தோற்றம் போல” என்றா பிறரும்.

௩௧. சிறப்பினுரு செலவமு மீனு மறத்தினூஉந
காகக மெவதே வுயிரககு. க

இ-ள். சிறப்பு ஈனும்—வீடுபேற்றையுநதரும், — செலவமும் ஈனும்—துறக்கம் முதலிய செலவத்தையுநதரும், — உயிர்க்கு அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கம். எவன்— ஆதலான் உயிரகட்கு அறத்தினமிக்க ஆக்கம் யாது? எ-று.

எல்லாப்பேற்றினுரு சிறந்தமையின், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. ஆக்கநதருவதனை ஆக்கமென்றா. ஆக்கம் மேனமேலுயாதல். ஈண்டுயினெனறது மக்களு

* சாதியொருமையாவது ஒருசொல் ஒருமையீறு தோன்ற நின்றும் நோன்றது நின்றும் பின் ஒருமைப் பன்மை வினையீறுக மேல் வரது முடிக்குஞ் சொற்களுமின்றித் தானே பன்மைப்பொருளுணராததுவது. இதனை வடதூலார சாத்தியேகவசனமென்பா. “ஈறு தோன்றிய சாதி யொருமையு— மீறுதோன்றி ருத சாதி யொருமையு—மெனவீறு திறப்படு மிருதினை மருங்கினும்.” “சிவிகை — பொறுத்தானே நோதா னிடை.” “அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை” எனபுழிப் பொறுத்தான அஞ்சுவது என ஈறுதோன்றிய சாதி யொருமை வரும். “தென்புலத்தார தெய்வம்” “குணமென்னுங் குணநேறி நின்றா” எனபுழித் தெய்வம் குணம் எனவீறுதோன்றா சாதியொருமை வரும்.

யினா, சிறப்புஞ செலவழமு எயதுதற்குரியது அதுவேயாகலின. இதனால் அறத்தின் மிக்கவுறுதி இல்லையெனப்பது கூறப்பட்டது. (௧)

௩௨. அறத்தினூஉங் காககமு மிலலை யதனை
மறத்தலி னூங்கிலலை கேடு. ௨

இ-ள். அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமும் இலலை—ஒருவனுக்கு அறஞ்செய்தலின் மேற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை:— அதனை மறத்தலின் ஊங்கு கேடு இலலை—அதனை மயக்கத்தான மறத்தலின்மேற்பட்ட கேடுமில்லை. எ-று.

அறத்தினூஉங்காகமுமில்லையென மேற்சொல்லியதனையே அனுவதித்தாரா,* அதனாகேடுவருதல கூறுதற்பயனோக்கி. இதனால் அது செய்யாவழிக் கேடுவருதல கூறப்பட்டது. (௨)

௩௩. ஒல்லும வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லுமவா யெல்லாஞ் செயல. ௩

இ-ள். ஒல்லும வகையான—தத்தமக்கியலுந்நிறத்தான—அறவினை ஒவாதே செல்லும வாய எல்லாம செயல— அறமாகிய நலவினையை ஒழியாதே அஃதெயதுமிடத்தானெல்லாஞ் செயல. எ-று.

இயலுந்நிறமாவது இல்லறம் பொருளளவிற்கேற்பவும், துறவறம் யாக்கை நிலைக்கேற்பவுஞ்செய்தல. ஒவாமை இடைவிடாமை. எயதுமிடமாவன மனம் வாகுக் காயமெனப்பன. அவற்றை செய்யும் அறங்களாவன முறையே நற்சிறத்தையும் நற்சொல்லும நற்செயலுமெனவிவை. இதனால் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௩)

௩௪. மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாசுல நீர பிற. ௪

இ-ள். மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல — அவவாற்றான அறஞ்செய்வான தன்மனத்தின்கட குற்றமுடையனல்லனாக, —அனைத்து அறன்— அவ்வளவே அறமாவது,—பிற ஆசுல நீர—அஃதொழிந்த சொல்லும வேடமும் அறமெனப்படா, ஆரவார நீராமைய. எ-று.

குற்றம் தீயனசிறத்ததல. பிறரறிதலவேண்டிச் செய்கின்றனவாகலின, ஆசுலநீர்வென்றா. மனத்துமாசுடையனாயவழி அநன்வழியவாகிய மொழி மெய்களாற்செய்வன பயனிலவெனப்பனும் பெறப்பட்டது. (௪)

௩௫. அமுககா றவாவெகுளி யினனாசுசொன னான்கு
மிமுககா வியன்ற தறம். ௫

இ-ள். அமுககாறு— பிறராகம் பொருமையும்—அவா—புலன்கண்மேற் செல்கின்ற அவாவும் —வெகுளி— அவையேதுவாகப் பிறபாலவரும் வெகு

* அனுவதித்தலெனினும் வழிமொழிதலெனினுமொக்கும். அனுவாதமாவது முன்னாபபெறப்பட்டதொன்றனை வேறொன்று விதித்தறப்பொருட்குப் பின்னருமெடுத்தோதுதல். அதனால் அது கூறியது கூறலென்னுகுற்றமாகாத வழிமொழிதலென்றாயிற்று. வழிமொழிதற்கு முன்னாப் பெறப்பட்டதனைப் புரோவாதமென்பா வடதூலாரா. ராணடுப் புரோவாதம் “அறத்தினூஉங் காக க மெவனோ ” எனப்பது.

ளியும்—இனஞ்சொல்—அதுபற்றிவருங் கடுஞ்சொல்லுமாகிய—நான்கும் இழுக்கா இப்பனதது அறம்—இந்நான்கினையுங் கடிந்த இடையருது நடந்தது அறமாவது. எ-று.

இதனான இவற்றோடு விரவியனறது அறமெனப்படாதென்பது உங்கொள்க. இவை மீரணநிபாட்டானும் அறத்தினையிப்பு கூறப்பட்டது. (நு)

நுள. அனற்றிவா மெனது தறஞ்செய்க மறந்து
பொன்னுங்கார பொன்றாத துணை. ௩௩

இ-ள். அன்று அறிவாம எனது அறம் செய்க — யாம் இதுபொழுக்கினையுமாகவின் இறக்குநானு செய்துமெனக் கருநாது அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்க, —அது பொன்றபகல பொன்றாத துணை—அவ்வாறு செயதவறம் இவ்வுடம்பினினும் உயிர்போங்கலத்து அகற்ற அழிவிலலாத துணையாம். எ-று.

மறறென்பது அசைநிலை. பொன்றாத துணையென்றா, செய்தவுடம்பறியவும் உயிரோடொன்றி ஏனையுடம்பிறுஞ் சேறலின். இதனான இவ்வியலபிறராய அறத்தினை நிலையாத யாககை நிலைப்பொழுதே செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

நுள. அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தாடுே நோதா னிடை ௪

இ-ள். அறத்து ஆறு இது என வேண்டா — அறத்தின் பயன் இதுவென்று யாம் ஆகமவானவையான உணர்தலையெண்டா, —சிவிகை பொறுத்தாடுே ஊரநதான் இடை—சிவிகையைக் காவுவாடுே செலுத்துவானிடையுக் காட்சியளவையெனினே உணரப்படும். எ-று.

பயனை ஆற்றென்றா, பின்னதாகவின். எனவென்னுமெச்சு நகரதொல்லாகியவாகமவானவையும், பொறுத்தாடுே ஊரநதானிடையென்றதன்ற காட்சியளவையும் பெற்றும். உணரப்படுமென்பது சொல்லெச்சம். இங்குற பொன்றாத துணையாத தெளிவிகைப்பட்டது. (௪)

நுஅ. வீழ்நாளா படாஅமை நனமுறப் பிஃகொருவன
வாழ்நாளா வழியடைக்குங் கல். ௫

இ-ள். வீழ்நாளா படாஅமை நன்று ஆற்றின்—செய்யாது கழியும் நாளுநாவாகாமல் ஒருவன் ஆற்றாது செய்புமாயின், —அஃது ஒருவன் வாழ்நாளா வழி அடைக்கும் கல்—அச்செயல் அவன் யாககையோடு கூடுநாள வரும்வழியை வாராமலடைக்கு வகல்லாம் எ-று.

ஐவகைக்குற்றத்தானவ நம் இருவகைவினையுமுள்ளதுணையும் உயிர யாககையோடுநிகழுகின்றது அவ்வினைகளிற்குவகைப்பயனையும் துக்குமாகலான, அந்நாணமுழுவதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது. குற்றங்களைநதாவன அவ்வினை, அகங்காரம், அவா, விழைவு, வெறுப்பென்பன, இவற்றை வடதூலார பருசுக்கிலேசமென்ப. வினையிரண்டாவன நலவினை தீவினையென்பன. பயனிரண்டாவன இன்பநதுன்பமென்பன. இதனான அறம் வீதி பயக்குமென்பது கூறப்பட்டது. (௫)

நுசு. அறத்தான் வருவதே மின்பமற மெல்லாம்
புறத்த புகழு மில. ௬

இ-ள. அறத்தான வருவதே இனபம்—இல்லறத்தோடு பொருந்தி வருவதே இனபமாவது,— மற எல்லாம் புறத்த—அதனோடு பொருந்தாது வருவன வெல்லாம் இனபமாயினுந் துன்பத்தினிடத்த—புகழும் இல்—அதுவேயுமன ரிப புகழுமுடையவல்ல. எ-று.

ஆனருப ண்டிடனிகழ்ச்சிக்கண வந்தது, “துவரு கையா னேவரு நடைய” எனபுழிப்போல. இனபம் காமநுகாச்சி, அஃதாமாய் காமத்துப்பாலின் முத நகட்சொல்லுதம். இனபத்திறப்புறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத்தானவ ரும் பிறனிலவிழைவு முதலாயின ஆக்கணத்தளினபமாய்த் தோனதுமாயினும் பின்றுனபமாயவினைதலின், புறத்தவெனஞா. அறத்தோடு வாராசன புகழுமில் வெனவே, வருவது புகழுமுடைத்தென்பது பெற்றும், இதனால் அருஞ்செய வாரோ இம்மையினபமும் புகழும் எய்துவனென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

சு0. செயற்பால தோரு மறனே யொருவற

குயற்பால தோரும் பழி ௧0

இ-ள. ஒருவறகுச செயற்பாலது அறனே—ஒருவனுக்குச செயதற்பான மையது நலவினையே,— உயற்பாலது பழியே—ஒழித்தற்பானமையது தீயினையே. எ-று.

ஒருமென்பன விரண்டும் அசைநிலை. தோற்றேகாரம் பின்னாகுட்பட்டது. பழிக்கப்படுவதனைப் பழியெனஞா. இஃதா செய்வதுமொழிவதும் நிய மிக்கப்பட்டன. (௧0)

இவைநான்கும் பாயிரம்.

இ ல் ல ற வி ய ல் .

ந ம் அதி.— இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இல்லாளோடு கூடி வாழ்தலினது சிறப்பு. இன்னிலை அறஞ் செயதற்குரிய இருவகையிலுள்ள முதலாதலின், இஃதறனவலியுறுத்தலினபி ன வைக்கப்பட்டது.

சு௧. இல்வாழ்வா னென்பா னியலபுடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை. ௧

இ-ள. இல்வாழ்வான எனபான்— இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்—இயலபு உடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை —அறவியலபினையுடைய ஏனைமூவர்க்கும் அவா செல்லும் நல்லொழுக்கநெறி க்கண நிலைபெற்ற துணையாம். எ-று.

இல்லென்பது ஆகுபெயர். எனபானெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல் போலக் கூறப்பட்டது.* ஏனைமூவராவா ஆசாரியனிடத்தினினேருதுதலும்

* எனப்படுவானென்றபாலது செயப்பாட்டு வினைப்பொருளுணாததும் படு விஞ்சி தொக்கு எனபானென நின்றதெனக் கொண்டா பிரயோகவிவே கதூலாரும் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி காரரும். இவ்வாறு வருவனவ றறை வடதூலா நயக்கு எனபா.

விரதங்காத்தலுமாயி பரமசரியவொழுககத்தானும், இலலைவிட்டி வனத்தின கட்டியொழி சென்று மனையாள் வழிபடத் தவஞ்செய்யுமொழுககத்தானும், முறத்திறந்த யோகவொழுககத்தானுமென இவா, இவருள முன்னையிருவவா யும் பிறாமதமேற்கொண்டி கூறினா. இவா இவ்வொழுககநெறிகளை முடிப சசெலலுமளவும் அசசெலவிறகுப பசி நோய குளிர் முதலியவற்றான இடை யூறு வாராமல் உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும் முதலியவுதவி அவ்வவநெ றிகளின வழுவாமற்செலுத்துதலான, நல்லாறநினின்ற துணையெனரா. (௧)

சஉ. திறந்தாக்குந் துவவா தவாகு மிறந்தாக்கு
மிலவாமுவா னென்பான துணை. ௨

இ-ள். திறந்தாக்கும் — களைகணுவராதிறக்கப்பட்டாக்கும்— துவ வாதவாகும்— நல்கூரந்தாக்கும்— இறந்தாக்கும்— ஒருவருமினித்த த னபால வந்திறந்தாக்கும்— இலவாமுவான எனபான துணை—இலவாமுவா னென்று சொல்லப்படுவான துணை. எ-று.

திறந்தாக்குப் பாவமொழிய அவா களைகணு நினறு வேண்பிவன் செய தலானும், துவவாதவாகு உணவு முதலிய கொடுத்தலானும், இறந்தார்க்கு நீர்க்கடனமுதலிய செயது நல்லுலகின்கடசெலுத்தலானும், துணையெனரா. இவையிரண்டிபாட்டானும் இன்னிலை எல்லாவுபகாரத்திறகுமுரித்தாதல் கூ ரப்பட்டது. (௨)

சங. தென்புலத்தார தெயவம் விருந்தொக்க முனென்றங்
கைமபுலத்தா றேமப றலை. ௩

இ-ள். தென்புலத்தார தெயவம் விருந்து ஒக்கல் தான என்ற—பிதிரா தே வா விருந்தினா சுற்றத்தார தானென்று சொல்லப்பட்ட—ஐம்புலத்த ஆறு ஒம்பல் தலை— ஐந்திடத்துஞ்செய்யும் அறநெறியை வழுவாமற்செய்தல் இல் வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம். எ-று.

பிதிராவார படைபுககாலத்து அயனாற்படைக்கப்பட்டதோர் கடவுடசா தி, அவர்க்கிடம் தெனரிசையாதலின், தென்புலத்தாரானரா. தெயவமென றது சாதியொருமை. விருந்தென்பது புதுமை, அஃது ஈண்டாகுபெயராயப புதியராய வந்தாரமேனினறது, அவா இருவகையா, பண்டறிவுணமையிற கு றித்து வந்தாரும், அஃகினமையிற குறியாது வந்தாருமென. ஒக்கல் சுற்றத் தார. எல்லாவறங்களும தானுளைய நினறு செய்யவேண்டுதலின், தன்னை யோமபலம் அறனாயிறது. எனறவென்பது விகாரமாயிறது. ஆங்கு அசை. ஐவகையும் அறஞ்செய்தறகிடனாகலின், ஐம்புலமெனரா. அரசனுக்கு இறை பபொருள ஆறினொருயிறது, இவ்வைம்புலத்திறகும ஐந்து கூறுவேண்டுத லானென்பதறிக. (௩)

சச. பழியஞ்சிப் பார்த்து ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில். ௪

இ-ள. பழி அஞ்சிப் பாதது ஊண் வாழககை உடைத்தாயின்— பொருள செய்யுங்கால பாவத்தையஞ்சி* யீட்டி, அப்பொருளை இயல்புடைய மூவர் மு தலாயினாக்கும் தென்புலத்தார முதலிய நாலவாக்கும் பகுத்துத் தானுண்ட லை ஒருவனிலவாழ்க்கை உடைத்தாயின், — வழி எஞ்ஞானமும் எஞ்சல இ ல— அவனவழி உலகத்தெஞ்ஞானமும் நிறறல்லலது இறத்தவில்லை. எ-து.
பாவத்தானவரத பிறன்பொருளைப் பகுத்துணனின், அறம் பொருளுடையா ரமேலும் பாவந தன்மேலுமாய் நின்று வழியெஞ்சுமாகலின், பழியஞ்சியெ ன்றா. வாழ்வானதுடைமை வாழககைமேலேறற்பட்டது. (ச)

சடு. அன்பு மறனு முடைந்தாயி னிலவாழ்க்கை

பண்பும பயனு மது.

டு

இ-ள. இலவாழககை அன்பும அறமும் உடைத்தாயின்— ஒருவனிலவாழக் கை தன்றுணைவிமேற்செய்யத்தகும அன்பினையும் பிறாககுப் பகுத்துண்டலா கிய அறத்தினையுமுடைத்தாயின், — அது பண்பும பயனும்— அவ்வுடைமை அதற்குப் பண்பும பயனுமாம் எ-து.

நிரனிறை. இல்லாடகுற கணவறதும் நெஞ்சொன்றாகாவழி இல்லறங் கடை போகாமையின், அன்புடைமை பண்பாயிற்று, அறனுடைமை பயனாயிற்று. இவைமூன்றுபாட்டானும் இன்னிலையினின்றான அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட் டது. (டு)

சகூ. அறத்தாற்றி னிலவாழககை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற் ,
போலுயப் பெறுவ தெவன.

கூ

இ-ள. இலவாழககை அறத்தாற்றின் ஆற்றின்— ஒருவன் இலவாழககை யை அறத்தின் வழியே செலுத்துவனாயின், — புறத்தாற்றில் போய்ப் பெ றுவது எவன்— அவன் அதற்குப் புறமாகிய நெறிபிற்போய்ப் பெறும் பய ன யாது? எ-து.

அறத்தாறென்பது பழியஞ்சிப் பகுத்துண்டலும், அன்புடைமையுமென மே ற்சொல்லிய ஆறு. புறத்தாறு இலலைவிட்டு வனத்துச் செல்லுநிலை. அநநிலை யின் இது பயனுடைத்தென்பார, போய்ப்பெறுவதெவனென்றா, (கூ)

சஎ. இயலபினை னிலவாழககை வாழ்பவ னென்பான்

முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை.

எ

இ-ள. இலவாழககை இயலபினை வாழ்பவன் எனபான்— இலவாழககை க்கணினது அதற்குரிய இயலபோடு கூடி வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவா ன்— முயல்வாருள எல்லாம் தலை— புலனகளை விட முயல்வாரெல்லாருள னும் மிகவன். எ-து.

முறத்தற்றந்தவா விட்டமையின், முயல்வாரென்றது மூன்றாநிலையினின்ற னா. அநநிலைதான் பலவகைப்படுத்தலின் எல்லாருளருமெனவும், முயலாதுவை த்துப் பயனெயதுதலின் தலைபெனவுற கூறினா. (எ)

* பழியஞ்சியென்பதனைப் பழியையஞ்சி, பழியினஞ்சி எனவிரிக்கலா மென்பது “அச்சக் கிளவிக் கைநது மிரண்டு—மெச்ச மிலவே பொருளவயி னான்,” எனநூற் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானறிக.

சு அ. ஆறயி னொழுககி யறனிமுககா விலவாழ்க்கை
நோற்பாரி னேன்மை யுடைத்து. அ

இ-ள். ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன இழுக்கா இலவாழ்க்கை — தவஞ்செய்வா
நாயுந தத்தநெறியின்கொழுகப்பண்ணித் தானுந தன்னறத்திறவறாத இல
வாழ்க்கை— நோற்பாரின நோனமை உடைத்து— அத்தவஞ்செய்வா நிலை
யினும் பொறையுடைத்து. எ-று.

பசி முதலியவிடையூறு நீக்கலின், ஆற்றினொழுக்கியென்றா. நோற்பாரொ
ன்பது ஆகுபெயர். நோற்பாரிலைக்கு அவர்தம்மையுற நோயலலது இலவா
ழ்வாரிலைபோற பிறனாயுற நோயும் பொறுத்தலின்மையின், நோற்பாரினே
னமையுடைத்தென்றா. (அ)

சு கூ. அறனெனப் பட்டதே யிலவாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப் ப திலலாபி னன்று. சு

இ-ள். அறன எனப்பட்டது இலவாழ்க்கையே— இருவகையறத்தினும் தூ
ல்களான அறனென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்டது இலவாழ்க்கையே: —
அஃதும் பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று— ஏனைத் துறவறமோவெனின்,
அதுவும் பிறனாழ்த்திக் கப்படுவதல்லையாயின், அவ்விலவாழ்க்கையோடு ஒருநன்
மைத்தாக நன்று. எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கணவந்தது, இதனாறபிரிக் கப்பட்டது துறவறமாகலின்,
அஃது என்னுஞ்சுட்பிபெயர் அதன்மேனின்றது. பிறன்பழிப்பதென்றது கூ
டாவொழுக்கத்தை. துறவறம், மனத்தையும் பொறிகளையும் ஒறுத்தடக்க வ
ல்ல அருமையுடைத்தாயவழியே, அவற்றையொறுக்கவேண்டாது ஐம்புலவின
பங்களாரத் தயக்கம் மெனமையுடைய இலவாழ்க்கையோடு அறமென ஒரு
ங்கொண்பப்படுவதென்றவாறுயிற்று. இவையானகுபாட்டானும் இன்னிலையே
பயனுடைத்தென இதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ரு 0. வையததுள வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந
தெய்வததுள வைக்கப் படும. க0

இ-ள். வாழ்வாங்கு வையததுள வாழ்பவன்— இல்லறத்தோடுகூடி வாழ்
மியல்பிலை வையத்தின்கண் வாழ்பவன் — வான் உறையும் தெய்வததுள
வைக்கப்படும—வையத்தானேயெனினும் வானின்கணுறையுநதேவருள் ஒருவ
னாக வைத்து நன்குமதிக்கப்படும. எ-று.

பினேவறைய அவவறப்பயனுகாதல ஒருதலையாகலின், தெய்வததுள் வைக்
கப்படுமென்றா. இதனை இன்னிலையது மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. இம்
மைப்பயன் புகழ், அதனையிறுதிக்கட்கூறப். (க0)

சு ம அதி.— வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அவவிலவாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இல்லாளது நன்மை.
அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ரு க. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. க

இ-ள். மனைத் தக்க மாண்பு உடையளாகித் தற்கொண்டான் வளத்தக்காள்—மனையறத்திறகுத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகளையுடையளாய்த் தன்னைக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையையுடையாள—வாழ்க்கைத் துணை— அதற்குத் துணை. எ-று.

நற்குணங்களாவன துறந்தார்ப் பேணலும், விருந்தயாதலும், வறியார்மாட்டருளுடைமையும் முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன வாழ்க்கைக்குவேண்டிப் பொருள்கள் அறிந்து கடைபிடித்தலும், அடூற்றொழிவனமையும், ஒப்புரவுசெய்தலும் முதலாயின. வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது முதலையறிந்து அதற்குரியவழித்தல். இதனால் இவ்விரண்டுநன்மையுஞ் சிறந்தனவென்பது கூறப்பட்டது. (க)

இஉ. மனைமாட்சி யிலலாளக ணிலலாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில. உ

இ-ள். மனைமாட்சி இல்லாளகண இல்லாயின்—மனையறத்திறகுத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகள் ஒருவனிலலாளிடத்திலையாயின,—வாழ்க்கை எனை மாட்சித்தாயினும் இல— அவவிலவாழ்க்கை செலவத்தான எத்துனைமாட்சி மையுடைத்தாயினும் அஃதுடைத்தனது. எ-று.

இலலையென்றா, பயன்படாமையின். (உ)

இஈ. இலலதெ ணிலலவண மாண்பாடு லுள்ளதெ
ணிலலவண் மாணுக கடை. ஈ

இ-ள். இலலவள மாண்பு அஃதெ இலலது என— ஒருவனுக்கு இல்லாள நற்குண நற்செய்கையளாயினக்கால இல்லாததீயாது?— இலலவள மாணுக கடை உள்ளது என— அவள அன்னளல்லாக்கால உள்ளதீயாது? எ-று.

மாண்பெனக் குணத்தினபெயர் குணிமேனினறது. இவையிரண்டுபாட்டா னும் இலவாழ்க்கைக்குவேண்டிவது இல்லாளதுமாட்சியே பிறவல்லவென்பது கூறப்பட்டது. (ஈ)

இச. பெண்ணிற பெருந்தக யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண டாகப் பெறின. ச

இ-ள். பெண்ணின் பெருந்தக யா உள்— ஒருவனெய்தும் பொருள்களு ள் இல்லாளின்மேம்பட்ட பொருள்களியாவையுள்,—கற்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின— அவணமாடிக் கற்பென்னுங்கலங்காநிலைமை யுண்டாகப் பெறின? எ-று.

கற்புடையாளபோல அறமுதலிய மூன்றற்கும் ஏதுவாவன பிறவின்மையின, யாவுளவென்றா. இதனால் கற்புநலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

இஊ. தெய்வத் தொழாஅள கொழுநந் ரெழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை. ஊ

இ-ள். தெய்வம் தொழாள் கொழுநற்றொழுது எழுவாள் பெய் என— பிற தெய்வந்தொழாது தனறையவமாகிய கொழுநனைத் தொழாநின்று துயிலெழு வாள்* பெய்யெனறுசொல்லு— மழை பெய்யும்— மழை பெய்யும். எ-று.

தெய்வந்தொழுதற்கு மனந்தெளிவது துயிலெழுநகாலத்தாகலின், தொழு தெழுவாளென்றா. தொழாநின்றென்பது தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது. தெய்வந்தானேவல் செய்யுமென்பதாம். இதனால் கற்புடையவளதாற்றல் கூறப் பட்டது. (ரு)

ருசு. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோரவிலாள் பெண். சு

இ-ள். தற்காத்துத் தற்கொண்டாற பேணி—கற்பினினதும் வழுவாமற்ற ன்னைக் காத்துத் தன்னைக்கொண்டவனையும் உணடி முதலியவற்றாற பேணி —தகை சான்ற சொற்காத்து— இருவா மாட்டிம் நனமையமைந்த புகழ் நீங்காமற் காத்து— சோரவு இலாள் பெண்—மேற்சொல்லிய நற்குண நற் செய்கைகளினுங் கடைப்பிடியுடையாளே பெண்ணாவாள். எ-று.

தன்மாட்டுப் புகழாவது வாழுமா கற்பாற் றனனைப் புகழ்வது. சோரவு மறவி. இதனால் தற்புகழ்த்தறிப்புக கூறப்பட்டன. (சு)

ருள. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. ள

இ-ள். மகளிர் சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும்— மகளினைத் தலை வா சிறையாறகாக்குங்காவல் என்னபயனைச்செய்யும்? —நிறை காக்கும் காப் பே தலை— அவா தமதுநிறையாறகாக்குங்காவலே தலையாப் காவல். எ-று.

சிறை மதிலும், வாயில்காவலும் முதலாயின. நிறை நெருகைக் கற்புநெறியினிதுதல. காவலிரண்டினும் நிறைக்காவலிலவழி ஏனைச்சிறைக்காவலாற பயனில்லையென்பார், நிறைகாக்குங்காப்பேதலையென்றார். ஏகாரம் பிரிநிலைக்கணவந்தது. இதனால் தற்காத்தறிப்புக கூறப்பட்டன. (எ)

ருஅ பெற்றாற பெயிற்பெறுவா பெண்தா பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு. அ

* கொழுநற் தொழுதெழுவாளென்பது எழுந்ந கொழுநற்றொழுவாளென முன்பினனாகப் பொருளபரிமென்றார் பிரயோக விவேகநூலார். அவர் கூறுமாறு, — “இனிக் கொழுநற் தொழுதெழுவான்” கொழுதெழுவார் வினைவள நீறெழ” எனனு. திருவள்ளுவரினும் திருக்கோவையாரினும் பரிமேலழகரும் பேராசிரியரும் தொழாநின்றெழுவாள் தொழாநின்றெழுவார் எனத்துணைவினையாயுடையார். எழுதல் துயிலொழிதலாதலின், எழுந்ந தொழுவாள் எழுந்ந தொழுவார் என முன்பினனாகப் பொருளபரிதலன்றி, நகுப் வந்தான் ஒடி வந்தான் என்பனபோலத் தொழாநின்று துயிலொழிதல் கூடாதெனக். வைகறை யாமற் துயிலெழுந்ந தான்செய்யு—நல்லறமு மொண்பொருளுஞ்சிறத்தது வாய்வதிற— நந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுந்” என்பதுபோலத் துயிலெழுந்ந பின்றந்தையுந் தாயுந் தொழுது பின் காரியத்திற செலக் வென்ப பொருள் பட்டிவருதலானும், அவருரை அசம்பாவித்தமெனக்.” நான்காவது நிவந்துபட்டம், நும, பாட்டினா.

இ-ள். பெண்டிர் பெற்றாற் பெறின— பெண்டிர், தம்மையெய்திய கணவனைவழிபடுதல் பெறுவராயின, — புத்தேளார் வாழும் உலகு பெருஞ்சிறப்பு பெறுவா— புத்தேளார் வாழுமுலகின்கண அவராத் பெருஞ்சிறப்பினைப் பெறுவா. எ-று.

வழிபடுதலென்பது சொல்லெச்சம். இதனால் தற்கொண்டாற்பேணிய மகளிர் புத்தேளாராத் பேணப்படுவனென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

ருக. புகழ்புரிந் திலலிலோராக கிலலை மிகழ்வாரா முன்
 னேறுபோற் பீடு நடை. க

இ-ள். புகழ் புரிந்த இல இலோராக— புகழை விரும்பிய இல்லாளையிலலாதாக— இகழ்வாரா முன் ஏறுபோல பீடு நடை இலலை—தம்மையிகழ்ந்து னாக்கும்பகைவாரமுன் சிங்கவேறுபோலநடக்கும் பெருமிதநடை இலலை. எ-று.

புரிந்தவென்னும் பெயர்சொச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றுககது. பெருமிதமுடையானுக்குச் சிங்கவேறு நடையானுவமமாகலின், ஏறுபோலென்றார். இதனால் தகைசான்ற சொற்காவாவழிப்படுவதற்கு கூறப்பட்டது. (க)

கூ0. மங்கல மெனப் மனைமாட்சி மறந்த
 னன்கல நன்மக்கட பேறு. க0

இ-ள். மங்கலம் எனப் மனைமாட்சி— ஒருவற்கு நன்மையென்று சொல்லுவா அறிந்தோர் மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளை, — அதன் நன்கலம் (எனப்) நன்மக்கடபேறு— அவைதமக்கு நல்லவனிகலமென்று சொல்லுவா நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலை. எ-று.

அறிந்தோனென்பது எஞ்சினின்றது. மற்று அசைநிலை. இதனால் வாழ்க்கைத்துணைக்கு ஆவதோரணிநலங்கூறி, வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. (க0)

எ ம அதி.— புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறப்பாளர் மூவரானும்* இடலபாகவிறுக்கப்படுங்கட ன் மூன்றனுள், முனிவாகடன கேள்வியானும், தேவாகடன வேளவியானும், தென்புலத்தாராகடன புதல்வரைப்பெறுதலானுமல்லது இறுக்கப்படாமையின், அக்கடனிதுத்தற்பொருட்டு நன்மக்களைப் பெறுதல். அதிகாரமுறைமை மேலே பெறப்பட்டது.

கூக. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ திலலை யறிவறிந்த
 மக்கடபே றல்ல பிற. க

இ-ள். பெறுமவற்றுள்— ஒருவன் பெறும பேறுகளுள், — அறிவு அறிந்த மக்கடபேறு அல்ல பிற— அறியவேண்டிவன் அறிதற்குரிய மக்களைப் பெறுதல்லது பிறபேறுகளை—யாம் அறிவது இலலை—யாம் மதிப்பதில்லை. எ-று.

* இருபிறப்பாளர்மூவரெனது உபநயனத்திற்கு முன்னொருபிறப்பும் பின்னொரு பிறப்பும் இரூபிதப்படிடையராயுள்ள அநதனா, அரசா, வணிகரென்னும் முதனமூன்று வருணத்தானா. இருபிறப்பாளரென்னும், துவிச்சொன்னுமொக்கும்.

அறிவதென்பது அறிதலைச்செய்வதென அததொழின்மேனின்றது. காரண மாகியவுரிமை காரியமாகிய அறிதலைப் பயந்தேவிடுமாதலான், அதுதனிவுப் பற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினா. அறிவறிந்தவெனறதனான், ம க்களென்னும்பெயர் பெண்ணொழித்துநின்றது. இதனா புதலவரைப்பேற்றின் துசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

கூஉ. எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட பெறின. உ

இ-ள். எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா—வினை வயததாற்பிறக்கும் பிறப்பே பின்னகண்ணும் ஒருவனைத் துன்பங்கள் சென்றடையா,— பழி பிறங்காப் பண்பு உடை மக்கடபெறின— பிறராற் பழிக்கப்படாத நற்குணங்கையுடைய புதலவரைப் பெறுவானாயின. எ-று.

அவன தீவினை ளளராது தேயதற்குக் காரணமாகிய நலவினைகளைச் செய்யும் புதலவரைப் பெறுவனாபினென்றவாறுயிற்று. பிறப்பேழாவன “ஊவ ப த்தொன்ற மொன்பது மானுட— நீபறவை நாதகாலோர பப்பததாரு— சீ ரிய—பந்தமாந் தேவா பதின லயனபடைத்த—வந்தமில்சீர்த தாவரநா லைந து.” தந்தைதாயா தீவினை தேயுதற்பொருட்டு அவனாரோக்கிப் புதலவாசெ யயுந்தான் தருமங்கட்கு அவர் நற்குணங் காரணமாகலின், பண்பென்னுங்கா ரணப்பெயர் காரியத்தின்மேனின்றது. (உ)

கூங். தம்பொரு ளென்பதம மக்க ளவர்பொரு
டந்தம வினையான வரும். ங்

இ-ள். தம் மக்கள தம்பொருள் எனப்—தம்புதலவரைத் தம்பொருளென று சொல்லுவா அறிந்தோர்,—அவர் பொருள் தந்தம் வினையான வரும்— அப்புதலவர் செயற்பொருள் தம்மை நோக்கி அவாசெய்யும் நலவினையானே தம்பால் வரும் ஆதலான். எ-று.

தந்தம் வினையென்புழித் தொக்கு நின்ற ஆறும்வேறுமை முருகனது கு றிருசி நிலம் எனபுழிப்போல உரிமைப்பொருட்கணவந்தது. பொருளசெய த் மக்களைப் பொருளென உபசரித்தார. இவையிரண்டுபாட்டானும் நன்மக்க டபெற்றா பெறும் மறுமைப் பயன் கூறப்பட்டது. (ங்)

கூச. அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம மக்கள
சிறுகை யளாவிய கூழ. ச

இ-ள். அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே—எவையான அமிழத்தினும் மிகவினி மையுடைத்து—தம்மக்கள சிறுகை அளாவிய கூழ— தம்மக்களது சிறுகை யானளாவப்பட்ட சோறு. எ-று.

சிறுகையானளாவலாவது “இட்டிந் தொட்டுங் கெளவியுந் துழந்த—நெய யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்தல்.”* (ச)

*புறநானூறு,— “படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ நின்னு— முடை ப்பெருகு செல்வ ராமினு மிடைப்படக்— குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி— யிட்டிந் தொட்டுங் கெளவியுந் துழந்த—நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிா த்து— மயக்குறு மக்களை யிலலோர்— பயக்குற விலாதாம் வாழு நாளே.”

௬௫. மககண்மெய் தீண்ட லுடற்கினப மறறவா
சொறகேட்ட லின்பஞ செவிகு. ௫

இ-ள். உடற்கு இன்பம் மககள் மெய் தீண்டல—ஒருவன் மெயக்கின்பமா
வது மககளது மெய்யைத் தீண்டிதல், —செவிக்கு இன்பம் அவா சொற
கேட்டல—செவிக்கின்பமாவது அவரது சொல்லைக் கேட்டல். எ-று.

மற்று வினேமாறறு. மககளது மழலைச்சொல்லேயன்றி அவா கற்றறிவுடை
யராயச் சொல்லுஞ்சொல்லும் இன்பமாகலின், பொதுப்படச் சொல்லென்றா
ர். தீண்டல கேட்டலென்னுங் காரணப்பெயர்கள் ஈண்டிக் காரியங்களுக்கினமே
னின்றன. (௫)

௬௬. குழலினி தியாழினி தென்பதம் மககண்
மழலைச்சொற கேளா தவா. ௬

இ-ள். குழல இனிது யாழ் இனிது என்ப— குழலிசையினிது யாழிசையி
னிதென்று சொல்லுவா— தம்மகள் மழலைச்சொற கேளாதவா— தம்புதல
வருடைய குதலைச்சொறகளைக்கேளாதா, எ-று.

குழல யாழ் எனபன ஆகுபெயர். கேட்டவா அவற்றினும் மழலைச்சொல
இனிதென்பொன்பது குறிப்பெச்சம், இனிமைமிகுதிறத்தி மழலைச்சொல்லைச்
சிறப்புவுகையானாகூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானும் இம்மைப்பயன
கூறப்பட்டது. (௬)

௬௭. தந்தை மகறகாறறு நன்றி யவையதது
முந்தி யிருப்பச செயல. ௭

இ-ள். தந்தை மகற்கு ஆறறும் நன்றி—தந்தை புதல்வனுக்குச்செய்யும் ந
ன்மையாவது—அவையத்து முந்தி இருப்பச செயல— கற்றோரவையத்தின்
கண் அவரினும் மிக்கிருக்குமாறு கலவியுடையதைகுதல். எ-று.

பொருளுடையதைகுதல் முதலாயின துன்பம் பயத்தலின், நன்மையாகா
வென்பது கருத்தது. இதனால் தந்தைகடன கூறப்பட்டது. (௭)

௬௮. தம்மிறதம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது. ௮

இ-ள். தம்மக்கள் அறிவுடைமை—தம்மக்களதறிவுடைமை—மா நிலத்து
மன உயிரக்கெல்லாம் தம்மின் இனிது—பெரியநிலத்து மன்னுரினற உயிரக்
ட்கெல்லாதம்மினு மினிதாம், எ-று.

ஈண்டறிவெனறது இயல்பாகிய அறிவோடுகூடிய கலவியறிவினை. மனனு
யிரொன்றது ஈண்டறிவுடையார் மேனின்றது, அறிவுடைமை கண்டின்புறுதற்
கு உரியார் அவராகலின். இதனால் தந்தையினும் அவையத்தாருவப்பொன
பது கூறப்பட்டது. (௮)

௬௯. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய். ௯

இ-ள். ஈன்ற பொழுதின பெரிது உவக்கும்—தான் பெற்றபொழுதை மகி
ழ்ச்சியினும் மிகமகிழும்— தன்மகனைச் சான்றோன எனக் கேட்ட தாய்—

தனமகனைக் கலவி கேளவிகளானிறைநதானென்று அறிவுடையோர் சொல்லக் கேட்ட தாய், எ-று.

கவானின்கட்கண்ட பொதுவுகையினுஞ் சாற்புடையனெனக் கேட்ட சிறப்புவுகை பெரிதாகலின் பெரிதுவக்குமெனவும், பெண்ணியலபாற் றுருகவறியாமையிற் கேட்ட தாயெனவுங் கூறினார். அறிவுடையாரொன்பது வருவிக்கப்பட்டது, சான்றோனென்றற்குரியா அவராகலின். தாயுவுகைகளவினமையின, அஃதிதனற பிரித்துக்கூறப்பட்டது. (க)

எ0. மகன்றதைக் காற்று முதலி யிவன்றதை

யென்னோற்றான கொல்லெனுஞ் சொல். க0

இ-ள். தந்தைக்கு மகன் ஆறறும் உதவி—கலவியுடையனாகிய தந்தைக்கு மகன் செய்யுங் கைமமாறுவது— இவன் தந்தை என நோற்றானகொல்லெனும் சொல்—தன்னறிவு மொழுகமுங் கண்டார இவனந்தந்தை இவனைப் பெறுதற்கு எனத் தவருசெய்தான கொல்லோ வென்று சொல்லுஞ்சொல்லை நிகழ்த்துதல், எ-று

சொல்லென்பது நிகழ்த்துதலாகிய தன்காரணந்தோன்ற நின்றது. நிகழ்த்துதல் அறவனஞ்சொல்லவொழுகல். இதனற புதலவன்கடன் கூறப்பட்டது. (க0

அ ம அதி — அன்புடைமை.

அஃதாவது அவலாழககைத்துணையும் புதலவரும் முதலியதொடாபுடையாராகட் காதுடையதுதல். அங்கார முறைமையும் இதனானே விளங்கும். இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுயிரகணமேல் அருளபிறத்தலும் அன்பின் பயனாகலின், இது வேண்டப்பட்டது. யாழககைத்துணைமேல் அன்பிலவழி இல்லறமினிது நடவாமை “அறவோக களித்தலு மந்தன ரோமபலுந— துறவோக கெதிர்தலுந தொல்லோர் சிறப்பின்—விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வெண்ணை.”* என்பதனாலும், அதனாலுள்ள பிறத்தல் “அருளென்னு மன்பின் குழவி”† என்பதனாலுமறிக.

எக. அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குநகா ழாவலா

புன்கணீர் பூச நரும.

க

இ-ள். அன்பிற்கும் அடைக்கும் தாழ் உண்டோ—அன்பிற்கும் பிறரறியாமலடைத்துவைக்குந் தாழானதோ—ஆவலா புன்கணீர் பூசல தரும—தம் மாலன்புசெய்யப்பட்டாரது துன்பங்கண்டுழி அன்புடையார் கண் பொழிகின்ற புலவியகண்ணீரோ உண்ணினவனபின் எல்லாருமறியத் துறறும் ஆதலான், எ-று

உமமை சிறப்பின்கண் வந்தது. ஆவலரது புனமை கணணீரமே லேறப் பட்டது. காட்சியளவைக்கெய்தாதாயினும் அனுமான வளவையான வெளிப்படுமென்பதாம். இதனால் அன்பினதுணமை யுணர்த்தப்பட்டது. (க)

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

† திருக்குறள், எஞ்ஞ.

எஉ. அன்பிலா லொல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா

ரொன்பு முரியா பிறர்க்கு.

உ

இ-ள். அன்பிலா எல்லாம் தமக்கு உரியா—அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பயனபடாமையின் எல்லாப்பொருளானுந் தமக்கே யுரியா, — அன்புடையார் எனபும பிறர்க்கு உரியா— அன்புடையார் அவற்றினையெனநித் தமமுடம்பா னும் பிறாக்குரியா. எ-று.

ஆனருபுகளும் பிரிநிலையேகாரமும் விகாரத்தாற றெக்கன. என்பு ஆகுபெ யா. எனபுமுரியராதல தன்னகம் புக்க குறுநடைபுறவினறுபுதிகண்டுகுசித துலைபுக்கோன முதலாயினாகடகாண்க. (உ)

எங. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்

கென்போ டியைந்த தொடாபு.

ங

இ-ள். ஆர் உயிர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடாபு— பெறுதற்கரிய மக் கருயிர்க்கு உடம்போடுண்டாகிய தொடாச்சியினை— அன்போடு இயைந்த வழக்கு எனபு—அன்போடு பொருநதுதற்கு வந்த நெறியின்பயனென்று சொ ல்லுவா அநிந்தோ. எ-று.

பிறப்பினதருமை பிறந்தவுயிர்மேலேற்றப்பட்டது. இயைந்தவென்பது உப சாரவழக்கு. வழக்கு ஆகுபெயா. உடம்போடியைந்தல்லது அன்புசெய்யலா காமையின், அதுசெய்தறப்பொருட்டு இத்தொடாச்சி யுனதாயிறென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடாச்சிக்குப் பயன அன்புடைமையென்றயுறித்து. (ங)

எச. அன்பினு மராவ முடைமை யதுவீனு

நண்பெனனு நாடாச சிறப்பு.

ச

இ-ள். அன்பு ஆவமுடைமை ஈனும்— ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மா ட்சிசு செய்தவன்பு அதன்மையாற பிறாமாட்டும் விருப்பமுடைமையைத்த ரும்,— அது நன்பு எனனும் நாடாச சிறப்பு ஈனும்—அவ்விருப்பமுடைமை தான் இவற்குப் பக்கபும் டொதும்லுமில்லையாய பாவரும் நண்பெனனுசொ லலப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத்தரும். எ-று.

உடைமை உடையனானதன்மை. யாவருந்நாபாதல எல்லாப்பொருளுமெய துதற்கேதுவாகலின், அதனை நாடாச்சிறப்பெனறா. (ச)

எரு. அன்புற நமாநத வழக்கென்ப வையகத்

தினபுறரு ரொயதுரு சிறப்பு.

ரு

இ-ள். அன்பு உறறு அமாநத வழக்கு எனபு— அன்புடையராய இல்லறத் தோடு பொருந்திய நெறியின் பயனென்று சொல்லுவா அநிந்தோ—வைய கத்து இன்பு உறறா எய்தும் சிறப்பு—இவ்வுலகத்து இல்லாழகைக்கண்ணின்று இன்பறுகர்நது அதன்மேல துறக்கத்துச்சென்றெய்தும் பேரினபத்தினை. எ-று.

வழக்கு ஆகுபெயா. இல்லாழகைக்கண்ணின்று மனைவியோடும் மக்களோடு ம் ஒக்கலோடும்கூடியினபுறறா தாருசெய்த வேளவித்தொழிலாற்றேவராய ஆண்டுமின்புறுவராகலின், இன்புறருரொயதுருசிறப்பெனறா. தவததாறறுன புற்றெய்துந் துறக்கவினபத்தினை ஈண்டுமின்புறெய்துதல் அன்பானனநி யி ல்லையென்பதாம். (ரு)

எக. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்

மறத்திற்கு மஃதே துணை.

சு

இ-ள். அன்பு சார்பு அறத்திற்கே என்ப அறியார்— அன்பு துணையாவது அறத்திற்கேயென்று சொல்லுவர் சிலரறியார்;—மறத்திற்கும் அஃதே துணை— ஏனைமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது. எ-று.

ஒருவனசெய்த பகைமைபற்றி உள்ளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாக க்கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின், 'மறத்தைநீக்குதற்குந் துணையாமென்பார், மறத்திற்குமஃதே துணையென்றார், 'துன்பத்திற கியாரோ துணையாவார்.' எனபுறிப்போல,* இவைவையநதுபாட்டாரும் அனபினது சிறப்புக்கறப்பட்டது.

(சு)

எஎ. என்பி லதனை வெயிலபோலக் காயுமே

யன்பி லதனை யறம்.

சு

இ-ள். என்பு இலதனை வெயிலபோலக் காயும்—என்பிலலாதவுடம்பை வெயில்காய்ந்தாற்போலக் காயும்— அன்பு இலதனை அறம்— அனபிலலாதவுயினை அறக்கடவுள். எ-று.

என்பிலதென்றதனால் உடம்பெனபதாஉம், அனபிலதென்றதனால் உயிரென பதாஉம் பெறும். வெறுப்பினறி எங்குமொருதனமைத்தாகிய வெயிலின்றுன் என்பிலலது தன்னியல்பாறசென்று கெடுமாறுபோல, அதனமைத்தாகிய யவறத்தினமுன் அன்பிலலது தன்னியல்பாறகெடுமெனபதாம். அதனைக்காயுமென வெயிலறநகளினமேலேறறினா, அவறறிதரும் அவவியல்புணமையின. இவ்வாறு "அலலவை செயதாற கறநகூறம்"† எனப பிறருநகூறினார்.(எ)

எஅ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழகை வனபாறகண்

வறறன் மரநதளித் தறறு.

அ

இ-ள். அகத்து அன்பு இல்லா உயிர் வாழகை— மனத்தினகணனபிலலாத உயிர் இலறததோடு கூட வாழதல— வனபாறகண் வறறல் மரம தளிர்ந்தறறு— வனபாலினகண் வறறலாகியமரந தளிர்ந்தாறபோலும். எ-று.

கூடாதெனபதாம். வனபால் வனனிலம். வறறலென்பது பாலவிளங்கா வஃறினைப்படர்க்கைப்பெயர்.

(அ)

எக. புறத்துறுப் பெலலா மெவன்செய்யும் யாககை

யகத்துறுப் பனபி லவர்க்கு.

சு

இ-ள். யாக்கையகத்து உறுபு அன்பு இலவாக்கு—யாக்கையகத்தினகணின்று இலறதத்திற்குறுப்பாகிய அன்புடையரல்லாதார்க்கு— புறத்து உறுப்

* "அகி சததததால் பூவிற்குச் சென்றான், துன்பத்திற் கியாரோ துணையார், மறத்திற்கு மஃதே துணை, பினிகருமருநது என்பவறறினகட் பறித்தல் நீக்குதலென நடுவே பெய்துபொருளுரைத்தது துமாததமெனபதுங்கொள்க." என்றா பிரயோகவிவேகநூலார். காரகபடலத்து "உடனிகழ்கின" என்னும் பதினாறுசெய்யுளுரையிறநாணக.

† வாக்குண்டாம்;—கலலாத மாரதர்க்குக் கற்றுணர்நதார் சொற்கூற்றம்— மல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றம்— மெல்லிய— வாழைக்குத் தானீன்ற கர்ய்கூற்றங் கூறமே— யிலலிற் கிசைநதொழுகாப் பெண.

பெல்லாம் எவன செய்யும்— ஏனைப்புறத்தினகணின் உறுப்புவுண்டெல்லாம் அவ்வறஞ்செய்தற்கண் என்னவுதவியைச் செய்யும்! எ-று.

புறத்துறுப்பாவன இடனும், பொருளும், ஏவலசெய்வாருமுதலாயின. அனையொடு கூடாதவழி அவற்றையினையினையின், எவனசெய்யுமென்றார். உறுப்புப்போற்றின், உறுப்பெனப்பட்டன, யாக்கையிற் கணமுதலிய உறுப்புக்களெல்லாம் என்னையினைச் செய்யும் மனத்தினகணுறுப்பாகிய அன்பிலாதாரகனெனறுபாபாருமுளா. அதற்கு இல்லறத்தோடு யாதுமியைபில்லாமை யறித. (க)

அ0. அன்பின் வழிய துயிரினை யஃதிலராக்

கெனபுதோல் போதத் வுடம்பு. க0

இ-ள். அன்பின் வழியது உயிரினை—அன்பு முதலாக அதனவழிநின்ற உடம்பே உயிரினைறுவடம்பாவது,— அஃது இலராகு உடம்பு எனபு தோல் போதத்— அவ்வன்பிலாதாராகு உளவான உடம்புகள் எனபினத் தோலாற்போதத்தனவாம், உயிரினைறனவாகா. எ-று.

இல்லறம் பயவாமையின், அன்னவாயின. இவைவானகுபாட்டானும் அன்பிலவழிப்படுவ குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

சு ம அதி.— விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருந்தினரையும் புறந்தருதல். தென்புலத்தார முதலியவைமபுலத்துள் முன்னையவிரண்டும் கடபுலனாகாதாரா நினைந்து செய்தவனவாகலானும், பின்னையவிரண்டும் பிறக்கீதலெனமையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய் இல்லறங்கட்கு முதலாயிற்று. வேறுகாத அன்புடையிருவாக்கடியல்லது செய்யப்படாமையின், இஃது அன்புடைமையினின் வைக்கப்பட்டது.

அக. இருந்தோம்பி யிலவாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செயதற் பொருட்டு. க

இ-ள். இல இருந்து ஓம்பி வாழ்வது எல்லாம்— மனைவியோடும் வனத்திற் செல்லாது இல்லின்கணிநுந்து பொருள்களைப் போற்றிவாழ்ஞ்செய்கையெல்லாம்— விருந்து ஓம்பி வேளாண்மை செயதற்பொருட்டு—விருந்தினரைப் பேணி அவர்க்குபகாரஞ்செய்தற்பொருட்டு. எ-று.

எனவே, வேளாண்மைசெய்யாவழி இல்லின்கணிநுத்தலும் பொருளசெய்தலுங்காரணமாக வருந்துன்பசெய்கைக்கெல்லாம் பயனில்லையென்பதாம்.

அஉ. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல சாவா

மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற றன்று. உ

இ-ள். சாவா மருந்து எனினும்— உண்ணப்படும் பொருள் அமிதமேயெனினும்,— விருந்து புறத்ததாத் தான உண்டல்—தன்னோக்கி வந்த விருந்து தன்னில்லின்புறத்ததாகத் தானே உண்டல்— வேண்டற்பாறது அன்று—விரும்புதன்முறைமையுடைத்தன்று. எ-று.

சாவாமருந்து சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து. விருந்தினறியே ஒருகாற்றினுண்டலைச் சாவாமருந்தென்பார் உளராயினும் அதனையொழிகவென்றுரைப்பினுமமைபும், இவையிரண்டிபாட்டானும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

அங். வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லினது. ஈ

இ-ள். வரு விருந்து வைகலும் ஒம்புவான் வாழ்க்கை—தன்னைநோக்கி வந்த விருந்தை நாடோறும் புறந்தருவானதில்வாழ்க்கை— பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று— நலகுரவான வருந்திக் கெடுத்தலிலை. எ-று.

நாடோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதறைபொருடொலையாது மேனமேற்கினைக்குமென்பதாம். (ங)

அச. அகனமர்ந்து செயயா னுறையு முகனமர்ந்து
நலவிருந் தோம்புவா னில. ச

இ-ள். செயயாள அகன அமாந்து உறையும் — திருமகள் மனமகிழ்ந்து வாழாநிற்கும்— முகன அமாந்து நலவிருந்து ஒம்புவான் இல்— முகமினிய னுயத் தக்க விருந்தினரைப் பேணுவானதில்லின்கண். எ-று.

மனமகிழ்தற்குக் காரணம் தன்செலவம் நலவழிப்படுதல். தகுதி ஞானவொழுக்கங்களானுயாதல், பொருள கிளைத்தற்குக் காரணங் கூறியவாய். (ச)

அரு. விதது மிடலவேணடுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிசசின் மிசைவான புலம். டு

இ-ள். விருந்து ஒம்பி மிசசில் மிசைவான புலம்—முன்னே விருந்தினரை மிசைவிததுப் பின் மிக்கதனைத் தான் மிசைவானது விளைபுலத்திற்கு—விததும் இடல் வேணிமோ— வித்திடுதலும் வேணிமோ, வேண்டா. எ-று.

கொல்லென்பது அசைநிலை. தானே விளையுமென்பது குறிப்பெச்சம். இவையுணர்பாட்டானும் விருந்தோம்புவார் இம்மைக்கண்னையதும் பயன் கூறப்பட்டது. (ரு)

அசு. செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பாரத்திருப்பா
னலவிருந்து வானத் தவாக்கு. சு

இ-ள். செல் விருந்து ஒம்பி வருவிருந்து பாரத்து இருப்பான்— தன்கட சென்ற விருந்தைப் பேணிப் பின் செல்லக்கடவ விருந்தைப் பாரத்துத் தான் அதனோடு உண்ணவிருப்பான்— வானத்தவாக்கு நலவிருந்து—மறுபிறப்பிற் தேவனாய் வானினுள்ளாராக்கு நலவிருந்தாம். எ-று.

வருவிருந்தென்பது இடவழுவமைதி. நல்விருந்து எய்தாவிருந்து. இதனை மறுமைக்கண்னையதும்பயன் கூறப்பட்டது. (சு)

அள. இளைத்துணைத் தென்பதொன் றிலலை விருந்தின்
றுணைத்துணை வேளவிப் பயன். எ

இ-ள். வேளவிப் பயன் இளைத்துணைத்து எனபது ஒன்று இல்லை—விருந்தோம்பலாகியவேளவியின்பயன் இன்னவளவிறமென்பதோரளவுடைத்தன்று;—விருந்தின துணைத் துணை—அதற்கு அவ்விருந்தின்றகுதியளவே அளவு. எ-று.

ஐம்பெருவேள்வியி* னுணருகலின் வேளவியெனறும, பொருளளவு “தான் சிறி தாயினுந் தக்காரைப் பட்டக்கால — வரனசிறிதாப் போர்த்து விடும”† ஆகலின், இளைத்துணைத்தென்பதொன்றிலையெனறுமகூறினா. இதனான இ ருமையும் பயத்தற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (எ)

அஅ. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பா விருந்தோம்பி

வேளவீதலைப்படா தார.

அ

இ-ள. பரிந்து ஓம்பிப் பற்று அற்றேம எனபா— நிலையாப்பொருளை வருநதிக் காத்துப் பின் அதனையிழந்து இதுபொழுது யாம பற்றுக்கோடிடமா யினேமென்றிரங்குவா— விருந்து ஓம்பி வேளவீ தலைப்படாதா—அப்பொ ருளான விருந்தினனாயோம்பி வேளவியையினையெய்தும் பொறியிலாதா. எ-று.

“ஈட்டிய வொண்பொருளை—காததலு மாங்கே கடுநதுன்பம்”† ஆகலின், பரிந்தோம்பியெனறா. வேளவீ ஆகுபெயா. (அ)

அசு. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா

மடமை மடவாக னுண்டு.

சு

இ-ள. உடைமையுள இன்மை விருந்தோம்பல ஓம்பா மடமை—உடைமை க்காலத்தினமையாவது விருந்தோம்பலையிகழும் பேதைமை,—மடவாகண் உண்டு—அஃது அறிந்தாரமாட்டு உளதாகாது, பேதையாராட்டேயுளதாம். எ-று.

உடைமை பொருளுடையனாதனமை. பொருளாறகொள்ளும்பயனையிழப் பித்து உடைமையை இன்மையாகக்கலின், மடமையை இன்மையாகவுபசரித் தா. பேதைமையான விருந்தோம்பலையிகழிற் பொருள் நின்றவழியும் அதனாற்பயனிலையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் விருந்தோம்பாவழிப் படுகுற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

சு0. மோப்பக் குழையு மனிசச முகந்திரிந்து

நோக்கக் குழையும் விருந்து.

சு0

இ-ள. அனிசசம மோப்பக் குழையும் — அனிசசபூ மோரதுழியனறிக் குழையாது,— விருந்து முகம் திரிந்து நோக்கக் குழையும் — விருந்தினா முகமவேறுபட்டு நோக்கக் குழைவா. எ-று.

அனிசசம் ஆகுபெயா. சேயமைக்கட்கண்டுழி இனமுக்கும, அதுபற்றி நண்ணியவழி இனசொல்லும், அதுபற்றி உடன்பட்டவழி நன்றற்றலுமென விரு

* ஐம்பெருவேளவியாவன பிரமயாகம், தேவயாகம், மானுடயாகம், பித்ரியாகம், பூதயாகமெனவிலை. அவற்றுள், பிரமயாகம் வேதமோதல், தேவயாகம் ஓமமவளர்த்தல், மானுடயாகம் விருந்தோம்பல், பித்ரியாகம் நீரக்கடனாற்றல், பூதயாகம் பலியீதல்.

† நாலடியார், அறனவலியுத்தல்,— உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி— யிறப்ப நிறப்பயந் தாஅந்— கற்பயனாந்—தானசிறி தாயினுந் தக்காரைப் பட்டக்கால— வானசிறிதாப் போர்த்து விடும.

‡ நாலடியார், ஈயாமை— ஈட்டலுந் துன்பமற நீட்டிய வொண்பொருளைக்—காததலு மாங்கே கடுநதுன்பம்— காத்தல்—குறைபடிற் துன்பங் கெடிற் துன்பந் துன்பக்— குறைபடி மறறைப் பொருள்.

நதோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள் முதலாய இனமுகம் இலவழிச் சேய்மைக்கண்ணே வாடி நீங்குதலின், தீண்டியவழியிலலது வாடாத அனிச்சப்பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியனொன்பதாம். இதனான விருந்தோம்புவார்க்கு முதறகண் இனமுகம் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

௧௦ ம அதி.— இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தினகணுவகையை வெளிப்படிப்பனவாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதல். இதுவும், விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாதாகலின், விருந்தோம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௧. இன்சொலா லீர மளேஇப பழநிலவாளு
செம்பொருள கண்டாவாய்ச சொல். ௧

இ-ள். இன்சொல்— இன்சொலாவன— ஈரம அளேஇப பழநு இலவரம் செம்பொருள கண்டா வாய்ச சொல்—அன்போடு கலந்த வஞ்சனையிலவாயிருக்கின்ற அறத்தினை உணர்ந்தாவாயிற் சொற்கள். ஏ-று.

ஆல அசைநீலை. அன்போடு கலத்தல் அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல். பழநினமை வாயமை. மெய்யுணர்ந்தார நெஞ்சிற்கெல்லாரு செம்மையுடைந்தாயத் தோன்றலின், செம்பொருளென்பபட்டது. இலவாளுசொல்லெனவியையும். வாயென வேண்டாது கூறினார், தீயசொற்பயிலாவென்ப தறிவித்தற்கு. இதனான இன்சொற்கிலககணங் கூறப்பட்டது. (௧)

௧௨. அகனமர்ந் தீதலீ னன்றே முகனமர்ந்
தினசொல னாகப் பெறின. ௨

இ-ள். அகன் அமாந்த ஈதலின் நன்று— நெஞ்சுவந்து ஒருவற்கு வேண்டியதொருபொருளைக் கொடுத்தலினும் நன்று — முகன் அமாந்த இன்சொலனாகப் பெறின — கண்டபொழுதே முகமினியனாய் அதனோடு இனியசொலையுமுடையனாகப் பெறின. ஏ-று.

இனமுகத்தோடுகூடிய இன்சொல் ஈதல்போலப் பொருளவயத்ததன்றித் தன்வயத்ததாயினும், அந்நெஞ்சுடையாககலலது இயல்பாகவினமையின், அதனினுமரிதெனனுங்கருத்தான, இன்சொலனாகப் பெறினெனறா. (௨)

௧௩. முகத்தா னமாந்தினிது நோக்கி யகத்தாளு
மின்சொ லினதே யறம். ௩

இ-ள். முகத்தான அமாந்த இனிது நோக்கி—கண்டபொழுதே முகத்தான விரும்பி இனிதாக நோக்கி— அகத்தான ஆம் இன்சொலினதே அறம்— பின் நண்ணியவழி மனத்துடனாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதலின்கண்ணதே அறம். ஏ-று.

நோக்கியெனனும் வினையெச்சம் இன்சொலென அடையுதது நின்ற முத

ரண்டிபாட்டானும் இனமுகத்தோடு கூடியவினசொல் முன்னரே பிணித்துக் கோடலின் விருந்தோம்புதற்குரியதென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

கூசு. துன்புறுஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறுஉ மின்சொ லவாக்கு. ச

இ-ள். யார்மாட்டும் இன்பு உறுஉம் இனசொலவர்க்கு— எல்லார்மாட்டி
ம் இன்பத்தை மிகுவிக்கும் இனசொல்லையுடையார்க்கு— தன்பு உறுஉம் து
வ்வாமை இல்லாகும்—துன்பத்தை மிகுவிக்கும் நலகுரவு இல்லையாம். எ-று.
நா முதலியபொறிகள் சுவை முதலிய புலன்களை நுகராமையுடைமையின்,
துவ்வாமைபெனறார். யாராமாட்டிமின்புறுஉமினசொலவாக்குப் பகையும்
நொதுமலுமினி உள்ளது நண்பேயாம், ஆகவே, அவா எல்லாச்செவ்வுமு
மெய்துவனபெனது கருத்து. (ச)

கூரு. பணிவுடைய நின்சொல னாத லொருவந்
கணியல மறறுப பிற. ரு

இ-ள். ஒருவருக்கு அணி பணிவு உடையன இனசொலனாதல்— ஒருவனுக்க
ணியாவது தனநூறறுழப்பிவாசுடாழ்ச்சியுடையன எல்லாகண்ணும்
இனியசொல்லையுமுடையனாதல், —பிற அல்ல— இவையிரண்டுமனி நி மெய்
ககணியும் பிறவணிகள அணியாகா. எ-று.

இனசொலனாதற்குணமாகவின, பணிவுடைமையும் உடன்கூறினா. மற்று
அசைநிலை. வேறுமுடையுடைமையாற பிறவெனவும், இவை போலப் பேரழ
குசெய்யாமையின் அல்லவெனவுங்கூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானும் இனி
யவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன கூறப்பட்டது. (ரு)

கூசு. அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின. ச

இ-ள். நல்லவை நாடி இனிய சொலின — பொருளாற பிறாக்கு நன்மை
பயக்குஞ்சொற்களை மனததாராயநது இனியவாக ஒருவனசொலவாமாயி
ன, —அல்லவை தேய அறம் பெருகும்—அவனுக்குப் பாவங்கடைய அறம் வ
ளரும். எ-று.

தேயதல் தன்பகையாகிய அறம் வளர்தலிற் றனக்குநிலையினறிமெல்தல்.
“தவத்தின்முன னில்லாதாம் பாவம்.”* எனபதுஉம இப்பொருட்டி. நல்லவை
நாடிசொலவகாலுங் கடியவாகசொலலின, அறனாகாதென்பதாம். இத
னான மறுமைப்பயன கூறப்பட்டது. (சு)

கூஎ. நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற றலைப்பிரியாச சொல. எ

நயன ஈன்று நன்றி பயக்கும் — ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு நீதியை
யுமுண்டாக்கி மறுமைக்கு அறததையும் பயக்கும்— பயன ஈன்று பண்பின
தலைப்பிரியாச சொல்—பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மையைக் கொடுத்தது இனி
மைப்பண்பினீங்காத சொல். எ-று.

நீதி உலகத்தோடு பொருநதுதல். பண்பெனபது ஈண்டுகாரத்தான இனி
மைமேனினறது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொன்னீர்மைதது. (ஏ)

* நாலடியார், தறவு, — விளக்குப் புகவிருண் மாயந்தாங் கொருவன—
நவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்—விளக்குநெய்—தேயவிடத்துச் சென்றி
ருள் யாயநதாங்கு நலவினை— தீர்விடத்து நிறகுமாந தீது.

க௮. சிறுமையு ணீங்கிய வின்கொன மறுமையு
மிமமையு மினபந தரும. அ

இ-ள். சிறுமையுள் ணீங்கிய இன்கொல — பொருளாற பிறர்க்கு நோய்செய்யாத இனியகொல— மறுமையும் இமமையும் இனபம தரும— ஒருவனுக்கு இருமையினும் இனபத்தைப் பயக்கும். எ-று.

மறுமையினபம் பெரிதாகலின், முற்கூறப்பட்டது. இமமையினபமாவது உலகம் தனவயத்ததாகலான நல்லனவெய்தி இன்புறுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் இருமைபயனும் ஒருங்கெய்துதல் வலியுறுத்தப்பட்டது. (அ)

க௯. இன்கொ லினிதின்றல காணபா னெவன்கொலோ
வன்கொல வழங்கு வது. கூ

இ-ள் இன்கொல இனிது னாறல காணபான்— பிறா கூறிய இன்கொற நனக்கினபம் பயத்தலை அனுபவித்தறிகின்றவன்—வன்கொல வழங்குவது எவன்கொல—அது நிறகப் பிறாமாட்டு வன்கொலலைச சொல்லுவது எனனபயன கருதி எ-று.

இனிதென்றது வினைககுறிப்புபெயா. கடுஞ்சொற பிறாக்குமினனாதாகலின், அது கூறலாகாதென்பது கருத்தது. (ஆ)

க௧௦. இனிய வுளவாக வினனாத கூறல
கனியிருப்பக காயகவாந தறறு. க௦

இ-ள். இனிய உளவாக இனனாத கூறல— அறம் பயக்கும் இனியசொறக னும் தனக்குளவாயிருக்க அவற்றைக கூறுது பாவம் பயக்கும் இனனாதசொறகளை ஒருவன் கூறுதல்— கனி இருப்பக காய கவாநதறறு—இனிய கனிகளும் தனக்கென்குளவாயிருக்க அவற்றைநுகராது இனனாதகாயகளை நுகாநத்தனோடொக்கும். எ-று.

கூறலென்பதனா சொற்களென்பது பெற்றும். பொருளை விசேடித்துநின்ற பண்புகள் உவமைககண்ணுஞ்சென்றன. இனியகனிகளென்றது ஒளவையுண்ட நெல்லிக்கனிபோல அமிழ்தாவனவற்றை இனனாதகாயகளென்றது காஞ்சி ரங்காயபோல நஞ்சாவனவற்றை. கடுஞ்சொறசொல்லுதல் முடிவிறறனக்கேயினனாதென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் இனனாதகூறலின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க௦)

கக ம அதி.— செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறா செய்த நன்மையை மறவாமை. இனியவை கூறி இல்லறமவமுறவாதாக்கு உயதிலல குற்றம் செயந்நன்றி கோறலேயாகலின், அதனைப் பாதுகாத்துக் கடிதறபொருட்டி, இஃதினியவைகூறலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க௧௧. செய்யாமற செய்து வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது. க

இ-ள். செய்யாமல செய்த உதவிக்கு— தனக்கு முன்னோருதவிசெய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்தவுதவிக்கு— வையகமும் வானகமும் ஆற்ற

றல் அரிது—மன்னுலகும் விண்ணுலகும் கைமமாறாகக் கொடுத்தாலும் ஒத் தலரிது. எ-று.

* கைமமாறுகளெல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக் கு ஆற்றுவாயின. செயயாமைச் செய்தவுதவியென்று பாடமோதி, மறித்த தவமாட்டாமைபுள்ளவிடத்துச் செய்தவுதவியென்றுரைப்பாருமுள். (க)

க0௨. காலத்தி னுறசெய்த நன்றி சிறிதெனினு

ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. உ

இ-ள். காலத்தினுல செய்த நன்றி—ஒருவனுக்கு இறுதிவந்தவெல்லைக்கண் ஒருவன் செய்தவுபகாரம்—சிறிது எனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது— தன்னேநோக்கச் சிறிதாயிருந்ததாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுலகத்தி னும் மிகப்பெரிது. எ-று.

அக்காலநோக்குவதல்லது பொருளைக்கலாகாதென்பதாம். காலத்தினுலெ ன்பது வேறுறுமை மயக்கம். (உ)

க0௩. பயன் றாககா செய்த வுதவி நயன்றுக்கி

னன்மை கடலிற் பெரிது. ௩

இ-ள். பயன் றுக்கா செய்த உதவி நயன் றுக்கின்—இவர்க்கு இது செ யதால் இன்னது பயக்குமென்று ஆராயதல்லராயச் செய்தவுதவியாகிய ஈர முடைமையை ஆராயின்,—நன்மை கடலிற் பெரிது—அதன்னமை கடலினு ம் பெரிதாம் எ-று.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமினிச் செய்ததூஉம், கால த்தினுற செய்ததூஉம், பயனறுக்காராயச் செய்ததூஉம் அளவிலவாதல் கூற ப்பட்டது. (௩)

க0௪. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்

கொளவர் பயனறெரி வார். ௪

இ-ள். தினைத்துணை நன்றி செயினும்—தமக்குத் திளையளவிறறய உபகா ரத்தை ஒருவன் செய்தானுயினும்,—பனைத்துணையாக் கொளவர் பயன் தெ ரிவார்—அதனை அவ்வளவிறறாகக் கருதாது பளையளவிறறாகக் கருதுவார் அக் கருத்தின் பயனறெரிவார். எ-று.

தினை பளையெனபன் சிறுமைபெருமைகட்குக் காட்டுவன சிலவளவை. அக் கருத்தின் பயனாவது அங்ஙனங் கருதுவார்க்கு வரும் பயன். (௪)

க0௫. உதவி வரைத்தன் றுதவி புத வி

செயப்பட்டா சாலபின் வரைதது. ௫

இ-ள். உதவி உதவிவரைதது அன்று—கைமமாறானவுதவி காரணத்தானு ம் பொருளானும் காலத்தானுமாகிய மூவகையானும் முனசெய்த உதவியள விறறன்று;—உதவி செயப்பட்டார் சாலபின் வரைதது—அதனைச் செயவி ததுக்கொண்டவர்தம் அமைதியளவிறறு. எ-று.

சாலபு எவ்வளவுபெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென்பார், சா ல்பின் வரைத்தென்றார். இவையிரண்டிபாட்டானும் முனறு மல்லாத வுதவி மாத்நிரமும் அறிவார்க்குச் செய்தவுழிப் பெரிதாமென்பது கூறப்பட்டது.

க0௬. மறவற்க மாசற்றா கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட பெபாயா நடபு. கூ

இ-ள். துன்பத்துள துபு ஆயா நட்புத் துறவற்க— துன்பக்காலத்துத் தனக்குப் பறவுக்கோடாயிராது நடபை விடாதொழிக, — மாசு அற்றார் கேண்மை மறவற்க—அறிவொழுகக்கன்களிற குற்றமற்றாது கேண்மையை மறவாதொழிக. எ-று.

கேண்மை கேளாநதன்மை. இம்மைக்குறுதிகூறுவார மறுமைக்குறுதியும் உடனகூறினார். (கூ)

க0௭. எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந துடைத்தவா நடபு. எ

இ-ள். தங்கண் விழுமந துடைத்தவா நடபு—தங்கனெய்திய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினை—எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர்—எழுமையினை யுடைய தம்மெழுவகைப்பிறப்பினும் நினைப்பா நல்லோர். எ-று.

எழுமையெனது வினைப்பயனறொடரும் ஏழுபிறப்பினை, அது வளையாபதியுட்கண்டது. எழுவகைப்பிறப்பு மேலேயுரைத்தாம். வினாவுதோனறத் துடைத்தவரென்றார். நினைத்தலாவது துன்பந் துடைத்தலான அவாமாடநிளதாகிய அன்பு பிறப்புத்தோறுந் தொடர்ந்து அன்புடையராதல். இவை யிரண்டுபாட்டானும் நன்றி செய்தாரது நட்பு விடலாகாதென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

க0௮. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல
தன்றே மறப்பது நன்று. அ

இ-ள். நன்றி மறப்பது நன்று அன்று—ஒருவன் முன்செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவற்கு அறனன்று, —நன்றலது அன்றே மறப்பது நன்று—அவன் செய்த தீமையைச் செய்தபொழுதே மறப்பது அறன். எ-று.

இரண்டும் ஒருவற்றையெய்யப்பட்ட வழி மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்தது க் கூறியவாறு. (அ)

க0௯. கொன்றன்ன வினா செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுளாக கெடும. கூ

இ-ள் கொன்று அன்ன இன்ன செயினும்—தமக்கு முன்னொரு நன்மை செய்தவா பிசுகொன்றாலொத்த இன்னதவற்றைச் செய்தாராயினும்,—அவா செய்த நன்று ஒன்று உள்ளாக கெடும—அவையெல்லாம் அவாசெய்த நன்மையொன்றையும் நினைக்க இலையாம். எ-று.

தினைத் துனை பனைத்துணையாகக் கொள்ளப்படுதலின், அவ்வொன்றுமே அவற்றையெல்லாங் கெடிக் குமைப்பதாம் இதனால் நன்றலது அன்றே மறக்குமென்பது. (கூ)

க10. எந்நன்றி கொன்றாது நயவுண்டா முய்விலை
பெயர்ந்நி கொன்ற மகற்கு க0

இ-ள். எந்நன்றி கொன்றாக்கும் உய்வு உண்டாம்—பெரியவறங்களைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தினீங்கும் வாயிலுண்டாம்;—செய் நன்றி கொன்ற ம

கற்கு உயவு இல்லை—ஒருவன் செயத நன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லை. எ-று.

பெரியவறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிரகருவினைச் சிதைத்தலும், பாபபாரத்தடுத்தலும் முதலிய பாதகங்களைச் செயதல்.* இத்தொறு செயநன்றிகோறவின கொடுமை கூறப்பட்டது. (க0)

கஉ ம் அதி.— நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை நொதுமல் நண்பென்னும் மூன்றுபகுதியினும் அறத்தினைவழுவாது ஒப்ப நிறகு நிலைமை. இது, நன்றிசெய்தாரா மாட்டு அநநன்றியினை நினைத்தவழிச் சிதையும்னறே அவவிடத்துஞ் சிதையலாகாதென்றறகு, செயநன்றியறிதலினபின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாறப்பட டொழுகப் பெறின. க

இ-ள். தகுதி என ஒன்றே நன்று—நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓறமுமே நன்று,—பகுதியான பாறப்பட்டு ஒழுகப்பெறின—பகை நொதுமல் நண்பென்னும் பகுதிதோறும் தன்முறைமையை விடாதொழுகப்பெறின. எ-று.

தகுதியுடையதனைத் தகுதியென்றா. “ஊராறோ தேவகுலம்” எனப்பது போலப் பகுதியானென்புழி ஆறுருபு தோறுமென்பதன் பொருட்டாய் நின்றது. பெறினென்பது அவ்வொழுகத்தருமைதோன்ற நின்றது. இதனால் நடுவுநிலைமையத்குறிப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ககஉ. செப்ப முடையவ ளுக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற கேமாப் புடைத்தது. உ

இ-ள். செப்பம் உடையவன் ஆககம்—நடுவுநிலைமையையுடையவனது செல்வம்—சிதைவு இன்றி எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து—பிறாசெல்வம்போல அழிவின்றி அவன் வழியினுள்ளார்க்கும் வலியாதலையுடைத்தது. எ-று.

விகாரத்தாற்றுகக் எச்சவுமமையான இறக்குநதுணையும் அவனறனக்கும் ஏமாப்புடைத்தென்பது பெற்றும். அறத்தோடு வருதலின், அன்னதாயிற்று, தானிறந்துழி எஞ்சுகிறபதாகலின், எச்சமென்றா. (உ)

கக௩. நன்றே தரினு நடுவிகநதா மாககத்தை
யன்றே யொழிய விடல. ௩

இ-ள். நன்றே தரினும்—தீங்கன்றி நன்மையே பயந்ததாயினும்,—நடுவு இகநது ஆம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல்—நடுவுகிறறலையொழிதலான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே யொழியவிடிக. எ-று.

நன்மை பயவாமைபின், நன்றே தரினு மென்றா. இகத்தலானென்பது இகநதெனத் திரிந்துகின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் முறையே நடுவுநிலைமை

* புறநானூறு,—ஆன்முலையறுத்த வறனி லோகரு—மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோகருங்—குரவர்த தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்—வருவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவே—நிலம்புடை பெயரவ தாயினுமொருவன்—செயதி கொன்றாக் குயதி யிலலென—றறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ.

யான் வந்த செல்வம் நன்மை பயத்தலும், ஏனைச்செல்வம் தீமை பயத்தலும் கூறப்பட்டன. (௩)

ககசு. தக்கார் தகவில லென்ப தவரவ

ரெச்சத்தாற காண்ப படும. ச

இ-ள். தக்கார் தகவிலர் எனபது—இவா நடுவுநிலையுடையர் இவர் நடுவுநிலையிலொன்னும் விசேடம்—அவரவா எச்சத்தால் காணப்படும—அவரவருடைய நன்மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும.எ-று.

தக்கார்க்கெச்சமுண்டாதலும் தகவிலாக்கிலையாதலும் ஒருதலையாகலின், இருதிறத்தாலாயும் அறிதற்கு அவை குறியாயின. இதனால் தக்காரையுந் தகவிலாரையும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது. (சு)

ககரு. கேடும பெருக்கமு மிலலல நெஞ்சத்துக்

கோடாமை சான்றோர்க கணி. ரு

இ-ள். கேடும பெருக்கமும் இல அல்ல—தீவினையாற்கேடும நலவினையாற பெருக்கமும் யாவாக்கும் முன்னே அமைநது கிடந்தன, — நெஞ்சத்துக் கோடாமைசான்றோருக்கு அணி—அவ்வாறறையநிநது அவை காரணமாக மனத்தின்கட்கோடாமையே அறிவானமைந்தார்க்கு அழகாவது. எ-று.

அவை காரணமாகக் கோடுதலாவது அவை இப்பொழுது வருவனவாகக் கருதிக் கேடுவாராமையைக்குறித்தும் பெருக்கம் வருதலைக்குறித்தும் ஒருதலைக்கணிற்றல். அவற்றிற்குக் காரணம் பழவினையே கோடுதலன்றென உண்மையுணர்நது நடுவுநிறல் சாலபினையழகுசெய்தலின், சான்றோர்க்கணியென்றா. (ரு)

ககசு. கெடுவல்யா லென்ப தறிகதன் லெஞ்ச

நடுவொரீஇ யலல செயின். சா

இ-ள். தன்னெஞ்சம் நடுவு ஓரீஇ அல்ல செயின்—ஒருவன் தன்னெஞ்சம் நடுவுநிறையொழிநது நடுவல்லவற்றைச் செய்ய நினைக்குமாயின்,—யான் கெடுவல் எனபது அறிக—அந்நினைவை யான் கெடக்கடவேனென்றுணரும் உற்பாதமாக அறிக. எ-று.

நினைத்தலும் செயதலோடொக்குமாகலின், செயினென்றா. (சு)

ககௌ. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக

நன்றிககட டங்கியான ருழவு. எ

இ-ள். நடுவாக நன்றிககன் தங்கியான தாழவு—நடுவாகநின்று அறத்தின்கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை—கெடுவாக வையாது உலகம்—வறுமையென்று கருதா உயாந்தோர். எ-று.

கெடுவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செல்வமென்றுகொள்ளுவனொன்பது குறிப்பெச்சம். இவைமூன்றுபாட்டானும், முறையே கேடும பெருக்கமுங் கோடுதலான வாராவென்பதுஉம், கோடுதல கேட்டிறகேதுவாமென்பதுஉம், கோடாதவனருழவு கேடனறென்பதுஉம், கூறப்பட்டன. (எ)

ககஅ. சமன்செய்து சீராகுந் கோல்போ லமைந்தொருபாற

கோடாமை சான்றோருக் கணி. அ

இ-ள். சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோலபோல — முன்னே தான் சமனாகிற்று பின் தன்கண் வைத்த பாரத்தை வரையறுக்குநதுலாம்போல — அமைந்து ஒருபால கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி — இலக்கணங்களானமை நது ஒருபக்கத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அழகாம். எ-று.

உவமையடையாகிய சமனசெய்தலும் சீர்தூக்கலும் பொருட்கண்ணும், பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாறகோடாமையும் உவமைக்கண்ணும், கூட்டி, சான்றோர்சீர்தூக்கலாவது தொடைவிடைகளாறகேட்டவற்றை ஊழான உள்ளவாறுணர்தலாகவும், ஒருபாறகோடாமையாவது அவவுள்ளவாற்றை மறையாது பகை நொதுமல நடபென்னும் மூன்றுதிறத்தார்க்கும் ஒப்பக்கூறு தலாகவும், உரைக்க. இலக்கணங்களானமைதல இருவழியும் ஏற்பன்கொள்க.

ககக. சொறகோட்ட மிலலது செப்ப மொருதலையா

வுடகோட்ட மினமை பெறின.

க

இ-ள். செப்பம் சொறகோட்டம் இல்லது — நடுவுநிலைமையாவது சொல்லினகட்கோழ்தலில்லாததாம், — உட்கோட்டம் இனமை ஒருதலையாப் பெறின — அஃதன்னதாவது மனத்தினகட்கோட்டமினமையைத் திண்ணிதாகப் பெறின. எ-று.

சொல் ஊழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம்பற்றி ஒருபாறகோடாத மனத்தோடு கூடுமாயின, அறங்கிடந்தவாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலைமையாமெனவே, அதனோடு கூடாதாயின அவவாறுசொல்லுதல் நடுவுநிலைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது. (க)

கஉ௦. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்

பிறவுந் தம்போற செயின.

க௦

இ-ள். பிறவும் தம்போல பேணிச் செயின — பிறாபொருளையுந் தம்பொருள்போலப் பேணிச் செயலின், — வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் — வாணிகஞ்செய்வார்க்கு நன்றாய் வாணிகமாம். எ-று.

பிறவுந்தம்போறசெய்தலாவது கொள்வது மிகையுந் கொடுப்பதுகுறையுமாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல். இப்பாட்டுமுன்னுள்ள, முன்னையவிரண்டும் அவையத்தாரை நோக்கின், ஏனையது வாணிககாரனாகிற்று, அவவிறுத்திறத்தார்க்கும் இவ்வறம் வேறுகச்சிறந்தமையின. (க௦)

கக ம் அதி.— அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்கள் தீரெறிககட்செல்லாது அடங்குதலுடையதால். அஃது ஏதிலாகுற்றம்போற்றனகுற்றமுங்காணும் நடுவுநிலைமையுடையாறகாதலின், இது நடுவுநிலைமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

கஉக. அடக்க மமரநு ஞய்க்கு மடங்காமை

யாரிரு ஞய்த்து விடும்.

க

இ-ள். அடக்கம் அமரநுள் உயக்கும் — ஒருவனை அடக்கமாகியவறம் பின் வேறருஸ்கத்துக்கும்; — அடங்காமை ஆர் இருள் உய்த்துவிடும் — அடங்காமையாகியபாவம் தங்குதற்கரிய இருளினகட்செலுத்தும். எ-று.

இருளென்பது ஓரநகவிசேடம். “எல்லாம் பொருளிற்றிறநதுவிடும்” என்றோபோல உயத்துவிடுமென்பது ஒருசொல்லாய் நின்றது. (க)

கஉஉ. காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாகக்
மதனினூங் கிலலை யுயிராகு. உ

இ-ள். உயிர்க்கு அதனை ஊங்க ஆக்கம் இலலை — உயிர்க்கு அடக்கத் தின்மிகக் செலவமில்லை, — அடக்கத்தைப் பொருளாக் காக்க — ஆகலான அவ்வடக்கத்தை உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு அழியாமற்காகக். எ-று.

உயிரென்பது சாதியொருமை. அஃது அண்டி மக்களுயிராமேனின்றது, அந் நதநகிப் பயன்கொளவது அதுவேயாகலின். (உ)

கஉ௩. செறிவறிந்து சோமை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின். ௩

இ-ள். அறிவு அறிந்து ஆற்றின அடங்கப் பெறின் — அடங்குதலே நமக்கு அறிவாவதென்றறிந்து நெறியானே ஒருவன் அடங்கப்பெறின், — செறிவு அறிந்து சோமை பயக்கும் — அவ்வடக்கம் நல்லோரானறியப்பட்டு அவனுக்கு விழுப்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இலவாமுலானுக்கு அடங்குநெறியாவது மெய்மமுதன் மூன்றாம் தன்வயத் தவாதல். (௩)

கஉ௪. நிலையிற் றிரியா தடங்கிவான் றேற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது. ௪

இ-ள். நிலையின் திரியாது அடங்கியான தோற்றம் — இலவாமுக்கையாகிய தன்னெறியின் வேறுபடாது நின்று அடங்கினவனது உயாச்சி — மலையினும் மாணப்பெரிது — மலையினுயாச்சியினும் மிகப்பெரிது. எ-று.

திரியாதடங்குதல் பெறிகளாற புலன்களை நுகராரினதே அடங்குதல். மலை ஆகுபெயர். (௪)

கஉ௫. எல்லார்க்கு நன்றும் பணித் தவருள்ளு
செலவாக்கே செலவந தகைத்து. ௫

இ-ள். பணிதல் எல்லார்க்கும் நன்றும் — பெருமிதமின்றியடங்குதல் எல்லார்க்கும் ஒப்ப நன்றேயெனினும், — அவருள்ளும் செலவாக்கே செலவநதகைத்து — அவ்வெல்லாருள்ளு செலவமுடையார்க்கே வேறொருசெலவமாஞ்சிறப்பினையுடைத்து. எ-று.

பெருமிதத்தினைச் செய்யுங்கலவியுங் குடிப்பிறப்புமுடையார் அஃதினறி அவைத்மமானேயடங்கியவழி அவ்வடக்கஞ் சிறந்துகாட்டாதாகலின், செலவாக்கே செலவநதகைத்தென்றார். செலவதகைத்தென்பது மெலிந்துநின்றது. பொதுவென்பாராயுமுடம்பட்டுச் சிறப்பாதல் கூறியவாறு. இவையையென்பாட்டானும் பொதுவையான அடக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௫)

கஉ௬. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து. ௬

இ-ள். ஆமைபோல ஒருமையுள் ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின் — ஆமைபோல ஒருவன் ஒருபிறப்பின்கண் ஐம்பொறிகளையுடக்கவல்லனாயின், — எழுமையு

ம் ஏமாப்பு உடைத்து— அவ்வன்மை அவனுக்கு எழுபிறப்பினகண்ணும் அரணையுடைத்து. எ-று.

ஆமை ஐந்துறுப்பினையும் இடாபுகுதாமல் அடக்குமாறுபோல இவனும் ஐம்பொறிகளையும்பாவம்புகுதாமலடக்கவேண்டுமென்பாரா, ஆமைபோலென்றாரா. ஒருமைக்கட்செய்தவினையினபயன் எழுமையுநதொருமென்பது இதனானறிக. இதனான மெய்யடக்கங்கூறப்பட்டது. (சு)

கஉஎ. யாகாவா ராயினு நாகாகக காவாககாற

சோகாபபா சொல்லிழுக்குப் பட்டு. ஏ

இ-ள். யா காவாராயினும் நா காகக—தமமாறகாககப்படுவனவெல்லாவற்றையுங் காககமாட்டாராயினும் நாவொன்றையுங்காக்க, —காவாககால சொல்லிழுக்குப்பட்டுச் சோகாபபா— அதனைக்காவாராயிற் சொற்குற்றத்தின்கட்பட்டித தாமே துன்புறுவா. எ-று.

யாவென்பது அஃறிணைபபணமைவினாபெயா. அஃது ஈண்டு எஞ்சாமையுணரநின்றது முற்றுமமை விகாரத்தாற்றுகக்கது. சொற்குற்றம் சொல்லினகட்டோன்றுவகுற்றம். அல்லாபபா செமமாபபா எனபனபோலச் சோகாபபனபது ஒருசொல். (எ)

கஉஅ. ஒன்றானுந் தீச்சொற பொருட்பய னுண்டாயி

னன்றாகா தாகி விடும.

அ

இ-ள். தீச்சொறபொருட்பயன் ஒன்றானும் உண்டாயின—தீயவாதிய சொற்களின்பொருள்களாற் பிறாகக்குவருநதுன்பமொன்றாயினும் ஒருவனபக லுண்டாவதாயின, — நன்று ஆகாதாகிவிடும—அவனுக்குப் பிறவறங்களானுண்டான நன்மை தீதாயவிடும. எ-று.

தீயசொல்லாவன தீங்குபயக்கும் பொய், குற்றை, கடுஞ்சொல்லென்பன. ஒருவன் நல்லவாகச்சொல்லஞ்சொற்களினகண்ணே ஒன்றாயினுந்தீச்சொற்பபிம் பொருளினது பயன் பிறாக்குண்டாவதாயினென்றுகாப்பாருமுளா. (அ)

கஉசு. தீயினுற் சுட்டபு னுள்ளாறு மாறாதே

நாவினாற் சுட்ட வடு.

சு

இ-ள். தீயினால் சுட்ட புண உள ஆறும் — ஒருவனையொருவன் நீயினாற் சுட்டபுண் மெய்க்கட்கிடப்பினும் மனத்தினகண் அப்பொழுதேயாறும், — நாவினால் சுட்டவடு ஆறது— அவ்வாறன்றி வெவவுறையுடையநாவினாற் சுட்டவடு அதனகண்ணும் எஞ்ஞான்றுமாறாது. எ-று.

ஆறிப்போதலால் தீயினாற்சுட்டதனைப் புண்ணென்றும், ஆறதுகிடத்தலால் நாவினாற்சுட்டதனை வடுவென்றுங்கூறினா. தீயும் வெவவுறையுரு சுறிதற்றெழிலான ஒக்குமாயினும், ஆறுமையாற்றியினும் வெவவுறையொழிதென்பது போதரலின், இது குறிப்பானவந்த வேற்றுமையலங்காரம். இவைமூன்றுபாட்டானும் மொழியடக்கங்கூறப்பட்டது. (க)

கந0. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி

யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து.

க0

இ-ள். கதம் காததுக் கற்று அடங்கல ஆற்றுவான செவவி— மனத்தினக ண் வெகுளிதோனமுமகாததுக கலவியுடையது யடங்குதலை வல்லவனது செவவியை—அறம பாக்கும் ஆற்றின துழைந்து—அறக்கடவுள் பாராநிற கும அவ்னையடையும் நெறியினகட் சென்று. எ-று.

அடங்குதல் மனம் புறத்துப் பரவாது அறத்தினகண்ணே நிறறல். செவவி தனகுறைகூறுதற்கேற்ற மன மொழி முகங்கள் இனியனாங் காலம். இப்பெ றறியானே அற தானே சென்றையுமென்பதாம். இத்தன மனவடக்கங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௧௪ ம் அதி. — ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமோதப்பட்ட ஒழுக்கத்தினை யுடையராதல். இது, மெய்முதலிய அடங்கினூக்கல்லது முடியாதாகலின், அடக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௩௧. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க முயிரினு மோம்ப படும. க

இ-ள். ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான—ஒழுக்கம் எல்லார்க்குஞ் சிறப்பினை த் தருதலான,—ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும—அவ்வொழுக்கம் உயிரினு ம் பாதுகாக்கப்படும. எ-று.

உயாநதாக்கும் இழிந்தாக்கும் ஒப்ப விழுப்பந் தருதலின், பொதுப்படக் கூறினா. சுடந் வருவிக்கப்பட்டது. அதனால் அங்ஙனம் விழுப்பந் தருவதாய் து ஒழுக்கமென்பது பெற்றும். உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போல விழுப்பந் தாராமையின், உயிரினுமோம்பப்படுமென்றா. (௧)

௧௩௨. பரிந்தோம்பிக் காகக வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித் தேரினு மஃதே துணை. உ

இ-ள். ஒழுக்கம் ஒம்பிப் பரிந்து காகக—ஒழுக்கத்தினை ஒன்றானும் அழிவு படாமற்பேணி வருந்தியுங்காகக,—தெரிந்து ஒம்பித் தேரினும் துணை அஃதே —அறங்குபலவற்றையுமாராயந்து இவற்றுள் இருமைக்குநதுணையாவது யா தென்று மனத்தைப்பொருக்கித் தோந்தாலும் துணையாயமுடிவது அவ்வொழு க்கமேயாகலான. எ-று.

பரிந்துமென்னுமுமை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவையிரண்டுபாட்டானும் ஒழுக்கத்ததிர்ப்புக் கூறப்பட்டது (௨)

௧௩௩. ஒழுக்க முடைமை குடிமையிழுக்க மிழிந்த பிறப்பாய விடும. ஈ

இ-ள். ஒழுக்கமுடைமை குடிமை—எல்லார்க்குந் தத்தம்வருணத்திற்கேற் ற ஒழுக்கமுடைமை குலனுடைமையாம்,—இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய வி டும்— அவ்வொழுக்கத்திறவறுதல் அவ்வருணத்திற் குழந்த வருணமாய் விடும. எ-று.

பிறந்த வருணத்தன் இழிந்தகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடையராக உயர் குலத்தாரவாகலின் குடிமையாமெனும், உயாநத் வருணத்துப் பிறந்தார

யினும் ஒழுக்கத்தின்றவரத் தாழ்ந்த வரணத்தாராவராகலின் இழிந்த பிறப் பாய் விடுமென்றுங் கூறினா உளவழிப்படுங் குணத்தினும் இவ்வழிப்படுங் குற்றம் பெரிதென்றவாறு. பயன் இடையீழினறியெய்துதலின், அவ்விரைவு பற்றி அவவேதுவாகிய வினைகளே பயனாகவோதப்படடன. (ந)

கநசு. மறப்பினு மோததுக கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குணநக கெடும். ச

இ-ள். ஒத்து மறப்பினும் கொளலாகும்—சுற்ற வேதத்தினை மறந்தானுமி னும் அவவருணங்கொடமைபிற் பினனும் அஃதோதிககொளலாம், — பார ப்பான பிறப்பு ஒழுக்கம் குணநக கெடும்—அந்நண்ணது உயாந்தவருணம் த னனொழுக்கங் குணநக கெடும். எ-று.

மறந்தவழி இழிகுலத்தனமாகலின், மறக்கலாகாதெனனுங் கருத்தான, மறப்பினுமென்றா. சிறப்புடை வருணத்திற்கு மொழிந்தமையின், இஃது ஏனை யவருணங்கட்குங் கொள்ளப்படும். (ச)

கநரு. அழுக்கா றுடையான்க ணுகமபோன் றில்லை
யொழுக்க மிலானக னுயாவு. ரு

இ ள். அழுக்காறு உடையான்கண ஆகம போனது—அழுக்காறுடையா னமாட்டு ஆகமமில்லாதார்போல—ஒழுக்கம் இலான்கண உயாவு இல்லை— ஒழுக்கமில்லாதவனமாட்டும் உயாச்சி யில்லை. எ-று.

உவமையான ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உபாச்சியிலையென்பது பெற்றும், என்ன? “கொடுப்பதழுக்கறுப்பான சுற்ற”மும் நலகாதலின். உயாவு உயாசுலமாத்தல். (ரு)

கநசு. ஒழுக்கத்தி னெல்கா ராவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக கறிநது. சு

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் ஒல்கா உரவோ—செய்தற்கருமைநோக்கி ஒழுக்க த்திற சுருங்கா மனவலியுடையா, —இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறி நது — அவவிழுக்கத்தால் தமக்கிழிகுலமாகிய குற்றமுண்டாமாற்றை அறி நது. எ-று.

ஒழுக்கத்திற்குருக்கம் அதனையுடையாமேலேற்றப்பட்டது. கொண்ட விர தம் விடாமைபற்றி, உரவோனென்றா. (சு)

கநஎ. ஒழுக்கத்தி னெயதுவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெயதுவ ரெயதாப பழி. எ

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எயதுவர்—எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மே ம்பாட்டையெயதுவா, —இழுக்கத்தின் எயதாப பழி எயதுவா—அதனினி ன்றியுக்குதலானே தாம் எயதுதற்குரித்தல்லாத பழியையெயதுவா. எ-று.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுக்கம்பற்றி உலகம் அடு க்குமென்று கொள்ளுமாகலின், எயதாபபழி எயதுவதுவென்றார். இவையுந் து பாட்டானும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுங் குணமும் இவ்வழிப்படுங் குற்றமு ள் கூறப்பட்டன. (எ)

கஉஅ. நன்றிககு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும. அ

இ-ள். நல்லொழுக்கம் நன்றிககு வித்தாகும—ஒருவனுக்கு நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் இன்பம் பயக்கும்,—தீயொழுக்கம் என்றும் இடும்பை தரும்—தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் துன்பம் பயக்கும். எ-று.

நன்றிககு வித்தாகுமென்றதனால் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாதலும், இடும்பைதருமென்றதனால் நல்லொழுக்கம் இன்பந்தருதலும் பெற்றும், ஒன்று நின்றே ஏனையதை முடிக்குமாகலின். இதனாற பின்விளைவு கூறப்பட்டது. (அ)

கஉக. ஒழுக்க முடையவாக கொல்லாவே தீய
வழக்கியும் வாயாற சொல்ல. சு

இ-ள். வழக்கியும் தீய வாயால் சொல்ல—மறந்தந் தீயசொற்களைத் தம் வாயாற சொல்லுநதொழில்கள— ஒழுக்கமுடையவாகக் கொல்லா—ஒழுக்கமுடையவாகக் முடியா. எ-று.

தீய சொற்களாவன பிறாக்குத தீங்கு பயக்கும் பொயமுதலியனவும் வருணத்திற்கு உரியவல்லனவுமாம். அவற்றது பன்மையாற சொல்லுதற்றொழில் பலவாயின. சொல் சாதியொருமை. சொல்லெனவே அமைந்திருக்க வாயாலென வேண்டாது கூறினா, நல்ல சொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன்சிறப்பு முடித்தற்கு. இதனை வடநூலார் தாற்பரியமென்ப. (க)

கசு0. உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார. க0

இ-ள். உலகத்தோடு ஓட்ட ஒழுகல் கல்லாரா— உலகத்தோடு பொருந்தவொழுதுதலைக் கல்லாதாரா,—பல கற்றும் அறிவிலாதாரா—பலநூல்களையுங் கற்றாராயினும், அறிவிலாதாரா. எ-று.

உலகத்தோடு பொருந்தவொழுதுதலாவது உயாந்தோர் பலரும் ஒழுகியவாற்றான ஒழுகுதல். அறநூலசொல்லியவற்றுள் இக்காலத்திற்கு ஏலாதனவொழிந்து சொல்லாதனவற்றுள் ஏற்பன கொண்டு வருதலான அவையுமடங்க உலகத்தோடொட்டவென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும் அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாகலின் அவ்வொழுதுதலைக் கல்லாதார பலகற்றுமறிவிலாதாரென்றுங் கூறினா. ஒழுகுதலைக் கற்றலாவது அடிப்படுத்தல். இவை யிரண்டு பாட்டானும் சொல்லானுஞ் செயலானும் வருமொழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவாற்றாற நெருத்துக் கூறப்பட்டன. (க0)

கரு ம அதி.— பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது காம மயக்கத்தாற பிறனுடையவிலலானே விரும்பாமை. இஃது ஒழுக்க முடையார மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கசக. பிறன்பொருளாட பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தம்பொருள கண்டாக்க ணில. க

இ-ள். பிறன் பொருளாட பெட்டி ஒழுகும் பேதைமை—பிறனுக்குப் பொருளாந் தன்மையையுடையானைக் காதலித்தொழுகுகின்ற அறியாமை—ஞாலத்து அறம் பொருள் கண்டாக்க ணில — ஞாலத்தின்கண் அறநூலையும் பொருளூலையும் ஆராய்ந்தறிந்தாராட்டிலலை. எ-து.

பிறன்பொருள் பிறனுடைமை. அறம் பொருளென்பன ஆகுபெயர். செவ்வெண்ணின்னொருகை தொக்குகின்றது. இன்பமொன்றையே நோக்கும் இன்ப நூலுடையார் இதீயொழுகக்கதையும் பரகீயமென்று* கூறுவராகலின், அறம் பொருள் கண்டாக்கணிலென்றோ, எனவே, அப்பேதைமையுடையார்மாட்டி அறமும் பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. (க)

கசஉ. அறனகடை நின்றொரு ளெல்லாம் பிறனகடை
நின்றொரு பேதையா ரில. உ

இ-ள். அறனகடை நின்றொரு ளெல்லாம்—காமங் காரணமாகப் பாவத்தின்கண் நின்றொல்லாருள்ளும்— பிறனகடை நின்றொரு பேதையார் இல்—பிறனிலலானைக் காதலித்து அவன் வாயிற்கடசென்று நின்றாபோலப் பேதையாரிலலை. எ-து.

அறத்தின்க்கப்பட்டமையின், அறன் கடையென்றோ. அறனகடை நின்ற பெணவழிச் செல்வாரும் வரைவினமகளிரோடும் இழிகுலமகளிரோடுங்கூடி இன்பதுகாவாரும்போல அறமும் பொருளும் இழத்தலையென நிப பிறனகடை நின்றோ அச்சத்தால் நாங் கருதியவின்பமும் இழக்கின்றாராகலின், பேதையாரிலென்றோ, எனவே, இன்பமுமில்லையென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

கசங். விளிந்தாரின வேறல்லா மன்ற தெளிந்தாரின
நீமை புரிந்தொழுகு வா. ங்

இ-ள். மன்ற தெளிந்தார இல் நீமை புரிந்து ஒழுதுவார—தமமை ஐயுறு தாரிலலானகண்ணே பாவஞ்செய்தலை விரும்பியொழுகுவாரா,—விளிந்தாரின வேறு அல்லா—உயிருடையோனும், இறந்தாரோயாவா. எ-து.

அறம் பொருளினப்பங்களாகிய பயன் உயிரொயதாமைபின், விளிந்தாரின வேறல்லென்றும், அவர் நீமை புரிந்தொழுகுவது இல்லுடையவரது தெளிவு பற்றியாகலின் தெளிந்தாரிலென்றது கூறினா. (ங்)

கசச. எனைத்துணைய ராயினு மென்றா தினைத்துணையுந்
தேரான பிறனில புகல. ச

இ-ள். எனைத்துணையராயினும் எனனும்—எத்துணைப்பெருமையுடையாராயினும் ஒருவாக்கு யாதாய முடியும்—தினைத்துணையும் தேரான பிறன் இல் புகல—காமமயக்கத்தால் தீனியளவுந் தம்பிழையையோரது பிறனுடைய இல்லின்கட்புகுதல் எ-து.

இந்திரனபோல எல்லாப்பெருமையு மிழந்து சிறுமையெய்தல நோக்கி, என னுமென்றோ. “எனன் ரறியாதீர் போல விவைகறி—னின்னீர் வல்ல நெடுந்

* பரகீயம்—பிறற்குரியது.

தகாய” எனபுழிப்போல உயாததற்கட பணமை யொருமை மாயங்கிறறுதே
ரான பிறனெனபதனைத் தமமை ஐயுறுத பிறனெனறுரைப்பாருமுளா. (ச)

கசுரு. எளிதென விலலிறப்பா நெய்துமெஞ ஞானமும்
விளியாது நிற்கும் பழி. (ரு)

இ-ள். எளிது என இல இறப்பான—எய்துதலெளிதென்று கருதிப் பின்வி
ளைவு கருதாது பிறனிலவினகணிதப்பான—விளிபாது எஞ்ஞானமும் நிற்கும்
பழி எய்தும்—மாயதலெளி எஞ்ஞானமும் நிலைநிற்கும் குடிப்பழியினையெ
யதும். எ-று.

இலவினகணிதத்தல இல்லாளகண நெறிகடநது சேறல. (ரு)

கசுசு. பகைபாவ மசசம் பழியென நானகு
மிகவாவா மிலலிறப்பான கண். சு

இ-ள். இல் இறப்பானகண—பிறனிலலாளகண நெறிகடநது செல்வானிட
த்து—பகை பாவம் அசசம் பழி என நான்கும் இகவாவா—பகையும் பா
வமும் அச்சமுங் குடிப்பழியுமென்னும் இந்நான்கு குற்றமும் ஒருகாலும் நீங்
காவாம். எ-று.

எனவே, இருமையுழித்தல பெற்றும். இவையாறுபாட்டானும் பிறனிலவி
ழைவானகட குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

கசுஎ. அறனியலா னிலவாழ்வா நென்பான பிறனியலா
பெண்மை நயவா தவன. எ

இ-ள். அறனியலான இலவாழ்வான எனபான—அறஞ்சிய இயலபோடுக
டி இலவாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான—பிறன் இயலாள் பெண்மை ந
யவாதவன—பிறனுக்குரிமை பூண்டி அவனுடைய இயலபினகண்ணே நிறபா
ளது பெண்டனமையை விருமபாதவன. எ-று.

ஆணுருபு நண்டிடனிகழ்ச்சிக்கண வந்தது. இல்லறஞ் செயவானெனப்படு
வான அவனெயெனபதாம். (எ)

கசுஅ. பிறனமனை நோக்காத பேராணமை சானறோக
கறனென்றே வானற வொழுகு. அ

இ-ள். பிறன் மனை நோக்காத போ ஆணமை—பிறனமனையான உட்கொ
ள்ளாத பெரிய ஆண்டகைமை—சானறோககு அறன் ஒன்றே ஆனற ஒழு
ககு—சால்புடையார்க்கு அற்றுமாம், நிரம்பியவொழுக்கமுமாம். எ-று.

புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆணமையுடையார்க்கும் உட்பகையாகிய காம
ம் அடக்குதற்கருமையின, அதனையடக்கிய ஆணமையைப் பேராணமையெ
னறா. ஒன்றேவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செய்தற்கரிய அறனும் ஒழுக
கமும் இதனைச் செய்யாமையே பயக்குமெனபதாம். (அ)

கசுஆ. நலக்குரியார் யாரொளி னுமநீர் வைப்பிற
பிறற்குரியா டோடோயா தார். கூ

இ-ள். நாம் நீர் வைப்பின—அச்சந் தருங் கடலாற சூழப்பட்ட உலகத்து
—நலக்கு உரியார் யார் எனின்—எல்லாநன்மைகளும் எய்துதற்குரியார் யார்

வொனின், — பிறற்கு உரியான தோள் தோயாதா, — பிறனெருவனுக்கு உரிமையாகியானுடைய தோளைச் சேராதா. எ-று.

- அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றான அளவிடப்படாமையின், நாம் நீரென்றா. நலத்திற்கென்பது நலக்கெனக் குறைந்து நின்றது. உரிச்சொல்லீது திரிந்து நின்றது. இருமையினும் நனமைபெய்துவொன்பதாம். (க)

கடு. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள் பெணமை நயவாமை நன்று க0

இ-ள். அறன் வரையான அல்ல செயினும் — ஒருவன் அறத்தைத் தனக்கு ரிததாகச் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும், — பிறன்வரையாள் பெணமை நயவாமை நன்று — அவனுக்குப் பிறனெலகைகணிப்பாளாது பெணமையை விருமபாமைபுண்டாயின், அது நன்று. எ-று.

இக்குணமே மேற்பட்டித தோன்றுமென்பதாம். இவைநான்கு பாட்டானும் பிறனில் விழையாதானகட் குணங் கூறப்பட்டது. (க0)

கக் ம அதி. — பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணம்பற்றியாதல் மடம்பாறுதல் ஒருவன் தமக்கு மிகைசெய்தவழித் தாமும் அதனை அவன்கட்செய்யாது பொறுத்தலையுடையாதல், நெறியினைக்கிப் செய்தாரையும் பொறுக்கவேண்டுமென்றற்கு, இது பிறனில்விழையாமையினின் வைக்கப்பட்டது.

கடுக. அகழ்வாராத தாங்கு நிலம்போலத் தமமை யிகழ்வாரப் பொறுத்த றலை. க

இ-ள். அகழ்வாராத தாங்கும் நிலம்போல — தன்னையகழ்வாரா விழாமற் றாங்குநிலம்போல — தமமை இகழ்வாரப் பொறுத்தல் தலை — தமமை அவ மதிப்பாரைப் பொறுத்தல் தலையாயவற்றம். எ-று.

இகழ்தல் மிகையாயின் செய்தலும், சொல்லுதலும். (க)

கடுஉ. பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை

மறத்த லதனினு நன்று. உ

இ-ள். எனறும் இறப்பினைப் பொறுத்தல் — பொறை நன்றாகலால், தாமொறுத்தற்கு இயன்ற காலத்தும் பிறா செய்த மிகையைப் பொறுக்க, — அதனை மறத்தல் அதனினும் நன்று — அதனை உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின், அப்பொறையினும் நன்று. எ-று.

மிகையென்றது மேற்சொல்லிய இரண்டனையும். பொறுக்குவதாலும் உட்கொள்ளப்படுதலின், மறத்தலை அதனினுநன்றென்றா. (உ)

கடுங். இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை. ங்

இ-ள். இன்மையுள் இன்மை விருந்து ஓரால் — ஒருவனுக்கு வறுமையுள் வைத்து வறுமையாவது விருந்தினையேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல், — வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை — அதுபோல வன்மையுள்வைத்து வன்மையாவது அறிவினமையான மிகைசெய்தாரைப் பொறுத்தல். எ-று.

இஃதெடுத்தககாடலிவமை. அறனல்லாத விருந்தொராவ பொருளுடைமை யாகாதவாறுபோல, மடவாப்பொறையும் மெனமையாகாதே வனமையாமெ ன்பது கருதது. (ங)

கருசு. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை போற்றி யொழுகப் படும. ச

இ-ள. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டி — ஒருவன் சால்புடைமை தனக்கினின்று நீங்காமை வேண்டிவனாயினுள், — பொறையுடைமை போற்றி ஒ முகப்படும—அவனாற் பொறையுடைமையைத் தனக்கண் அழியாமற்காததொழு கப்படும. எ-று.

பொறையுடையாறகல்லது சால்பிலையெனப்பதாயிற்று. இவைநான்குபாட டானும் பொறையுடைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

கருரு. ஒறுத்ததாரா பொன்னாக வையாரோ வைப்பா பொறுத்ததாராப் பொன்போற் பொதிநது. ரு

இ-ள. ஒறுத்ததாரா ஒன்றாக வையாரா— பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவழி ப பொறுது அவனையொறுத்ததாரா அறிவுடையா ஒருபொருளாக மனத்து ககொள்ளாரா, — பொறுத்ததாராப் பொன்போற் பொதிநது வைப்பா— அத னைப் பொறுத்ததாராப் பொன்போற் பொதிநது கொள்வா. எ-று.

ஒறுத்தவா தாமும் அத்தீங்கு செய்தவனோடொத்தவன், ஒன்றாகவையா னொன்றா. பொதிநதுவைத்தல் சால்புடைமைப்பற்றி இடைவிடாது நினைத்தல்.

கருசு. ஒறுத்ததாக கொருநாளே யின்பம் பொறுத்ததாககுப் பொன்னுந் துணையும் புகழ். கூ

இ-ள. ஒறுத்ததாககு ஒருநாளே இன்பம்— தமக்குத் தீங்கு செய்தவனையொ றுத்ததாககு உண்டாவது அவ்வொருநாளையின்பமே, — பொறுத்ததாககுப் பொன்னுந் துணையும் புகழ்— அதனைப் பொறுத்ததாககு உலகமழியுமளவும் புகழுண்டாம். எ-று.

ஒருநாளையின்பம் அந்நாளொன்றினும் கருகியது முடித்தேமெனத் தருக்கி யிருக்கும் பொய்யின்பம். ஆதாரமாகிய உலகம் பொன்றப் புகழும் பொன் றுமாகலின், ஏற்புடையுலகென்னுஞ்சொல் வருவித்துக்கைப்பட்டது. (சு)

கருள. திறனல்ல தற்பிறா செய்யினு நோநொந தறனல்ல செய்யாமை நன்று. எ

இ-ள. திறன் அல்ல தற் பிறா செய்யினும்— செய்யத்தகாத கொடியவற் றைத் தனக்கட்பிறா செயதாராயினும், — நோ நொநது அறன் அல்ல செய்யா மை நன்று— அவாக்கு அதனால் வருந்தின்பத்திற்கு நொநது தான் அறன் லலாத செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்கு நன்று. எ-று.

உமமை சிறப்புமமை. துன்பத்திற்கு நோதலாவது “உமமை — யெரிவாய நிரயத்து வீழ்வாகொல்” * என்றுபரிதல். (எ)

* நாலடியார், துறவு, — தமமை யிகழ்ந்தமை தாமபொறுப்ப தனிமற— மெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தா — லும்மை—யெரிவாய நிரயத்து வீழ்வா கொ லென்று— பரிவதுஉரு சானரோ கடன.

கருஅ. மிகுதியான் மிககவை செயதானாத தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல். அ

இ-ள். மிகுதியான மிககவை செயதானா — மனசெருக்காற்றங்கடைய
வற்றைச் செயதானா — தாம் தந்தகுதியான வென்றுவில் — தாம் தம்
முடையபொறையான வென்றுவிக. எ-று.

தாமும் அவாகடையவற்றைச் செய்து தோலாது பொறையான அவரின்
மேம்பட்டு வெலகவென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் பிறாசெய்தன பொ
றுத்தல் சொல்லப்பட்டது. (அ)

கருகூ. துறந்தாரிற் றாயமை யுடைய நிறந்தாராவா
மினஞ்சொ னேறநிற பவா. க

இ-ள். துறந்தாரின் தூயமை உடையா — இலவாமுக்கைக்கணினேயும் து
றந்தார்போலத் தூயமையுடையாரா — இறந்தாராவாய் இனஞ்சொல் நோற
கிறபவா — நெறியைக்கடந்தாராவாயினனாதசொல்லைப் பொறுப்பவா. எ-று.

தூயமை மனமாசினமை. வாயென வேண்டாது கூறினா, தீயசொற்கள
பயின்றதெனத் தாம் வேண்டிடதனிழிபு முடித்தற்கு. (க)

கக0. உண்ணாது நோற்பார பெரியா பிறாசொல்லு
மினஞ்சொ னேற்பாரிற் பின. க0

இ-ள். உண்ணாது நோற்பார பெரியா — விரதங்களான ஊணைத்தவிரந்து உ
ற்ற நோயைப் பொறுப்பார எல்லாரினும் பெரியா, — பிறா சொல்லும் இன
ஞ்சொல் நோற்பாரிற் பின — அவா பெரியராவது தம்மைப் பிறா சொல்லு
ம இனனாதசொல்லைப் பொறுப்பாரிற் பின. எ-று.

பிறர் அறிவிலாதா. நோலாமைக்கேதுவாகிய இருவகைப்பற்றொடு நின்றே
நோற்றலின், இனஞ்சொலனோற்பாரிற் பினனென்றோ. இவையிரண்டுபாட்டா
னும் பிறா மிக்கைக்கசொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது. (க0)

கள ம அதி.— அழக்காறுமை.

இதனுள் அழக்காறென்பது ஒருசொல். அதற்குப் பொருள் மேலேயு
தைதாம். அச்சொற் பின்னழக்காற்றைச் செய்யாமையென்னும் பொருளப
ட எதிராமறையாகாரமும் மகரவைகாரவிஞ்சியும் பெற்று அழக்காறுமையெ
ன நின்றது. இப்பொருமையும் பொறைக்கு மறுத்தலையாகலின், இதனை வில
க்குதற்கு இது பொறையுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககுக. ஒழுககாறாக கொளக வொருவனறன னெஞ்சத்
தழுககா றிலாத வியலபு. க

இ-ள். ஒருவன் தன்னெஞ்சத்து அழுககாறு இலாத இயலபு — ஒருவன் த
ன்னெஞ்சத்தின்கண் அழுககாறென்னுங் குற்றமில்லாத இயலபினை — ஒழுக்
காறாக் கொளக — தனக்கோதிய ஒழுகக்கெறியாகக் கொளக. எ-று.

இயலபு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அத்தன்மையும் நன்மையத்தலின், ஒ
ழுக்கெறிபோல உயிரினுமோமபுகவென்பதாம். (க)

ககூஉ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையா மாட்டு

மழுககாற்றி னன்மை பெறின. உ

இ-ள். யாராமாட்டிம் அழுககாற்றின அன்மை பெறின—யாவாமாட்டிம் அழுககாற்றினின்று நீங்குதலை ஒருவன் பெறுமாயின,— விழுப்பேற்றின அஃது ஒப்பது இல்லை — மறவனபெறுஞ்சீரியபேறுகளுள் அப்பேற்றினையொப்பதில்லை. எ-று.

அழுககாறு பகைவாமாட்டிம் ஒழிதற்பாற்றென்பாரா, யாராமாட்டிமென்றாரா. அன்மை வேறுதல. இவையிரண்டுபாட்டானும் அழுககாற்றினமையது குணங் கூறப்பட்டது. (உ)

ககூங். அறனாககம் வேண்டாதா நெனப்பான் பிறனாககம்

பேணு தழுககறுப பான. ங்

இ-ள். அறன் ஆககம் வேண்டாதான் எனப்பான்—மறுமைக்கும இம்மைக்கும் அறமுஞ் செலவமுமாயி உறுபுக்களைத் தனக்கு வேண்டாதானென்று சொல்லப்படுவான்—பிறன் ஆககம் பேணுது அழுககறுப்பான்—பிறன் செல்வங்கண்ட வழி அதற்கு உவவாது அழுககாற்றைச் செய்வான். எ-று.

அழுக்கறுத்தலெனினும், அழுககாற்றெனினுமொக்கும். அழுககாறு செய்யின் தனக்கேயேதமாமென்பதாம். (ங்)

ககூச. அழுககாற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுககாற்றி

னேதம் படுபாக கறிந்து. ச

இ-ள். அழுககாற்றின் அல்லவை செய்யாரா— அழுககாறு ஏதுவாக அறனல்லவற்றைச் செய்யாரா அறிவுடையாரா — இழுககாற்றின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து—அத்தீநெறியால் தமக்கிருமையினுந் துன்பம் வருதலையறிந்து. எ-று.

அறனல்லவையாவன செலவம் கலவி முதலியனவுடையாராகட்டவகுநினைத்தலும், சொல்லுதலும், செய்தலுமாம். (ச)

ககூரு. அழுககா றுடையாராக கதுசாலு மொன்றா

வழுககியுங் கேடள் பது. ரு

இ-ள். ஒன்றா வழுககியும் கேடு ஈனபது—அழுககாறு பகைவனையொழிந்துவ கேடு பயப்பதொன்றாகலின், —அழுககாறு உடையார்க்கு அது சாலும்—அவ்வழுககாறுடையார்க்குப் பகைவா வேண்டா, கேடுபயத்தற்கு அது தானேயமையும். எ-று.

அதுவேயெனினும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றுககது. (ரு)

ககூசு. கொடுப்ப தழுககறுப்பான் சுற்ற முடுபபதூஉ

முண்பதூஉ மின்றிக கெடும. கூ

இ-ள். கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம்—ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதன்கண் அழுககாற்றைச்செய்வானது சுற்றம் — உடுப்பதும் உண்பதும் இன்றிக் கெடும— உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவதுமின்றிக் கெடும. எ-று.

கொடுப்பதன்கண்முகத்துத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்களைப் பற்றிப் பொருமைசெய்தல, சுற்றங்கெடுமெனவே, அவன் கேடு சொல்லாறையே

பெறப்பட்டது. பிறாபேறுபொருமை தனபேறறையேயன்றித் தன்சுற்றத்தின் பேறறினையும் இழப்பிக்குமென்பதாம். (சு)

கௌ. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவவையைக காட்டி விடும். எ

இ-ள். அழககாறு உடையானை—பிறராகக்கண்டவழிப் பொருமையுடையானை—செய்யவள அவ்வித்துத் தவவையைக காட்டி விடும்—திருமகள் தானும் பொறுத்து தனறவவைக்குக காட்டி நீங்கும். எ-று.

தவவை மூத்தவர், தவவையைக்காட்டியென்பது “அறிவுடை யநதனை னவளைக்காட் டென்றானே” எனபதுபோல உருபுமயக்கம். மனத்தைக்கோடுவித்து அழக்காறுடையானையினையெனறுபாபாருமுளா. (எ)

கௌஅ. அழககா நெனவொரு பாவி திருச்செறறுத்
தீயுழி யுயத்து விடும். அ

இ-ள். அழககாறு என ஒருபாவி—அழககாறெனறுசொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவி —திருச செறறுத் தீயுழி உயத்துவிடும்—தன்னையுடையானை இம்மைக்கடசெலவததைக்கெடுத்தது, மறுமைக்கண் நரகத்திறசெலுத்திவிடும். எ-று.

பண்பிற்குப் பண்பியிலையேனும், தன்னையாககினனை இருமையுங்கெடுத்தற்கொடுமைபற்றி, அழககாற்றினைப் பாவியென்றா, கொடியானைப் பாவியெனனும் வழக்குணமையின. இவையாறுபாட்டானும் அழககாறுடைமையது குற்றம் கூறப்பட்டது. (அ)

கௌக. அவ்விய நெஞ்சத்தா னைக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும. சு

இ-ள். அவ்விய நெஞ்சத்தான ஆக்கமும்—கோட்டத்தினைப் பொருந்திய மனத்தையுடையவனதாகக்கமும்—செவ்வியான கேடும் நினைக்கப்படும—ஏனைச் செம்மையுடையவனான கேடும் உளவாயின, அவை ஆராயப்படும. எ-று.

கோட்டம் ஈண்டழககாறு. உளவாயினென்பது எஞ்சி நின்றது. ஆக்கக்கேடுகள் கோட்டமுஞ் செம்மையும் ஏதுவாக வருதல் கூடாமையின, அறிவுடைய ரால இதற்கேதுவாகிய பழவினை யாதெனறாராயப்படுதலின, நினைக்கப்படுமென்றா; “இம்மைச் செய்தன யானறி நலவினை—யுமைப் பயன்கொ லொரு தனி யுழந்தித்—திருத்தகு மாமணிக கொழுநதுடன் போந்தது” எனநினைக்கப்பட்டவாறாக. (க)

கௌ0. அழககற நகன்றரு மிலலையம் திலலா
பெருக்கத்திற் தீராதாரு மில. க0

இ-ள். அழககறறு அகன்றாரும் இலலை—அழககாறறைச்செய்து பெரியராயினாருமில்லை, —அஃது இலலா பெருக்கத்தின் தீராதாரும் இல—அச்செய் விலாதார பெருக்கத்தினீங்கினாருமில்லை. எ-று.

இவையிரண்டிபாட்டானும் கேடுமாகக்கமும் வருத்தகேது ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

கஅ ம அதி.— வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறாக்குரிய பொருளை வெளவக்கருதாமை. பிறருடைமை கணடவழிப் பொருமையேயனறி அதனைத் தான வெளவக்கருத்தலுந் குற்றமென்றற்கு, இஃது அமுககாருமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

களக. நடுவின்னி நனபொருள வெஃகிற குடிபொன்றிக

குற்றமு மாங்கே தரும்.

க

இ-ள். நடுவு இனறி நனபொருள வெஃகின்—பிறாக்குரியன கோடல் நமக்கு அறன்னென்னும் நடுவுநிலைமையினறி அவாநனபொருளை ஒருவன வெஃகுமாயின்,—குடி பொன்றிக் குற்றமும் ஆங்கே தரும்—அவ்வெஃகுதல் அவன குடியைக் கெடச்செய்து, பல குற்றங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்குக் கொடுக்கும். எ-று.

குடியை வளரச்செய்து பலநன்மையும் பங்கமுயிலபுபற்றி, வெஃகினென்பார, நனபொருள வெஃகினென்றார. பொன்றவென்பது பொன்றியெனத் திரிந்து நின்றது,* செய்தென்பது சொல்லெச்சம். (க)

களஉ. படுபயன வெஃகிப் பழிப்படுவ செயயார

நடுவன்மை நாணுபவா.

உ

இ-ள். படு பயன வெஃகிப் பழிப்படுவ செயயார—பிறாபொருளை வெளவினலை தமக்கு வரும் பயனை விரும்பி அது வெளவுதற்குப் பழியின்கண்ணே படுஞ்செயலகளைச் செயயார—நடுவு அன்மை நாணுபவா—நடுவுநிலைமையன்மையை அஞ்சுபவா. எ-று.

நடுவு ஒருவனபொருட்குப் பிறன் உரியனல்லென்னெனும் நடுவு. (உ)

களங. சிறறின்பம் வெஃகி யறனல்ல செயயாரோ

மறறின்பம் வேணிப் பவா.

ங

இ-ள். சிறறின்பம் வெஃகி அறனல்ல செயயார—பிறாபால் வெளவிய பொருளால் தாமெப்தம் நிலையல்லாதவின்பத்தை விரும்பி அவாமாடடு அறனல்லாத செயலகளைச் செயயார—மறறின்பம் வேணிப்பவா—அறத்தான வரும் நிலையுடையவின்பத்தைக் காதலிப்பவா. எ-று.

பாவத்தான வருதலின் அப்பொழுதேயழியுமென்பார, சிறறின்பமென்றார, மறறையின்பமென்பது மறறின்பமென நின்றது. (ங)

களச. இலமென்று வெஃகுதல் செயயார புலமவென்ற

புன்மையில காட்சி யவா.

ச

இ-ள். இலம் என்று வெஃகுதல் செயயார—யாம் வறியமென்று கருதி அது தீர்த்தபொருடடுப் பிறாபொருளை விரும்புதல்செயயார—புலம் வென்ற புன

* குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும், குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும், இருணங்கி யின்பம் பயக்கும எனபுழிப் பொன்றுவித்து, மடிவித்து, நீங்குவித்து எனற்பாலன பிறவினைப்பொருளுணர்த்தும் விவவிகுதி தொக்கு, பொன்றி, மடிந்து, நீங்கி என நின்றனவெனக்கொண்டார தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்திகாரர். இங்ஙனம் வருவனவற்றை வடநூலார அநதாப்பாவிதனிச்செனபா.

மையில் காட்சியவா—ஐம்புலன்களையும் வென்ற குற்றமில்லாத காட்சியினை யுடையா. எ-று.

• வெல்லுதல் பாவநெறிக்கட்செல்ல விடாமை. புலமவென்ற புனமையில் காட்சியவாககு வறுமையினமையின், வெஃகுதலுமில்லையாயிற்று. புனமையில் காட்சி பொருள்களைத் திரிபினறியுணாதல். (ச)

களரு. அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்

வெஃகி வெறிய செயின்.

ரு

இ-ள். அஃகி அகன்ற அறிவு எனலும்—துண்ணிதாய எல்லாதுலகளினுரு சென்ற தமமறிவு எண்பயத்ததாம்,—வெஃகி யார்மாட்டும் வெறிய செயின்—பொருளைவிருமபி யாவார்மாட்டும் அறிவோடு படாத செயல்களை அறிவுடையா செய்வராயின். எ-று.

யார்மாட்டும் வெறிய செயதலாவது சுககாரமாட்டும் தகாதாரமாட்டும் இழிந்தனவும் கடியனவும் முதலியன் செயதல். அறிவிற்குப் பயன் அவை செய்யாமையாகலின், அறிவென்னுமென்றா. (ரு)

களசு. அருளவெஃகி யாற்றினக ணின்றான பொருளவெஃகிப்

பொல்லாத சூழக கெடும்.

சு

இ-ள். அருள வெஃகி ஆற்றினகண் நின்றான—அருளாகிய அறத்தைவிரு மபி அதற்குவழியாகிய இல்லறத்தினகணின்றவன்—பொருள வெஃகிப் பொல்லாத சூழக கெடும்—பிறாபொருளையவாவி அதனை வருவிக்குங் குற்றநெறிகளை எண்ணக் கெடும். எ-று.

இல்லறத்தையால் அறிவு முயிர்ந்துழியல்லது துறக்கப்படாமையின், அதனைத் துறவறத்திற்கு ஆற்றென்றா. கெடுதல் இரண்டடமுஞ் சேரவிழ்ததல். சூழநக் கூணையானே கெடுமெனவே, செயதாறகெடுதல் சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. (சு)

களஎ. வேண்டறக வெஃகியா மாககம் விளைவயின்

மாண்டற கரிதாம் பயன்.

எ

இ-ள். வெஃகி ஆம் ஆக்கம் வேண்டறக—பிறாபொருளையவாவிக்கொண்டி அதனாலகின்ற ஆக்கத்தை விருமபாத்தொழிக,—விளைவயின் பயன் மாண்டறகு அரிதாம்—பின்னனுபவிக்குங்கால அவ்வாக்கத்தின் பயன் நனருத்தலிலை ஆகலான். எ-று.

விளைபெனபது முதனிலைத்தொழிற்பெயா. இவையேழுபாட்டானும் வெஃகுதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது. (எ)

களஅ. அஃகாமை செலவத்திற கியாதெனின் வெஃகாமை

வேண்டிம் பிறன்கைப் பொருள்.

அ

இ-ள். செலவத்திற்கு அஃகாமை யாதெனின் — சுருங்கனமாவைத்தாங்கிய செலவத்திற்குச் சுருங்காமைக்காரணம் யாதெனறு ஒருவனுராயின்,—பிறன் வேண்டிம் கைப்பொருள் வெஃகாமை—அது பிறன்வேண்டிகைப்பொருளைத் தான் வேண்டாமையாம். எ-று.

அஃகாமை ஆகுபெயா. வெஃகாதான செலவமஃகாதென்பதாயிற்று. (அ)

களக. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையாச சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு. க

இ-ள். அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையா— இஃதறனென்றறிந்து பி
றாபொருள் விரும்பாத அறிவுடையா— திருந் திறன் அறிந்து ஆங்கே
சேரும்— திருமகள் தானடைதற்காவகூற்றினையறிந்து அககூற்றினே சென்ற
டையும். எ-று.

அடைதற்காவகூறு காலமும், இ-னும், செவ்வியும் முகலாயின. இவையிர
ண்டுபாட்டானும் வெஃகாமையினகுணங் கூறப்பட்டது. (க)

கஅ0. இறலீனு மெனனாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை பென்னுஞ் செருக்கு. க0

இ-ள். என்னாது வெஃகின் இறல ானும்— பின் விளைவதறியாது ஒருவன்
பிறன்பொருளை வெளவகருகின் அகருதது அவனுக்கிறுதிபைப் பயக்கும்,—
வேண்டாமை எனனும் செருக்கு விறல ானும்— அப்பொருளை வேண்டாமை
பென்னுஞ்செல்வம் வெற்றிபைப் பயக்கும். எ-று.

பகையும் பாவமும் பெருக்கலின் இறலீனுமென்றும், அப்பொருளை வேண்
டி உழல்வாராவாயுற சீழ்ப்படுத்தலின் விறலீனுமென்றுங் கூறினா. செ
ருக்கு ஆகுபெயர். இதனால் அவகிருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (க0)

கக ம அதி.— புறங்கூறுமை.

அஃதாவது காணாதவழிப் பிறராய்கழந்தாயாமை. மொழிகுற்றம்
மனக்குற்றமடியாக வருதலான, இஃது அமுககாறுமை வெஃகாமைகளினபின்
வைக்கப்பட்டது.

கஅக. அறங்கூறு னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறு னென்ற லீனிது. க

இ-ள். ஒருவன் அறம் கூறுந் அல்ல செயினும் — ஒருவன் அறனென்று
சொல்லுவதுஞ் செய்பாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்,— புறங்கூறுந் என
றல் இனிது — பிறனைப் புறங்கூறுனென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுதல்
நன்று. எ-று.

புறங்கூறுமை அககுற்றங்களானிழிக்கப்பட்டது மேற்படுத்தித் தோன்றுமெ
னபதாம். இதனால் அவவற்றத்தினது நன்மை கூறப்பட்டது. (க)

கஅஉ. அறனழிஇ யல்லவை செயதலிற நீதே
புறனழிஇப் பொய்தது நகை. உ

இ-ள். அறன் அழிஇ அல்லவை செயதலின் தீது — அறனைப்பதொன்றில்
லையென அழித்துச்சொல்லி அதன்மேற்பாவங்களைச்செய்தலினுந் தீமையுடைத
து— புறன் அழிஇப் பொய்தது நகை — ஒருவனைக் காணாதவழி இகழ்ந்து
னாயால் அழித்துச்சொல்லிக் கண்டவழி அவனினுந் பொய்ததுந்குதல். எ-று.

உறழ்ச்சி கிரன்ஹைவகையாற் கொள்க. அழித்தல் ஒளியைக்கோறல். (உ)

கஅங். புறங்கூறிப் பொய்ததுயிர் வாழ்தலிற சாத
லறங்கூறு மாககந் தரும். ங

இ-ள். புறங்கூறிப் பொயதது உயிர் வாழ்நலின்— பிறனைக் காணாதவழி இ கழநதுணாத்துக் கண்டவழி அவறநினியனாகப் பொயதது ஒருவனுயிர்வாழந லின்—சாதல் அறம் கூறும் ஆக்கம் தரும் — அது செயயாது சாதல் அவ னுககு அறநூல்கள சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

பின்புறங்கூறிப் பொயததல்லாழிதலின், சாதல் ஆக்கநதருமென்றார். ஆக் கம் அஃதொழிந்தார மறுமைக்கணையதும் பயன். அறம் ஆகுபெயர். தரு மென்பது இடவழுவுமைதி. (ங)

கஅச. கண்ணின்று கண்ணறச சொல்லினுஞ் சொல்லறக முன்னின்று பினனோக்காச சொல். ச

இ-ள். கண் நின்று கண் அறச சொல்லினும்— ஒருவனெதிரோநின்று கண் ணோட்டமறச சொன்னாதுயினும், — முன் இன்று பின் நோக்காச சொல் சொல்லறக— அவனெதிரினிப பின்வருவகுறதறததை நோக்காத சொல்லைச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

பின் ஆகுபெயர். சொல்லவான்றொழில் சொனமேலேறறப்பபட்டது.* இவை மூன்றுபாட்டானும் புறங்கூறினது கொல்மை கூறப்பட்டது. (ச)

கஅரு. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னனமை புறஞ்சொல்லும் புன்மையாற காணப் படும. ரு

இ-ள். அறம் சொல்லும் நெஞ்சத்தான அனமை — புறஞ்சொல்லுவாறொ ளுவன அறனை நனநென்று சொல்லினும், அது தன் மனத்தானாபச சொல்லுகி னாறானல்லனென்பது† — புறஞ்சொல்லும் புன்மையால காணப்படும— அவன புறஞ்சொல்லுதற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியப்படும. எ-று.

மனநீதாக்கலின், அச்சொறகொள்ளப்படாதென்பதாம். (ரு)

கஅசு. பிறன்பழி கூறுவான் நன்பழி யுள்ளந் திறனறெரிநது கூறப் படும. சு

இ-ள். பிறன் பழி கூறுவான்—பிறனொருவன் பழியை அவன்புறத்துக் கூ றுமவன்— தன்பழியுள்ளும் திறன் தெரிநது கூறப்படும— தன்பழி புலவற றுள்ளும் உளையுந்நிமுடையவறறைத் தெரிநது அவறகூறப்படும. எ-று.

புறத்தென்பது அதிகாரத்தாறபெற்றும். இது வருகின்றவறநிறகுமொகரு ம. திறன் ஆகுபெயர். தன்னைப் புறங்கூறியவாறுகேட்டான அக்கூறியாறகு அ வ்வளவனறி அவனிறநதுபட்டு உளையுந்நிறத்தனவாகிய பழிகளை நாடி எதிரோ கூறுமாகலின், திறனறெரிநது கூறப்படுமென்றார். (சு)

கஅஎ. பகச்சொல்லிக கேளிப பிரிப்பா நகச்சொல்லி நடபாட நேறா தவா. எ

* முன்னின்று பினனோக்காசசொல் இது ஒருபொருளினவினை மறரோபொ ளின் வினையானது. பிரயோக விவேகம், திங்ஙப்பட்டலம், “மருளது காரண ம” எனலும் யிசம் பாட்டிற்கான்க.

† அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தான என்பதனை நெஞ்சோடறஞ்சொல்லவானென விஞ்சி பிரித்துக்கூட்டுவா பிரயோகவிவேகநூலாரா.

இ-ள். பகச் சொல்லிக் கேளிர்பு பிரிப்பா — தம்மை விட்டுநீங்குமாற்றா புறங்கூறித் தங்கேளிரையும் பிரியப்பண்ணுவா — நகச் சொல்லி நடபாடல் தேற்றாதவா— கூடி மகிழுமாறு இனியசொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடு நடபாடலை அறியாதா. எ-று.

சிறப்புமமை விகாரததாற்றொக்கது, கேளிரையும் பிரிப்பொன்றகருத்தான், அயலாரோடுமென்பது வருவீத்துணாககப்பட்டது. அறிதல் தமக்கருவியென றறிதல். “கடியுமிடந்தேற்றான சோந்தன்னகை” எனபுழிப்போலத் தேற்றுமை தனவினையாயினிற்று. புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவொன்பது கருத்து. (எ)

கஅஅ. துன்னியார் குற்றமுந் தூறறு மரபினு
னென்கொ லேதிலா மாடடு. அ

இ-ள். துன்னியார் குற்றமும் தூறறும் மரபினா— தம்மொடு செறிந்தாரது குற்றத்தையும் அவாபுறத்துத் தூறறுமியலிணையுடையா — ஏதிலார்மாடடு என்கொல—அயலாரமாட்சி செய்வது யாதுகொல்லோ! எ-று.

தூறறுதல் பலரும்றியப் பரப்புதல். அதனிற்கொடியது பிரிதொன்று காணுமையின், என்கொலென்றா. செய்வதென்பது சொல்லெச்சம். என்னா கொலென்று பாடமோதி, எவ்விதவினராவொன்றுபாபாருமுளா. (அ)

கஅகூ. அறனோக்கி யாறறுங்கொல வையம் புறனோக்கிப்
புனசொ லுபாப்பான பொறை. கூ

இ-ள் புறன நோக்கிப் புனசொல உபாப்பான பொறை — பிராநீங்கின வளவு பார்த்து அவாபுறித்துணையை உபாப்பானது உடற்பார்த்தை— வையம் அறன நோக்கி ஆறறுங்கொல— நிலம் இக்கொடியதுபொறுத்தலே என ககமாவதெனக்கருகிப் பொறுக்கின்றதுபோலும். எ-று.

எல்லாவறையும்பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத்தற்கரிதென்று கருத்தால், அறனோக்கியாறறுங்கொலென்றா. இவையையுபாட்டானும் புறங்கூறுவார்க்கெயதுவகுற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

கக0. ஏதிலா குற்றம்போற நங்குற்றங் காண்கிறபிற
ந்துண்டோ மன்னு முயிரககு. க0

இ-ள். ஏதிலா குற்றம்போல தங்குற்றம் காண்கிறபின்— ஏதிலாபாப புறங்கூறுவார் அதற்கு அவாகுற்றங்காணுமாறுபோலப் புறங்கூறலாகிய தங்குற்றத்தையுங் காணவல்லராயின்,— மன்னும் உயிரககுத் தீது உண்டோ — அவாநிலைபேறுடையுயிரககு வருவதொருதன்பமுண்டோ. எ-று.

நடுவுநின்று ஒப்பககாண்டலருமைநோக்கிக் காண்கிறபின்னதும், கண்ட வழியொழிதலிற் பாவமின்றும் ஆகவே வரும் பிறவிகளினூறு துன்பமில்லையென்பதுநோக்கி உயிரககுத்தீதுண்டோவென்றுங் கூறினா. இதனா புறங்கூற ரொழிதற்கு உபாயங்கூறப்பட்டது. (க0)

20 ம் அதி.— பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பமாகிய பயன்க ளுள் ஒன்றும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லாமை. பொய், குறளை, கடுஞ்சொ ல், பயனிலசொல்லென வாக்கின்கணிகடும் பாவநான்கனுள், பொய் துறத்தா ராக்கலது ஒருதலையாகக் கடியலாகாமையின், அஃதொழிதது, இலவாழ்வா ராற் கடியப்படும் ஏனைமுனறனுள், கடுஞ்சொல் இனியவைகூறலானும், குற னை புறங்கூறுமையானும், விலக்கி, நின்ற பயனிலசொல் இதனுள் விலக்குகின் றுராகலின், இது புறங்கூறுமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

ககூக பலலார முனியப் பயனில சொல்லுவா னெல்லாரு மெளளப் படும. க

இ-ள். பலலார முனியப் பயனில சொல்லுவான— அறிவுடையார் பலருங் கேட்டு வெறுப்பப் பயனிலவாகிய சொற்களைச் சொல்லுவான — எல்லாரு டும் எனப்படும்— எல்லாரானுமிகழப்படும. எ-று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுப்பவே ஒழிந்தாரானும் இகழப்படுதலின், எல் லாருமெளளப்படுமென்றா முனறனுரு பு விகாரத்தாற்றொக்கது. (க)

ககூஉ. பயனில பலலாரமுற் சொல்ல னயனில் நடடாகட செயதலிற் றீது. உ

இ-ள். பயன் இல் பலலாரமுன் சொல்லல்— பயனிலவாகிய சொற்களை அ றிவுடையார் பலாமுன்பே ஒருவன் சொல்லுதல்—நயன் இல் நடடாகண் செய்தலின் தீது— விருப்பமில்வாகிய செயல்களைத் தன்னடடாமாட்டுசெச் சீதலினும் தீது. எ-று.

விருப்பமில் வெறுப்பன். இச்சொல் அச்செயலினும் மிகவிதழற்பாடு பயக் குமென்பதாம். (உ)

ககூங். நயனில் நென்பது சொல்லும் பயனில் பாரித் துணைக்கு முறை. ங்

இ-ள். பயன் இல் பாரிதது உரைக்கும் உரை — பயனிலவாகிய பொருள் களை ஒருவன் விரித்துணைக்குமுறாதானே— நயன் இலன் எனபது சொல்லு ம்— இவன் நீதியிலன்னபதனை உணாகும். எ-று.

உரையால் இவன் நயனிலன்னபதறியலாமென்பார, அதனை உரைமேலே றறி, உரைசொல்லுமென்றா. (ங்)

ககூச. நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப் பண்பில்சொற் பலலா ரகதது. ச

இ-ள். பயன் சாராப் பண்பு இல் சொல் பலலாரகதது— பயனொடுபடாத பண்பில்சொற்களை ஒருவன் பலரிடைச்சொல்லுமாயின், — நயன் சாரா நன் மையின் நீக்கும்—அவை அவாமாட்டு நீதியோடுபடாவாய், அவனை நற்குணங் களினீக்கும். எ-று.

பண்பு இனிமையும் மெய்மையும் முதலாய் சொற்குணங்கள். சொல்லுமா யினென்பதும், அவாமாட்டென்பதும், எச்சமாக வருவிக்கப்பட்டன. (ச)

ககூரு. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில் நீர்மை யுடையார் சொலின். ரு

இ.ள். பயன் இல நீராமையுடையா சொலின்— பயனிலவாகிய சொற்களை இனியநீராமையுடையா சொல்லுவராயின்,—சீர்மைசிறப்பொடு நீங்கும்—அவரது விழுப்பமும் அதனால் வரும் நன்குமதிக்கதற்பாடும் உடனே நீங்கும்.எ-று. நீரமை நீரின்றனமை. சொலினென்பது சொல்லாமையை விளக்கிறது.

கககூ. பயனிலசொற பாராட்டு வாளை மகனெனல

மககட பதடி யெனல.

சு

இ.ள். பயன் இல சொல் பாராட்டுவாளை மகன எனல—பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலஞ்சொல்லுவாளை மகனென்று சொல்லற்க, — மககடபதடி எனல்—மக்களுட்பதொன்று சொல்லுதல். எ-று.

அலவிஞ்சி விவங்கோள முன எஜாமதற்பிறை, பின் உடம்பாட்டினும் வந்தது. அறிவெனனும் உளவீழ்நமைபின், மககடபதடியென்றா. இவையாறு பாட்டானும் பயனிலலாதசொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

கககௌ. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுதல் சான்றோ

பயனில சொல்லாமை நன்று.

எ

இ.ள். நயன் இல சான்றோ சொல்லினும் சொல்லுதல் — நீதியோடு படாத சொற்களைச் சான்றோ சொன்னாராயினும், அஃதெழும்: — பயன் இல சொல்லாமை நன்று—அவா பயனிலவற்றைச் சொல்லாமை பெறின, அது நன்று. எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனிலவற்றினும் பயனில தீயவென்பதாம். (எ)

கககஅ அருமபய னாயு மறிவினா சொல்லரா

பெரும்பய னிலலாத சொல்.

அ

இ.ள். அருமபயன் ஆயும் அறிவினா—அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவினையுடையா—பெருமபயன் இல்லாத சொல் சொல்லரா — மிக்க பயனுடையவல்லாத சொற்களைச் சொல்லரா எ-று.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன வீடுபேறும், மேற்கதிச்செலவும் முதலாயின. பெருமபயனிலலாதவெனவே, பயன் சிறிதுடையனவும் ஒழிக்கப்பட்டன.(அ)

கககஈ. பொருடாநத பொச்சாநதுஞ் சொல்லரா மருடாநத

மாசுறு காட்சி யவா.

கூ

இ.ள். பொருள் தீராத பொச்சாநதும் சொல்லரா—பயனினீங்கிய சொற்களை மறந்துஞ்சொல்லரா—மருள் தீராத மாசு அது காட்சியவா—மயக்கத்தினீங்கிய தூயவறிவினையுடையா. எ-று.

தூயவறிவு மெய்யறிவு. மருடாநதவெனனும் பெயர்ச்சம காட்சியவொன்னுந் குறிப்புப்பெயராகொண்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் பயனிலசொல்லாமையின் குணங்கூறப்பட்டது. (க)

உ00. சொல்லுதல் சொல்லிற் பயனுடைப சொல்லற்க

சொல்லிற பயனிலாச சொல்.

க0

இ-ள. சொல்லின் பயனுடைய சொல்லுக—சொற்களிற்பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக,—சொல்லின் பயனிலாச்சொல் சொல்லறக— சொற்களிற்பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்பின்வரு நிலையெனனும் அணிநோக்கிவந்தது, “வைகலும் வைகல் வரககணடும்”* என்பதுபோல, இதனா சொல்லப்படுவனவும், படாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன. (க0)

உக ம அதி.— தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின் செய்ததற்கு அஞ்சுதல். இதனுள் மெய்யினகணிகமும் பாவங்களெல்லாந்நொதுதது விலகருகின்றாராகலின், இது பயனில் சொல்லாமைபின்னை வைக்கப்பட்டது.

உ0க. தீவினையா ரஞ்சார விழுமியா ரஞ்சுவா

தீவினை யென்னுஞ் செருகரு. க

இ-ள. தீவினை எனறும் செருகரு—தீவினையென்று சொல்லப்படும் மயகததை—தீவினையா அஞ்சார்—முனசெய்த தீவினையுடையா அஞ்சார்,— விழுமியா அஞ்சுவா—அஃதிலராகிய சீரியா அஞ்சுவா. எ-று.

தீவினையென்னுஞ்செருககெனக் காரியம் காரணமாகு உபசரிக்கப்பட்டது. மேற்றொடிக் செய்து கைவந்தமையான அஞ்சாரென்றும், செய்தறியாமை யான அஞ்சுவரென்றற்கூறினா. (க)

உ0உ. தீயவை தீய பயத்தலாற நீயவை

தீயினு மஞ்சப படும. உ

இ-ள. தீயவை தீய பயத்தலால் — தனக்கின்பம் பயத்தலைக் கருகிச் செய்யுந்தீவினைகள் பின் அஃதொழிததுத துன்பமே பயத்தலான,— தீயவை தீயினும் அஞ்சப்படும்— அததனமையவாகிய தீவினைகள் ஒருவனாறீயினுமஞ்சப்படும். எ-று.

பிறிதொருகாலத்தும் பிறிதொருதேயத்தும் பிறிதொருடம்பினுஞ்சென்று சுநிதல் கீககினமையின், தீயினும்ஞ்சப்படுவதாயிற்று. (உ)

உ0ஈ. அறிவினு ளெல்லாந் தலைபெனப் தீய

செறுவாராகுஞ் செயயா விடல். ஈ

இ-ள. அறிவினு ளெல்லாம் தலை எனப்— தமகருதுந் நாமும் அறிவுகளெல்லாவற்றுள்ளும் தலையாய அறிவென்று சொல்லுவா நல்லோ—செறுவார்க்கும் தீய செயயா விடல்— தமமைச் செறுவாராமாட்டும் தீவினைகளைச் செய்யாதுவிடுதலை. எ-று.

* நாலடியார, அறனவலியுறுத்தல்,—வைகலும் வைகல் வரககணடும் மஃதுணரார்—வைகலும் வைகலை வைகுமென நிற்புறுவா— வைகலும் வைகற்றம் வாழநாணமேல் வைகுதல்— வைகலை வைத்ததுணரா தார்.

† காரணம் காரியமாதற்கும் காரியம் காரணமாதற்கும் விதி பிரயோகவிவேகம், திவநுப்படலம், “மருளுகாரணம்” எனனும் மிசம் பாட்டிற்காண்க.

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடுதலென்றும், செயதற்குமுழியுஞ் செயயாதொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உயத்துணாதலின் அதனை அறிவினுள்ளெல்லாந்தலையென்றும் கூறினார். செயயாதென்பது கடைக்குறைந்தாநின்றது. இவை மூன்றுபாட்டாரும் தீவினைகளுக்குச் வேண்டிமென்பது கூறப்பட்டது. (ங)

உ0ச. மறந்தும் பிறனகேடு சூழறக சூழி

எறஞ்சூழஞ் சூழந்தவன் கேடு.ச

இ-ள். பிறன கேடு மறந்தும் சூழறக — ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணுதொழிக, — சூழின சூழந்தவன் கேடு அறம சூழும் — எண்ணுவனையின், தனக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும். எ-று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழுகின்றபொழுதே தானுமுடனசூழத்தலின், இவன் பிறபடினும் அறக்கடவுள் முறப்பிமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது அவன்கெடத் தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணுவமாராதென்பதாம். (ச)

உ0ரு. இலனென்று தீயவை செயயறக செயயி

னிலனாகு மறமும் பெயாதது. ரு

இ-ள். இலன் என்று தீயவை செயயறக — யான் வறியனென்று கருதி அது தீதறபொருட்டிப் பிறாக்குத் தீவினைகளை ஒருவன் செயயாதொழிக, — செயயின் பெயாததும் இலன் ஆகும் — செயவனையின், பெயாததும் வறியனும். எ-று.

அத்தீவினையாற பிறவிதோறும் இலனெனப்பதாம். அனவிகுதி முன் தனித்தனமையினும், பின் படாக்கையொருமையும் வரகது. தனித்தனமை “உளனாவென்னுமியாயுண்டு” என்பகளுமறிக. மற்று அகசநிலை. இலமென்றுபாடமோதுவாருமுளர். பொருளான வறியனெனக் கருத்த தீயவை செயயறக செயயின் அப்பொருளானேயன்றி தற்குண நற்செய்கைகளானும் வறியனென உறுபாபாருமுளர். (ரு)

உ0சு. தீப்பால தான்பிறாகட செயயறக நோயப்பால

தன்னை யடலவேண்டா தான். சு

இ-ள். நோயப்பால தன்னை அடல வேண்டாசான் — துன்பஞ்செய்யுங்குறறவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வரது வருத்துதலை வேண்டாதவன் — தீப்பால தான் பிறாகண் செயயறக — தீமைக்கூற்றவாகிய வினைகளைத் தான் பிறாமாட்டுச் செயயாதொழிக. எ-று.

செயயின், அப்பாவங்களிதல் ஒருதலையென்பதாம். (சு)

உ0எ. எனைப்பகை யுறறரு முயவா வினைப்பகை

வீயாது பின்சென மடும. எ

இ-ள். எனைப்பகை உறறரும் உயவா — எத்துணைப் பெரியபகையுடையாரும் அதனையொருவாறமுறறப்புவார், — வினைப்பகை வீயாது பின் சென்று அடும — அவவாறன்றித் தீவினையாகிய பகை நீங்காது புகழுழிப் புகருக் கொல்லும். எ-று.

“வீயா- துடம்பொடு நின்ற வயிரு மிலலை” எனபுழியும் வீயாமை நீங்காமைக்கணவந்தது. (எ)

உ0அ தீயவை செயதார கெடுத னிழறன்னை

வீயா தடிபுறைந தற்று.

அ

இ-ள். தீயவை செய்தார கெடுதல்—பிறாக்குத தீவினைகளைச் செயதாரதாங்கெடுதல் எத்தனையதெனின,—நிழல் தன்னை வீயாது அடி உறைந்ததறு—ஒருவநிழல் நெடிதாகப்போயும் அவனறனை விடாது வந்து அடியின் கட்டங்கிய தன்மைதது. எ-று.

இவவுவமையைத் தனகாலம் வருநதுணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றி நினது அது வந்தழி உருபதாய தீவினையைச் செயதார பின் அதனாற் கெடுத்தற்கு உவமைபாக்கி உரைப்பாருமளா. அஃதுரையனறென்பதற்கு அடியுறைந்தநிழறனை வீயாததறெனனது வீயாதடியுறைந்ததறென்ற பாட்டும் கரியாயிற்று. மேல வீயாது பின்சென்றநிமென்றா, ஈண்டு அதனையுவமையான விளக்கினா. (அ)

உ0க தன்னைத் தான காதல் னாயி னெனைத்தொன்றுந்

துன்னறக தீவினைப் பால.

க

இ-ள். தன்னைத் தான காதலன் ஆயின்—ஒருவன், தன்னைத்தான காதல் செடத லுடையனாயின்,—தீவினைப்பால எனைத்து ஒன்றும் துன்னறக—தீவினைபாடிய பதவி எத்துணையுந் சிறிதொன்றாயிரும் பிறாமாடிக் செய்யாதொழிக. எ-று.

நலவினை தீவினையென வினைப்பதற்கு இரண்டாகலின், தீவினைப்பாலென்றா. பிறாமாடிக்செய்த தீவினை தனமாடிக் துன்பம் பபததல விளக்கினாராகலின், தன்னைத்தான காதலனாயினென்றா. இவையாறுபாட்டானும் பிறாக்குத தீவினைசெயயிறருக்கெவ்வொன்பது கூறப்பட்டது. (க)

உக0. அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோழித

தீவினை செயயா னெனின.

க0

இ-ள். மருங்கு ஒழித் தீவினை செயயான எனின் — ஒருவன் செந்நெறிககடசெல்லாது கொடுநெறிககடசென்று பிறாமாடிக் தீவினைகளைச் செயயானாயின்,—அருங்கேடன எனபது அறிக—அவனை அறிதாகிய கேடையுடைய னென்பதறிக. எ-று.

அருமை இனமை. அருங்கேடனென்பதனை “சென்றுசோ கல்லாப் புள்ள புள்ளி லென்றாழ வியனஞளம்” எனபவபோலக்கொள்க.* ஒடியென்னும் வினையெச்சம் செயயானென்னும் எதிமறைவினையு செயதலோடு முடிந்தது. இதனால் தீவினைசெயயாதவன் கேடிலென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

* அருங்கேடன எனபதனைக் கேடரியென விசுத்திரித்தது கூடநிவா பியோகவிவேகநூலா.

உஉ ம அதி.— ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினையறிந்து செய்தல். உலக நடை வேதநடை போல அறநூலகளுட்கூறப்படுவதனறித தாமேயறிந்து செய்யுநதன்மைததாகலின், ஒப்புரவறிதலென்றா. மேல மன மொழி மெய்களாற்றவிரத்திருவன கூறினா, இனிச்செய்யத்தகுவனவற்றுள் எஞ்சினிறன கூறுகின்றாராகலின், இது தீவினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. கைமமாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட

டெனறாறுங் கொல்லோ வுலகு. க

இ-ள். மாரிமாட்டு உலகு என ஆறாறு—தமக்கு நீருதவுகின்ற மேகங்களினிடத்து உயிரகள் என்னகைமமாறு செய்யாநின்றன?—கடப்பாடு கைமமாறு வேண்டா—ஆகலான, அமமேகங்களபோலவா செய்யும் ஒப்புரவுகளும் கைமமாறு நோக்குவனவல்ல. எ-று.

எனறாறுமென்ற வினா யாதாமாற்றுவென்பது தோன்ற நிறைவின், அது வருஷித்துகாக்கப்படும். தவிருநதன்மையவல்லவென்பது கடப்பாடென்னும் பெயரானே பெறப்பட்டது. செய்வாரது வேண்டாமையைச் செய்யப்படுவன மேலேறினா. (க)

உகஉ. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந்தக்காராகு

வேளாண்மை செயதற் பொருடும். உ

இ-ள். தக்காராகு—தகுதியுடையாக்காயின்,— தாள ஆற்றித் தந்த பொருளெல்லாம்—முயற்சை செயதிட்டிய பொருண்முழுதும்— வேளாண்மை செயதற்பொருடும்—ஒப்புரவுசெய்தற்பயத்தவாம். எ-று

பிறாக்குதவாதார்போலத் தாமே உண்டற்பொருட்டும் வைத்திழத்தற்பொருட்டிமனறென்பதாயிற்று. (உ)

உகங். புத்தே ஞலகதது மீண்டும் பெறலரிதே

யொப்புரவி னல்ல பிற. ங

இ-ள். புத்தே ஞலகததும் ஈண்டும்—தேவஞலகததும் இவ்வுலகததும்—ஒப்புரவின் நல்ல பிற பெறல் அரிது—ஒப்புரவுபோல நல்ல பிறசெயலகளைப் பெறுதலரிது. எ-று.

ரவாரும் ஏற்பாருமினி எல்லாரும் ஒருதன்மைபராதலின், புத்தே ஞலகத தரிதாயிற்று, யாவாக்குமொப்பது இதுபோற் பிறிதொன்றின்மையின், இவ்வுலகத்தரிதாயிற்று. பெறற்கரிதென்று பாடமோதிப் பெறுதற்குக் காரண மரிதென்றுரைப்பாருமளா. இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒப்புரவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

உகசு. ஒத்த தறிவா னுயிரவாழ்வான் மறையான்

செத்தாருள் வைக்கப் படும். ச

இ-ள். உயிரவாழ்வான் ஒத்தது அறிவான்—உயிரோடு கூடி வாழ்வானவான் உலக நடையினையறிந்து செய்வான்,— மறையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும்—அஃதறிந்துசெய்யாதீவன், உயிருடையனையாயினும், செத்தாருள் ஒருவனாகக் கருதப்படும். எ-று.

உயிரினநிவுஞ்செயலுங் காணுமையின், செத்தாருளவைக்கப்படுமென்றா. இதனால் உலகநடைவழு வேதநடைவழுப்போலத் தீர்திறனுடைத்தனமென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

உகடு. ஊருணி நீரிற்றை தறறே யுலகவாம

பேரறி வாள்ள நிரு. டு

இ-ள். உலகு அவாம பேரறிவாள்ள திரு—உலகநடையை விருமபிசு செய்யும் பெரியவறிவினையுடையவனது செலவம்— ஊருணி நீர் நிறைந்தது—ஊரின்வாழ்வார தண்ணீருண்ணுங் குளம் நீரிற்றைநதாறபோலும். எ-று.

நிறைதலெனும் இடத்துநிகழ்பொருளினொழில் இடத்தினமேலேற்றப்பட்டது. பாழ்போகாது நெடிதுநின்று எல்லார்க்கும் வேண்டிவளை தப்பாதுதவுமென்பதாம். (டு)

உகசு. பயனமர முளஞாப பழுததற்றா செலவ

நயனுடை யானகட படின. சூ

இ-ள். செலவம் நயனுடையானகண படின—செலவம் ஒப்புரவுசெய்வானகண்ணே பரிமாயின்,—பயனமரம் உளஞாப பழுததற்று— அது பயன்படுமரம் ஊரநடுவே பழுத்தாறபோலும். எ-று.

உலகநீதி பலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு சிறந்தமையின், அதனையே நயனென்றா. எல்லார்க்கும் எளிதிற பயன்கொடுக்குமென்பதாம். (சூ)

உகஎ. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றா செலவம்

பெருந்தகை யானகட படின. எ

இ-ள். செலவம் பெருந்தகையானகண படின—செலவம் ஒப்புரவுசெய்யும் பெரியதகைமையையுடையானகண்ணே பரிமாயின்,—மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்று—அஃது எல்லாவுறுபும பிணிகட்கு மருந்தாயத் தப்பாத மரத்தை யொக்கும். எ-று.

தப்பதலாவது கோடறகரிய இடங்களினின்றூதல், மறைந்துநின்றூதல், காலத்தான வேறுபட்டாதல், பயன்படாமை. தனக்குறைநோக்காது எல்லா வருத்தமுந் தீரக்குமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டாறும் கடப்பாட்டாளனுடைய பொருள் பயன்படுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

உகஅ. இடனில பருவத்து மொப்புரவிற கொலகார

கடனறி காட்சி யவா. அ

இ-ள். இடன இல பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒலகார—செலவஞ் சுருங்கிய காலத்தும் ஒப்புரவு செய்தற்குத் தளரார—கடன அறி காட்சியவா—தாஞ்செய்யத்தகுவனவற்றையறிந்த இயற்கையறிவுடையார. எ-று.

பிறவெல்லாம் ஒழியினும், இஃதொழியாரென்பதாம். (அ)

உகசு. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னுதல செபுநீர

செயயா தமைகலா வாறு. சூ

இ-ள். நயன உடையான நல்கூர்நதாண்மூதல்—ஒப்புரவுசெய்தலையுடையா ன நல்கூர்நதாணாவது—செய்யுந் நீர செயயாது அமைகலா ஆறு— தவி

ராது செய்யுநீர்மைமையுடைய அவ்வொப்புரவுகளைச் செய்யப்பெறுது வருநதுகின்றவியலபாம். எ-று.

தானுகர்வன துகரப்பெறுமையனறென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் உறுமையான ஒப்புரவொழிதற்பாற்றனறென்பது கூறப்பட்டது. (க);

உஉ௦. ஒப்புரவி னுலவருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விறறுக்கோட டக்க துடைத்து. க௦

இ-ள். ஒப்புரவினால் கேடு வரும் எனின்—ஒப்புரவுசெய்தலான ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பாருளராயின்,—அஃது ஒருவன் விறறுக்கோட டக்கது உடைத்து—அக்கேடு தனனை விறறுயினுங் கொள்ளுநதகுதியையுடைத்து. எ-று.

தனனை விறறுக்கொள்ளப்படுவதொருபொருளில்லையென்றே இஃதாயின் அது வஞ்செய்யப்படுமென்றது, புகழ்பயத்தினோகி. இதனால் ஒப்புரவின்ற கெடுவது கேடெனறென்பது கூறப்பட்டது. (க௦)

உரு ம அதி.— ஈகை.

அஃதாவது வறியராமேற்றாக்கு மாற்றாதுகொடுத்தல். இது மறுமை நோக்கியதாகலின், இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஉ௧. வறியராகுகொன் நீவதே யீகைமற நெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. க

இ-ள். வறியராக நு னுன்று ராவதே நாகை—ஒருபொருளுமில்லாதாராக்கு அவராவேண்டியதொன்றைக் கொடுப்பதே பிறாக்குக் கொடுத்தலாவது,—மற்றெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து—அஃதொழிந்த எல்லாக்கொடையுங் குறியெதிர்ப்பைக்கொடுக்கு நீர்மைமையுடைத்து. எ-று.

ஒழிந்த கொடைகளாவன வறியரல்லாதாராக்கு ஒருபயனோக்கிக் கொடுப்பன. குறிப்பெதிர்ப்பையாவது அளவு குறித்துவாங்கி அவ்வாங்கியவாரே ஏதா கொடுப்பது. நீரதென்புழி அதுவென்பது பத்திப்பொருளவிரி. பின்னுநதன்பால் வருதலின், குறியெதிர்ப்பைக்கொடுக்கு நீரதுடைத்தென்றார். இதனால் ஈகையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

உஉ௨. நல்லா நென்னுங் கொளீந்து மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று. உ

இ-ள். கொள்ள நல்லாது எனினும் தீது—ஏற்றல் வீட்டுலகிற்கு நல்லதெறியென்பார உளராயினும் அது தீது,—மேலுலகம் இல் எனினும் நாதலே நன்று—நாதாராக்கு அவவுலகெய்துதலில்லையென்பார உளராயினும் நாதலே நன்று. எ-று.

எனினுமென்பது இருவழியும் அங்ஙனங்கூறுவாரினமை விளக்கிரினந்து. பிரிநிலையேகாரத்தால் பிறவறங்களின் எதல் சிறந்ததென்பது பெற்றும். நல்லது கூறுவார தீயதுமுடனுகிறார். (உ)

உஉ௩. இல்லெனனு மெவ்வ முனாயாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. ட

இ-ள். இலன் எனனும் எவவம் உடாயாமை— யான் வறியனென்று இரப்பான் சொல்லுமிளிவரவைத் தான பிறாகடசொல்லாமையும்,—ரதல்— அதனைத் தனகடசொன்னாககு மாறறுதீதலும்,—உள குலனுடையானகண்ணே— இவையிரண்டுமுளவாவன குடிப்பிறந்தானகண்ணே. எ-று.

மேற்றீதென்றது ஒழித்தற்கு நனறென்றது செய்தற்குமுரியவனை உணர்த்தியவாறு. இனி இலன்னெனுமெவவமுடாயாமை யீதலென்பதற்கு அவ்விளிவரவை ஒருவனற்ககுச் சொல்வதற்குமுன்னே அவன நுதிப்பறிந்து கொடுத்தலெனவும், அதனைப் பின்னும் பிறனொருவன்பாறசென்று அவனுடையாவகையாறகொடுத்தலெனவும், பான் இதுபொழுது பொருளுடையெனலென்னெனக் கரப்பாசொல்லும் இளிவரவைச்சொல்லாதுகொடுத்தலெனவும், உடாப்பாருமுளா அவாரதலென்பதனைப் பொருட்பன்மைபற்றி வந்தபன்மையாகவுடாப்பா.

உஉச. இன்னா திரக்கப் படுத லிரந்தவ

ரின்முகங் காணு மளவு. ச

இ-ள். இரக்கப்படுதல் இன்னாது— இரத்தலையென்றி இரக்கப்படுதலும் இனிதன்று,— இரந்தவா இன்முகம் காணும் அளவு— ஒருபொருளையிரந்தவா அதுபெற்றதனால் இனிதாகிய அவாமுகங்காணுமளவும். எ-று.

எச்சவுமமையும் முற்றுமமையும் விகாரதகாற்றெடுக்கண். இரக்கப்படுதல் இரப்பார்க்கு ரவலென்றிருதல். அதனை இன்னாதென்றது ‘எல்லா—மிரப்பார்க்கொன் றியாமை’* கூடுங்கொல்லோவென்னும் அச்சநோக்கி. எனவே, எல்லாப்பொருளும் ரதல்வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. (ச)

உஉரு. ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை

மாற்றுவா ராற்றலிற பின். ரு

இ-ள். ஆற்றுவா ஆற்றல் பசி ஆற்றல்—தவத்தான் வலியார்க்கு வலியாவது தம்மையுற்ற பசியைப் பொறுத்தல். — அப்பசியை மாற்றுவா ஆற்றலிறபின்— அவவலிதான் அங்ஙனம் பொறுத்தற்கரிய பசியை ரக்கயானொழிப்பாரது வலிகுப்பின். எ-று.

தாமும் பசித்துப் பிறையும் அது தீரக்கமாட்டாதாராற்றலின் தாமும் பசியாது பிறையும் அது தீரப்பாராற்றல் நனறென்பதாம். (ரு)

உஉசு. அற்ற ரழிபசி தீரத்த ல்கொருவன

பெற்றான பொருளவைப் புழி. கூ

இ-ள். அற்றா, அழி பசி தீரத்தல்—வறியாரது மிக்க பசியை அறநோக்கித் தீரக்க,— பொருள் பெற்றான ஒருவன் வைப்புழி அஃது — பொருள்பெற்றனொருவன் அதனைத் தனக்குதவ வைக்குமிடம் அவ்வறமாகலான். எ-று.

எல்லாநன்மைகளும் அழிய வருதலின், அழி பசிபென்றா. அறநோக்கியென்பது எஞ்சினின்றது. அற்றாரழிபசி தீரத்த பொருள் பின்னனக்கே வந்துதவுமென்பதாம். (கூ)

* நாலடியார், குடிப்பிறப்பு,—கல்லாமை யச்சங் கயவா தொழிசசுஞ— சொல்லாமை யுள்ளுமோ சோவசசு—மெல்லா— மிரப்பார்க்கொன் றியாமை யச்ச மரத்தாரிம்—மாணக் குடிப்பிறந்த தார்.

உ௨௭. பாத்துண மரீஇயவணை பசியென்னுந
தீப்பிணி தீண்ட லாகு. எ

இ-ள். பாத்து ஊண் மரீஇயவணை— எஞ்ஞானமும் பகுத்துண்டலயின்ற
வணை— பசி எனனும் தீப்பிணி தீண்டல் அரிது— பசியென்று சொல்லப்படுந
தீயநோய் தீண்டுதலில்லை. எ-று.

இவ்வுடம்பிளி ருது ஞானவொழுக்கங்களை அழித்து அதனால் வருமுடம்புக
ட்குந் துன்பஞ்செய்தலின், தீப்பிணியெனப்பட்டது. தனக்கு மருத்துவனறு
னாகலின், பசிப்பிணி நணுகாதென்பதாம். இவையாறுபாட்டானும் நதவின்கிற
பபுக கூறப்பட்டது. (எ)

உ௨௮. ஈத்துவககு மினப மறியாகொ முமுடைமை
வைத்திழுக்கும் வனக ணவா. அ

இ-ள். தாம் உடைமை வைத்து இழக்கும் வனகணவா— தாமுடையபொ
ருளை யாதுவைத்துப் பின்னிழந்துபோம் அருளிஸாதாரா— ராத்து உவக்கும்
இனபம் அறியாகொல்—வறியாகக்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்தது அவருவ
ததலான அருளுடையாயொதும் இன்பத்தினைக் கடைறியாகொல்லோ—எ-று.

உவக்குமென்பது காரணத்தின்கணவந்த பெயரொச்சம், அஃது இனபமெ
ன்னுங்காரியப்பெயர் கொண்டது. அநிந்தாராயின, தாமும் அவ்வின்பத்தை
யெய்துவதல்லது வைத்திழவாரொன்பது கருத்து. (அ)

உ௨௯. இரத்தலி னினனாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிழ்ருணல். கூ

இ-ள். நிரப்பிய தாமே தமிழர் உணல்—பொருட்குறை நிரப்பவேண்டி வ
றியாகக்கூறுது தாமே தனித்துண்டல்—இரத்தலின் இன்னாது மன்ற— ஒரு
வாக்குப் பிறாபாறசென்று இரத்தலினுமின்னாது ஒருதலையாக. எ-று.

பொருட்குறைநிரப்பலாவது ஒரோவெண்களைக்குறித்து அத்துணையீட்டுது
மென நாட்டத்தையே மேற்கொண்டு இவ்வித கூட்டிதல். தனித்தலபிறையொ
ழித்தல். இரத்தற்குள்ளது அப்பொழுதையிளிவரவே பின்னல்குரவிலலை தமிழ்
யருண்டறகு அவையிரண்டுமுளவாமாகலின், இரத்தலினினனாத்தென்றார். நிரப
பியவென்பதற்குத் தேடியவணவுகையென்றுபாபாருமுளர். (க)

உ௩௦. சாதலி னினனாது திலலை யினித்தாஉ
மீத வியையாக கடை. க௦

இ-ள். சாதலின் இன்னாது இல்லை—ஒருவற்குச்சாதலப்போல இன்னாததொ
ன்றில்லை, — அதுஉம் ரதல் இவையாகக்கடை இனிது — அதன்மைத்தாகிய
சாதலும் வறியார்க்கொன்றிதன் முடியாதவழி இனிது. எ-று.

பிறாக்குப் பயன்படாத உடற்பொறை நீங்குதலான, இனிதென்றார். இவை
முன்றுபாட்டானும் ஈயாமைவின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க௦)

‘ உச ம அதி.— புகழ்.

அஃதாவது இலவாமுகைமுதல ஈகையீரகச சொல்லப்பட்ட இல்லறத் தின வழுவாதராககு இம்மைப்பயனாகி இவவுகனைகணிகழந்த இறவாது நிற குங்கீரத்தி. இது, பெருமபானமையும் ஈதலபற்றி வருதலின, அதன்பின்வைக் கப்பட்டது.

உ௩௧. ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல

துதிய மிலலை யுயிராககு க

இ-ள். ஈதல்—வறியாக்கிக், —இசை படவாழ்தல்—அதனாபுகமுண்டாக வாழ்க,—அதுவல்லது உயிராககு ணதியம் இலலை—அபுகழல்லது மக்களுயி ராகுப பயன பிற்தொன்றிலலையாகலான். எ-று.

இசைபடவாழ்தற்குக் கலவி, ஆணமை முதலிய பிறகாரணங்களும் உளவே னும், “உணவின பண்ட முண்டி முதற்று” ஆகலின, ஈதல் சிறந்ததெனபத் தரு ஞாபகமாக ஈதலென்றா. உயிராக்கெனபது, பொதுப்படக்கூறினானும் விலங்குயிராகட்கேலாமையின, மக்களுயிராமேனினறது. (க)

உ௩௨. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன றீவாரமே னிறகும் புகழ் உ

இ-ள். உரைப்பா உரைப்பவை எல்லாம் — உலகத்து ஒன்றுரைப்பாருரை ப்பனவெல்லாம் — இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவாரமேல் நிறகும் புகழ் — வறு மையானிரப்பார்க்கு அவாவேண்டியதொன்றையீவாக்கணிற்கும் புகழாம்.எறு.

புகழ்தான் உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும. அவற்றுள் உரைப பாருரைப்பவையென எல்லார்க்குமுரிய வழக்கினையெயித்தாராயினும், இ னம்பற்றிப் புலவார்க்கேயுரிய செய்புளுங் கொள்ளப்படும, படவே, பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழாமெனபதுஉம பெற்றும், ஈதகாரணஞ் சிறந்தமை இதனுள்ளுங்கானக. இதனைப் பிறாமேலும் நிறகுமெனப்பா தாமெல்லாரு சொல்லுக் புகழ் ஈவாரமேனிறகுமெனதுரைப்பாருமுளா. அது புகழ்துசிறப்பி நோக்காமையறிக. (உ)

உ௩௩ ஒன்றா லுலகத் துயர்நக புகழல்லாற

பொன்றது நிறபதொன் றில னு

இ-ள். ஒன்றா உயர்ந்த புகழல்லால்—தனக்கு இணையினருக் கோங்கிய புகழல்லது—உலகத்துப் பொன்றது நிறபது ஒன்று இல்—உலகத்து இறவா துநிறபது பிறிகொன்றிலலை, எ-று

இணையினருகவோங்குதலாவது சொடுத்ததற்கரிய உயிருறுப்புப்பொருள்க னைக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோடொப்பநின்ற தானேயுயாதல். அதன்மைததாகிய புகழே செய்யப்படுவதெனபதாம். இனி ஒன்றாவெனபத் தற்கு ஒருவாத்தையாகச் சொல்லினெனவும், ஒருதலையாகப் பொன்றதுநிறப தெனவும் உரைப்பாருமுளா. இவைமுன்றுபாட்டானும் புகழ்துசிறப்பித் கூற ப்பட்டது. (ஈ)

உ௩௪. நிலவனா நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்

போற்றது புத்தே ளுலகு. ச

இ-ள். நிலவரை நீள புகழ ஆற்றின—ஒருவன் நிலவெலகைகண்ணே பொன்றாதுநிற்கும் புகழைச் செய்யுமாயின, — புத்தேள உலகு புலவரைப் போற்றாது— புத்தேளுலகம் அவனையல்லது தன்னையெய்துகின்ற ஞானிகளைப் பேணாது. எ-று.

புகழுடம்பான் இவவுலகும் புத்தேளுடம்பான் அவவுலகும் ஒருங்கேயெய்தாமையின், புலவரைப்போற்றாதென்றா. அவன் இரண்டிலகும் ஒருங்கெய்து தல் “புலவா பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்—வலவ னேவா வான் லூர்தி—யெய்துப் வெண்பதஞ் செயவினை முடித்தது” எனப்பிறராலுஞ் சொல்லப்பட்டது. (சு)

உரு. நத்தம்போற கேடு முளதாகுஞ் சாகக்காடும்

விததகாக கல்லா லரிது (ரு)

இ-ள். நத்தம் (ஆகும்) கேடும்—புகழுடம்பிற்கு ஆகமாருங்கேடும், —உளது ஆகும் சாகக்காடும்— புகழுடம்புளதாகுஞ்சாகக்காடும், — விததகாக்கல்லா அரிது— சதுரப்பாடுடையாக்கல்லதிலலை. எ-று.

நத்தென்னுந் தொழிற்பெயர் விகாரத்தான் நத்தென்றாய், பின் அமமென்னும் பகுதிப்பொருள் விசுதிப்பெற்று, நத்தமென்றாயிற்று. போலென்பது ஈனமொழி. ஆகுமென்பதனை முன்னங்கூட்டி, அரிதென்பதனைத் தனித்தனிகூட்டியுரைக்க. ஆக்கமாருங்கேடாவது புகழுடம்பு செவ்வெய்தப் பூதவுடம்பு நல்காதல். உளதாகுஞ்சாகக்காடாவது புகழுடம்பு நிற்கப் பூதவுடம்பு இறத்தல். நிலையாதனவற்றான நிலையின்பெய்துவாரா விததகராகலின், விததகாக்கல்லாலரிதென்றா. இவைவிரண்டுபாட்டானும் புகழுடையாரெய்தும் மேனமை கூறப்பட்டது. (ரு)

உரு. தோன்றிற புகழொடு தோன்றுக வஃதிலாரா

தோன்றலிற றேனருமை நன்று. சு

இ-ள். தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக— மக்களாயப் பிறக்கின் புகழுக கேதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்க, — அஃது இலாரா தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று— அக்குணமில்லாதார மக்களாயப் பிறத்தலின் விலங்காயப் பிறத்தல் நன்று. எ-று.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர். அஃதிலாரொன்றமையின் மக்களாயென்பது உம், மக்களாயப் பிறவாமையென்ற அருத்தாபத்திப்பான் விலங்காயப் பிறத்தலென்பது உம், பெற்றும். இகழ்வாரின்மையின், நன்றென்றா. (சு)

உரு. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தமமை

யிகழ்வாரை நோவ தெவன். எ

இ-ள். புகழ் பட வாழாதார்— தமக்குப் புகழுண்டாக வாழமாட்டாதார் — தம் நோவார்—அதுபற்றிப் பிறரிகழ்ந்தவழி இவ்விதழ்ச்சி நமமாட்டாமையான வந்ததென்று தமமை நோவாதே — தமமை இகழ்வாரை நோவது எவன் — தமமையிகழ்வாரை நோவதென்கருதி எ-று.

புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறரிகழ்தல் ஒரு தலையாகலின், இகழ்வாரையென்றா. (எ)

உ௩.அ. வசையென்ப வையத்தாக கெல்லா மிசையென்னு
மெச்சம் பெறுஅ விடின். அ

இ-ள. இசை என்னும் எச்சம் பெறுவிடின் — புகழென்னுமெச்சம் பெற
லாயிருக்க அது பெறுதொழிவராயின், — வையத்தாக்கு எல்லாம் வசை
எனப் — வையத்தோக்கெல்லாம் அதுதானே வசையென்று சொல்லுவா
நல்லோர். எ-று.

எச்சமென்றா, செயதவரிந்நதுபோகத் தான இறவாது நிறநலின். இகழ்
பபிதற்குப் பிறிதொருகுற்றம் வேண்டாவென்பது கருத்து. (அ)

உ௩.க வசையிலா வணபயன குன்று மிசையிலா
யாககை பொறுத்த நிலம். க

இ-ள. இசை இலா யாககை பொறுத்த நிலம் — புகழிலலாதவுடமபைச்
சுமந்தநிலம்— வசை இலா வணபயன குன்றும்— பழிப்பிலலாத வளப்பத்
தையுடைய வினையுள் குன்றும். எ-று.

உபிருண்டாயினும் அதனாபயன கொள்ளாமையின் யாககையெனவும்,
அது நிலத்திற்குப் பொறையாகலிற் பொறுத்தவெனவுங்கூறினார். வினையுள்
குன்றுதற்கேது பாவயாககையைப் பொறுக்கின்ற வெறுப்பு. குன்றுமென
இடத்துநிகழ்பொருளினொழியில் இடத்தினமேனின்றது. இவைநான்குபாட்டா
னும் புகழிலலாதாரது தாழவு கூறப்பட்டது. (க)

உச0. வசையொழிய வாழவாரே வாழவா ரிசையொழிய
வாழவாரே வாழா தவா. க0

இ-ள. வசை ஒழிய வாழவாரே வாழவார — தமமாட்டு வசையுண்டாகா
மல வாழவாரே உயிரவாழவாராவார், — இசை ஒழிய வாழவாரே வாழாதவ
ர் — புகழுண்டாகாமல வாழவாரே இறந்தாராவார். எ-று.

வசையொழிதலாவது இசையென்னுமெச்சம் பெறுதலாயினமையின், இ
சையொழிதலாவது வசைபெறுதலாயிற்று. மேல இசையிலாயாககையென்ற
தனை விளக்கியவாறு. இதனால் இவ்விரண்டும் உடன் கூறப்பட்டன. மறுமை
பயன வாறுறையுந்தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென மேலே கூறப்பட்டது, ப
டவே, இல்லறத்திற்கு இவ்வுலகிற்புகழும் தேவருலகிற்போகமும் பயனென்
பது பெற்றும். (க0)

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களாற் பொதுவாகக்கூறப்பட்ட இல்லறங்க
ளெல்லாம் இவா தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும். அஃதறிந்தக
கிக்கொள்க, யாழுரைப்பிற்பெருகும்.

இல்லறவியல முற்றிற்று

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினா. துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வழுவாதொழுகி அறிவுடையராயப் பிறப்பினையஞ்சி வீழ்பேற்றின்பொருட்டித் துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம். அதுதான் வினைமாசுதீர்ந்து அந்தக்கரணங்கள் தூயவாதற பொருட்டு அவராதகாக்கப்படும் விதங்களும், அவற்றான் அவை தூயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமுமென இருவகைப்படும்.

வி ர த ம்.

அவற்றுள் விரதங்களாவன இன்னவற்றஞ்செய்வலெனவும் இன்னபாவமொழிவலெனவும் தமமாற்றலுக்கேற்ப வரைந்துகொள்வன. அவைதாம் வரம்பிலவாகலிற் பெருகுமென்றஞ்சி, அவைதமமுள்ளே பலவற்றையு மகப்படுத்திநிற்குஞ் சிறப்புடையன சிலவற்றை ரணிககூதுவானொட்டங்கி, முதற்கண் அருளுடைமை கூறுகின்றா.

உரு ம அதி.—அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்களுமேவரு செல்வதாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமைபோல இது துறவறத்திற்குச் சிறந்தமையின் முற்கூறப்பட்டது

உசக. அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்

பூரியார கண்ணு முள.

க

இ-ள். செல்வத்துள் செல்வம் அருட்செல்வம்—செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட செல்வமாவது அருளான வருஞ்செல்வம்,—பொருட்செல்வம் பூரியார்கண்ணும் உள—அஃதொழிந்த பொருளான வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தார்கண்ணுமுளவாம் ஆகலான். எ-று.

அருளான வருஞ்செல்வமாவது உயிர்களுையோம்பி அவவற்றத்தான் மேம்படுத்தல். உயாநதார்கண்ணேயல்லதில்லாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வம், ஏனைநீசார்கண்ணுமுளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பில்வென்பதாம்.(க)

உசஉ. நல்லாற்றா னாடி யருளாளக பலலாற்றா

தேரினு மஃதே துணை.

உ

இ-ள். நல்லாற்றான நாடி அருள ஆளக—அளவைகளானும் பொருநதுமாற்றானும் நன்றானநெறியிலே நின்று, நமக்குத் துணையாம் அறம் பாதெனறாராய்ந்து, அருளுடையராக,—பலலாற்றால் தேரினும் துணை அஃதே—ஒன்றையொன்றொவ்வாத சம்பநெறிகளெல்லாவற்றானும் ஆராய்ந்தாலும் துணையாவது அவவருளே, பிந்தில்லை. எ-று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற் காணுங்காட்சியும், குறிகளானிய்த்துணரும் அனுமானமும், கருத்தாமொழியாகிய ஆகமமுமென மூன்று. ஒப்புப்பற்றியுணரும் உவமையும், இங்ஙனமன்றியின் இது கூடாதெனறுணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்குமாறாய இன்மையுமென இவற்றைக் கூட்டி ஆறென்பாரு

முளா. இவையும் ஒருவாற்றான அவற்றாளே அடங்குதலின், மூன்றென்ற லே கருத்து. பொருந்தமாறுவது இது கூடும் இது கூடாதெனத் தன்கண் ணே தோன்றுவது : இதனை வடநூலாரா யுத்தியெனப். ஆற்றெனப்பது வேற றுமைமயக்கம். ஒன்றையொன்றெவ்வாமையாவது மதவேறுபாட்டான் அள வைகளும் பொருள்களும் தம்முண்மாறுகோடல், அன்னவாயினும் அருபினை யென்றற்கண் ஒக்குமென்பதாம். உயிரா விடநி நீங்காது இருமைபினுமுத வலின், துணையென்றா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அருளினதுசிறப்புக் கூற ப்பட்டது. (உ)

உசங். அருளசோந்த நெஞ்சினாக கிலலை யிருளசோந்த

வினனா வுலகம் புகல.

ங்

இ-ள். இருள சோந்த இனனா உலகம் புகல்—இருள செறிந்த துன்பவுலகந் துடசென்றுபுகுதல்—அருள சோந்த நெஞ்சினாகக் கிலலை— அருளசெறிந் த நெஞ்சினையுடையாக்கிலலை. எ-று.

இருளசெறிந்த துன்பவுலகமென்றது திணிந்தவிருளையுடைத்தாய்த் தனக் டபுக்காக்குத் துன்பஞ்செய்வதோடநகர்த்தல், அது கீழலகத்துள் ஓரிடமா கலின், உலகமென்பபட்டது. (ங)

உசச. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற கிலலென்ப

தன்னுயி ரஞ்சம் வினை.

ச

இ-ள். மன உயிர் ஒம்பி அருள ஆளவாறகு — நிலைபெறுடைய உயிரகளைப் பேணி அவற்றின்கண் அருளுடையனாவாறுக்கு— தன் உயிர் அஞ்சம் வினை இல எனப்—தன்னுயிர் அஞ்சுதற்கேதுவாறிய தீவினைகள் உளவாகாவென்று சொல்லுவா அறிந்தோர். எ-று.

உயிரகளெல்லாம் நித்தமாகலின், மன்னுயிரொன்றா. அஞ்சுதல் துன்பநோ ககியஞ்சுதல். அன்னவறத்தினேன கொலைமுதலிய பாவங்கள் செய்யாநென வே, மறுமைக்கண் நரகம் புகாமைக்கேது கூறியவாறுயிற்று. (ச)

உசரு. அல்ல லருளாளவாற கிலலை வளிவழங்கு

மலலனமா ஞாலங் கரி.

ரு

இ-ள். அருள ஆளவார்க்கு அல்ல லிலலை—அருளுடையார்க்கு இம்மையினும் ஒருதுன்பமுண்டாகாது,—வளி வழங்கும் மலலன மா ஞாலம் கரி— அதற்குக் காற்றியங்குகின்ற வளப்பதையுடைய பெரியஞாலத்து வாழ்வா சானறு. எ-று.

சான்றாவா தாங்கண்ணி தேறிய பொருளைக் காணாராககுத் தேற்றுகுறியவா. அருளாளவார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்தும் ஓரிடத்தும் ஒருவ ருங்கண்டறிவாரினமையின், இனமைமுகத்தான ஞாலத்தாராயவருஞ்சான்றெ னப்பா, வளிவழங்கும்மலலனமாஞாலங்கரியென்றா: எனவே, இம்மைக்கண்ணெ ப்பது பெற்றும். ஞாலம் ஆகுபெயர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அத்துணையு டையார்க்கு இருமையினுறதுன்பமில்லாமை கூறப்பட்டது. (ரு)

உசசு. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணீங்கி

யலலவை செயதொழுகு வார்.

சு

இ-ள. அருள நீங்கி அல்லவை செயது ஒழுதுவா—உயிரகணமாட்சிச் செய்ப்பபிடு அருளைத் தவிரந்து தவிரப்படுகொடுமைகளைச்செய்தொழுதுவா—பொருள நீங்கிப் பொச்சாந்தா எனபா—முன்னும் உறுதிப்பொருளைச் செய்யாது தாநதுன்புகின்றமையை மறந்தவனொது சொல்லுவா நல்லோ. எ-று.

உறுதிப்பொருள அறம். துன்புறுதல் பிறவித்துன்ப மூன்றையும் அனுபவித்தல். மறந்திராயின, அவவாறொழுக்கொன்பது கருத்து. (க)

உச௪. அருளிலலாக கவவுலக மிலலை பொருளிலலாக
கிவவுலக மிலலா தியாங்கு. எ

இ-ள. அருள இல்லாக்கது அவவுலகம் இலலை—உயிரகணமேல் அருளில்லாதாக்கு வீட்டுலகத்தினபயிலலை,—பொருள இல்லாக்கது இவவுலகம் இல்லா தியாங்கு —பொருளில்லாதாக்கது இவவுலகத்தினபம் இல்லையாயினோபோல. எ-று.

அவவுலகம் இவவுலகம் எனபன அருபெயர். இவவுலகத்தினபங்கட்குப் பொருள காரணமானோபோல, அவவுலகத்தினபங்கட்கு அருள காரணமென பதர்யிறு. (எ)

உசஅ. பொருளற்றா பூபப ரொருகா லருளற்ற
ரற்றாமற ருத லரிது. அ

இ-ள. பொருள அற்றா ஒருகால பூபபா—ஊழான வறியராயினா அது நீங்கிப் பின் ஒருகாலத்துச் செல்வத்தாற்பொலிவா,—அருள அற்றா அற்றா மற்று ஆதல் அரிது—அவ்வாறன்றி அருளிலாதா பாவமருமையின் அழிந்தாரோ, பின்னொருகாலத்தும் ஆதலிலலை. எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கணவந்தது. மேற்பொருளினமையோடு ஒருவாற்ற னொப்புமை கூறினாராகலின், அது மறுத்து, பிறவாற்றான அதனிலுங்கொடி தென்பது கூறியவாறு. (அ)

உசக. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள கண்டற்றற தேரி
னருளாதான் செய்யு மறம். கூ

இ-ள. அருளாதான் செய்யும் அறம் தேரின—உயிரகணமாட்டு அருள்செய்யாதவன் செய்யுமறத்தையாராயின,—தெருளாதான் மெய்ப்பொருள கண்டறறு — ஞானமில்லாதவன் ஒருகால மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தாற்போலும். எ-று.

மெய்ப்பொருள மெய்நூலிற்சொல்லும்பொருள். நிலைபெற்றஞானமில்லாதவன் இடையே மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தால் அதனைத் தனஞானமின்மையால்தானேயழித்ததுவிடம், அதுபோல அருளாதான் இடையே அறஞ்செய்தால் அதனைத் தன்னருளமையால் தானேயழித்ததுவிடமென்பதாயிற்று, ஆகவே, பிறவறங்கட்கெல்லாம் அருளுடைமை மூலமென்பது பெற்றும். இவைநான்கு பாட்டானும் அதனுணியிலலாதாக்கு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

உரு0. வலியாழுற நனை நினைக்கதான நன்னின்
மெலியாமேற செல்லு மிடத்து. க0

இ-ள். வலியாரா முன தனை நினைக்க—தன்னினவலியாரா தனை நலிய வ
ருமபொழுது அவாமுன் முனஞ்சிறகுநிலையினை நினைக்க—தான தன்னின
மெலியார்மேல் செல்லுமிடத்து — அருளில்லாதவன் தன்னினெனியாராமேல்
தான நலியச்செல்லுமபொழுது. எ-று.

மெலியாரானச சிறப்புடைய உயாதினைமேற்கூறினாராயினும், ஏனையஃறி
ணையுங்கொள்ளப்படும். அதனைநினைக்கவே இவவுயிரக்கும் அவவாதே அச்சமா
மெனற்றிநது, அதனமேல் அருளுடையனும்மென்பது கருத்தி. இதனால் அரு
ள பிறத்தற்குபாயங்கூறப்பட்டது. (க0)

உசு ம அதி.— புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுண்டலையொழிதல். கொலைப்பாவததைப் பினறுமுளதா
க்கலின் அதற்குக் காரணமாதலையும் முன்னும் அதனால் வருதலின் அதன்கா
ரியமாதலையும் ஒருவகுடைத்தாய ஊனுண்டல் அருளுடையாரக்கு இப்பவத
ன்றாகலின், அதனை விலக்குதற்கு, இஃதருளுடைமையினபினவைக்கப்பட்டது.

உருக. தன்னான பெருக்கற்குத் தானபிறி தூனுண்பா
னெனங்ன மாளு மருள

இ-ள். தன ஊன பெருக்கற்குத் தான பிறிது ஊன உண்பான— தன்னு
டம்பை வீக்குதற்பொருட்டுத் தான பிறிதோருயிரினுடம்பைத் தின்பவன்—
எவ்வனம் ஆளும் அருள்— எவ்வகையான நடத்தலும் அருளினே! எ-று.

பயனிலாத ஊனபெருக்கலைப் பயனெனக்கருசி இக்கொடுமை செய்வானே
அறிவிலாத கொடியோனெனநவாறியிற்று. எனங்னமாளுமருளென்பது ஆளா
னென்பது பயப்படுகின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (க)

உருஉ. பொருளாட்சி போற்றுதாரக் கிலலை யருளாட்சி
யாங்கிலலை யுனறின பவாகரு 2

இ-ள். பொருளாட்சி போற்றுதாரக்கு இலலை— பொருளாற்பயன்கோடல்
அதனைப் பாதுகாவாதாரக்கிலலை, — ஆங்கு அருளாட்சி ஊன தின்பவர்க்கு
இலலை— அதுபோல அருளாற்பயன்கோடல் ஊனறினபவாக்கிலலை. எ-று.

பொருட்பயனிழத்தற்குக் காரணம் காவாமைபோல, அருட்பயனிழத்தற்கு
ஊனறினல் காரணமென்பதாயிற்று. ஊனறினாராயினும் உயிராகக் ஒருதி
ங்கு நினையாதாரக்கு அருளாடற்சிறுக்கிலலையென்பானா மறுத்து, அஃதுண
டென்பது இவையிரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (உ)

உருங். படைகொண்டார நெஞ்சம்போ னனறுக்கா தொறை
னுடலசுவை யுண்டார மனம். ௩

இ-ள். படை கொண்டார நெஞ்சம்போல— கொலைக்கருவியைத் தங்கை
யிற்கொண்டவாமனம் அதனாசெய்யுங் கொலையையே நோக்குவதல்லது அரு
ளை நோக்காதவாறுபோல— ஒன்றன் உடல் சுவை உண்டார மனம் நன்று
ஊக்காது— பிறிதோருயிரினுடலைச் சுவைப்படவுண்டவா மனம் அவலுனையே
நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காது. எ-று.

சுவைபட்டவுண்டல காயங்களான இனியசுவைததாக்கியுண்டல. இதனால் ஊனநின்றா மனம தீங்குகினைத்தல உவமவளவையாறசாதித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (௩)

௨௫௪. அருளல்ல தியாதெனிற கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவவூன நினை. ச

இ-ள். அருள யாதெனின கொல்லாமை — அருள யாதெனின், கொல்லாமை; — அல்லது (யாதெனின்) கோறல் — அருளல்லதியாதெனிற கோறல், — அவவூன நினை பொருளல்லது — ஆகலான, அக்கோறலான வந்த ஊனைத் தின்கை பாவம். எ-று.

உபசாரவழக்காற கொல்லாமை கோறலாகிய காரியங்களை அருள அல்லதெனக் காரணங்களாகக் கீழும், ஊனநின்கையாகிய காரணத்தைப் பாவமெனக் காரியமாக்கியுங்கூறினா. அருளல்லது கொடுமை. சிறப்புப்பற்றி அறமும் பொருளென்படுத்தலின், பாவம் பொருளல்லதென்பப்பட்டது. கோறலென முன்னின்றமைபின், அவவூனென்றா. இனி இதனை இவ்வாறன்றி அருளல்லதென்பதனை ஒன்றாகக் கொல்லாமை கோறலென்பதற்குக் கொல்லாமையெனவும் விரத்ததையழித்தலென்றுண்பாருமுளா. (ச)

௨௫௫. உண்ணுமை யுள்ள துயிரிலை யூனுண்ண
வண்ணுத்தல செயயா தளறு. ரு

இ-ள். உயிரிலை ஊன உண்ணுமை உள்ளது — ஒருசாருயிர உடம்பின்கண்ணே நிறறல ஊனுண்ணுமையென்கின்ற அறத்தின்கண்ணது, — உண்ண அளறு அண்ணுத்தல் செயயாது — ஆகலான, அநிலை குலைய ஒருவன அதனையுண்ணுமாயின, அவனை விழுங்கிய நிரயம் பின் உயிழத்தற்கு அங்காவாது. எ-று.

உண்ணப்படும் விலங்குகள் அதனாறேயருது சிலவாக ஏனைய பலவாய வருதலின், உண்ணுமையுள்ள துயிரிலையென்றா உண்ணினென்பது உண்ணவெனத் திரிந்துதின்றது. ஊனுண்டவன் அப்பாவதான செடுங்காலம் நிரயத்துள்ளுதமென்பதாம். கொலைப்பாவம் கொன்றாமேயின்றலின் பின்னுண்பாபாக்குப் பாவமில்லையென்பாரா மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவ்விரண்டுபாட்டாலும் கூறப்பட்டது. (ரு)

௨௫௬. தின்றபொருட்டாற கொல்லா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லுன்றருவா நில. கூ

இ-ள். தின்றபொருட்டு உலகு கொல்லாது எனின் — பேதைமை காரணமாகவல்லது ஊனநின்கை காரணமாக உலகங்கொல்லாதாயின், — விலைப்பொட்டு ஊன தருவார யாரும் இல் — பொருள் காரணமாக ஊன விற்பா யாவரும் இல்லை. எ-று.

உலகென்பது ராணி உயிர்ப்பன்மைமேனின்றது. பின்னிகழுந்தின்கை முன்னிகழுகொலைக்குக் காரணமாகாமையின் தின்பாக்குக் காரணத்தான வரும் பாவமில்லையென்ற வாதியை நோக்கி, அருத்தாபத்தியளவையாற காரணமாதல சாதித்தலின், இதனால் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (கூ)

௨௫௭. உண்ணுமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணாவாப பெறின். எ

இ-ள். புலால் பிறிதொன்றன் புண—புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் புண,—அது உணர்வாரப் பெறின உண்ணுமை வேண்டும்—அது தூய்தன்மை யறிவாரப் பெறின, அதனை உண்ணுதொழியல்வேண்டும். எ-று.

அஃதென்னல் வேண்டுமாய்தம் விகாரத்தாற்றெடுக்கது. அம்மெய்மையுண ராமையின, அதனையுண்கினுரொன்பதாம். பொருநதுமாற்றனும் புலாலுண் டல் இழிந்ததென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (எ)

உருஅ. செயிரிற தலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணு
ருயிரிற தலைப்பிரிந்த லுன. அ

இ-ள். செயிரின தலைப்பிரிந்த காட்சியாரா—மயக்கமாகிய குறத்தினீங்கிய அறிவினையுடையாரா—உயிரின தலைப்பிரிந்த ஊன உண்ணா—ஒருயிரினீங்கி வந்த ஊனையுண்ணா. எ-று.

தலைப்பிரிவென்பது ஒருசொல். பிணமென ஊனின்மெய்மனம் தாமேயு ணாதலின, உண்ணுரொன்றா. (அ)

உருக. அவிசொரிந்த தாயிரம வேட்டலி னென்ற
னுயிரசெகுத துண்ணுமை நன்று. க

இ-ள். அவி சொரிந்த ஆயிரம வேட்டலி—தீயின்கண் நெய் முதலிய அ விகளைச் சொரிந்த ஆயிரமவேளவி வேட்டலினும்,—ஒன்றன் உயிர செகுத்து உண்ணுமை நன்று—ஒருவிலங்கினுயிரைப் போக்கி அது நின்ற ஊனையுண்ணு மை நன்று. எ-று.

அவ்வேளவிகளான வரும் பயனினும் இவவிரத்ததான வரும் பயனே பெ ரிதென்பதாம். (க)

உசு0. கொல்லான புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந தொழும். க0

இ-ள். கொல்லான புலாலை மறுத்தானை—ஒருயிரையுங்கொல்லாதவனுமா யப் புலாலையுமுண்ணுதவனை—எல்லாவுயிரும கைகூப்பித் தொழும்—எல்லா வுயிருந கைகுவித்துத் தொழும். எ-று.

இவவிரண்டறமும் ஒருங்குடையாக்கலது ஒன்றேயுடையார்க்கு அதனா ற பயனிலையாகலின், கொல்லாமையுமுடனகறினா. இப்பேரருளுடையான மறுமைக்கட்டேவரின் மிக்கானுமென அப்பயனது பெருமை கூறியவாறு. இவையுண்பாட்டானும் ஊனுண்ணுமையதுயாச்சி கூறப்பட்டது. (க0)

உள ம அதி.— தவம்.

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிறற்றபொருட்டு விரதங்களா ன உண்டிசுருக்கலும், கோடைக்கண் வெயினிலை நிறறலும், மாரியினும் பனி யினும் நீரானிலை நிறறலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றாற் றமமு யிர்க்கு வருநதுன்பங்களைப் பொறுத்தது, பிறவுயிராகையோம்புதல், புலானமறு தது உயிரகண்மேல் அருண் முதிர்ந்ததுழிச் செய்யப்படுவதாகலின், இது புலா ன் மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. உற்றநோய நோன்ற லுயிராகுதுகண் செய்யாமை
யறறே தவத்திற குரு. க

இ-ள். தவத்திறகு உரு—தவத்தின வடிவு—உறற நோய நோன்றல் உயிர்
க்கு. உறுகண் செய்யாமை அறறே— உண்டிசுருக்கனமுதலியவற்றால் தமமு
யிர்க்கு வருந்தண்பங்களைப் பொறுத்தலும் தாம் பிறவுயிரகட்டுத துன்பஞ்செ
யயாமையுமாகிய அவ்வளவிறறு. எ-று.

மறறுள்ளனவெல்லாம் இவறுள்ளுளே அடங்குதலின், அறறெயெனத் தேற
றேகாரங்கொடுத்தார. தவத்திறகுருவறறென்பது யானையதுகோடு கூரிதென
பதனை யானைக்குக் கோடு கூரிதென்றறபோல ஆறுவதன்பொருட்கண் நான்கா
வது வந்த மயக்கம், இதனால் தவத்திலக்கணங்கூறப்பட்டது. (க)

உகஉ. தவமுந் தவமுடையாக்க காரு மவமதனை
யஃகிலாரா மேற்கொள வது. உ

இ-ள். தவமும் தவமுடையாக்கு ஆகும்—பயனேயனறித் தவந்தானும்
உண்டாவது முற்றவமுடையாக்கே,—அதனை அஃது இலாரா மேற்கொளவ
து அவம்—ஆகலான, அததவத்தை அமமுற்றவமில்லாதார முயலவது பயனி
ன்முயற்சியாம். எ-று.

பரிசுயத்தால் அறிவுமாற்றவமுடையராய முடிவுபோககலின் தவமுடை
யார்க்காகுமென்றும், அஃதிலாதார்க்கு அவையினமையின் முடிவுபோகாமை
யின் அவமாமெனறுங் கூறினா. (உ)

உகங. துறந்தாராகுத துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்
மறறையவாக டவம். ட

இ-ள். மறறையவாகள்—இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பாரா—துறந்தாராகுத்
துப்புரவு வேண்டித் தவம் மறந்தாரகொல்—துறந்தாராகு உண்டியும் மருந்து
ம் உறையுருமுதலில் விரும்பித் தாந்தவஞ்செய்தலை மறந்தாரபோலும்! எ-று.

துப்புரவு அனுபவிககப்படுவன. “வேண்டியவேண்டியாங்கெய்த” நபயத்த
தாகலின் யாவராலுஞ்செய்யப்படுவதாய தவத்தைத் தாருசெய்யுந் தானத்தின்
மேல் விருப்பமிகுதியான மறந்தாரபோலுமெனவே, தானத்திறறவம் மிகக்
தென்பது பெற்றும். (ங)

உகச. ஒன்றிந்த தெறலு முவந்தாரை யாககலு
மெண்ணிற மவத்தான வரும். ச

இ-ள். ஒன்றித் தெறலும்—தம்மறத்திற்குப் பகையாய அழிவுசெய்தா
கை கெடுத்தலும்—உவந்தாரை ஆக்கலும்—அதனையுவந்தாரை உயர்த்தலுமா
கிய இவ்விரண்டையும்—எண்ணின் தவத்தான வரும்— தவஞ்செய்வாரினை
பபராயின், அவா தவவலியான அவை அவாக்குளவாம். எ-று.

முற்றத்திறந்தார்க்கு ஒன்றாரும் உவந்தாரும் உண்மை கூடாமையின், தவ
த்திற்கேற்றியுணர்க்கப்பட்டது. எண்ணினென்றதனான, அவாக்கு அவையெண்
ணமை இயல்பென்பது பெற்றும். ஒன்றார்பெரியராயினும் உவந்தார் சிறியரா
யினும், கேடுமாக்கமும் நினைத்ததுணையானே வந்து நிற்குமெனத் தவஞ்செய்
வார்மேலிட்டித் தவத்தினதாற்றல் கூறியவாறு. (ச)

உசுரு. வேண்டிய வேண்டியாங்கு செயதலாற செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும. ரு

இ-ள். வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால்—முயனரூல மறுமைக்கடா
ம் வேண்டிய பயன்களை வேண்டியவாரே பெறலாம் ஆதலால்,—செய்தவம்
நாண்டு முயலப்படும்—செய்யப்படுவதாய் தவம் இம்மைக்கண் அறிவுடையோ
ரான முயலப்படும். எ-று.

நாண்டெனபதனான மறுமைக்கணெனபது பெற்றும். மேற்கதி, வீடுபெறுக
ளதவத்தானளி எய்தப்படாவென்பதாம். இவை நான்குபாட்டானும் தவத்தி
னி சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (ரு)

உசுசு. தவஞ்செய்வார தவகருமஞ் செயவார்மற தலலா
ரவஞ்செய்வார ராசையுட பட்டு. ரு

இ-ள். தவகருமம் செய்வார தவம் செய்வார—தவகருமஞ்செய்வாராவார
துறந்து தவத்தைச் செய்வார, —மற்று அல்லார ஆசையுள் பட்டு அவம
செய்வார—அவரையொழிந்த பொருளினபங்களைச் செய்வார அவற்றினகணு
சையாகிய வலையுட்பட்டித் தமக்குக் கேடு செய்வார. எ-று.

அரித்தமாய் மூவகைத் துன்பத்ததாய் உயிரினவேறாய் உடற்கு வருத்தம் வ
ருமென்றொழியாது தவத்தினையே செயய, பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புகளான
அநாதியாகத் துன்பமெய்திவருகின்ற உயிர ஞானமபிறந்து வீடு பெறுமாகலி
ன, தவஞ்செய்வாராத தவகருமஞ்செய்வாரானமும், கணத்தளழிவதாய் சி
ற்றினபத்தினபொருட்டுப் பலபிறவியுந் துன்புறத்தக்க பாவஞ்செய்துகோடலி
ன, அல்லாதாரா அவஞ்செய்வாரானமும், கூறினா. மற்று வினைமாற்றினக
ணவந்தது (சு)

உசுஎ. சுடசுசுடரும பொன்போலொளியிடுந் துன்பஞ்
சுடசுசுட நோற்கிற பவாக்கு. ரு

இ-ள். சுடசு சுடரும பொன்போல—தீயினகணெடும பொன்னுக்கு அது
சுடசுசுடத் தன்னொடு கலந்த குற்றநீங்கி ஒளி மிகுமாறுபோல—நோற்கிறப
வாக்குத் துன்பம் சுடசு சுட ஒளி வீடும—தவஞ்செய்யவல்லார்க்கு அதனான
வருந்துன்பம் வருத்த வருத்தத் தமமொடு கலந்த பாவநீங்கி ஞானமிகும். எ-று.

சுடசுசுடரும பொன்போலென்றாராயினும், கருத்தநோக்கி இவ்வாறுகாகக்
பட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்கலின், ஒளியென்றா. (எ)

உசுஅ. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானே யேனைய
மன்னுயிர் லொல்லாந் தொழும். அ

இ-ள். தன உயிர தான அறப் பெற்றானே—தன்னுயிராத தானனக்குரித்
தாகப் பெற்றவனே—ஏனைய மன்னுயிரொல்லாம் தொழும்—பெற்றதனவாகிய ம
ன்னுயிராகலொல்லாந் தொழும். எ-று.

தனக்குரித்தாதல் தவமாகிய தனகருமஞ்செய்தல். அதனினுங்குப் பெறு
தற்கரியகின்மையின், பெற்றானையென்றா. அது பெற்றதனவெனது ஆசையுட
பட்டு அவஞ்செய்யுமுயிரகளை. சாபமும்ருளுமாகிய இரண்டாற்றலுமுடைமை
யின், தொழுமென்றா. (அ)

உ௬௬. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றவி
நூற்ற றலைப்பட டவர்க்கு. ௬

இ-ள். கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும்—கூற்றத்தைக் கடத்தலும் உண்டாவ
தாம்—நோற்றலின் ஆற்றல தலைப்பட்டவாககு—தவததான வரும் ஆற்றலை
த் தலைப்பட்டார்ககு. எ-று.

சிறப்புமமை அது கூடாமை விளக்கிறது, மன்னுயிரெல்லாதொழுதலே
யன்றி இதுவுங்கைகூடுமென எச்சவுமமையாகவுரைப்பினுமமையும். ஆற்றல
சாபவருள்கள். இவைவநான்குபாட்டானும் தவஞ்செய்வாரது உயாசசி கூறப்
பட்டது. (௬)

உ௭0. இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார
சிலாபலர் நோலா தவா. ௧0

இ-ள். இலா பலராகிய காரணம்—உலகத்துச் செல்வர்கள் சிலராக நல்கு
வார பலராதற்குக் காரணம் யாதெனின்—நோற்பார சிலா நோலாதவா ப
லா—அது தவஞ்செய்வார சிலராக அது செய்யாதார பலராதல். எ-று.

செல்வநல்குரவெனபன ண்டறிவினது உண்மையின்மைகளையுங் குறித்து
நின்றன, என்னே? “நுண்ணுணா வினமை வறுமை யஃதுடைமை—பண்ணப
பணைத் பெருஞ்செல்வம்” *என்றாகலின். நோற்பார சிலரெனக் காரணங்
கூறினமையான, காரியம் வருவித்துணாககப்பட்டது. தவஞ்செய்யாதாராககு
ஐமமையின்பமுயிலலையென இத்தலை அவரது தாழ்வு கூறப்பட்டது. (௧0)

உஅ ம அதி.— கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம் விட்டகாமவினப்பத்தை உரனினமையிற் பின்னும் விரும்பு
மாறுதோன்ற அவவாறே கொண்டு நினது தவத்தோடு பொருந்தாததாய் தீய
வொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு, இது தவத்தினபின் வைக்கப்பட்டது.

உ௭௧. வஞ்ச மனததான படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
ளைந்து மகத்தே நஞ்மு. ௧

இ-ள். வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம்—வஞ்சம் பொருந்திய மனத்தை
யுடையவனது மறைந்தவொழுக்கத்தை — பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நஞ்
மு— உடம்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற பூதங்களை நுதங்கணித் தமமுள்
ளே நஞ்மு. எ-று.

காமம் தனகண்ணே தோன்றி நலியாநிற்கவும் அதனதினமைகூறிப் புறத்தா
ரை வருகித்தலின் வஞ்சமனமெனனும், அந்நலிவு பொறுக்கமாட்டாதொழு
ந் களவொழுக்கத்தைப் படிற்றொழுக்கமெனனும், உலகத்துக்களவுடையார
பிறரறியாமற்செய்வனவற்றிற்கு ஐம்பெரும்பூதங்கள் சான்றாகலின், அவ்வொ
ழுக்கத்தையும் அவனமறைக்கின்றவாற்றையுமறிந்து அவனறியாமற் தமமுள்

* நாலடியார், அறிவினமை, — நுண்ணுணா வினமை வறுமை யஃதுடை
மை—பண்ணப பணைத் பெருஞ்செல்வம்—மெண்ணுங்காற—பெண்ணவா யா
ணிழந்த பேடி யணியாளோ— கண்ணவாத் தக்க கலம்.

ளே நகுதலின், அகத்தேநகுமென்றுங்கூறினார். செய்தகுறறம் மறையாதாகலின், அவ்வொழுககம் ஆகாதென்பது கருத்து. (க)

உஎஉ. வானுயா தோற்ற மெவன்செய்யுந தன்னெஞ்சந்
தானறி குற்றப படின. உ

இ-ள. வான உயா தோற்றம் எவன் செய்யும்— ஒருவனுக்கு வானபோலுயர்ந்த தவவேடம் என்ன பயனைச் செய்யும்,— தான் அறி குற்றம் தன் நெஞ்சம் படின—தான் குற்றமென்றறிந்த அதனகண்ணே தன்னெஞ்சு தாழுமாயின். எ-று.

வானுயாதோற்றமென்பது “வானரோயகுடி” என்றதபோல இலக்கணைவழக்கு. அறியாது செய்த குற்றமல்லது அறிந்துவைத்துச் செய்த குற்றங் கழுவப்படாமைபின், நெஞ்சு குற்றத்ததாயேவிடம், கிடவே, நின்ற வேடமாதிரி ததிறகுப புறத்தாரை வெருடிடதலேயல்லது வேறுபடனிலையென்பதாம். (உ)

உஎங். வலியி னிலைமையான் வலலுருவம் பெற்றம்
புலியினரோல போததுமேயந் தற்று. ங

இ-ள. வலி இல நிலைமையான வலலுருவம்— மனத்தைத் தனவழிப்படுத்தும் வலியிலலாத இயல்பினையுடையான வலியுடையார் வேடத்தைக்கொண்டு தான் அதன் வழிப்படுதல்—பெற்றம் புலியினரோல போதது மேயந் தற்று—பசு காவலா கடியாமற் புலியினரோலைப் போததுப பைங்குழை மேயந் தாற்போலும். எ-று.

இலபொருளுவமை. வலியினிலைமையானென்ற அடையாளம், மேயந் தற மென்னுநதொழிலுவமையானும், வலலுருவத்தோடு மனவழிப்படுதலென்பது பெற்றமும். காவலா கடியாமை புலி புறறினனாதென்பதனுமும், அச்சத்தானுமாம்; ஆகவே, வலலுருவங்கோடற்குப் பயன அன்னகாரணங்களான உலகத்தாரா அயிராமையிறு. இவ்வாறு தனக்குரிய இல்லாநையுந் துறந்து வலியுமினறிப் பிறா அயிராத வலலுருவமுங்கொண்டு நின்றவன் மனவழிப்படுதலாவது தன் மனமோடியவழியே ஓடி மறைந்து பிறாக்குரிய மகளினை விழைதலாம். அவ்வாறுதலு, பெற்றம் தனக்குரிய புலலைவிட்டுப் பிறாக்குரிய பைங்குழைமேய்ந்தாற்போலுமென்ற உவமையான, அறிக. (ங)

உஎச. தவமறைந் தலலவை செயதல புதனமறைந்து
வேடுவன் புடசிமிழுத தற்று. ச

இ-ள. தவம் மறைந்து அலலவை செய்தல— அவ்வலியினிலைமையான தவவேடத்தினகண்ணே மறைந்துநின்று தவமல்லவற்றைச் செய்தல— வேடுவன் புதல மறைந்து புள சிமிழுத்தற்று—வேடுவன் புதலினகண்ணே மறைந்துநின்று புட்களைப் பணித்தாற்போலும். எ-று.

தவம் ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது பிறாக்குரிய மகளினைத் தனவயத்தாக்குதல். இதுவும் இதொழிலுவமையானறிக. (ச)

உஎரு. பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்
றேதம் பலவுந் தரும். ரு

இ-ள். பறது அறமே எனப்பா பற்றறொழுக்கம்—தம்மைப் பிறர் நன்கு மகித்தறபொருட்டி யாம பற்றற்றேமென்று சொல்வாரது மறைந்தவொழுக்கம், —எறது எறது என்று ஏதம் பலவும் த்ரும—அப்பொழுது இனிதுபோல த் தோன்றுமாயினும், பின் எனசெய்தேம் எனசெய்தேமென்று தாமேயிரங்குமவகை, அவாக்குப் பலதுன்பங்களையுங் கொடுக்கும் எ-று.

சொல்லளவல்லது பற்றறமுமயின், பற்றற்றேமென்பாரென்றும், சிறிதாய்க் கணத்தாளே அழிவதாய் இன்பத்தின்பொருட்டிப் பெரிதாய் நெடுங்கால நிற்பதாய் பாவத்தைச் செய்வார் அதனவினைவினகண் அநதோ வினையேயென்ற முங்குவராகலின், எற்றெற்றென்றுங்கூறினார். இவையையர்துபாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தினிழுக்கம் கூறப்பட்டது. (௫)

உஎக. நெஞ்சிற றுறவார் துறந்தார்போல வஞ்சித்து வாழ்வாரின் வனகணு ரில். கூ

இ-ள். நெஞ்சின் துறவார்—நெஞ்சார்பற்றறதுவைத்து—துறந்தார்போல வஞ்சித்து வாழ்வாரின் —பற்றற்றார்போனது தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து வாழும்வார்போல—வனகணு இல—வனகணமையையுடையார் உலகத்தில்கை. எ-று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமைக்கட்டேவராதறபொருட்டி இவ்வுருந்தவாக்கு இன்னதீதுமென்று அறியாதீர்தாரை அதுகொண்டு இழிபிறப்பினராக்குதல். அவர் இழிபிறப்பினராதல் “அடங்கலாக கீர்த தானப் பயத்தினு லலறு முநீர்த—தடங்கட னடுவுட டவு பலவுள் வவறுறட்டோ னறி—யுடம்பொடு முகங்க ளொவ்வா ரூம்கனி மாந்தி வாழ்வா—மடங்க லஞ சேறத்த துப்பின மானவேன் மனன ரோறே.”* என்பதனுநறிக. தமக்கு ஆவன செய்தார்க்கு ஆகாதன விளைத்தலின், வன்கணுரிலென்றார். (கூ)

உஎஎ. புறங்குன்றி கண்டனைய ரோனு மகங்குன்றி முகநிற கரியா ருடைத்து. எ

இ-ள். குன்றிப்புறம் கண்டு அனையரோனும்—குன்றியின்புறம்போல வேட ததாற செமமையுடையராயினும், —குன்றி முகங்கின அகம் கரியார் உடைத்து—அதனமுக்குப்போல மனமிருண்டிருப்பாரை உடைத்து உலகம். எ-று.

குன்றி ஆகுபெயர். செமமை கருமையென்பன பொருளினகணித்ததை விட்டுச் செப்பத்தினும் அறியாமையினுஞ் சென்றனவாயினும், பண்பாலொத்தலின், இவை பண்புவமை “கூழின மலிமனம் போன்றிரு ளாரின்ற கோகில மே.”† என்பதும். (எ)

உஎஅ. மனத்தது மாசாக மாண்டாரீ ராடி மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். அ

* சேவகநிதாமணி, முத்தியிலம்பகம், தானப்பயன், ௧௪.

† திருச்சிறுமபலக்கோவையார், ௩௨௨.—வாரும் படியொன்றுங் கண்டிலம் வாழியிம் மாம்பொழிறமேன—சூழு முகச்சுறதும் பற்றின் வாரறெண்டை யங்கனிவா—யாழின் மொழிமங்கை பங்கனசிற மம்பல மாதரியாக்—கூழின மலிமனம் போன்றிரு ளாரின்ற கோகிலமே.

இ-ள். மாசு மனத்தது ஆக—மாசு தமமனத்தினகண்ணதாக—மாண்டா ரா நீராடி — பிறாகருத தவததான மாட்சிமையுடையராய நீரின்மூழ்கிக்காட் டி—மறைந்து ஒழுகும் மாந்தர் பலர்—தாம் அதனகண்ணே மறைந்து செ ல்லும் மாந்தா உலகத்துப் பலர். எ-று.

மாசு காம வெகுளி மயக்கங்கள். அவை போகற்கனறி மாண்டானொன்று பிறா கருதுதற்கு நீராடிதலான், அததொழிலை அவா மறைதற்குடனாக்கிரா, இனி மாண்டாரீராடியென்பதற்கு மாட்சிமைப்பட்டாரது நீராமையுடை யராயென உரைப்பாருமுளா. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ்வொழுக்கமுடை யாரதுகுற்றமும் அவரையறிந்து நீக்கலவேண்டுமென்பதும் கூறப்பட்டன.(அ)

உஎக. கணைகொடி தியாழகோடு செவவிதாங் கனன
வினைபடு பாலாற கொளஸ. கூ

இ-ள். கணை கொடிது யாழ கோடு செவவிது—அம்பு வடிவாற்செவ்விதா யினும், செயலற்றகொடிது, யாழ கோட்டால் வளைந்ததாயினும், செயலாற்செ வவிது,— ஆங்கு அள்ள வினைபடு பாலால் கொளஸ— அவவகையே தவளு செயலோராயுந் கொடியா செவவியனென்பது, வடிவாற்கொள்ளாது, அவா செயல்பட்ட கூற்றானே அறிந்துகொள்க. எ-று.

கணைக்குச்செயல் கொலை. யாழுகுச்செயல் இசையாலின்பம் பயத்தல். அ வ்வகையே செயல் பாவமாயிற் கொடியனெனவும், அறமாயிற் செவவியனெ னவுந் கொள்கவென்பதாம். இதனான அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

உஅ0. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வலகம
பழித்த தொழித்து விடின. க0

இ-ள். மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா— தவளுசெய்வாரகருத தலைமயி னை மழித்தலுஞ் சடையாகக்கலமாகிய வேடமும் வேண்டா,—உலகம் பழித்த னு ஒழித்துவிடின—உயாந்தோர் தவத்திற்காகாதென்று குற்றறகூறிய ஒழு ககத்தைக் கடிந்துவிடின. எ-று.

பழித்தலும் மழித்தலுளடங்கும். மழித்தலென்பதே தலைமயினா உணர்த்த லின, அது கூறராயினா. இதனா கூடாவொழுக்கமில்லாதாககு வேடமும் வேண்டாவென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

உக ம் அதி.—கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாயிருப்பதியாதொருபொருளையும் அவரை வஞ் சித்துக்கொள்ளக் கருதாமை. கருதுதலும் செயதலோடொத்தலின, கள்ளா மையென்றா. இவ்வாழ்வாக்காயின் தமரோடு வினையாட்டுவகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோடற்கு இயைந்த பொருளகளை அங்ஙனங்கொள்ளினும் அமையு ம, துறந்தாக்காயின் அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரிழக்காம ஆகவி ன், இது துறவறமாயிற்று. புறத்துப் போகாது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டு உயி னாயே நோக்கற்பாலதாய அவாமனம் அஃதொழிந்து புறத்தே போகது பஃற லைப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டிப் பொருளை நோக்குதலையன்றி, அதுதன்னையு ம் வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதுதல் அவாக்குப் பெரியதோரிழக்காதல் அறிக

இவ்வாறு வாயமை முதற கொலலாமைவீரைய நானகதிகாரத்திற்குமொகரு ம. பொருளபற்றி நிகழுகு குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இது காமமபற்றி நிகழ்வதாய் கூடாவொழுக்கத்தினபின் வைக்கப்பட்டது.

உஅக. எள்ளாமை வேண்டிவா நென்பா நென்ததொன்றுங் களளாமை காகக்தன நெஞ்சு. க

இ-ள் எள்ளாமை வேண்டிவான எனபான்—வீட்டினையிகழாது விரும்புவான இவனென்று தவத்தோரான நன்குமதிக்கப்படுவான— எனைத்தொன்றும் களளாமை தன நெஞ்சு காகக—யாதொருபொருளையும் பிறரை வருசித்துக் கொள்ளக் க்ருதாவகை தன்னெஞ்சினைக் காக்க. எ-று.

எள்ளாதெனனும் எதிராமறைவியெசசம் எள்ளாமையெனது திரிந்து நின்றது. வீட்டினையிகழதலாவது காட்சியே அளவையாவதென்றும், நிலம், நீர், தீ, வளியென்ப பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற்றேன்றிப் பிரிவான மாயவதாய் உடம்பினகண்ணே அறிவு மதுவினகட்களிப்பப்போல வெளிப்பட்டழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின் பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவறை செயப்படுவதென்றரு சொல்லும் உலோகாயதமுதலிய மயக்கதூலகளைத் தெளிந்து, அவற்றிற்கேற்ப ஒழுக்குதல். ஞானத்திற்கேதுவாய் மெயநூற்பொருளேயெனும் ஆசிரியனை வழிபட்டனறி அவனைவஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவுங்களவாமாகலின், எனைத்தொன்றுமென்றார். நெஞ்சுகளளாமற் காககவெனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட களளுதல்கள்ளகருதுதலென்பது பெற்றும். (க)

உஅஉ. உளளத்தா லுளளலுந தீதே பிறன்பொருளைக் களளத்தாற கொளவே மெனல. உ

இ-ள். உளளத்தால் உளளலும் தீதே—குற்றங்களைத் தன்னெஞ்சாறகருந்தலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்,— பிறன் பொருளைக் களளத்தால் கொளவேம் எனல—ஆதலால், பிறனொருவன் பொருளை அவன் அறியாவகையால் வருசித்துக்கொளவேமென்று கருத்தாக. எ-று.

உளளத்தாலென வேண்டாது கூறினா, அவருள்ளம் ஏனையாருள்ளம் போலாது சிறப்புடைத்தென்பது முடித்தற்கு. உளளலுமென்பது இழிவுசிறப்பும்கை. அலவிக்கு வியங்கோளெதிராமறைக்கண வந்தது. இவையிரண்டுபாடடானும் இந்நடைக்குக் களவாவது இதுவென்பது உம அது கடியப்படுவதென்பது உங் கூறப்பட்டன. (உ)

உஅங். களவின லாகிய வாக்க மளவிறந் தாவது போலக் கெடும. ங

இ-ள். களவின லாகிய ஆகசம்— களவின லுளதாகிய பொருள்— ஆவது போல அளவிறந்து கெடும—வளாவது போலத் தோனித் தன்னெலையைக் கடந்து கெடும. எ-று.

ஆகத்திற்கேதுவாகலின், ஆகசமென்பப்பட்டது. எலையைக்கடந்துகெடுதலாவது தான் போங்காற பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செய்தவற்றையும் உடன்கொண்டுபோதல். அளவிறந்தென்று பாடமோதி, அவர் பயன்கொள்ளுமளவிறந்து அவவளவிற்கு உதவாது கெடுமென்றுரைப்பாருமுளா. (ங)

உஅச. களவினகட கனறிய காதல விளேவின்கண்

வீயா விழும் தரும.

ச

இ-ள். களவின்கண் கனறிய காதல்—பிறாபொருளை வஞ்சித்துக்கோடற்க ன்ணே மிக்க வேட்கை—விளேவின்கண் வீயா விழும் தரும—அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றித் தான பயன கொடுக்கும்பொழுது தொலையாத இடுமபையைக் கொடுக்கும். எ-று.

கனறுதலான எஞ்ஞானதும் அககளவையே பயிலவித்து அதனற பாவமும் பழியும் பயந்தேவிடுதலின, வீயாவிழும் தருமென்றா. இவையிரண்டுபாட டானும் அது கடியப்படுத்தற்குக் காரணங்கூறப்பட்டது. (ச)

உஅரு. அருள்கருதி யனபுடைய ராதல பொருள்கருதிப்

பொச்சாபப்பு பராபபாக ணில.

ரு

இ-ள். அருள கருதி அனபு உடையராதல—அருளினது உயாச்சியையறிந் து அதன்மேல் அனபுடையராயொழுந்தல்—பொருள கருதிப் பொச்சாபபு ப பராபபாகண இல்—பிறாபொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதி அவரது சோவு பராபபாரமாட்டு உண்டாகாது. எ-று.

தமக்குரிய பொருளையும் அதனது குற்றம் நோக்கித் துறந்து போந்தவா பி ன பிறாக்குரிய பொருளை நன்குமதித்து அதனை வஞ்சித்துக்கோடற்கு அவா து சோவுபாபாக்கும் மருட்சியரானால், அவாமாட்டு, உயிரகண்மேலருளசெ ய்தல் நமக்குறுதியென்றறிந்து அவவருளின் வழுவாதொழுந்தெருட்சி, கூடா தென்பதாம் (ரு)

உஅசு அளவினக ணினறொழுக லாற்றார் களவின்கட

கனறிய காத லவா.

சு

இ-ள். அளவின்கண் நினறு ஒழுகல் ஆற்றார்—உயிர் முதலியவற்றையள த்தலாகிய நெறியின்கண்ணின்று அதற்கேற்ப ஒழுகமாட்டார்—களவின்கண் க னறிய காதலவா—களவின்கண்ணே மிக்க வேட்கையையுடையார். எ-று.

உயிர்முதலியவற்றையளத்தலாவது காட்சி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அள வைகளான உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய வருகின்ற நலவினை தீ வினைக் குற்றவினைவுகளையும், அவற்றான அது நாதகதியுட பிறந்திறந்து வருத லையும், அது செய்யாமல் அவற்றைக் கெடுத்தற்பாயமாகிய யோக் ஞானங்க னையும், அவற்றான அஃதெய்தும் வீட்டினையும், அளந்து உள்ளவாற்றிதல். இ தனை ஆருகதா தருமத்தியானமென்ப. அதற்கேற்ப ஒழுகுதலாவது அவ்வள க்கப்பட்டனவற்றுள் தீயனவற்றினீங்கி நல்லனவற்றினவழி நிறைவு. (சு)

உஅள. களவென்னுங் காரறி வாணமை யளவென்னு

மாற்றல புரிந்தாக ணில.

ள

இ-ள். களவு என்னும் கார அறிவாணமை—களவென்று சொல்லப்படுகின் ற இருண்டவறிவினையுடையராதல்—அளவு என்னும் ஆற்றல் புரிந்தாகண் இல்—உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலென்னும் பெருமையை விருமபினாக ணிலை. எ-று.

இருள் மயக்கம். காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்துக் களவென்னுங் காரியவாண்மையெனவும், காரணத்தைக் காரியமாகக் களவென்னுமாற்றலெனதுங்கூறினா. களவுநதுறவும் இருளுமொளியும்போலத் தம்முண்மாருகலின, ஒருங்கு நிலலாவெனபது இவை மூன்றுபாட்டானு கூறப்பட்டது. (எ)

உஅஅ. அளவறிந்தார நெஞ்சத் தமம்போல நிறகுங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு. அ

இ.ள. அளவு அறிந்தார நெஞ்சத்து அறம்போல நிறகும—அவவளத்தலையே பயின்றவா நெஞ்சத்து அறம் நிலைபெற்றாற்போல நிலைபெறும்—களவு அறிந்தார நெஞ்சில் கரவு—களவையே பயின்றவா நெஞ்சத்து வஞ்சனை. எ-று.

உயிமுதலியவற்றை அளந்தறிந்தார்க்குத் துறவறஞ்சலியாதுநிறகுமெனபது அவவுவமையாறபெற்றும். களவோடு மாறினறி நிறபது இதனா கூறப்பட்டது. (அ)

உஅசு. அளவல்ல செயதாங்கே வீவா களவல்ல
மறறைய தேற்றா தவா. சு

இ.ள. அளவு அல்ல செயதாங்கே வீவா—அவவளவல்லாத தீய நினைவுகளை நினைத்தபொழுதே கெடுவா—களவு அல்ல மறறைய தேற்றாதவா—களவல்லாத பிறவற்றை அறியாதவா. எ-று.

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையாரை வஞ்சிக்குமாறும், அவவஞ்சனையால் அது கொள்ளுமாறும், கொண்டவதலை தாமபுலனகளை துகருமாறும் முதலாயின. நினைத்தவஞ்செய்தலாகலிற் செய்தெனறும், அஃது உளவறவங்களைப் போக்கிக் கரந்த சொறசெயல்களைப் புருவித்து அப்பொழுதே கெடுக்குமாகலின் ஆங்கே வீவொன்றுங்கூறினா. மறறையவாவன துறந்தார்க்கு உணவாகவோதப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இலவாழ்வாரசெய்யுந் தானங்களும். தேற்றமை அவற்றையே துகர்ந்து அவவளவானிறைந்திருத்தலை அறியாமை, இதனா களவா கெடுமாறு கூறப்பட்டது. (சு)

உசு0. கள்ளாக்காத தள்ளு முயிரினை கள்ளாக்குத்
தள்ளாது புத்தே னுலகு. சு0

இ.ள. களவாக்கு உயிரினை தள்ளும்—களவினைப் பயிலவாக்குத் தமயின் வேறல்லாத உடம்புந் தவறும், —களாக்கப் புத்தேனலகு தள்ளாது—அது செய்யாதார்க்கு நெடுஞ்சேணதாகிய புத்தேனலகுந் தவறாது. எ-று.

உயி நிறற்றகிடகலின், உயிரினையெனப்பட்டது. சிறப்புமமைகளிரண்டும் விகாரத்தாற்றுகக்கன. இம்மையினும் அரசனொறுக்கப்படுதலின் உயிரினைப் தள்ளுமெனறும், மறுமையினுந் தேவராதல் கூறிதலிற் புத்தேனலகுந் தள்ளாதென்றுங் கூறினா. “மறந்து—தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்தது” எனபுழியும் தள்ளுதல் இப்பொருட்டாதலிக. இதற்குப் பிறவாறுபாபாருமுளா. இதலை இருவாபயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (சு0)

௩௦ ம அதி.— வாயமை.

அஃதாவது மெய்யினது தன்மை. பெரும்பான்மையுங் காமமும் பொருளும்பற்றி நிகழ்வதாய் பொய்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுககங் க ளளாமைகளினபின் வைக்கப்பட்டது.

உகூக. வாயமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந் திமை யிலாத சொல்ல. க

இ-ள். வாயமை எனப்படுவது யாது எனின்—மெய்மையென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின,—திமை யாதொன்றும் இலாத சொல்ல—அது பிறிதோருயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லுதல். எ-று.

திமை யாதொன்றுயிலாதவென இப்படி. எனப்படுவதென்பது “ஊனொப்ப படுவது ஹையூ” எனமுறபோல நின்றது. இதனால் நிகழ்ந்தது கூறலென்பது நீக்கப்பட்டது. அதுதானும், தீவது பயவாதாயின் மெய்மையாய், பயப்பிற் பொய்மையாமென்பது கருதலு. (க)

உகூஉ. பொய்மையும் வாயமை யிடத்த புனாதீராத நன்மை பயக்கு மெனின் உ

இ-ள். புனா தீராத நன்மை பயக்கும் எனின்—பிறர்க்குக் குற்றந் தீராத நன்மையைப் பயக்குமாயின்,—பொய்மையும் வாயமையிடத்த—பொய்மையெனச் சொற்களும் மெய்மையெனச் சொற்களின் பாலவாய். எ-று.

குற்றந் தீராதநன்மை அறம், அதனைப் பயத்தலாவது கேடாதல் சாககாடாதல் எய்தநின்றதோருயிர் அச்சொற்களின் பொய்மையாமானே அந்நினைவி னுண்டி லுதல். நிகழாதது கூறலும், நன்மை பயவாதாயிற் பொய்மையாய், பயப்பின் மெய்மையாமென்பது கருதலு. இவையிரண்டிபாட்டானும் தீங்கு பயவாத நிகழ்ந்தது கூறலும் நன்மை பயக்கும் நிகழ்ந்தது கூறலும் மெய்மையெனவும், நன்மை பயவாத நிகழ்ந்தது கூறலும் தீங்கு பயக்கும் நிகழ்ந்தது கூறலும் பொய்மையெனவும், அவற்றிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (உ)

உகூ௩. தன்னெஞ் சறிவது பொய்யறக பொய்த்தபின் தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுழிம. ௩

இ-ள். தன் நெஞ்சு அறிவது பொய்யறக—ஒருவன் தன்னெஞ்சறிவதொன்றனைப் பிறரறிநிலவொன்று பொய்யாதொழிக, — பொய்த்தபின் தன் நெஞ்சே தன்னைச் சுழிம—பொய்த்தாலாயின், அத்நையறிந்த தன்னெஞ்சே அப்பாவத்திற்குக் கரியாய் நினது, தன்னை அதன் பயனாய் துன்பத்தையெய்துவிக் கும. எ-று.

நெஞ்சு கரியாதல் “கண்டவ ரிலலென வுலகத்து ஞ்ணராதாரா — தங்காது தகைவின்றித் தாளுசெய்யும் வினைகளு—ணெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பவு மறையாவா—நெஞ்சத்திற் குறுகிய கரியிலலை யாகலின்” எனபதனுமறிக்க. பொய்மறையாமையின், அது கூறலாகாதென்பது இதனால் கூறப்பட்டது. (௩)

உகூச. உள்ளததாற் பொயயா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து னெல்லா முனன். ச

இ-ள். உள்ளத்தால் பொயயாது ஒழுகின்—ஒருவன் தன்னுள்ளத்திற்கேற்பப் பொய கூறுதொழுகுவனின்,—உலகத்தாரா உள்ளத்துள்ளெல்லாம் உளன்—அவன் உயாந்தோருள்ளத்தின்கண்ணெல்லாம் உளனும். எ-று.

உள்ளத்தாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். பொய கூறுதொழுகுதலாவது மெய கூறியொழுகுதல். அவனதந்தினதருமைநோக்கி உயாந்தோர எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பொன்பதாம். இதனால் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது.

உகூரு. மனத்தொடு வாயமை மொழியிற நவத்தொடு
தானஞ்செய வாரிற நலை. ரு

இ-ள். மனத்தொடு வாயமை மொழியின்—ஒருவன் தன்மனத்தோடு பொருந்த வாயமையைச் சொல்வானின்,—தவத்தொடு தானம் செய்வாரின் தலை—அவன் தவமுநதானமும் ஒருங்குச் செய்வாரினுஞ் சிறப்புடையன். எ-று.

மனத்தோடுபொருந்துதல் மனத்திற்கேறுதல். புறமாகிய மெய்யாற் செய்யு மவற்றினும் அகமாகிய மனமொழிகளாற்செய்யுமது பயனுடைத்தென்பதாம்.

உகூசு. பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை
யெல்லா வறமுந தரும். கூ

இ-ள். பொய்யாமை அன்ன புகழ் இல்லை—ஒருவனுக்கு இம்மைக்குப் பொய்யாமையையொத்த புகழ்க்காரணமில்லை,—எய்யாமை எல்லா அறமும் தரும—மறுமைக்கு மெய் வருந்தாமல் அவனுக்கு எல்லாவற்றங்களையுந் தானே கொடுக்கும் எ-று.

புகழ் ாண்டு ஆகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருள்கூட்டல் முதலியவற்றாலும் திறவறத்திற்கு உண்ணாமை முதலியவற்றாலும் வருந்தலவேண்டுமன்றே, அவ்வருத்தங்கள் புகுதாமல் அவ்விருவகைப்பயனையுந் தானே தருமென்பார, எய்யாமையெல்லாவற்றமுந் தருமென்றார். (கூ)

உகூஎ. பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. எ

இ-ள். பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின்—ஒருவன் பொய்யாமையை யே பொய்யாமையையே செய்யவல்லனின்,—பிற அறம் செய்யாமை செய்யாமை நன்று—அவன் பிறவற்றங்களைச் செய்யாமையே செய்யாமையே நன்று. எ-று.

அடுக்கிரண்டனுள் முதலது இடைவிடாமை மேற்ற, ஏனையது துணிவின மேற்று. பல்வற்றங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கருமையால் சில தவறிக் குற்றப்படுதலின், அவையெல்லாவற்றின் பயனையுந் தானே தரவற்றாய் இதனையே மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நன்றென்பார், செய்யாமை செய்யாமை நன்றென்றார். இதனை இவ்வாற்றறிப் பொய்யாமையைப் பொய்யாமற்செய்யிற பிறவற்றஞ்செய்கை நன்றெனப் பொழிப்பாக்கிப் பொய்கூற்றி பிறவற்றஞ்செய்கை நன்றாகாதென்பது அத்நாற் போந்த பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர். பிறவற்றங்களெல்லாந் தரும் பயனைத் தானே தருமாற்றனுடைத்தென மறுமைப்பயனது மிகுதி இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

உகஅ. புறந்தூயமை நீரா னமையும் மகந்தூயமை
வாய்மையாற காண்ப படும. அ

இ-ள். புறம் தூயமை நீரான அமையும்— ஒருவனுக்கு உடம்பு தூயதாந்
தன்மை நீராணையுண்டாம், — அகம் தூயமை வாய்மையான காண்பபடும
— அதுபோல மனந்தூயதாந் தன்மை வாய்மைபாணுண்டாம்' எ-று.

காண்பபடுவதுளளதாகலின், உண்டாமென்றுணர்க்கப்பட்டது. உடம்பு தூ
யதாதல் வாலாமை நீங்குதல். மனந்தூயதாதல் மெய்யுணாதல். புறந்தூயமை
க்கு நீரல்லது காரணமில்லாதாறபோல, அகந்தூயமைக்கு வாய்மைபல்லது
காரணமில்லையெனவாறாயிற்று. இதனுளை அறந்தார்க்கு இரண்டினாய்மை
யும் வேண்டுமென்பது உம பெற்றும். (அ)

உகக. எல்லா விளகுகும் விளககல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளககே விளககு. கூ

இ-ள். எல்லாவிளகுகும் விளககு அல்ல — புறத்திருளகடியும் உலகத்தார
விளகுகுகளெல்லாம் விளககாகா, — சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளககே வி
ளக்கு—துறவானமைந்தார்க்கு விளககாவது மனத்திருள கடியும் பொய்யா
மையாகிய விளககே விளககாவது. எ-று.

உலகத்தார விளககாவன ஞாயிறு, திங்கள், தீயெனபன. இவற்றிற்குப் போ
காதவிருள போகலின், பொய்யாவிளககே விளககென்றோ. அவ்விருளாவது
அறியாமை. பொய்யாதவிளககென்பது குறைந்துமின்றது. பொய்கூறுமையா
கிய விளககென்றவாறு. இனி இதற்குக் கல்வி முதலியவற்றான வரும் விளக
கமெல்லாம் விளககமல்ல, அமைந்தார்க்கு விளககமாவது பொய்யாமையா
ன வரும் விளககமே விளககமென்றுரைப்பாருமுளா. (க)

நக0. யாமெய்யாக கண்டவற்று எல்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற. க0

இ-ள். யாம் மெய்யாக கண்டவற்றுள்—யாம் மெய்தூல்களாகக் கண்ட
தூல்களுள்—எனைத்தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற இல்லை — யாதொரு
தன்மையானும் வாய்மையின் மிககனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவற்றுகளில்
லை. எ-று.

மெய்யுணரத்துவனவற்றை மெய்யென்றோ. அவையாவன தங்கண் மயக்க
மின்மையின் பொருள்களையுள்ளவாறுணரவல்லராய்க் காம் வெகுளிகளின்மை
யின் அவற்றையுணராதவாறே உரைக்கவும் வல்லராய், இறைவா அருளான உ
லகத்தார உறுதியெய்துதற்பொருடிக் கூறியவாகமங்கள். அவையெல்லாவ
ற்றினும் இஃதொப்பமுடிந்ததென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்
தலைமை கூறப்பட்டது. (க0)

நக ம அதி.— வெகுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவனமாட்டினதாயவி
டத்தும் அதனைச் செய்யாமை. இது பொய்மைபற்றி நிகழ்வதாய் வெகுளி
யை விலக்கலின், வாய்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நக. செலவிடத்துக காப்பான் சினங்காப்பா னலவிடத்துக
காககினென காவாககா லென். க

இ-ள். சினம் செல இடத்துக் காப்பான் காப்பான்—தன் சினம் பலிகுரு
மிடத்து அதனையெழாமறநிபபானே அருளாறநிபபானாவான்;—அல இட
த்துக காக்கின என காவாககால என—ஏனைப்பலியாதவிடத்து அதனைத் தநி
த்தாலென தடாதொழிந்தாலென! எ-று.

செலவிடம் அலவிடமென்றது தவத்தாற நன்னின்மெலியாரையும் வலியா
ரையும். வலியாராமேற காவாவழியும் அதனை அவாககு வருவதோராதிகனை
மையிற காத்தவழியும் அறநிலையென்பாரா, காககினென காவாககாலென்னெ
னரா. இதனை வெகுளாமைக்கிடங் கூறப்பட்டது. (க)

நக. செல்லா விடத்துச சினந்தீது செலவிடத்து
மிலலதன்றி நீய பிற. உ

இ-ள். சினம் செல்லா இடத்துத் தீது—ஒருவன் வெகுளி தன்னின் வலி
யாராமேலெழின் தனக்கே தீதாம்,—செல இடத்துத் அதனின் தீய பிற இல
—மறறையெளியாராமேலெழினும் அதன்றியன பிற இலலை. எ-று.

செல்லாவிடத்துச சினம் பயப்பது இம்மைக்கண அவரான வருமேதமே,
ஏனையது இம்மைக்கடபழியும் மறுமைக்கடபாவமும் பயத்தலின, அதன்றி
யன பிறவிலையெனரா. ஒரிடத்துமாகாதென்பதாம். (உ)

நக. மறத்தல வெகுளியை யாராமாடநி தீய
பிறத்த லதனை வரும். ந

இ-ள் யாராமாடநி வெகுளியை மறத்தல—யாவாமாடநி வெகுளியை
யொழிக்;—தீய பிறத்தல அதனை வரும் —ஒருவாக்குத் தீயனவெல்லா
ளவாதல அதனை வரும் ஆகலான். எ-று.

வலியாரா, ஒப்பாரா, எளியாரானும் மூவா மாடநி ஆகாமையின் யாராமா
டநிமென்றும், மனத்காற நிறந்தாக்ககு ஆகாதனவாங்கி தீச்சிந்தைகளெல்லா
வறறையும் பிறப்பித்தலின் தீயபிறத்தலதனை வருமென்றாகூறினா (ந)

நக. நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற
பகையு முளவோ பிற. ச

இ-ள். நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின் — துறந்தாக்ககு அரு
ளானுளவாய முகத்தின்கண்கையையும் மனத்தின்கணுவகையையுங் கொன்று
கொண்டெழுக்கின்ற சினமேயலலது—பிற பகையும் உளவோ—அதன்றி பி
றவாய பகைகளும் உளவோ இலலை. எ-று.

துறவாற புறப்பகையிலராயினும் உட்பகையாய் நின்ற அருண்முதலிய நட
பிணையும் பிரித்துப் பிறவித்துன்பமுமெயதுவித்தலான், அவாககுச சினத்தின்
மிகப் பகையிலையாயிற்று. இவைமூன்றுபாட்டானும் வெகுளியது தீங்கு கூ
றப்பட்டது. (ச)

நக. தன்னைத்தான் காககிற சினங்காகக காவாககாற
றனையே கொல்லுஞ் சினம். ரு

இ-ள். தன்னைத் தான காக்கின சினம் காகக—தன்னைத் தான துன்பமெய்தாமற்காக்க நினைத்தானாயின, தனமனத்துச் சினம் வாராமற்காக்க,—காவாக்கால் சினம் தன்னையே கொல்லும் — காவானாயின, அச்சினந் தன்னையே கெடுக்குவ கடுநதுன்பங்கனையெய்துவிக்கும். எ-று.

“வேண்டிய வேண்டியாவ கெய்தற்” பயத்ததாய தவத்தைப் பிறாமேற சாபம் விடுத்தாக இழந்து அததவத்துன்பத்தோடு பழையபிறவித்துன்பமும் ஒருங்கெய்துதலின், தன்னையேகொல்லுமென்றா. “கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்”* என்புழிப்போலக் கொலைசொலா ண்மித்துன்பயிக்குதியுணர்த்தினிற்றது. (ரு)

ந-0கூ சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாராக கொல்லி யினமென்னுமேமப் புனையேச சுமம்

இ-ள். சினம் என்னும் சேர்ந்தாராககொல்லி—சினமென்னும் நெருப்பு—சினம் என்னும் ஏம்பபுனையேச சுமம் — தனக்கு இடமானவனாயேயன்றி அவாககு இனமாகிய ஏம்பபுனையையுஞ் சுமம். எ-று.

சேர்ந்தாராககொல்லியென்பது ஏதுப்பெயர், தான சேர்ந்தவிடத்தைக் கொல்லுந்தொழில்தென்றவாறு. சேர்ந்தாராயென உயர்த்தினைப்பன்மைமேல் வைத்து ஏனைநானுபாலும் தங்கருத்தோடு கூடிய பொருளாற்றலாற்றுகொண்டா, ஈண்டு உருவக்குசெய்கின்றது துறந்தாதினத்தையெய்தலின். சினமென்னுநெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்துநெருப்புச் சுமவது தானசேர்ந்தவிடத்தையே இந்நெருப்புச் சேர்ந்தவிடத்தையுஞ் சுமமென்னும் வேற்றுமை தோன்ற, நின்றது. ஈண்டினமென்றது முற்றத் துறந்து தவஞானங்களுடையபெரிய ராயக கேட்டார்க்கு உறுதிமொழிகளை இறியவாரச் சொல்லுவானா, உருவக்நோக்கிச் சுமமென்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும், அகற்றுமென்பது பொருளாகக்கொள்க. ஏம்பபுனை ஏமத்தையுப்தேசிகும புனை. இனமென்னுமேமப் புனையென்ற ஏகதேசவுருவகத்தாற் பிறவிக்கடவுளமுந்நாமல் வீடுனனுங் களையேற்றுகின்றவென வருவித்துணாகக். எச்சவுமமை விகாரத்தாற்றுகெகது. தன்னையும் வீழ்த்து எடுப்பாராயுமகற்றுமென்பதாம். (கூ)

ந-0எ. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு

நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.

எ

இ-ள். சினத்தைப் பொருள என்று கொண்டவன் கேடு—சினத்தைத் தன்னுற்றவனுடையதுவதோ குணமென்று தனக்கொண்டவன் அவவாற்றவீழ்த்தல்— நிலத்து அறைந்தான் கை பிழையாதற்று—நிலத்தின்கண் அறைந்தவனாக அந்நிலத்தையுறுதல் தப்பாதவாறுபோலத் தப்பாது. எ-று.

வைசேடிகா பொருள, பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என்பனவற்றை அறுவகைப்பொருளென்றபோல், ஈண்டிக் குணம் பொருளென்பபட்டது. பிழையாதவற்றென்பது குறைந்து நின்றது. இவைமூன்றுபாட்டானும் வெகுண்டார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

* நாலடியார், நாயாமை,—இரவலா கனருக் வீவாரா வாக—விரகிற் சுரப்பதாம் வன்மை—விரகின்றி—வல்லவ ருன்ற வடியாபோல் வாயவைத்துக்—கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்.

௩௦௮. இணரொரி தோயவன்ன வின்னு செபினும்
புணரின வெகுளாமை நன்று. ௮

இ-ள். இணா எரி தோயவு அன்ன இன்னு செய்யும்— பலசுடையுடைத
தாய பேரெரிவநது தோயநதாலொத்த இன்னுதவறறை ஒருவன் செய்தானு
யினும்,—வெகுளாமை புணரின நன்று— அவனை வெகுளாமை ஒருவற்குக்
கூடுமாயின், அது நன்று. எ-று.

இன்னுமையின் மிகுதி தோன்ற இணரொரியென்றும், அதனை மேனமேலு
ஞ்செய்யல தோன்ற இன்னுபொன்றும், அச்செயல முனிவரையும் வெகுளவிக
குமென்பது தோன்றப் புணரினென்றும் கூறினார். இதனால் வெகுளாமையது
நன்மை கூறப்பட்டது. (அ)

௩௦௯. உளளிய வெல்லா முடனெயது முளளத்தா
லுளளான் வெகுளி யெயின. ௯

இ-ள். உளளத்தால் வெகுளி உளளான எனின்— தவஞ்செய்யும்வன், தன்
மனத்தால் வெகுளியை ஒருகாலும் நினையாடாயின்,— உளளிய எல்லாம் உ
டன் எய்தும்— தான்கருதிய பேறெல்லாம் ஒருங்கே பெறும் எ-று.

உளளத்தாலென வேண்டாது கூறியவதனால், அருளுடையுள்ளமென்பது மு
டிந்தது. அதனுள்ளுளாமையாவது அவ்வருளாகிய பகையைவளர்த்து அதனா
ன் முறற்க கடிதல். இம்மை மறுமை விடென்பன வேறுவேறு திறத்தனவா
யினும், அவையெல்லாம் இவ்வொன்றானேயெய்துமென்பார், உளளியவெல்
லாமுடனெய்துமென்றார். இதனால் வெகுளாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்
பட்டது. (க)

௩௧௦. இறந்தா நிறந்தா ரனையா சினத்தைத்
துறந்தார துறந்தார துணை. ௧௦

இ-ள். இறந்தா இறந்தா அனையா— சினத்தின்கண்ணே மிககார, உயிரு
டையராயினும், செத்தாரோடொப்பா,—சினத்தைத் துறந்தார துறந்தார து
ணை— சினத்தைத் துறந்தார, சாதற்றனமையராயினும், அதனையொழிந்தாரள
வினார். எ-று.

மிகச்சினத்தையுடையார்க்கு ஞானமெய்துதற்குரிய உயிர் நின்றதாயினும்
கலக்கத்தான் அஃதெய்தாமை ஒருதலையாகலின், அவரை இறந்தாரனையொன
றும், சினத்தை விட்டார்க்குச் சாககாடெய்துதற்குரிய பாகக்கென்றதாயினு
ம், ஞானத்தான் கீழ்பெறுதல் ஒருதலையாகலின், அவரை கீழ்பெற்றாரோடொ
ப்பொன்றும் கூறினார். துறந்தாரதுணை பன்மையொருமைமபக்கம். இதனால்
அவ்விருவர் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (௧௦)

௩௨ ம அதி.— இன்னுசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனோக்கியாதல், செற்றமபற்றியாதல், சோவா
றதல் ஒருவர்க்கு இன்னுதவறறைச் செய்யாமை. இன்னுசெய்தல் வெகுளி
யொழிவுவும் நிகழுமென்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையினபின் வைக்
கப்பட்டது.

கூகக. சிறப்பினுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னு
செய்யாமை மாசறறார் கோள. க

இ-ள். சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும்— யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கினனு செயது பெறலாமாயினும்,— பிறர்க்கு இன்னு செய்யாமை மாசு அறறா கோள—அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறியவாற்றான் மனநதாயாரது துணிவு. எ-று.

உம்மை பெறுமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும், அதன்பயிற் சியான வாயுவை வென்றெய்தப்படுதலின் எட்டுச்சித்திகளையுஞ் சிறப்பினுஞ்செல்வமென்தும், காமம் வெகுளி மயக்கமென்னுங் குற்றங்களற்றமையான மாசற்றாரென்தங் கூறினா. இதனால் தமக்கொருபயனோக்கிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (க)

கூகஉ. கறுத்தின்னு செய்தவக கண்ணு மறுத்தின்னு
செய்யாமை மாசறறார் கோள. உ

இ-ள். கறுத்து இன்னு செய்த அக்கண்ணும்— தமமேறசெற்றவகொண்டு ஒருவன் இன்னாதவற்றைச் செய்தவிடத்தும்—மறுத்து இன்னு செய்யாமை மாசு அறறா கோள—மீண்டு தாம் அவனுக்கினனாதவற்றைச் செய்யாமையும் அவரது துணிவு. எ-று.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவுமமை விகாரததாற்றெக்கது. அவவினனாதவற்றை உட்கொள்ளாதுவிடுதல் செயற்பாலதென்பதாம். (உ)

கூகங். செய்யாமற் செறறாக்கு மினனாத செய்தபி
னுயயா விழுமந் தரும். கூ

இ-ள். செய்யாமல் செறறாக்கும் இன்னாத செய்பதின்— தான முன்போரினனமை செய்யாதிருக்கத் தனமேற செற்றவகொண்டவாக்கும் இன்னாதவற்றைத் துறந்தவன் செய்யுமாயின்,—உயயா விழுமம் தரும்—அச்செயல் அவனுக்குக் கடக்கமுடியாத இடுமபையைக் கொடுக்கும். எ-று.

அவ்விடுமபையாவது தவமிழந்து பழியும் பாவமுமெய்துதல். (கூ)

கூகசு. இன்னுசெய தாரா பொறுத்த லவார்நாண
நன்னயஞ் செயது விடல். ச

இ-ள். இன்னு செய்தாரா ஒறுத்தல்— தமக்கினனாதவற்றைச் செய்தாராத் துறந்தோரொறுத்தலாவது—அவா நாண நன்னயம் செயது விடல்—அவாதாமே நானுமாறு அவர்க்கு இனியவுவகைகளைச்செயது அவவிரண்டனையும் மறத்தல். எ-று.

மறவாவழிப் பின்னும் வரது கிளைக்குமாகலின், மறக்கற்பாலவாயின். அவனைவெல்லுமுபாயங் கூறியவாறு. இவைமுன்னுபாட்டானுஞ் செற்றம் பற்றிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (சு)

கூகடு. அறிவினா னுருவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நோய்போற போற்றுக கடை. டு

இ-ள். அறிவினான ஆகுவது உண்டோ— துறந்தாக்கு உயிரமுதலியவற்றை உள்ளவாற்றிரத அறிவினானவதொரு பயனுண்டோ— பிறிதின் நோய்தந்நோய்போல் போற்றுககடை—பிறிதோருயிராக வரும் இன்னுதவற்றைத் தம்முயிரக்கு வந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து. எ-று.

குறிக்கொண்டு காததலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிறல், உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களானும் பிறவாற்றானும் உயிர்களுவனவற்றை முன்னேயநிரத உருமறகாததல். இது பெரும்பான்மையும் அஃறிணைக்கண துணையுடம்புடையவற்றைப் பற்றிவருதலிற் பொதுப்படிப் பிரிதினோயென்று ம், மறப்பான் அது துன்புரினும் நமக்கினனாசெயதலாமென்றநிரது காத்தல் வேண்டுமாகலின் அது செய்யாவழி அறிவாற பயனிலையெனதுங் கூறினா. இதனா சோவாறசெய்தல் விலக்கப்பட்டது. (௩)

௩.௧௬. இன்னு வெனததா னுணாநதவை துனனாமை
வேண்டும பிறன்கட செயல் ௬

இ-ள். இன்னு எனத் தான உணாநதவை — இவை மக்கட்கினனானவென அனுமானத்தாற்றானநிரதவற்றை—பிறன்கண செயல் துனனாமை வேண்டும—பிறனமாட்சி செய்தலை மேவாமை துறந்தவனுக்கு வேண்டும. எ-று.

இன்பதுதன்புறக் உயிராகுணமாகலின், அவை காட்சிபளவையான அறியப்படாமையதிக. அறமும் பாவமுமுளவாவது மனமுள்ளாயவழியாகலான், உணாநதவையென்றா. (௬)

௩.௧௭. எனைத்தானு மெஞ்ஞானம யாாககு மனத்தானு
மாணசெய யாமை தலை ௭

இ-ள். மனத்தான ஆம மாணு—மனத்தோடு உளவாகின்ற இன்னுத் செயல்களை— எஞ்ஞானம யாாககும எனைத்தானும் செய்யாமை தலை—எக்காலத்தும் யாவாக்குஞ் சிறிதாயினு செய்யாமை தலையாயவறம். எ-று.

ராணி மனத்தானாகாவழிப் பாவமில்லையென்பது பெற்றும். அற்றலுண்டாயகாலத்தும் ஆகாமையின் எஞ்ஞானமெனதும், எளியாக்குமாகாமை யின் யாாககுமெனதும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலின் எனைத்தெனதுங் கூறினா. (௭)

௩.௧௮. தன்னுயிராக கினனாமை தானறிவா னெனகொலோ
மன்னுயிராக கினனா செயல். ௮

இ-ள். தன உயிராகு இன்னாமை தான அறிவான் — பிறா செய்யுமினனா தன தன்னுயிராகு இன்னுவாநதனமையை அனுபவித்தறிக்கின்றவன் — மன உயிராகு இன்னு செயல் எனகொல—நிலைபெறுடைய பிறவுயிராகட்குத் தான வற்றைச் செய்தல் என்னகாரணத்தான்! எ-று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிராகுமின்னானவென்பது அனுமானத்தானநிரதுவை த்துச் செய்கின்ற இப்பாவங்கமுடையபாடாமையின், இன்னுதன யான் வருநதப் பின்னே வந்து வருததுமென்பது ஆகமத்தானுமநிரது ஒழியற்பாஸன்னென்பது தோன்றத் தானெனதும், அததன்மையான ஒழியாமைக்குக் காரணம்

மயக்கமெனப்பது தோன்ற என்கொலோவென்றுங் கூறினா. இவைமூன்றுபா ட்டானும் பொதுவகையான விலக்கப்பட்டது. (அ)

௩௩௯. பிறாக்கினது முற்பகற் செய்யிற நமக்கினது
பிற்பகற் றுமே வரும். கூ

இ-ள பிறாக்கு இனது முற்பகல் செய்யின்—துறந்தவா பிறாக்கினதுதன் வற்றை ஒருபகலது முற்கூற்றினகட செய்வராயின், — தமக்கு இனது பி த்பகல் தாமே வரும்—தமக்கினதுதன் அதன்பிறகூற்றினகண் அவாசெய்யா மறறுமேவரும். எ-று.

முற்பகல் பிற்பகலென்பன பின் முன்கூற்தொக்க ஆறும்வேறுமைத்தொ கை, தவமழிதலின், அங்ஙனங் கடிதிலும் எளிதினும் வரும்; அதனால் அவை செய்யற்கவென்பதாம். இனித தானேவருமெனப்பது பாடமாயின், அசெய்யற னே தமக்கினதுதனவாய வருமென உபசாரவழக்காகக், ஆகம வருவித் து கைக்க. (க)

௩௨0. நோயெல்லா நோயசெய்தார மேலவா நோயசெய்யார
நோயினமை வேண்டு பவா. க0

இ-ள. நோய எல்லாம் நோய செய்தார மேலவாம்— இனதுதனவெல்லா ம் பிறிதோருயிர்க்கு இனதுதன் செய்தாரமேலவாம், — நோய இனமை வேண்டிபவா நோய செய்பாரா—அதனால் தம்முயிர்க்கு இனதுதன் வேண்டா தார் பிறிதோருயிர்க்கு இனதுதன் செய்பாரா. எ-று.

உவாநிலத் த வினாவித்திட்டாககு வினாவும் அதுவெயாகலின், நோயெல லாநோயசெய்தாரமேலவாமென்றா. இ-று சொற்பொருட்பினவருநிலை இவை யிரண்டுபாட்டானும் அது செய்தார்க்கு வருந்திங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

௩௩ ம அதி. — கொல்லாமை.

அஃதாவது ஐயறிவுடையன முதல ஓரறிவுடையனவீறிய உயிர்களைச்*சோ ராதுங்கொல்லுதலைச் செய்யாமை. இங், மேற்கூறிய அறங்களுெல்லாவற்றி னுஞ் சிறப்புடைத்தாய்க் கூறுதவறங்களையும் அகப்படுத்திநிறைவின், இறுதி க்கண் வைக்கப்பட்டது.

௩௨௧. அறவினை யாதெனிற கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும். க

இ-ள. அறவினை யாது எனின கொல்லாமை— அறங்களுெல்லாமாகிய செ ய்கை யாதென்று வினவின், அஃது ஒருயினாயுங்கொல்லாமையாம்,—கோற

* புலனும் மரமும் முதலியன பரிசுத்தையறியும் ஓரறிவுயினங்கள். இப்பிய னு சங்கும் முதலியன அத்தோடு இரத்ததையும்றியும் ஓரறிவுயினங்கள், கறையா னும் ஏறும்பும் முதலியன அவ்விரண்டோடு கரத்ததையும்றியும் மூவறிவுயி ற்கள். தும்பியும் வண்டும முதலியன அம்மூன்றோடு உருவததையும்றியும் நாலறிவுயினங்கள். வானவரும் மக்களும், நரகளும் விலங்கும் புள்ளும் முதலி யன அந்நான்குதோடு சத்தததையும்றியும் ஐயறிவுயினங்கள்.

ல் பிறவினை எல்லாம் தரும்— அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவசெய்கைகளெல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான். எ-று.

அறம் சாதுயொருமை. விலக்கியதொழிதலும் அறஞ்செய்தலாமாகவின், கொல்லாமை யை அறவினையெனரூா. நண்டுப பிறவினையெனது அவற்றின் விளைவை. கொலைப்பாவம் வினைக்குநதுன்பம் ஏனைப்பாவங்களெல்லாங் கூடியும் விளைக்கமாட்டாவெனறவாறு கொல்லாமைதானே பிறவற்றுகளெல்லாவற்றின் பயனையுந் தருமென்று மேற்கோளகூறி, அதற்கேது எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறாயிற்று. (க)

௩.௨௨. பகுத்துண்டு பலலுயி ரோம்புத னூலோ

தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. ௨

இ-ள். பகுத்து உண்டு பலலுயிர் ஒம்புதல்— உண்பதனைப் பசித்தவுயிராக் குப் பகுத்துக்கொடுத்துண்டு ஐவகையுயிராகையுமோம்புதல் — நூலோ தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை— அறநூலுடையார் துறந்தார்க்குத் தொகுத்தவற்றிங்களெல்லாவற்றினுந் தலையாயவற்றம். எ-று.

பலலுயிருமெனவும் முற்றுமமை விகாரத்தாற்றுகைகது. ஒம்புதல் சோரநதுங் கொலை வாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத்துண்டல இனறியமையாவதுபாக்கலின், அச்சிறப்புத்தோன்ற, அதனை இறந்தகாலவினையெச்சத்தாற் கூறினா. எல்லாநூல்களினும் நலனவெடுத்து எல்லார்க்கும் பொதுப்படக் கூறுதல் இவாக்கியலபாக்கலின், ராண்டு பொதுப்படநூலோரென்று ம, அவ்வொலார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான இது தலையாயவற்றெனதுங்கூறினா.

௩.௨௩. ஒன்றாக நலலது கொல்லாமை மறந்தன

பினசாரப் பொய்யாமை நனது. ௩

இ-ள். ஒன்றாக நலலது கொல்லாமை—நூலோ தொகுத்த அறங்களுள் தன்னோடினையொப்பதினித தானையாக நலலது கொல்லாமை,—பொய்யாமை அதன் பினசார' என்று—அஃதொழிந்தால் பொய்யாமை அதன்பின்னே நிற்க நனது. எ-று.

நூலோ தொகுத்தவற்றுகளென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. அதிகாரம் கொல்லாமையானும், மேற் பொய்யாமைபொய்யாமையாற்றினெனவும் யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள்ளிலையெனவுங் கூறினார்களின், இரண்டறத்துள்ளும் யாது சிறந்ததென்று ஐயநிகழுமன்றே, அது நிகழாமைப்பொருட்டு, ராண்டு அதன்பினசாரப்பொய்யாமை நனறெனரூா, முறகூறியதிற் பிறகூறியது வலியுடைத்தாகலின். அதனைப் பினசாரநனறெனது, நனமை பயக்குமவழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும் வழி மெய்யும் பொய்யாயும் இதனைப் பற்ற அது திரிந்துவருதலானெனவுணர்க். இவைமுனுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௩.௨௪. நல்லா நென்பபடுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்

கொல்லாமை சூழு நெறி. ௪

இ-ள். நல்லாறு எனப்படுவது யாது எனின்—மேற்கதி வீடுபேறுகட்கு நலநெறியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின,— யாதொன்றும

கொல்லாமை சூழும் நெறி—அஃது யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையாகிய அறத்தினைக் காக்கக் கருதும் நெறி. எ-று.

யாதொன்றுமென்றது, ஓர்நிஷியையும் அகப்படுத்தற்கு, காததல வழுவா மறகாததல. இதனால் இவ்வறத்தினையுடையதே நன்னெறியென்பது கூறப் பட்டது. (ச)

கூஉரு. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான றலை. ரு

இ-ள். நிலை அஞ்சி நீத்தாருள எல்லாம்—பிறப்பினை நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப்பொருட்டி மனை வாழ்க்கையைத் துறந்தாலொல்லாருளும்— கொலை அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான தலை— கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்ந்தவன். எ-று.

பிறப்பு நின்றநிலையாவது இயங்குவ நிறப்பெண்ணுயிருவகைப்பிறப்பினும் இன்பமென்பதொன்றினி ஊளனவெல்லாந் துன்பமேயாய நிலைமை. துறவு ஒன்றையாயினும், சமயவேறுபாட்டாற பலவாமாகலின், நீத்தாருளெல்லாமெ ன்றா. இதனால் இவ்வறம் மறவாதவனுயாச்சி கூறப்பட்டது. (ரு)

கூஉசு. கொல்லாமை மேற்கொண டொழுகுவான் வாழ்நாண்மேற செல்லா துயிருண்ணுங் கூறறு. சு

இ-ள். கொல்லாமை மேற்கொண்டி ஒழுகுவான் வாழ்நாண்மேல்—கொல் லாமையை விரதமாக மேற்கொண்டொழுகுவானது வாழ்நாளின்மேல்—உயி ருண்ணும் கூறறுச் செல்லாது—உயிருண்ணுங் கூறறுச் செல்லாது. எ-று.

மிகப்பெரியவறஞ்செய்தாரும் மிகப்பெரிய பாவஞ்செய்தாரும் முறையான னறி இமமைதன்னுள்ளே அவற்றினப்பயன் அனுபவிப்பொன்றும் அறதூற றுணிப்புறறி, இப்பேரறஞ்செய்தானானுங் கொல்லப்படான், படாநாகவே, அடியிற்கட்டியவாழ்நாள இடையூறினறியெய்துமென்பா, வாழ்நாண்மேற கூறறுச்செல்லாதென்றா : செல்லாதாகவே, கால நீட்டிக்கும், நீட்டித்தால் ஞானம் பிறந்து உயிர் வீதி பெறுமென்பது கருத்து. இதனால் அவர்க்கு வரு நன்மை கூறப்பட்டது. (சு)

கூஉஎ. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செயயறக தானபிறி தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. ஏ

இ-ள். தன் உயிர் நீப்பினும்—அது செய்யாவழித் தன்னுயிர் உடம்பினிங் கிப்போமாயினும்,—தான் பிறிது இன்னுயிர் நீக்கும் வினை செயயறக—தா ன பிறிதோரினையுமொ அதனுடம்பினிக்குநதொழிசை செயயறக. எ-று.

தன்னை அது கொல்லினுந் தான் அதனைக் கொல்லற்கவென்றது, பாவம் கொ ளையுண்டவழித் தேயதலும் கொன்றவழி வளாதலும் நோக்கி. இனித் தன்னு யிர் நீப்பினுமென்பதற்குச் சாந்தியாகச் செயயாதவழித் தன்னுயிர் போமா யினுமென்றுரைப்பாருமுளா; பிறா செயதலுமாகாமையின், அஃதுரையன் மையறிக, (எ)

கூஉஅ. நன்றற்கு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக் கொன்றற்கு மாக்கங் கடை. அ

இ-ள. நனது ஆதம ஆகம பெரிது எனினும்—தேவாபொருட்டு வேளவி ககட்கொன்றால் இனபயிக்குஞ்செலவம் பெரிதாமென்று இலவாழ்வார்க்குக் கூறப்பட்டதாயினும்,—சான்றோர்க்குக் கொன்று ஆதம ஆகம கடை—து மவானமைந்தார்க்கு ஒருயிரைக் கொல்லவருஞ் செலவங்கடை. எ-து.

இனபயிக்குஞ் செலவமாவது தாமுத்தேவராய்த் துறக்கத்துச் சென்றெய் துஞ் செலவம். அது சிறிதாகலானும், பினனும் பிறத்தற்கேதுவாகலானும், வீடாகிய ருநிலின்பமெய்தவார்க்குக் கடையெனப்பட்டது. துறக்கமெய் துவார்க்கு ஆமாயினும் வீடெய்துவார்க்கு ஆகாதென்றமைபின், விதி விலக்கு க்கள தமமுணமலையாமை விளக்கியவாறுயிற்று. இஃதிலறமனமைக்குக் காரணம், இவையிரண்டுபாட்டானுங் கொலையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

ந.உக. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள புலவினையா

புனமை தெரிவா ரகத்து.

க

இ-ள. கொலை வினையா அஃப மாக்கள—கொலைத்தொழிலையுடையராகிய மாந்தர்,—புனமை தெரிவா அகத்துப் புலை வினையா—அகத்தொழிலின் கீழ் மையை அறியாத நெஞ்சத்தராயினும், அறிவார் நெஞ்சத்துப் புலைத்தொழிலி னா. எ-து.

கொலைவினையொன்றதனால், வேளவிகட்கொலையனமையறிந், புலைவினையா ளொன்றது தொழிலாற் புலையொன்றவாறு. இம்மைக்கட கீழ்மையெய்துவ ளொன்பதாம். (க)

ந.ந.உ. உயிருடம்பி னீக்கியா ரொன்ப செயிருடம்பிற்

செல்லாததி வாழ்க்கை யவா.

க0

இ-ள. செயிர உடம்பின் செல்லாத தீவாழ்க்கையவா—நோக்கலாகா நோ யுடம்புடனே வறுமை கூடாத் இழித்தொழில் வாழ்க்கையினையுடையாரை—உ யிர உடம்பின் நீக்கியார எனப் — இவா முறறிப்பின்கண் உயிர்களை அவை நின்றவுடம்பினின்று நீக்கினவொன்று சொல்லுவா வினைவினைவுகளைப்பறிந் தோர். எ-து.

செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கையெனக்கூட்டிக், செயிருடம்பினராதல் “அக கேபோ லங்கை யொழிய விரலமுநி, — துக்கத் தொழுநோ யெழுப்பவே”* எனப்பதனானுமறிந். மறுமைக்கண் இவையுமெய்துவொன்பதாம். இவையிரண் டுபாட்டானுங் கொலவார்க்குவருந் தீவஞ் கூறப்பட்டது. (க0)

அருளுடைமை முதற்கொல்லாமையீரகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள்ளே சொல்லப்படாத விரதங்களும்டங்கும், அஃதறிந்தக்கிக்கொள்க, ராணநினை பபிறபெருகும்.

* நாலடியார், தீவினையச்சம்,—அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலமுநித் —துக்கத் தொழுநோ யெழுப்பவே—யக்கா—லவனைக் காதலித்துக் கானமு ரித்துத் தினற— பழவினை வந்தடைந்தக் கால்.

ஞானம்.

• இனி அவற்றினப்பயனாகிய ஞானங்கூறியதொடங்கினா. ஞானமாவது வீடுபயக்குமுணர்வு. அது நிலையாமைமுதல் அவாவதுதாஸிற்றுத்தியாக நானகக்காரத்துளடக்கப்பட்டது.

நட்ச ம அதி — நிலையாமை.

அவற்றுள் நிலையாமையாவது சோற்றமுடையன யாவும் நிலையுதலிலவாநதனமை. மயங்கியவழிப் பேயத்தேறியுனல்போலத் தோன்றி மெய்யுணர்நதவழிக் கயிறுநிலரவுபோலக் கெடுதலிற் பொய்யெனப்பாரும், நிலை வேறுபட்டுவருதலாற் கணத்தோறும் பிறந்திறக்கமுன்பாரும், ஒருவாற்றானவேறுபடுதலும் ஒருவாற்றான வேறுபடாமையுமுடைமையின் நிலையுதலும் நிலையாமையும் ஒருங்கேயுடையவென்பாரும்பொருட்பெற்றி கூறுவார பலத்திறதராவா, எல்லார்களும் அவற்றை நிலையாமை உடம்பாடாகலின், அன்றி அதனையே கூறுகின்றா. இஃதுணர்நதுழியல்லது பொருளாகிறபற்றுவிடாதாகலின், இது முன வைக்கப்பட்டது.

நட்ச. நிலை தவறாந நிலையின் வென்றுணரும்
புலலறி வாணமை கடை. க

இ-ள், நிலைதவறாந நிலையின் என்று உணரும் புலலறிவாணமை—நிலையுதலிலவாகிய பொருள்களை நிலையுதலுடையவென்று அருகின்ற புலலியவறிவினையுடையாராதல்—கடை—திறந்தாராகிழிபு. எ-று.

தோற்றமுடையவற்றைக் கேடிலயென்று கருதும் புலலறிவால் அவற்றின் மேற் பற்றுச் செய்தல் பிறவிதுண்பதற்கேதுவாகலின், அது வீடெய்தவாரக்கிழக்கென்பது இத்தனைகூறப்பட்டது. இனிப் புலலறிவாளாபெரும்பானமையம் பற்றுச்செய்வது சிறுநின்பதற்கேதுவாகிய செலவத்தின்கண்ணும் அதனையுபவிக்கும் யாக்கையின்கண்ணுமாகலின், வருகின்ற பாட்டிக்களான அவற்றை நிலையாமையை விதந்து கூறுப. (க)

நட்ச. கூத்தாட டவைக்குழாத தற்றே பெருஞ்செலவம்
போக்கு மதுவிளிந தற்று. உ

இ-ள், பெருஞ்செலவம் கூத்தாட்டு அவைக்குழாததற்று—ஒருவன்மாட்டுப் பெரியசெலவம் வருதல் கூத்தாடுதல் செய்கின்ற அரங்கின்கட்காண போக்குழாம் வந்தாற்போலும்,—போக்கும் அது விளிந்ததற்று—அதனது போக்கும் அக்கூத்தாட்டு முடிந்தவழி அக்குழாம் போயினாற்போலும், எ-று.

பெருஞ்செலவமெனவே, தற்ககச்செலவமுமடங்கிற்று. போக்குமென்ற எச்சவுமமையான், வருதலென்பது பெற்றும். அக்குழாங் கூத்தாட்டிக் காரணமாக அரங்கின்கட பஃறித்தாற்றினே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமாறுபோல, செலவமும் ஒருவனலவினை காரணமாக அவன்மாட்டுப் பஃறித்தாற்றினே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமென்ற தாயிற்று. (உ)

கூகூ. அறகா வியலபிறறுச செல்வ மதுபெற்று
லறகுப வாங்கே செயல். கூ

இ-ள். அறகா இயலபிறறுச செல்வம்—நில்லாதவியலபிணையுடைத்துச் செல்வம்,—அது பெற்றால் அறகுப ஆங்கே செயல்—அதனைப் பெற்றால், அத் துற செய்யப்படும அறங்களை அப்பெற்றபொழுதே செயக. எ-று.

அலகாவென்பது திரிநதானினது. ஊழுவழியிலலது துறந்தாராற பெறப் பாடாமையின் அது பெற்றாலென்றும், அஃதிலவழி நிலைமையின் ஆங்கேயென்றுநுகறினா. அத்நுறசெய்யப்படும அறங்களாவன பயனோக்காது செய்யப்படுங் கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலாயின. அவை ஞானவேதுவாய வீடு பயத்தலின், அவற்றை அறகுபவென்றும் செய்கவென்றுநுகறினா. இவையி ரண்டிபாட்டாலும் செல்வநிலையாமை கூறப்பட்டது. (கூ)

கூகூச. நாளென வொன்றுபோற காட்டி யுயிரீரும
வாள துணாவாரப பெறினீ. ச

இ-ள். நாள என ஒன்றுபோல காட்டி ாரும் வாளது உயிர—நாளென்று அறுக்கப்படுவதொருகாலவகையற்றபோலத் தன்னைக் காட்டி நானது செல்கின்ற வாளினது வரபது உயிர,—உணாவாரப பெறினீ—அஃதுணாவாரப பெறினீ. எ-று.

காலமென்னும் அருவப்பொருள் உலகியனடாததற்பொருட்டு ஆதிததன் முதலிய அளவைகளாற கூறுபட்டதாக வழங்கப்படுவதல்லது தானாகக் கூறுபடாமையின் நாளெனவொன்றுபோலென்றும், அது தன்னை வாளென்றுணர்மாட்டாதாரமக்குப் பொழுது போகாநின்றதென்று இன்புறுமாறு நாளாய மயக்கலிற் காட்டியென்றும், இடைவிடாதீர்தலான்வாளின் வாய்தென்றும், அஃதீரகின்றமையை உணாவார அரியராகலின் உணாவாரபபெறினென்றுங் கூறினா. உயிரென்னுஞ்சாதிவொருமைப்பெயா ஈண்டு உடம்பினமேனின்றது, நரப்படுவது அதுவேயாகலின். வாளென்பது ஆகுபொபா. இனி இதனை நாளெனப் பொருபொருள்போலத் தோன்றி உயிரையீவதொரு வாளாமென்றுரைப்பாருமுளா; எனவென்பது பெயரன்றி இடைச்சொல்லாகலானும், ஒன்றுபோறகாட்டியென்பதற்கு ஓர்பொருட்சிறப்பினமையானும், அதுவென்பது குற்றியலு கரமனமையானும், அஃதுகாயனமையறிக. (சூ)

கூகூரு. நாசசெற்று விககுண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேறசென்று செய்யப படும. ரு

இ-ள். நாச செற்று விககுள் மேல் வாராமுன்—உரையாடாவண்ணம் நாவையடக்கி விக்குளெழுந்ததற்குமுன்னே—நலவினை மேறசென்று செய்யப்படும—கீட்டிற்கேதுவாகிய அறம் விரைந்து செய்யப்படும. எ-று.

மேனோக்கிவருதல் ஒருதலையாகலானும், வரதுழிச் செய்தலையெனரிச் சொல்லுமாகாமையானும்வாராமுன்னென்றும், அதுதான் இன்னபொழுது வருமென்பதினமையின் மேறசென்றென்றுங் கூறினார். மேற்செறல் மண்டிதல், நல்வினை செய்யுமாற்றினமேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. (ரு)

கூகூ. நெருந லுளநெருவ னின்றிலலை யென்னும்

பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு.

கூ

இ-ள். ஒருவன் நெருநல உள்ள இன்று இலலை என்னும் பெருமை உடைத்து — ஒருவன் நெருநலுளனுயினான் அவனே இன்றிலலையாயினென்று சொல்லும் நிலையாமை மிகுதியுடைத்து—இவவுலகு— இவவுலகம். எ-று.

ஈண்டு உண்மை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையுமுணரத்தரினறன். அவை பெண்பாறகுமுளவாயினும், சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாலையே கூறினா. இந்நிலையாமையே உலகின் மிக்கதென்பதாம். (கூ)

கூகூ. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப

கோடியு மல்ல பல.

எ

இ-ள். ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார்— ஒருபொழுதளவும் தம்முடம் புழுயிரும இயைநதிருத்தலைத் தெளியமாட்டார்,— கோடியும் அல்ல பல கருதுப—மாட்டாதுவைத்தும், கோடியளவுமனறி அதனினும் பல்வாய நினைவுகளை நினையாரிதர அறிவிலாதார். எ-று.

இழிவுசிறப்புமமையாற பொழுதென்பது ஈண்டு கணத்தினமேனின்றது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழ்ந்தற்கும் அளவாகலின், அஃதறியப்படாதாயிற்று. பல்வாய நினைவுகளாவன பொறிகளானுகரப்படும இன்பங்கள் தமக்குரியவாமாதும், அதற்குப் பொருள் துணைக்காரணமாமாதும், அது தம்முயற்சிகளான வருமாதும், அவற்றைத் தாழ்வுலுமாதும், அவற்றிற்கு வருமிடையுறுகளும், அவற்றை நீக்குமாதும், நீக்கி அப்பொருள் கடைக்கூட்டிமாறும், அதனைப் பிறர்கொள்ளாமற் காக்குமாதும், அதனை நட்டாராயாக்குமாறும், நள்ளாராயழிகுமாறும், தாம் அவ்வின்பங்கள் துக்குமாறும் முதலாயின அறிவிலாரதியலின்மேல் வைத்து நிலைபாமை கூறியவாறு. இனிக் கருதுப வென்பதனை அஃறிணைப்பன்மைப்பெயராகக் கொணர்பாரருமுளர். (எ)

கூகூ. குடம்பை தனித்தொழியப் புடபறந தறறே

புடம்போ யிபிரிடை நடபு.

அ

இ-ள். குடம்பை தனித்து ஒழியப் புள பறந்தற்று—முனறனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனுள்ளிருந்த புள்ளுப் பரு வம்வந்துழிப் பறந்துபோன தன்மைத்து— உடம்போயி உயிரிடை நடபு— உடம்பிற்கும் உயிரக்குமுள தாய நடபு எ-று.

தனித்தொழியவென்றதனால், முனறனியாமை பெற்றும் அஃதாவது கருவு நதானும் ஒன்றாயப்பிறந்து வேரூறுகின்றும் அதற்காதாரமாய நிறைவு, அதலை அஃது உடம்பிற்குவமையாயிற்று, அதனுள் வேறுமையினதிரிளறே பின் புகாமறபோகலின், புள உயிரக்குவமையாயிற்று. முட்டையுட்பிறப்பன் பிறவு முளவேனும், புளையே கூறினா, பறந்துபோதற்றொழிலான உயிரோடொப்புமையெய்துவது அதுவேயாகலின், நடபென்பது ஈண்டு குறிப்புமொழியாய நட்டினறிப்போதலுணரத்தரினறது.* சேதனமாய அருவாய நித்தமாய உயி

* இவ்வாறு பெயரடியாகத் தோன்றிய குறிப்பை வடநூலார் அபிதாமூலத்தொனியென்றும், விருத்தலக்கையெனதுங் கூறுவார்.

ரும், அச்சேதன்மாய் உருவாய் அஃதமாய உடம்பும் தம்முண்மாறாகலின், வினைவயத்தாற்சூடியதல்லது நடப்பில்வென்பதறிக. இனிக்குடம்பையெனப்பதற்குக் கூடென்றுரைப்பாருமுளா: அது புள்ளுடனேரோனருமையானும், அதன்கண் அது மீண்டு புகுதலுடைமையாகும், உடம்பிற்கு உவமையாகாமையறிக.(அ)

௩௩௬. உறங்குவது போலுஞ் சாக்காடு நெங்கி

விழிப்பது போலும் பிறப்பு. கூ

இ-ள். சாக்காடு உறங்குவதுபோலும் — ஒருவனுக்குச் சாக்காடு வருதல் உறக்கம் வருதலோடொக்கும், — பிறப்பு உறங்கி விழிப்பதுபோலும் — அதன்பின் பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருதலோடொக்கும், எ-று.

உறங்குதலும் விழித்தலும் உயிரகட்கு இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி வருகின்றாற்போலச் சாக்காடும் பிறப்பும் இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறிவருமென்பது கருத்து. நிலையாமையே நிலைபெற்றவாற்றிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன்கூறப்பட்டது. (க)

௩௪0. புக்கி லமைநதின்று கொல்லோ வுடம்பினுட

மெச்சி வீருந்த வுயிராகு. க0

இ-ள். உடம்பினுள் துச்சல் இருந்த உயிராகு — வாதமுதலியவற்றின் இல்லாயவுடம்புகளுள் ஒதுக்கிருந்தே போந்த உயிராகு — புக்கில் அமைநதின்றுகொல் — எஞ்ஞான்றுமிருப்பதோரில் இதுகாறும் அமைந்தல்லையோலும்! எ-று.

அந்நோய்கள இருக்கவமைந்த ஞானது இருந்தும், வெகுண்ட ஞானது போயும், ஒருடம்பினும் நிலைபெறுதல் வருதலால், துச்சிலிருந்தவெனறா. பின் புறப்படாது புகக்கேவிநிழில் அமைந்ததாயின், பிறிரைகளுள் ஒதுக்கிராதென்பதாம், ஆகவே, உயிரோடு கூடிநிற்பதோருடம்புமில்லையென்பது பெறப்பட்டது. இவையேழுபாட்டானும், முறையே யாகக்கைக்கு வரைந்த நாள கழிசின்றவாறும், கழிந்தால் உளதாநிலைமையும், அவை ஓரோவழிப் பிறந்தவளவிலே இறத்தலும், ஒருகணமாயினும் நிற்குமென்பது தெளியப்படாமையும், உயிரி னீங்கியவழிக் கிடக்குமாறும், அவற்றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிமாறி வருமாறும், அவைதாம் உயிராகுரியவன்மையுமென்று, இவ்வாற்றால் யாகக்கை நிலையாமை கூறியவாறு கண்டுகொள்க. (க0)

௩௫ ம் அதி.— துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாகக்கையின்கண்ணும் உளதாய் பற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கி, விதிதல், அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௪௧. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத

லதனி னதனி னிலன். க

இ-ள். யாதனின் யாதனின் னீங்கியான் — ஒருவன் யாதொருபொருளின் யாதொருபொருளின் னீங்கினான் — அதனின் அதனின் நோதல் இலன் — அவன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்துதலிலன், எ-று.

அடுக்குக்கள் பன்மை குறித்துநின்றன. நீங்குதல் துறத்தல். ஈண்டுத் துள் பமென்றது இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேடிதலானும், காததலானும், இழித்த லானும் வருவனவும், மறுமைக்கட பாவத்தான வருவனவுமாய இருவகை த்துன்பங்களையும். எல்லாப்பொருளையும் ஒருங்கே விடுதல் தலை, அஃதன் றி ஒரோவொன்றாக விடினும் அவற்றானவருந்துன்பயிலனொமென்பது கருத்து.

நசஉ. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி

னீண்டியற பால பல.

உ

இ-ள். துறந்தபின் ஈண்டு இயற்பால பல—எல்லாப்பொருள்களையுந் துறத் தலால் ஒருவாக்கு இம்மைக்கண்ணே உடனாம் முறைமையையுடைய இனபங் கள் பல;— வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க— அவ்வினபங்களை வேண்டின், அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க. எ-று.

அவ்வினபங்களாவன அப்பொருள்கள் காரணமாக மனமொழிமெய்கள் அ லையாது நிறைநலானும், அவை நனனெனிகடசேறலானும், வருவன. இளைமைக் கட்டிறந்தான அவற்றை நெடுங்காலமெயதுமாகலின், உண்டாகத்துறக்கவெ ன்றா. இனபங்களென்பதும் காலமென்பதும் வருவிகப்பட்டன. இம்மைக் கட்டுனபங்கள இலவாதலையனறி இனபங்களுளவாதலுமுண்டென்பதாம்.(உ)

நசந. அடலவேணடு மைந்தன புலத்தை விடலவேண்டும
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

ந

இ-ள். ஐந்தன் புலத்தை அடலவேண்டும— வீடெயதுவாக்குச் செவி மு தலிய ஐம்பொறிகடகுரியவாய ஒசை முதலிய ஐம்புலன்களையுங் கெடுத்தலவே ண்டும,—வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு விடல வேண்டும—கெடுக்குங்கால அ வற்றை துகர்த்தபொருட்டித் தாம் படைத்த பொருண்முழுதையும் ஒருங்கே விடுதல்வேண்டும. எ-று.

புலமென்றது அவற்றை துகர்த்தலை. அது மனத்தைத் துன்பத்தானும் பாவ ததானுமன்றி வாராத பொருள்கண்மேல்லலது வீட்டுநெறியாகிய யோகஞான ங்களிற் செலுத்தாமையின், அதனையடலவேண்டுமென்றும், அஃது அப்பொரு ள்கண்மேற்செல்லின் அநதுகாசசி விறகுபெற்ற தழலபோல முறுகுதவல்லது அடப்படாமையின், வேண்டியவெல்லாமொருங்குவிடலவேண்டுமென்றுங் கூ றினா.

(ந)

நசச. இயல்பாகு நோன்பிறகொன் றின்மை புடைமை
மயலாகு மறறும் பெயாதது.

ச

இ-ள். ஒன்று இன்மை நோன்பிறகு இயல்பாகும்—பறப்படுவதொருபொ ருண்மில்லாமை தவஞ்செய்வாக்கு இயல்பாம்,— உடைமை பெயாதது மற றும் மயலாகும்— அஃதன்றி, ஒன்றாயினுமுடைமை அத்தவத்தைப் போக்கு தலான, மீண்டும மயங்குதற்கேதுவாம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. நோன்பென்பது உம் மயலென்ப து உம் ஆகுபெயர். பெயாததலானென்பது திரிந்து நின்றது. நோன்பைப் பெ யர்த்தலானென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூட்டுக. எல்லாப்பொருள்களையும் விட் டி ஒருபொருளை விடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீண்டு

நது தவத்திற்கிடையீடாய் மனக்கலகஞ் செய்யுமென்பது கருத்தது. இவைநா னகுபாட்டானும் எனதென்னும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது. (சு)

௩௬௫. மற்றுந் தொடர்பா டெவன்கொல பிறப்பறுக்க

ஹராக குடமு மிகை. ௫

இ-ள். பிறப்பு அறுக்கல் உறராககு உடம்பு மிகை—பிறப்பறுத்தலை மேற்கொண்டார்ககு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பு மிகையாம்,— மற்றும் தொடர்பாடு எவன்— ஆனபின் அதற்கு மேலே இயைபிலலனவுஞ்சில தொடர்பாடுளவாதல் எனனும் எ-று.

உடம்பென்றபொதுமையான், உருவுடம்பும் அருவுடம்புவுகொள்ளப்படும.* அவற்றுள், அருவுடம்பாவது பத்துவகையிந்திரியவுணாவோடும் ஐவகையாபுக்களோடும் காமவினைவினைவுகளோடுங் கூடிய மனம், இது துண்ணுடம்பெனவுமப்டிம். இதன்கட்பற்று நிலையாமைபுணர்ந்த துணையான் விடாமையின், விடுதற்குபாயம் முன்னாக் கூறுப. இவவுடம்புகளால் துன்பம் இடையுறுதுவருதலையுணர்ந்த இவற்றொபு கடடினை இறைப்பொழுதும் பொருது வீட்டின்கண்ணே விராதலின், உடம்புமிகையென்றா. இன்பத்துன்பங்களான உயிரோடு ஒற்றுமையெய்துதலின், இவவுடம்புகளும் யானென்பப்டிம். இதனால் அகப்பற்றுவிடுதல் கூறப்பட்டது. (௫)

௩௬௬. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான வானோக

குயாந்த வலகம் புகும். ௬

இ-ள். யான் என்று எனனும் செருக்கு அறுப்பான் — தானல்லாதவுடம்பை யானெனனும் தன்னேடுயையிலலாத பொருளை எனதென்றுங் கருதி அவற்றினகட் பற்றுச்செய்தற்கேதுவாகிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான் — வானோகக்கு உயர்ந்த உலகம் புகும்— வானோக்கும் எய்தற்கரிய வீட்டிலகதையெய்தும். எ-று.

மயக்கம் அறியாமை அதனைக் கெடுத்தலாவது தேசிகாபாறப்பெற்ற உறுதி மொழிகளானும் யோகப்பயிற்சியாலும் அவை யானெனதன்மை தெளிந்தது, அவற்றினகட்பற்றை விடுதல், சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொருக்கது. இதனால் இவ்விருவகைப்பற்றினையும் விட்டாகக்கே வீடுளதென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௩௬௭. பற்றி விடாஅ விடுமபைகள் பற்றினைப்

பற்றி விடாஅ தவாககு. ௭

இ-ள். பற்றினைப் பற்றி விடாதவாககு — இருவகைப்பற்றினையும் இறுகப் பற்றி விடாதானா— இடுமபைகள் பற்றி விடா— பிறவித்துன்பங்கள் இறுகப் பற்றி விடா. எ-று.

இறுகப்பற்றுதல் காதல்கூாதல். விடாதவாகக்கென்பது வேறுறுமைமயக்கம். இதனால் இவை விடாதார்ககு வீடிலலையென்பது கூறப்பட்டது. (௭)

௩௬௮. தலைப்பட்டா தீரத் துறந்தார் மயங்கி

வலைப்பட்டா மற்றை யவா. ௮

* உருவுடம்பு துலசீரம். அருவுடம்பு சூக்குமசீரம்.

இ-ள். தீரத் துறந்தார தலைப்பட்டார்—முறத்ததுறந்தார வீட்டினுத் தலைப்பட்டார்;—முறையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார்—அங்ஙனம் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுட்பட்டார். எ-று.*

முறத்ததுறத்தலாவது பொருள்களையும் இருவகையுடம்பினையும் உவாததுப் பற்றற விடுதல். அங்ஙனம் துறவாமையாவது அவற்றுள் யாதானுமொன்றின் கட் சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுடற்றித் தலைப்பட்டாரெனவும், பொய்நெறி கண்டே பிறப்புவுடையுளகப்படுதலின், மயங்கியெனவும் கூறினார். (அ)

நசகம். பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுககு மற்று
நிலையாமை காணப் படும. கூ

இ-ள். பற்று அற்ற கண்ணே பிறப்பு அறுககும்—ஒருவன் இருவகைப்பற்றுமற்றபொழுதே, அப்பற்றறுதி அவன்பிறப்பையறுககும், — மற்ற நிலையாமை காணப்படும—அவையற்றதொழுது அவற்றை பிறந்திறந்துவருகின்ற நிலையாமை காணப்படும. எ-று.

காரணமற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதாமுறைமைபற்றி, பற்றற்றகண்ணையென்றார், “அற்றது பற்றெனி—ஆற்றது வீடு”† எனபனமே அதுபற்றி வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் ஒருவகு கூறப்பட்டன.

நடும். பற்றுக் பற்றற்றன் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக் பற்று விடறகு. க0

இ-ள். பற்று அற்றான் பற்றினைப் பற்றுக் — எல்லாப்பொருளையும் பற்றிநின்றே பற்றற்ற இறைவன் ஒதிய வீட்டுநெறியை இதுவே நன்னெறியெனவும் மனத்துக் கொள்க, —அப்பற்றைப் பற்றுக் பற்று விடறகு—கொண்டு, அதன்கணுபாயத்தை அம்மனத்தாற்செய்க, விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு. எ-று.

கடவுள்வாழத்திறக்கேற்பாணமும் பொதுவகையற்ற பற்றற்றனென்றார். பற்றற்றன்பற்றென்புழி ஆளுவது செய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது. ஆண்ப்பற்றென்றது பற்றப்படுவதனை. அதன்கணுபாயமென்றது தியானசமாதிகளை, விடாதுவந்த பற்றென்றது அநாதியாயவரும் உடம்பிறப்பற்றினை. அப்பற்று விடுதற்கு உபாயம் இதனாகூறப்பட்டது. (க0)

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைச் சந்தானகுரவருளொருவராகிய கொற்றவனகுடி உமாபதிசிவாசாரியர் நெருகவிடுத்தில “தேருங்கா—லுனனை யொழிய வுறவிலை யெனனும்—தனை பறிவைத் தனியறிவை—முன்னர்—தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி—வலைப்பட்டார் முறையவரென்று—நிலைத்தமிழின்—மெய்வப் புலமைத் திருவள னுவருணாதத்—மெய்வைத் தத சொல்லி விரும்பாம்—லாவாககு—மாவதுவே செய்தன கவாவழியைத் தப்பாமற்—பாவ மெனும் பௌவப் பரப்பமுந்நிப்—பூவையாதன—கணவலையிற் பட்டிக் கலவிக் கலைபயின்றன—குணமை நிலையுணர்ச்சி யோராமற்—நின்மையினு—னுவற் கொடுமை பலபிறத்தி நாடோறுஞ்—சாவிற் பிறப்பிற் நிலைப்பட்டிந்—காவிலை—நிற்குமவகை பாராய நிலையான நெருசமே—பொறபினுடன யானே புகல்க்கேள்” எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இந்நெருகவிடுதலு சைவசித்தாந்தம் பதினான்குளொன்றது.

† திருவாயமொழி, உ ம திருப்பதிகம், ௫.—அற்றது பற்றெனி—ஆற்றது வீடியார்—செற்றது மன்னுதி—லற்றிற்ற பற்றெ.

நகரம் ஆதி. — மெய்யுணர்தல்:

அத்தாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீதவையங்களானனறி உணமையானுணாதல. இதனை வடநூலாரா தத்துவஞானமென்ப. இதுவும் பற்றற்றான பற்றினைப் பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக்காரணவொற்றுமைபற்றித் துறவினபின் வைக்கப்பட்டது.

கருக. ரெர்தால லவழறைப பெருளுென் றுணரு
மந்தான மாண்ப பிறப்பு. க

இ-ள. பொருள் எல்லாம், ப பொருள் என்று உணரும் மருளான் ஆம்
— மெய்ப்பொருளெல்லாம் மெய்ப்பொருளென்றுணரும் விபரீதவுணாவா
னே உளதாம்— மரபு பிறப்பு— இன்பமில்லாத பிறப்பு. எ-று.

[illegible]

௩௩. இது விதி மீறிய பயக்கு மருணீங்கு

மாசுறு காட்டு மரங்கள், 2

இ-ள். மருள் நீங்கி மாசு அறு காடாது, —அவிச்சையினீங்கி மெய
யுணர்வினையுடையராவினாககு—இருள் நீங்கி இடபம் பங்குகும்—அமமெய
யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கி வீட்டினைக் கொடுக்கும். எ-று.

இருள் நரகம், அஃது ஆகுபெயராய் காரணத்தினமேனினறது. நீங்குப
னத் தொடைநோக்கி மெலிந்து நின்று நீங்கவென்பதன் நிரிபெனினுமமை
யும். மருங்கியெனனும் வினைபெயர் காட்சியவ்வொன்று குறிப்புவினை
ப்பெயர் பெட்டது. மாசுறுகாட்சியென்றது கேவலவுணர்வினை. இத்தலை
கீடாவது பிழைப்பின்மனப்பாடும், அதற்கு நிமித்தகாரணம் கேவலப்
பொருளுண்பது உபபாதிபெட்டன

(உ)

கூடுக. ஐயத்தி னீங்கித தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்

வான நணிய துடைத்து. ந

இ-ள, ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்ததாகக்—ஐயத்தினை நீங்கி மெய்யுண்
ர்ந்தார்க்கு—வையத்தின் வானம் நணியது உடைதது—எய்திநின்ற நிலவுல
கத்தினும் எய்தக்கடவதாய வீட்டிலகம் நணிததாதுடைதது, எ-று.

ஐயமாவது பலதீயராயவுணர்வு. அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப் ப
யனும், கடவுளும் உளவோ இல்லோவென ஒன்றிறுதுணிவு பிறவாது நிறறல்;
பேயத்தேரோ புனலோ கயிளோ அரவோவெனத் துணியாது நிற்பதும் அது.
ஒருவாற்றாது பிறர்மதங் களைந்து தம்மதநிறுத்தல் எல்லாச்சமயதூலகட்கும்
இயல்பாகலின், அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள் யாது மெய்யென நிகழ

மையத்தினை யோகமுதிராச்செயுதல்—பாபம் புகழ்தர விரும்பு மெய்யுணர்வா
ராக்கலின், அவரை ஐயத்தினை விரும்புதல், அஃதும், அவர் உயர்வுபவ
வுணர்வு அடிப்படையிலுள்ள பண்புடையவையுணர்வு—அஃது நாகலின்
அதனைப் பயனமெய்யுடையதனை உணர்வதென்பதே—அஃது கூறினா;
கூறவே, ஐயவுணர்வு மெய்யுணர்வு சாரணம், லக்ஷணம்— (ங)

நகருசு. ஐயுணர்வு வெய்யுணர்வு கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர்வு விரும்பு தவர்க்கு. ச

இ-ள். ஐயுணர்வு எய்தியக்கண்ணும் பயம் இன்றே—செல்லப்படுகின்ற பு
லன்கள் வேறுபாட்டான ஐந்தாகியவுணர்வு அவற்றை விடிக் தமவயத்தாய
வழியும், அதனை பயனிலையேயாம்—மெய்யுணர்வு இல்லாதவாகு—மெ
ய்யுணர்வுதல்லாதவாகு. எ-று.

ஐந்தாகியவுணர்வு மனம். அஃதெய்துதலாவது மனம் ஒருதலைப்பட்டுத்
தாரணைக்கணிற்றல். அங்ஙனமின்றவழியும் வீதி மெய்யுணர்வு, பயமின்றே
ன்றார். சிறப்புமமை எய்துதற்கருமை விளக்கம்—அஃது விரண்டிபாட்
டானும் மெய்யுணர்வுடையதாகே வீதி தென மெய்யுணர்வு நிறப்புக கூற
ப்பட்டது. (ச)

நகருரு. எப்பொருள் நெய்யுணர்வு, நெய்யுணர்வு மெய்யுணர்வு
மெய்யுணர்வு காண்பது. ரு

இ-ள். எப்பொருள் எய்துதலாவது, எய்துதலாவது எய்துதலாவது எய்துதலாவது
ரியலிற்றாயுத தோன்றி மனம்—அஃது மெய்யுணர்வு காண்பது அறி
வு—அததோன்றியவாறாக கண்டொழியாது எப்பொருளின்கண்ணின்று மெ
ய்யாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வா ப. எ-று.

பொருளோடும் உலகத்தார கற்பித்துக்கொண்டி வறும்குணிக் கற்பனைக்
னைக் கழித்து, நின்றவுணர்மையைக் காண்பதென்றவாறுயிற்று. அஃதாவது
கோச்சேரமான யானைக்கடசேயை மாந்தரஞ்சொலிநுமபொறை என்றவழி
அரசனென்பதோசாதியும், சோமானென்பதொருதடியும், வேழநோக்கினையு
டையானென்பதோவடிவம், பொருளென்பதோரியதெயரும், மாந்தரஞ்சொலி
நுமபொறையென்பதோசிறப்புப்பெயரும், ஒருபொருளின்கடகற்பனையாகலி
ன், அவ்வாறுணராது நிலமுதல உயிரின்குடி தத்துவங்களின்றொருதியென
வுணர்ந்து, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்துவகாரணங்களுளொடுக்கிக்கொண்
டுசென்றா காரணகாரியங்களிரண்டிமின்றி முடிவாய நிறப்பதையுணர்வதாம்.
எப்பொருளென்ற பொதுமையான இயங்குதியையும் நிலைத்தியையுமாகிய
பொருள்களெல்லாம் இவ்வாறேயுணரப்படும். இதனால் மெய்யுணர்வின் தலக்
கணங்கூறப்பட்டது. (ரு)

நகருசு. கற்றின்று மெய்யுணர்வு கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றின்று வாரா நெறி. ச

இ-ள். ஈண்டுக் கற்று மெய்யுணர்வு கண்டார்—இம்மக்கட்பிறப்பின்கண்
னை உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகாபாறகேட்டு அதனால் மெ
ய்யுணர்வுயுணர்வதவர்—மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவர்—மீண்டு
இப்பிறப்பின்கண் வாராத நெறியையெய்துவர். எ-று.

கற்றென்றதனால் பலாபக்கலிதும் பலகாலும் பயிற்சும், ஈண்டென்றதனால் வீடுபேற்றிற்குரிய மககட்பிறப்பினது பெறுதற்கருமையும் பெற்றும். ஈண்டவாராநெறி வீட்டிநெறி. வீட்டிறகு நிமித்தகாரணமாய் முதறபொருளை உணராதற்கு உபாயம் முன்று, அவை கேள்வி, விமரிசம், பாவனையென்பன.* அவற்றுட்கேள்வி இதனாற் கூறப்பட்டது. (சு)

நா. ௭. ஓரத்தாளள முள்ள துணரி நெருதலையாப்
போததுள்ள வேண்டா பிறப்பு. எ

இ-ள். உள்ளம் ஒருதலையா ஓரத்து உள்ளது உணரின—அங்ஙனங்கேட்ட உபதேசமொழிப்பொருளை ஒருவனுள்ளம் அளவைகளானும் பொருந்தமாற்றா நூற் தெளியவாராயந்து, அதனால் முதறபொருளையுணருமாயின, —பிறப்புப் போதது உள்ளவேண்டா— அவனுக்கு மாறிப் பிறப்புளதாக நினைக்கவேண்டா. எ-று.

ஒருதலையாவோரத்தென இயையும். அளவைகளும் பொருந்தாமாறும் மேலேயுரைத்தாம். இதனால் விமரிசம் கூறப்பட்டது. (எ)

நா. ௮. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. அ

இ-ள். பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்க—பிறப்பிற்கு முதற்காரணமாய் அவிச்சை கெட—சிறப்பு என்னும் செம்பொருள் காண்பது அறிவு—வீட்டிறகு நிமித்தகாரணமாய் செவ்வியபொருளைக் காண்பதே ஒருவாக்கு மெய்யுணர்வாவது. எ-று.

பிறப்பென்னும் பேதைமையெனவும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளெனவும், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தாரா. ஐவகைக்குற்றங்களுள் அவிச்சை ஏனையானகிறகுங் காரணமாதலுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்பிற்குக் காரணமாக்கிக் கூறினார். எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாகலால், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. தோற்றக்கேடுகளினமையின் நித்தமாய் நோனமை யாற்றனையொன்றுங் கலத்தலின்மையிறுய்தாய்த தானெல்லாவற்றையுங் கலந்து நிற்கின்ற முதறபொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மைத் தாதலபற்றி, அதனைச் செம்பொருளென்றார். மேல மெய்ப்பொருளெனவும் உள்ளதெனவுங்கூறியது உம் இதுபற்றியெனவுணாக. அதனைக் காண்கையாவது உயிர்தன்னைவிச்சைகெட்டு அதனோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தல். இதனைச் சமாதிரிபெனவுஞ் சுககிலத்திபானமெனவுங்கூறுப. உயிர உடம்பினைக்குங்காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது அஃது அதுவாய்த் தோன்றுமென்பது எல்லாவாகமங்கட்குந் துணிபாகலின், வீடெய்துவார்க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற்கேதுவாய் பாவனை கெடுத்தபொருட்டுக் கேவலப்பொருளையே பாவித்தலவேண்டுதலான, அதனை முன்னே பயிற்சாய் இதனின் மிக்கவுபாயமில்லையென்பதறிக்க. இதனாற் பாவனை கூறப்பட்டது. (அ)

* கேள்வியெனினும், சிவவணமெனினுமொக்கும். விமரிசமெனினும், சிவத்தலெனினும், மனமெனினுமொக்கும். பாவனையெனினும், பாவனையெனினும், நிதித்தியாசனமெனினுமொக்கும்.

கூ00. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சாதரா சார்தரு நோய. கூ

இ-ள். சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுகின்— ஒருவன் எல்லாப்பொரு
ட்குஞ்சார்பாய அச்செம்பொருளையுணர்ந்து இருவகைப்பற்றுமற ஒழுகவல்ல
னாயின்,— சார்தரும நோய அழித்து மற்றுச் சாதரா—அவனை முன் சா
ரக்கடவனவாய நின்ற துன்பங்கள் அவவுணர்வொழுகக்களையழித்துப் பின்
சாரமாட்டா. எ-று.*

ஆகுபெயரற்ற சாருமிடத்தையும் சாரவனவற்றையுஞ் சார்பெனறார். ஈண்
டொழுக்கமென்றது யோகநெறியொழுதலை. அஃது இயமம், நியமம், இரு
படி, உயிரினை, மனவொருக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதியை எணவகைப்
படும். அவற்றினப்பரப்பெல்லாம் ஈணநிபாப்பிறப்பெருதும், யோகநூல்களுட்கா
ண்க. மற்றுச் சாதராவெனவியையும். சாரக்கடவனவாய நின்ற துன்பங்களா
வன பிறப்பு அநாதியாய வருதலின் உயிரான அளவின்றியீட்டப்பட்ட வினைக
ளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான அனுபவித்தனவும் பிறந்தவுடம்பா
ன முகந்து நின்றனவுமொழியப் பின்னும்புவிக்கக்கடவனவாய்க் கிடந்தன.
அவை விளக்கின்முன்னிருளபோல ஞானயோகங்களின்முன்னாக் கெடுதலான,
அழித்துச்சாதராவெனறார். இதனை ஆருகதா உவாப்பெனப், பிறப்பிற்குக்
காரணமாகலான, நலவினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. மேனமுன்றுபாய
ததானும் பரம்பொருளையுணரப் பிறப்பறுமெனறார். அஃதறுமவழிக் கிடந்த
துன்பங்களெல்லாம் எனசெய்யுமென்னுங்கடாவையாசங்கித்து அவை ஞான
யோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையவுயிரைச் சாரமாட்டாமையானும் வேறுசார
பின்மையானும் கெட்டுவிடுமெனப்பது இதனாகுறப்பட்டது. (க)

கூ00. காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
ஹம் கெடக்கெடு நோய. கூ0

இ-ள். காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றை நாமம் கெட — ஞான
யோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையதாகக் விழைவு, வெறுப்பு, அவிசையென

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைத் திருக்கடலூர் உய்யவந்ததேவநாயனார்திருக்க
ளிறுப்படியாரிலே “சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகி னென்றமையாற—
சார்புணர்வு தானே தியானமுமாரு—சார்பு—கெடவொழுகி னல்ல சமாதியு
மாங் கேதப்—படவருவ தில்லைவினைப் பற்று.” எனவெடுத்தருளிச்செய்தார்.
இவவுய்யவந்ததேவநாயனார் பெருமபற்றப்படியிலுநில எழுந்தருளியிருந்தபொ
ழுது தமமையடைந்த ஓர்திபக்குவாபொருட்டு இந்நூலைச் செய்து, இதன்பெ
ருமையை உலகத்துள்ளார் உணர்ந்தயயுமாறு திருவுளங்கொண்டு, திருமப
லத்திற் சென்று வணங்கி, திருக்களிறுப்படியிலே இந்நூலைவகைக்குமளவில்
அத்திருக்களிறுக்கை நிமிர்ந்து இதனைவாங்கிப் பரமகருணாதியாகிய நடரா
சரது திருவடியிலே கொடுத்தமையால், அத்திருப்படைவீட்டினுள்ள எழுதுது
திருமடத்து முதலிகளும் தில்லைவாழ்ந்தனார் மூவாயிரவரும் மாகேசுராராற்ப
த்தெண்ணியிரவரும் திருக்கோயிறிருத்தொண்டு செய்யும் திருப்போ ஏழா
யிர்த்துத்தொளாயிரவரும் பிறரும் சநிதியிலே கூடிநின்று வியப்புற்று, இந
னாகுத் திருக்களிறுப்படியாரொனத் திருநாமஞ்சாத்தினாகுளென்றறிக்க. இது
சைவசித்தார்தசாத்நிரம் பதினான்குள்ளானது.

மிக்குற்றங்கண்முன்றனுடைய பெயருங்கூடக்கெடுத்தலான, — நோய கெடும — அவற்றின் காரியமாய வினைப்பயனகள் உளவாகா. எ-று.

அநாதியாய அவிச்சையும், அதுபற்றி யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கிதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருட்கட்செல்லுமாசையும், அதுபற்றி அதன்மறுதலேக்கட செல்லுங்கோபமுமென வடநூலார் குற்றமைந்தென்றா, இவா அவற்றுள் அகங்காரம் அவிச்சைக்கண்ணும் அவாவுதல் ஆகைக்கண்ணும்—வகுத்தலான, முன்றென்றா. இடையறாத ஞானயோகங்களின் முன்னா இக்குற்றங்கண் முன்றுங் காட்டுத்தீமுன்னாப் பஞ்சத்துயபோலுமாகலின், அமயிகுசி தோன்ற இவைமுன்றமைங்கெடவென்றார். இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாற்றுககது. கெடவென்பது எச்சத்தி ரிவு. நோயென்பது சாதியொருமை. காரணமாய அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தார காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமைபின், அவாக்கு வரக்கடவதுன்பங்க ளுமில்லையென்பது இதனா கூறப்பட்டது. முன்கிடந்த துன்பங்களும் மேல் வரக்கடவதுன்பங்களுமில்லாதல் மெய்யுணர்வின் பயனாகலின், இவையிரண்டு பாட்டும் இவ்வதிகாரத்தவாயின். இவ்வாற்றானே மெய்யுணர்நாதாக்கு நிற்பன எடுத்தவுடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயனக்குமேயென்பது பெற்றும். (க0)

நள ம அதி.— அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடாபறுத்ததாககு நடுவுநின்ற உடம்பும் அது கொண்ட வினைப்பயனகளும் நின்றமையின், வேதனைபற்றி ஓரோவழித் துறக்கப்பட்ட புலன்களமேற் பழைய பயிற்சுவயத்தான நினைவு செல்லுமனறே, அந்நினைவும் அவிச்சையென்ப பிறவிகு வித்தாமாகலின், அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வானறுத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

நகுக. அவாவென்ப வெல்லா வுயிராக்குமென ஞானறுத் தவாஅப் பிறப்பினும் வித்து. க

இ-ள். எல்லாவுயிராக்கும் எஞ்ஞானமும் தவாப் பிறப்பு நனும் வித்து—எல் லாவுயிராக்கும் எககாலத்துங் கெடாது வருகின்ற பிறப்பினை வினைக்கும் வி தது— அவா என்பது— அவாவென்று சொல்லுவா நூலோர். எ-று.

உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து அடுத்த வினையும், அது காட்டுங்கதிநிமித்தங் களும், அக்கதிக்கணவாவும் உயிரின்கண் முறையே வந்துதிப்ப, அறிவைமோ கம் மறைப்ப, அவவுயிரா அவவவா அக்கதிக்கட்கொணரி செல்லுமாகலான, அதனைப் பிறப்பினும் வித்தென்றும், கதிவயத்தானுதாய அவவுயிராவேறு பாட்டினும் அவை தன்மை திரியும் உறசாப்பிணி அவசாப்பிணி*யென்னுங்கால வேறுபாட்டினும் அது வித்தாதல் வேறுபடாமைபின் எல்லாவுயிராக்குமென ஞான்றுமென்றும், இஃது எல்லாச்சமயங்கட்குமொத்ததலான எனப்பென்று நுகறினா. இதனா பிறப்பிற்கு அவா வித்தாதல் கூறப்பட்டது. (க)

* உறசாப்பிணியாவது உலகம் வாழநாள போகமுதலியவற்றான வளா பிறைபோலப்பெருகங்காலம். அவசாப்பிணியாவது அஃது அவற்றாற் தேய்பி றைபோலச் சுருங்குங்காலம்.

௩௭௨. வேண்டுங்கால வேண்டும் பிறவாமை மறந்து
வேண்டாமை வேண்ட வரும். ௨

இ-ள். வேண்டுங்கால பிறவாமை வேண்டும்—பிறப்புத் துன்பமாதலறிந்த வன் ஒன்றை வேண்டிற் பிறவாமையை வேண்டும்;—அது வேண்டாமை வேண்ட வரும்—அப்பிறவாமை தான் ஒருபொருளையும் அவாவாமையை வேண்ட அவனுக்குத் தானேயுண்டாம். எ-று.*

அநாதியாகத் தான் பிறப்பு பிணி மூப்பிறப்புகளாற்றுவனமுற்று வருகின்ற மையையுணர்ந்தவனுக்கு ஆகை இன்பத்தின்கண்ணையாகலிற் பிறவாமையை வேண்டுமென்றும், ஈண்டைச் சிறிநின்பங்கருதி ஒருபொருளையாவின் அது பிறப்பினும் வித்தாயப் பினனும் முடிவிலலாத துன்பமே விளைத்தலின் அது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றுங் கூறினார். பிறவாமையின் சிறப்புக் கூறிப் பின் அது வரும்வழி கூறத் தொடங்குகின்றமைபின், மறது வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (௨)

௩௭௩. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செலவ மீண்டிலலை
யாண்டு மஃதொப்ப தில். ௩

இ-ள். வேண்டாமை அன்ன விழுச்செலவம் ஈண்டு இலலை — ஒருபொருளையும் அவாவாமையையொக்கும் விழுமிய செலவம் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகின்கணிலலை, — ஆண்டும் அஃது ஒப்பது இல்—இனி அவ்வளவேயன்று, கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின்கண்ணும் அதனையொப்பதிலலை. எ-று.

மக்களசெலவமும் தேவாசெலவமும் மேனமேனோக்கக் கீழாதலுடைமையின், தனக்கு மேலிலலாத வேண்டாமையை விழுச்செலவமென்றும், அதற்கு இரண்டிலகினுமொப்பதிலையென்றுங் கூறினார். ஆகமவளவைபோலாத காட்சியளவை எல்லாரானுந் தெளியப்படுதலின், மக்களசெலவம் வகுத்தது முறக் கூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், விழுச்செலவமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௭௪. தூயமை யெனப் தவாவினமை மறந்து
வாயுமை வேண்ட வரும். ௪

இ-ள். தூயமை எனப்பது அவாவினமை—ஒருவாககு வீடென்று சொல்லப்படுவது அவாவிலலாமை, — அது வாயுமை வேண்ட வரும்—அவ்வவாவில்லாமைதான் மெய்மையை வேண்டத் தானேயுண்டாம். எ-று.

வீடாவது உயிர் அவிச்சை முதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனைத் தூயமையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூயமையெனப்பதவாவின்மையென்றும், மெய்மையையுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான மெய்மையென்றுங் கூறினார். மறது மேலையதுபோல வினைமாற்றின்கணவந்தது. வேண்டுதல் இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவறுததல் வீட்டிற்குப் பரம்பையானன்றி நேரோயேதுவென்பது உம அது வரும்வழியும் இதனாகூறப்பட்டன. (௪)

* இவ்வருமைத்திருக்குறள் திருக்களிறுப்படியாரிலே “வேண்டுங்கால வேண்டும் பிறவாமை யெனமையால் — வேண்டு மஃதே யஃதொன்றும்—வேண்டினது— வேண்டாமை வேண்டவரு மெனமையால் வேண்டுக— வேண்டாமை வேண்டிமவன பால.” எனவெடுத்தருளிச்செயப்பட்டது.

௩௬௫. அறவ னென்பா ரவாவறரா மறையா
ரறருக வறற திலா. ௫

இ-ள். அறவர் என்பா அவா அறரா — பிறவியற்றவனென்று சொல்லப் படுவார் அதற்கு நேரேயேதுவாகிய அவாவறறவர்கள், — மறையா அறருக அறத்திலர் — பிறவேதுக்களற்று அஃதொன்றுமுதவர்கள், அவற்றற சிலதுன்பங்களற்றதலலது, அவாபோற பிறவியற்றிலா. எ-று.

இதனால் அவாவறுத்தாரது சிறப்பு விதிமுகத்தானும் எதிர்மறைமுகத்தானும் கூறப்பட்டது (௫)

௩௬௬. அஞ்சவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிபப தோரு மவா. ௬

இ-ள். ஒருவனை வஞ்சிபபது அவா—மெய்யுணராதலீராகிய காரணங்களெல்லாமெய்தி அவற்றான லீடெய்தற்பாலனாய் ஒருவனை மறவிவழியாற புகுந்து பின்னும் பிறப்பின்கண்ணே வீழ்த்துக் கெடுக்க வல்லது அவா, — அஞ்சவதே அறன்—ஆகலான், அவவவாவை அஞ்சிக்காப்பதே துறவறமாவது. எ-று.

ஒருமென்பன அசைநிலை, அநாகியாயப போந்த அவா, ஒரோவழி வாயமை வேண்டலையொழிந்து பராககார காவானுயின், அஃதிடமாக அவனறியாமற புகுந்து, பழையவியற்கையாய நின்று பிறப்பிணையுண்டாக்குதலான், அதனை வஞ்சிப்பதென்றா. காத்தலாவது வாயமை வேண்டலை இடைவிடாது பயின்று அது செய்யாமற பரிகரித்தல். இதனால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக் காப்பதே அறமென்பது உங் கூறப்பட்டன. (௬)

௩௬௭. அவாவனை யாற்ற வறுப்பிற றவாவனை
தானவேண்டு மாற்றான வரும். ௭

இ-ள். அவாவனை ஆற்ற அறுப்பின் — ஒருவன் அவாவினையஞ்சித் துவரக் கெடுக்கவல்லனாயின், — தவா வனை தான வேண்டும் ஆற்றான வரும்—அவனுக்குக் கெடாமைக்கேதுவாகிய வனை தான விரும்புநெறியானேயுண்டாம். எ-று.

கெடாமை பிறவித்துன்பங்களானழியாமை. அதற்கேதுவாகிய வனையென்றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களை. வனை சாதிக்கொருமை. தான விரும்புநெறி மெய்வருந்தாரெறி. அவாவனை முற்றவறுத்தானாகு வேற்றஞ்செய்ய வேண்டா, செய்தனவெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. இதனால் அவாவறுத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௭)

௩௬௮. அவாவிலலார்க கிலலாகுந் துன்பமஃ துண்டேற
றவாஅது மேனமேல வரும். ௮

இ-ள். அவா இலலார்ககுத் துன்பம் இல்லாகும்—அவாவிலலாதார்ககு வரக்கடவதொருதுன்பமுமில்லை, — அஃது உண்டேல தவாது மேனமேல வரும்— ஒருவற்குப் பிறகாரணங்களெல்லாயினறி அஃதொன்றுமுண்டாயின், அதனானே எல்லாததுன்பங்களும் முடிவினறி இடைவிடாமல வரும். எ-று.

உடம்பு முகநதுநின்ற துன்பம் முன்பே செய்துகொண்டதாகலின், ஈண்டுத் துன்பமென்றது இதப்பொழுது அவாவாற செய்துகொளவனவற்றை. தவாது மேனமேல வருமென்றது, மூவகைத்துன்பங்களுமென்பது பெற்றும். இதனால் அவாவே துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது, (௮)

௩௬௯. இனப மிடையரு தீண்டு மவாவென்னுந்
துனபத்துட இனபங் கெடின. ௬

இ-ள். அவா என்னும் துனபத்துடினபம் கெடின— அவாவென்று சொல்
லப்படுகின்ற மிகக் துனபம் ஒருவற்குக் கெடுமாயின்,— ஈணம் இனபம்
இடையருது — அவன் வீடு பெற்றவழியேயன்றி உடம்போடு நின்றவழியும்
இனபமிடையருது. எ-து.

துனபத்துடினபம் ஏனைத்துனபங்களெல்லாம் இனபமாக வருதலுன்பம்.
வினைவினகண்ணையன்றித் தோற்றத்தினகண்ணுந் துனபமாகலின், இவ்வாறு
கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து அவாவென்னுந் துன்ப
த்துடினபமென்றும், அது கெட்டாகக் கு மனநதிமாறுது நிரம்பி நிறைவான
ஈணமினபமிடையருதென்றுங் கூறினார். இனி ஈணம் மெனபதற்குப் பெரு
குமென்றுரைப்பாருமுளா, இதனால் அவாவறுத்ததா லீட்டினபம் உடம்போடு
நின்றே எய்துவனென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௩௭௦. ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னநநிலையே
பேரா வியற்கை தரும். ௧௦

இ-ள். ஆரா இயற்கை அவா நீப்பின்— ஒருகாலும் நிரம்பாதவியலினையு
டைய அவாவினை ஒருவன் நீக்குமாயின்,— அநநிலையே பேரா இயற்கை தரும்
— அநநீப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே எஞ்ஞானமும் ஒருநிலைமையனாமியல்
பைக் கொடுக்கும். எ-து.

நிரம்பாமையாவது தாமேயன்றித் தம்பயனும் நிலையாமையின் வேண்டாத
னவாய் பொருள்களை வேண்டி மேனமேல் வளாந். அவ்வளாசுசிக் கு அள
வினமையின், நீத்தலே தக்கதென்பது கருத்து. கவிப்புக் கவறசிகளும் பிறப்
புப்பிணி மூப்பிறப்புகளும் முதலாயினவின் உயிர் நிரதிசயவினபத்ததாய்
நிறைவின், வீட்டினைப் பேராவியற்கையென்றும், அஃது அவா நீத்தவழிப் பெ
றுதல் ஒருநிலையாகலின் அநநிலையே தருமென்றுங் கூறினார். “நனரு ஞாலங்
கடந்துபோய் நல்லிந் திரிய மெல்லாநீத—தொனருய்க் கிடந்த வரும்பெரும்
பாழுலப்பி லதனை யுணர்நதுணர்நது— செனருங் கினபத் துனபங்களசெற
றிக்களைநது பசையறறு—லன்றே யப்போ தேவீடு மதுவே வீடு வீடாமே.”*
என்பதும் இக்கருத்தேபற்றி வந்தது. இநநிலைமையுடையவனை வடநூலார
சீவனமுத்தன்னப. இதனால் வீடாவது இதுவென்பது உம அஃது அவாவறுத்
தார்க்கு அப்பொழுதேயுளதாமெனபது உங் கூறப்பட்டன. (௧௦)

துறவறவியல் முற்றிறது.

இவ்வாறான இமமை மறுமை வீடென்னுமுன்றையும் பயத்தற்சிற்
புத்தாய் அறங்கூறினார், இனிப் பொருளுமினபமுங் கூறுவாரா, அவற்றின்மு
தற்காரணமாகிய ஊழினவலி கூறுகின்றார்.

* திருவாய்மொழி, எழு ம திருப்பதிகம், ௬.

நாடி ம அதி. — ஊழ்.

அஃதாவது இருவினைப்பயன செபதவனையே செனறடைதற்கேதுவாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உணமை, தெய்வம், நியதி, விதியென்பன ஒரு பொருட்களினி. இது பொருளினப்பங்குளிரண்டற்கும் பொதுவாய ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையானும் மேற்கூறிய அறத்தோடியையுடையமையானும், அத னன்றுதிககண் வைக்கப்பட்டது.

நா.க. ஆகூழாற றேன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற றேன்று மடி. க

இ-ள். கைப்பொருள் ஆகு ஊழால் அசைவினமை தோனறும் — ஒருவற குக் கைப்பொருளாதற்குக் காரணமாகிய ஊழான முயற்சியுண்டாம்,—போ கு ஊழால் மடி தோனறும்—அஃதிதிதற்குக் காரணமாகிய ஊழான மடியு ண்டாம். எ-று.

ஆகூழ் போகூழெனவும் வினைத்தொகைகள் எதிகாலத்தான் விரிக்கப்பட டிக சாரணப்பொருளவாய நின்றன. அசைவு மடி பொருளின்கைவழிவுகடகு ததுணைக்காரணமாய முயற்சி மடிகளையுந் தானே தோனறுவிக்குமென்பது கருத்தது. (க)

நா.எ. பேதைப் படுக்கு மிழவூழ் மறிவகறறு
மாகலூ முறறக கடை. உ

இ-ள். இழவு ஊழ் (உறறக்கடை) அறிவு பேதைப்படுக்கும் — ஒருவனுக் கு எல்லாவறிவுமுளவாயினும், கைப்பொருளிழத்தற்கேதுவாகிய ஊழ்வந்துற றவிடத்து அஃது அதனைப் பேதைபாக்கும்,—ஆகல ஊழ் உறறக்கடை அக் கறறும்—இனி அவனறிவு சுருங்கியிருப்பினும் கைப்பொருளாதற்கேதுவாகிய ஊழ்வந்துறறவிடத்து அஃதனை விரிக்கும். எ-று.

கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. இழவூழ் ஆகலூழென்பனவி ரணமே வேறுமைத்தொகை. உறறக்கடையென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்ட து. இயற்கையானவறிவையும் வேறுபடுக்குமென்பதாம். (உ)

நா.எ. நுண்ணிய நூலபல கறபினு மறறுந்தன
னுணமை யறிவே மிகும். நா

இ-ள். நுண்ணிய நூல பல கறபினும் — பேதைப்படுக்குமுமுடையானெ ருவன் நுண்ணியபொருள்களையுணாததும் நூலபலவற்றையுங் கறறுவையினும், — மறறும் தன் உணமையறிவே மிகும்— அவனுக்குப் பின்னற தன்னுழா னுகிய பேதைமையுணாவே மேறபிம். எ-று.

பொருளினுணமை நூலினமேலேறப்பபட்டது. மேறபிதல கலவியறிவைப் பின்னிவகுத்தகாககிச செயலுக்குத் தான முறபிதல, “காதன மிகுழிக கறறவுந் கைகொடா— வாதல கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்” எனப துமது. செயற்கையானவறிவையுங் கீழ்ப்பிததுமென்பதாம். (நா)

*சேவகசுந்தாமணி, கண்கமாலையாரிலம்பகம், எசு.—காதன மிக்முழிக் கற றவுந் கைகொடா— வாதல கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமாற— ருது துற றுபு தங்கிய வண்டனாக — கேத் மிறறென வெண்ணுமென நெஞ்சோ.

நாச. இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு. ச

இ-ள். உலகத்து இயற்கை இருவேறு — உலகத்து ஊழினாயவியற்கை இரண்டுது,— திருவேறு தெள்ளியராதலும் வேறு— ஆதலாற் செலவமு டையராதலும் வேறு அறிவுடையராதலும் வேறு. எ-று.

செல்வத்தினைப்படைத்தலுங் காததலும் பயனகோடலும் அறிவுடையாக் கலலதியலாவனறே, அவ்வாறன்றி அறிவுடையா வறியராகவும் ஏனையா செ லவராகவுங் காண்டலான, அறிவுடையராதற்காகுமுழ் செலவமுடையராதற் காகாது, செலவமுடையராதற்காகுமுழ் அறிவுடையராதற்காகாநென்றதாயி றறு. ஆகவே செலவஞ்செய்யங்கால் அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டா வென்பது பெற்றும். (ச)

நாரு. நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாரு செலவஞ் செயற்கு. ரு

இ-ள். செலவம் செயற்கு—செல்வத்தைப்பாகுதற்கு—நல்லவை எல்லாம் தீயவாம்— நல்லவைபெல்லாந்தீயவாய் அழிக்கும்,— தீயவும் நல்லவாம்— அதுவேயன்றித் தீயவைநாமும் நல்லவாய் ஆக்கும் ஊழ்வயத்தான.எ-று.

நல்லவை தீயவையென்பன காலமும், இடனும், கருவியும், தொழிலுமு தலாயவற்றை. ஊழானென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றும்.* அழிக்குமுமுற்றவ ழிக் காலமுதலிய நல்லவாயினும் அழியும், ஆகுமுமுற்றவழி அவை தீயவா யினும் ஆகுமென்பதாயிற்று. ஆகவே காலமுதலிய துணைக்காரணங்களையு ம் வேறுபடுகமுமென்பது பெற்றும். (ரு)

நாசு. பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுயத்துச
சொரியினும் போகா தம். சு

இ-ள். பால அல்ல பரியினும் ஆகாவாம்—தமக்கூழல்லாதபொருள்கள் வரு நதிககாப்பினும், தமமிடத்து நிலலாவாம்,—தம் உயத்துச சொரியினும் போ கா—ஊழாற்றமவாய்பொருள்கள், புறத்தே கொண்டுபோய்ச் சொரிந்தாலும், தமமைவிட்டுப் போகா. எ-று

பொருள்களினிலையும் போக்கும் ஊழினுவதல்லது காப்பிகழ்ச்சிகளானு காவென்பதாம். இவைபாறுபாட்டானும் பொருட்குக்காரணமாய் ஊழினவலி கூறப்பட்டது. (சு)

நாள். வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துயத்த லரிது. எ

இ-ள். கோடி தொகுத்தார்க்கும்—ஐம்பொறிகளான துகரப்படும பொரு ள்கள் கோடியை முயன்று தொகுத்தார்க்கும்—வகுத்தான் வகுத்தவகையல் லால் துயத்தல் அரிது—தெய்வம் வகுத்தவகையானல்லது துகரத்துண்டா காது. எ-று.

* இவ்வாறு அதிகாரத்தால் வருவித்துமுடிப்பதனை வடநூலா அதுஷங் கமென்பா.

ஒருயிர் செய்தவினையின் பயன் பிறிதோருயிரின்கட்செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வருத்தலின், வருத்தானென்றா. “இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான.” எனபதனை உயாதினையாயிற்று. படையாதாக்கேயன்றிப் படைத்தாக்கு மென்றமையான, உமமை எச்சவுமமை. வேறுமுயற்சிகளாற் பொருள்களைப் படைத்தல்லலது துகாத்தலாகாது அதற்கு ஊழ் வேண்டுமென்பதாயிற்று. (எ)

நடபு. துறப்பாரமற் றுபுர விலலா நுறப்பால

வூட்டா கழியு மெனின.

அ

இ-ள். துபுரவு இல்லா துறப்பா—வறுமையானாகாச்சியில்லாதா துறக்குகருத்ததையராவா, — உறப்பால ஊட்டா கழியுமெனின—ஊழ்கள் உறுதற்பாலவாய துன்பங்களை உறுவியாதொழியுமாயின. எ-று.

துறப்பாரென்பது ஆரீரெறிகாலமுற்றுச்சொல். தமமால் விடப்பெறுவன தாமே விடப்பெறுவதைத் துற நருத்துவேறுபாட்டாற்றுன்பமுறுகின்றது ஊழின்வலியானென்பது எஞ்சிநிறைவின், மன ஒழியிடுகக்கண்வந்தது. (அ)

நடபு. நன்னுறகா னல்லவாக காண்பவ ரன்னுறகா

லல்லா படுவ தெவன.

சு

இ-ள். நன்று ஆங்கால் நல்லவாக காண்பவா—நலவினை வினையுங்கால் அதன்வினையாய இன்பங்களைத் துடைக்குநதின நாடாது இவை நல்லவென்று இயைந்தனுபவிப்பா—அன்று ஆங்கால் அல்லற்படுவது எவன்—ஏனைத்திவினை வினையுங்கால் அதன்வினையாயதுன்பங்களையும் அவ்வாறனுபவியாது துடைக்கருதின நாடி அல்லலுழப்பது என்கருதி! எ-று.

தாமே முன்செய்துகொண்டமையானும், ஊட்டாது கழியாமையானும், இரண்டியைநத்துபவிகற்பால், அவற்றுள் ஒன்றற்கு இயைந்தனுபவித்தது ஏனையதற்கு அது செய்யாது வருகதுதல் அறிவனென்பதாம். இவைமூன்று பாட்டானும் இன்பத்துன்பங்கட்குக் காரணமாய ஊழின்வலி கூறப்பட்டது.

நடபு. ஊழிற பெருவலி யாவுள மறநென்று

சூழினுந் தான்முந் துறும்.

க0

இ-ள். மறநென்று சூழினும் தான் முந்துறும்—தன்னை விலக்குதற்பொருட்டித் தனக்கு மறுதலையாவதோருபாயத்தைச் சூழினும், தான் அவ்வுபாயமேயானும் பிறிதொன்றானும் வழியாக வந்து அச்சுழ்ச்சியினமுற்பட்டி நிற்கும்,—ஊழிற பெருவலி யா உள — அதனால் ஊழ்போல மிகவலியுடையன யாவையுள! எ-று.

பெருவலி ஆகுபெயா, சூழ்தல் பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல். செய்தற்கேயன்றிச் சூழ்தற்கும் அவதி கொடாதென்றமையின், உமமை எச்சவுமமை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின், ஊழே வலியதென்பதாம். இதனால் அவ்விருவகையுழின் வலியும் பொதுவாகக்கூறப்பட்டது. (க0)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய பொருளினபங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவானெடுத்தனகொண்டார். அது தனதுணைக்காரணமாய அரசன்தி கூறவேயடங்கும். அரசன்தியாவது காவலைநடாத்துமுறைமை. அதனை அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியலென மூவகைப்படுத்தி, மலாத்லையுலகிற்குயிரொனசுகிறந்த அரசன்தியுலகு இருபத்தைந்ததிகாரத்தாற் கூறுவானெருடங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார்.

நட்ச ம அதி. — இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவனநன் நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலருருவாய நின்னு உலகங்காத்தலின், இறையெனாரா, “திருவுடை மன்னரைக் காணிற நிருமலைக் கண்டேனே யென்னும்”* எனது பெரிபாரும பணித்தார்.

நட்ச. படைகுடி கூழமைச்சு நடமா ணுறு

முடையா னரசரு ளேறு. க

இ-ள். படை குடி கூழ அமைச்சு நடப்பு அரண் ஆறும் உடையான்—படையுறு குடியுறு கூழும் அமைச்சும் நடபும அரண்மென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங்கங்கையுமுடையவன்—அரசருள் ஏறு—அரசருள் ஏறுபோலவான். எ-று.

நாணிக குடியெனறது அதனையுடைய நாட்டினை. கூழெனறது அதற்கேதுவாய பொருளை. அமைச்சு, நாடி, அரண், பொருள், படை, நடபெனப்பதே முறையாயினும், நாணிச் செய்யுணுகதிப பிறழ வைக்காரா. ஆறுமுடையானெனறதனால், அவற்றை ஒன்றிலவதியும் அரசன்தி செல்லாதென்பது பெற்றும்; வடநூலா இவற்றிற்கு அங்கமெனப் பெயர்கொடுத்தனஉம அது நோக்கி. ஏறென்பது உபசாரவழக்கு. இதனால் அரசறங்கமாவன இவையென்பதுஉம இவை முற்றமுடைமையே அவனவெற்றிகேதுவென்பதுஉம கூறப்பட்டன.

நட்ச. அஞ்சாமை யீகை யறிவுக்க மிரநான்கு

மெஞ்சாமை வேந்தற கியலபு. உ

இ-ள். வேந்தற்கு இயலபு—அரசனாகியலபாவது—அஞ்சாமை நகை அறிவு ஊக்கம் இந்நான்கும் எஞ்சாமை—திண்மையும் கொடையும் அறிவும் ஊக்கமுமென்னும் இந்நான்கு குணமும் இடைவிடாது நிறறல். எ-று.

ஊக்கம் வினைசெய்தற்கண் மனவெழுச்சி. இவற்றை அறிவு ஆறங்கத்திற்குமுறித்தி, நகை படைக்குறித்து, ஏனைய வினைக்குரிய, உயிர்க்குணங்களுள்

* திருவாய்மொழி, நட்ச ம திருப்பதிகழ, அ.—திருவுடை மன்னரைக் காணிற நிருமலைக் கண்டேனே யென்னு—முருவுடை வண்ணங்கள் காணினுலகளா தானென்று துள்ளுங்—கருவுடைத் தேவிறக ளெல்லாங் கடல்வண்ணன கோயிலே யென்னும்—வெருவினும் நீழ்வின மோவாள கண்ணன கழல்கள விருமபுமே.

தூன்று தோன்ற ஏனையவடங்கிவரும், அவறதுள் இவையடங்கின, அரசறகுக் கெடுவன பலவாமாகலின், இவை எப்பொழுதுநதோன்றி நிறறல இயலபாக வேண்டுமென்பார், எஞ்சாமை வேறதற்கியலபென்றா. (உ)

ந-அந. தூங்காமை கலவி துணிவுடைமை பிமமூன்று
நீங்கா நிலஞள பவறகு. ந

இ-ள். நிலன ஆளபவறகு — நிலத்தினையாளுந்திருவுடையாற்கு—தூங்காமை கலவி துணிவுடைமை இமமூன்றும் நீங்கா—அக்காரியங்களில் விரைவுடைமையும் அவையறித்தகேற கலவியுடைமையும் ஆணமையுடைமையுமாகிய இம்மூன்றுகுணமும் ஒருகாலும் நீங்கா. எ-று.

கலவியது கூறுபாடு முன்னாகுகூறப்படும. ஆணமையாவது ஒன்றையும் பாராது கடிதிறசெய்வதாகலின், அஃது ஈண்டு உபசாரவழக்காற துணிவெனப்பட்டது. உமமை இறந்ததுதழீயுவெச்சவுமமை. இவறறுட்கலவி ஆறங்கத்திறகு முரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. நீங்காவெனபதற்கு மேலெஞ்சாமைக்குரைத்தாங்குரைக்க. (ந)

ந-அச. அறனிமுககா தலலவை நீக்கி மறனிமுககா
மான முடைய தரசு. ச

இ-ள். அறன இமுககாது — தனக்கோசிய அறதகின் வருவாதொழுகி—அலலவை நீக்கி — அறனலலவை தனனாட்டினகண்ணும் நிகழாமறகடிந்து—மறன இமுககா மானம் உடையது அரசு—வீரதகின் வருவாது தாழவினமை யினையுடையான அரசன். எ-று.

அவவறமாவது ஒதல், வேட்டல், ரதலென்னும் பொதுதொழிலினும், படைக்கலம் பயிற்சல், பலலுயிரோம்பல், பகைத்திறந்தெறுதலென்னுஞ் சிறப்பதொழிலினும், வருவாது நிறறல். “மாண்ட—வறநெறி முதறறே யரசின் கொற்றம்” என்பதனால் இவவறம் பொருட்கு காரணமாதலறிக. அலலவை கொலை, களவு முதலாயின. குற்றமாய மானத்தின்க்குதற்கு, மறனிமுககாமானமென்றா, அஃதாவது “வீறினமையின் விலங்காமென மதவேழமு மெறியா—னேறுண்டவர் நிகராயினும் பிறாயிச்சிலென நெறியான— மாறனமையின் மறமவாடு மென நினையாறாயு மெறியா—னாறனமையின் முசியாறாயு மெறியானயி லுழவன்.”* எனவும “அழியுநா புறக்கொடையிலவே லோசசான்” எனவுஞ்சொல்லப்படுவது. அரசு அரசனது தனமை, அஃது உபசாரவழக்கால அவனறன மேனினது. (ச)

ந-அரு. இயறறலு மீட்டலுங் காததலுங் காதத
வகுத்தலும் வல்ல தரசு. ரு *

இ-ள். இயறறலும்—தனக்குப் பொருள்கள வருமவழிகளை மேனமேலுளவாகதலும்—ரட்டலும்—அங்கனம் வந்தவறறை ஒருவழித்தொகுத்தலும்—காததலும்—தொகுத்தவறறைப் பிறாகொள்ளாமற காததலும்—காதத வகுத்தலும்—காததவறறை அறம்பொருளினபறகளின்பொருட்டு விடுத்தலும்—வல்லது அரசு—வல்லவனே அரசன். எ-று.

* சீவகசுந்தாமணி, மல்குகளிலம்பகம், கடுகம்.

ஈட்டல், காத்தல், வருத்தலெனவற்றிற்கேற்ப இயற்றலென்பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவரையழித்தலும், திறைகோடலும், தன்னுமி தலையளித்தலும் முதலாயின. பிறொன்றது பகைவா, கள்வர், சுற்றத்தா, வினைசெய்வார முதலாயினா. கடவுளா, அந்தணா, வறியோரொன்றிவாக்கும் புகழிற்குகொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும், பாணை, குதிரை, படை, நாடி, அரணென்றிவற்றிற்கும் பகையொடுக்கூடலிற் பிரிக்கப்படுவார்க்குந் தன்னிற் பிரிதலிற் கூட்டப்படுவார்க்குந் கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களானுகர்வனவற்றிற்குந் கொடுத்தலை இனப்பொருட்டாகவுவகொள்க. இயற்றனமுதலிய தவறாமற்செய்தல் அரிதாகலின், வல்லதென்றார். இவை நான்குபாட்டானும் மாட்சியே கூறப்பட்டது. (நு)

ந.அ.சு. * காட்சிக் கெளரியன கடுஞ்சொல்ல னல்லனென்

மீக்கூறு மன்ன னிலம்.

சு

இ-ள். காட்சிக்கு எளிபன் — முறைவேண்டினாக்குங் குறைவேண்டினாக்குங் காண்டறகெளியுய — கடுஞ்சொல்ல னல்லனென் — யாவாமாட்டுங் கடுஞ்சொல்லல்லலுமாயின், — மன்ன னிலம் மீக்கூறும — அம்மன்னனது நிலத்தை எல்லாநிலங்களினும் உயர்த்துகூறும் உலகம். எ-று.

முறைவேண்டினா வலியரானலிவெய்தினா, குறைவேண்டினா வறுமையுற்றிரந்தா. காண்டறகெளிமையாவது பேரத்தாணிக்கண அந்தணா சான்றோருள்ளிடாரோடு செவ்வியுடையனாயிருத்தல், கடுஞ்சொல் கேள்வியினும் வினையினும் கடியவாய சொல், நிலத்தை மீக்கூறுமெனவே, மன்னனை மீக்கூறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. மீக்கூறுதல் இவன் காக்கின்ற நாடு பசிபிணி பகை முதலியவினறி யாவாக்கும் பேரினப்பந்தருதலிற் நேவருலகினும் நனறெனநல். உலகமென்னுமெழுவாய வருவிக்கப்பட்டது. (சு)

* ந.அ.எ. இனசொலா லீத்தளிக்க வல்லாறகுத தன்சொலாற்
முன்கண் டனைத்திவ வுலகு. எ

இ-ள் இனசொலால் ராது அளிக்க வல்லாறகு—இனியசொல்லுடனே ரதலைச்செய்து அளிக்கவல்ல அரசனுக்கு— இவவுலகு தன்சொலால் தான்கண் டனைத்து—இவவுலகந் தனபுகழோடு மேவித் தான்கருதியவளவிறுமம். எ-று.

இனசொல் கேள்வியினும் வினையினும் இனியவாய சொல். ரதல் வேண்டிவாக்குவேண்டிவன கொடுத்தல், அளித்தல் தன்பரிவாரத்தானும் பகைவரானும் நலிவுபடாமற்காத்தல். இவை அரியவாகலின் வல்லாறகென்றும், அவனமனை முழுதுமாளுமாகலின் இவவுலகென்றுங் கூறினா. கருதியவளவிறுதல் கருதியபொருளெல்லாஞ்சுரத்தல். (எ)

ந.அ.அ. முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட

கிறையென்று வைக்கப் படும்.

அ

இ-ள். முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன்—தான் முறைசெய்து பிராநலியாமற் காத்தலையுரு செய்யுமரசன், — மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப்

பதிம்—பிறப்பான் மகனேயாயினும், செயலான மக்கட்குக் கடவுளென்று வேறு வைக்கப்படும். எ-று.

முறை அறநூலும் நீதிநூலும் சொல்லும் நெறி. பிறொன்றது மேற்சொல்லியாரை. வேறுவைத்தல் மக்களிற்பிரித்து உயர்த்துவைத்தல். (அ)

ந.அக. செவிகைப்பச சொறப்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் கவிகைக்கீழ்த தங்கு முலகு. கூ

இ-ள். சொல் செவி கைப்பப் பொறுக்கும் பண்பு உடை வேந்தன்—இடிக்குறதுணையாயினா சொற்களைத் தனசெவி பொறுதாகவும் விளைவுநோக்கிப் பொறுக்கும் பண்புடைய அரசனது—கவிகைக்கீழ்த தங்கும் உலகு—குடைநிழற்கண்ணே தங்கும் உலகம். எ-று.

செவிகைப்பவென்றதற்கேற்ப இடிக்குறதுணையென்பது வருவிக்கப்பட்டது. நாவிலுலத்தைச் செவிமேலேற்றிக் கைப்பவென்றார். பண்புடைமை விசேடவுணர்வின்னதால், அறநீதிகளிறறவருமையின், மணமுழுதுந் தானேயாளுமென்பதாம். (க)

ந.கூ0. கொடையளி செங்கோல குடியோம்ப னான்கு முடையானும் வேந்தாக கொளி. க0

இ-ள். கொடை—வேண்டிவராகு வேண்டிவன கொடுத்தலும்— அளி—யாவாக்குந் தலையளி செய்தலும்—செங்கோல— முறை செய்தலும்—குடி ஒம்பல்—தளர்த குடிகளைப் பேணலுமாகிய— நான்கும் உடையான்—இந்நான்குசெய்கையுமுடையவன் — வேந்தாக்கு ஒளியாம்— வேந்தாக்கெல்லாம் விளக்காம். எ-று.

தலையளி முகமலர்தினியகூறல். செவவியகோலப்போற்றின், செங்கோலென்பப்பட்டது. குடியோம்பலெனவெடுத்தது கூறினமையால், தளர்த்திப் பெற்றும் அஃதாவது ஆறிலொன்றாய் பொருடனையம் வறுமை நீங்கியவழிக் கொள்ளல்வேண்டின் அவ்வாறுகோடலும், இழத்தல்வேண்டின் இழத்தலுமாம் சாதிமுழுதும் விளக்கலின், விளக்கென்றார். ஒளி ஆகுபெயர். இவையைநதுபாட்டானும் மாட்சியும் பயனும் உடனகூறப்பட்டன. (க0)

சு0 ம் அதி.— கல்வி.

அஃதாவது அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். அவையாவன அறநூலும், நீதிநூலும், யானை, குதிரை, தேர், படைக்கலமென்றவற்றினுள்ளும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடையராயக்கால தன்னுயிராகேயென்றி மன்னுயிராக்கும் பயன்படுத்தலேகூறி, இஃதரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும், யாவாக்கும் உறுதி பயத்தற்சிறப்புடைமையிற் பொதுப்படக் கூறுகின்றார். மேல தூங்காமைகலவியெனத் தோற்றவாய்செய்த மாட்சியை விரித்துக்கூறுகின்றமையின், இஃகிறைமாட்சியினின் வைக்கப்பட்டது.

ந.கூக. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிறக் வதற்குத் தக. க .

இ-ள். கற்பவையென கசடு அறக் கற்க—ஒருவன் கற்கப்படுதல்களைப் பழுதறக் கற்க;—கற்பின அதற்குத் தக நிறக—அவ்வனங்கற்றால் அககல்விக்குத்தக அவை சொல்லுகின்ற நெறிககண்ணே நிறக. எ-று.*

கற்பவையெனறதனை, அறம்பொருளினபம் வீடென்னுமுறுதிப்பொருளு ணாததுவனவனறிப் பிறப்பொருளுணாததுவன சினனாபலிப்பிச் சிறத்தியின ராக்கு ஆகாவெனபது பெற்றும். கசடறக்கற்றலாவது விபரீதவையங்களை நீக்கி மெயப்பொருளை நல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயிறல். நிறறலாவது இல வாழவுறிக் “கருமமு முளபடாப் போகமுந் துவவாத—தருமமுந் தக்காராக கே செய”**தலினும், துறந்துழித் தவத்தான மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலி னும், வழுவாமை. சிறப்புடை மகற்காயிற கற்றலவேண்டுமென்பதுஉம், அவ னுற கற்கப்படுதல்களும், அவற்றைக் கற்குமாறும், கற்றதனா பயனும் இத னுறகூறப்பட்டன. (க)

நகூஉ.. எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவவிரண்டுங்

கண்ணென்ப வாழு முயிராககு.

உ

இ-ள். எண் எனப் ஏனை எழுத்து எனப் இவவிரண்டும்—அநியாதார எண் ணென்று சொல்லுவனவும் மறையெழுத்தென்று சொல்லுவனவுமாகிய கலை களிரண்டினையும்—வாழும் உயிர்க்குக் கண் எனப்—அநிரதார சிறப்புடையு மிரகட்குக் கண்ணென்று சொல்லுவா. எ-று.

எண்ணென்பது கணிதம் அது கருவியுரு செய்கையுமென இருவகைப்படும, அவை ஏரம்பமுதலிய தூலகளுட்காணக். எழுத்தெனவே, அதனோடொற்று மையுடைய சொல்லுமடங்கிறது. இவவிருதிறமும், அறமுதற்பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாகலின், கண்ணென்பபட்டன. அவை கருவியாதல் “ஆதி முதலொழிய வல்லா தனவெண்ணி—நீதி வழுவா நிலைமையவான—மாதே —யறமார பொருளினபம் வீடென நிவற்றின—நிறமாமோ வெண்ணிறந்தா ற செப்பு.” “எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீராதான—மொழித்திறந்தின் முட்டறுப்பா னுது—மொழித்திறத்தின் — முட்டறுத்த நல்லோன முதனாற பொருளுணர்ந்து—கட்டறுத்து வீடு பெறும்.” இவற்றானறிக. எனப்பெனப்பவ றதுள, முன்னையவிரண்டும் அஃறிணைப் பனமைப்பெயர், பின்னது உயர்திணை பபனமைவினை. அநியாதார அநிரதாரொன்பன வருவிககப்பட்டன. சிறப்புடை யுயிரொன்றது மக்களுயிருளானும் உணர்வுமிக்குடியுடைபத்தினை. இதனா கற்கப்படு தூலகட்குக் கருவியாவனவும் அவற்றின்நிபமைபாழையுக் கூறப்பட்டன. (உ)

நகூங் கண்ணுடைய ரொன்பவா கற்றோ முகத்திரண்டு

புண்ணுடையா கல்லாதவா.

ந

இ-ள். கண் உடையர் எனப்பவா கற்றோ—கண்ணுடையனொன்று உயாத் துச் சொல்லப்படுவார கற்றவரோ, — கல்லாதவா முகத்து இரண்டு புண் உடையா—மறறைக் கல்லாதவர் முகத்தினகண் இரண்டுபுண்ணுடையர், கண் ணிலா. எ-று.

* நாலடியார், அறிவுடைமை, — கருமமு முளபடாப் போகமுந் துவவா த்—தருமமுந் தக்காராககே செய்யா—வொருநிலையே—முட்டினறி மூன்று முடியுமே லஃதெனப்—பட்டினம் பெற்ற கலம்.

தேயயிடையிட்டவற்றையுங் காலமிடையிட்டவற்றையுங் கர்ணம் ஞானக்க ண்ணுடைமையிற் கற்றுகாக கண்ணுடையொன்றும், அஃகினறி நோய மு தலியவற்றை யுனபஞ்செய்யும் ஊனகண்ணேயுடைமையிற் கல்லாதவரைப புண்ணுடையொன்றுங் கூறினா. மேற்கண்ணனமைபுணர்நின்ற ஊனகண் ணின் மெய்மமை கூறியவாற்றான, பொருணாலகையுங் கருவினாலகையுங் கற் றாதயாவும் கல்லாதாரதிழிவும் இதனாற்றெருத்துக் கூறப்பட்டன. (௩)

௩௬௪. உவப்பத தலைக்கூடி யுள்ளப பிரித

லனைததே புலவா தொழில். ௪

இ-ள். உவப்பத தலைக்கூடி உள்ளப பிரிதல அனைததே—பாவனையும் அவரு வகுமாறு தலைப்பெய்து இனி இவரை யாமெவ்வனங் கூடுதுமென நினை யு மாறு நீங்குதலாகிய அதனமைத்து— புலவா தொழில்— கற்றறிந்தாரது தொழில். ௪-று.

தாம் நலவழியொழுக்கல பிறாகருறுதிகூறலென்பன இரண்டுந் தொழிலென ஒன்றுபடருதலின், அதனமைத்தென்றா. அதனமை அப்பயனைத்தரும் த ன்மை. நல்லொழுக்கங்காண்டலானும், தமக்கு மதுரமுழுதுதியுமாய் கூறறு க்கள் நிகழ்வெதிவுகளின் இன்பம் பயத்தலானும், கற்றாமாடிக் கல்லாரும் னபுடையராவொன்பதாம். இதனா கற்றாரதுயர்வு வகுத்துக்கூறப்பட்டது.

௩௬௫. உடையாரமு னிலலாரபோ லேககற்றுங் கற்றா

கடையோ கல்லா தவா. ௫

இ-ள். உடையாரமுன இல்லாரபோல ஏககற்றுங் கற்றா — பிறை நினை முனியாது கற்றல் நனுகுதலான, செல்வாரமுன நலகூர்ந்தாரிற்றொழிபோலத் தாரும் ஆசிரியாரமுன ஏககற்றுநின்றவகற்றா தலையாரிளா, — கல்லாதவா க டையோ—அநிலைக்குநானிககல்லாதவா எஞ்ஞான்றுமியிந்தாரோயாவா. ௪-று.

உடையார இல்லாரொன்பன உலகவழக்கு. ஏககற்றுதல் ஆசையாற்றமுதல. கடையொன்றதனான அதனமறுதலைப்பெயர் வருவிக் கப்பட்டது. பொய்யாய் மானநோக்கி மெய்யாய் கல்விபிழந்தார பின்னொருநானும் அறிவுடையாரா காமையின், கடையாரெயன்றா. இதனா கற்றாரதுயர்வு கல்லாதாரதிழிவுங் கூறப்பட்டன. (௫)

௩௬௬. தொடடனைத் தூறு மணற்கேணி மாநதாகுக்

கற்றனைத் தூறு மறிவு. ௬

இ-ள். மணற்கேணி தொடடனைத்து ஊறும்—மணலின்கட்கேணி தோண்டியவளவிறுககூறும், — மாநதாகு அறிவு கற்றனைத்து ஊறும்—அதுபோல மக்கட்கறிவு கற்றவளவிறுககூறும். ௪-று.

ஈண்டுக் கேணியென்றது அதனகணிகா. அளவிறுகவென்றது அதனளவு ஞ்செல்லவென்றவாறு. சிறிது கற்றதுணையான் அமையாது மேனமேற் கற் றலவேண்டுமென்பதாம். இஃது ஊழ் மர்துகொள்ளவழியாகலின், மேலுண் மையறிவே மிகுமென்றதனோடு மலையாமையறிக. (௬)

௩௬௭. யாதானு நாடாமா லாராமா லென்னெருவன்

சாரதுணையுங் கல்லாத வாறு. ௭

இ-ள். யாதானும் நாடாம் ஊராம்—கற்றவனுக்குத் தன்னுடைய தன்னுடைய யன்றி யாதானுமொருநாடும் நாடாம், யாதானுமொருநாடும் ஊராம்;—ஒருவன் சாந்தியையும் கலலாதவாறு என—இங்ஙனமாயின் ஒருவன் தானிற்கும் ளவுங் கலலாது கழிகின்றது என்கருதி எ-று.

உயிரோடுசேறல்த சாந்தியுமென்றா. பிறாநாடுகளும் ஊர்களுந் தம் போல உறுப பொருட்கொடையும் பூசையும் உவந்து செயதற்கேதுவாகலிற் கலவிபோலச் சிறந்தது பிறிதிலலை, அதனையே எப்பொழுதுஞ் செய்கவென்பதாம். (எ)

நகசுஅ. ஒருமைக்கட டானகற்ற கலவி யொருவறு
கெழுமையு மேமாப புடைத்து. அ

இ-ள். ஒருவறு—ஒருவனுக்கு—தான் ஒருமைக்கண் கற்ற கல்வி—தானொருபிறப்பினக்கற்ற கலவி—எழுமையும் ஏமாபு உடைத்து — எழுபிறப்பினஞ்சென்று உதவுதலையுடைத்து. எ-று.

வினைகள்போல உயிரினகட்கிடந்து அது புகழுதிப் புகுமாகலின், எழுமையுமேமாப்புடைத்தென்றா. எழுமை மேலேகூறப்பட்டது. உதவுதலன்னெனிக கணுயத்தல். (அ)

நகசுக. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காழுறுவா கற்றநிந தா. சு

இ-ள். தாம் இன்புறுவது உலகு இன்புறக்கண்டு—தாமின்புறுதற்கு ஏதுவாகிய கலவிக்கு உலகமின்புறுதலால் அச்சிறப்பு நோக்கி—கற்றநிநதா காழுறுவா—கற்றநிநதா பின்னும் அதனையே விருமபுவா. எ-று.

தாமின்புறுதலாவது நிகழவினகட்கொற்றொருள்களின் சுவைதுகாவானும், புகழ் பொருள் பூசை பெறுதலானும், எஜாவின்கண் அறம் வீர்பயத்தலானும், அதனை இடையறாதவின்பமெய்துதல். உலகின்புறுதலாவது இமயிக்காரோடு தலைப்பெய்து அறியாதனவெல்லாம் அறியப்பெற்றேமென்றும், யாண்டு பலவாக நராயிலமாயினேமென்றுமுய்ததல். செலவமாயின், ஈட்டல காத் தல் இழத்தலென்றிவற்றாறுதலுய்தலும் பலரையும் பகையாக்கலுமுடைத்தென அறிந்து அதனைக் காழுறுமையிற் கற்றநிநதாொன்றும், கருமபயிறற்குக் கூலிபோலத் தாமின்புறுதற்கு உலகின்புறுதல் பிறவாற்றாணின்மையின் அதனையே காழுறுவொன்றுகூறினா. (க)

சு00. கேழல விழுச்செலவங் கலவி யொருவற்கு
மாடலல மறறையவை. சு0

இ-ள். ஒருவற்குக் கேடு இல விழுச்செலவம் கலவி—ஒருவனுக்கு அழிவிலாத சீரியசெலவமாவது கலவி,—மறறையவை மாடு அல்ல—அஃதொழிந்த மணியும் பொன்னுமுதலாயின செலவமல்ல. எ-று.

அழிவினமையாவது தாயத்தார், களவா, வலியர், அரசொன்றிவராத கொளப்படாமையும், வழிபட்டாக்குக கொடுத்தழிக குறையாமையுமாம். சீர்மை தக்கார்கண்ணே நிற்தல். மணி பொன முதலியவற்றிற்கு இவ்விவரணியின்மையின், அவற்றை மாடலலவென்றார். இவையையதுபாட்டானும் கல்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

சக ம அதி. — கல்லாமை.

அஃதாவது கற்றலைச்செய்யாமை, என்றது அதனினுயிழிப்பினை. கலவிச சிறப்பு மேல விதிமுக்கத்தாற் கூறியதுணையான முறையுபெற்றமைநோக்கி, எதிர மறைமுகத்தாலுங் கூறுகின்றதாகலின், இது கலவியினபின் வைக்கப்பட்டது.

ச0க. அரங்கின்றி வட்டாடி யறநே நிரம்பிய

நூலினறிக கோட்டி கொளல. க

இ-ள். அரங்கு இன்றி வட்டி ஆடியறநு—அரங்கினையிழையாது வட்டாடினா றபோலும்—நிரம்பிய நூல் இன்றிக் கோட்டி கொளல—தானிரம்புதற்கேது வாகியநூல்களைக்கல்லாது ஒருவன் அவையினகண்ணே நனைச்சொல்லுதல். எ-று.

அரங்கு வருத்ததானம். வட்டாடல் உண்டையுருட்டல். இவை “கட்டளை ய ன்ன வட்டரங் கிழைத்துக்—கல்லாச சிறுஅா நெல்லவட்டாடி” என்பதனா னறிக. நிரம்புதல் அறியவேண்டிவனவெல்லாமறிதல். கோட்டியென்பது ஈண் டாகுபெயர், “புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி” எனப்பழிப்போல. சொல்லுமபொருளும் தெரிப்படாவென்பதாம். (க)

ச0உ. கல்லாதான சொறகா முறுதன முலையிரண்டு

மில்லாதாள் பெண்காமுற நறநு. உ

இ-ள். கல்லாதான சொற காமுறுதல்—கலவியிலலாதானொருவன் அவை யின்கண்ணேதுசொல்லுதலை அவாவுதல்—முலையிரண்டும் இல்லாதாள் பெண் காமுறநறநு—இயல்பாகவே முலையிரண்டுமில்லாதாளொருத்தி பெண்மையை அவாவினாற்போலும். எ-று.

இனைத்தெனவறிந்த சினைபாகலின், தொகையொடு முறநுமமை கொடுத்தா ா சிறிதமில்லாதாளென்பதாம். அவாவியவழிக் கடைபோகாது, போகினும் நகை வினைக்குமென்பதாயிறு. (உ)

ச0ங. கல்லா தவரு நனிநல்லா கற்றாமுற

சொல்லா திருக்கப பெறின. ங

இ-ள். கல்லாதவரும் நனி நல்லா — கல்லாதாரும் மிக நல்லராவர்,—கற் றாமுற சொல்லாது இருக்கப்பெறின — தாமே தமமையறிந்த கற்றாவை யினகண் ஒன்றையுஞ்சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின. எ-று.

உமமை இழிவுசிறப்புமமை. தமமைத தாமரியாமையின் அது கூடாதென் பார் பெறினென்றும், கூடின ஆண்பித் தமமை வெளிப்படுத்தாமையானும், பின் கலவியைவிரும்புவரகலானும் நனிநல்லொன்றுங்கூறினா, இவைமூன்று பாட்டானுங்கலலாதா அவைக்கட்சொல்லுதற்குரியானமை கூறப்பட்டது. (ங)

ச0ச. கல்லாதா னொடபங் கழியநன் றுயினுங்

கொள்ளா ரறிவுடை யார ச

* நாலடியார் — மேனமக்கள், — புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங் கோட்டி— கல்லா பொருள் னுரைப்பவன் கண்ணேடி— நல்லா வருநதியுங் கேட்போ மறறவன்—பல்லாரு ணணல் பரிந்த.

இ-ள். கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய நன்றியினும்—கல்லாதவனதொன்மை ஒரோவழி மிக நன்றியிருப்பினும்,— அறிவுடையாரா கொள்ளாரா—அறிவுடையார் அதனையொண்மையாகக் கொள்ளாரா. எ-று.

ஒண்மை அறிவுடைமை. அது நன்றாகது, ஆயிரறியினும் நீர்மேலெழுத்துப் போல்வதோர் விழுககாடாகலின், நிலைபெற்ற தூலறிவுடையார அதனை மதியாொன்பதாம். (ச)

ச0ரு. கல்லா வொருவன் தகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச சோவு படும. ரு

இ-ள். கல்லா ஒருவன் தகைமை—தூலகளைக் கல்லாதவொருவன் யான் திவுடையெனனத தன்னை மதிக்கு மதிப்பு — தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோவுபடும—அவற்றைக் கற்றவன் கணி உணாயாடக் கெடும் எ-று.

கற்றவனென்பது வருவிக் கப்பட்டது. யாதானுமோவாராததைசொல்லுநது னையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வருப்பநிலை, அழிநதுவிடமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கல்லாதாரதியறகையறிவினகுற்றங் கூறப்பட்டது.

ச0சு. உளரென்னு மாதிரியாய ரல்லாற பயவாக
களரணைபா கல்லா தவா. சு

இ-ள். கல்லாதவா— கல்லாதவா— உளா எனனும் மாதிரியார் அல்லா ல்—காணப்படுதலான இலரல்லா உளரென்று சிலாசொல்லுமளவினாராதலன தி—பயவாக களா அணைபா—தமக்குமூ்பிராக்கும பயன்படாமையால் விளையாத களாரிலததோடொப்பா. எ-று.

களா தானும் பேணற்பாடழிநது உயிராக்கும உணவு முதலிய உதவாத துபோலத தாமும் நன்குமதிக்கற்பாடழிநது பிறாக்கும அறிவு முதலிய உதவாொன்பதாம். இதனா கல்லாதாரது பயன்படாமை கூறப்பட்டது. (சு)

ச0எ. நுண்மா னுழைபுல மிலலா னெழிநல
மண்மாண் புனைபாவை யற்றது. எ

இ-ள். நுண் மாண நுழை புலம் இல்லான எழில் நலம்—நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பலதூலகளினுஞ்சென்ற அறிவு இலாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும— மண் மாண புனை பாவையற்று— சுதையான மாட்சிமைப் பட்ட புனைநத பாவையுடைய எழுச்சியும் அழகுமபோலும். எ-று.

அறிவிறகு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதற்காண்டலும் மற்றவாமை யும் முதலாயின. பாவை ஆகுபெயர். “உருவின மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிது”* ஆகலான எழினலங்கனும் ஓர்பயனேயெனினும், தூலறிவிலவழிச்சிற பிலவென்பதாம். இதனான அவா வடிவழகாற பயனினமை கூறப்பட்டது. (எ)

ச0அ. நல்லார்கட பட்ட வறுமையி னின்னாத்தே
கல்லார்கட பட்ட திரு. அ

* சேவகசிறதாமணி, முததியிலம்பகம், பெறுதற்கருமை, க0.—கருவி மா மழைகளைபெயல பொழிந்தென வழிநா—எருவி போற்றொடாந தருதன வரு ம்பினி யழலுட்—கருவிற் காய்த்திய கட்டளைப் படிமையிற் பிழையா—வுரு வின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிதே,

இ-ள். நல்லாகண் பட்ட வறுமையின் இன்னது—கற்றார்மாட்டுநின்ற வறுமையினுமினது— கலலார்கண் பட்ட திரு—கலலாதார்மாட்டுநின்ற செலவம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்கை விகராததாற்றுககது. தததநிலையினனி மாறிநிறறலால தாமிரிக்கப்படுத்தலும் உலகிற்குத துன்பஞ்செயதலும் இரண்டறகுமொககுமாயினும், திருக கலலார்க்கெடுக்க, வறுமை நலலார்கை கெடாது நிறறலான, வறுமையினுநிருவினனாநேனரா. இதனால் அவா திருவின குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

சு0௯. மேறபிறந்தா ராயினுங் கலலாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்திலா பாடி. சு0

இ-ள். கலலாதா மேறபிறந்தா ஆயினும்— கலலாதா உயாந்தசாதிககட பிறந்தாராயினும்—கீழ்ப்பிறந்தும் கற்றா அனைத்துப் பாடி இலா—தாழ்ந்தசாதிககட்பிறந்துவைத்துங் கற்றாது பெருமையளவிறைய பெருமையிலா. எ-று. உடலோடொழியுரு சாதியுயாச்சியினும் உயிரோடு செல்லங் கலவியுயாச்சி சிறப்புடைத்தென்பதாம். இதனால் அவாசாதியுயாச்சியாற பயனின்மை கூறப்பட்டது. (க)

சு௧0. விலங்கொடு மக்க ள்ளைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனையவர். சு0

இ-ள். விலங்கொடு மக்கள அளையா—விலங்கோடு நோக்க மக்கள எத்துணைநன்மையுடையா அததுணைத்திமையுடையா— இலங்கு நூல் கற்றாரோடு ஏனையவர் — விளங்கியநூலைக் கற்றாரோடு நோக்கக் கலலாதவர். எ-று.

இலங்கு நூலென்பது சாதிப்பெயர். விளங்குதல் மேம்படுத்தல். விலங்கின மக்கட்கேற்றமாய உணர்வுமிகுதி காணப்படுவது கற்றாக்கண்ணையாகலின், கலலாதாரும் அவரும் ஒத்தபிறப்பினரல்லென்பதாம். மயக்கநிரனிறை. இதனால் அவர் மக்கட்பிறப்பாற படனெபசாரை கூறப்பட்டது. (க0)

சுஉ ம் அதி.—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கப்படு நூற்பொருள்களைக் கற்றநிறதார கூறக்கேடடல். கற்றவழி அதனினுயவறிவை வலியுறுத்தலானும், கலலாதவழியும் அதனையுண்டாக்குதலானும், இது கல்வி கலலமைகளினபின் வைக்கப்பட்டது.

சு௧௧. செலவத்துட செலவஞ் செவிசசெலவ மச்செலவஞ்
செலவத்து ளெல்லாந் தலை. சு

இ-ள். செலவத்துடசெலவம் செவிசசெலவம் — ஒருவற்குச் சிறப்புடைய செலவமாவது செவியானவருஞ்செலவம், — அச்செலவம் செலவத்துள் எல்லாம் தலை—அச்செலவம்பிறசெலவங்களுல்லாவற்றினுந் தலையாகலான. எ-று.

செவியானவருஞ்செலவம் கேள்வியான எல்லாப்பொருளையும்நிதல், பிறசெல்வங்கள் பொருளான வருவன. அவை நிலையாவாகலானும், துன்பவிளைவினவாகலானும், இது தலையாயிற்று. அவற்றையொழித்து இதனையே செய்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (க)

சுகஉ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும. உ

இ-ள். செவிக்கு உணவு இல்லாதபோழ்து—செவிக்குணவாகிய கேள்வியில்
லாதபோழுது—வயிற்றுக்கும் சிறிது ஈயப்படும—வயிற்றுக்கு சிறிதுணவு
இடப்படும. எ-று.

சுவையிருதியும் பிறப்பததலுமுடைய கேள்வியுள்ளபொழுது வெறுக்கப்ப
டுதலான இல்லாதபோழ்தெனறும், பெரிதாயவழித தேற்றனுபமேயன்றி
நோயுங் காமமும பெருகுதலாற் சிறிதெனறும், அதுதானும் பின்னிருந்து கே
ட்டறபொருட்டாகலான ஈயப்படுமெனறும் கூறினா. ஈதல வயிற்றதிழிவு
தோன்ற நின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்ப
ட்டது. (உ)

சுக௩. செவியுணவிற கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
ஞனறாரோ டொப்பா நிலதது. ஈ

இ-ள். செவியுணவிற கேள்வி உடையாரா—செவியுணவாகிய கேள்வியினையு
டையாரா,—நிலதது அவியுணவின் ஆனறாரோடு ஒப்பா—நிலத்தின்கண்ணரா
யினும், அவியுணவினையுடைய தேவரோடொப்பா. எ-று.

செவியுணவு செவியானுண்ணுமுணவு. அலவழிக்கணவந்த இன்சாரியையது
னகரம் வலிந்தது நின்றது. அவியாகியவுணவு தேவாக்கு வேளவித்தியிறகொடு
ப்பன். அறிவானிறைந்தமையான ஆனறானெனறும், துன்பமறியாமையாற்
தேவரோடொப்பானெனறும் கூறினா. இதனால் அதனையுடையாரது சிறப்புக் கூற
ப்பட்டது. (ஈ)

சுகசு. கற்றில னாயினுங் கேடக வஃதொருவற்
கொறகத்தி னூற்றூர துணை. ச

இ-ள். கற்றிலன் அயினும் கேட்க—உறுதி தூலகளைத் தான கற்றிலனாயினும்,
அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தார சொல்லக் கேட்க,—அஃது ஒருவற்கு
ஒருத்தின் ஊற்றும் துணை — அக்கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்துழிப்
பற்றுக்கோடாநதுணையாகலான. எ-று.

உம்மை கறகவேண்டுமென்பது பட நின்றது. தளர்ச்சி வறுமையானுதல்
அறிவினமையானுதல் இக்கடபட்டிழி மனநாளாதல். அதனைக் கேள்வியினு
ய அறிவு நீக்குமாகலின், ஊற்றூரதுணையென்றா. ஊனறெனனுமாகுபெயரின்
னகரம் திரிந்தது நின்றது. (ச)

சுகரு. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லறறே
யொழுக்க முடையாவாயச சொல. ரு

இ-ள். இழுக்கல் உடை உழி ஊற்றுக்கோல அறறு—வழுக்குதலையுடைய
சேற்றுநிலத்த இயங்குவார்க்கு ஊனறுகோலபோலுதவும்—ஒழுக்கம் உடை
யார வாயசசொல — காவறசாகாடுகைப்பார்க்கு ஒழுக்கமுடையார வாயிற்
சொற்கள். எ-று.

அவாயநிலையான வந்த உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது.
ஊற்றுகியகோலபோலுதவுதல் தளர்ந்துழி அதனை நீக்குதல். கல்வியுடையோ

னும் ஒழுக்கமில்லாதா அறிவிலராகலின், அவர்வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார்வாய்ச்சொல்லென்றார். வாயென்பது தீச சொலிதமையாகிய சிறப்புணர் நின்றது. அவற்றைக் கேட்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (டு)

சகக. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு

மான்ற பெருமை தரும்.

சு

இ-ள். எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க—ஒருவன் சிறிதாயினும் உறுதிப்பொருள்களைக் கேட்க, —அனைத்தானும் ஆனற பெருமை தரும்—அக்கேள்வி அதுணையாயினும் நிறைந்த பெருமையைத் தரும் ஆகலான. எ-று.

எனைத்து அனைத்து எனபன கேட்கும்பொருண்மேலுங் காலத்தின்மேலும் நின்றன. அக்கேள்வி மறைத்துளிபோல வந்திணடி எல்லாவறிவுகளையுமுள வாக்கலின், சிறிதென நிகழற்கவென்பதாம். (சு)

சகக. பிழைத்துணாநதும் பேதைமை சொல்லா நிழைத்துணாந

திண்டிய கேள்வி யவா.

எ

இ-ள். பிழைத்து உணாநதும் பேதைமை சொல்லா — பிழைவுணாநதவழியும், தமக்குப் பேதைமை பயக்குஞ் சொற்களைச் சொல்லா—இழைத்து உணாநது ஈண்டிய கேள்வியவா—பொருள்களைத் தாழும் நுண்ணிதாகவாராயநதிறந்து அதனமேலும் ஈண்டிய கேள்வியிணையுடையா. எ-று.

பிழைப்பவென்பது திரிந்துநின்றது. பேதைமை ஆகுபெயர். ஈண்டுதல பல வாற்றின் வந்து நிறைதல. பொருள்களின் மெய்மையைத் தாழ்மறந்து அறிநதாரோடொப்பப்படுத்துசெய்தார தாமதகுணத்தான மயங்கினராயினும், அவ்வாறல்லது சொல்லாநொன்பதாம். இவைநான்குபாட்டானுங் கேட்டாகக்கு வருநனமை கூறப்பட்டது. (எ)

சகஅ. கேட்பினுங் கேளாத தகையவே கேள்வியாற

ரோடகப் படாத செவி

அ

இ-ள். கேட்பினும் கேளாத தகையவே—தமபுலமாய ஓசைமாதிரிததைக் கேட்குமாயினுஞ் செவிடாந தன்மையவேயாம் — கேள்வியால தோட்கப்படாத செவி—கேள்வியாற்றுகைப்படாத் செவிகள். எ-று.

ஏகாரம் தேற்றத்தின்கணவந்தது. ஓசைமாதிரிதத்தான உறுதியெய்தாமை யிற கேளாததகையவென்றும், மனத்தின்கண நூற்பொருள் நுழைதற்கு வழியாககலிற கேள்வியைக் கருவியாககியுங் கூறினார். பழையதுளை துணையன்றென்பதாம் (அ)

சகக. நுண்ணகிய கேள்விய ரல்லா வணங்கிய

வாயின ராத லரிது.

சு

இ-ள். நுண்ணகிய கேள்வியா அல்லார்—நுண்ணிதாகிய கேள்வியுடையரல்லாதார்—வணங்கிய வாயினா ஆதல அரிது—பணிநத மொழியிணையுடைய ராதல் கூடாது. எ-று.

கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுண்மை கேள்விமே லேற்றப்பட்டது. வாய் ஆகுபெயர். பணிநதமொழி பணிவைபுலப்படுத்திய மொழி. கேளாதார்

உணாவின்மையாற தம்மைவியாத கூறுவொன்பதாம். அல்லலென்பதும் பாடம். (க)

சஉ0. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாகக்
எவியினும் வாழினு மென். க0

இ-ள். செவியிற் சுவை உணரா வாய உணர்வின் மாககள்— செவியானாக ரப்படுசுவைகளையுணராத வாயுணர்வையுடைய மாந்தர்— அவியினும் வாழினும் என— சாவியினும் வாழினும் உலகிற்கு வருவதென்கை! எ-று.

செவியானாகரப்படு சுவைகளாவன சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும்; அவற்றுட்சொற்சுவை குணம், அலங்காரமென இருவகைத்து. பொருட்சுவை காமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, சாந்த மென ஒன்பதுவகைத்து. அவையெல்லாம் ராணிகாப்பிறபெருகும். வாயுணர் வென்பது இடைப்பதங்கடொக்குநின்ற மூன்றாமவேறுமைத்தொகை; அது வாயானாகரப்படுசுவைகளையுணரும் உணர்வெனவிரியும். அவை கைப்பு, காழ்ப்பு, புளிப்பு, உவாப்பு, துவாப்பு, தித்திப்பென ஆறாம். செத்தாலிழிப்பதும் வாழ்ந்தாற பெறுவதுமினமையின், இரண்டுமொக்குமென்பதாம். வாயுணர்வினென்றுபாடமோதுவாருமுளர். இவைமூன்றுபாடானுகேளாதவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

சுட ம் அதி.— அறிவுடைமை.

அஃதாவது கலவி கேளவிகளினுய அறிவோடு உண்மையறிவுடையன தல. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஉக. அறிவற்றங் காகருங் கருவி செறுவாக்ககு
முள்ளழிக்க லாகா வரண. க

இ-ள். அறிவு அற்றம் காகருங் கருவி — அரசாக்ககு அறிவென்பது இறுதி வாராமற்காக்குங்கருவியாம், — செறுவாக்ககு அழிக்கலாகா உள்ளரணும— அதுவேயுமன்றிப் பகைவாக்ககு அழிக்கலாகாத உள்ளரணுமாம். எ-று.

காததல முன்னறிந்து பரிகரித்தல. உள்ளரண உள்ளாயவரண, உளபுக்கழிக்கலாகா அரணென்றுமாம். இதனால் அறிவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சஉஉ. சென்ற விடத்தாற செலவிடா த்தொரீஇ
நன்றின்பா லுயப்ப தறிவு. உ

இ-ள். சென்ற இடத்தால செல விடா— மனத்தை அது சென்ற புலத்தினகடசெல்ல விடாது— தீது ஓரீஇ நன்றின்பால உயப்பது அறிவு— அப்புலத்தின நன்மை தீமைகளையாராய்ந்து தீயதனினீக்கி நல்லதனகடசெலுத்துவது அறிவு. எ-று.

வினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றமெனப் புலம் ஐந்தாயினும், ஒருகாலத்து ஒன்றினகணல்லது செல்லாமைமையின், இடத்தாலென்றார். விடாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. ருதினாயை நிலமறிந்துசெலுத்தும் வாதுவன்போல வேறுக்கி மனத்தைய புலமறிந்துசெலுத்துவது அறிவென்றார், அஃது உயிர்க்குணமாகலின். (உ)

சஉக. எப்பொருள் யாயார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெயப்பொருள காண்ப தறிவு. ஈ

இ-ள். எப்பொருள் யா யாவாய்க் கேட்பினும்— யாதொருபொருளையா
வர் யாவா சொல்லக்கேட்பினும்,—அப்பொருள மெயப்பொருள காண்பது
அறிவு— அப்பொருளின் மெய்யாய பயனைக் காணவல்லது அறிவு. எ-று.

குணங்கணமுனதும் மாறி மாறி வருதல் யாவாக்குமுணமையின், உயர்ந்த
பொருள இழிந்தாவாயினும், இழிந்தபொருள உயர்ந்தாவாயினும், உறுதிப்
பொருள பகைவாவாயினும், கெடுபொருள நடடாவாயினும் ஒரோவழிக்
கேட்கப்படுதலான, எப்பொருள யாயாவாய்க்கேட்பினுமென்றா. அங்குப்
பண்பைப்பற்றிவந்தது. வாயென்பது அவா அப்பொருளின்கடப்பயிலாமையுண
ரத்தினைதது. மெய்யாதல் நிலைபெறுதல், சொல்வாரதியலடி நோக்காது அப்
பொருளின்பயனோக்கிக் கொள்ளுதல் ஒழிதல் செய்வதறிவென்பதாம். (ஈ)

சஉச. எண்பொருள வாகச செலச்சொல்லித் தானபிறாவாய
துண்பொருள காண்ப தறிவு. ச

இ-ள். தான எண்பொருளவாகச செலச சொல்லி—தான சொல்லுஞ்சொ
ற்களை அரியபொருளவாயினும் கேட்பாக்கு எளிய பொருளவாமாறு மனங்
கொளச சொல்லி—பிறாவாய துண்பொருள காண்பது அறிவு—பிறாவாய்க்
கேட்குஞ்சொற்களின் துணையிப்பொருள காணவரிதாயினும் அதனைக் காண
வல்லது அறிவு. எ-று.

உடையவனொழியல் அறிவினமேலேற்றப்பட்டது. சொல்லுவன வழுவின்
றி இனிது விளங்கு சொல்லுகவென்பாரா சொனமேலவைத்தும், கேட்பன
வழுவின் இனிதுவிளங்காவாயினும் பயனைக் கொண்டாழிகவென்பாரா பொ
ருளமேலவைத்துங்கூறினா. (ச)

சஉரு. உலகந தழீஇய தொடப மலாதலுங்
கூம்பலு மிலல தறிவு. ரு

இ-ள். உலகந தழீஇயது ஒட்பம்—உலகத்தை நடப்பாக்குவது ஒருவனுக்கு
ஒட்பமாம்,—மலாதலும் கூம்பலும் இல்லது அறிவு—அநநடின்னண முன
மலாதலும் பின் கூம்புதலுமினி ஒருநிலையனாவது அறிவாம். எ-று.

தழீஇயது இல்லதென்பன அவவத்தொழின்மேனினைன. உலகமென்பது
நாண்டியாததோரை. அவரோடு கயப்பூப்போல வேறுபடாது கோட்டுப்பூப்
போல ஒருநிலைய நடபாயினு எல்லாவினபமுமெயதுமாகலின், அதனை அறி
வென்றா.* காரியங்கள் காரணங்களாக உபசரிக்கப்பட்டன. இதனைச் செல
வத்தின்மலாதலும் நலகுரவிற்கூம்பலுமில்லதென்று உரைப்பாருமுளர். (ரு)

சஉக. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. கூ

* நாலடியார், நடபாராய்தல், —கோட்டுப்பூப் போல மலாததுபிற கூம்பா
து— வேட்டதே வேட்டதா நட்பாடசி— தோட்ட—கயப்பூப்போன் முன்ம
லாதது பிறகூம்பு வானா—நயப்பாரு நட்பாரு மில.

இ-ள். உலகம் எவ்வது உறைவது — உலகம் யாதொருவாற்றொழுக்குவதாயிற்று, — உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது அறிவு—அவ்வுலகத்தோடு மேவித் தானும் அவ்வாற்றொழுக்குவது அரசனாக்கிவி. எ-று.

உலகத்தையெல்லாம் யானியமித்தலான என்னை நியமிப்பாரிலையெனக் கருதித் தானினைத்தவாமே ஒழுகிப் பாவமும் பழியுமாமாகலான, அவ்வாற்றொழுக்குதல் அறிவன்றென விலக்கியவாறாயிற்று. இவையையநதுபாட்டானும் அதன்திலக்கணங்கூறப்பட்டது. (சு)

சஉ௭. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா

ரஃதறி கல்லா தவா.

எ

இ-ள். அறிவுடையா ஆவது அறிவா—அறிவுடையராவா வரக்கடவதனை முன்னறியவல்லா, — அறிவிலா அஃது அறிகலாதவா — அறிவிலராவா அதனை முன்னறியமாட்டாதா. எ-று.

முன்னறிதல் முன்னேயெண்ணிப்பறிதல். அஃதறிகலாமையாவது வந்தால் நிதல். இனி ஆவதறிவாரொன்பதற்குத் தமக்கு நனமையறிவாரொன்றுபாப பாருமுளா. (எ)

சஉஅ. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ

தஞ்ச லறிவா தொழில்.

அ

இ-ள். அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை—அஞ்சப்படுவதனை அஞ்சாமை பேதைமையாம், — அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவா தொழில்—அவ்வஞ்சப்படுவதனை அஞ்சதல் அறிவார்தொழிலாம். எ-று

பாவமும் பழியுங் கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும், சாதி பற்றி அஞ்சுவதென்றா. அஞ்சாமை எண்ணாதுசெய்துநிறதல். அஞ்சதல் எண்ணித் தவிரதல். அது காரியமனநென்று இகழப்படாதென்பார அறிவார்தொழிலென்றா. அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்டமையின, ஈண்டஞ்சவேண்டிமிகுநியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனையுடையார்திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (அ)

சஉகூ. எதிரதாக காககு மறிவினார்க கிலலை

யதிர வருவதோ நோய.

கூ

இ-ள். எதிரதாக காக்கும் அறிவினார்ககு—வரக்கடவதாகியவதனை முன்னறிந்து காக்கவல்ல அறிவினையுடையார்ககு — அதிர வருவது ஓர் நோய இலலை—அவா நடுங்க வருவதொருதுன்பமுமில்லை. எ-று.

நோயென வருகின்றமையின, வாளா எதிரதாவென்றா. இதனா காக்கலாங்காலம் உணர்த்தப்பட்டது. காததல் அதன்காரணத்தை விலக்குதல். அவர்க்குத் துன்பமினமை இதனாகூறப்பட்டது. (க)

சக0. அறிவுடையா ஸல்லா முடையா ரறிவிலா

ஓனனுடைய ஓனு மிலர்.

க0

இ-ள். அறிவுடையா ஸல்லா உடையார்—அறிவுடையார் பிறிதொன்று மிரையினும் ஸல்லாமுடையராவர், — அறிவிலா என உடையோனும் இவர்—அறிவிலாதார் ஸல்லாமுடையராயினும் ஒன்றுமிராவார். எ-று.

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாறபடைக்கவுங் காக்கவுமபடுதலின அஃதடை யாரை எல்லாமுடையொன்றும், அவையெல்லாம் முன்னேயமைந்து கிடபு பினும் அழியாமற் காததற்குந் தெய்வத்தானழிந்தழிப படைத்தற்குந் கருவி யுடையானமையின் அஃதெல்லாதாரை எனறுடையோனுமிலொன்றுங் கூறினா. எனனுமென்புழி உமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனான அவரதுடைமையும் ஏனையாரதினமையுங் கூறப்பட்டன. (௧௦)

சச ம அதி.— குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம், வெகுளி, கடுமப்பறுள்ளம், மானம், உவகை, மதமெ னப்பட்ட குற்றங்களாறனையும் அரசன தனகணிகழாமற் கடிதல். இவற்றை வ டதூலார பகைவாக்கமென்ப. இவை குற்றமென்றறிதலும் கடிதலும் அறிவு டையாக்கலலது கூடாமையின, அதனபின் வைக்கப்பட்டது.

சக. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமைபு மில்லா
பெருக்கம் பெருமித நீதது. க

இ-ள். செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லா பெருக்கம் — மதமும் வெகுளியுங் காமமுமாகிய குற்றங்களிலலாதவரசரது செல்வம் — பெருமித நீத்து — மேம்பாட்டுநீரமையினையுடைத்து. எ-று.

மதம் செல்வக்களிப்பு. சிறியோசெயலாகலின், அளவிறந்தகாமஞ் சிறுமை யெனப்பட்டது. இவை நீசியலலன் செயவிததலான, இவற்றைக் கடிந்தாரசெ ல்வம் நலவழிப்பாடும் நிலைபேறுமுடைமையின, மதிப்புடைத்தென்பதாம். மி குதிப்பறி இவை முறகூறப்பட்டன. (௧)

சக.உ. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணு
வுவகையு மேத மிறைக்கு. உ

இ-ள். இவறலும் — வேண்டிமவழிப பொருள்கொடாமையும் — மாண்பு இறந்த மானமும் — நனமையின்கிய மானமும் — மாணு உவகையும் — அள விறந்தவுவகையும் — இறைக்கு ஏதம் — அரசனுக்குக் குற்றம். எ-று.

மாட்சியான மானத்தின்குத்தற்கு மாண்பிறந்த மானமென்றார்; அஃதா வது அந்தணா சானரோ அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோ தந்தை தாயென றிவரை வணங்காமையும், முடிக்கப்படாநாயினும் கருதுவது முடித்தேவிடுத லும் முதலாயின. அளவிறந்தவுவகையாவது கழிக்கண்ணேட்டம். பிறருஞ்சின னேகாமங்கழிக்கண்ணேட்ட மென்றிவற்றையறந்தருதிகிரிக்கு வழியடையாகு ந்தீதென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குற்றங்களாவன இவையென்பது கூ ர்ப்பட்டது. (௨)

சக.ந. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வா பழிநாணு வார. ந

இ-ள். பழி நாணுவார் — பழியையஞ்சுவார், — தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வா — தங்கட்டினையளவாங் குற்றம் வந்ததா யினும் அதனை அவ்வளவாகவனறிப பனையினளவாகக் கொள்வார். எ-று.

குற்றம் சாதிப்பெயா, தமக்கேலாமையிற் சிறிதென்று பொறார் பெரிதாகக் கொண்டு வருந்திப் பின் அது வாராமற் காப்பொனபதாம். (ங)

சஙச. குற்றமே காகக பொருளாகக குற்றமே
யற்றந் தஞம பகை. ச

இ-ள். அற்றம் தஞம பகை குற்றமே—தனக்கிதுதி பயக்கும் பகை குற்றமே,— குற்றமே பொருளாகக காகக — ஆகலான, அக்குற்றம் தனகணவா ராமையே பயனாகக கொண்டு காககவேணிடம். எ-று.

இவைபற்றியல்லது பகைவா அற்றந்தாராமையின் இவையே பகையாவன வென்னும் வடநூலார் மதம் பற்றிக் குற்றமேயற்றந்தஞம பகையெனும், இவற்றின்மையே குணங்களதுணைமையாககொண்டென்பார் பொருளாக வென்றுங் கூறினார். குற்றமேகாககவென்பது “அருமபணிபிறை நீமைகாக்க” எனபதுபோல நின்றது. (ச)

சஙரு. வருமுன்னாக காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தாறு போலக கெடும். ரு

இ-ள். வருமுன்னாக காவாதான் வாழ்க்கை—குற்றம் வரக்கடவதாகின்ற முற்காலத்திலே அதனைக் காவாத அரசன் வாழ்க்கை—எரிமுன்னா வைத்து போலக கெடும்—அது வந்தால் எரிமுகத்துநின்ற வைக்குவைபோல அழிந் துவிடும். எ-று.

குற்றமென்பது அகிகாரத்தான வந்தது. முன்னொன்றதன்றது பருதிப் பொருளவிகுதி, வருமென்னும்பெயரச்சம முன்னொன்றுங்காலப்பெயாகொ ண்டது, அதனா காககலாங் காலம் பெறப்பட்டது. குற்றஞ்சிறிதாயினும் அத னா பெரியசெல்வம் அழிந்தேயிடுமென்பது உவமையாற் பெற்றும். (ரு)

சஙசு. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறாகுற்றங் காண்கிற்பி
ன்னெகுற்ற மாகு மிறைக்கு. சு

இ-ள். தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறா குற்றம் காண்கிறபின்—முன்னர்த் தன்கு றத்தைக் கண்டு கடிந்து பின்னாப் பிறாகுற்றங்காணவல்லனாயின்,—இறை க்கு ஆகும் குற்றம் என—அரசனுக்கு ஆக்ககடவ குற்றம் யாது. எ-று.

அரசனுக்குத் தன்குற்றங்கடியாவழியே பிறாகுற்றங்கடிதல் குற்றமாம் அது கடிந்தவழி முறைசெய்தலாமென்பார், என்குற்றமாகுமென்றார்; எனவே, தன் குற்றங்கடிந்தவனே முறைசெய்தற்குரியவெனப்பதாயிற்று. இவைநான்குபா டடானும் அவற்றது கடித்தபாடி பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிற ப்புவகையாற் கூறுப. (சு)

சஙஎ. செயற்பால செயயா திவறியான் செல்வ
முயற்பால தனறிக் கெடும். எ

இ-ள். செயற்பால செயயாது இவறியான் செல்வம்—பொருளாற் தனக் குச் செய்துகொள்ளப்படும்வற்றைச் செய்து கொள்ளாது அதனகட் பற்றுள் ளரு செய்தானது செல்வம்—உயற்பாலதன்றிக் கெடும்—பின் உளதாமபா ன்மைத்தனறி வறிதே கெடும். எ-று.

செயற்பாலவாவன அறம் பொருளினப்பங்கள். பொருளாற் பொருள்செய்த லாவது பெருக்குதல், அது “பொன்னி னாகும் பொருபடை யப்படை—தன்

னி னுரு தரணி தரணியிற் பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொரு—
“மின்னுங் காலைத் துனனான வில்லையே.”* எனபதனானிக. அறஞ்செய்யா
மையானும் பொருள்பெருக்காமையானும் உயற்பாலதன்றியெனறும், இனப்ப
பயன்கொள்ளாமையிற் கெடுமெனறுங்கூறினா. உயற்பாலதினறியெனறு பாட
மோதுவாருமுளா. (எ)

சுருஅ. பறறுளள மென்னு மிவறன்மை யெறறுள்ளு
மெண்ணப படுவதொன றனறு. அ

இ-ள. பறறுளளம எனறும் இவறன்மை— பொருளை விடத்தகுமிடத்து வி
டாது பறறுதலைச் செய்யுமுளளமாகிய உலோபத்தினது தன்மை— எறறுள்
ளும் எண்ணப்படுவது ஒன்று அனறு—குற்றத்தன்மைகளெல்லாவறறுளளும்
வைத்தெண்ணப்படுவதொன்றனறு, மிககது. எ-று.

இவறலது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருங்குளவாயினும் அவறறை
க் கீழ்ப்படுத்தித் தான மேறபட வல்லவியலடி. ஒழிந்தன அதுமாட்டாமையி
ன, எறறுளளமெண்ணப்படுவதொன்றனறெனறா. எவறறுளளமென்பது இ
டைக்குறைந்துகினறுது. இவைபிரணபிபாட்டாறும் உலோபத்தினறீமை கூற
ப்பட்டது. (அ)

சுருக. வியவற்க வெளுளுன்றுந தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை. சு

இ-ள. எளுளுனறும் தன்னை வியவற்க—தான இறப்பவுபாநதளுனறும்மத
த்தாற் றனை நன்குமதியாதொழிக, — நன்றி பயவா வினை நயவற்க— தன்
க்கு நன்மை பயவா வினைகளை மானத்தால் விருமபாதொழிக. எ-று.

தன்னைவிபநதுழி இடமுங் காலமும வலியும் அறியப்படாமையானும், அற
னும் பொருளும் இகழப்படுதலாறும், எளுளுனறும்வியஉற வெனறும், கருதி
யது முடித்தேவிடுவலென்று அறம பொருளினபங்கள பயவா வினைகளை நயப
பின் அவறறா பாவமும பழியுங் கேடுமவருமாகலின, அவறறைநயவற்கவென
றுங்கூறினா. இதனான மதமானங்களினறீமை கூறப்பட்டது. (க)

சுரு0. காதல காத லறியாமை டுயக்கிறபி
னேதில வேதிலா றால. க0

இ-ள். காதல காதல அறியாமை உயக்கிறபின்— தான காதலித்த பொருள்
களை அவா அக்காதலறியாமல அனுபவிககவல்லனாயின, — ஏதிலா றால ஏதி
ல— பகைவா தன்னை வருசுத்தறகெண்ணுமெண்ணம் பழுதாம். எ-று.

அறிந்தவழி அவை வாயிலாகப் புதுரது வருசிப்பார்களின, அறியாமலுயத்
தால் வாயிலினமைபின் வருசுக்கப்பா னென்பதாம். காமம், வெகுளி, உவ
கையென்பன முறறக்கடியுங் குற்றமனமையின, இத்தறபெருமபான்மைத்தா
கிய காமதுகருமாறு கூறி, ஏனைச்சிறுபானமையவறறிறகுப் பொதுவகை வில
க்கினையே கொண்டொழிந்தாா. (க0)

சூ டி ம் அதி. — பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது மூவிருகுறறமும் முறைமையிற் கடிதலிறகாவற்சாகாடுகைத் தற்குரியபுய அரசன தீடுநிலைக்கி நன்னெரிச செலுத்தம பேரறிவுடையா னைத் தனக்குத் துணையாகக் கோடல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுணே விளங் கும. பேரறிவுடையராவா அரசாக்கும் அவகங்கட்கும மானுடத்தெயவக்குற் றவகள் வாராமற் கார்த்தற்குரிய அமைச்சா, புரோகிதா.

சசக. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார கேண்மை
திறனறிந்து தோந்து கொளல். க

இ-ள். அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார கேண்மை — அறத்தது னுண் மையையறிந்து தன்னினை மூத்த அறிவுடையாரது கேண்மையை — தோந்து திறன் அறிந்து கொளல் — அரசன அதனதருமமையேயோரந்து, கொளளுநதி மறிந்து கொள்க. எ-று.

அறதுணமை தூலானேயனறி உயததுணாவானும் அறியவேணுதலின், அற னறிந்தென்றார். மூத்தல் அறிவானும், சீலத்தானும், காலத்தானும் முதிதல். அறிவுடையார நீதியையும் உலகியலையும், நிலையுடையார, திறனறிதலாவது நன குமசித்தல், உயரச்செய்தல், அவாவனாநிறறலென்பன முதலாக அவா பிணிப புணனுநதிறனறிந்து செய்தல். (க)

சசஉ. உற்றநோய நீக்கி யுறஅமை முறகாக்கும்
பெற்றியார்ப பேணிக கொளல். உ

இ-ள். உற்ற நோய நீக்கி — தெயவத்தானாக மக்களானாகத் தனக்கு வந்த துன்பங்களை நீக்குமாறறிந்து நீக்கி — உறமை முறகாக்கும் பெற்றியார — பின் அப்பெற்றியன் வாராவண்ணம் முன்னறிந்து காக்கவல்ல தன்மையினையுடையாரை — பேணிக கொளல் — அரசன அவா உவப்பன செயது துணையாகக் கொள்க. எ-று.

தெயவத்தானவருந் துன்பங்களாவன மழையினதின்மை மிகுதிகளானும், கா றறுத் தீப பிணியெனறிவறறானும், வருவன. அவை கடவுளையுந் தக்கோனா யும் நோக்கிச் செய்யுந் சாருதிகளானீக்கப்படும். மக்களானவருந் துன்பங்களா வன பகைவா, களவா, சுற்றத்தார, வினைசெய்வாரெனறிவர்களான வருவன. அவை சரம பேத தான தண்டங்களாகிய நாலவகையுபாயத்துள் ஏற்றதனுக் கப்படும் முறகாத்தலாவது தெயவத்தான வருவனவற்றை உற்பாதங்களானறி நது, அச்சாநதிகளாநகாத்தலும், மக்களான வருவனவற்றை அவாகுணம், இங் கிதம், ஆகாரம், செயலென்பனவற்றானறிந்து அவையுபாயங்களுள்ளானறறகா த்தலுமாம். ஆகவே, புரோகிதையும அமைச்சனாயுந் கூறியவாறறியிறது. இங் கிதம் குறிப்பானிகமும் உறுப்பினரெழில. ஆகாரம் குறிப்பினறி நிகமும் வே றுபாடு. உவப்பன நனகுமதித்தனமுதலியன. இவையிரண்டுபாட்டானும் பெரி யாரநிலைக்கணமும், அவரைத் துணையாகக் கோடல்வேணுமினென்பது உம, கொ ளளுமாறு கூறப்பட்டன. (உ)

சசங். அறியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக கொளல். ங

ககஉ சநு ம் அதி. பெரியாராத்துணைக்கோடல்.

இ-ள். பெரியாராப் பேணித் தமராக் கொளல் — அபபெரியவர்களை அவர் உவப்பனவறிந்து செய்து தமக்குச் சிறந்தாராகக் கொள்ளுதல்— அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிது—அரசாக்கு அரியபேறுகளெல்லாவற்றுள்ளும் அரிது. எ-று.

உலகத்தரியனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசாக்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது, இதனால் அவையெல்லாம் உளவாதனோகி. (ங)

சசச. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுக்குதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை. ச

இ-ள். தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுக்குதல்—அறிவு முதலியவற்றால் தம்மின மிக்கார தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம் அவாவழி நின்றொழுக்குதல்— வன்மையுள் எல்லாம் தலை— அரசாக்கு எல்லாவயுடைமையினுந் தலை. எ-று.

பொருள், படை, அரண்களாய் வலியினும் இததுணைவலி சிறந்ததென்றது, இவா அவற்றானீக்கப்படாத தெய்வத்துன்பமுதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியராகவின். (ச)

சசநு. சூழ்வாரகண் ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாராச் சூழ்ந்து கொளல். நு

இ-ள். சூழ்வார் கண்ணாக ஒழுகலால்—தனபாரம் அமைச்சராக கண்ணாகக் கொண்டிருந்ததானால்— மன்னவன் சூழ்வாராச் சூழ்ந்து கொளல்—அரசன் அதன்மையராய் அமைச்சராயாராய்ந்து தனக்குத் துணையாகக் கொள்க. எ-று

இரண்டாவது விகாரத்தாற்றுகிறது. தானே சூழவல்லாதினும் அளவிறந்த தொழில்களான ஆகுலமெய்துமரசனபாரம் அதுவே தொழிலாய் அமைச்சரானலது இனிது நடவாமைபற்றி, அவரைக் கண்ணாகக் கூறினார். ஆராய்தல் அமைச்சியலுட்கொல்லப்படும இலக்கனத்தினொன்பதனையாராய்தல். இவை மூன்றுபாட்டானும் பெரியாராத் துணைக்கோடலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சசசு. தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றா செய்ககிடந்த தில். சா

இ-ள். தக்கா ரினத்தனாய்த் தான் ஒழுக வல்லானை — தக்காராகியவினத்தையுடையனாய்த் தானும்நிறொழுகவல்லவரசனை — செற்றா செய்க கிடந்தது இல— பகைவா செயயக் கிடந்ததொருதுன்பமுமில்லை. எ-று.

தக்கா அறிவொழுகக்கனாரற் றகுதியுடையார். ஒழுக்குதல் அறநீதிகளின் நெறிவழுவாமனடத்தல். வருசித்தல், கூடினாபிரித்தல், வேறுபகைவினைத்த லென்றிவற்றானும், வலியானும், பகைவாசெய்யுந் துன்பங்கள பல்கிறத்தவாயினும், தானுமிருந்து அறிவாசொலுவங் கொண்டொழுதுவானகண் அவற்று ளொன்றும் வாராதென்பார், செற்றா செய்ககிடந்ததில்லென்றார். (சு)

சசஎ. இடிகுருந் துணையாரா யாளவாரா யாரே
கெடுகுரு தகைமை யவா. எ

இ-ள். இடிகுரு துணையாரா ஆளவாரா—தீயன கண்டால் நெருங்கிச்சொல்லுந் துணையாநதனமையையுடையாரா இவா நமக்குச் சிறந்தானொருந் தரசனா—கெடுகுரு தகைமையவா யார்—கெடுகுரு பெருமையுடைய பகைவா உலகத்தியாவார்? எ-று.

தியன பாவங்களும நீதியல்லவாம். துணையாந்தன்மையாவது தமக்கு அவையின்மையும் அரசன்கண்ணபுடைமையும்மாம். அத்தன்மையுடையார நெறியின்கவிடாமையின், அவனையாரும்மரசா ஒருவரானுங்கெடுக்கப்படாரொன்பதாம். நெருங்கிச்சொல்லுமளவினோரையெனதுகாப்பாருமுளா. இவையிரண்டு பாட்டானும் அதன்பயன கூறப்பட்டது. (௭)

சசஅ. இடிப்பாரா மில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும. அ

இ-ள். இடிப்பாரா இல்லாத ஏமரா மன்னன்—கழறுதற்குரியாராத தனக்குத் துணையாகக்கொள்ளாமைபிற காவலற்ற அரசன்— கெடுப்பார இலானும் கெடும— பகையாய்க் கெடுப்பார இல்லையாயினும் தானே கெடும. எ-று.

இல்லாத ஏமராவெனபன பெயசொச்சவிகு. கெடுப்பார உளராவொன்பது தோன்ற, இலானுமென்றா. தானே கெடுதலாவது பாகனிலாத யானேபோல நெறியல்லாநெறிச சென்று கெடுதல். (அ)

சசக. முதலிலாக கூதிய மிலலை மதலையாரு
சாரபிலாக கிலலை நிலை. க

இ-ள். முதல் இலாக்கு ஊதியம் இலை — முதற்பொருளிலாத வணிகாக்கு அதனாவருமுதியமில்லையாம்,— மதலையாம் சாரபு இலாக்கு நிலை இலை— அதுபோலத் தம்மைத் தாமருவதாநதுணையிலாத அரசாக்கு அதனுள் வரும் நிலையிலை. எ-று.

முதலைப்பெற்றே இலாபம் பெறவேண்டுமாறுபோலத் தாமருவாராப் பெற்றே நிலைபெறவேண்டுமெனபதாம். நிலை அரசா பாரத்தோடு சலியாது நிறநல். (க)

சூ0. பல்லார பகைகொளலிற பததிதத் தீமைத்தே
நல்லார தொடாகை விடல். க0

இ-ள். பல்லார பகை கொளலின பதது அபித்த தீமைத்தது— தான்றனிய னுயவைத்துப் பலரோடும் பகைகொளளுதலிற பதிறுமடங்கு தீமையுடைத்து— நல்லார தொடாகைவிடல்— அரசன் பெரியாரோடு நடப்பினைக் கொள்ளாதொழிதல். எ-று.

பலர் பகையாயக்கால “மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல் — பேது செயது பிளந்திடல்”* எனபவையல்லது ஒருங்குவினையாக்குதல் தீது, செயதா லும் ஒருவாற்றாறுயதல்கூடும், நல்லாரதொடாகைவிட்டால் ஒருவாற்றாறுமுயதல் கூடாமையின், இது செயதல் அதனினுந் தீதெனபதாம். இவைமுன்றுபாட்டானும் அது செய்யாதவழிப்படுகுற்றநகூறப்பட்டது. (க0)

* சேவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், ௩௨.— நீதி யாலறுத் தநநிதி யீட்டுதல்— லாதி யாய வரும்பகை நாட்டுதன்—மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல்— பேது செயது பிளந்திடல் பெட்டதே.

சுரு. ம் அதி. — சுற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறியவினத்தைப் பொருநதாமை. சிறியவினமாவது நல்லதனனும் தீயதன்றீமையும்மென்போரும் விடரும் தூர்த்தரும் நடரும்குளரிட்ட குழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுங்கெட்குமியலபிறராய் அதனைப் பொருந்திற் பெரியாராததுணைக்கோடல் பயனினறென்பதுணரத்தற்கு இஃததனபின் வைக்கப்பட்டது.

சுரு. சுற்றின மஞ்சம் பெருமை சிறுமைதான்

சுற்றமாச சூழ்ந்து விடும்.

க

இ-ள். பெருமை சுற்றினம் அஞ்சம் — பெரியோரியலு சிறியவினத்தையஞ்சாநிற்கும், — சிறுமை தான் சுற்றமாச சூழ்ந்து விடும் — ஏனைச்சிறியோரியலு அது சேர்ந்தபொழுதே அதனைத் தனக்குச் சுற்றமாகவெண்ணித் துணியும். எ-று.

தத்தமறிவு திரியுமாறும் அதனாற்றமக்குவருநதுன்பமும் நோக்கலின் அறிவுடையாரஞ்சுவனொன்றும், அறிவொற்றுமைபாற பிறிதுநோக்காமையின் அறிவிலாதார தமக்குச் சுற்றமாகத் துணியவொன்றுகூறினார். பொருளினறெழில்கள பண்பினமெனினறன். இதனா சிறியவினம் பெரியோரக்காகாதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சுரு. நிலத்தியலபா நீர்திரிநது தற்றாகு மாந்தாக

கினத்தியலப தாகு மறிவு.

உ

இ-ள். நிலத்து இயலபான நீர்திரிநது அற்றாகும் — தான் சேர்ந்த நிலத்தினத்தியலபானே நீர்தனறன்மை திரிநது அந்நிலத்தினறன்மைத்தாம், — மாந்தர்க்கு இனத்தியலபு அறிவு (திரிநது) அதாகும் — அதுபோல மாந்தர்க்குத் தாஞ்சேர்ந்த இனத்தினத்தியலபானே அறிவுத் தனறன்மை திரிநது அவவினத்தினறன்மைத்தாம். எ-று.

எடுத்துக்காட்டியமை. விசும்பின்கட்டனறன்மைத்தாய் நீர்திலத்தேரடு சேர்ந்தவழி நிறழ்சுவை முதலிய பண்புகள் திரிந்தாறபோலத் தனிநிலைக்கட்டனறன்மைத்தாயவறிவு பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவழிக் காட்சி முதலிய தொழில்கள் திரியுமென இதனால் அதனது காரணங் கூறப்பட்டது. (உ)

சுரு. மனத்தானு மாந்தாக குணர்ச்சி யினத்தானு

மின்னு னென்பபடுஞ் சொல.

ங

இ-ள். மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி மனத்தான ஆம் — மாந்தர்க்குப் பொதுவுண்டதுத் தம் மனங்காரணமாகவுண்டாம், — இன்னுன் எனப்படும சொல இனத்தான் ஆம் — இவன இததனமையெனன்று உலகத்தாராற சொல்லப்படும் சொல் இனங்காரணமாகவுண்டாம். எ-று.

இயற்கையாய் புலனுணர்வுமாதிரித்திற்கு இனம் வேண்டாமையின் அதனை மனத்தானுமென்றும், செயற்கையாய் விசேடவுணர்வுபற்றி நல்லெனறாகத் தீயெனறாக் கிதமுஞ்சொற்கு இனம் வேண்டிதலின் அதனை இனத்தானுமின் றுங்கூறினார். உவமையளவை கொள்ளாது அததிரிபும் மனத்தானுமென்பாரா நோக்கி இதனான் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (ங)

சருசு. மனதது னதுபோலக் காட்டி யொருவற்

கினததுள தாகு மறிவு.

இ-ள். அறிவு—அவவிசேடவுணர்வு—ஒருவற்கு மனத்து உளதுபோலக் காட்டி—ஒருவற்கு மனத்தின்கண்ணேயுளதாவதுபோலத் தன்னைப் புலப்படுத்தி—இனதது உளதாகும்—அவனசோநதவினத்தின்கண்ணேயுளதாம். எ-று.

மெய்மமை நோக்காமுன மனததுளதுபோன்று காட்டியும் பின்னோக்கியவழிப் பயிற்றவினததுளதாயுமிருத்தலின, காட்டிபென இறந்தகாலத்தாறகூறினா. விசேடவுணர்வுதானும் மனத்தின்கண்ணே அன்றேயுளதாவதென்பாரா நோக்கி, ஆனந்திப் புலப்படுநதுணையேயுளது அதற்குமூலம் இனமென்பது இதனாறகூறப்பட்டது. (ச)

சருரு. மனநதூயமை செயவினை தூயமை யிரண்டு

மினநதூயமை தூவா வரும்.

ரு

இ-ள். மனம் தூயமை செயவினை தூயமை இரண்டும்—அவவிசேடவுணர்வு புலப்படுத்திகிடைய மனநதூயனாதறன்மைமயும் செய்யுமவினைதூயனாதறன்மையுமாகியவிரண்டும்—இனம் தூயமை தூவா வரும்—ஒருவற்கு இனநதூயனாதறன்மை பற்றுகக்கோடாக உளவாம். எ-று.

மனநதூயனாதலாவது விசேடவுணர்வுபுலப்படுமாறு இயற்கையாய் அறியாமையினீங்குதல். செயவினைதூயனாதலாவது மொழிமெய்களாற்செய்யும் நலவினையுடையனாதல். தூவென்பது அப்பொருட்டாதல் “தூவறத் துறந்தானா” எனப்பதனானுமறிக. ஒருவன் இனநதூயனாகவே அதனோடு பயிற்சிவயத்தான் மனநதூயனாய் அதன்கண் விசேடவுணர்வு புலப்பட்டு அதனாற்சொல்லுஞ் செயலுநதூயனாமென, இதனால் இனத்ததுளளவாறாறு கூறப்பட்டது. (ரு)

சருசு. மனநதூயாக கெச்சநன் றுகு மினநதூயாக
கிலலைநன றுகா வினை.

சு

இ-ள். மனம் தூயாக்ககு எச்சம் நன்றாகும்—மனநதூயராயினாக்ககு மக்கட்பேறு நன்றாகும்,—இனம் தூயாக்ககு நன்று ஆகா வினை இலலை—இனநதூயராயினாக்ககு நன்றாகாத வினை யாதுமில்லை. எ-று.

காரியங் காரணத்தின வேறுபாடாமையின எச்சநன்றாகுமென்றும், நலவினத்தோடெண்ணிச் செய்யப்படுதலின எல்லாவினையுநலவாமென்றுங் கூறினா.

சருள. மனநல மன்னுயிராக காகக மினநல

மெல்லாப புகழந தரும.

எ

இ-ள். மன உயிர்க்குமனநலம் ஆககம் (தரும)—நிலைபெற்றவுயிரகட்கு மனத்தது நன்மை செல்வத்தைக் கொடுக்கும்,—இனநலம் எல்லாப்புகழும் தரும—இனத்தது நன்மை அதனோடு எல்லாப்புகழையுங்கொடுக்கும். எ-று.

மன்னுயிரொன்றது ஈனநி உயாதினைமேனிற்றது. தருமென்றும் இடவழுவமைதிச்சொல் முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. உமமை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. மனநன்றதானே அறமாகலின அதனை ஆக்கநதருமென்றும், புகழ் கொடுத்ததற்குரிய நல்லோதாமே இனமாகலின் இனநலமெல்லாப்புகழ்நதருமென்றுங் கூறினா. மேல மனநலமை இனநன்மைபற்றிவருமென்பதனை உட்கொ

ஊழி அஃதியல்பாகவேயுடையார்க்கு அவ்வினன்மை வேண்டாவென்பாரா நோக்கி, அதிலேயுனறி அதன்நன்மைய பலவற்றையுந்நுமென அவாக்கும அது வேண்டிமென்பது இவ்விரண்டிபாட்டானு கூறப்பட்டது. (எ)

சருஅ. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்

கினநல மேமாப புடைத்து. அ

இ-ள். மனநலம் நன்கு உடையராயினும்—மனநன்மையை முன்னேநலவினை யாற ருமேயுடையராயினும்,—சான்றோர்க்கு இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து— அமைநதார்க்கு இனநன்மை அதற்கு வலியாதலையுடைத்து. எ-று.

நன்காவெனலும் மூன்றனுருபு விகாரத்தாறறொக்கது. அநலவினையுளவழி யும் மனநலத்தை வளர்த்துவருதலின், அதற்கேமாபபுடைத்தாயிற்று. (அ)

சருகூ. மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது

மினநலத்தி னேமாப புடைத்து. கூ

இ-ள். மனநலத்தின் மறுமை ஆகும் — ஒருவற்கு மனநன்மையானே மறு மையின்பமுண்டாம்,— மற்றஃதும் இனநலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து— அத் தற்கு அச்சிதப்பததானும் இனநன்மையான வலிபெறுதலையுடைத்து. எ-று.

மனநலத்தினாகு மறுமையெனறது மறுமை பயப்பது மனநன்மைதானே பிறிதொன்றனறெனலும் மத்தையுடம்படிக கூறியவாறு. மற்று வினைமாற் று. உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவுமமை. ஒரோவழித் தாமதகுணத்தான் ம னநலநதிரியினும் நலலினம் ஒப்பிற்றுதலி மறுமைபயப்பிக்குமென நிலைபெறச் செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவையைத்துபாட்டானும் சிறிதினஞ்சேராமைய னு சிறப்பு நலலினஞ்சேரதலாகிய எதிர்மறைமுகத்தாற கூறியவாறறிக. (கூ)

சகூ0. நலலினத்தி னூங்குந துணையிலை தீயினத்தி

னலலற படுப்பதுஉ மில. க0

இ ள். நலலினத்தின் ஊங்கு துணையம் இலலை—ஒருவற்கு நலலினத்தின் மி க்க துணையுமில்லை,— தீயினத்தின் (ஊங்கு) அலலறப்படுபதுஉம இல— தீய லினத்தின் மிக்க பகையுமில்லை. எ-று.

ஐந்தனுருபுகள் உறழ்பொருளின்கணவந்தன. ஊங்கென்பது பின்னுங்கட்டி உம்மை மாற்றியுரைக்கப்பட்டது. நலலினம் அறியாமையினீக்கித் துயருறும்ற் காத்தலின் அதனைத் துணையெனறும், தீயினம் அறிவினீக்கித் துயருறுவித்தலி ன் அதனைப் பகையெனறும் கூறினா. அலலறப்படுபதென்பது ஏதுப்பெயா. இதனால் விதியெதிர்மறைகள் உடனகூறப்பட்டன. (க0)

சஎ ம் அதி. — தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன தானசெய்யும் வினைகளையாராய்ந்து செய்யுந்திறம். அச்செயல் பெரியாரைத்துணைக்கோடல் பயனுடைத்தாய வழி அவரோடுஞ்செ ய்யப்படுவதாகலின், இது சிறிதினஞ்சேராமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சகூக. அழிவதுஉ மாவதுஉ மாகி வழிபயக்கு

மூதியமுஞ் சூழந்து செயல. க

இ-ள. அழிவனஉம — வினையெயுங்கால் அப்பொழுது அதனாழிவதனையும் — ஆவனஉம — அழிநதாற்பினனாவதனையும் — ஆகி வழி பயக்கும் ஊதியமும் — ஆயநின்று பிறப்பொழுது தருமுதியத்தையும் — சூழநது செயல் — சோதாக்கி உறுவதாயிற் செயக. எ-று.

உறுவதாவது நிகழவினகண் அழிவதனில் ஆவது மிகு எதிர்வினும் அது வளர்ந்துவருதல். அழிவதினமையின், எதிர்வினகண் வருமாகக்கத்தை ஊதியமென்றா. எனவே, அவஆதியம் பெரின நிகழவினகண் அழிவதும் ஆவதாதம் முனொத்தாலும் ஒழிதற்பற்றனறென்பது பெற்றும். இரணிகாலத்தும் பயனுடைமை தெரிநது செயகவென்பதாம். (க)

சுசுஉ. தெரிநத வினததொடு தோநதெண்ணிச செய்வாக கருமப்பொருள யாதொன்று மில். உ

இ-ள. தெரிநத இனததொடு தோநது எண்ணிச செய்வாகரு — தாநதெரிநதுகொண்ட இனததுடனே செய்யதத்கும் வினையை ஆராயநது பின் தாமேயுமெண்ணிச் செய்து முடிக்கவல்ல அரசாகரு — அருமப்பொருள யாதொன்றும் இல் — எய்துதற்கரிப பொருள யாதொன்றுமில்லை. எ-று.

ஆராயப்படுவனவெல்லாம் ஆராயநதுபோநத இனமென்றுமாம். செய்வாகக்கெனறதனால், வினையென்றுஞ் செயப்படுபொருள வருவிககப்பபட்டது. வினையாவது மேற்சேறமுதல் வேறலீரூய தொழில். பொருளகட்கேதுவாய அதனிறவறுமையின், அரியப்பொருளகெல்லாம் எளிதினையதுவொன்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செய்யதத்கும் வினையும் அது செய்யுமாறுங் கூறப்பட்டன. (உ)

சுசுந. ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செயவினை யூக்கா ரறிவுடை யா. ந

இ-ள. ஆக்கம் கருதி முதல் இழக்கும் செயவினை — மேலெய்தக்கடவலுதியத்தினை நோக்கி முன்னெய்திநிற முதறன்னையும் இழத்தற்கேதுவாய் செயவினையை — அறிவுடையா ஊக்கா — அறிவுடையா மேற்கொள்ளாரா. எ-று.

கருதியென்னும் வினையெச்சம் இழக்குமென்னும் பெயர்ச்சவினை கொண்டது. எச்சவுமமைவிகாரத்தாற்றொக்கது. ஆக்கமேயன்றி முதலையுமிழக்கும் வினைகளாவன வலியுங் காலமும் இடனும்ரியாது பிறாமண கொளவானசென்று தம்மண்ணுமிழத்தல்போலவன. முனசெய்துபோநத வினையாயினுமென்பாரா, செயவினையென்றா. (ந)

சுசுசு. தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்று மேதப்பா டஞ்சு பவா. ச

இ-ள. தெளிவு இலதனைத் தொடங்கா — இனத்தோடுநதனிததும் ஆராயநது அணிதல்லலாத வினையைத் தொடங்காரா — இளிவு என்னும் ஏதப்பாடு அஞ்சுபவா — தமக்கு இளிவரவென்னுங்குற்றமுண்டாதலை அஞ்சுவாரா. எ-று.

தொடங்கின இடையின் மடங்கலாகாமையின், தொடங்காரொன்றா. இளிவரவு அவவினையாற பின்னழிவெய்தியவழி அதன மேலும் அறிவும் மானமுமிலொன்று உலகத்தாரிகமுமிகழ்ச்சி. அஃதுண்டாதல் ஒருதலையாகலின், தெளிவுளவழித் தொடங்குகவென்பதாம். (ச)

சுசுநி. வகையறச சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு. ௫

இ-ள. வகை அறச சூழாது எழுதல் — செனரூல் நிகழுநதிறங்களையெல்லாம் முற்றவெண்ணுது சிலவெண்ணிய துணையானே அரசன பகைவாமேற்றசெல்லுதல் — பகைவரைப் பாத்திப்படுப்பதோ ராறு — அவரை வளருநிலத்திலே நிலைபெறச் செய்வதொரு நெறியாம். எ-று.

அத்திறங்களாவன வலி, காலம், இடனென்றிறற்றால் தனக்கும் பகைவாக்குமுளவாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும, அதற்கு வருமிடையுமாகளும், அவற்றை நீக்குமாறும, வெல்லுமாறும, அதனால் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுட்சிலவெஞ்சுளும் பகைவாக்கு இடனாகலான, முற்றுப்பெற்றவெண்ணவேண்டிமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒழியத்தகும் வினையும் ஒழியாவழிப்படுமிழுகருநாகூறப்பட்டன. (௫)

சுசுசு. செயதகக வல்ல செயககெடுஞ் செயதகக
செய்யாமை யானுங் கெடும் சு

இ-ள. செயதகக அல்ல செயக கெடும் — அரசன் தனவினைகளுட் செய்யத்தக்கனவல்லவற்றைச் செய்தலாற்கெடும், — செயதகக செய்யாமையானும்கெடும் — இனி அதனோன்றியச் செயபத்தககனவற்றைச் செய்யாமைதன்னுணங்கெடும். எ-று.

செயபத்தககனவல்லவாவன பெரிய முயற்சியினவும், செய்தாற்பயனிலலனவும், அது சித்திதாபினவும், ஐயமாயினவும், பின்றுயாவினாப்பனவுமெனவிலை. செய்யத்தககனவாவன அவற்றின் மறுதலையாயின. இச்செய்தல் செய்யாமைகளான அறிவு ஆண்மை பெருமைபெனனும் மூவகையாற்றலுட் பொருள படைபென இருவகைத்தாய்பெருமைகருவநிப் பகைவாக்கு எளியனாகலான, இரண்டிங் கேட்டிருக்க வாயின. இதனால் செயவன செயது ஒழிவனவொழிகவென இருவகையனவும் உடன் கூறப்பட்டன. (சு)

சுசுஎ எண்ணித் துணிக கருமந் துணிநதபி
னெண்ணுவ மென்ப நிழுகரு எ

இ-ள. கருமம் எண்ணித்துணிக — செய்யத்தகக கருமமும் முடிக்குமுபாயத்தையெண்ணித் தொடங்குக, — துணிநதபி எண்ணுவம் என்பது நிழுகரு — தொடங்குவதைப்பின்னெண்ணுகட்டிமென்றொழிதல் குற்றமாதலான. எ-று.

துணிவுபற்றி நிகழ்கலின், துணிவெனப்பட்டது. சிறப்புமறம் விகாரத்தாற்றொக்கது. உபாயமென்பது அவாயநிலையான வந்தக. அது கொடுத்தல், இன் சொற்கொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒருத்தலென நாலவகைப்பம். இவற்றை வடதூலார தானசாம் பேதாண்டமென்ப. அவற்றுண் முனையவிரண்டும் ஐவகைய, ஏனைய மூவகைய, அவ்வகைகளெல்லாம் மாண்பினைப்பிற்பெருகும். இவ்வுபாயமெல்லாமெண்ணுது தொடங்கின அவரினை மாற்றனால் விலக்கப்பட்டு முடியாமையானும், இடையினொழிதலாகாமையானும், அரசனதுயருநதலின், அவ்வெண்ணுமையை இழக்கென்றா. செயவனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குவென்பதாம். (எ)

சகசுஅ. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலாநின்னு
போற்றினும் பொத்துப் படும. அ

இ-ள். ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் — முடியுமுபாயத்தாற் கருமத்தை முய
லாத முயற்சி— பலா நின்னு போற்றினும் பொத்துப்படும — துணைவாபலா
நின்னு புறாபடாமற் காப்பிதும்புறாபடும். எ-று.

முடியுமுபாயத்தான முயற்சியாவது கொடுத்தலைப் பொருணசையாளன்கண்
ணும், இனசொலலைச் செப்பமுடையான், மடியாளன், முன்னேறிநோயிப் பொ
ருது நொந்தவனென இவாகண்ணும், வேறுபடுத்தலைத் துணைப்படையாளன்,
தன பகுதியோடு பொருந்தாதானென இவாகண்ணும், ஒறுத்தலை இவற்றின்
வாராதவழி இவாகண்ணுந் தேறப்படாத கீழமக்களகண்ணுஞ்செய்து, வெல்லு
மாற்றான முயற்சி. புறாபடுத்தல் கருதிய நன்மையன்றிக் கருதாத தீமை பய
த்தல், உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

சகசுக 'நனமுற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவா
பண்புந் தாற்றுக டுடைய க

இ-ள். நன்று ஆற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு— வேறுவேறாதாமாட்டி நனமு
னவுபாயமுஞ்செய்தற்கண்ணுங் குற்றமுண்டாம், — அவரவா பண்பு அறிந்து
ஆற்றுககடை— அவரவாருணங்கனையாராயத்தரிந்து அவற்றிற்குரிய செய
யாவிடின். எ-று.

நனமுனவுபாயமாவது கொடுத்தலும் இனசொறசொல்லுத்தலுமாம். அவை
யாவாகண்ணும் இனியவாதற்கிறப்புடைமையின், உமமை சிறப்புமமை. அவ
ற்றை அவரவா பண்புந் தாற்றுகமையாவது அவற்றிற்கு உரியவல்லாதாகண்
னை செய்தல். தவறு அவவினைமுடியாமை. (க)

சஎ0. எள்ளாத வெண்ணிச செயலவேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. க0

இ-ள். தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது—அரசா வினைமுடித்தற்
பொருட்டுத் தந்திலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வராயின்
உலகந் தம்மையிகழாநிற்கும், —எள்ளாத எண்ணிச செயலவேண்டும்—ஆக
லான அஃது இகழாவுபாயங்களை நாடிச் செய்க. எ-று.

தம்மென்பது ஆகுபெயர் தந்திலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச்
செய்தலாவது தாம் வலியராய வைத்து மெலியாக்குரிய கொடுத்தனமுதலிய
முன்றனைச் செய்தலும், மெலியராயவைத்து வலியாக்குரிய ஒறுத்தலைச் செ
ய்தலுமாம். இவைபிரண்டும் அறிவிலா செய்வனவாகலின், உலகங்கொள்ளா
தென்றா. அஃதெள்ளாதனசெய்தலாவது அவற்றைத் தத்தம் வன்மை மென
மைக்கேற்பச் செய்தல். மேல இடவகையானுரிமை கூறிய உபாயங்கட்கு வி
னைமுதலவகையான உரிமை கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுஞ் செய்வன
வற்றிற்கு உபாயமும் அதனதுரிமையுங் கூறப்பட்டன. (க0)

சஅ ம் அதி.—வலியறிதல்.

அஃதாவது அவவுபாயங்களுள் ஒறுத்தல் குறித்தவரசன நாலவகை வலியையும் அளந்தறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

சஎக. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்

துணைவலியுந் தூக்கிச செயல்.

க

இ-ள். வினை வலியும்—தான செய்கருதிய வினைவலியையும்—தன்வலியும்—அதனைச் செய்து முடிக்குந் தன்வலியையும்—மாற்றான் வலியும்—அதனை விலக்கலுறும் மாற்றான்வலியையும்—துணை வலியும்—இருவாக்குந் துணையாவா வலியையும்—தூக்கிச செயல்—சீர்தூக்கித் தன்வலியிக்குமாயின் அவ வினையைச் செய்க. எ-று.

இந்நாலவகைவலியுள் வினைவலி அரண்முற்றலும் கோடலும் முதலிய தொழிலானும், ஏனைய மூவகையாற்றலானுந் கூறுபடுத்தத் தூக்கப்படும். தன்வலி மிகவின்கட செய்கவென்ற விதியாஹ் தோற்றல் ஒருதலையாய குறைவின்கண்ணும் வேறல் ஐயமாய் ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிகவென்பது பெற்றும். (க)

சஎஉ. ஒலவ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச

செலவாககுச செல்லாத தில்.

உ

இ-ள். ஒலவது அறிவது அறிந்து—தமக்கியலும் வினையும் அதற்கறிய வேண்டிவதாய வலியையும் அறிந்து—அநன்கண் தங்கிச செலவாககு—எப்பொழுதும் மனமொழிமெய்களை அநன்கணவைத்துப்பக்கமேறசெல்லும் அரசாக்கு—செல்லாதது இல்—முடியாதபொருளில்லை. எ-று.

ஒலவதெனவே வினைவலி முதலாய் மூன்றாமடங்குதலின், ராண்டறிவதெனறது துணைவலியேயாயிற்று. எல்லாப்பொருளுமெய்துவொன்பதாம். இவையி ராண்டொட்டானும் வலியின்பகுதியும் அஃதறிந்து மேறசெல்லவாயொதும் பயனுங் கூறப்பட்டன. (உ)

சஎங். உடைததம் வலியறியா னுக்கத்தி னூக்கி

யிடைக்கண் முரிந்தார பலா.

ங்

இ-ள். உடைத் தம் வலி அறியா — கருத்தாவாதலையுடைய தமவலியின் எவறியாதே—ஊக்கத்தின் ஊக்கி—மனவெழுச்சியாற் றம்மின்வலியாரோடு வினைசெய்தலைத் தொடங்கி—இடைக்கண் முரிந்தார பலா— அவர் அடாத்தலான் அது செய்து முடிக்கப்பெறுது இடையேகெட்டவரசா உலகத்துப் பலா. எ-று.

உடையவென்பது அவாயுநின் றமையின், செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. மூவகையாற்றலுள்ளுஞ் சிறப்புடைய அறிவுடையார் சிலராதலின், முரிந்தார பலனெனரா. அதனால் தமவலியறிந்தே தொடங்குகவென்பது எஞ்சி நின்றது. (ங்)

சஎச. அமைந்தாந் கொழுகா னளவறியான் றன்னை

வியந்தான் விராந்து கெடும்.

ச

இ-ள. ஆங்கு அமைநது ஒழுகான—அயலவேந்தரோடு பொருந்தியொழுது வதுஞ்செய்யாது — அளவு அறியான — தன வலியளவறிவதுஞ்செய்யாது — தன்னை வியந்தான—தன்னை வியந்தது அவரோடு பகைத்தவரசன்—வீரானது கெடும்—விராயக கெடும். எ-று.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியந்தானென்றா. விராயவென்பது திரிந்தறினது. நடபாயொழுதுதல, வலியறிந்த பகைத்தலென்னுமிரண்டனுள் ஒன்றன்றே அயலவேந்தரோடு செயற்பாலது, இவைபன்றித் தான மெலியனாய்வது அவரோடு பகைக்கொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் நிலையினமையின், விராந்தகெடுமென்றா. இவையிரண்டுபாட்டானுந் தனவலியறியாவழிப்படும இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (ச)

சஎடு. பீலி பெய சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின. ரு

இ-ள. பீலி பெய சாகாடும அச்சு இறும்— பீலியேற்றிய சகடமும் அச்சு முறியும்,—அப்பண்டம் சால மிகுத்துப் பெயின—அப்பீலியை அது பொறுக்குமளவன்றி மிகுத்தேற்றின. எ-று.

உமமை சாகாட்டது வலிச்சிறப்பேயன்றிப் பீலியது நொயமைச்சிறப்புகுநோன்ற நின்றது. இறுமென்னுஞ்சினைவினை முதன்மேனின்றது. எளியொன்று பலரோடு பகைக்கொளவான தான வலியனேயாயினும் அவா தொக்கவழி வலியழியுமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிற்றுமொழிதலென்னுமலங்காரம்: இதனை துவலாதுவற்றியென்பாரும் ஒட்டென்பாருமுளர். ஒருவன் தொகுவாபலரோடு பகைக்கொள்ளாதவென்றமையின், இதனால் மாற்றன் வலியும் அவனதுணைவலியும் அறியாவழிப்படும இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

சஎசு. நுனிக்கொம்ப ரேறினா ருத்திறந் தூக்கி
னுயிரக்கிதுதி யாகி விடும. கூ

இ-ள. கொம்பா நுனி ஏறினா அஃது இறந்து ஊக்கின்—ஒருமரக்கோட்டின் துனிக்கண்ணேயேறிநின்றா தமழுகத்தால அவ்வளவினைக்கடந்து மேலுமேறலுக்குவராயின்,—உயிரக்கு இறுதியாகி விடும—அவலுக்கம் அவருயிரக்கு இறுதியாய் முடியும். எ-று.

நுனிக்கொம்பொன்பது கடைக்கண்ணென்பதுபோலப் பின்முனனாகத்தொக்க ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை. பன்மை அறிவினமைபற்றி இழித்தற்கண் வந்தது. இறுதிகேதுவாவதனை இறுதியென்றா. பகைமேறசெல்வானரெட்டாகித் தன்னுற செல்லலாளவுஞ் சென்று நின்றான பின் அவ்வளவினிலலாது மனவெழுச்சியான மேலுஞ்செல்லுமாயின், அவ்வெழுச்சி வினைமுடிவிற்கேதுவாகாது அவனுயிரமுடிவிற்கேதுவாமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இதுவும் மேலையலங்காரம். அளவறிந்தறிற்றலவேண்டுமென்றமையின், இதனால் வினைவலியறியாவழிப்படும இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஎள. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு ரெறி. எ

இ-ள. ஆறின் அளவு அறிந்து எக—ரபுநெறியாலே தமக்குள்ள பொருளினைலையையறிந்து அதற்கேற்பவீக,— அது பொருள் போற்றி வழங்கும் நெறி—அங்கனமீதல் பொருளைப் பேணிக்கொண்டொழுகும் நெறியாம். எ-று.

ரபுநெறி மேல் ஒறைமாட்சியுள் வகுத்தலும் வலலதரசு எனபுழி உரைத்தாம். எலகைக் கற்பவீதலாவது ஒன்றானவெல்லையை நான்குகூறுக, அவற்றுள் இரண்டனைத் தனசெலவாகக், ஒன்றை மேல் இடாவந்துழி அது நீக்குதற்பொருட்டி வைப்பாகத், நின்றவொன்றையீல பிறரும் “வருவாயுட காலவழங்கி வாழ்தல்” * எனரா. பேணிக்கொண்டொழுதுதல் ஒருவரோடு நடப்பிலாத அதனைத் தமொடு நட்புண்டாகக்கொண்டொழுதுதல். முதலிறசெலவு சுருங்கிற் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (எ)

சஎஅ. ஆகாறளவிட்ட நாயினுங் கேடிலை
போகா நகலாக கடை. அ

இ-ள. ஆகு ஆறு அளவு இட்டதாயினும் கேடு இல்லை—அரசாசுதப் பொருள் வருகின்ற நெறியளவு ஏறியோயிறுயிரும் அதனாகேடிலையாம்,— போகு ஆறு அகலாககடை—பொருள் நெறியளவு அதனிற்பெருகாதாயின. எ-று
இட்டதெனவும் அகலாதெனவும் வந்தபண்பினறெழிலுகள் பொருண்மேனி னறன். பொருளென்பது அதிகாரத்தான வருவித்து, அளவென்பது பின்னுங் கூட்டி உரைக்கப்பட்டன. முதலுந் செலவுத் தம்முள்ளொப்பிற்று கேடிலையென்பதாம். (அ)

சஎக அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
விலலாகித் தோன்றுக கெடும் கூ

இ-ள. அளவு அறிந்த வாழாதான் வாழ்க்கை—தனக்குள்ள பொருளினையுடையறிந்து அதற்கேற்ப வாழமாட்டாதான் வாழ்க்கைகள்—உளபோல விலலாகித் தோன்றுக கெடும் — உள்ளானபோலத் தோன்றி மெய்மமையான் இல்லையாயப் பின்பு அதிநாற்றமுமின்றிக் கெடுவிடும். எ-று.

அவ்வெலகைக் கற்ப வாழலாவது அத்நிறகுருங்கக் கூடாதாயின ஒக்கவாயினும் எதற்கு உயர்த்தும் வாழ்தல். தொடக்கத்திற் கேடு வெளிப்படாமையின், உள்போலத்தோன்றியெனரா. முதலிறசெலவு மிககால் வருமேதங் கூறியவாறு. (க)

சஅ0. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாணமை
வளவரை வலலக கெடும். க0

இ-ள. உளவரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆணமை—தனக்குள்ளவளவு தூக்காமையேதவாய ஒப்புரவாணமையால் — வளவரை வலலக கெடும் — ஒருவன் செலவத்தினெல்லை விராயக கெடும். எ-று.

ஒப்புரவையாயினும் மிகலாகாதென்றமையான், இதுவுமது. இவைநான்கு பாட்டானும் மூவகையாற்றலுட பெருமையின் பருதியாய் பொருள்வலியறிதல் சிறப்பு நோக்கி வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (க0)

* திரிகடிகம், உக.—வருவாயுட காலவழங்கி வாழ்தல் செருவாயப்பசு—செய்தவை நாடாச சிறப்புடைமை—பெய்தப்—பலநாடி நலலை கற்றலம் மூன்று—நலமாட்சி நலலவா கோள்.

சக ம அதி. —காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான மிகுதியுடையனாய் பக்கமேறசேறவற்ற அரசன அச்செலவிதேற்ற காலத்தினையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

சஅக. பகலவெல்லுங் கூகையைக் காக்கை மிகலவெல்லுங்
வேந்தாகரு வேணடும் பொழுது. க

இ-ள். கூகையைக் காக்கை பகல வெல்லும்—அனாதி வலியாய் கூகையைக் காக்கைபதற்பொழுதின்கண் வெல்லாநிற்பும்,—இகலவெல்லும் வேந்தாகருப் பொழுது வேணடும்—ஆசலால் பகவர்தக்கல் வெல்லக் கரு தமரசாக்கு அதற்கேற்ற காலம் இன்றியமைபாகு. எ-று.

எய்துகக்காடபிவமை காலமல்லாவழி வலியார்பபலியையெனபது விளக்கி நின்றது. இனிக் காலமாவது வெமமெயுங் குளிர்ச்சியும் கம்முமொத்த நோய் செய்யாது தண்ணீரும் உணவும் முதலிபவுடை, தாயத் தாண் வருந்தாது செல்லுமியலபினதாம். இதனா காலத்திற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சஅஉ. பருவத்தோ டொட்ட வொருக மிருவினைத்
நீராமை யாகருங் கயிறு. உ

இ-ள். பருவத்தோடு ஒட்ட ஒருகல்—அரசன் காலத்தோடு பொருந்தவினை செய்கொழுதுல்—ஒரு வினைத் நீராமை ஆகும் கயிறு—ஒருவாகண்ணும் நிலலாது நீசு குஞ்செலவதொரு தனநன்றி காலம் பரிசு தருங்கிடும். எ-று.

காலத்தோடுபொருங் பகல கால தபாபமரிசபதல். காலம்பென்றதனால், திராதனமாடபெனபது பெற்றும் உண் வாயத் தவருதலான, அதனினுக்குச் செலவம் எருஞானமம் நீங்காபெனபதாம். (உ)

சஅங். அருவினை யெனப் புளவோ கருவியாற்
கால மநிந்து செயின். ட

இ-ள். அருவினை எனப் புளவோ—அரசராய் செபதற்கரிய வினைகளென்று சொல்லப்படுவன உளவோ,—கருவிபான காலம் அறித்து செயின்—அவற்றை முடித்தற்காகக் கருவிகளுடனே செயற்படக்காலம் அறிந்து செயவராயின். எ-று.

கருவிகளாவன மூவகையாற்றலும் நால்வகையுபாயங்களுமாம். அவை உள் வாயவழியுங் காலம் வேண்டமெனபதறிவித்ததும், கருவியானென்றா. எல்லா வினையும் எளிதின்முடியுமெனபதாம். (ங)

சஅச. நூலங் கருதினும் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின் ச

இ-ள். நூலம் கருதினும் கைகூடும்—ஒருவன் நூல்முழுதுந் தானேயாளக் கருதினனாயினும் அஃது அவன்கையத்ததாம்,—காலம் கருதி இடத்தான செயின்—அதற்குச் செய்யும் வினையைக் காலமறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச் செயவனாயின். எ-று.

இடத்தானென்பதற்கு மேற்கூறியானென்பதற்கு உரைத்தாங்குக்காக. கைகூடாதனவும் கைகூர்மென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் காலமறிதற் பயன கூறப்பட்டது. (ச)

சஅரு. காலங் கருதி யிருப்பா கலங்காது

ஞாலங் கருது பவா. ரு

இ-ள். கலங்காது ஞாலம் கருதுபவா—தப்பாது ஞாலமெல்லாங்கொள்ளக் கருதுமாசா—காலம் கருதி இருப்பா—தம் வலிமிகுமாயினும் அது கருதாது அதற்கேற்ற காலத்தையே கருதி அதுவருதுணையும் பகைமேற செல்லா. எ-று.

தப்பாமை கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலிமிகுதி காலங்கருதியென்றத ன்ற பெற்றாம். அது கருதாது செல்லின் இருவகைப்பெருமையுந் தேய்ந்து வருத்தமுறுவராகலின், இருப்பொன்றா. இருதகலாவது நடபாககல், பகை யாககல், மேற்சேறல், இருதகல், பிரிதல், கூட்டலென்னும் அறுவகைகரு ணங்களுள் மேற்செல்லிற்கு மாறாயது. இதனால் காலம் வாராவழிச் செய வது கூறப்பட்டது. (ரு)

சஅசு. ஊக்க முடையா னெடுக்கம் பொருதகா

தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து. சு

இ-ள். ஊக்கம் உடையான ஒடுக்கம்—வலிமிகுதியுடையவரசன் பகைமேற செல்லாது காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு—பொரு தகா தாக்கற்குப் பே ரும் தகைத்து—பொருகின்ற தகா தன்பகை கெடப் பாயத்தொருட்பினை னே காலவாங்குந்நனமெத்து. எ-று.

உவமைக்கட்டாகக்கொன்றதனால், பொருளினும் வென்றியெய்தற்பொருட் டென்பது கொள்க. இதனால் அவ்விருப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஅஎ. பொள்ளென வாங்கே புறமவேரா காலம்பார்த்

துளவோப்ப ரொள்ளி யவா. எ

இ-ள். ஒளியியவா—அறிவுடையவரசா — ஆங்கே பொள்ளென்ப புறம் வேரா—பகைவா மிகைசெய்த பொழுதே அவரறியப் புறத்து வெகுளா,— காலம் பார்த்து உள வோப்பா—தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற காலத்தினை யறிந்து அது வருதுணையும் உள்ளே வெகுளவா. எ-று.

பொள்ளெனவென்பது குறிப்புமொழி. வேரா வோப்பொனக் காரணத் தைக் காரியமாகவுபசரித்தா. அறிய வெகுண்பிழித் தம்மைக் காப்பராகலிற் புறமவேரானதும், வெகுளியொழிந்துழிப் பின்னும் மிகை செய்யாமல டக்குதல் கூடாமையின் உளவோப்பொன்றுங்குறினா. (எ)

சஅஅ. செறுநகை காணிற சுமக்க விறுவவா

காணிற கிழக்காந் தலை. அ

இ-ள். செறுநகை காணின சுமக்க— தாம் வெல்லக் கருதியவரசா பகை வாக்கு இறுதிககாலம் வருதுணையும் அவரைக் கண்டாறப்பணிக்—இறுவவா காணின தலை கிழக்காம்—பணியவே அக்காலம் வந்திதுமவழி அவா தகைவி ன்றியிடுவா. எ-று.

பகைமையொழியும்வகை மிகவுந்தாழ்கவென்பார் சுமக்கவென்றும், அங்ங
னந்தாழ்வே அவர் தம்மைக் காத்தலிகழ்வாகவிற நப்பாமற் கெடுவொன்பார்
அவாதலை சீழாமெனறுங்குறிஞர். தலைமேற்கொண்டதொருபொருளைத் தன்
ளுவகால் அது தனறலை சீழாக விழுமர்கலின், அவலியல்பு பெறப்பட்டது.
இவையிரண்டிபாட்டானும் இருக்குமவழிப் பகைமை தோன்றாமலிருக்கவென
பது கூறப்பட்டது. (அ)

ச அக. எய்தற கரிய தியைநதககா லநிலையே
செய்தற கரிய செயல. க

இ-ள். எய்தறகு அரியது இயைநதககால்—பகையை வெல்லக்கருதுமரசர்
தம்மாலெய்துதற்கரிய காலம் வந்துகூடியக்கால், — அநிலையே செய்தறகு
அரிய செயல—அதுகழிவதற்கு முன்பே அது கூடாவழித் தம்மாற செய்தறக
ரிய வினைகளைச் செய்க. எ-று.

ஆற்றனமுதலியவற்றை செயதுகொள்ளப்படாமையின் எய்தறகரியதென
றும், அது தானேவந்தியைதல் அரிதாகலின் இயைநதககாலென்றும், இயைநத
வழிப் பின்னிலலாதோடுதலின் அநிலையேயென்றும், அது பெறுவழிச் செய
யப்படாமையிற் செய்தறகரியவென்றுங்குறிஞர். இதனாற் காலம் வந்துழி
வினாநது செய்கவென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சகூ. கொக்கொக்க கூம்பும பருவத்து மற்றதன்

* குத்தொக்க சோத்த விடத்து. க0

இ-ள். கூம்பும பருவத்துக் கொக்கு ஒக்க — வினைமேற் செல்லாதிருக்குற
காலத்துக் கொக்கிருக்குமாறுபோல இருக்க, — மற்றுச் சோத்த இடத்து அதன்
குத்து ஒக்க—மற்றைச் செல்லுங்காலம்வாயத்தவழி அது செய்துமுடிக்குமா
றுபோலத் தப்பாமற்செய்து முடிக்க. எ-று.

மீன்கோடற்கிருக்குமவழி அந் வந்தெய்துநனுமே முன்னறிந்து தப்பா
மற்பொருட்டு உயிரிலலதுபோன்றிருக்குமாகலானும், எய்தியவழிப் பின்றபடி
வதற்குமுன்பே வினாநது குச் சமாகலானும், இருப்பிற்குஞ்செயலிற்குங்கொக்
கே உவமைபாயிற்று, கொக்கொக்கவென்றாராயினும் அது கூம்புமாறுபோலக்
கூம்புக்கவென்றும், குத்தொக்கவென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோலக் குத்
துக்கவென்றமுனாககப்பரிம, இது நொழிலுவமமாகலின். உவமைமுகத்தால்
இருப்பிற்குஞ் செயலிற்கும் இலக்கணவகையியவாறுயிற்று. (க0)

நூ ம அதி.— இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியுங்காலமுமறிந்து பகைமேற் செல்வான் தான் வெல்லு
தற்கேற்ற நிலத்தினையறிதல். அதிகாரமுற்றமையும் இதனானே விளங்கும்.

சகக. தொடங்கறக வெவ்வினையு மெள்ளறக முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல லது. க

இ-ள். முற்றும் இடம் கண்டபின்னலது—பகைவரை முற்றுதற்காவதோ
ரிடம் பெற்றபின்னலது—எவவினையும் தொடங்கறக—அவர்மாட்டுப்பாதொ
ருவினையுநதொடங்காதொழிக, — எள்ளறக — அவரைச் சிறியொன்றிகழா
தொழிக. எ-று.

முற்றுதல் வளைத்தல். அதற்காமிடமாவது வாயில்களானும் தூழைகளானும் அவா புகலொடு போகக்கொழியமவகை அரணினேச சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணையாய்த தம்முணலிலாத பலபடையிருப்பிறகும் மதிலும் அகழுமுதலிய வரண செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிறகுமேற்ற நிலக்கிடக்கையும் நீருமுடையது. அது பெற்றால் இரணிகுசெயகவென்பதாம். (க)

சகூஉ. முரண்சோந்த மொயம்பி னவாககு மரண்சோந்தா
மாககம் பலவுந தரும. உ

இ-ள். முரண் சோந்த மொயம்பினவாக்கும் — மாறுபாட்டோடு கூடிய வலியினையுடையாக்கும்—அரண சோந்து ஆம் ஆக்கம் பலவும் தரும—அரண்சோந்தாகின்றவாக்கம் பலபயனகனையுங்கொடுக்கும். எ-று.

மாறுபாடாவது ஞாலம் பொதுவென்ப பொறுவரசா மனத்தின்கணிகழுவ தாகலானும், வலியுடைமை கூறியவதனானும், இது பகைமேற்சென்றவரசா மேற்றாயிற்று. உமமை சிறப்புமாம். அரண்சோந்தாமாக்கமுமுணமையின், ஈண்டாக்கம் விசேடிகப்பட்டது. ஆக்கமென்றது அதற்கேதுவாய முற்றினே. அது கொடுக்கும் பயன்களாவன பகைவராற்றமக்கு நலவினமையும், தாம் நிலைபெற்றுநின்று அவரை நலிதலும் முதலாயின. (உ)

சகூங். ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றாகட போற்றிச செயின். ங

இ-ள். ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப—வலியரல்லாதாரும் வலியராய வெல்வா, —இடன் அறிந்து போற்றிப் போற்றாகண செயின்—அதற்கேற்றவிடத்தினையறிந்து தம்மைக் காததுப் பகைவாமாட்டு வினை செய்வராயின. எ-று.

வினையென்பது உம் தம்மையென்பது உம் அவாயிரிலையான வந்தன. காத தல் பகைவரான் நலிவு வாராமல் அரணும் படையாளுங்காததல். இவ்வாற ருன் வினைசெய்வராயின மேற்சொல்லிய வலியினறியும் வெலவொன்பதாம்.

சகூச. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியா துன்னிச செயின். ச

இ-ள். இடன் அறிந்து துன்னியா—நாம் வினைசெய்தற்கேற்றவிடத்தினையறிந்து சென்றவரசா—துன்னிச செயின் —அரணைப் பொருந்திநின்று அத னேச செய்வராயின,—எண்ணியா எண்ணம் இழப்பா—அவரை வெல்வதாக வெண்ணியிருந்த பகைவா அவ்வெண்ணத்தினையிழப்பா. எ-று.

அரணைப்பது அவாயிரிலையானவந்தது. எண்ணமென்றது எண்ணப்பட்ட தம்வெற்றியை. அதனையிப்பொன்றா, அவா வினைசெய்யாமற் தம்மைக்கா ததமையின். இஃதால் அவா பகைவா தோற்பொன்பகாபிற்று. இவ்வாறான கு பாட்டானும் பகைவரணியுறத்திறுப்பார அதற்காமிடமறிதல் கூறப்பட்டது.

சகூரு நெடுமபுனலுள வெலலு முதலை யடுமபுனலி
வீங்கி னதனைப் பிற. ரு

இ-ள். முதலை நெடுமபுனலுள் (பிற) வெலலும்—முதலை ஆழமுடைய நீரின கனையிற் பிறவற்றையெல்லாந் தான் வெல்லாநிறகும்,—புனலின் நீங்கின் அத

ணைப் பிற அகிம் — அபபுனலிங்குமாயின அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லா நிற்கும். எ-று.

எனவே, எல்லாருந் தந்நிலத்தி வலியொன்பது கூறப்பட்டது. பிறவென் பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. நிலைப்படா நீரின்கட பிறவெல்லாம் நிற்கலாற் றுமையின அவையெல்லாம் முதலைக்கெளியவாம் அவையியங்குதறகுரிய நில த்தின்கண் அஃசியங்கலாற்றாமையின அஃதவற்றிறகெல்லாமெளிநாமெனறது, மேற்செல்லும் அரசா பகைவா நிறறலாற்றாவிடனறிந்து செலவராயின அவா தமக்கெளியராவரனறித தாநிறகலாற்றாவிடததுச் செலவராயின அவாக்கெளி யராவனெனும் பொருடோனற நின்றமையின, இது பிறிதுமொழிதலெனனு மலங்காரம். அவரை அவா நிறறலாற்றாவிடக்கூசு சென்று வெல்கவென்பதாம்.

சகசு. கடலோடா காலவ நெடுநதோ கடலோடு

நாவாயு மோடா நிலத்தி

சு

இ-ள. கால் வல நெடுநதோ கடல ஓடா—நிலத்தின்கண்ணெடுங் கால் வலிய நெடிய தோகள கடலின்கண்ணோடமாடா,— கடல ஓடும் நாவாயும் நிலத்தி ஓடா — இனி அக்கடலின்கண்ணும் நாவாய்கடாமும் நிலத்தின்கண்ணோடமாட் டா. எ-று.

கடலோடாவெனற மறுதலையடையான நிலத்தோடுமென்பது வருவிககப்ப ட்டது. காலவநெடுநதோனபது ஒழிகறகேற்றகாலும் பெருமையுமுடைய வாயினுமென்பது பட நின்றது. மேற்சென்றா பகைவரிடங்கனையறிந்து அவ றறிற்றேற்ற கருவிகளான வினைசெய்கவென்பது தோன்றின்றமையின, இது வும் மேலையலங்காரமாயிற்று. (சு)

சகசு. அஞ்சாமை யல்லாற றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற செயின. எ

இ-ள. அஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான செயின — பகையிடத்து வினைசெய யுந் திறங்கனையெல்லாம் ஒழியாதெண்ணி அவற்றை அரசா இடத்தோடு பொ ருந்தச் செயவராயின,—அஞ்சாமை அல்லால் துணை வேண்டா—அச்செயற் குந் தந்நினைமையல்லது பிறிதொருதுணை வேண்டிவழிவலை. எ-று.

திண்ணியராய நின்ற செயது முடித்தலே வேண்டிவதல்லது துணைவேண் டாவென்றா, அவ்வினை தவறுதற்கே தவின்மையின. இவ்வமுனறுபாட்டானும் வினைசெயதற்காமிடனறிச்சல கூறப்பட்டது. (எ)

சகசு. சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா
னாகக மழிந்து விடும. அ

இ-ள. உறுபடையான் — பெருமபடையுடையவரசன் — சிறுபடையான் செல இடம் சேரின—ஏனைச்சிறுபடையுடையானையுழித்தல கருதி அவன புக லைச்சென்று சாருமாயின,—ஊக்கம் அழிந்துவிடும—அவனாற நனபெருமை யழியும். எ-று.

செல்லிடம் அவனாககுச் செல்லுமிடம். அழிந்துவிடுமென்பது எழுநகிருக்கு மென்றறபோல ஒருசொல். ஊக்கத்தின்பிழ உடையான் மேலேற்றப்பட்டது. தன்படைபெருமைநோக்கி இடநோக்காது செலவனாயின் அஃது அப்படை

கக்கொருங்குசென்று வினைசெயலாகாமையானாகப் பயிற்சியின்மையானாக அப் பெருமையாற் பயனின்றித் தானழிந்தவிடுமென்பதாம். (அ)

சகக. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரென்னு மாநத
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது. கூ

இ-ள். சிறை நலனும் சீரும் இலா எனினும்—அரணுதித்தற்கருமையும் பெருமையாகியவாற்றலுமுடையரல்லராயினும், — மாநதா உறை நிலத்தோடு ஒட்டல அரிது—வினைக்குரிய மாநதரை அவருறைகின்ற நிலத்தினகட்சென்று தாக்குதலரிது. எ-று.

நிலத்தோடென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஆணமையுடையாரச சிறுமை நோக்கி இருப்பினகட்சென்று தாக்கின்ற அவா அது விட்டுப்போற்றறுணிவினரானற்ச் சாதற்றறுணிவினராவா, ஆகவே, அவாக்குப் பெருமபடையுடையுமென்பதாம். (க)

நூ0. காலாற் களரி னரியடுங் கண்ணாருசா

வேலாண் முகத்த களிற். க0

இ-ள். கண் அருசா வேலாள் முகத்த களிற் — பாகாகக்கடங்காவுமாய வேலாட்களைக் கோத்த கோட்டவுமாய களிற்னை — கால ஆழ களரின ரரி அடும — அவை காலாழுமியலபிறறாய சேற்றநிலத்துப்பட்டுழி ரரி கொல்லம். எ-று.

முகம் ஆகுபெயர். ஆணமையும் பெருமையுமுடையாரும் தமக்கேலாநிலத்துச் செல்லின் அவற்றைப் பயனின்றி மிகவுமெளிபரால் அழிவொன்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் அவ்வலவகாரம். வேலாழ்முகத்தவென்று பாடமோதுவாருமுளா: வேறபடைருளிக் தமுகத்தவாயின் அதுவும் நரியடுதற்கேதுவாயமுடிதலின், அது பாடமனமைபறிக. இவைமுன்றுபாட்டானும் பக்கவரைச்சாராதலாகாவிடனும் சாராதுழிப் பரிமிகுக்குங் கூறப்பட்டன. (க0)

நிக ம அதி. — தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைச்சர் முதலாயினாப் பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்றையுரு செயலையுங் காட்சி கருத்து ஆகம்மென்னும் அளவைகளானாராய நதுதெளிதல். வலிமுத்தன்முனறுமறிந்து பகைமேற்செல்வானுக்குத் தானே வினையுற்றுச்செய்தற்பொருட்டும் அதைப்போகாமற்பொருட்டும் இது வேணடுதலின், அவற்றினபின் வைக்கப்பட்டது.

நூ0. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கிள

நிறந்தெரிந்து தேறப் படும. க

இ-ள். அறம் பொருள் இன்பம் உயிரச்சம்— அரசனாற்றெளியப்படுவானொருவன், அறமும் பொருளும் இன்பமும் உயிரப்பொருட்டானவருமச்சமுமென்னும்— நான்கிள திறம் தெரிந்து தேறப்படும — உபதையான்கின்றிறத்தான மனவியல்பாராயங்கால் பின்பு தெளியப்படும. எ-று.

அவற்றுள், அறவுபதையாவது புரோகிதனாயும் அறவோனாயும் விட்டு, அவரால் இவ்வரசன் அறவோனெனமையின் இவனைப் போக்கி அறனுமுரிமையுமுடைய

யானொருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவாக் குமியைநதது நினகருத்தெனையெனச சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தலைவனையும் அவனோடியைநதாராயும் விட்டு, அவரான இவ்வரசன் இவறன்மாலையகலின் இவனைப் போகக்க கொடையுமுரிமையுமுடையானொருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவாக் குமியைநதது நினகருத்தெனையெனச சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இனபவுபதையாவது தொன்று தொட்டு உரிமையோடு பயின்றாளோதவமுதமகளைவிட்டு, அவளால் உரிமையுள இனனா நினனைக்கண்டு வருத்தமுற்றுக கூடுவிககவேண்டுமென்று என்னை விடுத்தான அவனைக் கூடுவையாயின் நினககுப் பேரினபமேயன்றிப் பெரும் பொருளுகககூடுமெனச சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். அசசவுபதையாவது ஒருநிமித்தத்தினமேலிட்டு ஓரமைச்சனால் ஏனையோரை அவனிலின்னகணழைப்பித்து, இவா அறைபோவானெண்ணற்குக் குழீஇயினொன்று தான் காவலசெய்து, ஒருவனால் இவ்வரசன் நமமைக் கொல்வானஞமுசின்றமையின் அதனை நாமுற்படச்செய்து நமக்கினியவரசனொருவனை வைத்தல் எனடை யாவாக் குமியைநதது நினகருத்தெனையெனச சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இந்நானகினுநதிரிபிலையவழி எதிகாலததுநதிரிபிலென்ககருத்தளவையாற்றெறியப்படுமென்பதாம். இவ்வடதுறப்பொருண்மைமையுட்கொண்டு இவ்வோதியதறியாது பிறொல்லாம் இதனை உயிரொச்சமென்ப பாடநதிரித்துத் தத்தமககுத்தோன்றியவாறேயுபுதாதார். (க)

நூஉ. குடிப்பிறந்து குற்றத்தி நீங்கி வடுபபரிபு

நாணுடையான கடடே தெளிவு. உ

இ-ள். குடிப் பிறந்து—உயர்ந்த குடியிற்பிறந்து—குற்றத்தின் நீங்கி—குற்றங்களினின்று நீங்கி— வடுப் பரியும் நாண உடையானகடடே தெளிவு—நமககு வடு வருங்கொலென்றஞசாநிற்கும் நாணுடையவன்கண்ணதே அரசனது தெளிவு, எ-று.

குற்றங்களாவன மேலரசனுககுச சொல்லிய வகையாறும், மடி, மறப்பு, பிழைப்பென்றிவைமுதலாயவுமாம். நாண இழிதொழில்களின் மனஞ்செல்லாமை. இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோராவாய்க் கேடலாகிய ஆகமவளவையாற்றெரிவன. இந்நான்குமுடையவனையே தெளிகவென்பதாம். (உ)

நூஊ. அரியகற றுசற்றார் கண்ணுந தெரியுங்கா

வினமை யரிதே வெளிது. ஈ

இ-ள். அரிய கறறு ஆசு அறறாகண்ணும் — கற்றறகரிய நூலகளைக் கற்றறு மேற்சொல்லிய குற்றங்களற்றாராமாட்டிம் — தெரியுங்கால் வெளிது இனமை அரிது — நுண்ணிதாகவாராயுமிடத்து வெண்மையிலலாமை அரிது. எ-று.

வெண்மை அறியாமை, அஃது இவாமாட்டுளதாவது மனத்தது நிலையாமை யான ஒரோவழியாகலின், தெரியுங்காலென்றார். காட்சியளவையாற்றெரிநதால் அதுவுமில்லாதாரே தெளியப்படுவொன்பது குறிப்பெச்சம். இவ்வளவைகளான் இக்குணமுந் குற்றமுந் தெரிந்து குணமுடையாராத தெளிகவென்பது இவை மூன்றுபாட்டினுங் கூறப்பட்டது. (ஈ)

௩௦௪. குணநாடிக குறமு நாடி யவறமுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். ௪

இ-ள். குணம் நாடி — குணங்குறமுறங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகத்தின்
மையின் ஒருவன் குணங்களையாராய்ந்து, — குறமுமு நாடி — ஏனைக்குறமுறங்
களையுமாராய்ந்து, — மிகை நாடி — பின் அவ்விருபகுதியுள்ளும் மிக்கவற்றை
யாராய்ந்து, — மிக்க கொளல் — அவனை அம்மிக்கவற்றானேபறிக. ௪-று.

மிகையுடையவற்றை மிகையெனறார். அவையாவன தலைமையானாகப் பன்மை
யானாக உயர்தன். அவற்றானறிதலாவது குணமிகைதாயின் வினைக்குரியனெ
னறும், குறமிகைதாயின் அல்லனெனறும்றிதல். குணமேயுடையார் உலகத்
தரியராகலின், இவ்வகை யாவையுநதெளிகவென்பது இத்தறைகூறப்பட்டது.

௩௦௫. பெருமைக்கு மேனைச சிறுமைக்குந் தத்தந
கரும்மே கடடனைக கல். ௫

இ-ள். பெருமைக்கும் ஏனைசிறுமைக்கும் கட்டனைக்கல் — பிறப்புக் குணம்
அறிவென்பவற்றான மக்களெய்தும் பெருமைக்கும் மறறைச்சிறுமைக்கும்
உரைகல்லாவது — தத்தந கரும்மே — தாநதாஞ்செய்யுங்கரும்மே, பிறிதில்லை.
௪-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். மக்களதுபெருமையுஞ் சிறுமைபுந் தப்பாமலறிய
ஹவாக்குப் பிறகருவிகளுமுளவாயினும், முடிந்தகருவி செயலென்பது தே
றறேகாரத்தாறபெற்றும். இத்தறை குணங்குறமுறங்கள் நாடற்குக் கருவி கூறப்
பட்டது. (௫)

௩௦௬. அறறாத தேறுத லோம்புக மறறவா
பறறிலர் நாணா பழி. ௬

இ-ள். அறறாத தேறுதல் ஓம்புக — சுறறமில்லாதாதாத தெளிதலையொ
ழித்து, — அவா மறறப் பறறு இலா — அவா உலகத்தோடு தொடர்பிலா, —
பழிநாணர் — ஆகலாற பழிக்கஞ்சார். ௪-று.

பறறில்லாநபதனால் சுறறமென்பது வருவிககப்பட்டது. உலகத்தார் பழி
ப்பனவொழிதற்கும் புகழ்வன் செபதற்குமேதுவாகிய உலகநடையியலு சுற
றமில்லாதார்க்கு இனமையின், அவா டெளியப்படாநென்பதாம். (௬)

௩௦௭. காதனமை கந்தா வறிவறியாத தேறுதல்
பேதைமை பெலலாந் தரும். ௭

இ-ள். காதனமை கந்தா அறிவு அறியாத தேறுதல் — அன்புடைமை பற
றுக்கோடாகத் தமக்கறிபவேண்டிவன் அறியாதாதாத தெளிதல் — பேதை
மை எல்லாம் தரும் — அரசனுக்கு எல்லாவறியாமையையு கொடுக்கும். ௪-று.

தன்னோடு அவரிடைநிறைவன்புறறி அரசன் அறிவிலாமேல் வினையை
வைப்பின், அஃது அவரறிவினமையாற கெடும், கெட்டால் அவர்களுநதேய
னறி வினைக்குரியானா அறியாமை, மேலவினவறியாமை முதலாக அவனுக்கு
அறியாமை பலவுமுளவாமென்பதாம். (௭)

௩௦௮. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும். ௮

இ-ள். பிறனைத் தேரான் தெளிந்தான் — தனனோடியையுடையனல்லாதா னைப்பிறப்புமுதலியவற்றானும்செயலானும் ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு— வழிமுறை தீரா இடுமபை தரும்—அததெளிவு தனவழிமுறையினும் நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இயைபு தன குடியொடு கோடாமரபு. இதனானே அதுவும் வேண்டுமென் பது பெற்றும். தெளிதல் அவனகண்ணே வினையை வைத்தல். அவவினை ரெடு தலால் தனகுலத்துப் பிறந்தாரும் பகைவாகைப்படடிக கீழாய் விடுவொன்ப தாம். நானகனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. (அ)

௩௦௧. தேற்றக யானாயுந் தேராது தோந்தபிற
நேறுக தேறும் பொருள். கூ

இ-ள். யானாயும் தேராது தேற்றக—யாவனாயும் ஆராயாது தெளியாதொ ழிக,—தோந்தபின் தேறும் பொருள் தேறுக—ஆராய்ந்தபின் தெளியும்பொ ருட்களை ஐயுறுதொழிக. எ-று.

தேற்றகவென்ற பொதுமைபான் ஒருவினைகண்ணுந்தெளியலாகாதென்பது பெற்றும். ஈண்டுத் தேறுகவென்றது தாற்பரியத்தால் ஐயுறவினது விலக்கின மேனினது. தேறும்பொருளுன்னது அவரவராற்றற்றேற்ற வினைகளை. பொ ருள் ஆகுபெயர். (க)

௩௦௨. தேரான் நெளிவுந் தெளிந்தானக ணையுறவுந்
தீரா விடுமபை தரும். ௧௦

இ-ள். தேரான் தெளிவும்—அரசன் ஒருவனையாராயாது தெளிதலும்—தெளி ந்தானகண ஐயுறவும்— ஆராய்ந்து தெளிந்தவன்மாட்டு ஐயப்படுதலும் இவ விரண்டும்—தீரா இடுமபை தரும்—அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக் கொடு க்கும். எ-று.

வினை வைத்தபின் ஒருதவறு காணுதுவைத்து ஐயுறுமாயின், அதனை அவன் றிரது இனி இது நிலலாதென்னுங்கருத்தான அவவினையை ரெகிழ்துதலிற், அதுவேயன்றிப் பகைவரால் எளிதிற்பரிக்கவும்படும், ஆகலாற்றெளிந்தான்கண் ஐயுறவுமாகாதாயிற்று. தெளிவிற்கெலலை கூறியவாறு. இவையைநதுபாட்டா னும், தெளியப்படாதார இவ்வொன்பதுஉம், அவனைத் தெளிந்தாற்படுமிழுகும், தெளிவிற்கெலலையும், கூறப்பட்டன. (௧௦)

௩௨ ம் அதி.— தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அததெளியப்பட்டானா அவர் செய்யவல்ல வினைகளையறிந்து அவற்றினகண்ணையாந்நதிறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௦௩. நன்மையுந் தீமையுந் நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா னுளப் படும. ௧

இ-ள். நன்மையும் தீமையும் நாடி — அரசன் முதற்கண் ஒருவினையைத் தனகணவைத்தால், அதனகணவைவனவும் ஆகாதனவுமாய் செயல்களையாராய்ந் தறிந்து—நலம் புரிந்ததன்மையான்—அவற்றுள் ஆவனவற்றையே விரும்பிய

வியல்பினையுடையான்—ஆளப்படும்—பின் அவனா சிறந்தவினைகளிதேயாளப்படும். எ-று.

தன்னையுரிமையறிதற்பொருட்டு அகம்புறங்கடகுநடுவாயதோர்வினையை அரசன்நன்கணவைத்தவழி அதனநன்குஞ்செயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அவ்வியல்பினனாதலற்றி அகமாய வினைககண்ணையாளப்படுவனென்பதாயிற்று. புரிந்தவென்ற இறந்தகாலத்தான், முன்னுரிமையறிதற்பொருட்டு வைத்த வினையாதல் பெற்றும். (க)

ருகஉ. வாரி பெருககி வளம்படுத துற்றவை
யாராயவான செயக வினை. உ.

இ-ள். வாரி பெருககி—பொருள வருவாயில்களை விரியச்செய்து— வளம்படுத்தி—அப்பொருளாற் செலவங்களை உளாதது — உற்றவை ஆராயவான—அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்குஞ் செலவங்கட்குமுற்ற இடையூறுகளை நாடோறுமாராயநது நீக்கவல்லவன் — வினை செயக — அரசனுக்கு வினை செயக. எ-று.

வாயில்களாவன மேல் இறைமாட்சியுள இயற்றலுமனபுழியுணர்த்தனவும், உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்றும் வார்த்தையுமாம். செலவங்களாவன ஆண்டுப்பொருளியின்புறமாக உகைக்கப்பட்டன. இடையூறுகளாவன அரசன் வினைசெய்வாரா, சுற்றத்தாரா, பகைவா, கள்வனொழிவரான வருநலிவுகள். (உ)

ருகங். அனபறிவு தேற்ற மவாவின்மை ரிநநான்கு
நன்குடையான கடடே தெளிவு. ங.

இ-ள். அன்பு—அரசனமாட்டனபும் — அறிவு—அவனுக்காவனவறியும்றியும்— தேற்றம்—அவை செய்பதற்குக் கலங்காமையும் — அவாவின்மை—அவற்றாற் பொருள கையுற்றவழி அதன்மேல்வாவினமையுமாகிய — இந்நான்கும் நன்கு உடையானகடடே தெளிவு — இந்நான்குணங்களையும் நிலைபெறவுடையானமேலதே வினையைவிடடிருகருந தெளிவு. எ-று.

இந்நான்கு நன்குடைமை இவன் செய்கின்ற வினைககண் யாதுமாராயவேண்டுமெனவென்று அரசனறெளிதற்கேதுவாகலின், அவனை அதன் பிறப்பிடஞக்கிக் கூறினா. இவைமுன்னுபாட்டானும் ஆடற்குரியானதிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (ங)

ருகசு. எனைவகையாற் தேறியக கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாநதா பலா. ச

இ-ள். எனைவகையான தேறியககண்ணும் — எல்லாவகையானுமாராயநது தெளிநது வினை வைத்தபின்னும்—வினைவகையான வேறாகும் மாந்தர் பலர்—அவ்வினையினியலபானே வேறுபடுமாநதா உலகத்துப பலா. எ-று.

கட்டியங்காரன்போல் அரசுவினபத்தினை வெஃகி விகாரப்படுவதல்லது அதனைக் குற்றமென்றெழிநது தமரியலபினிற்பார அரியராகலின், வேறாகுமாநதர் பலனொன்றா. வினை வைப்பதற்குமுன் எல்லாக்குணங்களுமுடையராய் வைத்த பின் விகாரப்படுவாரா இடையாயதொருவினையை வைத்தறிந்து ஒழிக்கவென்பதாம். இதனுள்ளுருவகையாலொழிக்கப்படுவாரா இவ்வொன்பது கூறப்பட்டது. ,

ருகரு. அநிந்தாற்றிச செய்கிற்பாற கலலால் வினையான்
சிறந்தானென தேவறபாற நன்று. ரு

இ-ள். அநிந்த ஆற்றிச செய்கிற்பாறகு அலலால்—செய்யுமுபாயங்களை ய
நிந்த செயலானும் இடையூறுகளானும் வருந்தனபங்களைப்பொறுத்தது முடி
வுசெய்யவல்லானையல்லது — வினையான் சிறந்தான என்று ஏவறபாறநன்று
—வினையான் இவன் நமமாடடு அனபுடையனென்று பிறனொருவனையேவுமி
யலபுடைத்தன்று. எ-று.

செய்கிற்பாறகென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அநிவாற்றல்களானல்லது அன
பான முடியாதென இதனால் வினையினதியலபு கூறப்பட்டது. (ரு)

ருககூ. செயவாள் நாடி வினையாடிக காலத்தோ
டெயத வுணாநது செயல. கூ

இ-ள். செயவாளை நாடி—முதற்கண்ணே செயவானதிலக்கணத்தையாரா
யநது,—வினையாடி—பின் செய்யப்படும வினையினதியலபையாராயநது,—
காலத்தோடு எய்த உணாநது செயல—பின் அவனையும் அதனையும் காலத்தோ
டுபடுத்திப் பொருந்தவநிந்தது அவனை அதனகனுடையசெயக. எ-று.

செயவானதிலக்கணமும் வினையினதியலபும் மேலே கூறப்பட்டன. காலத
தோடெயதவுணாநதாவது இக்காலத்தது இவவிலக்கணமுடையான செயயின்
இவவியலபிறராய வினை முடியுமென்று கூட்டியுணாநல். (கூ)

ருகஎ இதனை யிதனா ஸீவனமுடிககு மென்றாயந
ததனை யவன்கண விடல. எ

இ-ள். இதனை இதனால் இவன் முடிககும் என்று ஆயநது — இவவினையை
இக்கருவியால் இவன் முடிககவல்லனெனக் கூறுபடுத்தாராயநது,—அதனை
அவன்கண விடல—முனாநதமமுளியைநதவழி அவவினையை அவன்கணனே
விடிக. எ-று.

கருவி துணைவரும், பொருளும் முதலாயின. வினைமுதலும் கருவியும்வினை
யந தமமுளியைதலாவது ஒரொன்றோடு ஏனையவிரண்டறகும் பொருத்தமுனை
டாதல். விடுதல் அதற்கு அவனையுரியானாகுதல். (எ)

ருகஅ. வினையகருமிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரியனாகுச செயல. அ

இ-ள். வினையகரு உரிமை நாடிய பின்றை—ஒருவனை அரசன் தன்வினைசெ
யதற்குரியனாகவாராயநது துணியதால்,—அவனை அதற்கு உரியனாகுச செயல.
—பின்னவனை அதற்குரியனாமாறு உயரச்செயக. எ-று.

உயரச்செயதலாவது அதனைத் தானே செயதுமுடிககுமாற்றலுடையானாக்
குதல். அது செய்யாககாலங் கெடுமென்பது கருத்தது. (அ)

ருககூ. வினையகண வினையுடையான் கேண்மைவே ருச
நினைப்பானே நீங்குந திரு. கூ

இ-ள். வினையகண வினை உடையான கேண்மை—எப்பொழுதும் தன்வினை
யின்கண்ணே முயற்செய்யுடையான அவவுரிமையாற்றனக்குக் கேளாயொழுது

கின்ற தன்மையை—வேறுக நினைப்பாணத் திரு நீங்கும் —அது பொறுதா சொற்கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனை விட்டுநீங்கும். எ-று.

கேளாயொழுகின்றதன்மையாவது தான் பிறனாய் நிலலாது கேளாயெய்யுமுரிமையெல்லாரு செய்தொழுகுதல். அவனை அவமதிப்பாக்ககொண்டு செறக்கருதுமாயிற் பின்னொருவருமுட்பட்டு முயல்வாரிலையாம, ஆகவே, தன்செல்வங்கெடுமென்பது கருதது. இந்நான்குபாட்டானும் ஆடற்குரியானையானந் திறங்கூறப்பட்டது. (க)

௫௨௦. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு. க௦

இ-ள். வினை செய்வான் கோடாமை உலகு கோடாது —வினைசெய்வான் கோடாதொழிய உலகு கோடாது,—மன்னன் நாடோறும் நாடுக—ஆதலான் அரசன் அவனசெயலை நாடோறுமாராயக. எ-று.

அஃதொன்றையுமாராயவே அதனவழித்தாய் உலகமெல்லாமாராயநதாலும், அதனால் அவனுரிமை அழியாமற்றன்னுள்ளேயாராயநது போதுகவென்பதாம். இதனால் ஆண்டவழிசெய்வது கூறப்பட்டது. (க௦)

௫௩ ம அதி.— சுற்றந்தழால்.

அஃகாவது அரசன் தன்கிள்ளுரைத் தன்னினீங்காமல் அனைத்தல். வினை செய்வானாக் கூறி ஏனைச்சுற்றங்கூறுகின்றாராகலின், இது தெரிந்துவினையாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௨௧. பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தாரா கண்ணே யுள் க

இ-ள். பற்று அற்ற கண்ணும் பழைமை பாராட்டுதல்—ஒருவன் செல்வந்தொலைந்து வறியனாவழியும் விடாது தம்மோடு அவனிடைய பழைமையை எடுத்துக்கொண்டாடுமியல்புகள்—சுற்றத்தாராகண்ணே உள் — சுற்றத்தாரா மாட்டே உளவாவன. எ-று.

சிறப்புமமை வறியனாவழிப் பாராட்டப்படாமை விளக்கி நின்றது. பழைமை பற்றுககாலத்துத் தமக்குச் செய்த உபகாரம். பிறொல்லாம் அவன் பற்றற்றபொழுதே தாமும் அவனோடு பற்றறுவராகலின், ஏகாரந்தேற்றத்தின் கண் வந்தது. இதனால் சுற்றத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

௫௨௨. விருப்பஞ்ச சுற்ற மியையி னருப்பறு
வாககம் பலவுந் தரும். உ

இ-ள். விருப்பு அஞ்ச சுற்றம் இயையின்—அன்புறத் சுற்றம் ஒருவற்கெய்துமாயின்,— அருப்பு அஞ் ஆக்கம் பலவும் தரும்—அஃது அவற்குக் கிளைத்தலுறத் செல்வங்கள் பலவற்றையுங் கொடுக்கும். எ-று.

உட்பகையினீக்குதற்கு விருப்பஞ்சுற்றமென்றும், தானேவளர்க்குமொரு தலையாய செல்வத்தினீக்குதற்கு அருப்பறுவாககமென்றும், விசேடித்தார்.

தொடைநோக்கி விகாரமாயிற்று. இவையினைப்பது அதனதருமை விளக்கி நின்றது. ஆகமெனப்பது ஆகுபெயர். பலவுமென்றது அங்கங்களாற்றையுநோக்கி; பலாகூடி வளர்த்தலின், அவை மேனமேற கிளைக்குமெனப்பது கருத்து. (உ)

ருஉங். அளவளா வில்லாதான வாழ்ககை குளவளாக்
கோழன்றி நீர்நிறைந்தறறு. ங

இ-ள். அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை—அச்சுறத்தோடு நெஞ்சுகலத்தல்லாதவன் வாழ்க்கை—குள வளாக் கோடி இன்றி நீர் நிறைந்தறறு—குளப்பரப்புக கரையின்றி நீர்நிறைந்தாற்போலும். எ-று.

சுற்றத்தோடெனப்பது அதிகாரத்தான வந்தது. நெஞ்சுகலப்புத தன்னளவும் அதன்னவுமுசாவதலான வருவதாகலின், அளவளாவெனப்பது ஆகுபெயர், வாழ்க்கையென்றனாடும் அதற்கேதுவாய செலவங்களை, நிறைதலென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளினொழிய இடத்தினமேனின்றது. சுற்றமில்லாதான செலவங்கள் தாங்குவாரின்மையிற் புறத்துப் போமெனப்பதாம். (ங)

ருஉசு. சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுநல செலவந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். ச

இ-ள். செலவம் பெற்றத்தால் பெற்ற பயன் — செலவம் பெற்றவதனால் ஒருவன் பெற்ற பயனாவது—சுற்றத்தால் தான் சுற்றப்பட ஒழுகல்—தனசுற்றத்தால் தான் சூழப்படுமவகை அதனைத் தழீஇப்பொழுதுதல. எ-று.

பெற்றவெனப்பது அகரமும் அதனுனைப்பது அனசாரியையும் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற்றெக்கன். இவ்வொழுக்குப் பகையின்றி அரசாடற்கேதுவாகலின், இதனைச் செலவத்திற்குப் பயனென்றா. இவைமுன்றுபாடாணும் சுற்றந்தழால் செலவத்திற்கேதுவும் அரணும் பயனுமாமெனப்பது கூறப்பட்டது. (ச)

ருஉரு. கொடுத்தலு மினசொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும. ரு

இ-ள். கொடுத்தலும் இனசொலும் ஆற்றின்—ஒருவன் சுற்றத்திற்கு வேண்டுவன கொடுத்தலையும் இனசொறசொலுத்தலையும் வல்லாயின்,—அடுக்கிய சுற்றத்தால் சூழப்படும—தமயிற்றொடாந்த பலவகைச் சுற்றத்தானே சூழப்படும. எ-று.

இரண்டும் அளவறிந்தாற்றத்தலரிதென்பதுதோன்ற, ஆற்றினென்றா. தமயிற்றொடாதலாவது சுற்றத்தது சுற்றமும் அதனதுசுற்றமுமாய அவற்றற் பிணிப்புண்டி வருதல். இவவுபாயங்களை வடதூலா தானமுஞ் சாமமுமெனப். (ரு)

ருஉசு. பெருங்கொடையான பேணன் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார். மாநிலத் தில. சு.

இ-ள். பெருங்கொடையான வெகுளி பேணன் — ஒருவன் மிக்ககொடையையுடையனுமாய வெகுளியை விரும்பானுமாயின், — அவனின் மருங்கு உடையார் மாநிலத்து இல் — அவனபோலக் கிளையுடையார் இவவுலகத்தில்கை. எ-று.

யிங்குகொடை ஒன்றும் வறுமையெய்தாமற் கொடுத்தே, விரும்பாமை இஃதரசற்குவேண்டிவதொன்றென்று அளவிறந்து செய்யாமை. (சு)

நூ.எ. காககை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மனனநீ ராககே புள. எ

இ-ள். காககை கரவா கரைந்து உண்ணும்—காககைகள் தமக்கிரையாயின கண்டவழி மறையாது இனத்தையழைத்து அதனோடுங்கூடவுண்ணுகிறதும்,— ஆக்கமும் அன்ன நீராககே உள— சுற்றத்தானெய்தும் ஆக்கங்களும் அப்பெற்றித்தாய இயல்பினையுடையாககே உளவாவன. எ-று.

அவ்வாகக்களாவன பகைபின்மையும், பெருஞ்செல்வமுடைமையும் முதலாயின. எச்சவும்மையான அறமுமின்பமுமேயன்றிப் பொருளுமொபதுமென்பது பெறுதும். அப்பெற்றித்தாயவியல்பெனந்து தாம் நுகர்வனவெல்லாம் அவரும் நுகருமாறு வைத்தல். (எ)

நூ.அ. பொதுநோக்கான வேந்தன வரிசையர் நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார பலா. அ

இ-ள். பொது நோக்கான வேந்தன வரிசையர் நோக்கின— எல்லாரையும் ஒருதன்மையராக நோக்காது அரசன தத்தந்தகுதிகேற்ப நோக்குமாயின, — அது நோக்கி வாழ்வார பலா—அச்சிறப்புநோக்கி அவனை விடாது வாழுஞ்சுற்றத்தார பலர். எ-று.

உயர்ந்தார நிகருதனோக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடாதொழுதுதனோக்கி வரிசைநோக்கை விடுத்தார. இந்நான்குபாட்டானுஞ் சுற்றந்தழவுமுபாயந் கூறப்பட்டது. (அ)

நூ.உ. தமராகித் தறுறுந்தார சுற்ற மமராமைக
காரண மினறி வரும். ச

இ-ள். தமராகித் தறுறுந்தார சுற்றம்—முன்றமராயவைத்துத் தன்னோடு அமராது யாதானுமொருகாரணத்தாற் றனைப பிரிந்துபோய்வா பின்னும் வந்து சுற்றமாதல்— அமராமைக காரணம் இனறி வரும்— அவ்வமராமைக்காரணம் தன்மாட்டில்லையாகத் தானேயுளதாம். எ-று.

அமராமைக்காரணமின்றியென்றதனான, முன அஃதுண்டாயத் துறத்தல் பெற்றும்: அஃதாவது அரசனானெனிகெட்வொழுக்கல் வெறுப்பன்செய்தலெனறிவை முதலியவற்றான வருவது. ஆக்கம் வருவிக் கப்பட்டது. இயற்கையாகவே அன்புடையராய் சுற்றத்தாராகஞ்சு செயற்கையான வந்தநீக்கம் அதனையொழிய ஒழியும், ஒழிந்தால் அவாக்கன்புசெய்துகொள்ளவேண்டா, பழையவியல்பாயிரிகுமென்பார, வருமென்றார. (க)

நூ.0. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே வேந்த
னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல். க0

இ-ள். உழைப் பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே — காரணமின்றித் தன்னிடத்துள்ளும் பிரிந்துபோய்ப் பின்காரணத்தான் வந்த சுற்றத்தானே—வேந்தன இழைத்து இருந்து எண்ணிக் கொளல் — அரசன அக்காரணத்தைச் செய்துவைத்து ஆராய்ந்து தழீஇக்கொள்க. எ-று.

வாளர உழைப்பிரிந்தெனறமையின, பிரிதற்குக் காரணமின்கும பெறறும். வருதற்காரணத்தைச் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகையோடு கூடுமரகலின் இழைத்திருந்தென்றும், அன்பினறிப் போய்ப் பின்னங்காரணத்தான வந்தமையின எண்ணிக்கொள்ளென்றுங் கூறினார். பிரிந்துபோய் சுற்றத்தாராள் தீமை செய்யப்போய் அதனைப்பொழிய வருவானும் அது செய்யாமற்போய்ப் பின்னன்மை செய்யவருவானும் தழுவப்படுமரகலின், தழுவாமாறு முறையே இவ்விரண்டுபாட்டானும் கூறப்பட்டது. (க0)

இசு ம அதி.— பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவும் திருவும் ஆற்றலும் முதலாயவற்றானம்கிழந்து தற்காததலினும் பகையுழித்தனமுதலிய காரியங்களினும் சோதலைச் செய்யாமை. மேற்சொல்லிய சுற்றத்தாராற் பயனுள்ளது இச்சோவிலவழியாகலின், இது சுற்றந்தழாலினபின் வைக்கப்பட்டது.

ருக. இறந்த வெகுளியிற நீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற சோரவு க

இ-ள். சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியிற சோரவு — மிக்கவுவகை களிப்பான வரும் மறவி—இறந்த வெகுளியிற நீது—அரசனுக்கு அளவிறந்த வெகுளியிறுத்திது. எ-று.

மிக்கவுவகை பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதமென்றிவற்றான வருவது. அளவு பகைவரையடாததற்கும் கொடியோரையொறுத்ததற்கும் வேண்டிவது இறந்தவெகுளி ஒரோவழிப் பகைவரையுங் கொல்லும், இஃதன்னதன்றித் தன்னையே கோறலின், அதனிலுந்தீதாயிற்று. (க)

ருகஉ. பொச்சாபபுக கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புகுகொன ருங்கு. உ

இ-ள். புகழைப் பொச்சாபபுக கொல்லும்—ஒருவன் புகழினை அவன் மறவி கெடுக்கும்,—அறிவினை நிச்சநிரப்புக கொனருங்கு—அறிவினை நிச்சநிரப்புக கெடுக்குமாறுபோல. எ-று.

நிச்சநிரப்பு நாடோறும் இரவான் வருகித் தனவயிறு நிறைத்தல். அஃது அறிவுடையானகணுண்டாயின் அவற்கு இனிவரவானும் பாவத்தானும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து அவனன்குமகிப்பினையழிகும், அதுபோல மறவியும் புகழுடையானகணுண்டாயின் அவற்குத் தற்காவாமைபாறும் காரியக்கேடானும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து அவனன்குமகிப்பினை அழிக்குமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாப்பினது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

ருகங். பொச்சாப்பாக்க கிலலை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு. ங

இ-ள். பொச்சாப்பாக்குப் புகழ்மை இல்லை — பொச்சாந்தொழுகுவார்க்குப் புகழுடைமையிலலை;— அது உலகத்து எப்பால நூலோர்க்கும் துணிவு—அவ்வின்மை இரங்கிநூலுடையார்க்கேயன்றி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தது. எ-று.

அரசாக்கேயன்றி அறமுதலிய நான்கிலும் முயலவாரா யாவாக்கும் அவை கைகூடாமையிற புதழிலலையெனபது தோன்ற, எப்பாணுலோராககுநதணி வென்றா. (௩)

௩௩௪. அசச முடையாக கரணிலலை யாகுகிலலை
பொச்சாப புடையாககு நனகு. ச

இ-ள. அரண அசசம உடையாககு இலலை—காதி மலை முதலிய அரணக ளுள்ளே நிற்பினும், மனத்தினகணச்சமுடையாககு அவற்றறபயனிலலை,—ஆங்கு நனகு பொச்சாபபு உடையாககு இலலை—அதுபோலச் செல்வமெ லலாமுடையாரியினும், மனத்தினகண மறவியையுடையாக்கு அவற்றறபயனி லலை. எ-று.

நனமைக்கேதுவாகலின, நனகென்றா. அசசமுடையா நின்ற அரணழியுமா றுபோல மறவியுடையாருடைய செல்வங்களும் அழியுமென்பதாயிற்று. (ச)

௩௩௫. முன்னுறக காவா திழுககியான் தன்பிழை
பின்னா நிரங்கி விடும. ௩

இ-ள. முன்னுறக காவாது இழுககியான்—தனனறகாக்கப்படுநதுனபங்க ளை அவை வருதற்குமுன்னே அநிநது காவாது மறந்திருநதான்—பின் ஊறு தன்பிழை இரங்கிவிடும்—பின்வருதற்காலத்துக காககலாகாமையின் அபபி னைப்பினை நினைந்திரங்கிவிடும். எ-று.

காககப்படுநதுனபங்களாவன சோவுபாரததுப பகைவா செய்வன. ஊற நின்கணென்புழி உருபுஞ்சாரியையும் உடனறெககன. உறற்காலத்துக காக கலாகாமையின், இரங்கிவிடுமென்றா. இவைமுன்னுபாட்டானும் பொச்சாபபு டையாககு வருமேதங்கூறப்பட்டது. (௩)

௩௩௬. இழுககாமை யாமாட்டி மென்றும் வழுக்காமை
வாயி னதுவொப்ப தில. சா

இ-ள. இழுககாமை யாமாட்டிம என்றும் வழுக்காமை வாயின்—அரசா ககு மறவாமைககுணம் யாவாமாட்டிம எககாலத்தும் ஒழிவினறி வாயககுமா யின்,—அது ஒப்பது இல—அதனைப்பொக்கும் நனமை பிறிதிலலை. எ-று.

வினைசெய்வார சுற்றத்தாரொன்றும் தம் பாலாகணனும் ஒப்பவேணிதலின் யாமாட்டிமென்றும், தாம் பெருகியஞானமும் சுருங்கியஞானமும் ஒப்பவேணி தலின் என்றுமென்றும், எல்லாகாரியங்களினும் ஒப்பவேணிதலின் வழுக்க காமையென்றுங் கூறினா. வாயினென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயரடியாக வந்த வினையெச்சம். வாயத்தல நோபதிதல. (சு)

௩௩௭. அரியவென் றுகாத விலலைபொச சாவாக
கருவியாற் போற்றிச செயின். எ

இ-ள. அரிய என்று ஆகாத இலலை—இவை செயதற்கரியனவென்று சொல் லப்பட்டு ஒருவற்கு முடியாத காரியங்களிலலை,—பொச்சாவாக் கருவியால் போற்றிச செயின்—மறவாத மனத்தானே எண்ணிச் செய்யப்பெறின். எ-று.

பொச்சாவாத எனபதனிதுநினைவின விகாரததாறறெககது. அநதக்கரணமா கலிற கருவியென்றா.*இடைவிடாதநினைவும் தப்பாதகுழ்ச்சியுமுடையார்க்கு எல்லாம் எளிதினமுடியுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவா மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

ருடஅ. புகழ்ந்தவை போற்றிச செயலவேண்டுஞ் செய்யா திகழ்ந்ததாக கெழுமையு மில். அ

இ-ள். புகழ்ந்தவை போற்றிச செயலவேண்டும்—நீதிநூலுடையா இவை அரசாக்குரியனவென்று உயர்த்துகூறிய செயலகளைக் கடைப்பிடித்துச் செய்கு—செய்யாது இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல் — அநநனஞ்செய்யாது மறந்தவாக்கு எழுமையிலும் நன்மையிலுமையாகலான். எ-று.

அச்செயலகளாவன மூவகையாற்றலும், நாலவகையுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்குணமும் முதலாய் செயல்கள் சாதிதருமமாகிய இவற்றின் வழியேயுட்கும் உள்ளது நிரயத்தனப்பமேயாகலின், எழுமையுமில்லென்றா. எழுமை ஆகுபெயர். இதனை பொச்சாவாது செய்யவேண்டிவன கூறப்பட்டன. (அ)

ருடகூ. இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளருத தாந்தம் மகிழ்ச்சியின் மைநதுறும் போழ்து. கூ

இ-ள். தம் மகிழ்ச்சியின் தாம் மைநது உறும் போழ்து—அரசா தம்மகிழ்ச்சிக்கட்டாமவலியுறும்பொழுது, — இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளருத—முறகாலத்து அதனியை சோராவாற கெட்டவர்களை நினைக்க எ-று.

காரணங்களோடு அவாக்குளதாய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலெற்றித் தம்மகிழ்ச்சியினென்றும், இகழ்ச்சியுங் கேடும் உடனேறேறுமாகலின் மகிழ்ச்சியின் மைநதுறும்போழ்தெனறுகூறினா. கெட்டாரை உள்ளவே, நாழும் அவ்வாறே கெடுதமென்று அதன்கண் மைநதுறானபது கருதது. எண்ணுகவென்று பாடமோதுவாருமுளா. (க)

இசு0. உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மறறுந்தா னுள்ளிய துள்ளப் பெறின். க0

இ-ள். தான் உள்ளியது எய்கல எளிது மன — அரசனுக்குத் தானெய்த நினைத்த பொருளை அநநினைத்த பெற்றியே எயதுதல எளிதாம்,—மற்றும் உள்ளியது உள்ளப் பெறின்—பின்னும் அதனையே நினைக்கக்கூடுமாயின். எ-று.

அது கூடாதெனபது ஒழிந்தநினைமையின், மன ஒழிபிசைக்கண்வந்தது. அதனையே நினைத்தலாவது மறவியினறி அசனகண்ணே முயறல். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (க0)

* பொச்சாவாக்கருவி எனபதற்குப் பொச்சாவாமையாகிய கருவியென்ப பொருள்கோடலே சிறப்பு. அது தொலகாப்பியத்து வினையியலுள் “நிலனும் பொருளும்” எனனும் முப்பத்தேழாருகுத்திரத்துறையிலே சேவனாபா “நிளமுக்கனகானுமருந்தினேன எனபுழிக் காட்சியை மருந்தென்றாகலிற காணுமருந்தெனபது வினைப்பெயா கொண்டதாம், பொச்சாவாக் கருவியாற போற்றிச செவின் எனபுழிப் பொச்சாவாக்கருவி எனபதும் அதி.” எனக் கூறுமாறாறுணாக. இலக்கணவிளக்கநூலார்க்கும் இலக்கணவிளக்கச்சூருவ வியார்க்கும் இதுவே கருத்தென்க.

குரு ம அதி.— செங்கோன்மை.

அஃதாவது அரசனா செய்யப்படும் முறையினது தன்மை. அம்முறை ஒருபாறகோடாது செவ்வியகோலபோற்றிச் செங்கோலெனப்பட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றார். அது சோவிலலாத் அரசனா செயற்பாலதாகலின், இது பொச்சாவாமையினின் வைக்கப்பட்டது.

ருசக. ஓரநதுகண னோடா திறைபுரிந் தியாராமாட்டுந்

தோநதுசெய வஃதே முறை க

இ-ள். ஓரநது— தனக்கீழ் வாழ்வாரா குற்றஞ்செய்தால் அக்குற்றத்தை நாடி — யாராமாட்டும் கண்ணோடாது — யாவாமாட்டுங்கண்ணோடாது — இறைபுரிநது—நடுவிரிசைமையையப் பொருந்தி—தோநது— அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடுமாராயநது — செய்வஃதே முறை— அவ்வளவிற்காகச் செய்வதே முறையாம். எ-று.

நடுவிரிநதல் இறைக்கியல்பாகலின் அதனையிறையென்றும், உயிரினுஞ்சிறந்தார்கண்ணுமென்பார யாராமாட்டுமென்றுங் கூறினார். இறைமை இறையெனவும், செய்வது செய்வஃதெனவும், நின்றன. இதனா செங்கோன்மையறிவுக்கொரு கூறப்பட்டது. (க)

ருசஉ. வானோககி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்.

கோனோககி வாழுவ குடி. உ

இ-ள். உலகு எல்லாம் வான நோக்கி வாழும்—உலகத்துயிரெல்லாம் மழையுளதாயின் உளவாகாநிறுதமேயெனினும்,—குடி மன்னவன் கோல நோக்கி வாழும்—குடிகள் அரசன்செங்கோலுளதாயின் உளவாகாநிறுகும். எ-று.

நோக்கிவாழ்தல் இன்றியமையாமை. வானினியவுணவை வானென்றும், கோலினியவேமத்தைக் கோலென்றுங் கூறினார். அவவேமமில்லாது உணவுளதாயினுங் குடிகடந் அதனாபபனில்லையென்பாராம். (உ)

ருசந. அநதணா நூறகு மறத்திறகு மாதியாய

நின்றது மன்னவன் கோல. ந

இ-ள். அநதணா நூறகும் அறத்திறகும் ஆகியாய் நின்றது — அநதணாக் குறித்தாய வேதத்திறகும் அதனாசொல்லப்பட்ட அறத்திறகுங்காரணமாய் நில்பெற்றது — மன்னவன் கோல — அரசனா செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல. எ-று.

அரசர் வணிகனனுமேனையோர்க்குமுரித்தாயினும், தலைமைபற்றி அநதணர்நூலென்றார் “மாதவா நோனபு மடவா கற்புங்— காவலன் காவ லன் ரித் தங்கு” * ஆகலின், நண்டறமென்றது அவையொழிந்தவற்றை வேதமும் அறனும் அநாதியாயினுஞ் செங்கோலில்லாது நடவரவாகலின், அதனை அவற்றிற்காகியெனறும், அப்பெற்றியே தனக்காதியாவது பிரிதில்லையென்பார் நின்றதென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோல்து சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ந)

* மணிமேகலை, இருபத்திரண்டாவது சிறைசெய்தகாதை.

நிசசு. குடி தழீஇக கோலோசசு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிறகு முலகு. ச

இ-ள. குடி தழீஇக கோல் ஓசசு மாநிலமன்னன் அடி — தன்குடிகளையு
மனைத்துச் செங்கோலையுஞ்செலுத்தும் பெருநிலவேந்தனடியை — தழீஇ
நிறகும் உலகு—பொருந்தி விடா உலகத்தாரா. எ-று.

அனைத்தல இனசொறசொலலுதலும், தளாந்துழி வேணுவன கொடுத்த
லும் முதலாயின. இவ்விரண்டனையும் வழுவாமற்செய்வான நிலமுழுதாமாளு
மாகலின் அவனை மாநிலமன்னன்னென்றும், அவனமாட்டியாவரும் நீங்காவன
பினராவராகலின் அடிதழீஇநிறகுமுலகென்றும், கூறினா. (ச)

நிசநு. இயலபுளிக கோலோசசு மன்னவ னுட்ட
பெயலும் விளையுநாந தொககு. நு

இ-ள. பெயலும் விளையுநம் தொககு — பருவமழையுங் குன்றதவினைவும்
ஒருங்கு கூடி—இயலபுளிக கோல் ஓசசு மன்னவன் நாட்ட—தூலகன் சொ
ல்லியவியலபாற் செங்கோலைச் செலுத்துமாசனது நாட்டின்கண்ணவாம். எ-று.

உளியென்பது மூன்றாவதுபொருளபடுவதோரிடைச்சொல், வானும் நிலனும்
ஞ் சேரத் தொழிற்பட்டு வளஞ் ஈரக்குமென்பதாம். (நு)

நிசகூ. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனினா. கூ

இ-ள. மன்னவன் வென்றி தருவது வேல் என்று கோல—மன்னவனுக்குப்
போரினகளை வென்றியைக் கொடுப்பது அவனெறியும் வேலன்று கோல்,—
அதுஉம் கோடாது எனின— அஃதும் அப்பெற்றிக்கூடாவது தான் கோடாநா
யின. எ-று.

கோல் செவ்விராயவழியே வேல் வாய்ப்பதென்பார வேலன்றென்றா:
“மாணா—வறநெறி முதறநே யரசின் கொற்றம்” என்றா பிறரும். கோடா
னென்பது பாடமாயின, கருவியின்றொழில் வினைமுதன்மேனிசைந்தாகவுகைக்க.

நிசஎ. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச செயின் எ

இ-ள. வையகம் எல்லாம் இறை காக்கும்—வையகத்தைப்பெல்லாம் அரசன்
காக்கும்,—அவனை முறை காக்கும்—அவனற்றனை அவனது செங்கோலை
காக்கும்,—முட்டாச செயின்—அச்சனை முட்டாவரையும முட்டாமற்செலு
த்துவனாயின. எ-று.

முட்டாமற்செலுத்தியவாறு மகனை முறைசெய்தானகண்ணுமதனகை குறை
ததானகண்ணுங் காண்க. முட்டாதென்பதன் இறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொரு
கது. இவைநான்குபாட்டானும் அதனைச் செலுத்தினனெய்தும் பயன் கூறப்
பட்டது. (எ)

நிசஅ. ன்ணபத்ததா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
றணபத்ததாற முனே கெடும அ

இ-ள. ண்பத்ததான் ஓரா முறை செய்யா மன்னவன்— முறைவேண்டினா
க்கு எளிய செவ்வியையுடையனாய் அவர் சொல்லியவற்றை நூலோர் பலரோ

மீமாராயந்து நின்றவுண்மைக்கொப்ப முறை செய்யாதவரசன் — தண்பதத் தான் தானே கெடும் — தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று தானே கெடும். எ-று.

எண்பதத்தானெனும் முற்றுவினையெச்சமும், ஓராவெனும் வினையெச்சமும், செய்யாவெனும் பெயரெச்சவெதிர்மறையுட செயதலவினை கொண்டன. தாழ்ந்தபதம்பாவமும், பழியுமெய்திறமும்நிலை “அல்லவைசெய்தாக கறங்கூற்றம்” ஆகலின், பகைவரினறியுங்கெடுமென்றா. இதனால் முறை செலுத்தாதானது கெடு கூறப்பட்டது. (அ)

ருசக. குடிபுறங் காததோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் ரெழில. க

இ-ள். குடி புறங்காதது ஒம்பிக் குற்றம் கடிதல் — குடிகளைப் பிறா நலியாமற் காததுத தானும் நலியாது பேணி, அவாமாடிக் குற்றநிகழ்ந் அதனை யொறுப்பாடுழித்தல் — வேந்தன் வடு அன்று தொழில் — வேந்தனுக்குப் பழியன்று, தொழிலாகலான். எ-று.

துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கோறலென ஒறுப்புமுன்று, அவற்றுள் ஈண்டைக்கெய்துவன முன்னையவென்பது குற்றங்கடிதலென்பதனால் பெற்றும். தன்கீழ் வாழ்வாரையொறுத்தல் அறன்மைமையின் வடுவாமென்பதனையா சங்கித்து, அஃதாசாது, அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தின்க்கித் துயராககு தலுஞ் சாதிதருமென்றா. (க)

ருரு0. கொலையிற கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட டதனெடு ரோ. க0

இ-ள். வேந்து கொடியாரைக் கொலையின் ஒறுத்தல் — அரசன் கொடியவர்களைக் கொலையாடுறுத்துத் தக்கோரைக் காததல் — பைங்கூழ் களை கட்டத் தனெடு ரோ — உழவன் களையைக் களைந்து பைங்கூழைக் காதத்தனெடுதொக்கும. எ-று.

கொடியவரென்று தீக்கொளுவுவாரா, நஞ்சிடுவாரா, கருவிபிறகொலவாரா, கள்வா, ஆறலைப்பாரா, சூறைகொளவாரா, பிறனிலவிழைவாரொன்றிவா முதலாயினவை. இவரை வடதூலாரா ஆந்நாயிகளென்ப. இப்பெற்றியாரைக் கண்ணோடிக் கொல்லவழிப் புறங்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பைங்கூழ்போன்று நலிவுபலவெய்தி உலகு இடாப்படுதலின், கோறலும் அரசற்குச் சாதிநருமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செய்கோலசெலுத்தும் வெண்குடை வேந்தற்குத் தீயாரமாட்டு மூவகையொறுப்பும ஒழியற்பாலவல்லவென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

ருக்ம அதி. — கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அம்முறையினது கோடுதிறன்மை. ராணமும் உவமையின் பெயர் பொருண்மேலாயிற்று. செங்கோன்மைக்கு மாறாகலின், இஃதத்தனின் வைக்கப்பட்டது.

ருருக. கொலைமேற்கொண் டாரிற கொடிதே யலைமேற்கொண்
டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து. க

இ-ள. கொலை மேற்கொண்டாரிற் கொடிது—பக்கைமபற்றிக் கொலுவதற் றொழிகைத் தமமேற்கொண்டொழுருவாரினுங் கொடியன—அலை மேற்கொண் டி அலையை செயது ஒழுக்கும் வேரது—பொருள வெஃகிக் குடிகளையகைத் தற் றொழிகைத் தனமேற்கொண்டி முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுகும் வேர தன். எ-று.

அவா செயவது ஒருபொழுதைத்தனபம், இவன செயவது எப்பொழுதா தனபமாமெனபதுபற்றி, அவரினுங்கொடியனென்றா. பானமயக்குறழ்ச்சி. வேரதெனபது உயாதினைப்பொருட்கணவரத் அஃறிணைச்சொல். அலை கொலை யினுங் கொடிதெனபதாயிற்று. (க)

நுருஉ. வேலொடு நினறா னிடுவென் றதுபோலுங்

கோலொடு நினறா னிரவு.

உ

இ-ள. வேலொடு நினறா — ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேலகொண்டு நின்ற களவன்— இடு எனறது போலும் — ஆறசெலவானே நின்கைப்பொ ருடாவென்று வேணுதிதலோடொகுகும்— கோலொடு நினறா னிரவு—ஒறு ததற் றொழிலோடு நின்றவரசன குடிகளைப் பொருள வேணுதிதல். எ-று.

வேலொடு நினறானெனறதனா பிறரோடு நிலலாமைபும், இரவெனறதனால் இறைப்பொருளன்மையும், பெற்றும். தாராக்கால ஒறுப்பலெனறுங்குறிப்பின னாகலின், இரவாறகோடலும் கொடுங்கோனமையாயிற்று. இவை பிரணநிபா டடானுங் கொடுங்கோனமையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

நுருங். நாடொறு நாடி முறைசெயயா மன்னவ

னாடொறு நாடு கெடும.

ங

இ-ள. நாடொறும் நாடி முறை செயயா மன்னவன்— தனனாடு நிகழா திமைகளை நாடோறுமாராய்ந்து அதற்கொகக் முறைமையைச் செயயாதவா சன்— நாடொறும் நாடு கெடும— நாடோறும் நாடிழக்கும். எ-று.

அரசனுக்கு நாடு உறுப்பாகலின், அதனவினை அவன்மேனினைந்து. இழத்தல பயனெயதாமை. மன்னவனாடு நாடொறுங்கெடுமெனறுபாபாருமுளா. (ங)

நுருச. கூழங் குடியு மொருங் குழகருங் கோலகோடிச

சூழாது செய்யு மரசு.

ச

இ-ள. சூழாது கோல கோடிச செய்யும் அரசு— மேல் வினைவதெண்ணாறு முறை தப்பச்செய்யும்ரசன்—கூழம் குடியும் ஒருங்கு இழக்கும்— அச்செய லான முன்னீட்டியபொருளையும் பின்னீட்டித்தகேதுவாகிய குடிகளையுஞ் சேர விழக்கும். எ-று.

கோடவெனபது திரிந்தினைந்து. முன்னீட்டியபொருள இழத்தற்கேது வரு கின்றபாட்டாறகூறுப. (ச)

நுருரு. அலலறப்பட டாற்றா தழுக்கண ணீரனநே

செலவத்தைத் தேயக்கும் படை.

ரு

இ-ள. அலலறப்பட்டு ஆற்றாது அழுத் கணணீர் அனநே— அரசன் முறை செயயாமையாற குடிகள் துன்பமுற்று அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது அழுத்

கண்ணீரன்றே — செலவத்தைத் தேய்க்கும் படை — அவன செலவத்தைக் குறைக்குங்கருவி. எ-று.

அழுதகண்ணீர் அழுதலான வந்த கண்ணீர் செலவமாகிய மரதையென னுமையின், இஃதேகதேசவுருவகம். அல்லற்படுத்திய பாவத்தது தொழில் அதற்கேதுவாகிய கண்ணீர்மேனின்றது. அக்கண்ணீரிடிகொடிது பிறிதினமையின், செலவங்கடிதிறறேயுமென்பது கருத்தது. (௧௫)

௧௬௬. மன்னாககு மன்னுதல செங்கோனமை யஃதின்னேன்
மன்னாவா மன்னாக கொளி சு

இ-ள். மன்னாககு மன்னுதல செங்கோனமை— அரசாக்குப் புகழ்கடாம் நிலைபெறுதல செங்கோனமையானும், — அஃது இன்றேல மன்னாககு ஒளி மன்னாவாம் — அச்செங்கோனமையிலையாயின், அவாககு அபபுகழ்கடாம் உளவாகா. எ-று.

விகாரததாற்றெக்க மூன்றாவது விரித்து ஆக்கம் வருவித்துலாக்கப்பட்டது. மன்னுதற்கேது புகழாதல “இவ்விதத்து மன்னுதல வேண்டி னிசைநடுக” என பத்தினுமறிக. மன்னுமை ஒருகாலுமில்லையாம். பழிக்கப்பட்டால் ஒளி மன்னாவாம், ஆகவே, தாமுமன்னுனொன்பதாயிற்று. வென்றி கொடை முதலியவே ஆக்களாற புகழ் பகுதிப்படுத்தின, பன்மையாறகூறினா. அவையெல்லாம் செங்கோனமையிலவழி இலவாமென்பதாம். இவையானகுபாட்டானுங் கொடுங் கோலனயினுன எய்துங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧௬)

௧௬௭. துளியின்மை ஞாலத்திற கெற்றறறே வேந்த
துளியின்மை வாழு முயிராககு எ

இ-ள். துளியின்மை ஞாலத்திறகு ஏறறு—மழையிலலாமைவையத்து வாழு முயிராககு எய்வகைத் துன்பம் பயக்கும், — அறறே போதன துளியின்மை வாழும் உயிராகு— அவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும் அரசன்றன்னனியிலலாமை அவனுடையாழ்வுக்குகடகு எ-று.

சிறப்புப்பற்றித் துளியென்பது மழைமேனின்றது. உயிரென்பது குடிகண் மேனின்றது. மேல வானோகவாழ்மென்றதனை எதிராமறைமுகத்தாற் கூறிய வாறு. (௧௭)

௧௬௮. இன்மையி லினனா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோறகீழ்ப படின. அ

இ-ள். முறை செய்யா மன்னவன் கோறகீழ்ப படின — முறைசெய்யாத அரசனது கொடுங்கோலினகீழ் வாழின், — இன்மையின் உடைமை இன்னது — யாவாக்கும் பொருளினதினமையினும் உடைமை இன்னது. எ-று.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃகுவோனது நாட்டுக் கைநோவ யாப்புண்டல முதலிய வருவது பொருளுடையாக்கேயாகலின், அவவுடைமை இன்மையினுமின்னுதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனுடையாழ்வார்க்கு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௧௮)

௧௬௯. முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல. சு

இ-ள். மன்னவன முறை கோடிச செய்யின்— மன்னவன தான் செய்யும் பொருளை முறை தப்பச் செய்யுமாயின்,—உறை கோடி வானம் பெயல் ஓல லாது— அவனுட்பு பருவமழை இன்றாமவகை மேகம் பொழிதலைச்செய்யா து. எ-று.

இரண்டிததுங் கோடவெனபன திரிந்துகின்றன. உறைகோடிதலாவது பெ யுங்காலததுப பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (க)

௩௯0. ஆபயன குன்று மறுதொழிலோர நூலமறப்பா

காவலன காவா னெனின.

௧0

இ-ள். காவலன காவான எனின்— காத்தற்குரியவரசன உயிரகளைக் காவா னுமின, — ஆ பயன குன்றும்—அறனிலலாத அவனுட்பு பசுக்களும் பால குன்றும்,— அறுதொழிலோர நூல மறப்பா — அநதன்றும் நூல்களை மற நது விடுவா. எ-று.

ஆபயன ஆவாற்கொளளும் பயன அறுதொழிலாவன ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்டித்தல், ஈதல், ஏற்றலெனவியை. பாக்கள பாலகுன்றியவழி அவியின்மையானும், அது கொடுத்தற்குரியார மந்திரங்கற்பமெனபன ஒதாமை யானும், வேளவி நடவாறாம், ஆகவே, வானம் பெயலொல்லாதெனபதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனுடின்னகணிகமுறகுற்றங்கூறப்பட்டது. (௧0)

௩௭ ம் அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகளஞ்சுவதும் பகுதியஞ்சுவதும் தானஞ்சுவதுமாய் தொழிலகளைச் செய்யாமை. அவை செயதல் கொடுங்கோனமைப்பாற்படுத்தலின், இஃதனபின் வைக்கப்பட்டது.

௩௯௧. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா

லொத்தாங் கொறுபபது வேந்து.

௧

இ-ள். தக்காங்கு நாடி—ஒருவன் தன்னினமெலியாராமேற் சென்றவழி அந் தனை நடுவாக நின்றாராய்ந்தது — தலைச்செல்லாவண்ணத்தால் ஒத்தாங்கு ஒது பபது வேந்து— பின்னும் அது செய்யாமறப்பொருட்டு அவனை அக்குற்றத்திற் கொப்ப ஒதுப்பானே அரசனாவான். எ-று.

தக்காங்கு ஒத்தாங்கெனபன ஒருசொல். தகுதியெனபது நடுவிலுமைபா தல் “தகுதி யெனவொன்று நனறே” எனபதனாறுமறிக. இதனானே தக்காங்கு நாடாமையும், பிறிதோகாரணம்பற்றி மிகவொறுத்தலும், குடிகளஞ்சுமவினை யாதல் பெற்றும். (௧)

௩௯௨. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாகக்

நங்காமை வேண்டு பவா.

௨

இ-ள். கடிது ஓச்சி— அவ்வொத்தாங்கொறுத்தல் தொடங்குங்கால அளவி தப்பச் செய்வார்போற்றொடங்கி,—மெல்ல எறிக—செய்யுங்கால அளவிறவா மறசெய்க—ஆக்கம் நெடிது நங்காமை வேண்டிபவா—ஆக்கந் தங்கனெடுங் காலநிறைவேண்டிவா. எ-று.

கடிதோச்சல குறந்தெய்வார் அதனையஞ்சுதற்பொருட்டும், மெல்லவெறி தல் யாவரும் வெருவாமைப்பொருட்டிமாம். தொடங்கினவளவிறகுறைதல் பற்றி மெனமை கூறப்பட்டது. ஓசுதல் எறிதலென்பனவிரண்டும் உவமை பற்றி வருதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் குடிகள் வெருவந்த செய்யாமைய தியலடி கூறப்பட்டது. (உ.)

நா. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
வெருவந்த மொலலைக கெடும். ரு

இ-ள். வெருவந்த செய்து ஒழுக்கும் வெங்கோலன் ஆயின— குடிகள் வெரு விய செயல்களைச் செய்து நடக்கும் வெங்கோலனாமாயின,— ஒருவந்தம் ஒல லைக் கெடும்— அரசன் ஒருதலையாகக் கடித்தெடுக்கும். எ-று.

வெங்கோலனென்பது பாண்டி வாளா பெயராய் நின்றது. ஒருவந்தம், ஒரு தலை, ஏகாந்தமென்பன ஒருபொருட் கிளவி. அச்செயல்களுங் கேடிகளும் முன்னாக கூறப்படும். (ரு.)

நா. இறைகடிய நெனதுகாககு மினஞ்சொல வேந்த
னுறைகடுகி யொலலை கெடும். ச

இ-ள். இறை கடியன் என்று உலாக்கும் இனஞ்சொல வேந்தன்—குடி களான நமமிறைவன் கடியனென்று சொல்லப்படும் இனஞ்சொல்லையுடைய வேந்தன்— உறை கடுகி ஒலலை கெடும்— ஆயுளுங்குறைந்து செல்வமுங் கடித்திழக்கும். எ-று.

நெருசு நொந்து சொல்லுதலான, இன்னுமை பயப்பதாய் சொல்லை இனஞ்ச சொல்லென்றா, உறையென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அஃது பாண்டி குடியராய் உறைதலைச்செய்யும் நாணமேனின்றது. அது குறைதலாவது அச் சொல்லல்லாதார்க்கு உள்ளதிற சுருங்குதல். (ச)

நா. அருஞ்செவவி மினஞ முகத்தான் பெருஞ்செலவம்
பேயகண் டன்ன துடைத்து. ரு

இ-ள். அருஞ்செவவி இனமுமுகத்தான் பெருஞ்செலவம்— தன்னைக் காண வேணியவார்க்குக் காலமரியாயுபக கண்டால் இனஞ்சுமுகத்தினையுடையான் து பெரியசெலவம்— பேய் கண்டன்ன து உடைத்து—பேயாற் காணப்பட டாறபோலவதொருகுற்றமுடைத்து. எ-று.

எனவே, இவையிரண்டும் வெருவந்த செயதலாயின. இவைசெய்வாணைச் சாவாரின்மையின, அவன் துசெல்வம் தனக்கும் பிறாக்கும் பயன்படாதென பதுபற்றிப்பேய்கண்டன்ன துடைத்தென்றா. காணுதல் தன்வயமாககுதல். (ரு)

நா. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி நெடுஞ்செலவ
நீடினறி யாங்கே கெடும். ரு

இ-ள். கடுஞ்சொல்லன் கண் இலன் ஆயின— அரசன் கடியசொல்லையு முடையனாய்க் கண்ணோட்டமுமில்லாமாயின,— நெடுஞ்செலவம் நீடு இன்றி ஆங் கே கெடும்—அவனுது பெரியசெலவம் நீடுதலின்றி அப்பொழுதே கெடும். எ-று.

“வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டரு சூதுபொரு— வீட்டங்கட காமமோ டேழு.” எனப்பட்ட விதனங்களுட் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்டைததையும்

இவா இவ்வெருவந்தசெய்தலுளடக்கினா. கண ஆகுபெயா. இவை செய்த பொழுதே கெடுஞ்சிறுமைத்தனராயினுமென்பா, நெடுஞ்செல்வமெனரா. நீடு தல•நீட்டித்தல. (க)

நா.௭. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும வேந்த
னடுமுரண டேயககு மரம. எ

இ-ள். கடுமொழியும் கை இகந்த தண்டமும— கடியசொல்லுங் குற்றத் தினமிக்க தண்டமும—வேந்தன் அடு முரண தேயககும அரம— அரசனது பகை வெல்லுதற்கேற்ற மாறுபாடாகியவிரும்பினைத் தேயககுமராம. எ-று.

கடுமொழியாற்றாணையுங் கையிகந்ததண்டத்தாற்றேசமுங் கெட்டு முரண சுருங்கிவருதலின அவற்றை அரமாகடு, திண்ணிதாயினுந்தேயுமென்றற்கு அடுமுரண இரும்பாககினா. ஏகதேசவுருவகம் அரமென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டிக.* இவையையதபாட்டானும், செவ்வியின்மை, இன்னமும்குமுடைமை, கண்ணேட்டமின்மை, கட்டுஞ்சொற்சொல்லல், கையிகந்ததண்டமென்றவைகள் குடிக்கள ஞ்சும் வினையென்பதூஉம், இவைசெய்தான ஆயுளும் அடுமுரணுஞ் செல்வமு மிழக்குமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (எ)

நா.௮. இனத்தாற்றி யெண்ணுத வேந்தன் சினத்தாற்றிச
சேறி சிறுருந் திரு. அ

இ-ள். இனத்து ஆற்றி எண்ணுத வேந்தன்— காரியத்தைப்பற்றி வந்தவெ ண்ணத்தை அமைச்சாமைலவைத்து அவரோடு தானுமெண்ணிச் செய்பாதவ ரசன்— சினத்து ஆற்றிச சேறின—அப்பிழைப்பாற் றனகாரியந்தப்பியவழித் தன்னைச்சினமாகியகுற்றத்தின்கண்ணே செலுத்தி அவனாவெஞ்ஞமாயின,— திருச சிறுகும்— அவனசெல்வம் நாடோறுஞ் சுருங்கும். எ-று.

அரசாபாரம் பொறுத்துயத்தலொப்புமையான அமைச்சரை இனமென்று ம, தான் பின் பிழைப்பாதலறிந்து அமையாது அதனை அவாமேலேற்றி வெ குளின் அவா வெரீஇநீங்குவா, நீங்கவே, அப்பிழைப்புத் தீருமாறும் அப்பா ரமினிதுயக்குமாறும் இலனமென்பது நோக்கித் திருச்சிறுகுமென்றுங் கூறி னா. இதனை பகுதியஞ்சுமவினையும் அது செய்தானையதுகுற்றமுங் கூறப் பட்டன (அ)

நா.௯. செருவந்த போழ்திற சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெயது கெடும. கூ

இ-ள். சிறை செய்யா வேந்தன்— செரு வருத்தமுன்னே தனக்குப் புக் லாவதோரான் செயதுகொள்ளாதவரசன் — செரு வந்த போழ்தில் வெரு வந்து வெயது கெடும—அது வந்தகாலத்து ஏமயின்மையான வெருவிக் கடி திறகெடும. எ-று.

* இவ்வாறு ஒருமைப்பெயரை வாக்கியபேதமாகத் தனித்தனி கூட்டி முடி ப்பதனைத் தோவடமிழுப்பாரபோலப் பிரத்தியேகபந்தாநுவயமென்பா வட னுலா.

பகையை வெருவிச் சேர்ந்தார் நீங்குதலிற் றயியனாய்த் தானும் வெருவி அப்பகைவயத்தனென்பதாம். இதனால் தானருசும வினையும் அது செயத் தானேயும பயனுங் கூறப்பட்டன. (௧)

நா. ௦. கல்லாப பிணிகுருங் கடுங்கோ லதுவல்ல

திலலை நிலக்குப் பொறை.

௧௦

இ-ள். கடுங்கோல கல்லாப பிணிகுரும — கடுங்கோலனுய்வரசு னநீதிநா னமுதலிப் கல்லாதாராத் தனக்குப் பருந்திபாகக் கூட்டாநிற்கும், — அதுவ லலது நிலக்குப் பொறை திலலை— அககூட்டமல்லது நிலத்திற்கு மிகையாய் பாரம் பிதிநிலை. எ-று.

கடுங்கோலென்பது ஈண்டு மிகக்ருணடத்தினமேற்றனறி அதனைச் செய்வா னமேற்றாயிற்று. அவன் அது செயதற்கியைவானாயலலது கூட்டாமையிற் கல் லாபபிணிகுருமென நமதுவனைபவற்றையெல்லாம் பொறுக்கின்றதெயலபாகலின் நிலத்திற்குப் பொறை அதுவல்லதிலலையென நங்கூறினா. நிலக்கெனபது செய யுளவிகாரம். இதனால் வெருவந்த செயதலினகுற்றங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

நா. ம. அ.தி.— கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தன்னோடு பயின்றாராக கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்க மாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கணசென்றவழி நிகழ்வதாகலின், அப்பெயர்த் தாயிற்று. மேல வெருவந்தசெய்யாமையுட்கூறியவதனையே சிறப்புப்பற்றி வி ரித்துக்கூறுகின்றமைபின், இஃது என்பின் வைக்கப்பட்டது.

நா. ௧. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை

புணமையா னுண்டிவ வுலகு.

௧

இ-ள். கண்ணோட்டம் எனவும் கழி பெருங்காரிகை உண்மையான—கண் ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்புடையவழி அரசாமாட்டு உண் டாகலான, — இவவுலகு உண்டு— இவவுலகுமுண்டாகாநின்றது. எ-று.

கழிபெருங்காரிகைபென்புழி ஒருபொருட்பனமொழி இவவுயிரழகது சிறப் புணர் நின்றது. இவவழி அத்தகுறுப்பாகலின், உண்மையானென நிலைபெறு ங்கூறினா. இன்னம் வெருவந்தசெய்தலாகலின் அவர்நாட்டுவாழ்வார் புலியை யடைந்த புலவாயினம்போன்று ஏம்ஞ்சாராரமைபற்றி, இவவுலகுண்டென்றா.

நா. ௨. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா

ருண்மை நிலக்குப் பொறை.

௨

இ-ள். உலகியல் கண்ணோட்டத்து உள்ளது—உலகநடை கண்ணோட்டத்தி ன்கண்ணே நிகழ்வது— அஃது இலா உண்மை நிலக்குப் பொறை— ஆக லான, அககண்ணோட்டமில்லாதா ளுராதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, பிறிதொன்றற்கன்று. எ-று.

உலகநடையாவது ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்த லென்றிவைமுதலாயின. அவைநிகழாமையால் தமக்கும் பிறாக்கும் பயன்படா னென்பதுபற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றா. ஆதற்கெனபது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௨)

திருந. பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னும் கண்ணோட்ட மிலலாத கண். க

திரு. பண் எனனும் பாடற்கு இயைபு இன்றேல்—பண் என்னபயத்ததாம் பாடற்சொழிலோடு பொருத்தமின்றாயின—கண் என்னும் கண்ணோட்டம் இல்லாதகண் — அதுபோலக் கண் என்னபயத்ததாம் கண்ணோட்டமில்லாதவிடத்தி ள்—

பண் கண்ணென்பன சாதிப்பொபா. பண்களாவன பாசையாழ முதலிய னூற்றுமூன்று. பாடற்சொழில்களாவன யாழின் கண் வாராதல் முதலியவெட்டும்,* பண்ணல் முதலியவெட்டும்,† மிடற்றின்கண் எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குழலமெனனுமெனதம், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வண்புவுண்ணமுதலிய வண்ணங்களெழுபத்தாறுமாம். இவற்றோடியையாதவழிப் பண்ணுறபயனில்லாதவாறுபோலக் கண்ணோட்டத்தையாதவழிக் கண்ணுறபயனில்லையென்பதாம், கண் சென்றவழி நிகழ்தலபற்றி அதனைமிடமாக்கினா. இறுதிகட்கண்ணென்பதனைக் “கண்ணகனஞ்ஞாழ” எனபுழிப்போலக் கொள்க.

திரு. உளபோள் முகத்தெவன் செயபு மளவினாற் கண்ணோட்ட மிலலாத கண். ச

திரு. முகத்து உளபோல் எவன் செய்யும் — கண்டாக்கு முகத்தின்கண் உளபோற்றேனறல்லலது வேறென்ன பயனைச் செய்யும்—அளவினாற் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் — அளவின்றாத கண்ணோடுதலையுடையவல்லாத கண்கள். எ—று.

தோன்றல்லலதென்னுஞ்சொற்கள் அவாயநிலையான வந்தன. கழிகண்ணோட்டத்தின்குத்தற்கு, அளவினென்னரா. ஒருபயனையுஞ் செய்யாவென்பது குறிப்பெச்சம். (ச)

திரு. கண்ணிற கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்மேற் புண்ணென் னுணரப் படும. ரு

திரு. கண்ணிறகு அணி கலம் கண்ணோட்டம்—ஒருவன்கண்ணிற்கு அணிபுகலமாவது கண்ணோட்டம், — அஃது இன்றேல் புண் என்று உணரப்படும் — அக்கலமில்லையாயின் அஃதறிவுடையாராற் புண்ணென்றறியப்படும். எ—று.

வேறணிகலமினமையிற் கண்ணிறகணிகலமென்றும், கண்ணுயத்தோன்றினும் நோய்களானும் புலன்பற்றலானுந்தயாவினாததேக்கிப் புண்ணென்றுணரப்படுமென்றும் கூறினா. இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒடாது நின்ற கண்ணினகுற்றங் கூறப்பட்டது. (ரு)

திரு. மண்ணோ டியைநத மரத்தனையா கண்ணோ டியைந்துகண் ணோடா தவா. சு

* வார்தல் முதலிய இசைக்கரணங்களெட்டாவன வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டை என்னிவை.

† பண்ணல் முதலிய கலைத்தொழில்களெட்டாவன பண்ணல், பரிவட்டனை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டி, கைபூழ், குறும்போக்கு என்னிவை.

இ-ள். கண்ணோடி இயைந்து கண்ணோடாதவர் — ஒழிதற்குரிய கண்ணோடி பொருந்திவைத்து அஃதோடாதவர் — மண்ணோடி இயைந்த மாத்து அனையர் — இயங்காநின்ற ருராயினும் மண்ணோடி பொருந்திநின்ற மரத்தினையொப்பா. எ-று.

ஓடாதவனொப்புநிச சினைவினை முதனமேனினறது. மாமுங்கண்ணோடியை நது கண்ணோடாமையின, இது தொழிலுவமம். இதனைச் சுதைமண்ணோடி கூட்டிய மரப்பாவையெனறுரைப்பாருமுளா. அஃதுரையனமை காணப்படுங்கண்ணினறி அதனுண மறைந்துநிற்கின்ற ஒருசாருளளீட்டாற கூறினமையானும், “மரக்கண்ணோ மண்ணுளவார கண்ணென நிரக்கண்டாய” எனபதனுமறிக. (சு)

நா. எ. கண்ணோட்ட மிலலவா கண்ணிலர் கண்ணுடையாரா கண்ணோட்ட மினமை|| மில. எ

இ-ள். கண்ணோட்டம் இலலவா கண இலா — கண்ணோட்டமிலலாதவா கண்ணுடையருமலலா, — கண உடையார கண்ணோட்டம் இனமையும் இல — கண்ணுடையவா கண்ணோட்டமிலலாதவாதுமலலை. எ-று.

• கண்ணுடையாராயிற் காட்சிக்கண்ணே அஃதோம்மென்பதுபற்றிக் கண்ணோட்டமிலலவா கண்ணிலரெனக் கூறிப் பின் அதனையெதிர்மறைமுகத்தான விளக்கினா. உமமை இறந்ததத்தழீயியவெச்சவுமமை. இவையிரணிபாட்டானுங் கண்ணோடாதாதிபிபு கூறப்பட்டது. (எ)

நா. அ. கருமரு சிதையாமற் கண்ணோட்ட வல்லார்க்கு குரிமை புடைத்திவ வுலகு. அ

இ-ள். கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட்ட வல்லார்க்கு — முறைசெய்தலாகிய தந்தொழில்பியாமற் கண்ணோட்ட வல்ல வேந்தார்க்கு — உரிமை உடைத்து இவ வுலகு — உரித்தார்தன்மையுடைத்து இவவுலகம். எ-று.

தமமொடு பயின்றா பிறரையிடுக்கண்செய்துழி அவனாக கண்ணோடியொருதார்க்கு முறை சிதைதல் மேல் “ஓநதுகண்ணோடாது” என்ற முறைபிலக் கணத்தானும் பெற்றும். முறை சிதையவருமவழிக் கண்ணோடாமையும் வாராவழிக் கண்ணோட்டமும் ஒருவறகியல்பாதலருமையிற் கண்ணோட்டவல்லார்க்கெனறும், அவவியல்புடையார்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலஞ்சேறலின உரிமையுடைத்தெனறுங் கூறினா. இதனா கண்ணோடிமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

நா. சு. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர் கண்ணுங்கண் ணோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. சு

இ-ள். ஒறுத்தாற்றும் பண்பினாக்கண்ணும் — தமமையொறுக்குமியல்புடையாரிடத்தும் — கண்ணோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை — கண்ணோட்டமுடையாராக குற்றத்தைப் பொறுக்குமியல்பே அரசாக்குத் தலையாயவியல்பாவது. எ-று.

• பண்பினொன்றதனால அவாபயிற்சி பெற்றும். ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்தாற்றுமென்பன ராணடொருசொன்னீர். (க)

நா. ௦. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டு பவர். ௧௦

இ-ள. நஞ்சு பெய்க கண்கிம் உண்டு அமைவா—பயினார் தமக்கு நஞ்சு டக கண்மீவைத்தும் கண் மறுக்கமாட்டாமையின் அதனையுண்டு பின்னும்வ ரோடு மேவுவா— நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுமவா — யாவரானும் விரும் பத்தக்க கண்ணோட்டத்தினை வேண்டுமவா, எ-று.

நாகரிகமென்பது கண்ணோட்டமாதல “முரதை யிருந்து நடடோர் கொடு பபி—னஞ்சு முண்பா நனிநா கரிகா.” எனப்பதனும்மிக. அரசர் அவனாயொ ருது கண்ணோடற்பாலது தம்மாடிக குற்றஞ்செய்துழியென்பது இவ்விரண் டிபாட்டானு கூறப்பட்டது. (க0)

நிசு ம அதி — ஒற்றாடல்.

அஃதாவது பகை, நொதுமல், நடபெனனும் மூன்றுதிறத்தாராமாட்டிம் நிகழ்ந்தனவறிதற்கு ஒற்றையாளுதல். மேற்சொல்லியவிலக்கணத்தையு அரச னுக்குத் தன்னுடு செலுத்துங்காலும் பிர்நாடு கொள்ளுங்காலும் வேண்டு வன கூறுகின்றாராகலின், அவ்விருமைக்கும் இனியமையாதாய் இது முன வைக்கப்பட்டது.

நிஅக. ஒற்று முரைசான்ற ஞாலு மிவைபிரண்டிந

தெற்றெனக மன்னவன கண்.

க

இ-ள. ஒற்றும் உரை சான்ற ஞாலும் இவை இரண்டும் — ஒற்றும் புகழ் மைந்த நீதிஞாலுமாகிய இவையிரண்டினையும் — மன்னவன கண் தெற்றெ னக— அரசன தன்னிரண்டிகண்ணுமாகத் தெளிசு, எ-று.

ஒற்றுத் தன்கண் செல்லமாட்டாத பரப்பெலாருசென்று கண்டு ஆண்டு நிக ழுந்தனவெல்லாமுணராததலானும், ஞால் அந்நிகழ்ந்தவற்றிற்குத் தன்னுணர்வு செல்லமாட்டாத வினைகளையெல்லாருசொல்லியுணராததலானும், இவ்விரண் டினையுமே தனக்கனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாகத் துணிந்துகொண்டொ முகுகவென்பதாம். ஒற்றனை ஒற்றென்றார், வேந்தனை வேந்தென்றோல. தெற்றெனகவென்பது தெற்றெனென்பது முதனிலையாக வந்த வியங்கோள். அது தெற்றெனவென்னுஞ் செய்வெனெச்சத்தானறிக. இதனால் ஒற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

நிஅஉ. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும் வல்லறிதல் வேந்தன ரொழில்.

உ

இ-ள. எல்லார்க்கும் நிகழ்பவை எல்லாம் எஞ்ஞானதும் வல அறிதல்— எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வனவெல்லாவற்றையும் நாடோறும் ஒற்றான விரைந்த றிதல்— வேந்தன தொழில்— அரசனுக்குரிய தொழில், எ-று.

எல்லார்க்குமென்றது மூன்றுதிறத்தாராயும். நான்காவது ஏழாவதன்பொ ருட்கண் வந்தது. நிகழ்வனவெல்லாமென்றது நல்லவுந்தியவுமாய் சொற்களை யுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்ந்தபொழுதே அவற்றிற்குத் தக்கவழியாகத் தேறுதலாகச் செய்யவேண்டிதலின் வல்லறிதலென்றும், அவ்விருதொழிற்கும் அறிதல் காரணமாகலின் அதனையேயுபசாரவழக்காற்றொழிலென்று கூறினர். ஒற்றென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. இதனால் ஒற்றியு பயன்கூறப் பட்டது. (உ)

௧௮௩. ஒற்றினு ஒற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொள்ககிடந்த தில். ௩

இ-ள். ஒற்றினுன் ஒற்றிப் பொருள தெரியா மன்னவன்—ஒற்றினுனே எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தவற்றை ஒற்றுவித்து அவற்றையெய்தும் பயனையாராயாதவரான்—கொற்றம் கொள்க் கிடந்தது இல்—வென்றியடையக் கிடந்தது வேறொருநெறியில்லை. எ-று.

அநநிகழ்ந்தனவும் பயனும் அறியாது பகைக்கெனியனாதல் பிறிதிறீராமை யின், கொற்றங்கொள்ககிடந்ததில்லென்றா. இதற்குக் கொள்ககிடந்ததொரு வென்றியில்லையெனறுபாபினுமமையும்—இதனால் அததொழில் செய்யாதவழி வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௩)

௧௮௪. வினைசெய்வாரா தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா றொன்றங்
கனைவராயு மாறாயவ தொற்று. ௪

இ-ள். தம் வினை செய்வாரா சுற்றம் வேண்டாதாரா என்ற அனைவராயும் ஆராயவது—தங்காரியஞ்செய்வாரா, சுற்றத்தாரா, பகைவனென்று சொல்லப்படாத அனைவராயும் சொற்செயல்களானாராயவானே— ஒற்று— ஒற்றனாவான். எ-று.

தம்மென்றது அரசனோடுபபித்தி. அவனுக்குக் காரியஞ்செய்வாரா செய்வனவும், சுற்றத்தாரா தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்துஞ்செய்வனவும், பகைவா தன்னறமாராயதலும் மேற்றேறப்பித்தலும் முன்னிடத்தித் தன்னிடத்துச் செய்வனவுமறிந்து, அவற்றிற்கேற்றன செய்யவேண்டிதலின், இம்மூவகையாராயும எஞ்சாமலாராயவேண்டுமென்பாரா, அனைவராயுமாராயவதொற்றென்றா. (௪)

௧௮௫. கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சா தியாணி
முகாஅமை வல்லதே யொற்று. ௫

இ-ள். கடா உருவொடு — ஒற்றப்பட்டாரா கண்டால் ஐயுறாத வடிவோடு பொருந்தி— கண் அஞ்சாது—அவா ஐயுற்றறியலுற்ற செயித்து நோக்கியு அவாகண்ணிற்கஞ்சாது நினறு—பாணமும் உகாமை வல்லதே ஒற்று—நான் குபாயமுஞ்செய்தாலும் மனத்துக்கொண்டவற்றை உயிழாமை வல்லவடு— ஒற்றனாவான். எ-று.

கடாவென்பது கடுக்கும் பெயரொச்சத்தெதிராமறை. ஐயுறாத வடிவாவன பாபப்பாரா, வணிகா முதலாயினா வடிவு. (௫)

௧௮௬. துறந்தாரா படிவதத ராகி யிறந்தாராயந
தென்செயினுஞ் சோரவில் தொற்று. ௬

இ-ள். துறந்தாரா படிவததா ஆகி இறந்து ஆராயந்து—முற்றத்திறந்தாராயும் விரதவொழுக்கினராயும் உளபுகுத்தகரியவிடங்கனெல்லாம் உளபுக்கு ஆராயவேண்டிவனவாராயந்தறிந்து—என செயினும் சோவு இலது ஒற்று—ஆண்டையார் ஐயுற்றுப் பிடித்து எல்லாததுனபமுஞ்செய்து கேட்டாலும் தன்னை வெளிப்படுத்தாதவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

விரதவொழுக்கம் தீர்த்தயாததிரா முதலாயின. செயினுமென்பது அறவோரென்று செய்வாரினமை விளக்கி நின்றது. மேல நாலவகையுபாயத்தினுஞ்சோ

ர்வினமை சொல்லிவைத்து ஈண்டிந் தண்டத்தைப் பிரித்துக்கூறியது அந்தனு பொறுத்தற்கருமைச்சிறப்பு நோக்கி. இதனைப் படிவமென்றதனை வேடமாக் கித் துறந்தாரவேடத்தாராகியெனறுணாப்பாருமுளா. (சு)

திஅள. மறைந்தவை கேட்கவற ருதி யறிந்தவை

யையப்பா டிலலதே யொறது. எ

இ-ள். மறைந்தவை கேட்க வறறு ஆகி— ஒற்றப்பட்டார் மறையச்செய்த செயலகளை அவாக்குள்ளாயிராற கேட்க வல்லனாய் — அறிந்தவை ஐயப் பாடி இலலதே ஒறது—கேட்டறிந்த செயலகளிற பின்னையப்பாது துணிய வலவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

மறைந்தவை சொல்லுவாயாயறிந்து, அவரயிராமற்சென்றொட்டித் தாமே சொல்லும்வகை அதற்கேற்ற சொல்லாகச் செயலாக் முன்னே விளைத்து, அத் தொடர்பாறகேட்குங்காலும் உரூதார்போன்றுநின்று கேட்கவேண்டிதலிற கேட்கவறருகியெனறும், கேட்டறிந்தவற்றைத் தானேயையுறுவறது சொல் லின அரசனால் அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்யலாகாமையின ஐயப்பாட்டிலலதே யென்றுநுகுறினா, இவைநான்குபாட்டானும் ஒற்றினதிலக்கணங்கூறப்பட்டது.

திஅஅ. ஒற்றொறித் தந்த பொருளையு மறறுமோ

ரொறறின லொறறிக கொளல். அ

இ-ள். ஒறறு ஒற்றித் தந்த பொருளையும்—ஒரொற்றன ஒற்றி வறதறிவித்த காரியந்தனையும்— மறறும் ஒரொற்றறினல் ஒற்றிக் கொளல்— பிறனொரொ றறறறும் ஒறறுவித்த ஒப்புமை கண்டுகொள்க. எ-று.

ஒற்றப்பட்டாரோடொத்துநின்று மாறுபடக்கூறலுங்கூடுமாகலின, ஒருவன மாற்றத் தேறப்படாதென்பதாம். (அ)

திஅசு. ஒற்றொற றுணராமை யாள்க வுடன்மூவா

சொறறொகக தேறப் படும. கூ

இ-ள். ஒறறு ஒறறு உணராமை ஆள்க—ஒற்றையாளுமிடத்து ஒருவனையொ ருவனறியாமலாள்க,— உன மூவா சொல் தொக்க தேறப்படும—அங்ங னமாண்டவொற்றாமூவரை ஒருபொருண்மேல வேறுவேறுவிட்டால் அம்மூவா சொல்லும் பயனொலொத்தனவாயின, அது மெய்யென்று தெளியப்படும. எ-று.

ஆயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவனையொருவனறியிற நம்முளியை நது ஒப்பககூறுவராகலின உணராமையாள்கவென்றும், மூவாக்கு நெஞ்சொ றறுமைப்படுதலும் பட்டால் நீடுநிறநலுங்கூடாமையிற தேறப்படுமென்றுநுகு றினார். இதனானே அஃதொத்திலவாயிற பின்னுமாராய்கவென்பது உம பெற ரும். (க)

திசூ. சிறப்பறிய வொற்றின்கட செய்யற்க் செயறிற

புறப்படுத்தா னொகு மறை. க0

இ-ள். ஒற்றின்கண்சிறப்பு அறியச் செய்யற்க்—மறைந்தவையறிந்து கூறிய ஒற்றின்கட்செய்யுஞ்சிறப்பினை அரசன பிறறறியச் செய்யாதொழிக;—செய் யின் மறை புறப்படுத்தான ஆகும்— செயதானாயிற நன்னகத்தடக்கப்படும மறையைத் தானே புறத்திட்டானும். எ-று.

மன்றயாவது அவனொற்றையுனாம, அவன கூறியது உமாம். சிறப்புபெற்ற விவன யாவனெனறும் இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதெனறும் வினவுவாரும் இறுப்பாரும் அயலாராகலின், புறப்படுத்தாதுகுமென்றா. இவைமுன்று பாட்டானும் ஒற்றையாளுமாறும், அவரானிகழநதனவறியுமாறும், அறிந்தாற சிறப்புச் செய்யுமாறுங் கூறப்பட்டன.

(க0)

சுரு ம அதி. — ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனமமெல்தலினறி வினைசெய்தற்கட்கிளாசியுடைத்தாதல. ஒற்றான நிகழநதனவறியுது அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்வானுக்கு இஃகினறியமையாமையின், ஒற்றாடலினபின் வைக்கப்பட்டது.

ருகக. உடைய ரொனப்படுவ தூக்கமஃ நிலலா

ருடைய துடையரோ மற்று. க

இ-ள். உடையா எனப்படுவது ஊக்கம்—ஒருவரை உடையொன்றுசொல்லச் சிறந்தது ஊக்கம், — அஃது இல்லாரா மற்று உடையது உடையரோ—அவ்வூக்கமில்லாதார் வேறுடையதுதானும் உடையராவரோ, ஆகா. எ-று.

வேறுடையதெனறது முன்னெய்திநின்ற பொருளை உமமை விகாரத்தாற்றெக்கது. காக்குமாற்றலிலராகலின், அதுவுமிழப்பொனபதாம். (க)

ருகஉ. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை

நிலலாது நீங்கி விடும. உ

இ-ள். உள்ளம் உடைமை உடைமை — ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைநின்ற உடைமையாவது, — பொருள உடைமை நிலலாது நீங்கிவிடும—மற்றைப் பொருளுடைமை நிலைநிலலாது நீங்கிப்போம். எ-று.

உள்ளம் ஆகுபெயா. ஊக்கம் உள்ளத்துப் பண்பாகலின், அதற்கு நிலைநிறலும், பொருள உடம்பினும் வேறாய் அழிதனமாலைத்தாகலின் அதற்கு நிலைநிலலாமைபுறக்கறினா. கூறவே, அஃது உடைமையன்றெனபது பெறப்பட்டது.

ருகங். ஆக்க மிழந்தேமென றல்லாவா ருக்க

மொருவநதங் கைத்துடை யாங்

இ-ள். ஆக்கம் இழந்தேம என்று அல்லாவா—இழந்தாராயினும் யாங்கைப்பொருளையிழந்தேமென்றல்லாரா—ஒருவநதம் ஊக்கம் கைத்து உடையா—நிலைபெற்றவூக்கத்தைக் கைப்பொருளாகவுடையா. எ-று.

ஆக்கம் ஆகுபெயா. ஒருவநதமாயவூக்கமெனக் கைத்துக் கையகத்தாய்பொருள. “கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செயம்மின்” எனறா பிறரும், அல்லாவாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டாற கூறப்.

(ங)

ருகசு. ஆக்க மதாவினாச செலலு மசைவிலா

ஆக்க முடையா னுழை. ச

* நாலடியா, இளமை நிலையாமை—மற்றறிவா நலவினை யாமியை மெனது — கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செயம்மின்—முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவளியா—னறகா யுத்தாது முண்டு.

இ-ள். அசைவு இலா ஊக்கம் உடையானுழை—அசைவிலலாத ஊக்கத்தை புடையானமாட்டு—ஆக்கம் அதா வினாச செலலும்—பொருள் தானே வழி வினவிக்கொண்டு செலலும். எ-று.

அசைவினமை இடுக்கண முதலியவற்றற்றளராமை. வழிவினவிச் சென்று சாவார்போலத் தானே சென்று சாருமென்பாரா, அதாவினாசசெலலுமென் றாரா. எய்தினிற பொருளினும் அதற்குக்காரணமாயலுக்கஞ்சிறந்ததென்பது இவைநான்குபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (சு)

டுகூடு. வெள்ளத் தனைய மலாநீட்ட மாந்தாதம்

முள்ளத் தனைய துயாவு.

டு

இ-ள். வெள்ளத்து அனைய மலா நீட்டம்— நிறை நீரினளவினவாம் நீர்ப் பூக்களினறாவினது நீளங்கள்—மாந்தாதம் உள்ளதது அனையது உயாவு— அதுபோல மக்கடமமூக்கத்தளவினதாம் அவருயாசசி. எ-று.

மலா ஆகுபெயா. நீர மிக்கதுணையும் மலாததான நீருமென்பது பட, வெ ளளத்தனையவென்றா. இவவுவமையாற்றலான ஊக்கமிக்கதுணையும் மக்களு யாவொன்பது பெறப்பட்டது. உயாதல் பொருள் படைகளான மிகுதல் (டு)

டுகூசு. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது

தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

சூ

இ-ள். உள்ளுவது எல்லாம் உயாவு உள்ளல் — அரசராயினா கருதுவதெ லலாம் தம்முயாசசிகையே கருதுக,—அது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து —அவவுயாசசி பாலவகையாறகூழிறநிலையாயினும்,அக்கருத்துத் தள்ளாமை நீராமையுடைத்து. எ-று.

உமமை தள்ளாமை பெரும்பானமையாதல் விளக்கிறது. தள்ளியவழியுந் தாளாணமையிற நவரினரி நல்லோராறபழிக்கப்படாமையின, தள்ளாவியற் கைத்தென்பதாம். மேல் உள்ளத்தனையதுயாவு எனறதனையே வற்புறுத்தி யவாறு. (சூ)

டுகூஎ. சிதைவிடத் தொல்கா ரூரவோரா புதையம்பிற

பட்டுபபா னேறுங் களிறு

எ

இ-ள். களிறு புதை அம்பின பட்டுப பாடி ஊனறும்—களிறு புதையாகிய அம்பாற புணப்பட்டவிடத்ததுத் தளராது தனபெருமையை நிலைநிறுத்தும்,— உரவோரா சிதைவிடத்து ஒல்காரா—அதுபோல ஊக்கமுடையார தாங்கருதிய உயர்ச்சிக்குச சிதைவு வரத்தவிடத்ததுத் தளராது தம்பெருமையை நிலைநிறுத் துவா. எ-று.

புதை அமபுககட்டு. பனமை கூறியவாறு. பட்டாலென்பது பட்டெனத் திரி நதுநின்றது. ஒல்காமை களிறுதனும், பாணேறுதல் உரவோருடனும், சென் றியைந்தன. தள்ளினுந் தவறுதுளளியது முடிப்பொன்பதாம். இவைமூன்றுப் பாட்டானும் ஊக்கமுடையாரதுயாசசி கூறப்பட்டது. (எ)

டுகூஅ. உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து

வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு. அ

இ-ள், உள்ளம் இலாதவர்— ஊக்கமில்லாதவரசா— உலகத்து வன்ஸ்யம் என்னும் செருககு எய்தார்— இவ்வுலகத்தாருள் யாம வணமையுடையெமெனது தம்மைத் தாமதித்தகோப பெறா. எ-று.

ஊக்கமில்லையாகவே, முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கிவை முறையே இலவாமாகலின், செருக்கெய்தாரென்றா. கொடை வென்றியினையினபம் தமக்கல்லது பிறாக்குப புலனாகாமையின், தன்மையாற் கூறப்பட்டது. (அ)

ருகக. பரியது கூாங்கோட்ட தாயினும் யானே

வெருஉம புலிதாக குறின. கூ

இ-ள், பரியது கூாங்கோட்டது ஆயினும்— எல்லாவிலங்கினுந் தான் பேருடம்பினது அதுவேயுமனதிக கூரியகோட்டையுமுடையதாயினும், — யானே புலி தாககுறின வெருஉம— யானே தன்னைப் புலியெதிராப்படின அதற்கஞ்சும. எ-று.

பேருடம்பான வலியுதி கூறப்பட்டது. புலியின்மிக மெயவலியுந் கருவிச்சிறப்புமுடைத்தாயினும் யானே ஊக்கமினமையான அஃதுடைய அதற்கஞ்சுமென்ற இது, பகைவரின் மிக மெயவலியுந் கருவிச்சிறப்புமுடையராயினும் அரசா ஊக்கமிலராயின் அஃதுடையவரசாக்கஞ்சுவொன்பது தோன்ற நின்றமையின், பிறிதுமொழிதல. (க)

கூ00. உரமொருவற குள்ள வெறுககையஃ திலலார

மரமகக ளாதலே வேறு. கூ0

இ-ள், ஒருவறகு உரம் உள்ள வெறுககை— ஒருவறகுத் திண்ணியவறிவா வது ஊக்கமிகுதி, — அஃது இல்லார மரம்— அவ்வுலகமிகுதியிலலாதார மககளாகார, மரங்களாவார, — மககளாதலே வேறு — சாதிமரங்களோடு இம் மரங்களிடை வேறுறுமைவடிவு மககளவடிவே, பிறிதிலலை. எ-று.

உரமென்பது அறிவாதல “உரனென்னுந் தோட்டியான ” என்பதனானுமறிக. மரமென்பது சாதியெருமை. மககட்குள்ள நல்லறிவு காரியமுயற்சியுமினமைபற்றி மரமென்றும், மரத்திற்குள்ள பயன்பாடினமைபற்றி மககளாதலே வேறென்றுங் கூறினா. பயன் பழமுதலியவும், தேவாகோட்டம், இல்லம், தோ, நாவாயகட்கு உறுப்பாதலும் முதலிய. இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊக்கமில்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

சூக ம் அதி.— மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியன செய்யுங்காற சோமபுதலில்லாமை. ஊக்கமுடையார்க்கு ஒரோவழிக் குணவயத்தான மடி வருதலோக்கி, இஃதுக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூ0க. குடியென்னுங் குன்ற விகக்க மடியென்னு

மாகூர மாய்ந்து கெடும். க

இ-ள், குடி என்னும் குன்ற விகக்கம்— தான் பிறந் குடியாகிய நந்தாவி ளக்கு— மடி என்னும் மாசு ஊர மாய்ந்து கெடும்— ஒருவன்மடியாகிய இருளடர நந்திப்போம். எ-று.

உலகநடைபுள்ளதுணையும் இடையறாது தன்னுட்பிறந்தான் விளக்குதலிற் குடியைக் குன்றாவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியைமாச் சென்றும், அஃது ஏனையிருளபோலாது அவ்விளக்கத்தைத் தானடாநது மாய்க்கும் வலியுடைமையின் மாசூரமாயநதுகெடுமெனதுங் கூறினார். கெடுதல் பெயர்வழக்கமுமில்லையாதல. (க)

கூ02. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்

குடியாக வேண்டி பவா.

உ

இ-ள். குடியைக் குடியாக வேண்டிபவா— தாம் பிறந்த குடியை மேனமேலுயரும் நறகுடியாக வேண்டிவா— மடியை மடியா ஒழுகல்— மடியை மடியாகவே கருதி முயற்சியோடொழுகுக. எ-று.

முயற்சியோடென்பது அவாபரிசையானவரத்தது. நெருப்பிற்கொடியது பிறிதின்மைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவே கருதுகவெனறாற்போல மடியிறநீயது பிறிதின்மைபற்றிப் பின்னும் அப்பெயர்தன்னுணை கூறினார். அங்ஙனங்கருதிய தனைக் கடிநது முயன்றொழுகவே தாமுயாவா, உயரவே, குடியுயருமென்பார், குடியைக்குடியாகவேண்டிபவொன்றார். அங்ஙனமொழுகாககாற குடியழியுமென்பது கருத்தது. இனி மடியாவென்பதனை வினையெச்சமாகக்கிக் கெடுததொழுகுவென்று உரைப்பாருமுளா. (உ)

கூ03. மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த

குடிமடியுந் தன்னினு முநது.

ங

இ-ள். மடி மடிக்கொண்டி ஒழுகும் பேதை பிறந்த குடி — விடத்த்குவதாய மடியைத் தன்னுள்ளே கொண்டொழுகும் அறிவிலலாதான பிறந்த குடி—தன்னினும் முநது மடியும்—அவனறன்னினும் முநதுறவழியும். எ-று.

அழிவு தருவதனை அகத்தே கொண்டொழுகுதலிற் பேதையெனனும், அவனாறு புறந்தரப்படுவதாகலிற் குடிதன்னினுமுநதுறவழியுமெனதுங் கூறினார். அக்கத்திற் பிறப்பினும் அழிவின முறப்படுமென்பதாம். (ங)

கூ04. குடிமடிநது குற்றம் பெருகு மடிமடிநது

மாண்ட வுருற்றி லவாககு.

ச

இ-ள். மடி மடிநது மாண்ட உருறு இலவாககு—மடியின்கண்ணே வீழ்தலாற் நிருநகிய முயற்சியிலராயினாககு—குடி மடிநது குற்றம் பெருகும்—குடியும் மடிநது குற்றமும் பல்கும். எ-று.

மடிநதெனத் திரிநதுநிறை வினையெச்சம் இலவொன்னுங்குறிப்புவினைப்பெயா கொண்டது. குற்றங்கள் முன்னாக கூறுப. இவைநான்குபாட்டானும் மடியினநீமை கூறப்பட்டது. (ச)

கூ05. நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னுன்குங்

கெடுநீரார் காமக கலன்.

* ரு

இ-ள். மடி நெடுநீர் மறவி துயில நான்கும்—மடியும் வினாநதுசெய்வதனை நீட்டித்துச் செய்யுமியலும் மறபும துயிலுமாகிய இரநான்கும்— கெடுமநீரார் காமக் கலன் — இறக்குமியலினைபுடையார் விருமபியேதும் மரக் கலம். எ-று.

முன்னிற்கற்பாலதாய் மடி செய்யுணைக்கி இடைநின்றது. நெடுமையாகிய காலப்பண்பு அதனகணிகழவதாயசெயனமேனினறது. காலநீட்டத்தையுடைய செயல முதனமுனறும் தாமதகுணத்திறமேனறி உடனிகழவனவாகலின், மடியோடு ஒருங்கெண்ப்பட்டன. இறக்குமியலு நாளுலத்தல. இவை துன்பு ஹீராக்கு இன்புறுததுவபோனறு காட்டி அவா விருமபிக கொண்டவழித் துன்பத்திடை வீழத்தலின், நாளுலதாக்கு ஆககம் பயப்பதுபோன்று காட்டி அவா விருமபியேறியவழிக கடலிடை வீழ்க்குறகலத்தினையொக்குமெனனும் உவமைக்குறிப்புக் காமகலனென்னுஞ்சொல்லாற பெறப்பட்டது. இதற்கு விருமபிபூணுமாபரணமென்றுபாபாருமுளா. (கு)

கூ0கூ. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார் மாண்பு யெய்த லரிது. கூ

இ-ள். படி உடையார்பற்று அமைந்தகண்ணும்—நிலமுழுதுமாண்டாரது செல்லுந தானே வந்தெய்கியவிடத்தும்— மடி உடையார் மாண்பு யெய்த லரிது— மடியுடையார் அதனால் மாண்ட பயனையெய்துதலிலலை. எ-று.

உம்மை எய்தாமை விளக்கினறது. மாண்புய பீரினபம். அச்செல்வம் அழியாமற்காக்கும்முயற்சியினமையின அழியும், அழியவே, தத்துன்பநீங்கா தென்பதாம். இதற்கு நிலமுழுதுமுடைய வேந்தா துணையாதல கூடியவிடத் துமென்றுபாபாருமுளா. (கூ)

கூ0எ. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற கேட்பா மடிபுரிந்து மாண்ட வுஞறறி லவா. எ

இ-ள். மடி புரிந்து மாண்ட உஞறறு இலவா — மடியை விரும்புதலான மாண்ட முயற்சியிலலாதார— இடி புரிந்து எள்ளும் சொறகேட்பா— தநந ட்டாரமுன கழறுதலை மிகச்செய்து அதனாற பயன காணுமையிற பின் இகழ நதுசொல்லுஞ்சொல்லைக் கேட்பா. எ-று.

இடியெனனும் முதனிலைதொழிற்பெயரான, நட்டாரொன்பது பெற்றும். அவரிகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிந்தது. அவற்றிற கெல்லாம் மாறு சொல்லுமாற்றலினமையின, கேட்பொன்றா. (எ)

கூ0அ. மடிமை குடிமைக்கட டங்கிறறன் னென்றாக் கடிமை புகுத்தி விடும. அ

இ-ள். மடிமை குடிமைக்கண தங்கின—மடியினது தனமை குடிமையுடையானகண்ணே தங்குமாயின, — தன ஒன்றாககு அடிமை புகுத்திவிடும— அஃதவனே தனபகைவாககு அடியுறாதன்மையையடைவித்துவிடும. எ-று.

மடியினதுதனமை காரியக்கேடு. குடிமை குடிசெய்தற்றனமை. அஃது அதனையுடையவரசனமேற்றதல, தன்னொன்றாககெனறதனா, அறிக. அடியுறாதன்மை தாழ்ந்துகின்றேவலகேட்டல. இவைநான்குபாடானும் மடிமைக்குற்றங்கள் கூறப்பட்டன. (அ)

கூ0க. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன் மடியாண்மை மாற்றக் கெடும. கூ

இ-ள். ஒருவன் மடி ஆண்மை மாற்ற—ஒருவன் தன்மடியாளுந்தன்மையை யொழிக்கவே, —குடி ஆண்மையுள் வந்த குற்றம் கெடும்— அவன்குடியுள் ளும் ஆண்மையுள்ளும் வந்த குற்றங்கள் கெடும். எ-று.

மடியாளுந்தன்மை மடியுடைமைக்கேதுவாய தாமதகுணம். குடியான்மை யென்பது உமமைதொகை. அவற்றின்கண் வந்த குற்றமென்றது மடியான் ன்றி முன்னே பிறகாரணங்களான நிகழ்வதவற்றை. அவையு் மடியான்மை யை மாற்றி முயற்சியுடையனாக நீங்குமென்பதாம். (க)

கூக0. மடியிலா மன்னவ னெயது மடியளந்தான்

ருஅய தெல்லா மொருங்கு.

க0

இ-ள். அடி அளந்தான் தாயது எல்லாம்—தன்னடியளவானே எல்லாவு லகையும்ளந்த இறைவன் கடந்த பரப்புமுழுதையும்— மடி இலா மன்னவன் ஒருங்கு எய்தும்—மடியிலாதவரசன் முறையானனறி ஒருங்கேயொப்தும். எ-று.

அடியளந்தானென்றது வாளா பெயராய் நின்றது. தாவியதென்பது இடை க்குறைநதநின்றது. எப்பொழுதும் வினையின்கண்ணே முயற்வின, இடையீ டினறியெய்துமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் மடியிலாதான் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (க0)

கூஉ ம அதி.— ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெய்முயற்சியுடையதென. அஃது ஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடிகெடுத்தாலும் வினை முயற்சியா னன்றியாளப்படாமைபின், இது மடியினமைபினபின் வைக்கப்பட்டது.

கூகக. அருமை யுடைத்தெனற்சாவாமை வேண்டும்

பெருமை முயற்சி தரும்.

க

இ-ள். அருமை உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும் — தருசிறுமை நோக்கி நாமவினைமுடித்தலருமையுடைத்தென்று கருதித் தள்ளாதொழிக, —பெருமை முயற்சி தரும்—அது முடித்தற்கேற்ற பெருமையைத் தமக்கு முயற்சியுண்டாகும். எ-று.

சிறுமைநோக்கியென்பது பெருமை தருமென்றதனாலும், வினைமுடித்தலெ ன்பது அதிகாரத்தானும், வருவிக் கப்பட்டன. விடாது முயலத் தாம் பெரிய ராவா, ஆகவே, அரியனவும் எளிதின முடியுமென்பதாம். (க)

கூகஉ. வினைக்கண் வினையெட லோம்பல வினைக்குறை

தீராதாரிற் தீராதன றுலகு.

உ

இ-ள். வினைக்குறை தீராதாரின் உலகு தீராதனறு— வினையாகிய குறை யைச் செய்யாதுவிட்டாரா உலகம் விட்டது,— வினைக்கண் வினையெடல் ஓம்பல— அதனைச் செய்யப்படும வினைக்கடவிராநிறுத்தலையொழிக. எ-று.

குறை இன்றியமையாப்பொருள். அது “பயிக்குறை யிலகைத்தாம் வர்மு நாளே” எனபதனுமறிக. இதற்கு வினையெடலெனவிட குறையை நீங்கின ரினீங்கிறென்றுரைப்பாருமுளா. (உ)

சுகக. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே.

வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு. ஈ

இ-ள். தாளாண்மை எனனும் தகைமைக்கண தங்கிறது— முயற்சியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்தகுணத்தின்கண்ணே நிலைபெற்றது — வெளாண்மை எனனும் செருக்கு—எல்லாக்கு முபகாஞ்செய்தலென்னும் மேம்பாடு. எ-று.

பொருள் கைகூடுதலான உபகரித்தற்குரியாரா முயற்சியுடையாரென்பாராவ்வககுணங்கண்மேலவைத்தும், அது பிறாமாட்டிலையென்பாரா தங்கிற்றே யென்றுந்கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் முயற்சியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ஈ)

சுகச. தாளாண்மை பிலலாதான் வேளாண்மை பேழ்கை
வாளாண்மை போலக் கெடும். ச

இ-ள். தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை—முயற்சியில்லாதவன் உபகாரியாதன்மை—பேழ்கை வாள ஆண்மைபோலக் கெடும்—படைகண்டாலஞ்சும் பேழ் அதனைடைத் தனக்கையில் வாளை ஆளுதற்றனமைபோல இல்லையாம். எ-று.

ஆளென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பேழ் வாளைப் பணிகோடற்கருத துடையுளாயினும் அது தன்னசத்தான முடியாதவாறுபோல முயற்சியில்லாதான் பலாக்குமுபகரித்தற்கருததுடையுயினும் அது தனவறுமைபானமுடியாதென்பதாம். வாளாண்மையென்பதற்கு வாளாறசெய்யுமாண்மையென்றுரைப்பாருமுளா. இதனால் அஃதில்லாதானது குற்றங் கூறப்பட்டது. (ச)

சுகரு. இனபம் விழையான வினைவிழைவான் நனகேளிர்துன்பத் துடைத்தானதுந் தூண். ரு

இ-ள். இனபம் விழையான வினை விழைவான் — தனக்கினபத்தை விரும்பாதுகி வினைமுடித்தலையே விரும்புவான்—தனகேளிரா இனபம் துடைத்து ஊன்றும் தூண்—தனகேளிராகிய பாரததின்னுனபத்தினை நீக்கி அதனைத் தாங்குநதுணை. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். ஊன்றுமெனறது அப்பொருட்டாதல “மத்யேய மறதன வீழூன்றி யாங்கு”* எனபதனுமறிக. சுற்றத்தாராட்டாரதுவறுமையுந்தீர்த்து அவாக்கேமஞ்செய்யுமாற்றலையுடையனுமெனவே, தன்னைக்கூடாண்டாவாயிறறு. காரியத்தை விழையாது காரணத்தை விழைவாறு எல்லாபயனுமெயதுமெனறதனால், காரணத்தை விழையாது காரியத்து விழைவான் யாதுமெயதானென்பது பெற்றாம். இதனால் அஃதுடையானது தன்மை கூறப்பட்டது. (ரு)

சுகக. முயற்சி திருவினை யாககு முயற்றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும். கூ

* நாலடியாரா, தாளாண்மை—சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை—மத்யேய மறதன வீழூன்றி யாங்குக்—குதலைமை தநதைக்—டோனறிற்றானபெற்ற—புதலவன மறைப்பக் கெடும்.

இ-ள். முயற்சி திருவினை ஆகும்—அரசாமாட்டுளதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளாகும்,—முயற்று இனமை இனமை புகுத்திவிடும்—அஃ திலலாமை வறுமையைப்படைவித்துவிடும். எ-று.

செலவம் அறுவகையாகவககள். வறுமை அவற்றான வறியராதல். அதனை யடைவிக்கவே, பகைவரானழிவொன்பது கருத்தது. (சு)

சுகள். மடிபுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்

முருளா டாமரையி னாள். எ

இ-ள். மா முகடி மடி உளாள்—கரியசேட்டை ஒருவனமடியின்கண்ணே யுறையும்,—தாமரையினாள் மடி இலான் தாள் உளாள் என்ப — சிருமகள் மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணேயுறையுமெனது சொல்லுவா அநிரந்தோ. எ-று.

பாவத்தின் கருமை அதன்பயனாய முகடிமேலேறப்பபட்டது. மடியும் முயற்சியுமுடையார்மாட்டு நிலையை அவைதமமேல் வைத்தது கூறினாள். இவையிர ண்டிபாட்டானும் அவ்விருமைக்குமேது கூறப்பட்டது. (எ)

சுகஅ. பொறியின்மை யாககும் பழியன் றறிவறிந்
தாளவினை யினமை பழி. அ

இ-ள். பொறி இனமை யாககும் பழியனறு—பயனைத் தருவதாய விதி யிலலாமை ஒருவற்கும் பழியாகாது,—அறிவு அறிந்து ஆள்வினை இனமை பழி—அறியவேண்டும்வற்றையறிந்து வினைசெய்யாமையே பழியாவது. எ-று.

அறியவேண்டிவன வலி முதலாயின, தெய்வமியையாவழி ஆள்வினையுடை மையாற பயனிலையென்பாரா நோக்கி, உலகம் பழவினைப்பற்றிப் பழியாது ஈண்டைக்குற்றமுடைமைப்பற்றியே பழிப்படுகின்றா. அதனால் விடாதுமுயல்க வென்பது குறிப்பெச்சம். (அ)

சுககூ. தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன
மெய்வருத்தக கூலி தரும். கூ

இ-ள். தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும்—முயன்ற வினை பாலவகையாற கரு திய பயனைத் தாராதாயினும்,—முயற்சி தன் மெய் வருத்தக கூலி தரும்— முயற்சி தனக்கிடமாய உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பாழாகாது. எ-று.

தெய்வத்தானாய்வுத்த தன்னளவின மிக்க பயனைத் தருமென்பது உம்மை யாற பெற்றும். இருவழியும் பாழாகலினமையின, தெய்வநோக்கியிராது முய லகவென்பது கருத்தது. (க)

கூஉ0. ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலேவின்றித்

தாழா துருறறு பவர். க0

இ-ள். ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்—பயனை விலக்குவதாய்வுழிணையும் புறங்காண்பா—உலைவு இன்றித் தாழாது உருறுபவா — அவ்விலக்கிற்கி னையாது வினையைத் தாழ்வா முயல்வார். எ-று.

தாழ்வதுதல் சூழ்ச்சியினும், வலி முதலியவறிதலினும், செயலினுந் குற்றம் ஁தல், ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாகாமையிற் பலகான

முயல்வார பயனெய்துவனொன்பார, உபபக்கங்காண்பொன்றார. தெய்வத்தா
னிடிககண்வரினும் முயற்சி விடறபாலதனறென்பது இவை மூன்றுபாட்டா
னுங்கூறப்பட்டது. (க0)

சுருஷம் அதி. — இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையினகண முயல்வான, தெய்வத்தானாக, பொருளின்மை
யானாக, மெய்வருத்தத்தானாகத் தனக்கிடக்கண வருதுழி, அதற்கு மனங்கல
ங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சுருஷ. இடுக்கண வருங்கா னாகு வதனை
யடுத்தாவ தஃதொப்ப தில. க

இ-ள். இடுக்கண வருங்கால நருக — ஒருவன் வினையாற தனக்கிடக்கண வரு
மிடத்தது அதற்குழியாது உணமடுத, — அதனை அறித்தது ஊாவது அஃது
ஒப்பது இல — அவவிடுக்கணை மேனமேலடரவல்லது அமமகிழ்ச்சிபோலவது
பிறிதிலையாகலான. எ-று.

வினை இனிதுமுடிந்ததுழி நிகழற்பாலதாய மகிழ்ச்சியை அதற்கிடையே இடு
க்கண வருவழிச் செய்யவே, அவன் அழியினறி மனவெழுச்சியான அதனைத்
தள்ளி அக்குறை முடிக்குமாற்றவூடையனாமாகலின், அதனையறிதனாவதஃதொ
ப்பதிலலென்றார். (க)

சுருஷ. வெள்ளத்த தீளைய விடுமபை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக கெடும. உ

இ-ள். வெள்ளத்து அனைய இடுமபை — வெள்ளமபோலக் கனாயிலவாய
இடுமபைக்கெல்லாம, — அறிவுடையான உள்ளத்தின் உள்ளக கெடும — அறி
வுடையவன் தன்னுள்ளத்தான ஒன்றனை நினைக்க, அதனுணையானே கெடும. எ-று.

இடுமபையாவது உள்ளத்து ஓங்கோடபாடேயனறிபு பிறிதிலையென்ப
தும அது மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென்பதும அறிதலவேண்டிதலின்,
அறிவுடையானென்றும், அவவுபாயத்தெனமை தோன்ற உள்ளத்தினுள்ள
வென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் ஊழினுய இடுக்கணை அழி
யாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (உ)

சுருஷ. இடுமபைக கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவா. டு

இ-ள். இடுமபைக்கு இடுமபை படாதவா — வினைசெய்யுங்கால அதற்கிடையே
யேவந்த துன்பத்திற்கு வருந்தாதவா — இடுமபைக்கு இடுமபை படுப்பா —
அத்தனபந்தனக்குத் தாந்தனப்பம் விளைபா. எ-று.

வருந்ததல் இளைத்து விடநினைத்தல். மனத்திடுபமுடையராய விடாது முய
லவே வினை முற்றப்பெற்றுப் பயன்படும், படவே, எல்லாவிடுமபையுமில்வா
மாகலின், இடுமபைக்கிடும்பை படுப்பொன்றார். வருகின்றபாட்டிரண்டினும்
இதற்கிவ்வாறேகொள்க. சொற்பொருட்பினவருநிலை. (டு)

கூஉசு. மடுத்தவா யெலலாம் பகடனன னுற
விடுக்க ணிடர்ப்பா பிடைதது. ச

இ-ள். மடுத்த வாய எலலாம் பகடி அனன—விலங்கியவிடங்களெல்லா வற்றினுஞ் சகடமீகடும் பகடிபோல வினையையெடுத்துக்கொண்டு உய்க்க வல்லாந்— உற இடுக்கண இடாப்பாடி உடைதது—வந்தற இடுக்கண தானே இடாப்படுத்தியுடைதது. எ-று.

மடுத்தவாயெலலாமென்பது பொதுப்பட நின்றமையின், சகடத்திற்கு அள துறுநிலமுதலியவாகவும், வினைக்கு இடையூறுகளாகவுங் கொள்க. பகடி மரு ன்கொற்றியும் மூககூனறியும் தாடவழந்தம் அரிதினியகருமாறுபோலத் தன் மெய்வருத்த நோக்காது முயன்றுப்பாணென்பார, பகடனனனென்றா. (ச)

கூஉரு. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற
விடுக்க ணிடுக்கட படும. ரு

இ-ள். அடுக்கி வரினும்—இடை விடாது மேனமேல வந்தனவாயினும்,— அழிவிலான் உற இடுக்கண இடுக்கடபடும்— தன்னுள்ளக்கோடாபாடி விடா தான உறவிடுக்கணடாம் இடுக்கணிலே பட்டுப்போம். எ-று.

ஒன்றே பலகால வருதலும் வேறுபட்டன விராயவருதலுமடங்க, அடுக்கி வரினுமென்றா. அழிவென்னுங்காரணப்பெயா காரியத்தினமேனினைது. இவை மூன்றுபாட்டானும் செய்வதானாயதற்கழியாமை கூறப்பட்டது. (ரு)

கூஉசு. அறநேமென றலலற படுபவோ பெறநேமென
நேமபுத நேறா தவா. கூ

இ-ள். அறநேம என்று அல்லறப்படுவோ—வறுமைக்காலத்து யாம் வறிய மாயினேமென்று மனத்தாற துயருழப்பரோ— பெறநேம என்று ஒம்புதல தேறாத்தவா—செலவக்காலத்து இது பெறநேமென்று இவறுதலையறியாதார. எ-று.

பெறவழி இவறுமை நோக்கி அறவழியும் அப்பகுதி விடாதாகலின், அல லறபாடிவையாவிறது. இதனை பொருளினமையானாயதற்கு அழியாமையும் அதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன. (சு)

கூஉஎ. இலகக முடம்பிடும்பைக கென்று கலக்கத்தைக
கையாறாக கொள்ளாதா மேல. எ

இ-ள். உடம்பு இடுமபைக்கு இலககம் என்று—நாற்கதயினுமுள்ளவுடம்பு கள் இடுமபையென்னும் வாளுக்கிலக்கென்று தெளிநது, — கலக்கத்தைக கையாறக் கொள்ளாதாம் மேல—தமமேல வந்த இடுமபையை இடுமபையா கக் கொள்ளா அறிவுடையா. எ-று.

ஏகதேசவுருவகம். உடம்பு சாதிப்பெயா. கலக்கமென்னுங்காரியப்பெயர் காரணத்தினமேனினைது. கையாறென்பது ஒருசொல இதற்கு ஒழுக்கநெறி யென்றுரைப்பாருமுளா. இயலபாகக கொள்வனென்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

கூஉஅ. இன்பம் விழையா னிடுமபை யியலபென்பான்
துன்ப முறுத லிலன. அ

இ-ள். இனபம் விழையான இம்மபை இயலபு எனபான்—தன்னுடம்பிறகு இனபமாயவற்றை விருமபாதே வினையாலிம்மபையெய்ததல் இயலபென்று தெளிநிறுப்பான— துனபம் உறுதல இலன் — தன்முயற்சியாற துன்பமு ருன். எ-று.

இனபத்தை விழையினும், இம்மபையையிலபெனது காக்கக்கருதினும், துனபம் வினையினும், இவ்விரண்டுசெய்யாதானே துனபமுறுதலிலன்னரா.

௬௨௬. இனபத்து ளினபம் விழையாதான துன்பத்துட
டுன்ப முறுத லிலன்.

இ-ள். இனபத்துள இனபம் விழையாதான—வினையாற நனக்கினபம் வந துழி அதனையனுபவியாநின்றே மனத்தான விருமபாதான — துனபத்துள துனபம் உறுதல இலன் — துனபம் வநதுழியும் அதனையனுபவியாநின்றே மனத்தான வருநதான, எ-று.

துனபம் முயற்சியான வருமிடுக்கண். இரண்டையும் ஒருதன்மையாகக் கோ டலின், பயனகளுமில்வாயின்.

(௬)

௬௩௦. இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி னாகுந்தன்
டுன்னா விழையுஞ் சிறப்பு.

௧௦

இ-ள். இன்னுமை இனபம் எனக் கொள்ள—ஒருவன் வினைசெய்யுமிடத்து முயற்சியான வருந்துன்பநதனையே தனக்கினபமாகக் கற்பித்துக்கொள்வன யின்,— தன் ஒன்னா விழையும் சிறப்பு ஆகும்—அத்தனா நனபகைவா நன குமதித்தற்கேதுவாய உயாச்சியுண்டாம். எ-று.

துனபநதானும் உயிரகியலபனறிக கணிகமாய மனத்திடை நிகழுவதோர் கோட்பாடாகலின், அதனை மாறுபடக்கொள்ளவே, அதற்கழிவினறி மனம்கிழ ச்சியுடையனாய் அதனா ரொடங்கிய வினை முடித்தேவிடுமாற்றவலுடையனாமெ ன்பது கருத்து. இவைநான்குபாட்டானும் மெய்வருத்தத்தானாயதற்கு அழி யாமையும் அதற்குப்பாயமுங் கூறப்பட்டன.

(௧௦)

அரசியல முற்றிறறு.

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியனடாததுதற்கண் ஒன்றற்கொன்று துணையாய அங்கங்களாறனதிலபு முப்பத்திரண்டிற்காரத்தாற கூறுவானெடுத்துக்கொ ண்டி, அவையாறனுளளும் காவற்சாகாடுகைத்தற்கண் அவவாசற்கிணையாய அமைச்சனதிலபுபத்திற்காரத்தாறகூறுவானொடங்கிமுத்தற்கண் அமைச்சுக் கூறுகின்றா.

௬௪ ம அதி.— அமைச்சு.

அஃதாவது அமைச்சனது தன்மை; என்றது அவன்றன குணங்களையுஞ் செயல்களையும்.

௬௩௧. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

௧

இ-ள். கருவியும் — வினைசெய்யுங்கால அதற்கு வேண்டிக்கருவிகளும்— காலமும்—அதற்கேற்ற காலமும்—செய்கையும் — அது செய்யுமாறும்— செய்யும் அருவினையும்—அவ்வாற்றிற்செய்யப்படும அவவரியவினையானும்— மாண்டது அமைச்சு—வாய்ப்பவெண்ணவல்லவனே அமைச்சனாவான். எ-று.

கருவிகள் தானையும் பொருளும். காலம் அது தொடங்குங்காலம். செய்கையெனவே, அது தொடங்குமுபாயமும் இடையூறுநீக்கி முடிவுபோக்குமாறும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயன் நடுவதென்பார், அருவினையென்றார். இவையையந்தனையும் வடநூலார் மந்திரத்திற்கங்கமென்ப. (க)

கூநஉ வனகண குடிகாததல கற்றறித லாள்வினையோ

டைநதுடன மாண்ட தமைச்சு.

உ

இ-ள். வனகண—வினைசெய்தற்கண அசைவினமையும்—குடி காததல— குடிகளைக் காததலும்—கற்று அறிதல—நீதிநூல்களைக் கற்றுச் செய்வன தவிர வனவறிதலும்—ஆள்வின—முயற்சியும்— ஐதுடன மாண்டது அமைச்சு—மேற்சொல்லிய அவ்வகண்களைநதுடனே திருத்தவுடையானே அமைச்சனாவான். எ-று.

எண்ணெடு நீண்டது. அவ்வைந்தெனச் சுட்டு வருவிகக. இந்நான்களையும் மேற்கூறியவற்றோடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையுமிவற்றோடு கூடியே மாட்சிமைப்பட்டுவேண்டிதலானும், அவற்றிற்கு ஐந்தென்தொகை பெறுதற்கும். இனி இதனை அண்டெண்ணியவற்றிடுகே தொகையாகக்கி குடிகாததலென்பதனைக் குடிப்பிறப்பும் அதன்பொழுக்கத்தாற்காததலுமென்ப பகுப்பாரும், கற்றறிதலென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலுமென்ப பகுப்பாருமுளர். அவர் உடனென்பதனை முற்றம்மைப்பொருட்டாகக்கியும், குடியென்பதனை ஆகுபெயராக்கியும் இடாப்படுப. (உ)

கூநந. பிரித்தலும் பேணிக கொளலும் பிரிந்தார்ப

பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

ந

இ-ள். பிரித்தலும்—வினை வந்துழிப் பகைவாகக் கூற வேண்டியானை அவ் பிரிபிரிக்கவேண்டிற் பிரித்தலும்— பேணிக்கொளலும்— தம்பாலானா அவர் பிரியாமற் கொடை இன்னொருவர்களுற் பேணிக்கொள்ளுதலும்— பிரிந்தவாப் பொருத்தலும்—முன்னே தம்பினுந் தம்பாலானினும் பிரிந்தானா மீண்டுப் பொருத்தவேண்டிற் பொருத்தலும்— வல்லது அமைச்சு— வல்லவனே அமைச்சனாவான். எ-று.

இவற்றுள் அப்பொழுதைநிலைக்கேற்ற செயலறிதலும் அதனை அவர்நியாமல ஏற்றவுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் அரியவாதனாக்கி, வல்லதென்றார். வடநூலார் இவற்றுட் பொருத்தலைச் சந்தியெனலும், பிரித்தலை விககிரகமென்று கூறுப. (ந)

கூநசு. தெரிதலுந் தோந்து செயலு மொருதலையாச்

சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு

ச

இ-ள். தெரிதலும்—ஒருகாரியச்செய்கை பலவாற்றற்றோனின் அவற்றுள் ஆவதாராயத்தறிதலும்— தேர்ந்து செயலும் — அது செய்யுங்கால வாய்க

குந்திரனடிச் செய்ததும்— ஒருதலையாச் சொல்லலும்— சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல்செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதென்று துணிவுபிறக்கும்வகை சொல்லுதலும்— வல்லது அமைச்சு — வல்லவனே அமைச்சனான. எ-று.

தெரிதல் செயனமேலதாயிற்று, வருகின்றது அதுவாகலின். (ச)

சுநடு. அறனறிந் தான்றமைநத சொல்லானென ஞானநுந் திறனறிநதான் தோசசித துணை. (ரு)

இ-ள். அறன் அறிநது ஆன்று அமைநத சொல்லான — அரசனாற் செய்யப்படும் அறங்களையறிநது தனக்கேற்ற கலவியானிறைநதமைநத சொல்லையுடையன — எஞ்ஞானமும் திறன் அறிநதான் — எக்காலத்தும் வினை செய்யுந் திறங்களையறிநதான் — தோசசித துணை — அவற்குச் சூழ்ச்சித்துணையாம். எ-று.

தன்னரசன் சுருங்கியகாலத்தும் பெருங்கியகாலத்தும் இடைநிகராய்காலத்துமென்பார், எஞ்ஞானமென்றார். சொல்லானென்பதனை ஒவ்வுருபின்பொருட்டாய் ஆளுருபாக்கியுரைப்பாருமுளர். இவையைநதுபாட்டானும் அமைச்சரது குணத்தன்மை கூறப்பட்டது. (ரு)

சுநகூ. மதிதுடப நூலோ டிடையார்க் கதிதுடபம்
யாவுள முன்னிற பவை. கூ

இ-ள். மதிதுடபம் நூலோடு உடையார்க்கு— இயற்கையாகிய நுண்ணறிவைச் செயற்கையாகிய நூலறிவோடு உடையராய் அமைச்சர்க்கு— அதிதுடபம் முன நிற்பவை யா உள்— மிக்கதுடபத்தையுடைய சூழ்ச்சிகளாய் முன்னிற்பன யாவையுள் எ-று.

மதிதுடபமென்பது பின்மொழிநிலையல். அது தெய்வநதரவேணிதலின் முறகூறப்பட்டது. நூலென்பதாவது மதிதுடபமென்பதாவது ஆகுபெயர். அதியென்பது வடசொல்லுள் மிகுதிப்பொருள்தோரிடைச்சொல்; அது திரிநது துடபமென்பதனோடு தொக்கது. முன்னிறை மாறறாசூழ்ச்சியாயின் தஞ்சுழ்ச்சியால் அழியாதுநிறை. இனி அதினுடபமென்று பாடமோதி, அதினுடபம் யாவென்றுரைப்பாருமுளர், அவர் சூழ்ச்சிக்கினமாய் முனசுட்பப்படுவதொன்றிலாமைமும், சுட்டிப்பெயர் ஐந்தாமுருபேற்றவழி அவ்வாறு நிலாமைமும்நிறதிலா. பகைவர் சூழவனவற்றைத் தாமறிநது அழித்தது அவரறிநதுழியாதன தாஞ்சூழவனென்பது கருத்தது. இதனால் அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

சுநகூ. செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல். எ

இ-ள். செயற்கை அறிந்தக்கடைத்தும் — நானெறியான வினைசெய்யுந் திறங்களையறிநதவிடத்தும், — உலகத்து இயற்கை அறிநது செயல்— அப்பொழுது நடக்கின்ற உலகவியற்கையையறிநது அதனோடு பொருந்தச் செய்க. எ-று.

கட்டத்தமென்புதித் து பகுதிப்பொருள்விஞ்சி. தூனெறியேயாயினும் உலகநெறியோடு பொருந்தாதன செய்யற்க; செய்யின் அது பழிககுமென இயற்கையறிவாற் பயன கூறியவாறு. (எ)

௬௩அ. அறிகொன் றறியா னென்னு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல கடன். அ

இ-ள். அறி கொண்டு அறியான் எனினும்—அறியுதலெல்லியாரது அறிவை யுழைத்து அரசன் தானுமறியானேயாயினும்,—உறுதிகூறல உழையிருந்தான் கடன் — அக்குற்றம் நோக்கியொழியாது அவனுக்கு உறுதியாயின் கூறுதல அமைச்சனுக்கு முறைமை. எ-று.

அறியென்பது முதனிலைதொழிற்பெயர். கோறல தான்கொள்ளாமமே லும் இகழ்ந்துகூறுதல உழையிருந்தானென்ப பெயர் கொடுத்தாரா, அமர்த்திய னெனும் வடமொழிப்பெயர்க்கும் பொருண்மை அதுவாகலின்,* உறுதிகூற க்கால அவனதுறுதியெய்தற்குற்றத்தை உலகந தன்மேலேற்றமென்பாரா,கூறல கடனென்றா. இவையிரண்டுபாட்டாறும் அவாசெயல கூறப்பட்டது. (அ)

௬௩கூ. பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பகர்த்துட டெவவோ
ரொழுபது கோடி யுறும். கூ

இ-ள். பகர்த்துள் பழுது எண்ணும் மந்திரியின்— பக்கத்திருந்து பிழைப் பவெண்ணும் அமைச்சரெருவனில்— ஒரொழுபதுகோடி தெவ உறும்—அரசனுக்கு எதிரிற்பார ஒரொழுபதுகோடி பகைவருந் தவா. எ-று.

எழுபதுகோடியெனந்து மிகப்பலவாயவெண்ணிற்கொன்று காட்டியவாறு. வெளிப்படநிறைவான அவர் காக்கப்படுவார், இவன் உட்பகையாய் நிறைவாற காக்கப்படானென்பதுபற்றி, இவ்வாறு கூறினார். எழுபதுகோடிமடங்கு நல லெனதுரைப்பாரும், எழுபதுகூறு தலையென்று பாடமோதுவாருமுள்ளார். (க)

௬௪0. முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வார்
திற்பாடி டிலாதவா. க0

இ-ள். முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வார்—செய்யப்படும வினை களை முன் அடைவுபடவெண்ணிவைத்தும், செய்யுங்கால அவை முடிவிலவா கவே செய்யாநிற்பார்—திற்பாடி இலாதவா—முடித்தற்கேற்ற கூறுபாடில் லாதார். எ-று.

அக்கூறுபாடாவன வந்த வந்தவிடையூறுகட்கு ஏற்றவேற்ற பரிகாரமறி ந்து செயதலும், தாந்திண்ணியராதலுமாம். பிழையாமலெண்ண வல்லராய வைத்தும் செய்துமுடிக்கமாட்டாருமுள்ளானபதாம். இவையிரண்டுபாட்டா னும் அமைச்சருள் விடப்படுவாரது குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

* அமர்த்தியென்பதானுள் அமர என்பதற்குப்பொருள் அணமை.

சுரு ம் அதி.— சொல்வன்மை

அஃதாவது தான் கருதிய வினை முடியுமாற்றால் அமைச்சியனடந்தற் கேதுவாய சொற்களைச் சொல்ல வல்லனாதல். மேல் ஒருதலையாச் சொல்ல லும் வல்லதென்றதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துணாக்கின்றமையின, இஃது அமைச்சினபின் வைக்கப்பட்டது.

சுசக. நான் நலமென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத துள்ளதூஉ மன்று. க

இ-ள். நான் நலம் என்னும் நலன் உடைமை — அமைச்சாக்கு இனறியமை யாக குணமாவது சான்றோரான நான்நலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் நலத்தினையுடையராதல்,—அந்நலம் யான்நலத்து உள்ளதூஉம் என்று—அந்ந லம் பிறாக்கும் பிறநலமெல்லாவற்றுள்ளும் அடங்குவதன்றி மிக்கதாகலான, எ-று.

நாவாளுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம் உலகத்தைத் தமவயத்ததாக சும் அமைச்சாக்கு வேறுகவேண்டுமென்னும் நீதிதூலவழக்குப்பற்றி நான் நல மென்னுநலன்னதும், பிறாக்கும் இதுபோற்சிறந்தது பிறிதின்மையான அந்ந லம் யான்நலத்துள்ளதூஉமென்றென்றுங் கூறினா. பிரித்தல் பொருத்தல் முதலிய தொழிலல்லாதார்க்கும் இஃதின்றியமையாதாயபின் அததொழிலார்க்குக் கூறவேண்டுமோவென்பது கருத்து. (க)

சுசஉ. ஆக்கமுங் கேடு மதஞல வருதலாற்
காததோம்பல சொல்லினகட சோவு. உ

இ-ள். ஆக்கமும கேடும் அதனால் வருதலால்—தம்மாசற்கும் அங்கங்கட கும் ஆக்கவழிவுகள் தஞ்சொல்லான வருமாகலான,—சொல்லினகண சோ வு காதது ஒம்பல — அப்பெற்றித்தாய சொல்லினகடசோதலை அமைச்சா தங்கணிகழாமற் போற்றிக் காகக, எ-று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாய நற்சொல்லையும் கேட்டிற்கேதுவாய தீசெ^{ய்யும்} சொல்லாதலொப்புமைப்பற்றி அதனாலென்றா. செய்யுளாகலின், சுட்டி^{யும்} பர முனவந்தது. பிறா சோவுபோலாது உயிரகட்கெல்லாம் ஒருங்குவரு^{கூடு}, காததோம்பலென்றா. இவையிரண்டுபாட்டானும் இஃது இவாக்கின்றியமை யாதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

சுசந. கேட்டாரப் பிணிகருந் தகையவாயக கேளாரும்
வேடப் மொழிவதாரு சொல், ந

இ-ள். கேட்டாரப் பிணிகரும் தகை அவாய — நடபாயேற்றுக்கொண்டா னைப் பின் வேறுபடாமற் பிணிகருங் குணங்களை அவாவி — கேளாரும் வேடப் மொழிவது—மற்றைப் பகையாய ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் பின் அப் பகைமையொழிந்து நடப்பின் வீருமபுமவண்ணஞ்சொல்லப்படுவதே—சொல் லாம்—அமைச்சாக்குச் சொல்லாவது. எ-று.

அககுணங்களாவன வழவினமை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன்றந்தலென்றிவை முதலாயின. அவற்றையவாவுதலாவது சொல் லவான குறித்தனவேயன்றி வேறு துணுணுணாவுடையோர் கொள்பவற்

நிளமேலும் நோக்குடைத்தாதல். அவாயெனனுஞ்செய்தெனச்சம் மொழி வதென்னுஞ்செயப்பாட்டுவினை கொண்டது. இனிக் கேட்டார கேளாரொன்ப தற்கு மூலகேட்டார கேளாதானெவும், வினவியார வினவாதானெவுமுறைப் பாருமுளா. தகைப்பவாயென்பதற்கு எல்லாருந் தகுதியையுடையவாயென்று னைத்தார, அவா அப்பன்மை மொழிவதெனனும் ஒருமையோடு இயையாமை நோக்கிறதிலா. இதனா சொல்லினதிலக்கணங் கூறப்பட்டது (ங)

கசசு. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்

பொருளு மதனினூஉங் கில.

இ-ள. சொல்லைத் திறன் அறிந்து சொல்லுக — அப்பெற்றித்தாய சொல் லை அமைச்சா தம்முடையவுங் கேட்பாருடையவுமாய் திறங்கனையறிந்து சொ லலுக,—அதனின் ஊங்கு அறனும் பொருளும் இல்—அறநனரு சொல்லுந் தற்கு மேறப்பட் அறனும் பொருளுமில்லையாகலான. எ-று.

அத்திறங்களாவன குடிப்பிறப்பு, கலவி, ஒழுக்கம், செலவம், உருவம், பரு வமென்பனவற்றான வருந்தகுதிவேறுபாடுகள். அவற்றையறிந்து சொல்லுந் தலாவது அவற்றை நமக்கும அவாக்குமுளவாய் ஏற்றத்தாழவுகளையறிந்து அவ் வம்மரபாற் சொல்லுதல். அஃது உலகத்தோடொட்டவொழுக்கையும் இனிமையையும் பயத்தவின அறனாயிற்று, தங்காரியமுடித்தலிற் பொருளாயிற்று. அற னும்பொருளுமெனக் காரணத்தைக் காரியமாகக்கி கூறினா. (ச)

கசரு. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோசொ லசசொல்லை வெலலுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.

இ-ள. சொல்லைப் பிதிது ஓசொல வெல்லும் சொல் இன்மை அறிந்து— தாளுசொல்லக் கருதிய சொல்லைப் பிறிதோசொல்லாய் வெல்லவல்லதொரு சொல் இல்லாமையறிந்து, — அசசொல்லைச் சொல்லுக — பின் அசசொல் லைச் சொல்லுக. எ-று.

பிறிதோசொல் மாற்றாது மறுதலைச்சொல். வெலலுதல் குணங்களானமிகு தல். அதுவே வெல்லச சொல்லுகவென்பதாம். இனிப் பிறிதோசொல் வெல் லுஞ்சொல்லெனச் செவ்வெண்ணுக்கி, ஒத்தசொல்லும் மிக்கசொல்லுமுளவா காமற் சொல்லுகவென்றுரைப்பாருமுளா. இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

கசசு. வேட்பத்தாரு சொல்லிப் பிறாசொற் பயன்கோடன் மாட்சியின் மாசற்றா கோள.

இ-ள. வேட்பத் தாம் சொல்லிப் பிறா சொற்பயன் கோடல்—பிறாக்குத் தாளுசொல்லுங்கால அவா பின்னுங்கேட்டலை விரும்புமாறு சொல்லி, அவா தமக்குச் சொல்லுங்கால அசசொல்லின்பயனைக் கொண்டொழிதல்—மாட்சி யின் மாசு அற்றா கோள— அமைச்சியலுட்குற்றம்மற்றாது துணிபு. எ-று.

பிறாசொற்களுட் குற்றமுளவாயினும் அவை நோக்கியிகழாரொன்பதாம். வல்லாராயிகழ்தல் வல்லநாக்குத் தகுதியுடையனாயின, இதுவுமுடனகூறினார். இவைமுன்னுபாட்டானும் அதனைச் சொல்லுமாறு கூறப்பட்டது. (சு)

கசசு. சொல்லவல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை யிகலவெல்லல யாக்கு மரிது.

எ

இ-ள். சொல்ல வல்லன் — தானெண்ணியகாரியங்களைப் பிறாக்கேற்பச் சொல்லுதலவல்லனாய் — சோர்வு இலன் — அவை மிகப் பலவாயவழி ஒன்றி னஞ்சோரவில்லைய — அஞ்சான் — அவைக்கஞ்சாநாயினான் யாவன் — அவனை இகல் வெல்லல் யார்க்கும் அரிது — அவனை மாறுபாட்டினகண் வெல்லுதல் யாவார்க்குமரிது. எ-று.

ஏற்பச்சொல்லுதல் அவாகநு அவை காரியமல்லவாயினும் ஆமெனத் துணியுமவகை சொல்லுதல். சோர்வு சொல்லவேண்டிவதனை மறப்பாடுநெழிதல். இம்முன்றுகுணமுமுடையானை மாற்றாராயப் பிரித்தல் பொருத்தலசெய்து வெவ்வாரிலலையெனப்பதாம். (எ)

சுசஅ. வினாநது தொழிலகேடகு ஞால நிரநதினிது

சொல்லுதல் வல்லாரப் பெறின.

அ

இ-ள். தொழில் நிரநது இனிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின — சொல்பபடுங்காரியங்களை நிரலபடக கோத்து இனிதாகச் சொல்லுதலவல்லாராப் பெறின, — ஞாலம் வினாநது கேட்கும் — உலகம் அவற்றை வினாநதேற்றுக கொளரும். எ-று.

தொழில் சாதிசெயுநமை. நிரலபடக கோத்தல் முன்கொலவனவும பின் சொலவனவுமறிநது அமமுறையே வைத்தல். இனிதாதல் கேட்பாக்கின்பம் பயத்தல். சொல்லுதலவல்லான தூறுபிரவருளொருவன் என்ற வடமொழி பற்றிப் பெறினென்றா. றாண்டுங் கேட்கல் ஏற்றுக்கேட்கல். இவைபிரண்டிபாடாநும் அவவாற்றாற் சொல்லுதலவல்லாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (அ)

சுசக. பலசொல்லக காழுறுவர் மன்றமா சற்ற

சிலசொல்ல நேற்றா தவா.

க

இ-ள். மாசு அற்ற சில சொல்லல் தேற்றாதவா — குற்றமற்றனவாய்ச சில வாய வாததைகளை அவவாற்றாற் சொல்லுதலையறியாதார — பல சொல்லக காழுறுவா — பலவாய வாததைகளைத் தொடுத்தசொல்ல விருமபுவா. எ-று.

குற்றம் மேற்கொல்லிப் குணங்கடகு மறுதலையாயின. இடைவிடாது பல சொல்லுதலையுஞ் சொலவன்மைபென்று விருமபுவாருளா, அவா இவ்வாறு சொல்லமாட்டாதாரே, வல்லார அதுசெய்யாரொன யாப்பதுபபார, மன்றவென்றார. (க)

சுரு0. இணருமத்து நாரு மலரணையர் கற்ற

துணர விரித்துரையா தார.

க0

இ-ள். கற்றது உணர விரித்து உரையாதார — கற்றுவைத்த துலைப் பிறரியுமவண்ணம் விரித்துகாக்கமாட்டாதவா — இணா ணுழத்தும் நாரு மலா அணையா — கொத்தினகண்ணே மலாநதுவைத்தும் நாருத் பூவையொப்பா. எ-று.

செவ்விபெற மலாநதுவைத்தும் நாற்றமில்லாத பூசு சூடப்பட்டாதவாறுபோல துலைக் கற்றுவைத்துஞ் சொல்லமாட்டாதார நன்குமதிக்கப்படாரொன்றமையின், இது தொழிலவமையாபிறது. இவைபிரண்டிபாட்டாநும் அது மாட்டா தாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

அதி.— வினேத்தாய்மை.

அஃதாவது, வேண்டிய வினேகள் பொருளேயனறி அறமும் புகழும் பயநது நல்லவாதல். சொல்லையனறிச் செயலும் நன்றாகவேண்பிமென்கின் றமையின, இது சொல்வனையின்பின வைக்கப்பட்டது.

சுருக. துணைநல மாககந் தரும வினேநலம்

வேண்டிய வெல்லாந் தரும. க

இ-ள். துணை நலம் ஆக்கம் தரும—ஒருவனுக்குத் துணையது நனமை செ ல்வமொன்றையுங்கொடுக்கும்,— வினே நலம் வேண்டிய எல்லாம் தரும— அவ்வளவனறி வினையது நனமை அஃன வேண்டியன யாவற்றையுங்கொடுக் கும். எ-று.

வேண்டியவெல்லாமென்றது இமமைக்கன் அறம் பொருளினபமுதலாயவ றறையும் மறுமைக்கடானவிரும்பிய பதங்களைபும். இதனா காணப்படுந் துணைநனமையினுங் கருதப்படும் வினேநனமைசிறந்ததென வினேத்தாய்மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சுருஉ. என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழ்ப்பு

நனறி பயவா வினே

இ-ள். புகழொடு நனறி பயவா வினே—தமமரசனுக்கு இமமைக்கட புகழும் மறுமைக்கண அறமும் பயவாத வினேகளை — என்றும் ஒருவுதல்வேண்டும் —அமைச்சாக்கு எககாலத்துமொழிதல்வேண்டும். எ-று.

பெருகல், சுருங்கல், இடைநிறறலெனும் நிலைவேறுபாடு காலத்தான வரு தலின, என்றுமென்றா. வேண்டுமென்பது ாண்டு இன்றியமையாதெனனும் பொருட்டு. (உ)

சுருங். ஒஓதல் வேண்டு மொளிமாழகுஞ் செயவினே

யாஅது மென்னு மவா.

ங்

இ-ள். ஆதம் என்னுமவா—மேலாகக்கடவேமென்று கருதுவா — ஒளி மாழ்கும் வினே செய ஒதல்வேண்டும் — தம்மொளி கெடுதற்குக் காரணமாய் வினையைச் செய்தலைத் தவிர. எ-று.

ஒதல்வேண்டுமென்பது ஒருசொன்னீமைத்தது. ஒவுதலென்பது குறைநது நின்றது. ஒளி தாழ்நகாலத்து எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்பட்டதல். செய்யெ னனும் முதனிலைத்தொழிற்பெயா மாற்றப்பட்டது. அனறிச் செயவினையென வினேத்தொகையாக்கியவழிப் பொருளினமையறிக. ஒளி கெடவருவது ஆக்க மனறென்பதாம். (ங்)

சுருச. இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்

நடுக்கற்ற காட்சி யவா.

சு

இ-ள். இடுக்கட்படினும் இளிவந்த செய்யார்—தாமிடுக்கணிலேபடவரினும், அது தீர்த்தபொருட்டு முன செயதாக்கு இளிவந்த வினேகளைச் செய்யார்— நடுக்கு அற்ற காட்சியவா— துளக்கமற்ற தெளிவினையுடையார். எ-று.

சுறிதுபோழுகிற கழிவதாய இக்ககளைக்கி எஞ்ஞான்றுகழியாதவிழிவு எய்தற்பாலதனறெனபதூஉம அஃதெய்தினாலும் வருவது வருமெனபதூஉம தெளிவராகலால், செய்யாரொன்றா. (ச)

சுருடு. எறமென் றிரங்குவ செயயறக செயவானேன மறறன்ன செயயாமை நன்று. (ரு)

இ-ள். எற்று என்று இரங்குவ செயயறக — யாள் செயதது எததன்மைத் தென்று பின் றுனேயிரங்கும் வினைகளை ஒருவனுஞ்செய்யாதொழிக, — செயவானேன மற்று அன்ன செயயாமை நன்று — அனறி ஒருகாண்மயங்கி அவற்றைச்செய்யுந்தன்மைபனுயினாலும், பின்னிருந்து அவ்விரங்குகளைச் செய்யாதொழிதல் நன்று. எ-று.

இரங்குவவென முனவந்தமைபிற பின் அன்னவெனச் சுட்டியொழிந்தா. அவ்வினைகளது பன்மையான, ஓரக்கமும் பலவாயின. அச்செயற்குப் பின்னி ருந்திரங்குவாலுயின, அது தீரும் வாயிலறிந்திலன்னெனவும், திட்பமில்ன்னெனவும், பயனில்லன செய்கின்றென்னவும், தன்பழியைத் தானே தாறுகின்றென்னவும், எல்லாருமிடத்திற பின்னிரங்காமை நனறென்றா. இதுவும், வினை ததூயார சொல்லின், உடனகூறப்பட்டது. பிறரொடாதற்குச் செயவானேன அவைபோலவனவுஞ்செய்யாமை நனறெனப் பிறரொல்லாம இயைபற வுரைத்தா. (ரு)

சுருசு. னனறாள் பசிகாண்பா னுயினுஞ் செயயறக சானறோ பழிகும வினை, சு

இ-ள். னனறாள் பசி காண்பான் ஆயினும் — தன்னைப் பயந்தாளது பரியை வறுமையாறகண்டிரங்குந் தன்மையாலுயினென்னினும், — சானறோ பழிகும வினை செயயறக — அது சுட்டி அறிவுடையார பழிகும வினைகளை ஒரு வன செய்யாதொழிக. எ-று.

இறந்த மூப்பினராய இருமதுகுரவருங் கற்புடைமனைவியுங் குழுவியும் பசியான் வருந்துமெல்கைகண் தீயனபலவுஞ்செய்தாயினும் புறந்தருகவென்னும் அறதூறப்பொதுவிதி பொருணூலவழிபொழுதுதலும் அரசாதொழிற்குரியாராதலும் நன்குமதிக்கற்பாடுமுடைய அமைச்சாக்கெய்தாமைபற்றி, இவ்வாறு கூறினா. இவையையதுபாட்டானும் பாவமும் பழியும் பயக்கும் வினை செயயறகவெனபது கூறப்பட்டது. (சு)

சுருஎ. பழிமலைந தெயதிய வாககத்திற சானறோ கழிநல குரவே தலை. எ

இ-ள். பழி மலைநது எயதிய ஆககத்தின — சாலாதா தீயவினைகளைச் செயது அத்நூற்பழியைத் தம்மேற்கொண்டு பெற்ற செலவத்தின — சானறோ கழிநலகுரவே தலை — அது மேற்கொள்ளாத சானறோனுபவிக்கும் மிக்க நலகுரவே உயாந்தது. எ-று.

நிலையாத செலவத்தின்பொருட்டு நிலையின பழியை மேற்கோடல் சால போடியையாமையின, சானறோகழிநலகுரவே தலையென்றா. (எ)

*சுருஅ. கடிந்த கடிந்தொரார் செயதார்க கவைதா

முடிந்தாலும் பீழை தரும்.

அ

இ-ள். கடிந்த கடிந்த ஓரா செயதார்க—தூலார் கடிந்த வினைகளைத் தாமுங்கடிந்தொழியாது பொருளைக்கிச் செய்த அமைச்சர்க்கு — அவை தாம் முடிந்தாலும் பீழை தரும்—அவை தாயவனமையின் முடியா, ஒருவாற்றான் முடியினும் பின்னுண்பதையே கொடுக்கும். எ-று.

முடிதல கருகியபொருட்டுருதல. பீழைதருதலாகிய பொருளினனெழில் அதற்குக் காரணமாய் வினைகண்மேலேறப்பட்டது. (அ)

*சுருக. அழகுகொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்

பிறப்பககு நற்பா லவை.

க

இ-ள். அழக் கொண்ட எல்லாம் அழப போம — ஒருவன் தீயவினைகளைச் செய்து பிறரிர்க்க கொண்ட பொருளெல்லாம் இம்மையிலே அவன்றூனிரங்கப் போகாநிற்கும்,—நற்பாலவை இழப்பினும் பிறப்பககு—மறறைத் தாய வினையான வந்த பொருள்கள முன்னிழந்தானாயினும் அவனுக்குப் பின்னாவந்து பயன் கொடுக்கும். எ-று.

பின்னெனவே, மறுமையும்—ங்கிறறு. பொருள்களான அவற்றிற்குக் காரணமாய் வினைகளதயலு கூறியவாறு. (க)

*சுரு0. சலத்தாற பொருளசெயதே மார்த்தல பசுமட்

கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யறறு.

க0

இ-ள். சலத்தால் பொருள் செய்து ஏமாத்தல— அமைச்சன் தீயவினைகளாறபொருள்படைத்து அதனால் அரசனுக்கேமஞ்செய்தல்— பசுமட்கலத்துள நீர் பெய்து இரீஇயறறு— பசியமட்கலத்துளளே நீரைப்பெய்து அதற்கேமஞ்செய்ததனோடொக்கும். எ-று.

முன் ஆக்கம் பயப்பனபோற்றேன்றிப் பின்னழிவே பயத்தலால், அவை சலமெனப்பட்டன. ஏமாத்தலெனப்பது ஏமாத்தலென்றாயிற்று; ஏமத்தையடையப்பண்ணுதலெனவாறு. இருத்துதல நெடுங்காலமிருப்பச்செய்தல். அரசனும் பொருளும் சேரப்போமெனப்பதாம். பிறரெல்லாம் ஏமாத்தலென்று பாடமோதி, அதற்கு மகிழ்தலென்றும், இரீஇயறறெனப்பதற்கு வைத்தாறபோல மென்றுமுரைத்தாரா, அவர் அவை தன்வினையும் பிறிதின்வினையுமாய் உவமையிலக்கணத்தோடு மாறுகோடல நோக்கிறிலா. இவைநான்குபாட்டானும் அதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (க0)

சுள ம அதி. — வினைத்திட்டம்.

அ:காவது அதனாய் வினை முடிப்பானுக்கு வேணவிவதாய் மனத்தினமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

*சுருக. வினைத்திடப மெனப தொருவன் மனத்திட்ட

மறறைய வெல்லாம் பிற.

க

இ-ள். வினைத்திட்டம் எனப்பது ஒருவன் மனத்திட்டம்— வினைசெய்தற்கு முன்மையென்று சொல்லப்படுவது அதனை முடித்தற்குரியானொருவன் மன

த்தினது திண்மை மற்றைய எல்லாம் பிற— அஃதொழிந்தனவெல்லாம் அதற்குத் திண்மையென்று சொல்லப்படா. எ-று.

ஒழிந்தனவாவன படை, அரண, நட்பு முதலியவற்றினறினமைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டியவையாய் இனமாகலின் மற்றையவென்றும், வேண்டினும் அஃகிலவழிப் பயனிலவாகலிற் பிறவென்றாக் கூறினார். இதனால் வினாத்திட்டமாவது இன்னதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சுரு. ஊரொரா லுறறபி னெல்காமை யிவ்விரண்டி-

னெறெனப் ராயநதவா கோள.

உ

இ-ள். ஆயநதவா கோள— முன நீதியாராயநத அமைச்சரது துணிபு— ஊறு ஓரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின ஆறு எனபா—பழுதுபடும் வினைகளைச் செய்யாமையும் செய்யுமவினை தெய்வதகார்பழுதுபட்டவழி அதற்குத் தளராமையுமாகிய இவ்விரண்டின வழியென்பா நூலோ. எ-று.

தேவாக்கும் அசுரர்க்கும் அமைச்சப் பூண்ட வியாழ வெள்ளிகளது துணிபு தொகுத்துப் பின் நீதிநூலுடையார் கூறியவாறு கூறுகின்றமையின், ராணி வினைத்தாயமையும் உடன்கூறினார். உறுதலுடையதனை முன ஊறென்றமையின் உறறபினென்றும், இவ்விரண்டினகண்ணே பட்டதென்பா இரண்டின நென்றாக் கூறினார். ஊரொரானென்று பாடமோதுவாருமுளா, அஃது ஒல்காமையென்னுமெண்ணோம இரண்டெனநூற் தொகையோடும் இயையாமை அவரறிந்திலா. (உ)

சுரு. கடைக்கொட்கச் செய்தகத தாணமை யிடைக்கொட்கி-

னெறறு விழுமந தரும

ந

இ-ள். கடைக் கொட்கச் செய்தகத ஆண்மை — செயப்படும வினையை முடிவினகட் புலப்படுமவகை முன்னெல்லாம் மறைத்துச் செயவதே துட்பமாவது,— இடைக் கொட்கின் எறறு விழுமந தரும—அங்கனமன்றி இடையே புலப்படுமாயின் அப்புலப்பாடு செயவானுக்கு நீங்காத இடுமபையைக் கொடுக்கும். எ-று.

மறைத்துச் செயவதாவது அங்கமைந்தமெண்ணியவாறு பிறறியாமலும், தானறிந்ததும், தன்னிங்கிதம், வடிவு, செயல், சொற்களான அவருயத்து ணராமலும் அடக்கச் செய்தல். அதிபடம், ஆண்டனமையான வருதலின், ஆண்மையெனப்பட்டது. எறறுவிழுமமாவன பகைவா முன்னறிந்து அவவினையை விலக்குதல், செயவானே விலக்குதல் செய்வராகலின், அவற்றான வருவன. விழுமந சாதிப்பெயா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனது பகுதி கூறப்பட்டது. (ந)

சுரு. சொல்லுதல யார்க்கு மெளிய வரியவாரு

சொல்லிய வண்ணரு செயல.

ச

இ-ள். சொல்லுதல யார்க்கும் எளிய — யாம் இவ்வினையை இவ்வாற்றா செயதுமென நிரலபடச் சொல்லுதல யாவார்க்குமெளிய,— சொல்லியவண்மை செயல் அரியவாம் — அதனை அவ்வாற்றானே செயதல் யாவர்க்குமரியவாம். எ-று.

சொல்லுதல், செய்வென்பன சாதிப்பெயர். அரியவற்றையெண்ணிச்சொல்லுதல் திட்டமில்லாதார்க்குமியற்றலின், எளியவெனறார். இதனால் அதனதருமை கூறப்பட்டது. (ச)

சுசுரு. வீறெய்தி மாண்டார் விளைத்திட்டம் வேந்தன்க

ணுறெய்தி யுள்ளப் படும.

ரு

இ-ள். வீறு எய்தி மாண்டார் விளைத்திட்டம்—எண்ணத்தாற் சிறப்பெய்திப் பிறவிலக்கணங்களானும் மாட்சிமைப்பட்ட அமைச்சரது விளைத்திட்டம்,—வேந்தன்கண் ணுறு எய்தி உள்ளப்படும— வேந்தன்கண்ணே உறுதலையெய்தலான, எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்படும். எ-று.

வேந்தன்கணுறெய்தல் எடுத்தவினை அதனால் முறறுப்பெற்றுச் செலவழும் புகழும் அவன்கண்ணவாதல். எய்தலானென்பது திரிந்து நின்றது. உள்ளல் மதிப்பான மறவாமை. இதனால் அதனசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ரு)

சுசுசு. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப் வெண்ணியார்

திண்ணிய ராகப் பெறின்.

சு

இ-ள். எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப்— தாமெய்த எண்ணிய பொருள் களெல்லாவற்றையும் அவ்வெண்ணியவாறே எய்துவார்,— எண்ணியார் திண்ணியராகப் பெறின்— எண்ணியவா அவற்றிற்கு வாயிலாகிய வினைக்கட டிண்மையுடையராகப் பெறின். எ-று.

எளிதினெய்தப்பெனபார, எண்ணியாங்கெய்தப்பெனறார். அவர் அவ்வாறல்லதெனணுமையிற் திண்ணியராகவே விளைமுடியும், அது முடிய அவையாவையுங்ககூட்டுமென்பது கருத்து. இதனால் அஃதுடையாரெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (சு)

சுசுஎ. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தோர்க

கச்சாணி யனகு ருடைத்து.

எ

இ-ள். உருள பெருந்தோர்கு அச்ச ஆணி அனறா உடைத்து— உருளா நின்ற பெரிய தோர்கு அச்சினகணுணிபோல வினைக்கட டிண்ணியாராயுடைத்து உலகம்,— உருவு கண்டு எள்ளாமைவேண்டும்—அதனால் அவரை வடிவின் சிறுமை நோக்கி இகழ்தலையொழிக. எ-று.

சிறுமை, எள்ளாமைவேண்டுமென்பதனும், உவமையானும், பெற்றும். அச்ச உருள்கோத்த மாம. ஆணி உருள கழலாது அரன்கடைக்கட செருகுமது. அது வடிவாற் சிறிதாயிருந்தே பெரியபாரத்தைக் கொண்டுயகருந் திட்டமுடைத்து அதுபோல, வடிவாற்சிறியாயிருந்தே பெரிய வினைகளைக் கொண்டியகருந் திட்டமுடைய அமைச்சருமுளர், அவரை அத்திட்டபேராகக் கிறிந்து கொள்கவென்பதாம். இதனால் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

சுசுஅ. கலங்காது கண்ட வினைக்கட டிளங்காது

துக்கங் கடிந்து செயல்.

அ

இ-ள். கலங்காது கண்ட வினைக்கண்—மனந்தெளிந்து செய்வதாகத் துணிந்த வினைவின்கண்—துளங்காது துக்கம் கடிந்து செயல் — பின்னசைதலினி நீட்டித்தலையொழிந்து செயல். எ-று.

கலங்கியவழி ஒழிவதும் செய்வதுபோற்றோன் தமக்கலின், தெளிந்து பலகா லாராய்ந்து தாஞ்செய்வதாக ஒத்த வினையைக் கலங்காது கண்டவினையென் றார். துளங்காமை திட்பமுடைமை. (அ)

சுருதி. துன்ப முறவரினுஞ் செயக துணிவாற்றி

யின்பம் பயக்கும் வினை.

சு

இ-ள். துன்பம் உற வரினும் — முதற்கண் மெய்முயற்சியாற் றமக்குத் துன்பம் மிக வருமாயினும், — இனபம் பயக்கும் வினை, துணிவு ஆற்றிச் செயக — அது நோக்கித் தளராத முடிவினகண் இனபம் பயக்கும் வினையைத் திட்ப முடையராய்ச் செயக. எ-று.

துணிவு கலங்காமை. அஃதுடையாககலலது கணிகமாய முயற்சித்துன்ப நோக்காது நிலையுதலுடைய பரிணாமவினபத்தை நோக்கிச் செயதல் கூடா மையின, துணிவாற்றிச்செயகவெனறா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவா வினைசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

சுருதி. எனைத்திடப மெய்தியக கண்ணும் வினைத்திடபம்

வேண்டாரா வேண்டா துலகு.

க0

இ-ள். வினைத்திடபம். வேண்டாரா—வினைத்திடபத்தை இது நமக்குச் சிற ந்ததென்று கொள்ளாத அமைச்சரை, — எனைத்திடபம் எய்தியககண்ணும்— ஒழிந்ததிட்பங்களுல்லா முடையராயவிடத்தும், — வேண்டாது உலகு — நன குமதியார உயாந்தோர். எ-று.

மனத்தினகட் டிடபமில்லாதாககுப் படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின றிட்பங்களுல்லாம் உளவாயினும், வினை முடியாதாம், ஆகவே, அவையெல லாங் கெடுமெனபதுபற்றி உலகு வேண்டாதெனறா. இதனால் வினைத்திடபமி ல்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

சுருதி ம் அதி. — வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது அத்திடபமுடையவமைச்சன அவவினையைச் செய்புநதிறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சுருதி. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு தாழ்ச்சியுட் டங்குத நீது.

க

இ-ள். சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல்—விசாரத்திறகெல்லையாவது விசாரி க்கின்றான இனி இது தப்பாதெனனுநதுணிவினைப் பெறுதல், — அத்துணிவு தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது— அவ்வனநதுணிவுபெற்ற வினை பின் நீட்டிப்பின் கட்டங்குமாயின, அது குற்றமுடைதது. எ-று.

சூழ்ச்சிமுடிவு துணிவெய்தலெனவே, துணிவெய்துமளவுஞ் சூழவேண்டுமெ னபது பெற்றும். பின்னாத துணிவு ஆகுபெயா. நீட்டிப்பு செய்யுங்காலத துச் செயயாமை. அஃதுளவழிக காலக்கழிவாகலானும், பகைவா அநிநதழி ததலானும் முடியாமையின, அதனைத் தீதெனறார். (க)

சுருதி. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க

தூங்காது செய்யும் வினை.

உ

இன். துங்கிச் செயற்பால னுக்கு—நீட்டித்துச் செய்யும் பருதியவாய் வினைகளுள் நீட்டிக்க;— துங்காது செய்யும் வினை துங்கறக — நீட்டியாது செய்யும் வினைகளுள் நீட்டியாதொழிக. எ-று.

இருவழியும் இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகைவினைகளும் வலியானுங்காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிச்செய்யின், அவைவாயாவென்பது கருத்து. மேற்றுகாமையென்றா, நண்டதனைப் பகுத்துக்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (உ)

சு.எஃ. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்கார செலலும்வாய் நோக்கிச செயல. ஈ

இ-ள். ஒல்லும் வாய எல்லாம் வினை நன்று — வினைசெய்யுங்கால இயலுமிடத்தெல்லாம் போராதசெய்தல நன்று, — ஒல்லாக்கால செலலும்வாய நோக்கிச் செயல—அஃகியலாவிடத்து ஏனைமுனதுபாயத்துளளும் அது முடிவதோருபாயநோக்கிச செயக. எ-று.

இயலுமிடம் பகையிறுன வலியனாய் காலம். அக்காலத்துத் தண்டமே நன்றென்றா, அஞ்சுவது அதற்கேயாகலின். இயலாவிடம் ஒத்தகாலமும் மெலிய காலமும். அவ்விரண்டுகாலத்துஞ் சாம பேத தானங்களுள் அது முடியுமுபாயத்தாற செயகவென்றா, அவை ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடுடையவேனும் உடம்படுத்தப்பயத்தாற நம்முனொக்குமாகலின். இதனான வலியான, ஒப்பான, மெலியானென நிலை முவகைத்தென்பது உம அவற்றுள் வலியது சிறப்பும், கூறப்பட்டன. (ஈ)

சு.எச. வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நிலையுங்காற நீயெச்சம் போலத் தெறும். ச

இ-ள். வினை பகை என்ற இரண்டின எச்சம்—செய்யத் தொடங்கிய வினையும் களையத் தொடங்கிய பகையுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டனதொழிவும்— நிலையுங்கால தீயெச்சம்போலத் தெறும்— ஆராயுங்காற நீயினதொழிவுபோலப் பின் வளாநது கெடுக்கும். எ-று.

இனி இக்குறை எனசெய்வதெனது இகழ்ந்தொழியறக, முடியச்செயகவென்பதாம். பின் வளாதலொப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன கூறினார். இதனான வலியான செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (ச)

சு.எரு. பொருள்கருவி காலம் வினைபிடனெ டைந்து மிருடர வெண்ணிச செயல. ரு

இ-ள். பொருள் கருவி காலம் வினை இடனெடு ஐந்தாம் — வினைசெய்யுமிடத்துப் பொருளுங் கருவியுங் காலமும் வினையும் இடனுமாகிய இவ்வைந்தனையும்—இருள் தீர எண்ணிச் செயல—மயக்கமறவெண்ணிச் செய்க. எ-று.

எண்ணெடு பிறவழியுங்கூட்டப்பட்டது. பொருள் அழியும்பொருளும் ஆகும் பொருளும். கருவி தன்றானையும் மாற்றாதானையும். காலம் தனக்காகு காலமும் அவாக்காங்காலமும். வினை தான் வல்லவினையும் அவா வல்லவினையும். இடம் தான் வெல்லுமிடமும் அவா வெல்லுமிடமும். இவற்றைத் தான் வென்றியெய்துநதிறத்திற பிழையாமலெண்ணிச செயகவென்பதாம். (ரு)

கூஎகூ. முடிவு மிடைபூறு முற்றியாங் கெப்தும்
பெயனும் பார்த்துச் செயல். கூ

இ-ள். முடிவும் — வினையெயலவகை அது முடிதற்குநாதம் முயற்சியும்
— இடைபூறும — அதற்கு வருமிடைபூறும — முற்றியாங்கு எய்தும் படு
பயனும் — அது நீங்கி முடிந்தாற றுனையதும் பெருமபயனும் — பார்த்துச்
செயல் — சோதுக்கிச் செயல். எ-று.

முடிவு ஆகுபெயர். முயற்சியிடைபூறுகளதளவிற பயனதளவு பெரிதாயிற
செய்கவென்பதாம். (கூ)

கூஎஎ. செயவினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல். எ

இ-ள். செயவினை செய்வான் செயன்முறை — அவ்வாறாற செயப்பபரிம
வினையைத் தொடங்கினான் செயயுமுறைமைபாவது — அவ்வினை உள அறி
வான் உள்ளம் கொளல் — அதன்துள்ளப்பாட்டினையறிவான் கருத்தினைத் தான்
றிதல். எ-று.

அவ்வாறென்றது பொருண்முதலியவெண்ணையம் முடிவுமுதலியனக்கூல
யும், உள்ளறிவான் முனையெயது போந்தவன். அவன்கருத்து அவன் செயது
போந்த உபாயம். அதனையறியவே, தானும் அதனாசெயது பயனையதுமெ
ன்பதாம். இவைமுன்றுபாட்டானும் ஒப்பான செயயுற்திறங் கூறப்பட்டது.

கூஎஅ. வினையான் வினையாகக்கி கோட னனைகவுள
யானையால யானையாத தற்று. அ

இ-ள். வினையான் வினை ஆக்கிக்கோடல் — செப்கின்ற வினையாலே அன
னது பிறிதுமோவினையை முடித்துக்கொள்க, — நனை கவுள யானையால
யானை யாததற்று — அது மத்தநானனைநத கபோலத்தினைபுடைய யானையாலே
அன்னது பிறிதுமோயானையைப் பணித்ததனோடொகும். எ-று.

பணித்தற்கருமை தோன்ற நனைகவுளென்பது பின்னுக்கூட்டப்பட்டது.
தொடங்கிய வினையானே பிறிதுமோவினையை முடித்தற்குபாயமாமாறு எண்
ணிச்செய்க, செயயவே, அம்முறையான எல்லாவினையும் எளிதின முடியுமெ
ன்பதாம். (அ)

கூஎகூ. நடடார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
யொட்டாரா யொட்டாக் கொளல். கூ

இ-ள். நடடார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே — வினையெயலவகை தன்
னட்டார்க்கு இனியவற்றை செயதலினும் விரைந்து செயப்பபரிம — ஒட
டாரா ஒட்டிக் கொளல் — தன்பகைவொட்டி ஒட்டாராத தனக்கு நட்பாக்கிக்
கோடல். எ-று.

அவ்வினை வாயத்தற்பயத்தவாய இவ்விரண்டும் பகைவர்க்குத் தன்மெலிவு
புலனுவதன்முன்னே செய்கவென்பாரா, விரைந்ததென்றாரா. விரைந்து செயய
ப்பபரிவதென்றவாறு. வினையெயலவகைதிறமாகவிற பகைவரோடொட்டாராயிறு.
தன்னொட்டாரா பிறருட்கடாமல் மாறறி வைத்தலெனினும்மையும். (கூ)

கூஅ0. உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக குறைபெற்ற
கொள்வர் பெரியார்ப பணிநது. க0

இ-ள். உறை சிறியா — ஆளுமிடஞ்சிறியராய அமைச்சா, — உள் நடுங்
கல அஞ்சி — தம்மின்வலியா எதிராதவழித தம்பகுதி நடுங்கலையஞ்சி, —
குறை பெறின பெரியார்ப பணிநது கொள்வா—அந்நிலைக்கு வேண்டிவதாய்
சநது கூடுமாயின், அவரைத் தாழ்நது அதனையேற்றுக்கொள்வா. எ-று.

இடம நாடும அரணும. அவற்றது சிறுமை ஆள்வாராமேலேற்றப்பட்டது.
மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியா இயைதலரிதாகலின், பெறினென்றார். அடி
யிலே மெலியராயினா தம்பகுதியுமஞ்சி நீங்கின முதலொடுங் கெடுவராகலின்,
அது வாராமறசிறிது கொடுத்தஞ் சந்தினையேற்றுக்கொள்கவென்பதாம். பணி
தல மானமுடையாருக்குக் கருதநன்மையின், கொள்வொன் உலகியலாற கூறி
னார். இவைமூன்றுபாட்டானும் மெலியாள் செய்புத்தறங் கூறப்பட்டது. (க0)

ககக ம் அதி.— தூது.

அஃதாவது சந்தி விகிதகங்கடகு வேற்றுவேந்தரிடைச் செலவாரது
தன்மை. அவவிரண்டையும் மேல வினையெய்வகையென்றமையின், இஃத்க
னபின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்தக கூறுவான், கூறியது கூறுவானெனத்
துது இருவகைப்படும. அவருள் முன்னோன் அமைச்சனோடொப்பானாகலானும்,
பின்னோன் அவனிற காரகூறு குணங் குறைந்தோனாகலானும், 'இஃதமைச்சிய
லாயிற்று.

கூஅக. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. க

இ-ள். அன்பு உடைமை — தனசுற்றத்தாரா மாட்டி அன்புடையனாதலும்—
ஆன்ற குடிப்பிறத்தல — அமைச்சப் பூணறகமைந்த குடியின்கடப்பிறத்தலும்
—வேந்த அவாம் பண்பு உடைமை — அரசாசாதி விரும்பும் பண்புடை
யனாதலும்—துது உரைப்பான் பண்பு—தூதுவாததை சொல்லுவானுக்கில்
ககணம். எ-று.

முன்னையவிரண்டனாலும், முறையே சுற்றத்தார்க்குத் தீங்கு வாராமற் றான்
பேணியொழுகலும், தன்முன்னோ தூதியல் கேட்டறிதலும், பெற்றும். வேந்
தவாமபண்புடைமை முன்னா மன்னாச்சொந்தொழுகறகட் பெறப்படும.
அதனால் வேற்றரசரும் அவன் வயத்தாராதல் பெறுதும். (க)

கூஅஉ. அன்பறி வாராயநத சொல்வனமை தூதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று. உ

இ-ள். அன்பு — தம்மரசனமாட்டன்புடைமையும் — அறிவு — அவனுக்கு
ஆவனவறியுறிவுடைமையும்—ஆராயநத சொல்வனமை—அவற்றை வேற்ற
ரசரிடைச் சொல்லுங்கால ஆராயநது சொல்லுதல் வனமையுமென— தூது
உரைப்பார்க்கு இனறியமையாத மூன்று — தூதுரைக்கவுரியார்க்கு இனறிய
மையாத குணங்கள் மூன்று. எ-று.

ஆராய்தல் அவற்றிற்குடம்படுஞ்சொற்களைத் தெரிதல். இனறியமையாக, மூன்றெனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிப் பிற குணங்களும் வேண்டுமென்பது. பெற்றும். இவையிரண்டு பாட்டானும் இருவகையார்க்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (2)

சு.அ.அ. நூலாரு ஹால்வல்ல னாகுதல் வேலாருள் வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. கூ

இ-ள். வேலாருள் வென்றி வினை உரைப்பான் பண்பு—வேலையுடைய வேற்றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வென்றிதரும் வினையைச் சொல்லுவா னுக்கு இலக்கணமாவது— நூலாருள் நூல வல்லன ஆகுதல்— நீதிநூலையுண் றத அமைச்சரிடைத் தான அநநூலை வல்லனாதல். எ-று.

கோற்றமாலையொன்பது தோன்ற வேலாருளும், தூதுவினையிரண்டி மடங்க வென்றிவினையென்றுங் கூறினா. வல்லனாதல் உணர்வுமாதிரிமுடைய ராய அவாமுன வகுக்குமாற்றலுடையனாதல். (க)

சு.அ.அ. அறிவுரு வாராயந்த கலவிபிம மூன்றன் செறிவுடையான செலக வினைககு. ச

இ-ள். அறிவு—இயற்கையாகியவறிவும்— உரு—கண்டாவிருமபுந் தோற் றப்பொலிவும்— ஆராயந்த கலவி—பலரோம பலகாலுமாராயப்பட்ட கல்வி யுமென—இம்மூன்றன் செறிவு உடையான—நன்குமதித்தற்கேதுவாய இம் மூன்றனுது கூட்டத்தையுடையான— வினைககுச செலக — வேற்றுவேந்தரி டைத் தூதுவினைக்குச செலக. எ-று.

இம்மூன்றும் ஒருவனபாறகூடுதலரிதாகலின், செறிவுடையானென்றார். இவ றறான நன்குமதிப்புடையனாகவே, வினை இனிதுமுடியுமெனபது கூருதது. (ச)

சு.அ.அ. தொகசுசொல்லித் தூவாத நீக்கி நகசுசொல்லி நன்றி பயப்பதாந தூது. ரு

இ-ள். தொகச் சொல்லி—வேற்றரசாக்குப பலகாரியங்களைச் சொல்லும் வழிக காரணவகையாற றெகுத்துசுசொல்லியும்— தூவாத நீக்கி நகசு சொ ல்லி—இனனாதகாரியங்களைச் சொல்லுமவழி வெய்யசொற்களை நீக்கி இனிய சொற்களான மனமகிழ்ச்சொல்லியும்—நன்றி பயப்பது தூதாம— தன்னா ரனுக்கு நன்மையைப் பயப்பவனே தூதனாவான். எ-று.

பலகாரியங்குடமுடம்படாதார பரம்பரையான அவற்றிற்குக் காரணமாய் தொன்றைச் சொல்ல அதனால் அவை வினையுமாறுயத்தணரவருமையானுஞ் சுரு ககத்தானுமுடம்படுவா, இனனாதவற்றிற்குடம்படாதார தம்மனமகிழ்ச்சொல்ல அவவினனமை காணுது உடம்படுவராதலின், அவவிருவாற்றறும் தன்காரியநத வறமல் முடிக்கவல்லானென்பதாம். எண்ணுமமைகள் விகாரத்தாற்றெடுக்கண்,

சு.அ.அ. கற்றுக்கண் ணஞ்சாண் செலசுசொல்லிக காலததாற் றகக தரிவதாந தூது. கூ

இ-ள். கற்று— நீதிநூல்களைக் கற்று— செலச் சொல்லி— தான் சென்ற கருமத்தைப் பகைவேந்தர் மனங்கொளச் சொல்லி— கண் அஞ்சான்—அவர். செய்யுத்துநோக்கின் அநநோக்கிற்கஞ்சாது— காலத்தால் தக்கது அறிவது.

தூதர்—காலத்தோடு பொருந்த அது முடிக்கத்தக்கவுபாயமறிவானே தூத
ஞவரன். எ-று.

அவ்வுபாயமறிதற்பொருட்டு நீதிநூற்கல்வியும், அதனுன்றிப்பிறிதொன்றான்
முடியுங்காலமவரின் அவ்வாறு முடிக்கவேண்டிதலிற் காலத்தாற்றக்கத்திறனும்,
இலக்கணமாயின. (சு)

சுஅஎ. கடனறிந்து காலங் கருதி யினைநிர்
தெண்ணி யுரைப்பான றலை. எ

இ-ள். கடன அறிந்து— வேற்றரசரிடத்துத் தானசெய்யமுறைமையறிந்து
— காலம் கருதி—அவாசெவவி பார்த்து—இடன அறிந்து—சென்ற கரும
ஞசொல்லுதற்கேற்ற இடமறிந்து— எண்ணி— சொல்லுமாற்றை முன்னே
விசாரித்து—உரைப்பான தலை—அவ்வாறு சொல்லுவான் தூதரின யிக்கான்.
எ-று.

செய்யமுறைமையாவது அவாநிலையும் தன்னரசுநிலைத் தன்னிலையும் தூகநி
அவற்றிற்கேற்பக் காணுமுறைமையும் சொல்லுமுறைமையும் முதலாயின.
செவவி தனசொல்லையேற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலவயத்ததாக
லிற் காலமென்றா. இடம் தனக்குத் துணையாவாருடையவிடம். என்னுதல்
தான் அது சொல்லுமாறும் அதற்கு அவாசொல்லுமுத்தரமும அதற்குப் பின்
ருனசொல்லுவனவுமாக இவ்வாற்றானமேனமேற்றானே கறிபித்தல். வடநூலார்
இவ்விருவகையாருடன ஒல்கொடுத்த நிற்பாறாயுங்கூட்டித் தூதரைத் தலை,
இடை, கடைபென்று வகுத்துக்கூறினார்களின், அவாமதமுநதோன்றத் தலை
பென்றா. தூதென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இவையையநதுபாட்டானும்
தான் வகுத்துக்கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (எ)

சுஅஅ. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்முன்றின்
வாயமை வழியுரைப்பான பண்பு. அ

இ-ள். வழி உரைப்பான பண்பு— தன்னரசன் வார்த்தையை அவன்சொ
ல்லியவாறே வேற்றரசாக்குச் சென்றுசொல்லுவானதிலக்கணமாவது —
தூய்மை— பொருள் காமங்களாற்றாயுதலும்— துணைமை— தனக்கு அவ
ரமைச்சா துணையாநதன்மையும்— துணிவுடைமை— துணிதலுடைமையும்—
இம்முன்றின்வாயமை— இம்முன்றோடுகூடியமெய்மையுமெனவிலை. எ-று.

பொருள் காமங்களபற்றி வேறுபடக் கூறமைப்பொருட்டித் தூய்மையும்,
தன்னரசனுக்கு உயாசகிகூறியவழி எம்மனோக்கூறியலபெனக்கூறி அவா
வெகுநிரீக்குதற்பொருட்டித் துணைமையும், இது சொல்லின் இவரோதஞ்செய
வொன்றொழியாமற்பொருட்டித் துணிவுடைமையும், யாவரானுநதேறப்படுதற்
பொருட்டுமெய்மையும், வேண்டப்பட்டன. இன ஒடுவினபொருட்கண வந்தது.

சுஅசு. விமொற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் விமொற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன. சு

இ-ள். வி மொற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான்—தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட
வார்த்தையை வேற்றரசாக்குச் சென்று சொல்லவுரியான— வி மொற்றம்
வாய்சோரா வன்கணவன— தனக்கு வருமேத்திறங்கஞ்சி அவனுக்குத் தாழ்

1002 எம் அதி. — மன்னாச்சேர்ந்தொழுகல்.

வான் வார்த்தையை வாய்சோந்துஞ்சொல்லாத திண்மையையுடையன, எ-று.
தாழ்வு சாதிதருமமனமையின், வடுவெனறா. வாய்சோராவெனக் காரியங்
காரணத்துடைக்கப்பட்டது. (க)

சூக0. இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற
குறுதி பயப்பதாந் தூது. க0

இ-ள். இறுதி பயப்பினும எஞ்சாது—அவவாரத்தை தன்னுயிராக்கியுதி தரு
மாயினும் அதற்கஞ்சியொழியாது—இறைவற்கு உறுதி பயப்பது தூதாம—
தன்னரசன் சொல்லியவாறே அவனுக்கு மிகுதியை வேற்றரசரிடைச் சொல்
லுவானே தூதனாவான். எ-று.

இறுதிபயப்பினுமெனறதனால், ஏனைய பயத்தல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று.
இவைமூன்றுபாட்டானுங் கூறியது கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க0)

எம் துதி. — மன்னாச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைச்சர் அரசரைப் பொருந்தியொழுக்குமாறு. இது, வேந
தவாம்பண்புடைமையென மேலே வேண்டப்பட்டமையின், தூதினபின்வைக்
கப்பட்டது.

சூகக. அகலா தணுகாது தீக்காயவார் போல்க
விகலவேந்தாச சோந்தொழுகு வா. க

இ-ள். இகல வேந்தாச சோந்து ஒழுகுவார் — மாறுபடுதலையுடைய அரச
ரைச் சோந்தொழுகும் அமைச்சர்—அகலாது அணுகாது தீக்காயவார் போ
ல்க—அவரை மிகநீங்குவதும் மிகச்செறிவதுஞ்செய்யாது தீக்காயவார்போல
இடைநிலத்திலே நிற்க. எ-று.

கழுதின வெகுளுநதன்மையொன்பது தோன்ற, இகலவேந்தானெனறா. மிக
வகலிற் பயன கொடாது மிகவணுகின் அவமதிப்பறித தெறும் வேந்தாக்கு,
மிகவகலிற் குளிர்நீக்காது மிகவணுகிற் சுடுவதாய்தீயோடுளதாய தொழிலுவமம்
பெறப்பட்டது. (க)

சூகஉ. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய வாககந் தரும். உ

இ-ள். மன்னர் விழைப விழையாமை—தம்மற்ற சேரப்பட்ட மன்னர்
விரும்புவனவற்றைத் தாம் விரும்பாதொழிதல்—மன்னரான் மன்னிய ஆக
கம் தரும் — அமைச்சர்க்கு அவரானே நிலைபெற்ற செலவத்தைக் கொடுக்க
கும். எ-று.

சுணடு விழைபவெனறது அவர்க்குச் சிறப்பாகவுரியவற்றை. அவை நுகர
ப்படுவன, ஒப்பனை, மேனமையென்றிவை முதலாயின. இவற்றை ஒப்பிற்க
ஞ்சித் தாம் விழையாதொழியவே, அவவச்சநோக்கியவந்து அவராதாமே எல்
லாச்செலவமும் நல்குவொன்பது கருத்து. எனவே, அவற்றை விரும்பிற் கேடு
தருமென்பதாம். (உ)

சூகந. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
றேற்றுதல யார்க்கு மரிது. ந

இ-ள. போற்றின் அரியவை போற்றல்—அமைச்சர தமமைக காக்கக் கருதின அரியபிழைகள் தங்கணவாராமற் காக்க, —கித்தபின் தேற்றதல் யார்க்கும் அரிது—அவற்றை வந்தனவாக்க கேட்டு அவ்வரசர் ஐயற்றால் அவரைப் பின்றெளிவித்தல் யாவாக்குமரிதாகலான். எ-று.

அரியபிழைகளாவன அவரார்பொறுத்தற்கரிய அறைபோதல், உரிமையொடு மருவல், அரும்பொருள் வெளவெனநிறை முதலாயின. அவற்றைக் காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லியக்கால் தகுமோவென்றையுறுது தகாதென்றே அவர் துணியவொழுகல். ஒருவாற்றற்றெளிவித்தாலும் கடன்கொண்டானேற்றப் பொருடோனறுமாறுபோலக் கண்டுழியெல்லாம் அவை நனைக்கப்படுதலின், யார்க்குமரிதென்றோ. இவைமுன்னுபாட்டானும் அது பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. (௩)

௭௧௪. செவிச்சொல்லுஞ் சோந்த நகையு மவித்தொழுக
லானற பெரியா ரகத்து. ச

இ-ள. ஆனற பெரியாரகத்து— அமைத்தவரசர்நுகிருந்தால், — செவிச் சொல்லும் சோந்த நகையும் அவித்து ஒழுகல்—அவர்காண் ஒருவன்செவிக் கட்சொல்லுதலையும் ஒருவன்முகநோக்கி நகுதலையும் விடாநொழுகுதல். எ-று.

சோதல் பிறனோடு சோதல். செய்தொழுகின், தவருற்றவ் கண்டு செய்தன் வாக்க கொளவொன்பது கருத்து. (௪)

௭௧௫. எப்பொருளு மோரார தொடராமற் றப்பொருளை
விடக்காற கேடக மறை. ௩

இ-ள. மறை—அரசனுகருப் பிறனோடு மறை நிகழவுழி— எப்பொருளும் ஓரார—யாதொருபொருளையுஞ் செவிகொடுத்தலாக் கேளாது, — தொடரார— அவனை முழிகி வினவுவதுஞ் செய்யாது, —அப்பொருளை விடக்கால கேடக—அமமறைப்பொருளை அவனறானே அடக்காது சொல்லியக்காற கேடக. எ-று.

ஓாதற்கேற்கும்பொருளாயினுமென்பார, எப்பொருளுமென்றோ. மறுவினை மாற்றினகண் வந்தது. (௫)

௭௧௬. குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
வேணிப வேடபச சொல்ல. ச

இ-ள. குறிப்பு அறிந்து— அரசனுகருக் காரியஞ்சொல்லுங்கால் அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவன்குறிப்பினையறிந்து, — காலம் கருதி— சொல்லுதற்கேற்ற காலத்தையும் நோக்கி, —வெறுப்பு இல் வேணிப வேடபசு சொல்ல— வெறுப்பில்லாமாய் வேணிவனவுமாய் காரியங்களை அவனமனம் விரும்புமவகை சொல்லுதல். எ-று.

குறிப்புக் காரியத்தின்கண்ணிக் காம வெருளியுள்ளிட்டவற்றினிகழ்வுழியும் அதற்கேலாக்காலத்துஞ் சொல்லுதல் பயனின்றகலிற குறிப்பறிந்துகாலங்கருதியெனறும், அவனுடம்படாதன் முடிவுபோகாமையின் வெறுப்பிலவெனறும், பயனில்லாம பயனசுருங்கியவுஞ் செய்தல்வேண்டாமையின் வேணிப்பவெனறும், அவற்றை இனியவாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய் சொற்களாற் சொல்லுதலென்பார வேடபசுசொல்லெனறுங்குறினா. (௬)

கூக௭. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல. எ

இ-ள். வேட்பன சொல்லி— பயன பெரியனவுமாய அரசன விரும்புவன
வுமாய காரியங்களை அவன கேட்டிலனாயினுஞ் சொல்லி, — எஞ்ஞான்றும்
வினை இல கேட்பினும் சொல்லாவிடல்—எஞ்ஞான்றும் பபனிலவாயவற்றைத்
தானே கேட்டாலுஞ் சொல்லாதுவிடுக. எ-று.

வினையிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும் வந்த சொற்களான, அவற்றின் மறு
தலைச்சொற்கள வருவிக்கப்பட்டன. வினையானவருகலின் வினையெனறும், வறு
மைக்காலமுமடங்க எஞ்ஞான்றும்மென்றுங் கூறினா. சொல்லுவனவுஞ் சொல்
லாதனவும் வகுத்துக்கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாற
கூறப்பட்டது. (எ)

கூக௮. இனைய ரினமுறைய ஞன்றிகழார் நின்ற
வொளியோ டொழுகப் பகிம். அ

இ-ள். இனையா இன முறையா என்று இகழார்— இவா எமயினினையொன
றும் எமக்கினன முறையினையுடையொன்றும் அரசனாயவமதியாது,—நின்ற
ஒளியோடு ஒழுக்கப்பகிம்—அவாமாட்டு நின்றவொளியோடு பொருந்த ஒழுகு
தலசெயப்பகிம். எ-று.

ஒளி உறங்காநிறகவுந தாமுலகங்காக்கின்ற அவா கடவுட்டனமை. அதனோடு
பொருந்தவொழுகலாவது அவா கடவுளருந் தாம் மக்களுமாயொழுகுதல.
அவ்வொளியாற போக்கப்பட்டவிளமையும் முறையுமபற்றி இகழ்வாராயின,
தாமும் போக்கப்படுவொன்பது கருதது. (அ)

கூக௯. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செயயாரா
துளக்கற காட்சி யவர். கூ

இ-ள். கொளப்பட்டேம என்று எண்ணிக்கொள்ளாத செயயாரா—அரசனால
யாம் நன்குமதிக்கப்பட்டேமென்று கருதி அவன விரும்பாதவற்றைச் செய
யார்— துளக்கு அற காட்சியவர்— நிலைபெற்றவறிவினையுடையார். எ-று.

கொள்ளாதன செய்தழிவெயதுவார கொளப்பாட்டிற்குப் பினறமமை வே
றொருவராகக் கருதுவராகலின், முன்னையராகவே கருதியஞ்சியொழுகுவாராத
துளக்கறகாட்சியவொன்றா. (க)

எ00. பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செயயுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும். க0

இ-ள். பழையம் எனக் கருதிப் பண்பு அல்ல செய்யும் கெழுதகைமை—
அரசனுக்கு யாம் பழையமெனக் கருதித் தமக்கியல்பல்லாதவற்றைச் செய
யுமரிமை— கேடு தரும்— அமைச்சாக்குக் கேட்டனைப் பயக்கும். எ-று.

அவன் பொறுது செறும்பொழுதின் அபபழைமைநோக்கிக் கண்ணோடாது
உயிராவெளவுதலான, அவனவேண்டாதன செய்தற்கேதுவாய் கெழுதகைமை
கேடுதருமென்றா. இவைமூன்றுபாட்டானும் பொறுப்பொன்று அரசா வெறு
ப்பன செய்யற்கவெனபது கூறப்பட்டது. (க0)

எக்ம் அதி.— குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசா கருதியவதனை அவா கூறாமலறிதல். இது, மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகற்கு இன்றியமையாதாகலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௭௦௧. கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா நெஞ்ஞான்று
மாறாநீர் வையக கணி. க

இ-ள். குறிப்புக் கூறாமை நோக்கி அறிவான்—அரசனார் குறித்த கருமத்தை அவன் கூறவேண்டாவதை அவன்முகமானான் கண்ணாறுநோக்கி அறியுமமை ச்சன— எஞ்ஞான்றும் மாறா நீர் வையககு அணி— எஞ்ஞான்றும் வறறாத நீராறசூழப்பட்ட வையததுள்ளாக்கு ஓராபரணமா. எ-று.●

ஒட்பமுடையயை எல்லார்க்கும் அழகுசெய்தலான, வையககணியென்றார். குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர். வையத்திற்கெனபது விகாரப்பட்டுநின்றது.

௭௦௨. ஐயப் படாஅ தகந்த துணாவானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக கொளல். உ

இ-ள். அகத்தது ஐயப்படாது உணாவானை—ஒருவன்மனத்தின்கணிகழுவ தனை ஐயப்படாது ஒருதலையாகவுணரவல்லானை — தெய்வத்தோடு ஒப்பக் கொளல்— மகனையாயினும், தெய்வத்தோடொப்ப நனகுமதிகக. எ-று.

உடம்புமுதலியவற்றான ஒவ்வானுயினும் பிறாநினைத்ததுணருந்தெய்வத்தன் மையுடைமையின், தெய்வத்தோடொப்பவென்றார். (உ)

௭௦௩. குறிப்பிற குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்ததுங் கொளல். ஈ

இ-ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணாவாரை—தங்குறிப்பு நிகழுமாற்றிந்து அத னை பிறாகுறிப்பறியுநதன்மையாரை, — உறுப்பினுள் யாது கொடுத்தும் கொளல்—அரசா தம்முறுப்புக்களுள் அவா வேண்டுமெனதனைக் கொடுத்த தாயினும், தமக்குத் துணையாகக் கொளக். எ-று.

உண்ணிகமுநெரி யாவாக்குமொத்தலின், பிறாகுறிப்பறிதற்குத் தங்குறிப்புக் கருவியாயிற்று. உறுப்புக்களாவன பொருளும் நாடும் யானைகுதிகளும் முதலிய புறத்தறுப்புக்கள். இதற்குப் பிறா முக்ககுறிப்பானே அவர்மனக்கு ரிப்புணாவாரையென்றுரைப்பாருமுளா. இவைமுன்னுபாட்டானுக் குறிப்பறி வாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ஈ)

௭௦௪. குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ர்ணையரால் வேறு. ச

இ-ள். குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோடு—ஒருவன் மனத்ததுக் கருதிய வதனை அவன்கூறவேண்டாமல் அறியவல்லாரோடு — ஏனை உறுப்பு ஓர்னை யா—மறறைமாட்டாதா உறுப்பாலொருதன்மையராகவொப்பாராயினும், — வேறு— அறிவான் வேறு. எ-று.

கொள்ளாதொன்பதுஉம் ஆயினுமென்பதுஉம் அவாயநிலையான வந்தன. சிறந்தவறிவினமையின், விலங்கெனனுங்கருத்தான வேறென்றா. (ச)

௭௦௫. குறிப்பிற குறிப்புணர் வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண். னு

இ-ள. குறிப்பின் குறிப்பு உணராவாயின் — குறித்தது காணவல்ல தங்காட்சியாற் பிறாகுறிப்பினையுணரமாட்டாவாயின், — உறுப்பினுள் கண் என்ன பயத்தவோ — ஒருவனுதுபபுகளுட் சிறந்தகண்கள் வேறென்னபயனைச் செய்வன! எ-று.

முதற்கு குறிப்பு ஆகுபெயர். குறிப்பறிதற்குட் மீளையாதற்சிறப்புப்பற்றி உயிரதுணர்வு கண்மேலேற்றப்பட்டது. அககண்களாற் பயனிலையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குறிப்பறிபாரத்திப்பு கூறப்பட்டது. (ரு)

எ0க. அடுத்தது காட்டிம் பளிங்குபோ நெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டி முகம். கூ

இ-ள. அடுத்தது காட்டிம் பளிங்குபோல — தன்னையடுத்தபொருளது நிறத்தைத் தானே கொண்டிகாட்டிம் பளிங்குபோல — நெஞ்சங் கடுத்தது முகம் காட்டிம் — ஒருவனெஞ்சத்து மிககத்தை அவனமுகந் தானேகொண்டி காட்டிம். எ-று.

அடுத்ததென்பது ஆகுபெயர். கடுத்ததென்பது கடியென்னுமுரிச்சொல்லுயாய்வந்த தொழிற்பெயர். உவமை ஒருபொருள் பிற்தொருபொருளினப்பைக் கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழிலபற்றி வந்தது. (கூ)

எ0எ. முகத்தின் முதுகுகுறைந்த துண்டோ வுப்பினுங்
காயினுந் தானமுந் துறும். எ

இ-ள. உவப்பினும் காயினும் தான முந் துறும் — உயிர் ஒருவனையுததலானுங் காயதலானுமுறின, தானநிந்து அவற்றின்கண் அதன்னமுற்பட்டுநித்குமாகலான, — முகத்தின் முதுகுகுறைந்தது உண்டோ — முகம்போல அறிவுமிக்கது பிறிதுண்டோ இல்லை. எ-று.

உயிராகே அறிவுள்ளது ஐம்பூதங்களானியன்ற முகத்திற்கிலையென்பாரா நோக்கி, உயிரது கருத்தறிந்து அஃதுவககுறின மலர்ந்துங் காயவுற்றிருக்கியும் வரலான, உண்டென மறுப்பார்போனது, குறிப்பறிதற்குக் கருவி கூறியவாறு. (எ)

எ0அ. முகநோக்கி நிறக் வமையு மகநோக்கி
யுற்ற துணாவாரப் பெறின. அ

இ-ள். அகம் நோக்கி உற்றது உணாவாரப் பெறின — குறையுறுவானும் தன்மனத்தைக் குறிப்பானறிந்து தானுற்றவதனைத் தீர்ப்பார்பப் பெறின, — முகம் நோக்கி நிறக் அமையும் — அவர் தன்முகம் நோக்குமவகை தானும் அவர்முகநோக்கி அவ்வெலலைக்கணிகவமையும். எ-று.

உணாவாரெனக் காரியத்தைக் காரணமாக்கிக் கூறினார். அவ்வெலலையைக் கடந்து சொல்லுமாயின் இருவாக்குஞ் சிறுமையாமாகலின், அது வேண்டாவென்பதாம். குறையுறுவானியலுப் கூறுவார்போனது கருவி கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானுங் குறிப்பறிதற்கருவி முகமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

எ0கூ. பகைமையுந் கேண்மையுந் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின்
வகைமை யுணாவாரப் பெறின. கூ

இ-ள. கண்ணின் வகைமை உணாவாரப் பெறின — வேந்தர் தந்நோக்கு வேறுபாட்டினனமையை அறியவல்ல அமைச்சரைப்பெறின, — பகைமை

யும் கேண்மையும் கண் உணாக்கும் — அவிர்க்கு மனத்துக்கிடந்த பகைமையை யும் ஏனைக்கேண்மைபையும் வேற்றுவேந்தா சொல்லற்றிராயினும் அவாகண்களே சொல்லும். எ-று.

இறுதிககடகண ஆகுபெயர். நோக்குவேறுபாடாவன வெறுத்தநோக்கமும் உவந்தநோக்கமும். உணாதல் அவற்றை அவவகருநிகளானறிதல். (க)

எக௦. நுண்ணிய மென்பா ரளகருங்கோல் கானுங்காற

கண்ணல்ல திலலை பிற.

க௦

இ-ள். நுண்ணியம் எனப்பா அளக்கும் கோல்—யாம் நுண்ணிவுடையே மெனறிருக்கும் அமைச்சர் அரசாருத்தனையளக்கும் கோலாவது—கானுங்கால் கண்ணல்லது பிற இலலை — ஆராயுமிடத்து அவாகண்ணல்லது பிறவில்லை. எ-று.

அறிவினுண்மை அஃதுடையாமேலேற்றப்பட்டது. இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல்லென்பன முதலாகப் பிறாகருத்தனாகுமளவைகள் பல, அவையெல்லாம் முன்னறிந்தவழி அவரான மறைக்கப்படும், நோக்கம் மனத்தொழிகலத்தலான ஆண்டு மறைக்கப்படாதென்பதுபற்றி, அதனையே பிரித்துக் கூறினார். இனி அலைக்குங்கோலென்று பாடமோதி, நுண்ணியமெனறிருக்கும் அமைச்சரை அரசாலைக்குங்கோலாவது கண்ணெனவுரைத்து, தனவெகுநிரோககால் அவர் வெகுடற்குறிப்பறிதவென்பது கருத்தாகுங்காருமுளர். இவையிரண்டுபாட்டாலும் நுண்கருவி நோக்கென்பது கூறப்பட்டது. (க௦)

எஉ ம் அதி.— அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனோடிருந்த அவையினதிலுபையறிதல். காரியஞ்சொல்லுங்கால அவன்குறிப்பறிதலேயன்றி இதுவும் வேண்டுமென, இஃத்தனபின்வைக்கப்பட்டது.

எகக. அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக் சொல்லின்

வெருகையறிந்த தூயமை யவா.

க

இ-ள். சொல்லின் தொகை அறிந்த தூயமையவா — சொல்லின் குழுவின்யறிந்த தூயமையினையுடையார் — அவை அறிந்து ஆராயந்து சொல்லுக்—தாமொன்றுசொல்லுங்கால அப்பொழுதையவையினையறிந்து ஆராயந்து சொல்லுக். எ-று.

சொல்லின்குழுவெனவே, செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல்லென்னும் மூவகைச்சொல்லுமடங்கின.* தூயமை அவற்றுள் தமக்காகாதனவொழித்து ஆவன கோடல். அவையென்றது ஈண்டதனவை. அது மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வென மூவகைத்து. அறிதல் தம்மொடு தூக்கியறிதல். ஆராய்தல் இவ்வகைக்கட்சொல்லுங்காரியம் இது, சொல்லுமாறிது, சொன்னால் அதன்முடிவிதுவென்று இவையுள்ளிட்டனவாராய்தல். (க)

* செஞ்சொல் இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல்லென்பவற்றை முறையே வடதுலாரா அபிதை, இலக்கணை, வியஞ்சனவிருத்தியென்பார்.

எகஉ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்தி
னடைதெரிந்த நனமையவா.

இ-ள். சொல்லின நடை தெரிந்த நனமையவா — சொற்களினடையினை ஆராயந்தறிந்த நனமையினையுடையார்—இடை தெரிந்து நன்கு உணர்ந்து சொல்லுக — அவைகளை ஒன்றுசொல்லுங்கால அதனசெவ்வியையாராயந் தறிந்து வழுப்படாமல் மிகவுந்தெளிந்துசொல்லுக. எ-று.

சொற்களினையாவது அமழுவகைச் சொல்லும்செம்பொருள், இலக்கணப் பொருள், குறிப்புப்பொருளென்னும் பொருள்களைப் பயக்குமாறு. செவவி கேட்டற்கண் விருப்புடைமை. வழு சொல்வழுவும் பொருள்வழுவும். இவையி ரண்டிபாட்டானும் ஒன்றுசொல்லுங்கால அவையறிந்தே சொல்லவேண்டுமெ ன்பது கூறப்பட்டது. (உ)

எகங. அவையறியார் சொல்லனமேற கொள்பவா சொல்லின
வகையறியா வலலது உ மில. ங

இ-ள். அவை அறியா சொல்ல மேற்கொள்பவா சொல்லின வகை அறி யா—அவையினதளவையறியாது ஒன்று சொல்லுதலைத் தமமேற்கொள்வாரா அச்சொல்லுதலின்கூறுபாடும் அறியா, — வலலது உ மில— கற்று வல்ல நலையும் அவாக்கிலலை. எ-று.

அமழுவகைச்சொற்களால் வருஞ சொல்லுதலவகைமை கேட்பாரதுணாவு வகைமைபற்றி வருதலாற் சொல்லினவகையறியாரொன்றும், இஃதறியா யாது மறியாரொன்று எல்லாராதுமிகழப்படுத்தின வலலது உ மிலென்றும் கூறினார். இதனால் அவையறியாக்கால் வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (ங)

எகச. ஒளியாரமுன் னொளிய ராதல வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணங் கொளல. ச

இ-ள். ஒளியாரமுன் ஒளியா ஆதல— அறிவாலொளியார அவைக்கட் டாமுமொளியாராக, — வெளியாரமுன் வான்சுதை வண்ணம் கொளல— ஏனைவெள்ளைகளவைக்கட் டாமும் வாலியசுதையின்றத்தைக் கொள்க. எ-று.

ஒளியாரொன்றது மிக்காராயும் ஒத்தாராயும். அது விகாரத்தால் ஒளியா ரொன நின்றது. ஒள்ளியாராதல தநதூலநிவுரு சொல்வண்மையுந்தோன்ற விரி த்தல. அவையறியாத புலலரை வெளியாரொன்றது, வயிரமினமரத்தை வெளி நென்னும் வழக்குப்பற்றி. அவா மதிக்குமவகை அவரினும் வெண்மையுடை யராகவென்பார், வான்சுதைவண்ணங்கொளலென்றார். அவையளவறிந்தாரா செய்யுந்நிறம் இதனாறெழுத்துக்கூறப்பட்டது. முன்னா விரித்துக் கூறுப.

எகரு. நன்றென்ற வறறுளரு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச செறிவு. ரு

இ-ள். நன்று என்றவற்றுள்ளும் நன்றே—ஒருவற்கு இது நன்றென்று சிற ப்பித்துச் சொல்லப்பட்டருணங்களைல்லாவறறுள்ளும் நன்றே—முதுவருண் முந்து கிளவாச செறிவு—தமமின் மிக்காரவைக்கண் அவரின் முற்பட்டி ஒன் றினைச் சொல்லாதவடக்கம். எ-று.

தங்குறையும் அவாமிருதியும் முநதுகிளநதாற்படுமிழுக்கும் கிளவாக்காலெயது நன்மையும் அறிந்தேயடங்கினமையின், அவ்வடக்கத்தினை நன்றென்றவறுள்ளுநனென்றா. முனகிளத்தலையே விலக்கினமையின், உடனகிளத்தலும் பினகிளத்தலுமாமென்பது பெற்றும். இதனால் மிககாரவைக்கட்செய்யுநதிறங்கூறப்பட்டது. (ரு).

எகசு. ஆற்றி நிலைதளாந தறறே வியன்புல

மேறறுணாவா முன்ன ரிழுககு. சு

இ-ள். ஆற்றி நிலை தளாநதறு—வீடெயதற்பொருட்டு நன்னெறிக்கனின்றுனெருவன அநநெயினின்றும நிலை தளாநது வீழ்ந்தாலொக்கும்— வியன்புலம் ஏற்று உணாவாமுன்னா இழுககு—அகன்ற தூற்பொருள்களையுட்கொண்டு அவற்றின்மெயமமையுணரவல்லாரவைக்கண் வல்லானெருவன் சொல்லிழுக்குப்படுத்தல். எ-று.

நிலைதளாநது வீழ்தல் உரனென்னுந் தோட்டியானெனாநதுங்காத்தொழுகியான பின்னிழுக்கிக கூடாவொழுக்கத்தனதல். பயனிழுக்தலேயன்றி இகழவுமபடுமென்பதாம். இதனால் அதனகணிழுக்கிடவழிப்படுகிறதற்கு கூறப்பட்டது.

எகஎ சுற்றறிநதார கலவி விளங்குங் கசடற்ச

சொற்றெறிதல் வல்லா ரகதது. எ

இ-ள். கசடு அற்ச சொற்றெறிதல் வல்லாரகதது—வழுப்படாமற் சொற்களையாராயதல்வல்லாரவைக்கட்சொல்லின்,— சுற்று அறிநதார கலவி விளங்கும் — பலநூல்களையுங்கற்று அவற்றினையு பயனையறிநதாரது கலவி யாவாக்கும் விளங்கித்தோன்றும். எ-று.

சொல்லினென்பது அவாயநிலையான வந்தது. ஆண்டே சொல்கவென்பதாம்.

எகஅ. உணாவ துடையாரமுற சொல்லல் வளாவதன்

பாததியு ணீர்சொரிந தற்று. அ

இ-ள். உணாவது உடையாரமுன சொல்லல்—பிறருணாத்தலினிதிப பொருள்களைத் தாமேயுணரவல்ல அறிவினையுடையாரவைக்கட் சுற்றா ஒன்றனைச் சொல்லுதல்—வளாவதன் பாததியுள் ணீர்சொரிநதற்று—தானே வளாவதொருபயிர் நின்ற பாததிககண் ணீரினைச் சொரிநதாற்போலும். எ-று.

தானேயும் வளாதற்குரிய கலவி மிக வளருமென்பதாம். இவைபிரணபிபாட்டானும் ஒத்தாரவைக்கண் எவவழியுஞ்சொல்லுகவென்பது கூறப்பட்டது.

எகக. புல்லவையுட பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க் நல்லவையுணன்கு செலசசொல்லு வார. சு

இ-ள். நல்லவையுள் நன்கு செலச சொல்லுவாரா—நல்லாரிருந்தவவைக்கண் நல்லபொருள்களை அவாமனங்கொள்ளச் சொல்லுதற்குரியார — புல்லவையுள் பொச்சாநதும் சொல்லற்க—அவையறியாத புல்லாரிருந்தவவைக்கண் அவற்றை மறந்துஞ்சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லின், தம்மவையறியாமையை நோக்கி நல்லவையும், பொருளறியாமையற புல்லவைதானும் இகழ்தலின், இரண்டவைக்குமாகாநென்பது கருதிப் பொச்சாந்துஞ்சொல்லற்கவென்றா. (க)

எஉ௦. அங்கணத்து ஞக்க வமிழ்தற்றூற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். க0

இ-ள். தம் கணத்தர் அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்— நல்லார் தம்மின
த்தரல்லாதாரவைககண் ஒன்றையுஞ்சொல்லற்க, —அங்கணத்துள உக்க அமி
ழ்தறறு—சொல்லின, அது தூயதலலாத முறறத்தினகணுக்க அமிழ்தினையொ
க்கும். எ-று.

கொள்ளென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயா முனனின்று பின்னெதிமறை
யல்விஞ்சியோடு கூடி “மகனெனல” எனபதுபோனினறது. சொல்லின அது
வெனபன அவாய்நிலையான வரதன. பிறொல்லாந் கொளலெனபதனைத் தொ
ழிற்பெயராக்கியுரைத்தார, அவா அத்தொழில் அமிழ்தெனனும் பொருளுவமை
யோடு இயையாமை நோக்கிறதிலா. சாவாமருநதாதலநிறது நுகாவாமை
யினும்படாது அவவங்கணத்துக்குமியைபினறிககெட்டவாறு தோன்ற, உக்க
வமிழ்தெனறா. அச்சொற்பயனில்சொல்லாமென்பதாயிறு. இவையிரண்டு
பாட்டானும் தாழ்நதாரவைக்கண் ஒருவழியுஞ்சொல்லறகவெனபது கூறப்ப
ட்டது. (க0)

எஃ. ம் அதி.— அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொல்லுதற்குரிய அவையினையறிந்து சொல்லுங்கால அதற
கஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எஉக. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோராரா சொல்லின்
றொகையறிந்து தூய்மை யவர். க

இ-ள். வகை அறிந்து வல்லவை வாய்சோரார்—கறறுவல்லவவை, அல்லா
வவைபெனனும் அவைவகையினையறிந்து வல்லவவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்
கால் அச்சத்தான் வருபபட்சசொல்லாரா—சொல்லின தொகை அறிந்த தூய்
மையவர்—சொல்லினறொகையெல்லாமறிந்த தூய்மையினையுடையார. எ-று.

இருநதாரது வனமை அவைமேலேறப்பபட்டது. வல்லவையென்பதற்குத்
தாங்கறறுவல்ல தூற்பொருள்களையெனறுரைப்பாருமுளா. அச்சத்தானென
பது அதிகாரத்தான வரதது. சொல்லினறொகை, தூய்மையெனபனவறறிறகு
மேலுரைத்தாங்குரைக்க. (க)

எஉஉ. கற்றருட் கற்ற ரொனப்படுவர் கற்றார்முற
கற்ற செலசசொல்லு வார். உ

இ-ள். கற்றருள கற்றா எனப்படுவா—கற்றாலெல்லாரினும் இவா நன்குக்
றொன்று உலகத்தாராற சொல்பபடுவாரா—கற்றாமுன கற்ற செலச சொல்
லுவார்—கற்றாரவைக்கண் அஞ்சாதே தாங்கற்றவற்றை அவாமனங்கொள்ளும்
வகை சொல்லவல்லார். எ-று.

உலகமறிவது அவனாயேயாகலின், அதனாற் புகழப்படுவாரும் அவனென்
பதாம். (உ)

எஉஃ. பகையகத்துச் சாவா எளிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர். ன

இ-ள். பகையகத்துச் சாவா எளியா—பகையிடையஞ்சாது புக்குச் சாவ
வல்லா உலகத்துப் பலா,—அவையகத்து அஞ்சாதவா அரியா — அவையி
டையஞ்சாது புக்குச் சொல்லவல்லா சிலா. எ-று.

அஞ்சாமை சாவாரொண்பதனோடுங்கூட, அதனை சொல்லவல்லாரொண்பது
வருவித்துணைக்கப்பட்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவையஞ்சாரது சிறப்
புக்கூறப்பட்டது. (ஈ)

எஉசு. கற்றாழுந் கற்ற செலசசொல்லிக் தாங்கற
மிககாருண் மிக்க கொளல். ச

இ-ள். கற்றாழுந் கற்ற செலச சொல்லி—பலதூலகையுங்கற்றாரவைக்கட்
டாங்கறவற்றை அவாமனங்கொள்ளுமாற்றை சொல்லி —தாம் கற்ற மிக்க
மிககாருள கொளல்—அவற்றின் மிக்கபொருளகளை அமமிகக்கற்றாரிடத்தறிந்
துகொளல். எ-று.

எல்லாம் ஒருவாக்குக் கற்றல் கூடாமையின் வேறுவேறாய் கலவியுடையார்
பலரிருந்த அவைக்கட் டாங்கறவற்றை அவாக்கேற்பச் சொல்லுக, சொல்
லவே, அவரும் அவையெல்லாஞ்சொல்லுவராகலான, ஏனைக்கறப்பெறுதன்
கேட்டரியலாமென்பதாயிற்று. இதனால் அதனதொருசார்பயன்கூறப்பட்டது.

எஉரு. ஆற்றி னளவறிந்து கறக வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்த பொருட்கி. ரு

இ-ள். ஆற்றின அளவு அறிந்து கறக—சொல்லக்கண்ணெறியானே அள
வைதூலை அமைச்சா உட்பட்டிக் கறக,—அவை அஞ்சா மாற்றம் கொடுத்த
றபொருட்கி — வேறுவேறதரவையிடையஞ்சாது அவா சொல்லிய சொற்கு
உத்தரஞ்சொல்லுதற்பொருட்கி. எ-று.

அளவைதூல சொன்னால் கற்றே கறகவேணிதலின், அதற்கஃதாற்றென்ப
பட்டது. அளக்குங் கருவியை அளவென்றா, ஆகுபெயரான. அவாசொல்லி
வெவ்வதொருசொற் சொல்லலாவது நியாயத்து வாத்தென்ப விதணடைகளும்
சல சாதிகளும் முதலிய கற்றாக்கேயாகலின், அவற்றைப் பிழையாமற் கறக
வென்பதாம். இதனால் அதனகாரணங் கூறப்பட்டது. (ரு)

எஉசு. வாளொடென் வனகண்ண ரல்லாக்கு நூலொடெ
னுண்ணவை யஞ்சு பவாக்கு. கூ

இ-ள். வனகண்ணரல்லாக்கு வாளொடு என—வனகணமையுடையரல்லா
தாக்குவாளொடென்னவியைபுணி,—நுண்ணவை அஞ்சுபவாக்கு நூலொடு
என—அதுபேலை நுண்ணியாரதவையையஞ்சுவாக்கு நூலொடென்னவியை
புணி. எ-று.

இருந்தாரது நுண்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. நூற்குரியரல்லொன்ப
தாம். (கூ)

எஉஎ. பகையகத்துப் பேழை யொள்வா எவையகத்
தஞ்சு மவன்கற நூல். எ

இ-ள். பகையகத்துப் பேடி கை ஓளவாள்— ஏறியபப்டிம் பகைநீடுவண் அதனையஞ்சும பேடி பிடித்த கூர்வானையொக்கும்— அவையகத்து அஞ்சும வன் கற்ற நூல்—சொல்லப்ப்டிம் அவைநடுவண் அதனையஞ்சுமவன் கற்றநூல். எ-று.

பேடி பெண்ணியலடிக்கு ஆணியலடிமுடையவள். களமும் வாய்த்துத் தானும் நன்றியிருந்ததேயாயினும் பிடித்தவள்குற்றத்தால் வாள சிறப்பினரூ யிறைபோல, அவையும் வாய்த்துத் தானும் நன்றியிருந்ததேயாயினும் கற்ற வனகுற்றத்தால் நூல் சிறப்பின்றியிற்று. (எ)

எஉஅ. பலலவை கற்றும் பயமிலரோ நல்லவையு
ணன்கு செலசசொல்லா தார். அ

இ-ள். நல்லவையுள் நன்கு செலச சொல்லாதார்—நல்லாரிருந்தவவைக்கண் நல்லசொற்பொருள்களைத் தம்மசுத்தான அவாக்கேற்கச சொல்லமாட்டாதார் — பலலவை கற்றும் பயம் இலரோ— பலநூல்களைக் கற்றாராயினும் உலகி ற்குப் பயன்படுதலிலா. எ-று.

அறிவாரமுற்சொல்லாமையிற கலவியிறுணமையறிவாரிலையெனபதாம். இனிப் பயமிலெனபதற்குக் கலவிப்பயனுடையரல்லெனதுரைப்பாருமுளா.

எஉக. கல்லா தவறிற் கடையெனப் கற்றறிந்து

நல்லா ரவையஞ்ச வார். கூ

இ-ள். கற்று அறிந்தும் நல்லா அவை அஞ்சுவார்—நூல்களைக் கற்றுவை த்தும் அவற்றற்பயனறிந்துவைத்தும் நல்லாரிருந்த அவையினையஞ்சி ஆண்டுச சொல்லாதாரா—கல்லாதவரின கடை எனப்—உலகத்தார் கல்லாதவரினுங் கடையொன்று சொல்லுவார். எ-று.

அக்கலவியறிவுகளாற் பயனாருமுமெய்தாது பிறரையெய்து விப்பதுஞ்செய யாது கலவித்துன்பமேயெய்திற்றறின, கல்லாதவறிற்கடையென உலகமபழி க்குமென்பதாம். (க)

எஃ0. உளரெனினு மிலலாரொ டொப்பர் களனஞ்சிக்
கற்ற செலசசொல்லா தார். க0

இ-ள். களன அஞ்சிக் கற்ற செலச சொல்லாதார்— அவைகளைத்தையஞ் சித் தாங்கற்றவற்றை அதற்கேற்கச சொல்லமாட்டாதார்,— உளா எனினும் இல்லாரொடு ஒப்பா — உயிர் வாழ்கின்றாராயினும், உலகத்தாரெண்ணப்ப டாமையின் இறந்தாரொடொப்பார். எ-று.

சுணடுக களனெனது ஆண்டிருந்தாரா. இவையைநதுபாட்டானும் அவை யஞ்சுவாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

அங்கவியலில் அமைச்சியல் முற்றிற்று.

எச் ம் அதி.— நாடு.

இனி அவ்வரசனும் அமைச்சனும் கொண்டியக்கப்படுவதாய் ஏனைய ரன்முதலிய அங்கங்கட்கு இனியமையாச் சிறப்பிற்றாய் நாடு ஓரதிகாரத்தார் கூறுகின்றார்.

எகக. தள்ளா விளையுநர் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செலவருந் சோவது நாடு. க

இ-ள். தள்ளா விளையுநர்— குன்றாத விளையுநர் செய்வோரும் — தக் காரும்— அறவோரும் — தாழ்வு இலாச் செலவரும்—கேடில்லாத செலவ முடையோரும்— சோவது நாடு— ஒருங்கு வாழுவதே நாடாவது. எ-று.

மறையுயர்திணைப்பொருள்களோடு சோதறறெழிலோடும் இயையாமை யின், விளையுள்ளபது உழவாமேனினது. குன்றாமை எல்லாவுணவுகளும் நிறையவுளவாதல். இதனால் வாழ்வார்க்கு வறுமையின்மை பெறப்பட்டது. அறவோர் துறந்தோர், அந்நணாமுசலாயினார். நறவருசெய்வார்க்கிடந்தவ ருசெய்வார்க்கும்கிடமென்றா பிறரும். இதனால் அழிவினமை பெறப்பட டது. கேடில்லாமை வழங்கத்தொலையாமை செலவா கலத்தினுங் காலி(அ) அரும்பொருடரும் வணிகா. இதனால் அரசனாக்கும் வாழ்வாக்கும் பொ லாயத்தல் பெறப்பட்டது. (க)

எகஉ. பெரும்பொருளாற் பெட்டகக தாகி யருங்கேடா
லாற்ற விளாவது நாடு. உ

இ-ள். பெரும்பொருளால் பெட்டககது ஆகி — அளவிறந்த பொருளுடை மையாற் பிறதேயத்தாரானும் விரும்பத்தக்கதாய் — அருங்கேடால் ஆற்ற விளாவது நாடு—கேடின்மையோடு கூடி மிகவிளவதே நாடாவது. எ-று.

அளவிறப்பு பொருள்களது பன்மைமேலும் தனித்தனி அவற்றின் மிகுதி மேலும் நின்றது. கேடாவது மிகப்பெயல், பெயலின்மை, எலி, விட்டில, கிளி, அரசன்மையெனவிறகுள வருவது. “மிகப்பெய லோடுபெய லின்மையெலி விட்டில்கிளி— பக்கணர சன்மையோ டாறு.” இவற்றை வடநூலார் அதிக ளென்ப. இவற்றுண் முன்னையவற்றின்மை அரசனறத்தானும், பின்னையதின மை அவன்மறத்தானும், வரும். இவ்வினமைகளான மிகவிளவதாயிற்று. (உ)

எகங். பொறையொருங்கு மேலவருங்காற் றாங்கி யிறைவற
கிறையொருங்கு நோவது நாடு. ங

இ-ள். பொறை ஒருங்கு மேலவருங்கால் தாங்கி—பிறநாடுகள் பொறுத்த பாரமெல்லாம் ஒருங்கே தனகணவருங்கால் அவற்றைத் தாங்கி — இறைவ ற்கு இறை ஒருங்கு நோவது நாடு—அதன்மேற்றன்னரசனாக்கு இறைப்பொ ருண்முழுதையும் உடம்பட்டிக் கொடுப்பதே நாடாவது. எ-று.

பாரங்களை மக்கடொருகியும் ஆனெருமைமுதலிய விலங்குத்தொகுதியும். தாங்குதல் அவை தத்தந்தேயத்துப் பகை வந்திறுத்ததாக, அரசுகோல் கோடி யதாக, உண்வினமையானாகத் தனகண வந்தால் அவவத்தேயங்களைப்போல இனிதிருப்பச் செய்தல். அச்செயலால் இறையைக் குறைபடுத்தாது தானே கொடுப்பதென்பார், இறையொருங்குநேர்வதென்றார். (ங)

எஃச. உறுபசியு மோவாப பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியலவது நாடு. ச

இ-ள். உறு பசியும்— மிக்க பசியும்—ஒவாப பிணியும்—நீங்காத நோயும்
—செறு பகையும் சேராது—புறத்துநினதுவந்தழிவுசெய்யும் பகையுமினி
—இயல்வது நாடு— இனிது நடப்பதே நாடாவது. எ-று.

உறுபசி உழவருடைமையானும் ஆற்றவினைதலானும் சேராதாயிற்று. ஒவா
பபிணி தீக காற்று மிக்ககுளிர் வெப்பங்களும் துகரப்படுமவற்றது தீமையு
மினமையிற் சேராதாயிற்று. செறுபகை அரசனாற்றலும் நிலைப்படையும் அட
வியும் அரணுமுடைமையிற் சேராதாயிற்று. (ச)

எஃரு. பலகுழுவும் பாற்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங்
கொலகுறுமபு மிலலது நாடு. ரு

இ-ள். பல குழுவும் — சங்கேதவயத்தான மாறுபட்டிக் கூடும் பலகூட
டமும்—பாறு செய்யும் உட்பகையும்—உடனுறையாநின்றே பாழாகச் செய்யு
முட்பகையும்—வேந்து அலைக்கும்கொல குறும்பும இலலது நாடு—அளவுவந
ால் வேந்தனையலைக்குங்கொலவினைக்குறுமபருமில்லாததே நாடாவது. எ-று.
இன் சங்கேதம் சாதிபற்றியும் கடவுளபற்றியும் பலாகுளதாமொருமை. உட
பகை ஆறலைப்பா, களவா, குறளைகூறுவார முதலிய மக்களும் பனநி, புலி,
காடி முதலிய விலங்குகளும். உட்பகை குறுமபெனபன ஆகுபெயர். இம்மு
னறும் அரசனாலும் வாழ்வாராலும் கடியப்பட்டு நடப்பதே நாடென்பதாம்.

எஃசு. கேடறியாக் கெட்ட விடததும் வளங்குனரு
நாடென்ப நாட்டிற் றலை. ச

இ-ள். கேடு அறியா— பகைவராற் கெடுதலறியாததாய— கெட்டவிடத
தும் வளம் குன்றா நாடு— அரிதிற்கெட்டதாயினும் அப்பொழுதுதனைவளங்
குன்றாத நாட்டினை— நாட்டினை தலை எனப்— எல்லாநாட்டினுநதலையென்று
சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

அறியாத குன்றாதவெனனும் பெயரச்சங்கலினிதுதிநிலைகள் விகாரத்தாற்
றொக்கன. கேடறியாமை அரசனாற்றலானுங் கடவுட்புசையறங்களுனிவற்
றது செயலானும் வரும். வளம் ஆகரங்கலிற்படுவனவும் வயலிறுநதண்டலை
யினும் விளைவனவுமாம். குன்றாமை அவை செய்யவேண்டாமல் இயல்பாகவே
யுளவாயும் முன்னிட்டபட்டிங்குறைவறுதல். இவையாறுபாட்டானும் நாட்ட
திலக்கணங்கூறப்பட்டது. (சு)

எஃஎ. இருபுனலும் வாயந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறுபபு. எ

இ-ள். இருபுனலும்— சீழ்நீர் மேனீர்ஒன்பபட்ட தனகணீரும்—வாயந்த
மலையும்—வாயப்புடைத்தாய மலையும்—வருபுனலும்—அதனினினதும் வருவ
தாய நீரும்— வல்லரணும் — அழியாத நகரியும் — நாட்டிற்கு உறுபு—
நாட்டிற்கவயவமாம். எ-று.

ஈணநிப் புனலெனறது துரவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதா
ரங்களை, அவயவமாதற்குரியன அவையேயாகலின். அவற்றான் வானம் வறப்

பிலும் வளனுடைமை பெறப்பட்டது. இடையதன்றியொருபுடையதாகவும் தனவளநதருதலும் மாரிக்கணுண்டநீர் கோடைக்கணுமிழதலுமுடைமைபற்றி வாய்ந்த மலையென்றார். அரண் ஆகுபெயர். இதனை அதனவயவக கூறப்பட்டது. (எ)

எஃஅ. பிணியின்மை செலவம் விளைவின்ப மேம
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ்வைந்து. அ

இ-ள். பிணியின்மை செலவம் விளைவு இனபம் ஏமம் இவ்வைந்து—நோயினமையுஞ் செலவம் விளைதல் இனபம் காவலென்றிவையுடைமையுமாகிய இவ்வைந்தினையும்— நாட்டிற்கு அணி எனப் — நாட்டிற்கழகென்றுசொல்லுவா னாலோர். எ-று.

பிணியின்மை நிலநலத்தான வருவது. செலவம் மேற்சொல்லியன. இனபம் விழவும் வேள்வியுஞ் சான்றோருமுடைமையானும், துகாவனவுடைமையானும், நிலநீரகளது நனமையானும், வாழ்வார்க்கு உண்ணிகழுவது. காவலெனவே அரசனகாவலும் வாழ்வோரகாவலும் அரண்காவலுமடங்கின. பிறதேயங்களினுள் ளாரும் விழைந்து பின் அவையுள்ளாமைக்கேதுவாய் அதனழகு இதனாகூறப்பட்டது. (அ)

எஃகூ. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடி. கூ

இ-ள். நாடா வளதகன நாடி எனப்—தங்கணவாழ்வார தேடி வருந்தாமல் அவாபாற்றினேயுடையுஞ் செலவததையுடையவற்றை னாலோர் நாடென்று சொல்லுவார்,—நாட வளம் தரும் நாடி நாடி அல்ல—ஆதலாற் நேடிவருந்தச் செலவம்டைவிக்ரும நாடிகள நாடாகா! எ-று.

நாடிதல் இருவழியும் வருத்தத்தினமேனினறது. பொருளசெய்வார்க்குமஃ திடமென்றா பிறரும். னாலோர்விதிபற்றி எதிமறைமுகத்தாற்றகுற்றங்கூறிய வாறு. இவ்வாறனி எனப்பெனபதனைப் பின்னும்கூட்டி இருபொருளபடவுரைப்பின, அனுவாதமாம். (கூ)

எசு0. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை விலலாத நாடி. க0

இ-ள். வேந்த அமைவு இல்லாத நாடி—வேந்தனோடு மேவுதலிலலாத நாடி—ஆங்கு அமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயம் இன்றே— மேற்சொல்லியருணங்கெல்லாவற்றானும் நிறைந்திருந்ததாயினும் அவற்றை பயனுடைத்தன்று. எ-று.

வேந்தமைவெனவே, குடிகள் அவன்மாட்டனபுடையராதலும் அவன்ருன் இவாமாட்டருளுடையதாலும் அடங்கின. அவையிலவழி வாழ்வோரினமையின், அவற்றையினையுயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

எடு ம் அதி.— அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்கு உபபாயடங்குமாயினும் பகைவரற்றொலைவுவந்தழி
அதுதனக்கும் அரசனதனக்கும் ஏமமாதற்கிறப்புப்பற்றிப் பிறிதோரங்கமாக
வோதப்பட்ட அரண் இவ்வதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.

எசக. ஆற்று பவாக்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற
போற்று பவர்க்கும் பொருள். க

இ-ள். ஆற்றுபவாக்கும அரண் பொருள்—மூவகையாற்றலுமுடையாய்ப
பிறர்மேற்செல்வாக்கும் அரண் சிறந்தது,—அஞ்சித் தற்போற்றுபவாக்கும்
(அரண்) பொருள் — அவையினரித் தமமேல்வருவாக்கஞ்சித் தன்னையேய
டைவாக்கும் அரண் சிறந்தது. எ-று.

பிறாமேற்செல்லுங்கால உரிமை பொருண்முதலியவற்றைப் பிறனொருவன்
வெளவாமல் வைத்துச் செல்லவேண்டுமாகலானும், அப்பொருமை கொலைநி
யுதிவரதுழிக் கடனடுவனுடைகலத்தார்போன்று ஏமங்காணாதிருவாக்கலா
னும், ஆற்றுபவாக்கும் போற்றுபவாக்கும் அரண் பொருளாயிற்று. அரணில்
வழி அழியும்பாலராகலின், அவரை முற்கூறினார். இதனால் அரணினை சிறப்
புக்கூறப்பட்டது. (க)

எசஉ. மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தரண். உ

இ-ள். மணி நீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற்காடும் உடையது அரண்
—மணிபோலுநிறத்தினையுடைய நீரும் வெள்ளிடைவிலமும் மலையும் குளிரந்த
நிழலையுடைய காடுமுடையதே அரணாவது. எ-று.

எஞ்ஞானமும் வற்றாத நீரொன்பாரா மணிநீரொன்றும், நீருநிழலுமில்லா மரு
நிலமொன்பாரா மண்ணென்றும், செந்நிற காடொன்பாரா அணிநிழற்காடென்றுங்
கூறினார். மகிழ்புறத்தாமருநிலம்பகைவரா அரண்பற்றமைப்பொருட்டி. நீரரண்,
நிலவரண், மலையரண், காட்டரணென இயற்கையுரு செயற்கையுமாய இந்நா
னகரணஞ்சூழப்படுவது அரணென்பதாம். (உ)

எசங. உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர னென்றுகாககு நூல. ங

இ-ள். உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை இந்நான்கின அமைவு—உயர்ச்சி
யும் அகலமுந் திண்மையும் அருமையுமென்று சொல்லப்பட்ட இந்நான்கின
மிகுதியையுடைய மதிவை—அரண் என்று உரைக்கும் நூல — அரணென்று
சொல்லுவா நூலோர். எ-று.

அமைவு நூலென்பன ஆகுபெயர். உயர்வு ஏணியெய்தாதது. அகலம் புறத்
தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும், அகத்தோர்க்கு நின்ற வினையெயலாந்
தலையகலமும். திண்மை கலவிடிகைகளாற்செய்தலிற் குத்தப்படாமை. அரு
மை பொறிகளான அணுகற்கருமை. பொறிகளாவன “வளைவிற் பொறியு மயிற
செறி நிலையுங்—கருவிற் லாகமுங் கல்லுமிழ் கவணும்—பரிவுறு வெந்நெயும்
பாகடு குழிசியுங்—காய்ப்பொன னுலையுங் கலலிடு கூடையுந்—நாணடிவந்
துடக்கு மாண்டலை யடுப்புகு—கவையுங் கழுவுங் புதைபுழை—மைய

வித் துலாமுங் கைபெய்-ருசியுஞ்—சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு—
மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிற்ற கணையமுங்— கோலுங் குந்தமும் வேலுஞ் சூல
மும”* எனநிவை முதலாயின.

(க.)

எசச. சிறுகாப்பிற பேரிடத்த தாகி யுறுபகை

யுகக மழிப்ப தரண்.

ச

இ-ள். சிறுகாப்பிற போ இடத்தது ஆகி — காக்கவேண்டுமிடஞ்சிறிதாய்
அகன்றவிடத்தையுடைத்தாய—உறு பகை ஊக்கம் அழிப்பது அரண்—தன்
னைவரது முற்றிய பகைவரது மனவெழுச்சியைக் கெடுப்பதே அரணாவது.
எ-று.

வாயிலும் வழியுமொழிந்தவிடங்கள் மலை, காடு, நீரினையெனவிறந்துள் ஏற
பணவுடைத்தாதலபற்றிச் சிறுகாப்பினென்றும், அகத்தோர் நலவினையிருத்
தலபற்றிப் பேரிடத்ததாகியென்றும், தம்வலி நோக்கி இதுபொழுதேயழித்து
மென்று வரும்பகைவர் வந்துகண்டால் அவலுக்கமொழிதலபற்றி ஊக்கமழி
ப்பதென்றுங் கூறினார்.

(ச)

எசரு. கொளறகரிதாயக கொண்டகூழத் தாகி யகத்தார்

நிலைக்கெளிதா நீர தரண்.

ரு

இ-ள். கொளறகு அரிதாய— புறத்தாராத கோடறகரிதாய — கொண்ட
கூழத்தாகி— உட்கொண்ட பலவகையுணவிறுபு, — அகத்தார் நிலைக்கு எளி
தாம் நீரது அரண்—அகத்தாரது போரினைக்கெளிதாய நீரமையையுடையதே,
அரணாவது. எ-று.

கோடறகருமை இளை கிடங்குகளானும் பொறிகளானும் இடங்கொள்ளுதற்
கருமை. உணவு தலைமைபற்றிக் கூறினமையின, மற்றுள்ள ஹரப்படுவன
வுமடங்கின. நிலைக்கெளிதாநீரமையாவது அகத்தார் விடவாயுதமுதலிய புறத்
தாரமேலெளிதிறசேறலும், அவாவிடண அகத்தாரமேற்செல்லாமையும், பத
ணப்பரப்பும் முதலாயின.

(ரு)

எசசு. எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு

நல்லா னுடைய தரண்.

சு

இ-ள். எல்லாப்பொருளும் உடைத்தாய—அகத்தோராகு வேண்டுமபொருள்
களெல்லாவற்றையும் உள்ளேயுடைத்தாய—இடத்து உதவும் நல்லாள் உடை
யது அரண்— புறத்தோரால் அழிவெயதுமெல்லைக்கண அஃதெய்தாவ கையு
தவிக்காக்கும் நல்லவீரையுமுடையதே அரணாவது. எ-று.

அரசனமாட்டனபும மானமும் மறமும்சோர்வினமையும் முதலிய நற்குண
ங்களுடைமைபற்றி நல்லாளென்றார்.

(சு)

எசஎ. முற்றியு முற்று தெறிநது மறைப்படுத்தும்

பற்றற் கரிய தரண்.

எ

இ-ள். முற்றியும்—புகலொடு போக்கொழியும்வகை நெருங்கிச்சூழ்ந்தம்—
முற்றது எறிந்தம்— அங்ஙனஞ்ஞாது நெகிழ்ந்தவிடனோக்கி ஒருமுகமாகப்

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

பொருதும்;—அறைப்படுத்தும்—அகத்தோரை அவாதெளிந்தோரைவிட்டுக் கீழறுத்தத கிறப்பித்தும்—பறறகு அரியது அரண்—புறத்தோராகொள னுத்தக்கரியதே அரணுவது. எ-று.

இம்முனறுபாயத்தாளும் முதலது எல்லாப்பொருளுமுடைமையானும், ஏனைய நல்லாளுடைமையானும், வாயாவாயின. (எ)

எசஅ. முறமுறறி முற்றி யவரையும் பறமுறறிப
பற்றியா வெலவ தரண். அ

இ-ள். முறறு ஆற்றி முற்றியவரையும்—தானைப்பெருமையாற சூழதவல லராய வந்த சூழந்த புறத்தோரையும் — பற்றியார் பறறு ஆற்றி வெலவது அரண்—தனைப்பற்றியவகத்தோர தாம் பற்றியவிடம் விடாதே நின்ற பொ ருது வெலவதே அரணுவது. எ-று.

உமமை சிறப்புமமை பற்றின்கண்ணையாற்றியெனவிரியும். பறறு ஆகுபெ யா. வெலவதென உடையாரதொழில் அரண்மேனின்றது. பெருமபடையா னைச சிறுபடையான பொறுத்தது நிறகுநதுணையெனறி வெல்லுமியலபின்தெ ன்பதாம். இதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளா. இவையேழுபாட்டானும் அதனதி லக்கணங்கூறப்பட்டது. (அ)

எசக. முனைமுகத்தது மாறறலர் சாய வினைமுகத்தது
வீரெயுதி மாண்ட தரண். கூ

இ-ள். முனைமுகத்தது மாறறலா சாய வினைமுகத்தது வீறு எயதி—போதொ டங்கினவளவிலே பகைவா கெடுமவண்ணம் அகத்தோரசெய்யும் வினைவேறு பாடுகளான வீறுபெறறு—மாண்டது அரண்—மற்றும் வேண்டுமாட்சியையு டையதே அரணுவது. எ-று.

தொடக்கத்திற கெட்டா பின்னுங்கூடிப்பொருதல் கூடாமையின, முனைமு கத்ததுசசாயவென்றா. வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவா தொடங்கியபோரி னையறிந்த எய்தல், எறிதல், குத்துதல், வெட்டுதலென்றிவை முதலாயின வினை களுள அதனைச சாயப்பன செய்தல். மற்றுமவேண்டுமாட்சியெனறு புறத் தோரறியாமற் புகுதல் போதல் செயதற்குக் கண்ட சுருங்கைவழி முதலாயி னவுடைமை. (க)

எடு0. எனைமாட்சித் தாகியக கண்ணும் வினைமாட்சி
யிலலாக ணிலல தரண். க0

இ-ள். அரண்—அரண்,—எனைமாட்சித்தது ஆகியககண்ணும்—மேற்சொல லப்பட்ட மாட்சியெல்லாமுடைத்தாயவிடத்தும்,—வினைமாட்சி இல்லாகக னிலலது—வினைசெயதற்கண் மாட்சியிலலாதாமாட்சி அவையிலதாம். எ-று.

வாளாவிருத்தலும் அளவறியாது செயதலும் ஏலாதது செயதலுமெல்லாம் அடங்க வினைமாட்சியிலலாநொதும், ஏற்றவினையையாவறிந்தசெயது காவா க்கால அம்மாட்சிகளாற பயனினறியழியுமெனபா அவையுடைத்தனநென றுங கூறினா. இவையிரண்டிபாட்டானுங காப்பாரையினறியமையாதென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

எக்ம் அதி.— பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பான்மையும் நாட்டானும் அரணும் ஆக்கவுங் காக்கவும் பரிவதாய் பொருளைச் செய்தலினிறம் இவ்வதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.

எடுக. பொருளல லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்ல தில்லை பொருள். க

இ-ள். பொருள் அல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்லது—ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதாரையும் பரிவாராகச் செய்யவல்ல பொருளையொழிய—பொருள் இல்லை—ஒருவனுக்குப் பொருளாவதில்லை. எ-று.

மதிக்கப்படாதார் அறிவிலாதார், இழிகுலத்தார். இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாற்றெக்கது. மதிக்கப்படுவாராகச் செய்தல் அறிவுடையாரும் உயாகுலத்தாரும் அவாபாற்சென்று நிறகப் பண்ணுதல். அதனால் நாட்டப்படுவது அதுவே பிறிதில்லையென்பதாம். (க)

எடுஉ. இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவா செலவரை
யெல்லாருளு செய்வா சிறப்பு. உ

இ-ள். இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவார்—எல்லாநமையுமுடையாராயினும் பொருளில்லாரை யாவருமிகழுவார்,— செலவரை எல்லாரும் சிறப்புச் செய்வார்— எல்லாத் தீமையுமுடையாராயினும் அஃதுடையாரை யாவருமுயரச்செய்வார். எ-று.

உயரச்செய்தல் தாநதாழ்ந்து நிறதல். இகழ்தற்கண்ணுந் தாழ்தற்கண்ணும் பகைவார், நாட்டார், சொதமலனொன்றும் முவகையாருமொத்தவின, யாவருமென்றார். பின்னுங்கூறியது அதனைவலியுறுத்தற்பொருடிக். (உ)

எடுங். பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று. ங்

இ-ள். பொருள் என்னும் பொய்யா விளக்கம்—பொருளென்று எல்லாரா னுஞ்சிறப்பிக்கப்படும் நதநாவிளக்கு— எண்ணிய தேயத்துச் சென்று இருள் அறுக்கும்—தன்னைச் செய்தவாக்கு அவா நினைத்த தேயத்துச் சென்று பகை யென்னுமிருளைக் கெடுக்கும். எ-று.

எல்லாக்கும் எஞ்ஞான்றும் இன்றியமையாததாய் வருதல்பற்றிப் பொய்யாவிளக்கமென்றும், ஏனைவிளக்கோடு இதனிடையேறுமைதோன்ற எண்ணியதேயத்துச்சென்றென்றங் கூறினார். ஏகதேசவுருவகம். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொருளது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங்)

எடுச. அறனீனு மினபமு மீனாந் திறனறிநது
தீதினறி வந்த பொருள். ச

இ-ள். திறன் அறிநது தீது இனறி வந்த பொருள் — செய்யுந் திறத்தினை யறிநது அரசன்கொடுக்கொனமையிலகை உளதாய்பொருள்— அறந் றானும் இன்பமும் றானும்— அவனுக்கு அறத்தையுங்கொடுக்கும், இன்பத்தையுங்கொடுக்கும். எ-று.

செய்யுந் திறம் தான் பொருள்செய்தற்குரிய நெறி. இலகைவென்பது இந்நியெனத் திரிநதுதிறந்து. செங்கோலென்று புகழ்ப்படுத்தலானும் கடவுட்

பூசை தானங்களாற பயனெயதலானும் அறன்னுமெனறும், நெடுங்காலநின்ற துயர்க்கப்படுதலான இன்பமுமீனுமெனறவகறிஞர். அதனான் அதிதிறத்தானீ ட்டிகவென்பதாம். (ச)

எருடு. அருளொடு மன்பொடும் வாராப பொருளாககம்
புலலா புரள விடல. டு

இ-ள். அருளொடும் அன்பொடும் வாராப பொருள ஆக்கம்— தாங்குடி கணமாட்சி செயயுமருளோடும் அவா தமமாட்சி செயயுமன்போடுங்கூடி வாராத பொருளீட்டத்தை— புலலா புரள விடல— அரசா பொருந்தாது கழியவிடிக, எ-று.

அவறோடு கூடியவருதலாவது ஆறிலொன்றாய் வருதல. அவவாறு 'வாராத பொருளீட்டம் பசுமட்கலததுணர்போலச செயதானையும்கொண்டிறத்தலின், அதனைப் புலலாறொன்றொழியாது புரளவிடலெனறவகறிஞர். (ரு)

எருசு. உறுபொருளு முலகு பொருளுநதன் றெண்ணுந்த
தெறுபொருளும் வேந்தன பொருள. சு

இ-ள். உறு பொருளும்—உடையாரினமபிற றுனேவந்தறற பொருளும் — உலகு பொருளும்— சங்கமாகிய பொருளும் — தன ஒன்னாத தெறு பொருளும் — தனபகைவறாத திறையாகக்கொள்ளும்பொருளும்—வேந்தன பொருள்— அரசனுக்குரிய பொருள்கள, எ-று.

உறுபொருள வைத்தாரிறந்துபோக நெடுங்காலம் நிலத்தினகட்கிடந்து பின் கண்டெடுத்ததுஉம், தாயந்தார பெருத்ததுஉமாம். சங்கம் கலத்தினுங் காலி னும் வரும் 'பண்டங்கட்கிறையாயது. தெறுபொருள தெறுதலான வரும் பொருளென விரியும். ஆறிலொன்றொழியவும் உரியன கூறியவாறு. இவைமு னறுபாட்டானும் அஃதிட்டிரெறி கூறப்பட்டது. (சு)

எருள. அருளென்னு மன்பின் குழவி பொருளென்னு
செலவச செவிலியா ளுண்டு. ள

இ-ள். அன்பு ன அருள என்னும் குழவி—அன்பினுனைப்பட்ட அருளெ ன்னுங்குழவி— பொருள என்னும் செலவச செவிலியால உண்டு — பொரு ளென்று உயாததுசொல்லப்படுஞ்செலவதையுடைய செவிலியான்வளரும். எ-று.

தொடாபுபற்றாதே வருத்தமுறறாமேற செலவதாய அருள தொடாபுபற்றிச் செல்லுமனபு முகிராதுழி உளதாவதாகலின் அதனை அன்பின் குழவியெனறும், அது வறியாமேறசெலவது அவவறுமை களையவல்லாக்காதலிற் பொருளை அதற்குச் செவிலியெனறும், அஃது உலகிற்செவிலியாபோலாது தானேயெல லாப்பொருளுமுதவி வளர்த்தலிற் செலவசசெவிலியெனறவ கூறிஞர். (எ)

எருஅ. குன்றேறி யானைப்போர கண்டறமுற றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச செய்வான் வினை. அ

இ-ள். தன கைத்து உண்டாக ஒன்று செய்வான வினை—தன கையதாகிய பொருளுண்டாக ஒருவினையெயுடுததுக்கொண்டான அதனைச் செயதல— குன்று ஏறி யானைப்போர் கண்டற—ஒருவன் மலைமேலேறிநின்று யானைப் போகாக் கண்டாலொக்கும். எ-று.

ஒன்றென்பது வினையாதலசெய்வானென்றதனாற்பெற்றும். குன்றேறியான அச்சமும் வருத்தமுமினி நிலத்திடை யானையும் யானையும் பொருபோரைத் தானினிதிருந்து காணுமதுபோலக் கைத்துண்டாக வினையை மேற்கொண்டா னும் அச்சமும் வருத்தமுமினி வல்லானாயேவித் தானினிதிருந்து முடிக்கு மென்பதாம். (அ)

எருகூ. செய்க பொருளைச் செலுநா செருக்கறுக்கு

மெஃகதனிற கூரிய தில்.

கூ

இ-ள். பொருளைச் செய்க—தமக்கொன்றுண்டாகக் கருதுவார பொருளை யுண்டாகருது,— செலுநா செருக்கு அறுக்கும் எஃகு— தம்பகைவாதருக்கி னையறுக்கும் படைக்கலம் அதுவாம்,— அதனிற கூரியது தில்— அதற்கது போலக் கூரிய படைக்கலம் பிறிதில்லை. எ-று.

அதுவாம் அதற்கென்பன அவாயநிலையான வந்தன. பொருளைச் செய்யவே பெரும்படையும் நடபுமுடையராவா, ஆகவே, பகைவா தருக்கொழிந்து தாமே யடங்குவனொப்பா செலுநாசெருக்கறுக்குமெஃகாமென்றும், ஏனையெஃகுகள் அதுபோல அருவப்பொருளையறுக்கமாட்டாமையின அதனிறகூரியதில்லென றுங் கூறினா. (கூ)

எகூ0. ஒண்பொருள காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு

ளேனை பிரணி மொருங்கு.

க0

இ-ள். ஒண்பொருள காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு—நெறியான வரும் பொருளை இறப்ப மிகப்படைத்தார்க்கு—ஏனை இரண்பிம் ஒருங்கு எண்பொருள்—மற றையறனுமின்பமும் ஒருங்கேயெளியபொருள்களாம். எ-று.

காழத்தல் முதாதல். பயன்கொடுத்தலலது போகாமையின ஒண்பொருளெ ன்றும், ஏனையிரண்பிம் அதனவினாவாகலிற் குமேயொருகாலத்திலேயுளவா மென்பார எண்பொருளென்றுங் கூறினா. இவை நான்குபாட்டானும் அதனா ன வரும் பயன் கூறப்பட்டது. (க0)

எள ம் அதி.— படைமாட்சி.

இனி அப்பொருளிணுவதாய வெலவதாய படை இாண்டதிகாரத்தாற் கூறுவானறொடங்கி, முதற்கட படைமாட்சி கூறுகின்றா. அஃதாவது படை யினது நன்மை.

எகூக. உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெலப்படை வேந்தன்

வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை.

க

இ-ள் உறுப்பு அமைந்து ஊறு அஞ்சா வெலப்படை—யானை முதலிய நான குறுப்பானும் நிறைந்துபோரினகணூறுபுதிதற்கஞ்சாது நின்று பகையை வெல் வதாய படை— வேந்தன் வெறுக்கையுள் எல்லாம் தலை— அரசனசெல்வ ன்களெல்லாவறுள்ளுந் தலையாய செல்வம். எ-று.

ஈண்பி படையெனந்து அநநான்கன்றொகுதியை. ஊறஞ்சியவழி வேறல் கூடாமையின ஊறஞ்சாவென்றும், ஒழிந்தவங்ககடக்கும் அரசன்றனக்குங் காவலாகலின் வெறுக்கையுளெல்லாந்தலையென்றுங் கூறினா. (க)

எசுஉ. உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
தொலபடைக கலலா லரிது. உ

இ-ள். தொலைவிடத்து உலைவிடத்து ஊறு அஞ்சா வன்கண்—தான் சிறிதாய்வுமாய்வு அரசற்குப் போரினகணுலைவுவந்தால் தன்மேலுறுவதற்கஞ்சாது நின்று தாங்கும் வன்கண்மை— தொலபடைககலலால் அரிது— அவனமுன்னேறாத தொடங்கி வரும் படைககலலது உளதாகாது. எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாற்றெக்கத்து. மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, கைப்படையெனும் அறுவகைப்படையுள்ளஞ்சுசிறப்புடையது மூலப்படையாகலான, அதனை அரசன் “வெலப்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுந் — கொல்களிறு மாவந் கொடுத்தளி க்க”* எனபது குறிப்பெச்சம். இப்படையை வடநூலார் மௌலமென்ப. (உ)

எசுங். ஒலித்தககா லெனனா முவரி யெழிப்பகை
நாக முபிரப்பக கெடும ன்

இ-ள். எலிப்பகை உவரி ஒலித்தககால் எனனும்— எலியாய் பகைதிரண்டு கடல்போலவொலித்தால் நாகத்திற்கு என்னவேதம் வரும்! — நாகம் உயிர்ப்பக கெடும—அந்நாகமுயிரத்ததுணையானே அதுதானே கெடும. எ-று.

உவமைச்சொற் றெக்குகின்றது. இத்தொழிலுவமத்தாற் நிரட்சிபெற்றும். வீரரல்லாதார பலா திரண்டாரத்தால் அதற்கு வீரனஞ்சான அவன் கிளர்ந்த துணையானே அவாதான்கெடுவொன்பது தோன்ற நின்றஹமின, இது பிறிது மொழிதலென மலங்காரம். வீரரல்லாதாரபலரினும் வீரனெருவனையாடல் நனநென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் முறையே அரசனுக்குப்படை ஏனைய நகங்களுட்சிறந்ததென்பது உம், அதுதன்னுள்ளும் மூலப்படை சிறந்ததென்பது உம், அதுதன்னுள்ளும் வீரன் சிறந்தானென்பது உவ கூறப்பட்டன. (ங்)

எசுசு. அழிவின றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வனக ணதுவே படை. ச

இ-ள். அழிவு இன்று— போரினகட்கெடுத்தலினி— அறைபோகாதாகி— பகைவராற் கீழறுக்கப்படாததாய்—வழிவந்த வன்கணதுவே படை—தொன்றுதொட்டுவந்த தறுகண்மையையுடையதே அரசனுக்குப் படையாவது. எ-று.

அழிவினமையான மறமானங்களுடைமையும், அறைபோகாமையான அரசன்மாட்டன்புடைமையும், பெறப்பட்டன. வழிவந்த வன்கண்மை “கணினிற்று நெனத்தகணவன் களப்பட்டான்—முன்னின்று மொய்யவிரதா னெனையா— பின்னின்று—கைபோய்க கணையுதைப்பக் காவலன் மேலாடி—யெய்போற் கிடந்தானென னேறு.”† எனபதனுந். குறியிலுக்கரத்தின்முன்னர் உடம்பரிமெய் விகாரத்தானவந்தது. இது வருகின்ற பாட்டுள்ளுமொக்கும். (ச)

* வெண்பாமாலை, துமைப்படைம, உ.—வெலப்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுந்—கொல்களிறு மாவந் கொடுத்தளித்தான்—பலபுரவி—நனமணித திண்டோ நயவார தலைப்பிப்பப்—பனமணிப பூண படைக்கு.

† வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், உஉ. *

எசுநி. கூறறுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை. நி

இ-ள். கூற்று உடன்று மேல்வரினும்—கூற்றுவனரானே வெகுண்டு மேல்
வந்தாலும்—கூடி எதிரிற்கும் ஆற்றலதுவே படை—நெஞ்சொத்து எதிர்
நின்று தாங்குமாற்றலையுடையதே படையாவது. எ-று.

மருநதிலகூற்றுகலின், உமமை சிறப்புமமை. மிகப்பலா நெஞ்சொத்தற்குக்
காரணம் அரசன்மேலன்பு. ஆற்றல மனவலி. (நி)

எசுசு. மறமான மாண்ட வழிசசெலவு தேற்ற
மெனநானகே யேமம் படைக்கு கூ

இ-ள். மறம் மானம் மாண்ட வழிசசெலவு தேற்றம் என நானகே—தறு
கண்மையும் மானமும் முனவீரராயினா சென்ற நன்னெறிக்கட்சேறலும் அரசு
சுற்றேற்றப்படுத்தலுமென இந்நான்குணமுமே— படைக்கு ஏமம்—படை
க்கு அரணுவது எ-று.

இவற்றான முறையே பகைவரைக் கடித்திடுகொன்றுநிறைவும், அரசனுக்குத்
தாழ்வுவாராமற்காததலும், அழியுநாபுறக்கொடையிலவாளோசசாமை முத
லியவும், அறைபோகாமையும்¹ நிய செய்கைகள் பெறப்பட்டன. இச்செய்கை
யாக்குப் பகைவா நணுகாராகலின், வேறரண வேண்டாவென்பதாம். (சு)

எசுஎ. தாராதாங்கிச செலவது தானே தலைவநத
போர்தாங்குந தன்மை யறிநது. எ

இ-ள். தலைவந போர தாங்கும் தன்மை அறிநது — மாற்றரால வகுக்க
பபட்டித தன்மேலவநத படையினபோனா விலக்கும வகுப்பறிநது வகுத்துக்
கொண்டு—தார தாங்கிச செலவது தானே—அவாதுசியைத் தன்மேல் வாரா
மற்றித்தது தான அதன்மேறசெலவதே படையாவது. எ-று.

படைவகுப்பாவது வியூகம்; அஃது எழுவகையுறுப்பிறைய, வகையானுள்
காய, விரியானமுப்பதாம். உறுப்பேழாவன அரமுதற்றோட்டியீரூயின். வகை
நான்காவன தண்டம், மண்டலம், சங்கதம், போகமெனவிலை. விரி முப்ப
தாவன தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், சங்கதவிரியாறும்,
போகவிரியைநதுமெனவிலை. இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் ஈண்டு
பாப்பிற்பெருகும், அவையெல்லாம் வடநூல்களுட்கணிக்கொள்க. இவைநா
ன்குபாட்டாறும் படையின் திலக்கணங்கூறப்பட்டது. (எ)

எசுஅ. அடற்றகையு மாற்றலு மிலலெலினுந் தானே
படைத்தகையாற பாடு பெறும. அ

இ-ள். தானே— தானே, — அடற்றகையும் ஆற்றலும் இல எனினும்—பகை
மேற் றுனசென்றிறதற்கணமையும் அது தன்மேல்வநதாற பொறுக்குமாற
றலும் இலையாயினும், — படைத்தகையால் பாடு பெறும — தன்கேற்றப்
பொலிவானே பெருமையெய்தும். எ-று.

இலலெலினுமெனவே, அவற்றதினறியமையாமை பெறப்பட்டது. படைத்
தகையென்றது ஒருபெயராமாதிரமாய நின்றது. தோற்றப்பொலிவாவது அல
ங்கரிக்கப்பட்ட தோ, யானை, குதிரைகளுடனும் பதாகை, கொடி, குடை, பல

வியம், காகளமுதலியவற்றுடனும் அணிந்து தோன்றும்முகு. பாடி கண்டவள
விலே பகைவரஞ்சும பெருமை. (அ)

எசுசு. சிறுமையுஞ் செலலாத் துனியும் வறுமையு
மில்லாயின வெலலும் படை. சு

இ-ள். சிறுமையும் செலலாத் துனியும் வறுமையும் இல்லாயின் — தான்
றேயந்து சிறிதாகலும் மனத்தினின்று நீங்காத வெறுப்பும நல்குரவும தன்
ககிலையாயின், — படை வெலலும் — படை பகையை வெலலும். எ-று.

விட்டுப் போதலும் நின்றது நல்கூர்தலும் அரசன் பொருள்கொடாமையான
வருவன. செலலாததுனியாவது மகளினை வெளவல், இளிரவாயின் செயதன்
முதலியவற்றான வருவது. இவையுளவழி அவன்மாட்டனபினறி உற்றுப்பொ
ராமையின், இல்லாயின் வெலலுமென்றா. (சு)

எஎ0. நிலைமக்கள சால வுடைத்தெனினுந் தானே
தலைமக்க ளிலவழி யில். க0

இ-ள். நிலைமக்கள சால உடைத்து எனினும் — போரினகணியுடைய
வீரரை மிகவுடைத்தேயாயினும், — தலைமக்கள இலவழித் தானே இல—தனக்
குத் தலைவராகிய வீரரிலலாதவழித் தானே நிலலாது. எ-று.

படைத்தலைவர் நிலையுடையரனறிப் போவாராயிற் காண்போரிலலென்ப
பொராது தானும் போமென்பார், தலைமக்களிலவழியிலலென்றார். இவையு
னறுபாட்டானும் முறையே படைத்தகையினமையானும், அரசன்கொடைத்
தாழவுகளானும், தலைவரினமையானும், தாழவு கூறப்பட்டது. (க0)

எஅ ம அதி.— படைச்செருக்கு.

அஃகாவது அபபடையது மறமிகுதி. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே
விளங்கும்.

எஎக. என்னைமுன் நிலலன்மின் நெவ்வீர பலொன்னை
முன்னின்று கன்னின நவா. க

இ-ள். தெவ்வீர என ஐமுன் நின்று கல நின்றவர் பலா—பகைவீர, இன்
நிற்கென்றலைவனெனினார் போரோற்று நின்று அவனவேலவாய வீழ்ந்து பின்கல
லினகண்ணே நின்றவீரர் பலர், — என ஐமுன் நிலலன்மின் — வீரர் அதன்
கண்ணறி துமுமுடற்கணிற்றலவேனடின, என்றலைவனெனினார் போரோற்றிறந்
தையொழிமின். எ-று.

என்னையெனத் தன்னொடு தொடர்புபடுத்திக் கூறினமையின், அவனவேல
வாயவீழ்தலபெற்றும். கல நடுகல. “நமபன் சிலைவாய நடக்குங்கணை மிச்சி
ல்லலா—லம்பொன முடிபூ ணரசுமயிலை”* எனப் பதுமுகன்கூறினற்போல

* சேவகசுநதாமணி, காதநருவததையாரிலம்பகம், நுகள்.—பைம்பொற புள
கப் பருமக்களி யானே யீட்டரு— செம்பொ னெடுநதோத் தொகைமாககடற்
ருளை வெள்ள—நமபன் சிலைவாய நடக்குங்கணை மிச்சி லல்லா — லம்பொன
மணிபூ ணரசுமயிலை யென்று நக்கான்.

ஒருவீரன் தன்மறம் அரசனமேலவைத்துக் கூறியவாறு. இப்பாட்டு நெடுமொழி வஞ்சி.* (க)

எஎஉ. கான் முயலெயத வம்பினில் யானே
பிழைத்தவே லேந்த லினிது. உ

இ-ள். கான் முயல் எய்த அம்பினில்—கானத்தினகணோடும் முயலைப் பிழையாமலெய்த அம்பையேநதலினும்—யானே பிழைத்த வேல ஏந்தல் இனிது—வெள்ளிடைநின்ற யானையெய்நிந்து பிழைத்த வேலையேநததல் நன்று.எ-று.
கான்முயலெனறதனால் வெள்ளிடைநின்றவென்பதும், பிழைத்தவென்றதனால் பிழையாமலென்பதும்,முயற்குத் தக எய்தவென்றதனால் யானைக்குத்தக எதிதலும், வருவிக்கப்பட்டன. இது வேற்றரசன்படையோடு பொருதானோவீரன் அது புறங்கொடுத்ததாக நானிப் பின்னவனறனமேறசெல்லவற்றானது கூறறு. (உ)

எஎஈ. பேராண்மை பென்ப தற்குணைன் றுற்றக்கா
ஊராண்மை மறந்த னெஃகு. ஈ

இ-ள். ஊகண்போ அண்மைஎன்ப—பகைவாமேற் கணனோடாது செய்யும் மறத்தை ஊலோர் மிகவாண்டனமைபென்று சொல்லுவா—ஒன்று உற்றக்கால் ஊராண்மை அதன் எஃகு(என்ப)—அவர்க்கு ஒருநாழவு வந்ததாயிற் கணனோடி அது தீர்த்துக்கொடற்பொருட்டு ஊராண்மைசெய்தலை ஊலோர் அதற்குக் கூர்மையென்று சொல்லுவா. எ-று.

என்பவென்பது பின்னும்பிறந்து ஊராண்மை உபகாரியாதனமை. அஃதாவது இலங்கையாவேந்தன் போரிடைத் தனருணைமுழுதும்படத் தமியனாகப் பட்டானது நிலைமை நோக்கி, அயோதிகுபரிசை மேற்செல்லாது இன்றுபோய் நாளை நினருணையோடு வாவென விட்டாற்போலவது. இவையிரண்டிபாட்டுந் தமிழஞ்சி.† (ஈ)

எஎசு. கைவேல களிறொடு போககி வருபவன்
மெயவேல பறியா நகும் ச

இ-ள். கைவேல களிறொடு போககி வருபவன் — தனக்கைப்படையாய் வேலைத் தன்மேலவந்த களிறொடு போககி வருகின்ற களிறற்கு வேனாடித் திரிவான்—மெய வேல பறியா நகும்— தன்மார்பின்கண்ணிற் வேலைக்கண்டு பறித்து மகிழும். எ-று.

களிறொடு போககல் களிறினதுயினாக கொடுபோமாறு விடுத்தல், மகிழ்ச்சி தேடியதெய்தலான். இதனுட் களிறறையல்லதெறியானென்பதூஉம், சின்மிகுடியான வேலிடைபோழ்த்தறிநிலனென்பதூஉம், பின்னும் போரமேல் வருப்பினென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. நூழிலாட்டு.‡ (ச)

* நெடுமொழிவஞ்சியென்பது ஒன்றாதார படைக்கெழுமித்—தன்னுண்மையெடுத்ததாததன்று.

† தமிழஞ்சியென்பது அழிபவா புறக்கொடை யயிலவா ளோச்சாக்—கழித்து கணமை காத்தலிற் துணைத்தன்று.

‡ நூழிலாட்டென்பது களங்கெழுமிய படையிரிய — வுளங்கழிந்தவேல் பறித்தோச்சினது.

எஎரு. விழித்தகண் வேலகொண டெறிய வழித்திமைப்பி
தோட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு. ௫

இ-ள். விழித்த கண்—பகைவரை வெகுண்டுநோக்கிய கண் — வேலகொ
ண்டு எறிய அழித்து இமைப்பின்—அவா வேலைக்கொண்டெறிய அஃதாற்றாது
அந்நோக்கையழித்து இமைக்குமாயின்,— வன்கணவர்க்கு ஓட்டி அன்றோ—
அது வீராககுப் புறங்கொடுத்தலாம். எ-று.

அவ்வெகுளிநோக்கமீட்டலும் போரின்கண்மீட்சியெனக்கருதி அதுவுஞ்செ
ய்யாரொன்பதாம். (௫)

எஎசு. விழுப்புண படாதநா ளெல்லாம் வழுககினுள
.வைக்குநதன லுளை யெடுத்தது. ௬

இ-ள். தன் நாளை எடுத்தது — தனக்குச் சென்ற நாள்களையெடுத்தெண்ணி,
—விழுப்புண படாத நாளெல்லாம் வழுககினுள வைக்கும்—அவற்றுள் விழு
ப்புணபடாத நாள்களையெல்லாம் பயன்படாது கழிந்தநாளுள்ளே வைக்கும்
வீரன். எ-று.

விழுப்புண முகத்தினும் மாபினும் பட்டபுண. போபெற்றறிருக்கவும் அது
பெறாத நாள்களோடுங்கூட்டுமென்பதாம். இவைமுன்னுபாட்டானும் ஊற்றஞ
சாமை கூறப்பட்டது. (௬)

எஎஎ. சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரா
கழலயாபபுக காரிகை நீர்த்து ௭

இ-ள். சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரா—ஊறக்கத்தாத தம்மொடு
செல்லாது வையததைச் சுழலுது நிற்கும் புகழை வேண்டி உயிராவாழ்தலை
வேண்டாத வீரா—கழல யாபபுக காரிகை நீர்த்து—கழலகட்டுதல் அவ்வகார
நீர்மையையுடைத்து. எ-று.

வையததைச் சுழுமெனவே, அதன் பெருமை பெற்றும். செயப்படுபொருள்
வருவிக்கப்பட்டது. சுழதல் அகத்திலுல ஊறக்கமும் புகழும் எளிதினெயதுவ
ராகலின், ஆபரணமாவது அதுவேயென்பதாம். (௭)

எஎஅ. உறினுயி ரஞ்சா மறவ நிறைவன்
செறினுஞ்சோ குன்ற லிலா ௮

இ-ள். உறின உயிர் அஞ்சா மறவா—போபெற்றிற் தம்முயிரப்பொருட்டஞ
சாது அதன் மேற்செல்லும் வீரா—இறைவன் செறினும் சோ குன்றல் இலா—
தம்மிறைவன் அது வேண்டாவென நுமுனியினும் அவ்வீரமிகுதி ஞ்ஞரா. எ-று.

போபெற்றறியாமைப்பின், அது பெற்றால் அரசனறியுபினும் நிலலான
பதாம். பிறரும் “போரொளிற் புகலும் புனைகழன் மறவா” எனறும் “புடப
கத—தேவ னுக்லிற சாவேம யாமென— நீங்கா மறவா வீங்குதோள் புடை
ப்ப” எனறும் கூறினா. (௮)

எஎசு. இழைத்த திகவாமைச் சாவாரா யாரோ
பிழைத்த தொறுக்கிற பவர். ௯

இ-ள். இழைத்தது இதவாமைச் சாவாரா— தாவகூறின வஞ்சினந்தப்பா மறப்பொருட்செ சென்று சாவவல்ல வீரரை — பிழைத்தது ஒறுக்கிறபவா யாரா— அது தப்பியவாறு சொல்லியெளந்தறகுரியா யாவா! எ-று.

இழைத்தல் இன்னது செய்யோடுபின் இன்னது தகவெனத் தான் வகுத்தல். சொல்லியென்பது அவாயகிலையான வந்தது. வஞ்சினமுடிப்பானபுககு முன் னே சாலியுற தொலைவனமையின், அது முடித்தாராவொனச சாதற்சிறப்புக் கூறியவாறு. (க)

எ.அ. புரந்தராகண னிராமலகச சாகற்பிற சாககா

புரநதுகோட டகக துடைத்து. க0

இ-ள். புரந்தராகண னிராமலகச சாகற்பின்—தமக்குச் செய்த நனிகளை நினைந்து அண்டவரசா ண்களநீர மல்குமவகைபோரிடைச் சூவுப்பெறின,— சாககாநி இரநதுகோட்டககது உடைத்து—அச்சாககாநி இரந்தாயினுவகொ ள்ளந்தகுதியுடைத்து. எ-று.

மலகுதலாநிப இடைய நிகழ்பொருள் நெருழில் இடையெனினுநது. இனையமு இல்லாடையால் விளியார பழையோப்பபனையெபதலின், அநி ததலினையாற நுறக்கமொபருசாநில் இரநதுகோட்டககதுடைத்தென்றா. இவைநானசுபாட்டானும் உயிரோற்பாமை கூறப்பட்டது. (க0)

எக்ம் அதி— நட்பு.

இ-ள் அப்படைபோல அரசுமட வினையிடந்ததுவுவதாய நட்பின் ஐந்த தகாரம் விதிமுததாரம பனயின—அகாரம் அபிரமஹமுததாரமவசு வானறொடவசு, முதலதகாரமடந்தனாநமமுததகாரமடபுகக துகினனா. அத்தாவது இன்னதென்பது உம அந்தமமுறைமமு இரநது விளங்கும்.

எ.அ.க. செயற்கரிய யாவா நட்பி வதுபோல

வினைக்கரிய யாவா காப்பு க

இ-ள் நட்பின் செயற்கரிய யா உள்—நடப்புப்போலச் செயற்கோடற்கரிய பொருள்கள யாவையுள்— அதுபோல வினைக்கு அரிய காப்பு யா உள்— செயற்கொண்டால் அதிப்போல பகைவா செய்யும் வினைக்குப் புகற்கரிய காவலாவன யாவையுள் எ-று.

நடபுச்செயற்காவாராப பெறுதலும் பெற்றாற செயமுற்பாயமுமசெயதா றறியின் விற்றலுமுதலிய அரியவாகலின் நட்பிற்செயற்கரியபனவிலையென தும், செயதாறப் பகையாடு வினையோடவகாராகலின் அதுபோல வினைவாரா மைக்கு அரியகாவலிலையெனலுங் கூறியா. நட்பு தான் இயற்கை செயற்கை யென இருவகைப்படும. அவற்றுள் இயற்கை பிறப்புமுறைபாடுயது உம தேய முறையானது உமெனவிருவகைப்படும. அவற்றுள் முன்னையது சுற்றமாக லின் அது சுற்றந்தழாலினடங்கிறது, ஏனையது பகையுடைபிட்டதேயத்ததாக லின், அது துணைவலியென வலியறிதலுனடங்கிறது. இனி ஈண்டுச் சொல்லப் படுவது முனசெயதவுதவிபற்றி வருஞ்செயற்கையேபாகலின், அதனசிறப்பு இதனா கூறப்பட்டது. (க)

எஅ௨. நிறைநீர நீரவர் கேணமை பிறைமதிப
பின்னீர பேதையார நடபு. ௨

இ-ள். நீரவர் கேணமை பிறை நிறை நீர — அறிவுடையார நடபுக்கள் பிறை நிறையுநதனமைபோலநாடோறுநிறையுநதனமையவாம், — பேதையார நடபு மதிப பின் நீர — மறறைப்பேதைமையுடையாரநடபுக்கள் நிறைநத மகி பின் குறையுநதனமைபோல நாடோறுங்குறையுநதனமையவாம். எ-று.

நீரவனொளா, இனிமைபற்றி. கேணமை, நடபென்பன ஒருபொருட்களவி. செயதாராது பன்மையான நடபும் பலவாயின. அறிவுடையாரும் அறிவுடையாருஞ்செய்தன முனசுருங்கிப் பின்பெருகற்கும், பேதையாரும்பேதையாருஞ் செய்தன முன்பெருகிப் பின்சுருங்கற்குக்காரணம் தம்முணமுன்னறியாமை யும் பின்னறிதலுமாம். (௨)

எஅ௩. நய்ரெறு தூனயம் போலும் பயி்ரெறும்
பண்புடை யாளா தொடாபு. ௩

இ-ள். பண்புஉடையாளா தொடாபு பயி்ரெறும்—நற்குணமுடையமக்கள தம்முடசெய்த நடபுப் பயிலுநதோறும் அவாக்கின்பஞ்செய்தல்—தூல நயி ரெறும் நயம்போலும்— தூறபொருள் கறகுநதோறுங் கறறாக்கின்பஞ்செ ய்தலையொக்கும். எ-று.

நயத்தினைச செயதலான, நயமென்பப்பட்டது. இருமையினும் ஒருகாலைக் கொருகால் மிகுமென்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் அச்சிறப்பிற்கேது கூறப்பட்டது. (௩)

எஅ௪. நகுதற பொருட்டன்று நடடன் மிகுதிககண்
மேறசென மிடித்தற பொருட்டு. ௪

இ-ள். நடடல் நகுதறபொருட்டன்று—ஒருவனோடொருவன் நடபுசெய்த ல தம்முணகுதறகியைநதன் சொல்லி நகையாடறபொருட்டன்று,—மிகுதி ககண் மேறசென்று இடித்தறபொருட்டு—அவாக்கு வேண்டாதசெய்கையுள் தாயவழி முறபட்டிக் கழறுத்தறபொருட்டு. எ-று.

பழியும் பாவமுநதருஞ்செய்கை துன்பமே பயத்தலான வேண்டப்படுவதன் மையின் அதனை மிகுதியென்றும், அ அசெய்தறகு முன்னே மீட்டலவேண்டுத லின் மேறசென்றென்றும், இனசொற்கு மீளாமையின் இடித்தறபொருட்டுட் னறுங்கூறினா. இதனை நடபின்பபன் கூறப்பட்டது. (௪)

எஅ௫. புணாச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணாச்சிதா
னடபாங் கிழமை தரும். ௫

இ-ள். புணாச்சி பழகுதல் வேண்டா—ஒருவனோடொருவன் நடபாதற்குப் புணாச்சியும்பழகுதலுமாகிய காரணங்கள் வேண்டிவழிலலை,—உணாச்சிதான் நடப்பாம் கிழமை தரும்— இருவாக்குமொத்தவுணாச்சிதானே நடபாமுரிமை யைக் கொடுக்கும். எ-று.

புணாச்சி ஒருதேயத்தாராதல், “இன்றே போலகதும் புணாச்சி தானே.” என்றதாம் அதனை. பழகுதல் பலகாரகண்ணிஞ் சொல்லாடியும் மருவுதல். இவ்வி ரண்டிமினறிக் கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராநதையார்க்கும்போல உண

ரச்சியொப்பின், அதுவே உடனுயிரீங்குமுரிமைததாய நடப்பினைப் பயக்குமெ னபதாம். நடப்பிற்குப் புணாச்சிபழகுதல், உணாச்சியொத்தலென்னுங்காரண முனறனுள்ளும் பின்னது சிறப்புடைத்தென்பது இதனற கூறப்பட்டது. (நி)

எஅக. முகநக நடபது நடபனறு நெஞ்சத்

தகநக நடபது நடபு.

கூ

இ-ள. முகம நக நடபது நடபு அனறு—கண்டவழி அகமொழிப முகமா த்திரமே மலருமவகை நட்குமது நடபாகாது, — நெஞ்சத்தகம நக நடபது நடபு— அனபால் அகமுமலர நட்குமதே நடபாவது. எ-று.

நெஞ்சினகணிகழுவதனை நெஞ்செனறா. இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாறறொககது. அதனால் இரணம் ஒருங்கே மலரவேணம்மென்பது பெறறும். (சு)

எஅஎ. அழிவி னவைநீக்கி யாறுயத தழிவின்

ணல்ல லுழப்பதா நடபு.

எ

இ-ள். அழிவினவை நீக்கி ஆறு உயதது — கெட்டினைத்தருநீநெறிகளைச் செலுங்கால் விலக்கி ஏனைநன்னெறிகளைச் செல்லாககாற செலுத்தி— அழி வினகண அல்ல உழப்பது நடபாம்—தெயவந்தாறகேவர வுழி அது விலக் கப்படாமைபின் அத்துன்பத்தை உடனனுபவிப்பதே ஒருவனுக்கு நடபாவது. எ-று.

ஆறென வருகின்றமைபின், அழிவினைத்தருமவையெனறொழிந்தா. “நெரு ண்டவறிவினவா” எனபுழிப்போல இனசாரியை நிறக இரண்டனுருபு நொக கது. இனி நவைபென்று பாடமோதி, அதற்குப் போரழிவினுரு செலவவழி வினமவந்த துன்பங்களென்றும், அழிவினகணென்பதற்கு யாககையழிவின கணென்றும் உணாப்பாருமுளா. (எ)

எஅஅ. உடுககை யிறந்தவன் கைபோல வாங்கே

பிடுககண் களைவதா நடபு

அ

இ-ள. உடுககை இறந்தவன் கைபோல—அவைபிடையாடைருலைநதவனுக்கு அப்பொழுதே கைசெனறுதவி அவவிளிவரல கையுமாறுபோல, — ஆங்கே இடுக்கண களைவது நடபாம் — நடவாறுக்கு இடுக்கண வந்துழி அப்பொ ழுதே செனறுதவி அதனைக் களைவதே நடபாவது. எ-று.

அற்றங்காததற்கட கை தன்மனத்தினுமுற்படுதலின், அவவினாவு இடுக்கண களைவுழியம் அதற்கொத்த தொழிலுவமையினும் வருவிக்க, உடையவனொ ழில் நடப்பினமேலேற்றப்பட்டது. (அ)

எஅக. நடப்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற கொட்பின்றி

யொலலுமவா யுன்று நிலை.

கூ

இ-ள. நடப்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் — நடப்பினுக்கு அரசிருக்கை யாதெனின்,—கொட்பு இனறி ஒலலுமவாய ணுனறும் நிலை—அஃது எஞ்ஞா ன்றுநதிரிபின்றி இயலுமெல்லையெல்லாம் அறம்பொருள்களிறறளரமைத தா றுக்கு திணமை. எ-று.

ஒருஞான்றும் வேறுபடாது மறுமைபிமைகடகு உறுதியாய அறம்பொருள்களிறறளாநதுழி அததளாசசி நீகதி அவற்றினகணிததததற்குமேல ஒரு செயலுமின்மையின், அதனை நடப்பிற்கு முடிந்தவெல்லையெனரா. (க)

எகூ0. இனைய ரிவொமக கினனமயா மென்று

புனையினும் புல்லெனனு நடபு. க0

இ-ள. இவா எமகது இனையா யாம இனனம் என்று புனையினும் — இவா நமகதி துனையனபினா யாபியாகதிதனமையமென்று ஒருவனாயொருவா புனைந்துசொல்லினும், — நடப்பு புல்லெனனும் — நடப்பு புல்லிதாயத தோனமும். எ-று.

இவாகக்கென்பது வருவிககப்பட்டது. தாம் அவொனனும் வேற்றுமையின் நிலைத்துப் புனைந்துபாபினும் வேற்றுமையுண்டாமாகவின, நடப்பு புல்லெனனுமெனரா. இவைபைந்துபாட்டானும் நடப்பினதிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

20 ம அதி.— நடப்பாராய்தல்.

அஃதாவது மேற்சொல்லியவிலக்கணத்தாராயாராயத்திறதே நடகவேனதிதலின, அவனாராயாராயத்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எகூக. நாடாது நடடலிற கேடிலலை நடடபின

விடிலலை நடபாள பவாகரு க

இ-ள. நடபு ஆபவாகது நடடபின வீதி இலலை—நடப்பினவிருமபி அதனகணனை நிற்பாக்கு ஒருவனோடு நடப்புசெய்தபின் அவனை விதித்துண்டாகாது, —நாடாது நடடலிற கேடி இலலை—ஆகலான, ஆராயாது நடப்புசெய்தலபோலக் கேடி தருவது பித்திலலை. எ-று.

ஆராய்தல் குணசெய்தககளை ஏ நனமையாராயதல. கேடி ஆகுபெயா. நடகிறமவொன்றும் வேற்றுமையின்மையின் விடிலலையெனமும், அவவேற்றுமையின்மையான அவனகட பழிபாவகளை தமலாமாகவின இருமையுங்கெடுவொன்பது நோக்கி நாடாது நடடலிறகேடிலலையெனாறுங்கூறினா. (க)

எகூஉ. ஆயநதாயநது கொள்ளாதான கேணமை கடைமுறை

தானசார நுயரந தரும. உ

இ-ள. ஆயநது ஆயநது கேணமை கொள்ளாதான — குணமுஞ்செய்கையும் நல்லனென்பதும் அல்லனென்பதும் பலதாலாராயததும் பலவாற்றாராயததும் ஒருவனோடு நடபுக்கொளாதவன்—கடைமுறை தான ஆம துயரம தரும— முடிவிற முனசாதற்கேதுவாய துன்பத்தினைத் தனமாற்றா வினைக்கவேண்டாமற முனை வினைக்கும. எ-று.

கடைமுறைக்கணனை இறுதிக்கடடொக்க ஏழாவது விரிகக. குணமுஞ்செய்வந தீயானோடு கொள்ளின அவற்கு வரும் பகைமையெல்லாந தனமேலவாய்ப் பித அவற்றானிறதுவிதிமென்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் ஆராயாவழிப்படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (உ)

எகூங. குணனுங் குடிமையுங் குறமுங் குன்ற

வினனு மறிந்தியாகக நடபு. நட

இ-ள். குணமும் குடிமையும் குறமும் குன்ற இன்னும் அறிந்து—ஒருவன் குணத்தினையும் குடிப்பிறப்பினையும் குறத்தினையும் குறைவற்ற சுற்றத்தினையும் மாராயந்தறிந்து, —நடபு பாகக—அவனோடு நடபுச்செய்க. எ-று.

குறமில்லாதார உலகத்தினுமென்பின் உள்ளது பொறுக்கப்படுவதாயின் அவாநடபு விடற்பாற்றனறென்பார குறமுமென்றும், சுற்றப்பிணிப்புடையார நடாரோடும் பிணிப்புண்பிவருதலிற் குன்றவினனுமென்றும், விடப்படிற் றவ குறையாமென்பார அறிந்நியாககவென்றுநுகறினார். (ங)

எகசு. குடிப்பிறந்து தன்கட பழிநாணு வாணை
கொடுத்ததுங் கொளலவேண்டு நடபு. ச

இ-ள். குடிப்பிறந்து தன்கட பழி நாணுவாணை — உயர்ந்தகுடியின்கடபிறந்து தனமாடலி உலகாசொல்லும் பழிக்கஞ்சுவாணை — கொடுத்தும் நடபுக கொளல வேண்டும்—எல் கொடுத்தாயினும் நடபுககோடல் சிறந்தது. எ-று.

குடிப்பிறப்பாற் றான பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கஞ்சலாற் பிழைத்தன பொறுத்தலும், பெற்றும். இவைவிரணிமுடையாளைப் பெறுதலருமையின், அவனடபை விலைகொடுத்த வுபகொளகவென்பதாம். (ச)

எகரு. அழ்ச்சொல்லி யல்ல திற்தது வழக்கிய
வல்லாரநட பாயந்து கொளல். ரு

இ-ள். அல்லது அழ்ச சொல்லி—தாம் உலகவழக்கல்லது செய்யக் கருதிற் சோகமபிறக்கும்வகை சொல்லி விலக்கியும்—இடித்தது—செய்தக்காற் பின்னுஞ் செய்வாவகை நெருங்கியும்—வழக்கு அறியவல்லார—அவ்வழக்குச் செய்யாவழிச் செய்விலக்கவும் வல்லாரா—ஆயந்து நடபுக கொளல்—ஆராயந்து நடபுகுகொள்க. எ-று.

அழ்ச்சொல்லிபிழைநெனவந்த பரிகாரவினைகளான அவற்றிற்கேற்ற குற வினைகள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு உலகத்தார அடிப்படச் செய்துபோந்த செயல், தம்மொடு நட்பாரும் அறியும்வகை அறிவித்தலரிதாகலின், அறியவல்லாரொன்றார். இரண்டாவது இறுதிக்கடடொக்கது. (ரு)

எகசு. கேட்டிணு முண்டோ ருறுதி கிளைஞார
நீட்டி யளப்பதோர கோல். சு

இ-ள். கிளைஞார நீட்டி அளப்பது ஓர்கோல்—ஒருவனுக்குக் கேடென்பது தன்னடாராகிய புலங்கனையெஞ்சாமலளப்பதோர்கோல், — கேட்டிணும் ஒருறுதி உண்டு—ஆகலின் அதனகண்ணும் அவனாற் பெறப்படுவதோரல்ல நிவுண்டு. எ-று.

தத்தநடபெல்கைகள் சுருங்கியிருக்கவும் செலவககாலதற்பு புறத்துத்தோன்றாமற்போந்தார பின்கேரி வந்துழிச் செயல்வேறுபடுதலின் அக்கேடால் அவையளநத்தறிந்தால் ஆவாராயே கோடலின் அவவறிவை உறுதியெனதுந் கூறினார். கிளைஞா ஆகுபெயர். இஃதேகதேசவுருவகம். இவைநான்குபாட்டாரும் ஆராயுமாறும் ஆராயந்தால் நடக்கப்படுவார இவ்வொன்பது உங்குறப்பட்டன.

எகௌ. ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல். எ

இ-ள். ஒருவறகு ஊதியமென்பது—ஒருவனுக்குப் பேற்றென்று சொல்லப்படுவது— பேதையார கேணமை ஓர்இ விடல—அறிவிலாரோடு நடபுகொண்டானுயின் அதனையொழிந்து அவரினீங்குதல். எ-று.

நடபொழிந்தாலும் நீங்காககால் வெறிகமழ சந்தனமும் வேங்கையுமேமொறுபோலத் தீங்கு வருதலின் விடலெனும், நீங்கியவழித்தீங்கொழித்தேயனறி இருமையினபத்சிறகுரிமையெய்தலு முடைமையின் அதனையூதியமெனறுங்குறிஞா. (எ)

எசுஅ. உள்ளறக புள்ளஞ சிறுகுவ கொள்ளறக

வல்லறக னூற்றறுப்பார நடபு. அ

இ-ள். உள்ளம் சிறுகுவ உள்ளறக — தமமுகக்குருங்குதற்குக் காரணமாய வினைகளைச் செய்யநினையாதொழிக, — அல்லறகண ஆற்று அறுப்பார நடபுக கொள்ளறக — அநுபோலத் தமக்கொருதனபம் வந்துழிக கைவிடுவார நடபினைக கொள்ளாதொழிக. எ-று.

உள்ளஞ்சிறுகுவவாவன தமமினவலியாரோடு தொடங்கியனவும் பயனில்லனவுமாம். ஆற்றென்பது முதனிலைதொழிற்பெயர். முன்னெல்லாம் வலியராவார்போன்று ஒழிதலின், வலிய நுப்பாரொன்றா. எடுத்துக்காட்டுவமை. கொள்ளின அழிந்தேவிடுமென்பதாம். (அ)

எசுசு. கெடுங்காலை கைவிடுவார கேண்மையடுங்காலை

புள்ளினு முள்ளஞ சுமம். சு

இ-ள். கெடுங்காலை கைவிடுவார கேணமை — ஒருவன் கெடுங்காலத்து அவனைவிட்டு நீங்குவார் முன்னவனோடுசெய்த நடபு, — அடுங்காலை உள்ளினும் உள்ளம் சுமம்—தன்னைக் கூற்றடுங்காலதது ஒருவனின்பபினும், அந்நினைத்தவுள்ளதைச் சுமம். எ-று.

நினைத்ததுணையானே இயைபிலலாத பிறனுகருக கூற்றினுங்கொடிதாமெனக் கைவிடெண்ணிச் செய்த நடபின் கொடுமை கூறியவாறு. இனி அவனானே ஆக்கியகெடு தன்னையடுங்காலையுள்ளினும் அக்கேட்டினுஞ்சுடுமென்றுரைப்பாரமுளா. இவைமுன்றுபாட்டானும் ஆராயநதால் நடகப்படாதார இவ்வொன்பது கூறப்பட்டது. (க)

அ00. மருவுக மாசற்றார கேணமையொன நீத்து

மொருவுக வொப்பிலார நடபு. க0

இ-ள். மாச அற்றார கேணமை மருவுக—உலகோடொத்தகு குற்றமற்றார் நடபினையே பயில்க, —ஒப்பு இலார நடபு ஒன்று ரத்தம் ஒருவுக— உலகோடொத்ததலிலலார நடபினை அறியாது கொண்டாராயின், அவாவேண்டியதொன்றனைக் கொடுத்தாயினும் விடுக. எ-று.

உலகோடொத்தார நடபு இருமையின்பமும் பயத்தலின் மருவுகவெனும், அதனோடு மாறியினாநடபுத் துன்பமே பயத்தலின் அதனெழிவை விலைகொடுத்தவர்கொள்கவென்றுங் கூறினா. இதனால் அவவிருமையுநதொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (க0)

அக ம் அதி.— பழைமை.

அஃதாவது நடடாரது பழையராநதன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தனபொறுத்தல், காரணப்பெயர் காரியத்திற்காகயிற்று. ஆராய்ந்து நட்கப்பட்டாரொனினும் பொறுக்கப்படுவகுற்றமுடையராகலானும் ஊழுவகையானும் நடடார மாட்டுப்பிழையுள்ளதாமெனப்பது அறிவித்தற்கு, இது நடபாராயதலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

அ0க. பழைமை பெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்
கிழ்மையைக் கீழ்நதிடா நடபு. க

இ-ள். பழைமை எனப்படுவது யாதெனின்— பழைமையென்று சொல்லப்படுவதையாதென்று வினவின, —கிழ்மையை யாதும் கீழ்நதிடா நடபு— அது பழைமையோ உரிமையாற்செய்வனவற்றைச் சிறிதுஞ்சிதையாது அவற்றிற்குடமபடும் நடபு. ஏ-று.

கிழ்மை ஆகுபெயர். கெழுதகைமையென வருவனவுமது, உரிமையாற்செய்வனவாவன கருமமாயின செய்யுங்காற் கேளாது செய்தல், கெடும்வகை செய்தல், தமக்கு வேண்டியன தாமே கோடல், பணிவசசங்களினமையென்றிவை முதலாயின. சிதைத்தல் விலக்கல். இந்நூற் பழைமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்பெற்றித்தாய நடபெனப்பது கூறப்பட்டது (க)

அ0உ. நடபிற குறுப்புக் கெழுதகைமை மறந்தற்
குப்பாதல் சான்றோ கடன உ

இ-ள். நடபிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை— நடபிற்கவயவமாவன நடடார் உரிமையாற்செய்வன, — அதற்கு உப்பாதல் சான்றோ கடன — அதனால் அவவுரிமைக்கு இனியராதல் அமைந்தார்க்கு முறைமை. ஏ-று.

வேறன்மைதோன்ற உறுப்பென்றா. உறுப்பெனப்பது அண்டிலக்கணையடியாக வந்த குறிப்புச்சொல். அவயவமாதலறிந்தே இனியவராவரொனப்பது தோன்றச் சான்றோமேல் வைத்தார். (உ)

அ0க. பழகிய நடபெவன செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங்க கமையாக கடை. க

இ-ள். கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமையாககடை— தாமுடம்படாதன வேனும் நடடார் உரிமையாற்செய்தனவற்றிற்குத் தாஞ்செய்தாற்போல் உடம்படாராயின, — பழகிய நட்பு என செய்யும்—அவரோடு பழையதாயவந்த நட்பு என்னபயனைச்செய்யும். ஏ-று.

செய்தாற்போலவுடம்படுதலாவது தாமும் அவரிடத்துரிமையாலுடம்படுதல், இவையிரண்டுபாட்டானும் பழைமையான வருமுரிமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

அ0ச. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பார் கெழுதகையாற்
கேளாது நடடார் செயின். ச

இ-ள். நடடார் கெழுதகையால் கேளாது செயின்—தங்கருமத்தை நடடார் உரிமையாற்கேளாது செய்தாராயின, —விழைதகையான் வேண்டி இருப்பார்

—அச்செயலது விழையப்படுதனைமைபற்றி அதனை விருமபுவா அறிவுடை யார். எ-று.

ஒருவாக்குத தங்கருமந்தாமறியாமன முடிந்திருத்தலினூஉங்கு நனமையின் மையின், அச்செயல விழையத்தக்கதாயிற்று. அதனை அவ்வாறறிந்து விருமபு தல அறிவுடையாக்கலல்கின்மையின், அவாமேலவைத்துக்கூறினா. வேண டியிருப்பொன்பது எழுந்திருப்பொன்பதுபோல ஒருசொன்னீமைத்து. இத னுற கேளாது செய்துழி அதனைவிருமபுகவென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

அ0ரு. பேதைமை யொன்றோ பெருங்குழமை யென்றுணாக நோதக்க நடடார செயின். ரு

இ-ள். நோதக்க நடடார செயின்—தாம் வெறுக்கத்தக்கனவற்றை நடடார செயதாராயின், —பேதைமை ஒன்றோ பெருங்குழமை என்று உணாக—அத றகுக காரணம் ஒன்றிற்பேதைமையெனருதல ஒன்றினமிக்வுரிமையெனரு தல கொள்க. எ-று.

ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செயினெனவே, தமமியலபாறசெ யயாமை பெற்றும். இது வருகின்றவற்றுள்ளுமொகுகும். இம்முழமான வரும் பேதைமை யாவாக்குமுண்மையிற் தமக்கேதங்கொண்டாரொனருதல ண்டுவ கையான எமமினவரற்பாலது ஒற்றுமையிக்குதிபற்றி அவரினவந்தெனருதல கொள்வதல்லது அன்பின்மையென்று கொள்ளப்படாதென்பதாம். கெடுமவகை செயயின் அதற்குக காரணம் இதனாகூறப்பட்டது. (ரு)

அ0சு. எல்லைக்க ணின்றா துறவார தொலைவிடத்ததுந தொலைக்க ணின்றா தொடாபு. சு

இ-ள். எல்லைக்க ணின்றா—நடபுவரமிகவாது அதனகண்ணே நின்றவா —தொலைக்க ணின்றா தொடாபு தொலைவிடத்ததும் துறவார—தமமொடு பழைமையிறறியாது ணின்றாது நட்பினை அவராற்றொலைவுவந்தவிடத்ததும் விடார். எ-று.

பழைமையிறறியாமை உரிமையொழியாமை. தொலைவு பொருட்கேடும போக்கேடும. (சு)

அ0எ. அழிவந்த செயயினு மன்பரு ரன்பின் வழிவந்த கேணமை யவா. எ

இ-ள். அழிவந்த செயயினும் அன்பு அருா— நடடார தமக்கழிவுவந்தவற றைச் செயதாராயினும் அவாமாட்டன்பொழியார் — அன்பின் வழி வந்த கேணமையவா— அன்புடனே பழையதாயவந்த நட்பினையுடையார். எ-று.

அழியென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அழிவு மேற்சொல்லிய கேடுகள். இவையிரண்டுபாட்டானுந கேடுசெய்தக்கண்ணும் நடபு விடற்பாற்றனறென பது கூறப்பட்டது. (எ)

அ0அ. கேளிழுக்கங் கேளாக கெழுதகைமை வல்லார்க்கு நாளிழுக்க நடடார் செயின். அ

இ-ள். கேள இழுக்கம் கேளாக கெழுதகைமை வல்லார்க்கு — நடடார செயதபிழையைத் தாமாகவேயன்றிப் பிறாசொன்னுலங் கொள்ளாத உரிமை

யறியவல்லார்க்கு— நட்பா இழுக்கம் செயின நாள— அவா பிழை செய்வாராயின, அது பயன்பட நாளாம் எ-று.

பிழைப்பாவன சொல்லாது நற்பொருள்வெளவல், பணியாமை, அஞ்சாமை முதலாயின. கேட்டல் உட்கோடல். கெழுதகைமைவல்லான்பது ஒருபெயராய்க்கேளாதவென்னுமெச்சத்திற்கு முடிபாயிற்று. செயதுபோநதுழியல்லது அவ்வன்மை வெளிப்படாமையின், செயபாதன நாளல்லவாயின். இதனாறு பிழைப்பொறுத்தற்றிப்புக கூறப்பட்டது. (அ)

அடுக. கெடாஅ வழிவந்த கேணமையா கேணமை
விடாஅ விழையு முலகு. கூ

இ-ள். கெடா வழி வந்த கேணமையா கேணமை—உரிமையுறு பழையதாய் வந்த நடப்பினையுடையாறு நடப்பினை— விடா உலகு விழையும்—அவா பிழைநோக்கி விடுத்தலெய்யாதாரை உலகம் நட்புகுறித்து விரும்பும். எ-று.

கெடாதென்பதனின்றுநிலை விகாரத்தாற்றுகக்கது. விடாதாரையெனவே, விடுத்தகாரணங்கூறப்பட்டது. நமமாடும் இவரித்தனம்பராவொன்று யாவருநதாமே வந்து நடப்பாவொன்பதாம். கெடாநென்று பாடமோந், நட்புத்தன்மையிற் கெடாநாகையென்றுரைப்பாருமுளா. (க)

அடுக. விழையா விழையப் படுப பழையாக்கட
பண்பிற தலைப்பிரியா தா. க0

இ-ள். பழையாக்கன பண்பின தலைப்பிரியாதா—பழைய நட்பா பிழைசெய்தாராயினும் அவாமாட்குத் தம்பண்பினீங்காதா— விழையா விழையப்படுப— பக்கவரானும் விரும்பப்படுவா. எ-று.

தம்பண்பாவது செயபாதமுன்போல் அன்புடையராதல். மூன்றனுருபுஞ்சிறப்புமையும் விகாரத்தாற்றுகக்கன. அத்கிரிபின்மை நோக்கிப் பக்கவரும் நட்பாராவொன்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பழைமைபறிவா எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (க0)

அம் அதி.— தீநட்பு.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையின் விடற்பாலதாய் நட்பு நட்பாராய்ந்தகட்குருங்கச்சொல்லிய துணையாண்டங்காமையின் அதனையிருவகைப்படுத்தி இரண்டிற்காரத்தாற் கூறுவானொருந், முகுறகட்குநட்புக் கூறுகின்றா. அஃதாவது தீக்குணத்தாரோடு உளதாய் நட்பு. குணத்தின்நினை ஒற்றுமைபற்றி உடையாரமேற்றாயது, பின் அவரோடு செய்த நட்பினமேற்றாயிற்று. அதிகாரமுறைமை கூறுமையே விளங்கும்.

அடுக. பருகுவா போலினும் பண்பிலா கேணமை
பெருகலிற குன்ற வினிது. க

இ-ள். பருகுவாபோலினும் பண்பு இலா கேணமை—காதனமிகுறிப்பாற் பருகுவாபோன்றாராயினுந் தீக்குணமுடையாரநட்பு— பெருகலின் குன்றலினிது— வளாதலிறேயதன்னது. எ-று.

“பருகு வன்ன வருகா நோக்கமொடு” என்றா பிறரும். நற்குணமில்லாநெனவே, தீக்குணமுடையாரொன்பது அருத்தாபத்தியான வந்தது. பெருகி

னால் வருங்கேரி குன்றிலை வாராமையின், குன்றலின்தெனரா. இதனா
நீநட்பினது ஆகாமை பொதுவகையாற கூறப்பட்டது. இனிச சிறப்புக்கை
யாற கூறுப. (க)

அகஉ. உறினட டறினொருஉ மொப்பிலா கேண்மை
பெறினு மிழப்பினு மென. உ

இ-ள். உறின நட்டி அறின ஒருஉம் ஒப்பு இலா கேண்மை — தமக்குப்
பயனுளவழி நட்புச்செய்து அஃதிலவழியொழியும் ஒப்பிலாது நடப்பினு—
பெறினும் இழப்பினும் என— பெற்றால் ஆக்கமியாது! இழந்தாற கேடியாது!
எ-று.

தமக்குற்றனபாபபா பிறோடு பொருத்தமில்லாக்கலின், அவரை ஒப்பிலா
ரெனரா. அவர்மாட்டு நொதுமற்றனமையே அமைபுமெனபதாம். (உ)

அகங. உறுவது சீராகுரு நட்பும பெறுவது
கொள்வாருங் களவரு நோ. ங

இ-ள். உறுவது சீராகுரு நட்பும— நட்பளவு பாராது அதனால் வரும்
பயனளவு பாரக்கும் நட்பாரும— பெறுவது கொள்வாரும — கொடுப்பா
ரைக் கொள்ளாது விலையைக்கொள்ளும் பொதுமகளிரும—களவரும—பிற
ராகேடு நோக்காது அவாசோரவு நோக்குங்களவரும்—நோ—தம்முளொப்பா.
எ-று.

நட்பு ஆகுபெயா. பொருளையேருறிதது வருசித்தொழுகலின், கணிகையா
களவொன்றிவரோடொப்பொனபதாயிற்று. இவையிரண்டிபாட்டானுந் தமக்
குறுவது பாபபா நடப்பினுமை கூறப்பட்டது. (ங)

அகச. அமரகத தாற்றறுக்குங் கல்லா மா வன்னா
தமரிற் றனிமை தலை. ச

இ-ள். அமரகதது ஆற்று அறுக்கும் கல்லா மா அன்னா தமரின— அமா
வாராதமுன்னெல்லாந் தாறுகுறுவதுபோன்று வந்துழிக் களத்தடை வீழ்த்துப்
போங் கலவியிலலாத புரவிபோலவாறு தமாமையில் — தனிமை தலை—
தனிமை சிறப்புடைத்து. எ-று.

கல்லாமை கதியைந்தம சாரிபதினெட்டிம்பொருமுறாற்றலும் அறியாமை.
துன்பம் வாராதமுன்னெல்லாந் துணையாவாபோன்று வந்துழி விட்டுநீங்குவ
னென்பது உவமையாற பெற்றும். அவா தமராலை வருமியுதி தனியாலை
வாராமையின், தனிமையைத் தலையெனரா எனவே, அதுவுந்தீதாதல பெறு
தம். (ச)

அகரு. செய்தேமரு சாராச சிறியவா புனகேண்மை
யெய்தலி னெய்தாமை நன்று. ரு

இ-ள். செய்து ஏமம் சாராச சிறியவா புனகேண்மை— செய்துவைத்தா
லும் அரணுகாத கீழமக்களது தீநடபு—எய்தலின் எய்தாமை நன்று—ஒருவ
ற்குண்டாதலின் இல்லையாதல நன்று. எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. அரணுகாமை தொலைவின்கண விட்டு
நீங்குதல. எய்தலினெய்தாமை நன்றெனபதற்கு மேலுலாத்தாறுகாக்க.

சாராதவென்னும்பெயரொச்சம் கேண்மையென்னும்பெயர் கொண்டது; சிறிய வொன்பதனைக் கொள்ளின, செய்தென்பது நின்ற வறதும். இவைபிரணபிபா ட்டானூர் தொலைவிறுணையாகாத நடபின்நீமை கூறப்பட்டது. (ரு)

அகசு. பேதை பெருங்கெழீஇ நடபி னறிவுடையா
நோதினமை கோடி யுறும். கூ

இ-ள். பேதை பெருங்கெழீஇ நடபின்—அறிவிலானது மிகச்செறிந்தநடப்பின் — அறிவுடையார் ஏதின்மை கோடி உறும்—அறிவுடையானது பகைமை கோடிமடங்கு நன்று. எ-று.

கேழீஇடவென்பதனிதுநிலை விகாரத்தாற்றுககது. பன்மை உயரத்தற்கண் வந்தது. அறிவுடையானபகைமை ஒருநீங்கும் பயவாண்மையானும், பேதைநடபு எல்லாத்நீங்கும் பயத்தலானும், கோடியுறும்மனரூர். பெருங்கழிநடபென்று பாடமோதுவாருமுளர். (சு)

அகள். நகைவகைய ராகிய நடபிற பகைவரார
பத்ததித்த கோடி யுறும். எ

இ-ள். நகை வகையா ஆகிய நடபின்—நாமறிதல்வகைபராகாது நகுதல் வகையராதற்கேதுவாகிய நடபான வருவனவற்றின் — பகைவரால் பத்து அடித்த கோடி உறும்—பகைவரான வருவன பத்துக்கோடிமடங்கு நல்ல. எ-று.

நடபு ஆகுபெயர். அநநடபாவது விடமருந் தூர்த்தரும் வேழம்பரும்போ னறு பலவகையானகுவித்துத் தாம் பயன்கொண்டொழிவாரோடு உளதாய்ம். பகைவராலென்பது அவாய்நிறநலின், வருவனவென்பது வருவிக் கப்பட்டது. பத்ததித்தகோடி பத்தாகத்தொகுத்தகோடி. அநநடபான வருமின்பங்களின் அபபகைவரானவருந்துன்பங்கள் இறப்பநல்லவென்பதாம். இதற்குப் பிறொல் லாஞ்சொல்லிலக்கணத்தோடு மாறுகொளவுரைத்தார். (எ)

அகஅ. ஒல்லுங் கரும் முடறு பவாகேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல். அ

இ-ள். ஒல்லுங் கரும் உடறுபவர் கேண்மை—தமமான முடியுங்கரும் ததை முடியாதாக்கிச் செய்யாதாரோடு கொண்ட நடபினை —சொல்லாடார் சோரவிடல்—அது கண்டால் அவரறிபச்சொல்லாதே சோரவிடிக. எ-று.

முடியாதாக் குதல் முடியாதாக்நடித்தல். சோரவிடல் விடுகின்றவாறு தோன் றுமல் ஒருகாலேக்கொருகாலையவிடுதல். அறியச்சொல்லினும் விடுகின்றவாறு தோன்றினும் அதுபொழுது பரிகரித்துப் பின்னுநடபாயொழுகக்கருதுவராக லின், சொல்லாடாரொன்றுஞ் சோரவிடலென்றுங் கூறினார். இவைமுன்றுபாட் டானும் முறையே பேதையார், நகுவிப்பார், இயல்வதுசெய்யாதாரொன்றிவாக ண்டபின்நீமை கூறப்பட்டது. (அ)

அகசு. கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. கூ

இ-ள். வினை வேறு சொல் வேறு பட்டார் தொடர்பு — வினையுஞ்சொல்லு மொவ்வாறு வேறுவேறுபிரப்பாரநட்பு—கனவினும் இன்னாது — நனவினக் கண்ணையனிக் கனவின்கண்ணுமின்னாது. எ-று.

வினை சொற்கள்தொவ்வாமை மூத்தனமேலேற்றப்பட்டது. அஃதாவது வினை யிற பகைவராய்ச சொல்லின் நடாராயிருத்தல். நிகழ்வின்கண் உளதாயிரு த்தலால், கனவினுமின்னுதென்றா. உமமை எச்சவுமமை, இழிவுசிறப்புமமை யுமாம். மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. (க)

அஉ0. எனைத்துங் குறுகுத லோமபன மனைக்கெழீஇ

மனநிற பழிப்பார தொடாபு.

க0

இ-ள். மனைக் கெழீஇ மனநிற பழிப்பார தொடாபு — தனியே மனைக்க ணிருந்துழி நடபாடிப் பலரோடு மனநின்கணிந்துழிப் பழிசூறுவாராநட்பு — எனைத்தும் குறுகுதல் ஓம்பல் — சிறிதாயினுந் தமமை நணுகுதலைப் பரிக ரிக்க. எ-று.

மனைக்கட்கெழுமலும் மனநின்கடபழித்தலுந் தீதாகலின், அவா ஒருகாலுந் தமமை நணுகாவகை குறிக்கொண்கி காககவென்பார, அவா நடபினமேல் வைத்துக் கூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானும் வருசாநடபினநீமை கூறப்பட் டது. (க0)

அரு ம அதி.—கூடாநட்பு.

இனியேனைக்கூடாநட்புக் கூறுகின்றா. அஃதாவது பகைமைபான் அகத் தாற்கூடாதிருந்தே தமக்கு வாய்க்குமிடம் பெறுத்துணையும் புறத்தாற கூடி யொழுதுவார நட்பு.

அஉக. சீரிடங் காணி நெறிதற்குப் பட்டடை

நேரா நிரந்தவா நட்பு

க

இ-ள். நேரா நிரந்தவா நட்பு—கூடாதிருந்தே தமக்குவாய்க்குமிடம் பெறு துணையும்கூடியொழுதுவாரநட்பு,— சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை —அது பெற்றால், அறவெறித்தற்குத் துணையாய் பட்டடையாம். எ-று.

எறியுமெல்லை வாராமுன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோன்றிருந்து வந்துழி அற வெறிவிப்பதாய் பட்டடைக்கும அத்தன்மைத்தாய் நடபிற்குந் தொழிலொப்பு மையுண்மையான, அதுபற்றி அநநடபினைப் பட்டடையாகவுபசரித்ததா. தீர்வி டமென்று பாடமோகி முடிவிடமென்றுரைப்பாருமுளா. (க)

அஉஉ. இனம்போன நினமல்லார கேணமை மகளிர

மனம்போல வேறுபடும

உ

இ-ள். இனம்போனது இனமல்லார கேணமை—தமக்குறறாபோனது உறா தாரோடு உளதாய் நட்பு—மகளிர் மனம்போல வேறுபடும—இடம்பெற்றாற பெண்பாலாமனம் போல வேறுபடும. எ-று,

அவாமனம் வேறுபடுதல் “பெணமனம் பேதின ரெருபபடுப் பேனென்னு மெண்ணி லொருவன்” எனபதனுமறிக. நட்பு வேறுபடுதலாவது பழையப கையேயாதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் கூடாநடபினது குற்றங் கூறப்பட் டது. (உ)

அஉங். பலநல்ல கற்றக கடைத்து மனநல்ல

ராகுதன் மாணுர்க் கரிது.

ங

இ-ள. நல்ல பல கற்றக்கடைத்தும் — நல்லன பலநூல்களைக் கற்றவிடத் தும்— மனம் நல்லா ஆகுதல் மாணாக்கு அரிது— அதனான மனநதிருநதி நடபாதல் பகைவாக்கிலலை. எ-று.

நல்லன மனக்குற்றங்கெடுப்பன. மனநல்லனொன்ச சினைவினை முதனமேனி ன்றது. நல்லராகுதல் செற்றம் விடுதல். உள்ளே செற்றமுடையானாக கலவி யுடைமைபற்றி நட்பென்று கருதற்கவென்பதாம். (ங)

அஉச. முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தினு

வஞ்சனா யஞ்சப படும.

ச

இ-ள. முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்து இன்னு வஞ்சனா — கண்டபொ முது முகத்தால் இனியவாக்ச சிரித்து எப்பொழுதும் மனத்தாலின்னாராய வஞ்சனா— அஞ்சப்படும— அஞ்சலவேணடும. எ-று.

நகையது வகைபற்றி இனியவென்றும், அகத்துச செற்றம் நிகழவும் அதற்கு மறுதலையாய் நகையைப் புறத்துவினைத்தலின் வஞ்சனென்றும், அச்செற்றங் குறிப்பறிதற்கருவியாய் முகத்தானுந்தோன்றாமையின் அஞ்சதலசெய்யப்படு மென்றுங் கூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானுங் குற்றத்திற்கேதுவாய் அவா கொடுமை கூறப்பட்டது. (ச)

அஉரு. மனத்தி னமையா தவனா யெனைத்தொன்றுந்

சொல்லினுற நேற்றபாற நன்னு.

ரு

இ-ள. மனத்தின் அமையாதவனா — மனத்தாற் றமமொடு மேவாதானா — என்தொன்றும் சொல்லினுற நேற்றபாறது னன்னு — யாதொருகரு த்தினுஞ் சொல்லாற் றெளிதன்முறைமைத்தன்மென்று சொல்லும் நீதிநூல். எ-று.

நீதிநூலென்பது அவாயநிலையான வந்தது. பகைமைமறைந்ததொருபுடிக் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்சொல்லைச் செவ்வியசொல்லெனக் கருதி அவனாக் கருமங்களிறெளிதல் நீதிநூன்முறைமையன்மென்பதாம். (ரு)

அஉசு. நடடார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டாசொ

லொல்லை யுணரப் படும.

சு

இ-ள. நடடார்போல நல்லவை சொல்லினும்— நடடார்போன்று நன்மை பயக்குஞ்சொற்களைச் சொன்னாராயினும்,— ஒட்டா சொல் ஒலலை உணரப் படும — பகைவாசொற்கள் அது பயவாமை அச்சொல்லியபொழுதேயறியப்ப டும. எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமைமே பெற்றும். ஒட்டாராதலாற் நீமை பயத்தல் ஒருதலையென்பாரா, ஒலலையுணரப்படுமென்றா. (சு)

அஉஎ. சொலவணக்க மொன்றார்கட கொள்ளற்க வில்வணக்கந்

தீங்கு குறித்தமை யான.

எ

இ-ள. வில்வணக்கம் தீங்கு குறித்தமையான—விலவினது வணக்கம் ஏற்ற வாகுத திமைசெய்தலைக் குறித்தமையால்,— ஒனனாகண் சொலவணக்கம் கொள்ளற்க—பகைவாமாடபி பிறக்குஞ்சொல்லினது வணக்கத்தையும் தம க்கு நன்மைசெய்தலைக் குறித்ததென்று கருதற்க. எ-று.

தம்வணக்கமனநென்பது தோன்றச் சொல்வணக்கமென்றும், விலவணக
கம வேறாயினும் 'வணங்குதலொப்புமைபற்றி அதனகுறிப்பையேதுவாக்கியுங்
கூறினா, விலலியதுகுறிப்பு அவனியை வில்வணக்கத்தினமேனிறலான,
ஒன்றாதுகுறிப்பும் அவரியை சொல்வணக்கத்தினமேலதாயிற்று. இதுவுநதீங்
குருதித் த வணக்கமென்றே கொண்டஞ்சிக் காககவெனப்பதாம். இவைமூன்று
பாட்டானும் அவரைச் சொல்லாற்றெனியறகவெனப்பது கூறப்பட்டது. (எ)

அஉஅ. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னு
ரழுதகண ணீரு மனேத்து. அ

இ-ள். ஒன்றா தொழுத கையுள்ளும் படை ஒடுங்கும்—ஒன்றார் குறிப்பை
யுணர்வல்லார்க்கு அவா தொழுத கையகத்தும் படைக்கலம் மறைநதிற்குக்
கும்,— அழுத கண்ணீரும் அனைத்து—அவரழுதகண்ணீரும் அவவாறே அது
மறைநதிற்குத்தகிடமும். எ-று.

தாநட்பெனப்பதனைத் தங்கையானுங் கண்ணுநதேற்றிப் பின் கோற்றகு
வாங்கவிருக்கின்றபடைக்கலம் உபததுணாவுழித் தேற்றுகின்றபொழுதே அவ
றுள்ளே தோன்றுமென்பார், ஒடுங்குமென்றார். பகைவா தம்மெனமை கா
ட்டித் தொழினும்பிறும், அவாருறிப்பையே நோக்கிக் காக்கவெனப்பதாம்.
இதனால் அவரைச் செயலாற்றெனியறகவெனப்பது கூறப்பட்டது. (அ)

அஉக. மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நடபினுட சாப்புலலற பாற்று. கூ

இ-ள். மிகச் செய்து தம் எள்ளுவாரை—பகைமை தோன்றாமற் புறத்தின
கண நடப்பினை மிகச்செய்து அகத்தினகட்டமையிகழும் பகைவரை,—நச்சு
செய்து நடபினுள் சாப் புலலறபாற்று—தாமும் அந்நடப்பின்கண்ணே நின்று
புறத்தின்கண் அவாமகிழும்வண்ணஞ்செய்து அகத்தின்கண் அதுசாமவண்
ணம், பொருநதற்பானமைபுடைத்து அரசநீதி. எ-று.

நின்றென்பதுஉம் அரசநீதியெனப்பதுஉம் அவாயநிலையான வந்தன். அக
னென்று புறனென்றதல் ஒருவற்குத் தகாதெனினும் பகைவாமாட்டாயிற
ற்குமென்பது நீதிதூற்றணிபென்பார், அதனமேலவைத்துக் கூறினார். சாவ
வென்பதன்றுதிநிலை விகாரததாற்றொக்கது, “கோட்டினவாய்சசாககுத்தி”
என்புழிப்போல. எள்ளுவாரைப் புலலெனக்கூட்டுக. (க)

அஉஉ. பகைநடபாங் காலம் வருங்கான் முகநட
டகநட பொரிஇ விடல. க0

இ-ள். பகை நடபாம் காலம் வருங்கால்—தம்பகைவா தமக்கு நட்பாரா
யொழுக்குங்காலம் வந்தால்,—முகம் நடபி அகம் நடபு ஓரிஇ விடல—தாமும்
அவரோடு முகத்தால் நடபுச்செய்து அகத்தால் அதனைவிட்டுப் பின்னதுவுநத
வாக. எ-று.

அக்காலமாவது தம்மானும் பகையென்று வெளிப்படநீக்கலாகாதவளவு.
இதனானே ஆமளவெல்லாம் நீக்குகவெனப்பது பெற்றும். இவையிரண்டுபாட்
டானும் அந்நட்பிடையொழுக்குமாறு கூறப்பட்டது. (க0)

அச ம் அதி.— பேதைமை.

இனி அந்நடபினையெதிர்த்துதுப் பகைமுகத்தாற்கூறிய தொடங்கினார். அப்பகைதான் முற்றக்கடியுங்குறறமன்மையினுளவாய வெகுளியானும் காமத் தானும் வருவதாம். அவறறுள வெகுளியான்வருவன ஐந்ததிகாரத்தானும் காம ததானவருவன ஐந்ததிகாரத்தானுங்கூறுவாரா, அவவிரண்டற்கும் அடியாயமய ககத்தை இருவகைப்படுத்து, இரண்டதிகாரத்தாற்கூறுவானொடங்கி, முத றகட்பேதைமை கூறுகின்றார். அஃதாவது யாதுமறியாமை.

அநக. பேதைமையென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண் டேயம் போக விடல. க

இ-ள். பேதைமை என்பது ஒன்று— பேதைமையென்று சொல்லப்படுவது ஒருவனுக்கு ஏனைக்குறறங்களுள்ளவற்றினுமடிககத்தொன்று,—யாது என்ன ஏதம்கொண்டு னுதியம போகவிடல—அதுதான் யாதென்று வினவின், தனக் குக்கேடு பயப்பனவற்றைக் கைக்கொண்டு ஆககம் பயப்பனவற்றைக் கைவி டிதல். எ-று.

கேடு வறுமை, பழி, பாவங்கள். ஆககம் செலவம், புகழ், அறங்கள். தானே தன்னிருமைபுகடுகித்துக்கோடலென்பதாம். (க)

அநஉ. பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை கையலல தனகட் செயல. உ

இ-ள். பேதைமையுள எல்லாம் பேதைமை—ஒருவனுக்குப் பேதைமையெ ள்லாவறறுளரும மிகக பேதைமையாவது— கையல்லதன்கண காதன்மை செயல— தனக்காகாத ஒழுககத்தினகட்காதன்மை செயதல். எ-று.

இருமைக்கும் ஆகாவென்று நூலோர் கடிந்த செயல்களை விரும்பிச் செய தலென்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் பேதைமையதிலக்கணங்கூறப்ப ட்டது. (உ)

அநங. நாணமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் பேணுமை பேதை தொழில. ங

இ-ள். நாணமை—நாணவேண்டுமவறுககு நாணமையும்— நாடாமை— நாடவேண்டுமவற்றை நாடாமையும்—நாரா இனமை—யாவாமாட்டும் முறிந தசொறசெயலுடைமையும்—யாதொன்றும் பேணுமை—பேணவேண்டுமவற் றுள யாதொன்றனையும் பேணுமையும்—பேதை தொழில—பேதையது தொழில. எ-று.

நாணவேண்டுமவை பழி பாவங்கள். நாடவேண்டுமவை கருமங்களிற்செ யவன தவிரவன. முறிதல் கண்ணறுதல். பேணவேண்டுமவை குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுககமுதலாயின. இவை பேதைக்கு எஞ்ஞானறுமியல்பாய வருத லின, தொழிலென்றார். (ங)

அநச. ஒதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப் பேதையிற பேதையா ரில. ச

இ-ள். ஒதி—மனமொழிமெய்களடங்குதற்கேதுவாய நூல்களையோதியும், —உணர்ந்தும்— அவவடக்கத்தான் வரும் பயனையுணர்ந்தும்,— பிறர்க்கு

உதைதும் — அதனையறியலுறப பிறாகருததும், — தான் அடங்காப் பேதையின்— தான் அவையடங்கியொழுகாத பேதைபோல— பேதையார இல— பேதையார உலகத்திலை. எ-று.

உம்மை முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. இப்பேதைமை தனக்கு மருந்தாய இவற்றூற்றிராமையானும், வேறறுமருந்தினமையானும், பேதையிற்பேதையாரில னென்றா. இவையிரண்டுபாட்டானும் பேதையது தொழில் பொதுவகையாற கூறப்பட்டது. இனிச சிறப்புலகையாறகூறுப. (ச)

அந்நி. ஒருமைச செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந் தான்புக கழுந்து மளறு. (ரு)

இ-ள். பேதை — பேதையாயினுன் — எழுமையும் தான் புகு அழுந்தும் அளறு—வருமபிறவிகளெல்லார தானபுககழுந்தும் நிரயத்தினை — ஒருமைச செயல! ஆற்றும்—இவ்வொருபிறப்புள்ளே செயதுகொள்ள வல்லனும். எ-று. எல்லாபிறப்பும் ஏழாயடங்குதல் அறியப்பட்டமையின், முற்றும்மை கொடுத்தார். அழுந்துதற்கிடனாய நிரயம். ஈனடைபிறப்புக்களினுங் கொடுவினைவயத்தால் அந்நிரயத்துன்பமேயுழந்துவருதலின், எழுமையுந்தான் புககழுந்து மளறென்றா. முடிவில்காலமெல்லாம் தான் நிரயத்துன்பமுழத்தற்கேதுவாங்கொடுவினைகளையேயறிந்து சிலகாலத்துள்ளே செயதுகோடல் பிறாகக்கிரகலின், ஆற்றும்மென்றா. இதனான அவனமறுமைசசெயல் கூறப்பட்டது. (ரு)

அந்நி. பொயபடு மொன்றே புண்புணுங் கையறியாப பேதை வினைமேற கொளின். கூ

இ-ள். கை அறியாப பேதை வினைமேறகொளின்—செய்யமுறைமையறியாதபேதை ஒருகருமத்தை மேற்கொளவனாயின்,—பொயபடும ஒன்றே புண்புணும்— அதுவும் புணாபட்டித தானுநதன்புணும். எ-று.

புணாபடுதல் பின் ஆகாவகை உள்ளழிதல். ஒன்றேவென்பது எண்ணிடைச சொல். அதனையுங்கெடுத்தத தானுங்கெடுமென்பதாம். இதனால் அவன் செல்வம் படைக்குமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

அந்நி. ஏதிலா ராரத தமாபசிபபர் பேதை பெருஞ்செலவ முற்றக கடை. ஏ

இ-ள். பேதை பெருஞ்செலவம் உற்றககடை — பேதையாயினுன் பெரிய செலவத்தைத் தெய்வத்தானையறியவழி,— ஏதிலா ஆரத் தமா பசிபபா— தன்னோடு ஓரியையுமில்லாதா நிறைய, எல்லாவினையமுண்டைய தமராயினா பசியாநிறபா. எ-று.

எல்லாநன்மையுஞ்செயதுகோடற்கருவியென்பது தோனறப பெருஞ்செல்வமெனநும், அதனைப் படைக்குமாற்றல்லலாமை தோனற உற்றக்கடையெனநும், எல்லாம் பெறுதிறேனற ஆரவெனநும், உணவும் பெறாமை தோனறப் பசிப்பொன்றுங்கூறினா. (ஏ)

அந்நி. மைய லொருவன் களித்தற்றும் பேதைதன் கையொன் றுடைமை பெறின். அ

இ-ள. பேதை தனக்கே ஒன்று உடைமை பெறின—பேதையாயினான் தன் கைக்கண்ணே ஒன்றையுடைமையாகப் பெற்றானுயின், — மையல் ஒருவன் களித்தற்று—அவன் மயங்குதல் முன்னே பித்தினையுடையானொருவன் அம்ம யக்கத்தின்மேலே மதுவுண்டி மயங்கிற்றபோலும். எ-று.

பெரினெனவே, தெய்வத்தானன்றித் தன்னாற்பெருமை பெற்றும். பேதை மையுஞ் செல்வக்களிப்பும் ஒருங்குடைமையால் அவன் செயவன் மையலும் மதுக்களிப்பும் ஒருங்குடையான் செயவன்போற் தலைதிரிமாறுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவன் செல்வமெய்தியவழிப்பயன்கொள்ளுமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

அடகூ. பெரிதினிது பேதையா கேண்மை பிரிவின்கட
பீழை தருவதொன லில். கூ

இ-ள. பிரிவின்கண் தருவது பீழை ஒன்று இல்—பின் பிரிவுவரதுழி அஃதி ருவாகருந்தருவதொருநுண்பயிலலை—பேதையா கேண்மை பெரிது இனிது —ஆகலாற் பேதையாயினா தமமுட்கொண்ட ஈட்பு மிகவினிது. எ-று.

நாடோறுந்தேயந்த வருதலின், துன்பந்தாராதாயிற்று. புகழ்வார்போன்று பழித்தவாறு. இதனால் அவரது நட்பின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

அசு0. குமாஅக்கால பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குமாஅத்துப் பேதை புகல். க0

இ-ள. சான்றோ குமாஅதுப் பேதை புகல்—சான்றோரவையின்கட பேதை யாயினான் புகுதல்—குமாக்கால பள்ளியுள் வைத்தற்று—தூயவல்ல மிதித்த காலை இன்பந்தரும் அமளிதகண்ணே வைத்தாற்போலும். எ-று.

கமுவாககாலென்பது இடக்கரடக்கு. அதனால் அவ்வமளியும் இழிக்கப்படு மாறுபோல இவனால் அவ்வவையும் இழிக்கப்படுமென்பதாம். இஃதனால் அவன் அவையிடையிருக்குமாறு கூறப்பட்டது (க0)

அடு ம அதி.— புல்லறிவாண்மை.

இனி ஏனைப்புல்லறிவாண்மை கூறுகின்றோ. அ ர புல்லியவறிவினையாடற் றனமையென விரியும். அஃதாவது தான் ஈற்றறிவினனுயிருந்தே தன்னைப் பேரறிவினனாக மதித்து உயாந்தோர் கூறும் உறுதிச்சொற்கொள்ளாமை.

அசுக. அறிவினமை பின்மை|| ளினமை பிறிதினமை
பின்மையா வையா துலகு. க

இ-ள. இனமையுள இனமை அறிவினமை—ஒருவனுக்கு இல்லாமை பல வற்றுள்ளும் மிக்கவிலலாமைபாவது அறிவிலலாமை, — பிறிதினமை இன மையா வையாது உலகு — மற்றைப்பொருளிலலாமையோவெனின், அதனை அப்பெற்றித்தாய இல்லாமையாகக் கொள்ளா உலகத்தாரா. எ-று.

அறிவென்பது ஈண்டித் தலைமைபற்றி நல்லறிவினமேனினந்து. புல்லறிவா ளா செல்வமெய்தியவழியும் இமமை மதுமைப்பயனெய்தாமையின் அதனை இனமையுளினமையெனும், நல்லறிவாளா வறுமையெய்தியவழியும் அஃதி

மூலமையின் அதனை இனமையாவையாதென நுகருக. இதனால் புல்லறிவினது குற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அசஉ. அறிவிலா நெஞ்சுவந் தீதல பிறிதியாது

மில்லை பெறுவான் நவம. உ

இ-ள். அறிவிலான நெஞ்சு உவந்து அதல் — புல்லறிவுடையான் ஒருவனுக்கு மனமுவந்து ஒன்று கொடுத்தல் கூடிற்றாயின, — பெறுவான் தவம் பிறிதாயாதம் இல்லை — அதற்குக் காரணம் பெறுகின்றவனலவியே, வேறொன்று மில்லை. எ-று.

ஒரோவழி நெஞ்சுவந் தீதலகூடலிற் புல்லறிவாளரும் நல்வினைசெய்ய என பார்க்குப் பெறுவான் வீழ்பொருளெய்தியானபோலவதலலது இம்மை நோக்கியாக மறுமை நோக்கியாக ருக்கின்றாலலனாக் கூறியவாறு, கூடிற்றாயின அதற்குக்காரணமென்னுஞ்சொற்கள் அவாயநிலையான வந்தன. இதனால் அஃதுடையார தம்மாடிகு நல்லன் செயதலறியாமை கூறப்பட்டது. (உ)

அசங். அறிவிலா தாந்தமமைப் பீழிகுதும் பீழை

செறுவாராகுஞ் செயத லரிது. ங

இ-ள். அறிவிலா தாம் தம்மைப் பீழிகுதும் பீழை — புல்லறிவுடையார தாமே தம்மை வருத்தும் வருத்தம் — செறுவாராகும் செயதல் அரிது — அது செயதற்குரியராய தம்பகைவாக்குஞ் செயதலரிது. எ-று.

பகைவா தாம் அறிந்ததொன்றனைக் காலம்பாத்திருந்து செய்வதல்லது வறுமை, பழி, பாவமுதலிய பலவற்றையும் எக்காலத்தாஞ் செய்யமாட்டாமை யின், அவாக்குஞ்செய்தலறிதென்றா. இதனால் அவாதம்மாடிகு தீயன் செய்தலறிவொன்பது கூறப்பட்டது. (ங)

அசச. வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னெண்மை

புடையமயா மென்னுஞ் செருக்கு. ச

இ-ள். வெண்மை எனப்படுவது யாது எனின் — புல்லறிவுடைமையென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின, — யாம் ஒண்மை உடையம் எனனும் செருக்கு — அது தம்மைத் தாமே யாம் நல்லறிவுடையமென்று நன்குமதிக்கும் மயக்கம். எ-று.

வெண்மையாவது அறிவுமுதிராமை. ஒண்மையெனக் காரியப்பெயர் காரணத்திற்காயிற்று. உலகத்தாரிகழதல் அறிந்துவைத்தும் அவவாறு மதித்தான, மயக்கமென்றார். (ச)

அசரு. கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற

வல்லதூஉ மையந் தரும். ரு

இ-ள். கல்லாத மேற்கொண்டி ஒழுகல் — புல்லறிவாளர் தாங்கல்லாததூலக னையுங் கற்றாராகத் தாம் மேலிட்டுக்கொண்டி ஒழுகுதல், — கசடு அற வல லதூஉம் ஐயம் தரும் — கசடறக் கற்றதொருதூலுண்டாயின், அதனகண்ணும் பிறர்க்கையததை வினைக்கும். எ-று.

வலதென ஏழாவது இறுதிக்கட்டொககது. உண்டாயினென்பது அவாயநிலையான வந்தது. ஐயம் அதுவல்லொன்பதூஉம் இவ்வாறுகொல்லோவென்பது.

அசுசு. அற்ற மறைத்தலோ புலலறிவு தம்வயிற்
குற்ற மறையா வழி. கூ

இ-ள். தம் வயின் குற்றம் மறையாவழி — புலலறிவாளர் தங்கணிகழுங் குற்றங்களையுந் கடியாராயின்,—அற்றம்மறைத்தலோபுலலறிவு—ஆடையால் அற்றம்மறைத்தாராகத் தம்மைக் கருதுதலும் புலலறிவாம். எ-று.

குற்றம்மறைத்தலாவது அவற்றை இலவாககுதல். மறைக்கப்படுவன பல்வற்றுள்ளும் உயர்த்தவற்றையெல்லாம் மறையாது தாழ்ந்தொன்றையே மறைத்து அவ்வளவாற்றம்மையுமலகவொழுக்கினராக மதித்தலும் புலலறிவென்பதாம். இவையுன்றுபாட்டானும் அவர் தம்மை வியத்தற்குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

அசுஎ. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு. ஏ

இ-ள். அருமறை சோரும் அறிவிலான் — பெறுதற்கரிய உபதேசப்பொருளைப் பெற்றாலும் உட்கொள்ளாது போகும் புலலறிவாளன்—தானே தனக்குப் பெருமிறை செய்யும்—அவ்வுறுதியுறியாமையாற்றானே தனக்கு மிக்க வருத்தத்தைச் செய்துகொள்ளும். எ-று.

சோருமென இடத்து நிகழ்பொருளினொழிவிடத்தினமேனினறது. மிக கவருதம் பொறுத்தற்கரிய துன்பங்கள். இனி அருமறைசோருமென்பதற்குப் பிறரெல்லாம் உள்ளத்தடக்கப்படும் எண்ணத்தை வாய்சோர்ந்து பிறர்க்குரைக்குமென்றுதாதாரா. அது பேணுமையெனனும் பேதைமையாவதன்றிப் புலலறிவாண்மையனமையறிக. (எ)

அசுஅ. ஏவவுஞ் செய்கலான் றுன்றேரு னவ்வுயிரி
போலு மளவுமோர் நோய். அ

இ-ள். ஏவவும் செய்கலான்—புலலறிவாளன் தனக்குறுதியாயவற்றை அறிவுடையார் சொல்லாநிற்கவுஞ் செய்யான்,— தான் தேருன்—அதுவன்றித் தானாகவும் இவை செய்வனவென்றியான், — அவ்வுயிரி போமளவும் ஓர் நோய் — அவ்வுயிரி யாகக்கையின்குமளவும் நிலத்திற்குப் பொறுத்தற்கரிய தொருநோயாம். எ-று.

உயிர் தான் உணராதற்றன்மைத்தாயிருந்தும் நின்ற யாகக்கவயத்தான் மருடற்றன்மைத்தாய் வேறுபடுதலின் அவ்வுயிரொன்றும், அதனின்கியபொருதே அதற்கு இரண்டனுள்ளொன்றுகூடுதலிற் போமளவுமென்றும், குலமலை முதலிய பொறுக்கின்ற நிலத்திற்குப் பாவயாகக்கை பெரும்பொறையாய்த் துன்பஞ்செய்தலின் ஒருநோயென்றுகூறினார். (அ)

அசுசு. காணாதாற் காடெவான் றுன்காணான் காணாதான்
கண்டாணந் தானகண்ட வாறு. கூ

இ-ள். காணாதாற் காடெவான் தான் காணான்—தன்னை எல்லாமிந்நானாக மதித்தலாற் பிறரால் ஓன்றறியுந்நன்மையிலாதானே அறிவிக்கப்படுவான் அவனாற்பழிக்கப்பட்டுத் தான் அறியாறாய் முடியும்; — காணாதான் தான் கண்டவாறு கண்டானும்—இனி அவ்வுறியுந்நன்மையிலாதான் கொண்டது விடாமை யாற்றானறிந்தவாற்றால் அதனை அறிந்தாறாய் முடியும். எ-று.

புல்லறிவாளாக்கு நல்லறிவு கொளுவுதல் ஒருவாற்றானும் இயைவதனறெனபதாம். (க)

*அரு0. உலகத்தா ருண்டெனப் திலலென்பான் வையத்
தலகையா வைக்கப் படும. க0

இ-ள். உலகத்தா உண்டி எனபது இல எனபான் — உயாந்தோர்பலரும் உண்டென்பதோபொருள்த தன புல்லறிவானிலையென்று சொல்லுவான் —வையதது அலகையா வைக்கப்படும—மகன்னென்று கருதப்படான, வைய ததுக காணப்படுவதோர பேயென்று கருதப்படும். எ-று.

கடவுளும் மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் முதலாக அவா உளவெனப்பன பல்வேறு சாதிபற்றி உண்டெனப்பதென்றும், தானே வேண்டியகூறலால் ஒப்பும வடிவால் ஒவ்வாமைபுமுடைமையிற் றனயாக்கை கரந்த மக்களயாகக்கையுடோனதுதலவல்ல அலகையென்றுங்கூறினா. இவைநான்குபாட்டானும் உறுதிசொற்கொள்ளாமையது குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

அக் ம அதி.—இகல்.

இனி அவற்றான வரும் வெகுளி காமங்களுள் அரசாக்கு வெகுளி பெரும் பான்மைத்தாகலின், அதனான வருவன கூறுவானறொடங்கி, முதற்கண் இகல் கூறுகின்றா. அஃதாவது இருவா தம்முட்பொருள் வல்தொலைதற்கேதுவாய மாறுபாடு.

அருக. இகலென்ப வெல்லா வுயிரகடும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிககு நோய. க

இ-ள். எல்லா உயிரகடும் பகலென்னும் பண்பு இன்மை பாரிகடும் நோய — எல்லாவுயிரகடும் பிறவுயிரகளோடு கூடாமையென்னும் தீக்குணத்தை வளாககும்குற்றம் — இகல் எனப் — இகலென்று சொல்லுவா நூலோ. எ-று.

மக்களையும் விலங்குகளோடொப்பப்பதெனபது தோன்ற எல்லாவுயிரகடு மென்றும், பகுதிக்குணத்தை இடையின்று விளைத்தலிற் பகலென்னும் பண்பின்மையென்றுங்கூறினா. நறவுண்பின்மை அருத்தாபத்தியாற்றிக் குணமாயிற்று. இதனால் இகலதுகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அருஉ. பகலகருதிப் பற்ற செயினு மிகலகருதி
யினஞ்செய யாமை தலை. உ

இ-ள். பகல கருதிப் பற்ற செயினும் — தம்மோடுகூடாமையைக் கருதி ஒருவன் வெறுப்பன செயதானினும், — இகல் கருதி இன்ன செயயாமை தலை — அவனோடு மாறுபடுதலைக் குறித்தது தாம்வனுக்கு இன்னதவற்றைச் செயயாமை உயாந்தது. எ-று.

செய்யிறப்பகைமைவளரத் தாநதாழ்ந்துவரலானும், ஒழியின் அப்பற்றத்தன தாமேயோயநதுபோகத் தாம் ஒங்கிவரலானும், செயயாமை தலையென்றா. பற்றத்தவெனபது விகாரமாயிற்று. (உ)

அடு௩. இகலென்னு மெவ்வநோய நீக்கிற் றவலிலலாத
தாவில விளக்கந தரும். ௩

இ-ள். இகல என்னும் எவ்வ நோய நீக்கின— மாறுபாடென்று சொல்லப் படுகின்ற துன்பத்தைச் செய்யு நோயை ஒருவன் தன்மனத்தினின்று நீக்குமா யின்,— தவல இலலாத தாவில விளக்கம் தரும் — அவனுக்கு அநநீக்குதல எஞ்ஞானமும் உளனாதற்கேதுவாய புகழைக் கொடுக்கும். எ-று.

தவலிலலாமை அருத்தாபத்தியான அப்பொருட்டாயிற்று. தாவிலவிளக்கம் வெளிப்படை, யாவருந்நப்பராவா, ஆகவே எல்லாச்செலவமுமெய்திக் கொடை முதலியகாரணங்களாற் புகழ்பெறுமென்பதாம். (௩)

அடு௪. இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துன்பத்துட னென்ப கெழின. ௪

இ-ள். இகல என்னும் துன்பத்துள் துன்பம் கெழின — மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிகத்தன்பம் ஒருவனுக்கில் லையாயின்,— இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் — அவ்வின்பம் அவனுக்கு இந் பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கவின்பத்தினைக் கொடுக்கும் எ-று.

துன்பத்துட்பின்பம் பலரோடு பொருது வல்தொலைதலான யாவாக்குமெளி யனுய்றுவது, அதனை இடையினறியேபயத்தலின், இகலென்னுமென்றா. இந் பத்துளின்பம் யாவருந்நப்பாகலின் எல்லாப்பயனுமெய்தியுறுவது. (௪)

அடு௫. இகலெனா சாயந்தொழுக வல்லாநா யாரோ
மிகலாகுந தலாமை யவா. ௫

இ-ள். இகல எதிர சாயந்த ஒருக வல்லாநா — தம்முள்ளத்தது மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனையேற்றுக்கொள்ளாது சாயந்தொழுகவல்லாநா— மிகல ணாகும் தன்மையவா யாரா—வெல்லக் கருதுநதன்மையுடையா யாவா! எ-று.

இகலையொழிந்தொழுகல் வேந்தாக்கு எவ்வாற்றானும் அரிதாகலின் வல்லா னாயென்றும், அவா யாவாக்கும் நண்பாகலின் அவரை வெல்லக்கருதுவார யாவருமில்லையென்றுங் கூறினா. இவைநான்குபாட்டானும் இகலாதாக்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது. (௫)

அடு௬. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து. ௬

இ-ள். இகலின் மிகல இனிது என்பவன் வாழ்க்கை — பிறரோடுமாறுபடு தற்கண் மிகுதல எனக்கு இனிதென்று அதனைச் செய்வானது உயிரவாழ்க்கை — தவலும் கெடலும் நணித்து—பிழைத்தலும் முற்றக்கெடுதலுஞ் சிறிதுபொ முதுள் உள்வாம். எ-று.

மிகுதல மேனமேலுக்குதல. இனிதென்பது தானவேறலகுறித்தல. பிழை த்தல வறுமையானினுதாதல. முற்றக்கெடுதல இறத்தல. இவற்றோடு நணி ததென்பதனைத் தனித்தனிகூட்டி, உமமைகளை எதிரதும் இறந்ததூறழீஇய வெசவும்மையாகவுகாக்க. பொருட்கேடும் உயிரக்கேடும் அப்பொழுதேயுள் வாமென்பதாம். (௬)

அருள. மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணு ரிகன்மேவ
லின்னா வறிவி னவா. எ

இ-ள். இகல் மேவல இனனா அறிவினவா — இகலோடு மேவுதலையுடைய இனனாதவறிவினையுடையாரா—மிகல் மேவல் மெய்ப்பொருள் காணா—வெற
றிபொருநதலையுடைய நீதிநூற்பொருளையறியமாட்டாரா. எ-று.

இனனாவறிவு தமக்கும் பிறர்களுக்கிஃகு பயக்குமறிவு. வெறறி வழிநின்றார்
க்கு உளதாவது. காண்பபரிமபயத்ததாகலின், மெயநூலென்பபட்டது. இக
லால் அறிவு கலங்குதலின், காணானாரா. இவையிரண்டுபாட்டாலும் இகலி
னாக்கு வருநதிற்கு கூறப்பட்டது. (எ)

அருள. இகலிற் கெதிரசாயத லாகக மதனை
மிகலாககி னாககுமாங் கேடு. அ

இ-ள். இகலிற்கு எதிரசாயதல் ஆககம்—தன்னுள்ளதது மாறுபாடு தோன
றியவழி அதனையெதிரதலையொழிதல் ஒருவனுக்கு ஆககமாம்,—அதனை மிகல்
ணக்கினை கேடு ணக்குமாம் — அதுசெய்யாது அதனகணமிகுதலை மேற்கொ
ளவானாயிற் கேடுநதனகணவருதலை மேற்கொள்ளும். எ-று.

எதிரதல் ஏற்றுக்கோடல். சாயநதபொழுதே வருதலின், சாயதல் ஆக்கமெ
னாரா. இகலிற்கெனவு ம அதனையெனவும் வந்தன வேற்றுமைமயக்கம். (அ)

அருள. இகல்காணா னாககம் வருங்கா லதனை
மிகலகாணுங் கேடு தரற்கு. கூ

இ-ள். ஆககம் வருங்கால் இகல் காணா—ஒருவன் நனகணக்கம் வரும்
வழிக் காரணமுண்டாயினும் இகலை நினையான,—கேடு தரற்கு அதனை மிகல்
காணா—தனக்குக் கேடுசெய்துகோடற்குக் காரணமின்றியும் அதனகண மிகு
தலை நினைக்கும். எ-று.

இகலான் வருங்கேடு பிறரானன்றென்பது தோனத தரற்கெனாரார். நான்
காவதும் இரண்டாவதும் ஏழாவதனகண வந்தன. ஆக்கக்கேடுகட்கு முன்ன
டப்பன் இகலினது இனமை உணமைகளென்பதாம். (க)

அருள. இகலானா மின்னாது வெல்லா நகலானா
நன்னய மென்னுநா செருக்கு. க0

இ-ள். இகலான இனனாது எல்லாம் ஆம் — ஒருவனுக்கு மாறுபாடொன
ருனே இனனாதனவெல்லாம் உளவாம்,—நகலான நன்னயம் எனனும் செரு
க்கு ஆம்—நடபொனருனே நல்லநீதியெனனும் பெருருசெலவம் உளதாம்.
எ-று.

இன்னாதன வறுமை, பழி, பாவமுதலாயின. நகல் மகிழ்தல். நகலென்ப
துஉன் செருக்கென்பதுஉம் தத்தவகாரணங்கட்காயின. நயமென்னுஞ்செருக்
கெனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தாரா. இவையுமுன்றுபாட்டாலும் அவ்
விரும்பையுங்கூறப்பட்டன. (க0)

அள ம் அதி.—பகைமாட்சி.

அஃராவது அறிவினமைமுதலிய குற்றங்களுடைமையாற பகையை மாட்
சிப்படுத்தல். அரசாக்கு எவ்வாற்றானும் பகையினமை கூடாமையின் மேற்பொ
துவகையான விலக்கப்பட்ட இகலை நனடிச் சிறப்புவுகையான விதிக்கின்ற
ராகலின், இஃததனபின் வைக்கப்பட்டது.

அசுக. வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா

மெலியாராமேன மேக பகை.

க

இ-ள். வலியார்க்கு மாறு ஏற்றல் ஒம்புக — தமமினவலியார்க்குப் பகையா
யெதிர்தலை ஒழிக, — மெலியாராமேன பகை ஒம்பா மேக—ஏனை மெலியார்க
குப் பகையாதலை ஒழியாது விரும்புக. எ-று.

வலியாரொன்புழித் துணைவலியுடங்கலின், மெலியாரொன்புழித் துணைவலி
யினமையுங் கொள்ளப்படும. அததுணைதான படை பொருணமுதலிய வேற்
றுமைத்துணையும் நல்லறிவுடைமை நீதிநூலவழியொழுக்கமுதலிய ஒறுமைத்
துணையுமெனவிரண்டாம். அவவிரண்டிமில்லலாரை வெலவார்க்கு வலிதொலையா
மையின் அவரோடு பகைத்தல் விதிககப்பட்டது. சிங்கநோக்காகிய இதனுட்
பகைமாட்சி பொதுவகையாற கூறப்பட்டது. (க)

அசுஉ. அனபில னன்ற துணையிலன் றுன்றுவ்வா

னென்பரியு மேதிலான துபபு.

உ

இ-ள். அனபு இலன் — ஒருவன் தனசுற்றத்தினமேலனபிலன், — ஆனற
துணை இலன்—அதுவேயன்றி வலிய துணையிலன்,—தான் துவவான்—அத்
னமேற றுனவலியிலன்,— ஏதிலான துபபு என பரியும் — அப்பெற்றியான
மேலவந்த பகைவன் வலியினை யாங்குநனதொலைக்கும்! எ-று.

சுற்றமும இருவகைத்துணையும் தனவலியுமிலனாகலின், அவனமேற செலவா
ர்க்கு வலி வளாவதனறித் தொலையாதென்பதாம். துவவான் துவவினைச்செ
யயான். (உ)

அசுங். அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான

றஞ்சு மெளியன பகைகக்கு

ங்

இ-ள். அஞ்சு — ஒருவன் அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாநிறகும்,—
அறியான்— அறியவேண்டுமவற்றையறியான்,— அமைவு இலன்—பிறரோடு
பொருத்தமிலன்,— ராகலான்— இவற்றினமேலும் யாவாமாட்டும் இவற்றைமா
லையன்,— பகைக்குத் தஞ்சுமெளியன்—இப்பெற்றியான பகைவார்க்கு மிகவெ
ளியன். எ-று.

தஞ்சுமெளியனென்பன் ஒருபொருட்பனமொழி. இந்நான்கு குற்றமுமுடை
யான பகையினறியுமழியுமாகலின், தஞ்சுமெளியனென்றா. (ங்)

அசுச. நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞானும்

யாங்கனும் யார்க்கு மெளிது.

ச

இ-ள். வெகுளி நீங்கான்—ஒருவன் வெகுளியினீங்கான்,— நிறை இலன்—
அதுவேயன்றித் தான் நிறையுடையனல்லன், — எஞ்ஞானும் யாங்கனும்

யார்க்கும் எளிது—அவனமேறசேறல எககாலததம் எவவிடத்தும் யார்க்கு மெளிது. எ-று.

நிறை மறைபிறரியாமை. வெகுடனமாலையனாகலானும், மறைவெளிப்படுத்தலானும், மேறசெலவாகருக காலமும் இடனும் வலியுமறிந்து சேறலவேண்டாதாயிற்று. இனி இனிதென்றுபாடமோதி அவனபகைமை இனிதென்றுபாபாருமுளா. (ச)

அசுரு. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான பழிநோக்கான் பண்பிலன் பற்றாக்கினிது. (ரு)

இ-ள். வழி நோக்கான்—ஒருவன் நீதிநூலையோதான்,— வாய்ப்பன செய்யான—அது விதித்ததொழிலகளைச் செய்யான,— பழி நோக்கான்—தனக்கு வருமபழியைப் பாரான்,— பண்பு இலன்—தான்பண்புடையனல்லன்,— பற்றாக்கு இனிது—அவனபகைவாக்கு அபபகைமையினிது. எ-று.

தொல்லோரடிப்பட்டு வழங்கிவந்ததாகலான வழியெனறும், தப்பாது பயன்படுத்தலின் வாய்ப்பனவென்றும், இக்குற்றங்களுடையான ருனேயழிதலிற் பற்றாக்கினிதென்றுநகுகிறா. (ரு)

அசுசு. காணுச சினத்தான் கழிபெருநு காமத்தான் பேணுமை பேண்ப படும. சு

இ-ள். காணுச சினத்தான் — தனனையும் பிறரையும் தானறியாமைக்கேது வாகிய வெகுளியையுடையான் யாவன்,— கழி பெருநுகாமத்தான்—மேன்மேல வளராரின்ற மிக்க காமத்தையுடையான யாவன்,—பேணுமை பேண்ப படும— அவரது பகைமை விரும்பிக் கொள்ளப்படும. எ-று.

காணுதசினமென்பது விகாரமாயிற்று. முன்னோனுக்கு யாவரும் பகையாகலானும், ஏனோனுக்குக் காரியந்தோனருமையானும், தாமேயழிவொன்பது பற்றி, இவாபேணுமை பேண்பபடுமென்றா. (சு)

அசுஎ. கொடுதநுந கொளலவேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து மாணுத செயவான் பகை. எ

இ-ள். அடுதது இருந்து மாணுத செயவான் பகை — வினையைத் தொடங்கியிருந்து அதற்கேலாதனசெயவான் பகைமையை—கொடுத்தும் கொளலமன்ற வேண்டும் — சிலபொருளழியக் கொடுத்தாயினுங் கோடல ஒருதலையாகவேண்டும். எ-று.

ஏலாதனமெலியனாயவைத்துத்துணிதலும், வலியனாயவைத்துத் தணிதலும், முதலாயின. அப்பொழுது அதனாசிலபொருளழியினும் பின் பலபொருளைய தற்குலியின்மையின், கொளலவேண்டும்எனவென்றா. இவையாறுபாட்டானும் அது சிறப்புவுகையாற கூறப்பட்டது. (எ)

அசுஅ. குணனிலனாக குற்றம் பலவாயின் மாற்றாக்கினனிலனா மேமாப புடைத்து. அ

இ-ள். குணனிலனாக குற்றம் பலவாயின் இன்ன இலனும்— ஒருவன் குணனெனறுமிலனாக உடைய குற்றம் பலவாயவழி, அவன் துணையிலனும்,

— மர்றரூக்கு ஏமாபு உடைத்து — அவ்விலுதருனே அவனபகைவாக குத துணையாதலையுடைத்து. எ-று.

குணம் இறைமாட்சியுடசொல்லியன். குற்றம் இவ்வதிகாரத்துச் சொல்லியனவும் மறறுமத்தன்மையனவும். துணை சுற்றம், நட்பு, பொருள், படை முதலாயின. பணிகவாககு இவற்றானுளதாம் பயனருளையுளதாமாகவின், ஏமாபுடைத்தென்றா. இலனாயென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் உடையவென வந்த பெய்சொச்சகுறிப்புக் கொண்டது. (அ)

அசுக். செதுவாராகுச் சேணிகவா வினப மறிவிலா
வஞ்சம் பகைவாப பெறின. க

இ-ள். அறிவு இலா அஞ்சம் பகைவாப பெறின—நீதியையறிதலில்லாத அஞ்சம் பகைவாப பெற்றால்,—செதுவார்க்குச் சேனை இனபம் இகவா —அவரைச் செதுவாராகு உயர்ந்தவினபங்கள் நீங்கா. எ-று.

உபாயமறிதலும் அறிந்தாற் செயலுமுடிகுந் திணமையுமில்லாதாரோ பகைவராதல் கூடாமைபிறப்பெனினதும், அவரையறிந்து மேற்சென்றபொழுதே பகையின்மையுஞ் செல்வமும் ஒருங்கேயெய்தலிற் சேனுடையினபங்கள் இகவாவென்றுங்கூறினா. (க)

அஎ0 கலலான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று
மொல்லாணை யொல்லா தொளி க0

இ-ள். கலலான வெகுளும் சிறுபொருள் ஒல்லாணை—நீதிதூலைக் கலலாதானோ பகைத்தலான வரும் எளியபொருளை மேவாதாணை — எஞ்ஞானதும் ஒளி ஒலாது—எஞ்ஞானதும் புகழ் மேவாது. எ-று.

சிறுபொருள் முயற்சி சிறிதாய் பொருள் நீதியியாதாணை வேறல் எளிதாயிருக்கவும் அது மாட்டாதாணை வெற்றியான வரும் புகழ் கூடாதென்பதாம்; ஆகவே, இச்சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயனெய்துகவென்றவாறாயிற்று. இதற்குப் பிறொல்லாம் அதிகாரத்தோடு மாறுதன்மேலும் ஒப்பொருட்டொடாபு படாமலுணர்த்தா. இவைமூன்றுபாட்டானும் அநலினாய் பயன் கூறப்பட்டது.

அ.அ. ம. அதி.— பகைத்திறந்தொரிதல்.

அஃதாவது மாண்பு பகையை ஆக்குதற்குற்றமும், முன் ஆங்கின்ற பகையுள் நட்பாககற்பாலதும், நொதுமலாககற்பாலதும், அவற்றின்கடசெய்வதும், ஏனைக்களைத்தபால்தன்கடசெய்வனவும், களையும் பருவமும், களையாககாற்புரிமீழுகமும் என்று இதிறநங்களை ஆராய்தல். இரட்டிற்மொழிதலென்பதன்ற பகையது திறமும் பகையிடத்தாககுந் திறமுமென விரிக்கப்பட்டன. இவையெல்லாம் மாண்பு பகையவாகவின், இது பகைமாட்சியினபின் வைக்கப்பட்டது.

அஎக. பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டறபாற் றனது. க

இ-ள். பகை என்னும் பண்பு இலதனை — பகையென்று சொல்லப்படுந் திணையுபபதனை — ஒருவன் நகையேயும் வேண்டறபாற்றது அனது — ஒரு

வன் விளையாட்டினகண்ணையாலும் விருமபுதலியறகைத்தனநென்று கூறும் நீதிநூல். எ-று.

மாண்புபகையையாக்கிக்கோடல் எவ்வாற்றானுநதீமையேபயததலிற்பண்பில தெனறும், அதனை விளையாட்டினகண் வேண்டினுஞ் செற்றமே விளைநது மெய்யாமாகவின நகையேயுமென்றும், வேண்டாமை தொல்லையோரது துணி வென்பாரநீதிநூன்மேலவைத்துக்கூறினா. அப்பெயர் அவாய்நிலையானவர்தது.

அளஉ. விலலே ருழவா பகைகொளினுங் கொள்ளறக
சொல்லே ருழவா பகை. ௨

இ-ள். வில் ஏர் உழவா பகை கொளினும்—ஒருவன் விலலை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொண்டானாயினும்—சொல் ஏர் உழவா பகை கொள்ள ற்க — சொல்லை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொள்ளாதொழிக. எ-று.

சொல் ஆகுபெயரான நீதிநூன்மேனினைறது. வீரம முழச்சியெனனும் ஆற்ற ல்களுள் வீரமேயுடையாரோடு பகைகொண்டாற கேடுவருதல் ஒருதலையன்று, வந்ததாயினுந் தனக்கேயாம், ஏனைசூழ்ச்சியுடையாரோடாயிற் றனவழியினு ளளார்க்குந் தப்பாது வருதலின், அது கொள்ளினும் இது கொள்ளறகவென றூர். உமமையான அதுவுமாகாமை பெறுதும். இரண்டுமுடையாரோடு கொள ளலாகாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உருவகவிசேடம். (௨)

அளங். ஏமுற றவரினு மேழை தமியனாய்ப்
பல்லார பகைகொள பவன். ௩

இ-ள். தமியனாய்ப் பல்லார பகை கொள்பவன் — தான் தனியனாய்வைத் துப் பலரோடு பகைகொள்வான்—ஏமுறறவரினும் ஏழை— பித்தறறாரினும் அறிவிலன். எ-று.

தனிமை சுற்றம் நட்புப் படைமுதலியவின்மை. மயக்கத்தால் ஒப்பாராயி னும் ஏமுறறவா அதனாற்றிகெயதாமைமின், தீங்கெயதுதலுமுடைய இவனை அவரினும் ஏழையெனறார். தீங்காவது துணையுளவழியும் வேறல் ஐயமாயிருக்க அஃகின்றியும் பலரோடு பகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு பொருதற்கண் ணும் ஒருங்குபொருதற்கண்ணும் அழிந்தேவிடுதல். இவைமுன்னுபாட்டாலும் பகைகோடற்குற்றம் பொதுவினுஞ் சிறப்பினுக்கூறப்பட்டது. (௩)

அளசு. பகைநட்பாக கொண்டொழுதும் பண்புடை யாளன்
றகைமைக்கட டங்கிற றுலகு. ௪

இ-ள். பகை நட்பாக கொண்டு ஒழுகும் பண்புடையாளன் தகைமைக்கண் — வேண்டியவழிப் பகையை வேறுபடுத்தித் தனக்கு நட்பாகச்செய்துகொ ண்டொழுதும் இயல்பினையுடைய அரசனது பெருமையுள்ளே — தங்கிறறு உலகு— அடங்கிறறு இவவுலகு. எ-று.

வேண்டியவழியென்பது ஆக்கத்தானவர்தது. வேறுபடுத்தல் பகைநிலைமை யினீக்குதல். ஒழுகல் நீதிவழியொழுகல். பெருமை பொருள், படையென இரு வகைத்தாய் ஆற்றல். அதனவழித்தாதற்கு எஞ்ஞானநுநிரிபின்மையின், அத் துணிவுபற்றித் தங்கிறறெனறார். (௪)

அ௭௫. தன்னுனை யின்றும் பகைபிரண்டாம் றுனெருங்
னின்னுணையாக கொள்கவற்றி னென்று. ௫

இ-ள. தன்னுனை இன்று — தனக்குதவுந் துணையோவெனின் இல்லை, — பகை இரண்டு—நலிவுசெய்யும் பகையோவெனின் இரண்டு, — ஒருவன் தான் அவற்றின் ஒன்று இன்னுணையாக கொள்க— அந்நவனமாயநின்றவழி ஒருவனாகிய தான் அப்பகையிரண்டனுட்பொருந்நித்யதொன்றை அப்பொழுதைக்கு இனிய துணையாகச் செயதுகொள்க. எ-று.

பொருந்நித்யது ஏனையதனை வேறறகு ஏற்றது. அப்பொழுது அவ்வெல்லாம் பொழுது. திரிபினறாகச் செய்துகொள்கவென்பாரா, இன்னுணையாவென்றாரா. ஆல்கள் அசை, இவையிரண்டுபாட்டானும் நடப்பாகற்றபாலது கூறப்பட்டது.

அ௭௬. தேறினுந் தேரு விடினு மழிவின்கட

டேருன பகாஅன விடல. ௬

இ-ள. தேறினும் தேருவிடினும்—பகைவனை முன் தெளிநதானுயினுந் தெளிநதிலனாயினும்—அழிவின்களை தேருன பகான விடல—தனக்குப் புறத்தொருவினையாற்றமுவு வநதுழிக் கூடாது நீக்காது இடையேவிட்டு வைக்க.எ-று.

முன்நெளிநதானுயினும் அப்பொழுது கூடாநொழிக்கவென்றது, உள்ளாயநின்று கெடுத்ததனோக்கி. தெளிநதிலனாயினும் அப்பொழுது நீக்காதொழிக்கவென்றது, அவவழிவிற்குத் துணையாதனோக்கி. இதனால் நொதுமலாக்கற்றபாலது கூறப்பட்டது. (௬)

அ௭௭. நோவற்க் நொந்த தறியாககு மேவறக

மென்மை பகைவ ரகத்தது. ௭

இ-ள. நொந்தது அறியாககு நோவறக—நொந்ததனைத் தாமாகவறியாத்நட்டாகக்குத் தன்னோவு சொல்லறக, —மென்மை பகைவரகத்தது மேவறக—வலியின்மை பாதத்திருக்கும் பகைவாமாட்டு அவ்வலியின்மையை மேல்டுக் கொள்ளறக. எ-று.

நோவெனனும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் ஈண்டு அதுசொல்லுதற்கனாயிற்று. பகைவாகட்டவிராவது கூறுவாரா, நட்டாகட்டவிராவதும் உடனகூறினா. இதனால் அவ்விருபகுதிககண்ணுஞ் செயவது கூறப்பட்டது (௭)

அ௭௮. வகையறிநது தற்செயது தற்காபப மாயும்

பகைவாகட் பட்ட செருக்கு. ௮

இ-ள. வகை அறிநது தற்செயது தற்காபப—தான் வினைசெய்யும்வகையை அறிநது அது முடித்தற்கேற்பத் தன்னைப் பெருக்கி மறவி புகாமற்றனனைக்காகக்கவே, — பகைவாகண் பட்ட செருக்கு மாயும் — தனபகைவாமாட்டுளதாய்களிப்புக் கெடும. எ-று.

வகை வலியனாத தானெதிரோ பொருமாறும், மெலியனாய்வளவிற போர்விலக்குமாறும் முதலாயின. பெருக்கல் பொருள படைகளாற் பெருக்கச்செய்தல். களிப்பு இவற்றான் வேறுமெனநெண்ணி மகிழ்நதிருத்தல். இவ்விவற்றுதலறிநது தாமே அடங்குவனொன்பதாம். இதனால் களைதற்பாலதனைகட்செய்வன கூறப்பட்டது. (௮)

அளக. இளைதாக முணமரங் கொலக களையுநர்
கைகொலலுங் காழத்த விடத்து. ௬

இ-ள். முன மரம் இளைதாகக் கொலக — களையவேண்டிவதாய முண்மரத்தை இளைதாய் நிலைமைக்கட்களை, — காழத்தவிடத்துக் களையுநர் கைகொலலும்—அன்றியே முதிர்ந்த நிலைமைக்கட்களையலுற்ற களைவாக்கையினை அதுதான் களையும். எ-று.

களையப்படுவதாய தம்பகையை அது மெலிதாயகாலத்தே களைக அன்றியே வலிதாயகாலத்துக் களையலுற்றதமமை அதுதான் களையுமென்பது தோன்ற நின்றமையின, இது பிந்துமொழிதல். இத்தொகையும்பருவங்கூறப்பட்டது.

அஅ0. உயிர்ப்ப வுளரலலா மன்ற செயிரப்பவா
செமமல சிதைக்கலா தா. ௧0

இ-ள் செயிரப்பவா செமமல சிதைக்கலாதா— தமமொடு பகைப்பாரது தருக்கினைக் கெடுக்கலாயிருக்க இகழ்ச்சியான அது செய்யாதவரசா — உயிர்ப்ப உளரலலா மன்ற—பின் உயிரக்குமாததிரத்கிறகும உளரலலா ஒருதலையாக. எ-று.

அவா வலியராயத தம்மைக் களைதல் ஒருதலையாகலின், இறந்தானோயாவ னென்பதாம். அவருயிரத்த துணையானே தாயிறப்பொன்னுமமையும். இத்தொகையாவழிப்படுமிகுக்குக் கூறப்பட்டது. (௧0)

அகம் அதி.—உட்பகை.

அஃதாவது புறப்பகைக்கு இடஞாக்கிக் கொடுத்தது அதுவெல்லுநதுணையும் உள்ளாயதிறகும பகை. இதுவும், களையப்படுவதன்பாலதாகலின், பகைத்திறந்தெரிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அஅ௧. நிழல நீரு மினனா வினனா தமாநீரு
மினனாவா மினனா செயின. ௧

இ-ள். நிழல் நீரும இனனா வினனா— ஒருவனுக்கு அனுபவிக்கவேண்டியனவாய நிழலும் நீரும முன் இனியவேனும் பின் நோய்செய்வன இனனாவா — தமா நீரும இனனாசெயின இனனாவா— அதுபோலத் தருவனாவனவாய தமரியலபுகளும் முன் இனியவேனும் பின் இனனாசெய்வனவாம். எ-று.

நோய் பெருங்கால, பெருவயிறு முதலாயின. தமனொன்றதனால் உட்பகையாதற்குரியராய ஞாதியனென்பதிக. இனனாசெயல் முன்வெளிப்படாமைநின்ற துணைபெற்றவழிக் கெடுத்தல். (௧)

அஅ௨. வாள்போல பகைவரை யஞ்சறக வஞ்சக
கேள்போல பகைவா தொடாபு. ௨

இ-ள். வாள்போல பகைவரை அஞ்சறக—வாள்போல எறிதுமென்று வெளிப்பட்டுநிறகும பகைவரை அஞ்சாதொழிக, —கேள்போல பகைவா தொடாபு அஞ்சுக—அவ்வனம் நிலலாது கேள்போல மறைநதுநிறகும பகைவாரடப்பினை அஞ்சுக. எ-று.

முன்னையறிந்து காக்கப்படுதலான அஞ்சறகவெனலும், அங்ஙனம் அறியவும் காக்கவும்படாமையிற் கெடுதல் ஒருதலையெனப்பதுபற்றி அஞ்சகவெனறுநகறினா. பின்செய்யும் பகையினுங்கொடிதாக்கலானும், காக்குங்காலம் அதுவாக்கலானும், அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவாதொடாபாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் உட்பகை ஆதாதெனப்பது கூறப்பட்டது. (உ)

அஅக. உட்பகை யஞ்சித்தற காக்க வுலைவிடத்து

மட்பகையின் மாணத் தெறும்.

கூ

இ-ள். உட்பகை அஞ்சித் தறகாக்க—உட்பகையாயினாயஞ்சித் தனனைக் காத்துக்கொண்டொழுகுக்,—உலைவிடத்து மட்பகையின் மாணத் தெறும்—அங்ஙனமொழுகாதவழித் தனக்கோராதளாச்சி வரதவிடத்துக் குயவன் மட்கலததையறுக்குவகருவிபோல் அவா தப்பாமற்கெடுப்பா. எ-று.

காததல் அவரணைபாமலும் அவாககுடம்படாமலும் பரிகரித்தல். மணனை பபுகுக்குவகருவி மட்பகையெனப்பட்டது. பகைமை தோன்றாமல் உள்ளாயிருந்தே கீழறுத்தலின், கெடுதல் தப்பாதெனப்பாம். (கூ)

அஅச. மனமாண வுட்பகை தோன்றி னினமாண

வேதம் பலவுந தரும.

ச

இ-ள். மனம் மாண உட்பகை தோன்றின—புறநதிருதியதுபோன்று அகநதிருந்தாத உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின,— இனம் மாண ஏதம் பலவும் தரும—அஃது அவனுக்குச் சுற்றம் வயமாகாமைக்கேதுவாகிய குற்றம்பலவற்றையுங்கொடுக்கும். எ-று.

அவை சுற்றத்தாரை உள்ளாயின்று வேறுபடுத்தலும், அதனால் அவாவேறுபட்டவழித் தானேற்றமுமையும், பின் அவற்றை விளைவனவுமாம். (ச)

அஅரு. உறனமுறையா னுட்பகை தோன்றி னிறனமுறையா

னேதம் பலவுந தரும.

ரு

இ-ள். உறல் முறையான உட்பகை தோன்றின—புறத்து உறவுமுறைத்தனமையோடு கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின,— இறல் முறையான ஏதம் பலவும் தரும—அஃது அவனுக்கு இறத்தனமுறையோடு கூடிய குற்றம்பலவற்றையுங்கொடுக்கும். எ-று.

அவை புறப்பகைத் துணையாய நின்றே அது தோன்றாமற் கோறனமுதலியவஞ்சனை செயதலும், அமைச்சாமுதலிய உறுப்புக்களைத் தேயத்தலும் முதலாயின. (ரு)

அஅசு. ஒன்றாமை யொன்றியார் கடபடி னெஞ்ஞான்றும்

பொன்றாமை யொன்ற லரிது.

கூ

இ-ள். ஒன்றாமை ஒன்றியாக்கண படின — பகைமை தனக்குள்ளாயினா மாட்டே பிறக்குமாயின, — பொன்றாமை ஒன்றல் எஞ்ஞான்றும் அரிது—அரசனுக்கு இறவாமை கூடுதல் எஞ்ஞான்றும்மிது. எ-று.

பொருள் படை முதலிய உறுப்புக்களாற்பெரியயுகாலத்துமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றா, இவைநான்குபாட்டானும் அதற்றைநகரு வருநதிங்கு கூறப்பட்டது. (கூ)

அஅஎ. செப்பின் புணாச்சிபோற கூடினுங் கூடாதே

புட்பகை புறற குடி.

எ

இ-ள். செப்பின் புணாச்சிபோல கூடினும்—செப்பினது புணாச்சிபோலப் புறத்து வேற்றுமை தெரியாமற் கூடினாராயினும், — உட்பகை உறற குடி கூடாது—உட்பகை உண்டாயகுடியிலுள்ளார அகத்துத் தம்முட்கூடா. எ-று.

செப்பினதுபுணாச்சி செப்பு மூடியோடு புணாந்த புணாச்சி. உட்பகையான மனம் வேறுபட்டமையிற் புறப்பகை பெற்றுழி வீற்றுவிற்றுவொன்பதாம். குடிகூடாதென்பதனை நாரி வந்தென்பதுபோலக் கொள்க. உட்பகை தானு றறகுடியோடு கூடாதென்றும் உட்பகையுண்டாயகுடி அப்பகையோடு கூடாதென்றும் உணர்ப்பாருமுளா. (எ)

அஅஅ. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு

துட்பகை புறற குடி.

அ

இ-ள் உட்பகை உறற குடி—முன் வளாந்துவந்தாயினும் உட்பகையுண்டாய குடி—அரம் பொருத பொன் போலப் பொருது உரம் தேயும்—அரத் தாற்பொரப்பட்ட இரும்புபோல அதனைப்பொரப்பட்டு வலிதேயும். எ-று.

பொருதென்னுஞ்செயப்பாட்டிவினையெச்சம் தேயுமென்னும் வினையொரு டது. அஃது, உரத்தினொழியலாயினும்குடிமேலேறுதலின், வினைமுதல்வினையாயிற்று. காரியஞ்செயவதுபோன்று பொருத்தி மெல்லமெல்லப் பிரிவித்தலான், வலி தேயுதலிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவன்குடிக்கு வருந்திக்கு கூறப்பட்டது. (அ)

அஅக. எடபக வன்ன சிறுமைததே யாயினு

முட்பகை புள்ளதாங் கேடு.

க

இ-ள். உட்பகை எடபகவு அன்ன சிறுமைததே ஆயினும்—அரசனது உட்பகை அவன்பெருமையை நோக்க எள்ளினபிளவையொத்த சிறுமையுடைத்தேயாயினும்,—கேடு உள்ளதாம்—பெருமையெல்லாம் அழியவருங்கேடு அதனகத்ததாம். எ-று.

எத்துணையும்பெரிதாய்கேடு தனக்கெல்லவருந்துணையும் எத்துணையுஞ்சிறிதாய் உட்பகையுள்ளேயடங்கியிருந்து வந்தால் வெளிப்பட்டுநிற்குமென்பதாம். இதனால் அது சிறிதென்று இகழ்ப்படாதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

அக0. உடம்பா டிலாதவா வாழ்க்கை குடங்கருட

பாம்போ டெனுறைந் தற்று.

க0

இ-ள். உடம்பாடு இலாதவா வாழ்க்கை—மனப்பொருத்தமில்லாதாரோடு கூட ஒருவன் வாழும்வாழ்க்கை—குடங்கருள பாம்போடு உண் உறைந்தற்று—ஒருகுடிவுள்ளே பாம்போடுகூட உறைந்தாற்போலும். எ-று.

குடங்கமென்னும் வடசொற்றிரிந்துகின்றது. இடச்சிறுமையானும் பயிற் சியானும் பாம்பாறகோட்படல் ஒருதலையாம், ஆகவே, அவவுவமையால் அவனுயிர்க்கு இறுதி வருதல் ஒருதலையென்பது பெற்றும். இதனை கண்ணோடாதவரைக் கடிக்கவென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

கூ0 ம அதி.— பெரியாராப்பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியாராயினா அவமதித்த ஒருகாமை. இரட்டுறமொழி தலென்பதனா பெரியாரொன்பது ஆற்றலாற்பெரியாராய வேந்தாமேலும் தவ ததாற்பெரியாராய முனிவாமேலும் நின்றது. மேற்சொல்லாது எஞ்சிநின்றதா கலின், இது வெகுளியான வருவனவற்றதிறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

அசுக. ஆற்றுவா ராற்ற ஷிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை. க

இ-ள். ஆற்றுவா ஆற்றல இகழாமை—எதித்துக்கொண்டன யாவும் முடிக கவலலாருடைய ஆற்றலகளை அவமதிதாமை — போற்றுவா போற்றலுள் எல்லாம் தலை— தங்கடங்குவாராமற்காப்பரா செய்யுங்காவலகனெல்லாவற் றினும் மிக்கது. எ-று.

ஆற்றலென்பது பெருமை, அறிவு, முயற்சியெனனும் மூன்றனமேலும் நிற றலிற சாதியொருமை. இகழ்ந்தவழிக களையவல்லாரொன்பது தோன்ற ஆற்று வாரொன்றும், அரண், படை, பொருள், நட்பு முதலிய பிற்காவலகள் அவரா னழியுமாகலின் அவவிகழாமையைத் தலையாயகாவலென்றுங்கூறினா. பொது வகையால் அவவிருத்திரத்தாராயும் பிழையாமையது சிறப்பு இதனாகூறப்ப ட்டது. (க)

அசுக௨. பெரியாராப் பேணு தொழுகிற பெரியாராற்
பேரா விடுமபை தரும். ௨

இ-ள். பெரியாராப் பேணாது ஒழுகின— ஆற்றலகளாற்பெரியாராயினா வேந்தா நன்குமதியாது அவமதித்து ஒழுகுவாராயின,—பெரியாரால் பேரா இடுமபை தரும்—அவ்வொழுகும் அப்பெரியாரால் அவாக்கு எஞ்ஞான்றும் நீங்காத துன்பங்களைக் கொடுக்கும். எ-று.

அத்துன்பங்களாவன இருமையினும் இடையறாது வரும மூவகைத்துன்ப ன்களுமாம். அவையெல்லாந் தாமே செய்துகொள்கின்றனொன்பது தோன்ற, ஒழுகாததை வினைமுதலாகவியும்பெரியாராக கருவியாகவியுங்கூறினார். பொது வகையால் அவரைப் பிழைத்தற்குற்றம் இதனாகூறப்பட்டது. இனிச்சிறப்பு வகையாற்கூறுப. (௨)

அசுக௩. கெடலவேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
தாறு பவாக ணிமுககு. ௩

இ-ள். அடல் வேண்டின ஆற்றுபவாகண் இமுககு— வேற்றுவேந்தாக்க் கோறல்வேண்டியவழி அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேந்தாமாட்டுப் பிழையினை— கெடல் வேண்டின கேளாது செய்க— தான கெடுதலவேண் டினானாயின ஒருவன நீதிதூலைக் கடந்துசெய்க. எ-று.

அப்பெரியாராக “காலனாங் காலம் பாரக்கும் பாராது — வேலி ன்நிதானை விழுமியோர தோலைய—வேண்டிடத் தடேம் வெலபோர வேந்தா” என்றா பிற்கும். நீதிதூல் செயலாகாதெனறுகூறலின், கேளாதெனார். (௩)

அசுக௪. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றா லாற்றுவார்க்
காற்றாது ரின்னா செயல. ௪

இ-ள். ஆற்றுவாக்கு ஆற்றாதார் இன்ன செயல்—மூலகையாற்றலுமுடையாராக அலையிலலாதார் தாம் முற்பட்டு இன்னதவற்றைச் செய்தல்—கூறத்தக்க கையால் விளித்தற்று—தானேயும் வரற்பாலனாய் கூறறுவனை அதற்கு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தாலொக்கும். எ-று.

கையால் விளித்தல் இகழ்ச்சிக்குறிப்பிற்று. தாமேயும் உயிரமுதலிய கோடற்குரியாரை அதற்குமுன்னே விரைந்து தம்மேல் வருவித்துக்கொள்வாரா இறப்பினது உண்மையும் அண்மையும்கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் வேறதாப்பிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (ச)

அகநு. யாண்டுசென நியாண்டு முளராகார வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட டவா. (ரு)

இ-ள். வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவா—பகைவாக்கு வெய்தாய் வலியினையுடைய வேந்தனாசெறப்பட்ட அரசர்—யாண்டுசென்று யாண்டும உளராகார—அவனைத் தப்பி ழுகேபோயுளராவா, ஓரிடத்தும் உளராகார. எ-று.

இடைவரத சொற்கள் அவாயநிலையான வந்தன. வெந்துப்பின் வேந்தாகலால் தந்நிலம் விட்டுப்போயவாக்கு இடங்கொடுப்பாரிலலை, உளராயின இவா இனியாகாரொன்பது நோக்கி அவனோடு நடபுககோடறப்பொருட்டிம் தாமே வந்தெய்திய அவருடைமையை வெளவுதற்பொருட்டிங்கொலவா, அனறெனின உடனேயழிவொன்பன நோக்கி, யாண்டுசென்றியாண்டுமுளராகாரொன்றா. இதனால் அக்குற்றமுடையார் அருமையுடைய அரசன் சோந்தும் உயயாரொன்பது கூறப்பட்டது. (ரு)

அகநு. எரியால் சுடப்படினும் முயவுண்டா முயயார
பெரியாரா பிழைத்தொழுகு வார. கூ

இ-ள். எரியால் சுடப்படினும் உயவு உண்டாம்—காட்டிடைச சென்றானெருவன் ஆண்டைத் தீயாறசுடப்பட்டானாயினும் ஒருவாற்றான் உயிருயதல்கூடும், —பெரியாரா பிழைத்து ஒழுகுவார உயயார—தவத்தாற பெரியாராப்பிழைத்து ஒழுகுவார எவவாற்றானும் உயிருயயார. எ-று.

தீ முன் உடம்பினைக் கதவி அதுவழியாக உயிரமேறசேறலின இடையே உய்யவும்கூடும், அருந்தவாவெகுளி அனனதனறித தானிற்பது கணமாய் அதற்குள்ளே யாவர்க்குங் காததலரிதாகலின், அது கூடாதாகலான அதற்கேதுவாய் பிழை செய்யறகவென்பதாம். (கூ)

அகநு. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னாந்
தகைமாண்ட தக்கார செறிந். எ

இ-ள். தகை மாண்ட தக்கார செறிந் — சாபவருள்கட்கேதுவாய் பெருமை மாட்சிமைப்பட்ட அருந்தவா அரசனை வெகுள்வராயின, —வகை மாண்டவாழ்க்கையும் வான்பொருளும் எனனும்—உறுப்பழகுபெற்ற அவனரசாட்சியும் ஈட்டிவைத்த பெரும்பொருளும் எனபட்டுவிடும். எ-று.

உறுப்பு அமைச்சு, நாடு, அரசன், படைபெனவிவை. செறினென்பது அவர் செருமை தோன்ற நின்றது. இவ்வெச்சத்தான முன் வருவனவற்றிற்கும்

இஃதொக்கும். அரசா தஞ்செல்வக்களிப்பான் அருந்தவாமாட்டிப் பிழை செய வராயின, அச்செலவம் அவர் வெகுளித்தியான ஒருகணத்துள்ளே வெந்துவிடு மெனபதாம். (எ)

அகூஅ. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற குடியொடு
நின்றனனா மாயவா நிலத்து. அ

இ-ள். குன்று அனனா குன்ற மதிப்பின்— குன்றத்தைப்பொக்கும் அருந்த வா கெடநினைப்பாராயின, —நிலத்து நின்று அனனா குடியொடு மாயவா— அப்பொழுதே இந்நிலத்து நிலைபெற்றறபோலுஞ்செலவா தங்குடியொடும் மா பவா. எ-று.

வெயில மழை முதலிய பொறுத்தலுஞ் சலியாமையும் உள்ளிட்ட குணங்க ளுடைமையின், குன்றனனானொன்றா “மல்லன் மலையினைய மாதவா” என்றா பிறரும். நிலைபெற்றறபோறலாவது இறப்பப்பெரியராகலின் இவாககு எஞ்ஞா ன்றும் அழிவிலையென்று கண்டாராகருதப்பட்டல். (அ)

அகூகூ. ஏந்திய கொளகையார சிறி னிடைமுறிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். கூ

இ-ள். ஏந்திய கொளகையார சிறின்—காததற்கருமையான உயர்ந்த விரத ங்களை உடையார வெஞ்ஞவராயின, — வேந்தனும் இடை வேந்து முறிந்து கெடும்—அவராதறலான இந்நிறனும் இடையே தன்பதம் இழந்தகெடும். எ-று.

“வேந்தன் மெய தீமபுன் லுலகமும்” என்றா பிறரும். நகுடனென்பான் இந்நிறன்பதம்பெற்றுச் செலகின்ற காலத்துப் பெற்ற களிப்புமிருதியான அக ததியன் வெஞ்ஞவதோபிழைசெய அதனாசாபமெய்தி அப்பதம் இடையே இழந்தானென்பதனையுட்கொண்டு, இவ்வாறு கூறினா. இவைவான்குபாட்டா ளும் முனிவரைப் பிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ00. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முயயார
சிறந்தமைந்த சீரார செறின. க0

இ-ள். சிறந்து அமைந்த சீரார கெறின—கழியமிகக் தவத்தினையுடையார வெஞ்ஞவராயின, —இறந்து அமைந்த சார்பு உடையாராயினும் உயயார—அவ ரானவெஞ்ஞப்பட்டார கழியப்பெரியசார்பு உடையாராயினும், அதுபற்றி உயய மாட்டார. எ-று.

சார்பு அரண், படை, பொருள், நடபெனவிவை. அவையெல்லாம் வெகு ணடவரது ஆற்றலாற்றிரிபுரம்போல அழிந்துவிடுமாக்கலின், உயயாரொன்றா. சீருடையது சீரெனப்பட்டது. இதனால் அக்குற்றமுடையார சார்புபற்றியும் உயயாரொன்பது கூறப்பட்டது. (க0)

சூக ம் அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தான வருவன நேரோ பகையல்லவாயினும் ஆகக்ஞ்சிதைத் தல் அழிவுத்தலைத்தருதலென்னுந் தொழில்களாற பகையோடொத்தலிற பகை பபாறப்படுவனவாமாகலான, அவற்றைப் பகைப்பகுதியிதிருதிககடகூறுவான் றெடங்கி, முதற்கட்பெண்வழிச்சேறல் கூறுகின்றா. அஃதாவது தன்வழி யொழுகப்பாலளாய இல்லாளவழியே தான் ஒழுகுதல்.

கூக ம அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

கூ0க. மனைவிழைவாரா மாண்பய னெயதார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப பொருளு மது. க

இ-ள். மனை விழைவாரா மாண் பயன எயதார்—இன்பங்காரணமாகத் தம் மனையாளை விழைந்து அவடன்மையராய் ஒழுகுவாரா தமக்கு இனையுணையாய் அறத்தினையெய்தார், — வினை விழைவாரா வேண்டாப பொருளும் அது— இனிப் பொருளசெய்தலைமுயலவாரா அதற்கிடையீடுவது இகழும்பொருளும் அவ்வினபம். எ-று.

மனையும் விழைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ்வினபம் அவடன்மையரா தற்கு ஏதுவாய்வினபம். அஃது அவளாற்பயமுயவறத்தினும் அவவறத்திற்குந் தனக்கும் ஏதுவாய் பொருளினுஞ்செல்லவிடாமையின், விடறபாறறெனபதாம்.

கூ0உ. பேணுது பெண்விழைவா னாககம் பெரியதோ
நாணை நாணுத் தரும். உ

இ-ள். பேணுது பெண் விழைவான ஆககம்—தன்னுணமையை விட்டு மனையாளது பெண்மையை விழைவான எய்திநின்ற செல்வம்— பெரியது ஓர் நாண ஆக நாணுத் தரும்— இவவுலகத்து ஆண்பாலாகக்கெல்லாம் பெரிய தோநாணுண்டாகத் தனக்கும் நாணுதலைக் கொடுக்கும். எ-று.

எய்திநின்றதாயிற்று, படைக்கும் ஆற்றலிலனாகலின். அச்செல்வத்தால் நத லுந் துயத்தலும் முதலிய பயன்கொள்வான அவளாகலின், அவ்வாண்மைச் செய்கை அவள்கண்ணதாயிறென்று ஆண்பாலாயாவரும் நாண அத்நூற னுணைமையினமை அறிந்த பின் தானும் நாணுமென்பதுநோக்கிப் பெரிய தோநாணை நாணுத்தருமென்றோ. இவையிரண்டுபாட்டானும் மனைவிழைதற் குற்றங்கூறப்பட்டது. (உ)

கூ0ங். இல்லாள்கட டாழநத வியலபின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணுணுத் தரும். ங்

இ-ள். இல்லாள்கண் தாழநத இயல்பு இன்மை—ஒருவன் இல்லாண்மாட் டித் தாழத்தற்கு ஏதுவாய் அச்சம் — நல்லாருள் நாணு எஞ்ஞானறும் தரும் —அஃதிலராய் நல்லாரிடைச் செல்லுங்கால நாணுதலை அவனுக்கு எக்காலத் துங்கொடுக்கும். எ-று.

அவடான அஞ்சி ஒழுகுதல் இயல்பாகலின், அவனையஞ்சுதல் இயல்பின்மையாயிற்று. அங்ஙனமஞ்சியொழுதுதலின், அவனை நியமிப்பாரில்லையாம், ஆகவே, எல்லாக்குற்றமும் வினையுமென்பது நோக்கி, எஞ்ஞானறும் நாணுத்தருமென்றோ. (ங்)

கூ0ச. மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த லீன்று. ச

இ-ள். மனையாளை அஞ்சும் மறுமை இல்லாண்—தன்மனையாளையஞ்சி ஒழுகுந் த மறுமைப்பயனிலலாதானுக்கு— வினை ஆணமை வீறு எய்தல் இன்று — வினையை ஆளுநதன்மை உண்டாயவழியும் நல்லோராகொண்டாடப்படாது. எ-று.

உண்டாயவழியுமென்பது அவாயநிலையான வந்தது. இல்லறஞ்செய்தற்குரிய நன்மையினமையின் மறுமையிலானெனந்நம, வினையயாளுநதன்மை தன்மையிலலாத அவனான முடிவுபோகாமையின் வீறையதலினறெனது நுகுறினா. (சு)

கூ0டு. இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற நெஞ்ஞான்று
நல்லாககு நல்ல செயல. (டு)

இ-ள். இல்லாளை அஞ்சுவான்—தன்மையாளையஞ்சுவான் — நல்லாக்கு நல்ல செயல் எஞ்ஞான்றும் அஞ்சும்— தானதேடிய பொருளேயாயிதும் அத னால் நல்லாககு நல்லனசெய்தலை எஞ்ஞான்றும் அஞ்சாநிற்கும். எ-று.

நல்லா தேவா, அருந்தவா, சானரோ, இருமுதுகுரவா முதலாயினாரும் நலவிருந்தினரும். நல்லனசெய்தல் அவாவிருமபுவன் கொடுத்தல். அது செய்யவேண்டும் நாள்களினுமென்பாரா, எஞ்ஞான்றுமெனரா. “இல்லாளை யஞ்சி விருந்தினமுதலு கொன்ற நெஞ்சிற—புல்லாளனாகு”* எனரா பிறரும். (டு)

கூ0சு. இமையாரின் வாழினும் பாடிவலோ யிலுலா
எமையாராதோ ளஞ்சு பவா. (சு)

இ-ள். இல்லாள அமை ஆர தோள அஞ்சுபவா—தமமில்லாளுடைய வேய போலுநதோளின் அஞ்சுவா, —இமைபாரின் வாழினும் பாடி இலா— வீரத தாறறுதகமெயதிய அமராபோல இவவுலகத்து வாழநதாராயினும், ஆண்மை யிலா. எ-று.

அமராபோலவாழதலாவது பகைத்த வீரா தோள்களையெல்லாம் வேறலான நன்குமதிக்கப்பட்டு வாழ்தல். அது கூடாமையின், வாழினுமெனரா. அமை யாராதோளெனவே, அஞ்சுதற்காரணத்தது எண்மை கூறியவாறு. வீராத்தோள களை வென்றாராயினும் இல்லாடோள்களை அஞ்சுவா ஆண்மையிலொன்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் அவளையஞ்சுதற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (சு)

கூ0எ. பெண்ணேவல செயதொழுகு மாண்மையி னுணுடைப
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து. (எ)

இ-ள். பெண் ஏவல செய்து ஒழுகும் ஆண்மையின்—நாணினித தன்னி லலாளு ஏவற்றொழிசை செய்து திரிகின்றவனது ஆண்டனமையின்—நாண் உடைப பெண்ணே பெருமை உடைத்து—நாணியுடைய அவள பெண்டன மையே மேம்பாடுடைத்து. எ-று.†

நாணுடைப்பெண்ணென வேண்டாது கூறியது அவளேவலசெய்வானது நாணினமை முடித்தற்காதலின், அமமறுதலைத்தொழில் வருவிககப்பட்டது.

* சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், உகஎ.— இல்லாளை யஞ்சி விருந தினமுதலு கொன்ற நெஞ்சிற—புல்லாள னாகு மறந்தோறகி லென்பபு கைநது —விலலா ளுமுவம் பிளந்தட்டி வெகுணடு நோக்கிக— கொலயாளை யுநதிக் குடைமேலுமோர் கோடுரு ந்ததான்.

† பெண்மை ஆண்மைக்குப் பொருள கப்புலனாகிய அமைதித்தன்மை ஆளுநதன்மை எனபா நச்சினாகுகினியா.

ஏவல் துக்குபெயர். இதுதிக்கப்பெண்ணென்பதூஉம் அது. ஏவல்செயவிததுக் கோடறசிற்செய்தோனப பெண்ணேயெனப் பிரித்தார். (எ)

கூ0அ. நட்டார் குறைமுடியார நன்றறறா நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுகு பவா. அ

இ-ள். நன்னுதலாள் பெட்டாங்கு ஒழுகுபவா—தாம் வேண்டியவாறணித தம்மணையாள வேண்டியவாறு ஒழுகுவா—நட்டார் குறை முடியார்— தம் மொடு நட்டிசெய்தார் உற்ற குறை முடிக்கமாட்டார், —நன்று ஆற்றார்— அதுவேயென்றி மறுமைக்குத் துணையாய் அறஞ்செய்யவுமாட்டார். எ-று.

நன்னுதலாளென்பதனை “அமையாதோள்” எனபுழிப்போலக் கொள்க. அவடானே அறிந்த ஏவலும் பொருள்கொடுத்தலுங்கூடாமையின், இருமை க்கும் வேண்டிவன செய்யமாட்டானென்பதாம். (அ)

கூ0கூ. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செயவாக்க ணில. கூ

இ-ள். அறவினையும்—அறச்செயலும்—ஆனற பொருளும்—அது முடித்த தற்கு ஏதுவாய் பொருட்செயலும்—பிற வினையும் — அவவிண்ணின் வேறாய் இன்பச்செயல்களும்—பெண் ஏவல் செயவாக்கண இல்—தம்மணையாள ஏவல் செயவாாமாட்டி உளவாகா. எ-று.

புலன்களைநதாகலின், பிறவினையெனப் பன்மையாபிற்று. அவைநோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்கள் முன்னையொழிந்ததாகக்குத் தலைமை அவள கண்ணதாகலின், பின் அவைதாமும் இலவாயினவென்பது தோன்ற, அவற் றைப் பிரித்துக்கூறினா. இவைமுன்னுபாட்டானும் அவளேவல்செய்தற்குற் றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ00. எண்ணேர்ந்த நெஞ்சுத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
பெண்ணோநதாம் பேதைமை யில. கூ0

இ-ள். எண் சோந்த நெஞ்சுத்து இடன உடையார்க்கு— கரும்சூழ்ச்சிக் கட்டென்ற நெஞ்சுத்தினையும் அதனியை செலவததனையும் உடையாராய் வேந தார்க்கு—பெண் சோந்து ஆம் பேதைமை எஞ்ஞான்றும் இல்—மனையானைச் சேர்தலான வினையும் பேதைமை எக்காலத்தும் உண்டாகாது. எ-று.

“இடனிலபருவத்தம்” எனவும் “இடனினறியிரந்தோர்க்கு” எனவும் வர தமையான், இடனென்பது அப்பொருட்டாதலிக. இளைமைக்காலத்தமென பா, எஞ்ஞான்றுமென்றார். அப்பேதைமையாவது மேற்சொல்லிய விழை தல், அஞ்சல், ஏவல்செய்தலெனவும் முன்றற்குங்காரணமாயது. எதிமறை முகத்தான அம்முனறும் இதனாற்றெகுத்தது கூறப்பட்டன. (கூ0)

கூஉ ம அதி. — வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது தநலம் விலைகொடுப்பார் யாவாக்கும் விற்பதல்லது அது தற்கு ஆவார் ஆகாதானெனும் வரைவிலாத மகளிரது இயல்பு, ஆதலால் தம் கஞரிய மகளிரான வருங்குற்றத்தினபின் வைக்கப்பட்டது.

கூகக. அன்பின் விழையார் பொருளவிழையு மாய்தொடியா
ரின்கொ விழுகுத தரும். க

இ-ள். அன்பின் விழையார் பொருள விழையும் ஆய தொடியார்—ஒருவனை அன்புபற்றி விழையாது பொருள்பற்றி விழையும் மகளிரா—இன சொல் இழுக்குத் தரும்—அது கையுறுநதனையும் தாம் அன்புபற்றி விழைந்தாராகச்சொல்லும் இனிப்பசொல் அவனுக்குப் பின் இன்னுமையைப் பயக்கும். எ-று.

பொருளென்புறி இன விகாரததாற்றெக்கது. ஆயந்ததொடியினையுடையா னொன்றதனாலும், இனியசொல்லென்றதனாலும், அவாகருவி கூறப்பட்டது. அச் சொல் அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வறுமை பயத்தலின், அது கொள்ளற்கவென்பதாம். (க)

கூகஉ. பயனறுக்கிப் பண்புகாகும் பண்பின் மகளிரா
நயன்றுக்கி நள்ளா விடல். உ

இ-ள். பயன் னுக்கிப் பண்பு உகாகும் பண்பு இல் மகளிரா—ஒருவனுக்கு உள்ளபொருளை அளந்தறிந்து அஃதெய்துநதனையும் தம்பண்புடைமை சொல்லும் பண்பிலலாத் மகளிரது—நயன் னுக்கி நள்ளா விடல்—ஒழுக்கலாற்றினை ஆராயந்தறிந்து அவரைப் பொருந்தாது விடுக. எ-று.

பண்பு சொல்லின்கணலலது தங்கட்கிடவாமை தோன்றப் பண்பினமகளி னொன்றும், அவாகு அது சாதிதரும்மாதல் தூலானேயன்றி அவாசெயலா னுமறிந்தென்பார் நயனறுக்கியென்றும், அவவறிவு அவரை விடுத்தற்கு உபாயமென்பது தோன்றப் பின் நள்ளாவிடலென்றுங்கூறினார். (உ)

கூகங். பொருட்பெண்டிர் பொயமமை முயக்க மிருட்டறையி
லேதில் பிணந்தழீஇ யறறு. ங்

இ-ள். பொருட்பெண்டிர் பொயமமை முயக்கம்—கொடுப்பாரை விரும பாத பொருளையே விருமபும பொதுமகளிரது பொயமமையையுடைய முயக்கம்—இருட்டு அறையில் ஏதில் பிணம் சழீஇயறறு—பிணமெடுப்பார் இருட்டறைக்கண்ணே முன்னறியாத பிணத்தைத் தழுவிற்றபோலும். எ-று.

பொருட்குமுயங்கும் மகளிர கருத்துஞ்செயலும் ஆராயாது சாதியும் பருவமும் ஒவ்வாதனை முயங்குங்கால அவாகுறிப்புக கூலிக்குப் பிணமெடுப்பார் காணப்படாததோரிடத்தின்கண் இயைபிலலாததோரபிணத்தை எடுக்குங்கால் அவாகுறிப்போடொக்குமெனவே, அகத்தால் அருவராநின்றும் பொருளைக் கிப் புறத்தாற்றமுடிவா அதனையொழிகவென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவாசொல்லும் செயலும் பொயயென்பது கூறப்பட்டது. (ங்)

கூகசு. பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவா. ச

இ-ள். பொருட்பொருளார் புன்னலம்—இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து பொருளாகிய பொருளையே விருமபும மகளிரது புலியநலத்தை—அருட்பொருள் ஆயும் அறிவினவர் தோயார்—அருளோடு கூடியபொருளை ஆராய நதசெய்யும் அறிவினையுடையார் தீண்டார். எ-று.

அறமுதலியநான்கும் பொருளெனப்படுதலின், பொருட்பொருள் அருட் பொருளென விசேடித்தாரா, புனமை இழிந்ததாகவே உரித்தாதல். தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவாமெய்நலம் மறுதலையாகலின், தோயாரொன்பதாம். (ச)

கூகரு. பொதுநலத்தார புன்னலந தோயார மதிநலத்தின் மாண்ட வறிவினவா. ரு

இ-ள். மதி நலத்தின் மாண்ட அறிவினவா— இயற்கையாகிய மதிநலம் யான மாட்சிமைப்பட்ட செயற்கையறிவினையுடையாரா— பொது நலத்தார புன்னலம் தோயாரா— பொருள்கொடுப்பாக்கெல்லாம் பொதுவாய் ஆகையினையுடைய மகளிரது புலவியநலத்தைத் தீண்டா. எ-று.

மதிநலம் முறப்பிறப்புகளற்றசெய்த நலவினையுடைய மனத்தெளிவுடைத்தாதல். அதனானதிக கலவியறிவு மாட்சிமைப்பட்டாமையின் மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவொன்றும், அவவறிவுடையாருக்கு அவராய்வு பொய்யமையும் மெய்நலத்தது பொதுமையும் விளங்கித் தோன்றலின் தோயாரொன்றுங்கூறினா. (ரு)

கூகசு. தநலம் பாரிப்பார தோயார தகைசெருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார தோள. சு

இ-ள். தகை செருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார தோள — ஆடல், பாடல், அழகென்பவற்றை களித்துத் தம்புலல்ப நலத்தை விலைகொடுப்பார யாவா மாட்டும் பரப்பும் மகளிர்தோளின்—தம் நலம் பாரிப்பார தோயாரா—அறிவொழுகங்களானாய் தம்புகழை உலகத்துப் பரப்புதற்குரிய உயர்ந்தோர்தீண்டா. எ-று.

ஆடனமுதலிய மூன்றுமுடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலின் தகையென்றும், தோயின் அறிவொழுகங்கள அழியுமாகலின் அவற்றைப்புகழ்ப்பரப்புவார தோயாரொன்றுங்கூறினா. தநலமென்புழி நலம் ஆகுபெயர். இவையுண்டபாட்டானும் அவரை உயர்ந்தோர்தீண்டா என்பது கூறப்பட்டது. (சு)

கூக௪. நிறைநெஞ்ச மிலலவா தோயவா பிறநெஞ்சிற பேணிப் புணாபவா தோள. ஏ

இ-ள். நெஞ்சின் பிற பேணிப் புணாபவா தோள—நெஞ்சினிற்பிறவற்றை அசைப்பட்டு அவை காரணமாகக் கொடுப்பாரை மெய்யறபுணரும் மகளிர்தோள்களை— நிறை நெஞ்சம் இல்லவா தோயவா — நிறையாற்றிருந்திய நெஞ்சமில்லாதார தோயவா. எ-று.

பொருளும் அதனாற்படைக்கப்படுவனவும் விரும்பும் நெஞ்சு அவற்றினமேலதாகலின், புணாவது உடம்புமாதிரிமென்பதறிந்து அதுவழி ஓடாதுநிற்கும் நெஞ்சினையுடையார தோயாமையின், அஃதிலா தோயவொன்றார். (ஏ)

கூகஅ. ஆயு மறிவின ரல்லாரக கணங்கென்ப மாய மகளிர் முயக்கு. அ

இ-ள். மாய மகளிர் முயக்கு—உருவுசொறசெயல்களான் வஞ்சித்தலைவல்ல மகளிரது முயக்கத்தை —ஆயு அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கு என்ப—

அவவஞ்சனை ஆராயநததியுமறிவுடையரல்லாககு அணங்குதாக்கென்றுசொல
வ்வா நூலோர். எ-று.

அணங்கு காமநெறியான உயிரகொளளும் தெய்வம்கள. தாக்குத்தீண்டல்.
இவவுருவத்தான அமமுபக்கம் முன இனிதுபோன்று பின் உயிரகோடல்
பெற்றும். இது நூலோர் துணிவென்பது தோன்ற அவாமேலவைத்துக் கூறி
ஞா. அப்பெயர் அவாயநிலையான வந்தது. (அ)

கூககூ. வரைவிலா மாணிறையார் மென்றோள் புரையிலாப
பூரியாக ளாழு மளறு. கூ

இ-ள. வரைவு இலா மாண இழையார் மென்றோள் — உயாநதோர் இழிந்
தோனொன்று விலைகொடுப்பார் யாவனையும் முயங்கும் மகளிரமெல்லிய
தோள்கள் — புறா இலாப பூரியாகள் ஆறும் அளறு — அககுற்றத்தையறியும்
அறிவிலலாத கீழமக்கள் புககமுநதுநிரயம். எ-று.

உயாதற்கேதுவாகலின், புறாபெனப்பட்டது. சாதியானிழிந்தாரினிக்குத
றகுப புரையிலாபபூரியாகளென்றும், அவர் அழகுறக்கேது உருவமுதலியமுன
துமென்பது தோன்ற மாணிறையார் மென்றோளென்றும், அவராகு அளற்றி
னையிடையினறிப பயக்குமென்பது தோன்ற உருவகமாகியுங்கூறிஞா. (க)

கூஉ0. இருமனப பெண்டிருங் களஞ்ஞ கவறுந்
திருநீக்கப பட்டார் நொடாபு. க0

இ-ள. இருமனப பெண்டிருங் களஞ்ஞ கவறுந் — கவாத்த மனத்தினையு
டைய மகளிரும் களஞ்ஞ சூறுமென் மெமுனறும் — திருநீக்கபபட்டார்
நொடாபு — திருமகளாற்றற்றத்தபபட்டாகரு நட்டி. எ-று.

இருமனம் ஒருவனோடு புணர்வும புணராமைபம் ஒருகாலத்தேயுடைய
மனம். கவறு ஆகுபெயர். ஒத்த குற்றத்தவர்களின், களஞ்ஞ சூறும உடன்கூ
றப்பட்டன. வடதுலாரும் இக்கருத்தான விசனமென் உடன்கூறிஞா. வரு
கின்ற அகிகாரமுறைமையும் இதுனறிக. தீனையிராயெண்ணியவழிப பன்
மைபறி முடிபுகோடலின், ஈனாடி அஃறினையாறகொண்டது. திருநீக்கபபட்
டமை இக்குறிகளான அறியப்படுமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் சோ
வார் இழிந்தோனென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

கூக ம அதி. — களஞ்ஞைமை.

இனி ஒழுககமம் உணர்வுமழித்தற்கண் அவ்வரைவின்மகளிரோடொப்ப
தாய களனினையுணர்ணமையது சிறப்பு எதிரமறைமுகத்தாறகூறுகின்றா.

கூஉக. உடகப பட்டாஅ ரொளியிழப்ப ரொஞ்ஞான்றுங்
கடகாதல கொண்டொழுகு வார. க

இ-ள. கடகாதல கொண்டு ஒழுகுவார் — களனினமேற்காதலசெய்தொழு
குமரசா — எஞ்ஞான்றும் உடகபபட்டா — எஞ்ஞான்றும் பகைவரானஞ
சுப்படார், — ஒளி இழப்பா — அதுவேயனறி முன்னெய்தினின்ற ஒளியினையு
மிழப்பா. எ-று.

அறிவிண்மையால் பொருள் படை முதலியவற்றை பெரியராய்காலதம் பகைவர் அஞ்சார், தம்முன்னோரெனையநினைந ஒளியினையும் இகழற்பாட்டான் இழப்பொன்பதாம். இவையிரண்டானும் அரசு இனிதுசெல்லாதென்பது இதனாகுறப்பட்டது. (க)

கூஉஉ. உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா

னெண்ணப் படவேண்டா தாரா. உ

இ-ள். கள்ளை உண்ணற்க—அறிவுடையராயினா அஞ்சிலராதற்கு ஏதுவாய கள்ளினை உண்ணதொழிக, — உணில் சான்றோரான எண்ணப்பட வேண்டா தாரா உண்க—அன்றியே உண்ணலவேண்டிவார உளராயின, நல்லோரால் எண்ணப்படுதலை வேண்டாதாரா உண்க. எ-று.

பெறுதற்கரிய அறிவைப் பெற்றுவைத்தும் கள்ளானிதித்துக்கொளவாரா இயல்பாகவே அஞ்சிலராத் விலங்குகளுடனும் எண்ணுராகலின, சான்றோரா எண்ணப்படவேண்டாதாருண்கவென்றா. (உ)

கூஉங். ஈன்றான முகத்தேயு மினனாதா லெனமற்றுச

சான்றோ முகத்துக களி. ங

இ-ள். ஈன்றான முகத்தேயும் களி இன்னது—யாது செய்யினும் உவக்குந தாயமுனபாயினும் கள்ளுண்கி களித்தல இன்னதாம், — மற்றுச சான்றோ முகத்து என—ஆனபின் குற்றம் யாதும் பொறுத சான்றோமுன்பு களித்தல அவாககியாதாம் எ-று.

மனமொழிமெய்கள தமவயத்தவனமையான நாணழியும், அழியவே, அன்றா டகும் இன்னதாயிற்று, ஆனபின், கள இருமையுங்கெடுத்தலறிநது சேயமைக்க ண்ணே கடியுஞ்சான்றோருக்கு இன்னதாதல சொல்லவேண்டிமோவென்பதாம்.

கூஉச. நானென்னு நல்லாள புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்

பேண்ப பெருங்குற்றத தார்க்கு. ஸ

இ-ள். கள என்னும் பேண்ப பெருங்குற்றத்தார்க்கு— கள்ளென்று சொல்லப்படுகின்ற யாவருமிகழும் மிக்ககுற்றத்தினையுடையாரா— நாண என்னும் நல்லாள புறங்கொடுக்கும் — நானென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்தவள நோக்குதற்கஞ்சி அவாக்கெதிராமுகமாகாள். எ-று.

காணுதற்குமஞ்சி உலகத்தார சேயமைக்கண்ணே நீங்குவராகலிற பேணு வென்றும், பின் ஒருவாற்றானுங் கழுவப்படாமையிற் பெருங்குற்றமென்றும், இழிந்தோபானிலலாமையின் நல்லாளென்றும், கூறினா, பெண்பாலாகிய உயர்வடமொழிமுறைமைபற்றி. இவைமுனற்பாட்டானும் ஒளியிற் றுடையானவ கூறப்பட்டன. (ஸ)

கூஉடு. னையழி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து

மெய்யழி யாமை கொள்ள. ரு

இ-ள். பொருள் கொடுத்து மெய் அறிபாமை கொள்ள — ஒருவன் விலைப் பொருளைக் கொடுத்த கள்ளாற்றனக்கு மெய்மறப்பினைக் கொள்ளுதல்— கை அறிபாமை உடைத்தது—அவன்பழவினைப்பயனாய் செய்வதறியாமையைத் தனக்குக்காரணமாகவுடைத்தது. எ-று.

தனையறியாமையெல்லவே, ஒழிந்தன யாவும்றியாமையெல்லவேண்டாவாயிற்று. கை அப்பொருட்காதலுடைய பெருமரம் வீழ்ந்தெனக்கையறது" எனப்பதனும்றிக. அறிவாரா விலைகொடுத்து ஒன்றனைக்கொள்ளு, ஈகாற்றியதுகொள்ளாமையின், மெய்யறியாமையெல்ல முன்னையறியாமையான வந்தெனப்பதாம். (நி)

கூஉசு. துஞ்சினா செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று

நஞ்சுண்பார கள்ளுண பவா.

சு

இ-ள். நஞ்சுண்பாரின் மைய அல்லா— உறங்கினா, செத்தாரின் வேறெனப்படா, — கள உண்பவா எஞ்ஞான்றும் நஞ்சு உண்பாரா— அவ்வாறே கள்ளுண்பார, நஞ்சுண்பாரின் வேறெனப்படா, எககாலத் துமறியினமையான வேறெனப்படா, அவாதாமையாவா. எ-று

உறங்கினாக்கும் கள்ளுண்பாரக்கும் வேறெனமை உயிர்ப்புரிற்றல். வேறெனமை உறங்கினாமுமுண்டைமையாட்டெரு உயிமை புணர்கூப்பட்டது. இதனை நிரணிறையாகக், துறிககப்படுத்தலால் உறங்கினும் நஞ்சுண்பாருமொப்பா, கைவிடப்பட்டதொரு செத்தாருங்கள்ளுண்பாருமொப்பொன்றுபாபாருமுளா. அதிகாரப்பொருள் பின்னதாயிருக்க யாதுயியயிலலாத நஞ்சுண்பாருக்கு உவமைபுணர்த்து ஈனங்ககூறல் பயனினருகலானும், சொற்குக்கை நிரணிறைக்கேலாமைபாறும், அஃதுதாயனமையறிக. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர தறிவிழத்தற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (சு)

கூஉ௭. உளளொற்றி யுளளா நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங்

களளொற்றிக கணசாய பவா.

எ

இ-ள். கள ஷெறிக கண சாயபவா—களனைம ஷெறுண்கி அககளிப்பாற்றம் மறிவு சளாவாரா— ஷளளா உள ஷெறி எஞ்ஞான்றும் நகப்படுவா—உளளா வாழ்பவரான உண்கணிகழ்ந்தெற யுத்தணாந்து எஞ்ஞான்றும் நஞ்சுலசெய்யப்படுவா. எ-று.

உளளா ஆகுபெயர், உண்டெனபது அவாயிலையான வந்தது. உயத்துணாதல் தளாச்சயாதகநிப்பினையுணாந்து அதற்குள்ளுண்டதுணாதல். (எ)

கூஉ௮. களித்தறியே னெனபது கைவிடுக நெஞ்சத்

தொளித்தது உ மாங்கே மிகும்.

அ

இ-ள். களித்து அறியேன எனபது கைவிடுக—மறைந்ததுண்கிவைத்து யான கள்ளுண்டறியேனெனது உண்குண்பொழுது தம்மொழுககங்குறுதலையொழிக, —நெஞ்சத்து ஒளித்தது உ மாங்கே மிகும்—அவவுண்டபொழுதே பிறறியின் இழக்காமென்று முன்னெஞ்சத்தொளித்ததற்குற்றமும் முன்னையளவினமிககு வெளிப்படுத்தலான. எ-று.

களித்தறியேனென காரியத்தாறகூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அது மறைக்கப்படாதெனபது கூறப்பட்டது. (அ)

கூஉ௯. களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்

குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யறது.

சு

இ-ள். களிததானைக் காரணம காட்டுதல் — கள்ளண்ணி களிததானெருவனை இஃதாக்காதென்று பிறனெருவன் காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல் — நீாக கீழக குளிததானைத் தீதகரீயுயற்று — நீருணமுழுகினெருவனைப் பிறனெருவன் விளக்கினால் நாபிதலையொக்கும். எ-று.

களிததானையென்னுமிரண்டாவது “அறிவுடை யநதன் னவனைக்காட டென் ருளே” எனபுழிப்போல நின்றது. நீருள விளக்குச் செல்லாதாற்போல அவன்மனத்துக் காரணஞ்செல்லாதென்பதாம். இதனால் அவனைத்தெளிவித்தல் முடியாதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

கூட0. கள்ளண்ணிப் போழ்திற களிததானைக் காணுங்கா லுள்ளானகொ லுண்டதன் சோரவு. க0

இ-ள். கள் உண்ணப் போழ்தில் களிததானை — கள்ளண்பானெருவன் தான் அஃதுணனுது தெளிந்திருந்தபொழுதின்கண் உண்கி களித்த பிறனைக் காணும னதே, — காணுங்கால் உண்ட தன் சோரவு உள்ளானதால் — காணுங்கால் தானுண்டபொழுது உளதாருசோவினை அவனசோவால் அதுவுயிற்றென்று கருதானபோலும் எ-று.

சோரவு மனமொழிமெய்கள் தன்வயத்தவல்லவாதல். கருதலளவையான அதனிழக்கினையுயத்துணரின் ஒழியுமென இதனால் அஃதொழித்தகாரணங் கூறப்பட்டது. (க0)

கூச ம அதி.— சூது.

இனி அக்கள்ளண்ணலப்பால் அறம் பொருள் இன்பங்கட்கு இடையீடாகிய சூதாடலும் பிணியுழத்துலங்குதுவானரெடங்கி, முகந்தக—சூதினதியலபு கூறுகின்றார்.

கூடக. வேண்டறக வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந தூண்டிற்பொன மின்மிமுங்ஙி யற்று க

இ-ள். வென்றிடினும் சூதினை வேண்டறக — தான் வெல்லுமாற்றலுடையனயினும் சூதாடலை விருமபாடுதாழித, — வென்றதூஉம தூண்டிற்பொன மீன் விழுங்கியற்று — வென்று பொருளெய்துவார உள்ளாலெனின் அவ்வென்றபொருடானும் இரையான மறைந்த தூண்டிலிரும்பினை இரையெனக்கருதி மீன் விழுங்கினுற்போலும். எ-று.

வேறல் ஒருதலையன்மையின் வென்றிடினுமெனதும், கருமங்களபலவுங்கெடுத்தலின் வேண்டறகவென்றுங்கூறினார். எய்தியபொருள் சூதாடுவார நீங்காமைக்கு இட்டதோதலையென்பதூஉம, அதனாற்பின்றுயருழத்தலும், உவமையாற்பெற்றும். (க)

கூடஉ. ஒன்றெய்தி தூயிழக்குஞ் சூதாககு முண்டாங்கொ னன்றெய்தி வாழுவதோ ராறு. உ

இ-ள். ஒன்று எய்தி தூயிழக்கும சூதாகரும் — அததூண்டிற்பொன போன்ற ஒன்றனை முன்பெற்று இன்னும்பெறுதமென்னுங்கருத்தால் தூற்றினையிழந்து வறியராஞ்சூதாகரும் — நன்று எய்தி வாழுவது ஓராறு உண்

டாங்கொல் — பொருளால் அறனுமின்பமுமெய்சி வாழ்வதொருநெறியுண்டா
மோ ஆகாது. எ-று.

அவ்வாற்றா பொருளிழந்தேவருதலான, அதனாலெய்தும் பயனும் அவாக்
கிலையெனப்பதாம். (௨)

கூங்ங. உருளாய மோவாது கூற்ற பொருளாயம்

போலுப புறமே படும.

ங

இ-ள். உருள ஆயம் ஓவாது கூறின — உருளுங்கவற்றின்கட்பட்ட ஆய
த்தை இடைவிடாதுகூறிக் சூதாடுமாயின, — பொருள ஆயம் போயப் புற
மே படும—அரசனீட்டியபொருளும் அவன்பொருளவருவாயும் அவனைவிட்டுப்
போயப் பகைவாகண்ணே தங்கும். எ-று.

கவற்றினதுருட்சியை அதனியை ஆயநீக்கினமேலேற்றியும், சூதாடலை அது
கூறலாகிய காரணத்தினமேலிடிகூறினா. பொருளாயமென்பது உம்மைந்
தொகை. ஆயம் வடமொழித்திரிசொல். காதற்கண்ணும் இப்பற்றக்கண்ணும்
கருத்திலனாகலின், அவையிரண்டும் பகைவாபாற்செல்லுமெனப்பதாம். (ங)

கூங்சு. சிறுமை பலசெய்து சீரழிகஞ்ஞ சூதின

வறுமை தருவதொன றில்.

ச

இ-ள். சிறுமை பல செய்து சீர அழிகஞ்ஞ சூதின—தன்னை விழைநதார்கஞ்ஞ
முன்னிலலாத துன்பங்களபலவற்றையும் விளைத்து உள்ளபுகழையுங்கெடுக்க
ஞ்ஞ சூதுபோல— வறுமை தருவது ஒன்று இல் — நலஞ்ஞவினைக கொடுக்க
வல்லது பிறிதொன்றில்லை. எ-று.

அத்துன்பங்கள் முன்னாககூறுப. நலவினைகளையும் நலவினத்தையும் நீக்கித்
தீவினைகளையும் தீவினத்தையுங்கூட்டுதலால், சீரழிகஞ்ஞமென்றா. வறுமைகஞ்ஞ
எல்லையாவொன்பதாம். (ச)

கூங்ரு. கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருகடு

பிவறியா நிலலாகி யா.

ரு

இ-ள். இல்லாகியார—முற்காலத்துத் தாமுளராகியே இல்லாகியொழுக்கினா
—கவறும் கழகமும கையும் தருக்கி இவ்றியா—கவற்றினையும் அஃதாடுங்
களத்தினையும் அவ்வாடற்குயேணிங்களைத் தொழிலினையும் மேற்கொணி கைவி
டாத வேந்தா எ-று.

கைத்தொழில் வெல்லுமாயம்படப் பிடித்தெறிதல். அவ்விவ்வுதலாற்பாண
டவா தம்மாசுவிட்டு வனத்திடைப்போய ஆண்டிமறைந்தொழுகினொன அனு
பவங்கூட்டியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும் அதனது வறுமைப்பத்தற்குற
றங்கூறப்பட்டது. (ரு)

கூங்ஞ. அகடாரா ரல்ல லுழப்பாஞ், தென்னு

முகடியான் மூடப்பட்ட டா.

ஞ

இ-ள். சூது எனனும் முகடியால் மூடப்பட்டா— தன்பெயாசொல்லல்
மங்கலமனமையிறஞ்ஞதென்று சொல்லப்படும் முகடியான விழுங்கப்பட்டார்
—அகடு ஆரார அல்லல் உழப்பா—இம்மைக்கண வயிராபபெறா, மறுமைக்
கண நிரயத்துன்பமுழப்பா. எ-று.

செலவன்கெடுத்தது நலஞ்ரவுகொடுத்ததற்குழில வேறுபடாமையின் சூதெனனு முகடியென்றும், வெற்றிதோலவிகளேககி ஒருபொழுதும் விடா ராகவின் ஈன டி அகடாராரொன்றும், பொய்யுங் களவும் முதலியபாவங்களீடலின் ஆண்டு அல்லவழப்பொன்றாகுகிறார். வயிறுராமை சொல்லவே ஏனைப்புலன்கணுகர பபெருமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உழப்பொன்பது எதிரகாலவினை. (சு)

கூட௭. பழகிய செலவமும் பண்புங் கெடுகருங்

கழகத்துக் காலே புதின.

எ

இ-ள். காலே கழகத்துப் புதின — அறம் பொருளினபங்கட்கடைத்தகாலம் அரசனுக்குச் சூதாடுகின்றதனைக்கட்குறியுமாயின், — பழகிய செலவமும் பண்பும் கெடுகருமும் — அககுழிவு தொன்றுதொடர்வதே அவனசெலவத்தினையும் நற்கு ணைகளையும் போக்கும. ஏ-று.

பழகியவென்பது பண்புடையதெனியும். தான செயற்கொள்ளும் அறமுத லியவேயன்றி முன்னோராதொடங்கி வருகின்ற செலவமும் முன்செய்த நலவினையினபயனாய் பண்பும் இல்லாமென்பதாம். (எ)

கூட௮. பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொள்ளி யருள்கெடுத்

தலல வுழப்பிக்குஞ் சூது.

அ

இ-ள். சூது—சூது—பொருள் கெடுத்து—தனைப்பயினைவனபொருளைக் கெடுத்து, — பொய் மேற்கொள்ளி— பொய்மையைமேற்கொள்ளப்பண்ணி, — அருள் கெடுத்து— மனத்தெழும் ஆருளைக்கெடுத்து, — அல்லல உழப்பிக் கும்— இவ்வாற்றான அவனை இருமையினுடனபமுறுவிக்கும். ஏ-று.

இத்தொழில்கண்முன்றற்கும் சூது வினைமுதலாகவும், தோலவி, வெற்றி, செற்றமென்பன முறையே கருவிகளாகவுங்கொள்க. முன்னதனை இம்மையினும், ஏனையவற்றான மறுமையினுமாம் பொருள்கொடுத்ததென்பது பாடமாயின், அவ்வெச்சத்திற்கு முடிவு மேற்கொள்ளியென்புறி மேற்கோடலாகிய வினைமுதலவினை. (அ)

கூட௯. உடைசெலவ முன்னொளி கலவியென் றைந்து

மடையாவா மாயங் கொள்ளின.

சு

இ-ள். ஆயம் கொள்ளின— அரசன் சூதனைத்தனக்கு வினோதத்தொழிலாக விரும்புமாயின், — ஒளி கலவி செலவம் ஊண் உடை என்ற ஐந்தும் அடையாவாம்—அவனை ஒளியும் கலவியும் செலவமும் ஊணும் உடையுமென்றிவ வைந்துஞ்சாராவாம். ஏ-று.

ஆயம் ஆகுபெயர். இச்சிறப்புமுறை செய்யுளைக்கிப் பிறழ்கின்றது. செல வம் அறுவகையுறுபுகள. ஊணுடையென்பனவற்றால் துப்புரவுகளெல்லாங் கொள்ளப்படும். காலமும் கருத்தும் பெருமைபின், இவைபுள்ளவாகாவென்ப தாம். இவைநான்குபாட்டானும் சிறுமைபலசெய்து அவற்றானிருமையுங்கெடி த்தல கூறப்பட்டது. (சு)

கூச0. இழத்தொறுவங் காதலிகுஞ் சூதேபோற் றுன்ப

முதத்தொறுவங் காதற் றுயிர்.

க0

இ-ள். இழத்தொறும காதலிக்கும் குடேபோல—சூதாடலான் இருமைப் பயன்களையுமிழ்கருந்தோறும் அதனமேற்காதலசெய்யுஞ்சூதன்போல— தன் பம் உழத்தொறும காதற்று உயிர—உடம்பான மூவகைத்துன்பங்களையும் அனுபவிக்குந்தோறும் அதனமேற்காதலையுடைத்து உயிர.எ-று.

குது ஆகுபெயர், உயிரினதறியாமை கூறுவார்போன்று சூதனதறியாமை கூறுதல் கருததாகலின், அதனையாபபுறுத்தற்பொருட்டு உவமமாக்கிக்கூறினார். இதனெதிராமறைமுகத்தாற சூதினைவெறுந்தொழிவானையொக்கும் உடம்பினை வெறுத்தொழியுமுயினொனவுகொள்க. இத்தனான் அஃதொழித்தற்கருமையும் ஒழிந்தாரதுபெருமையுக்கூறப்பட்டன. (க0)

கூடு ம் அதி.—மருந்து.

பழவினையானும் காரணங்களானும் மக்கட்கு வாசமுதலியபிணிகளவரும், அவற்றுட்பழவினையான வருவன அதன்கழிவின்கணல்லது தீராமையின் அவையொழிந்து, ஏனைக்காரணங்களான வருவனவற்றைத் தீர்க்கும் மருந்தின், நிறங் கூறுகின்றார். காரணங்களாவன உணவுசெயல்களெனவாவனமயாகலின்பிணிகளுக்காரணத்தான வருவனவாயின.

கூசக. மிகினுங் குறையினு நோயசெய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று க

இ-ள். மிகினும் குறையினும்— உணவுஞ் செயல்களும் ஒருவன்பகுதிக்கொத்வளவினவன்றி அதனை மிதமாயினும் குறையுமாயினும்,— நூலோர் வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று நோய் செய்யும்— ஆயுளவேதமுடையாரால் வாதமுதலாகவெண்ணப்பட்ட மூன்றுநோயும் அவனுக்குத் துன்பஞ்செய்யும்.எ-று.

நூலோரெண்ணியவெனவே, அவர் அவற்றானவகுத்த வாதப்பகுதி பித்தப்பகுதி ஐப்பகுதியெனனும் பகுதிப்பாடும் பெற்றும். அவற்றிற்குணவொத்தலாவது சுவை விரியங்களானும் அளவானும் பொருந்துதல். செயல்களொத்தலாவது மனமொழி மெய்களாற்செய்யுந்தொழில்களை அவைவருந்துவதற்கு முன்னையொழிதல். இவையிரண்டும் இங்ஙனமன்றி மிததல் குறைதல்செய்யின், அவை தத்தநிலையினிலலாவாய் வருந்துமென்பகாம். காரணமிரண்டும் அவாயநிலையான வாதன. முற்றுமமை விகாரத்தாற்றெக்கது. இதனால், யாககைகட்கியலபாகிய நோய் மூவகைத்தென்பதூஉம், அவை துன்பஞ்செய்தற்காரணம் இருவகைத்தென்பதூஉம், கூறப்பட்டன—இன்பஞ்செய்தற்காரணம் முன்னாகக்கூறுப. (க)

கூசஉ. மருந்தென வேண்டாவாம் யாககைக கருந்திய
தறத்து போற்றி யுணின. உ

இ-ள். அருந்தியது அறத்து போற்றி உணின — ஒருவன் முன்னுண்டது அறப்படியைக் குறிக்காற்றெளியவறியது பின்னுண்ணுமாயின்,—யாககைக்கு மருந்து என வேண்டாவாம்—அவனயாககைக்கு மருந்தென்று வேறுவேண்டாவாம். எ-று.

குறிகளாவன யாகக்கொயமமை, தேக்கினூயமை, கரணங்கொழிற் குரியவாதல், பசிமிசுதலெனவிலை முதலாயின. பணிகள் யாகக்கொயவாகலின், யாகக்கொணரா. உணினென்பது அதனருமை தோன்ற நின்றது. (௨)

கூசங். அற்ற லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்ற னெடிதுயக்கு மாறு. ங்

இ-ள். அற்றல் அளவு அறிந்து உண்க — முன்னுண்டது அற்றற பின்னுண்பதனை அமர்வாவிடா அளவளவிறகு உண்க, — உடம்பு பெற்றான நெடிது உயக்கும ஆறு அஃது — இறப்பவும்பலவாய பிறயாகக்கொண்பிழைத்துப் பெற்றகரிய இம்மாறுடயாகக்கொண்ப பெற்றான அதனை நெடிதுகொண்கொண்டு செலுத்துதெரி அறவாகலான். எ-று.

இமமை மறும வீழ்பெறுகொயதற்பாலது ரதொன்றுமேயாகலின் உடம்புபெற்றானென ம, அஃது நெடிது அளவு அளவு பெருக்கசெய்துகொள்ள லாமாகலின் நெடிதுயக்குமாறென அங்குநீரா. பெற்றாலென்று பாடமோறு வாருமுளா. (ங்)

கூசச அற்ற நயிந் த கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துயக்க துவர்ப பரித்து ச

இ-ள். அற்றது அறிந்து முன்னுண்டது அற்றபடியையறிந்து, — துவர்ப பரித்து — பின் மிகப்பரித்து, — மாறல்ல கடைப்பிடித்துத் துயக்க — உண்ணுங்கால் மாறுகொள்ளாத உணவுகளைக் குறிக்கொண்டுகை. எ-று.

அற்றத்திற்கொணும்பெயர்த்துரை அந்நையாப்புத்துத்தற்பொருட்கி. உண்டது அற்றலும் அதன்பயனாகிய இரதமருதாகலான் அதுவுமறல்வேண்டிமென்பார, மிகப்பரித்தெனரா. பரித்தலவினை ரண்டு உடையானமேனின்றது. மாறுகொள்ளாமையாவது உண்பானபகுதியோடு மாறுகொள்ளாமையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்களற்றமமுன்மாறு கொள்ளாமையுமாம். அவையாவன முறையே வாழ் பித்த ஐக்களாய் பகுதிக்கடாதவற்றைச் செய்வனவாதலும், பெரும்பொழுது சிறுபொழுதென்னுங்காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்காவன பிறிதொன்றற்காகாமையும், தேனுவெய்யுந்தமமுளொத்து நஞ்சாதல்போலவனவுமாம். அவற்றைக் குறிக்கொள்ளாது மனம்பட்டொற்றாறுபயின் அதனானே நோயும் மாணமும வருதலின், கடைப்பிடித்தெனரா. (சு)

கூசரு மாறுபா டிலலாத வுண்டி மறுத்துணணி
ஊறுபா டிலலை யுயிரக்கு. ரு

இ-ள். மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்து உண்ணின் — அமரமுவைகமாறுகொளுமில்லாத உணவைத் தன்னுள்ளம் வேண்டியவளவினுன்னறிப் பணிவாராவளவிலை ஒருவனுண்ணுமாயின், — உயிரக்கு ஊறுபாடு இல்லை — அவனுயிரக்குப் பணிகளாற்றுவனபம் விளைதலுண்டாகாது. எ-று.

உறுவதனை ஊற்றெனரா, அஃது இன்பத்திற்கெல்லாதாயிற்று, இல்லையென்பது தொடர்பாகலின். துன்பமுறுவது உயிரோயாதலின், அதன்மேலவைத்துக் கூறினா. மாறுபாட்டிலவழியுக்குறைதல் நனநென்பதாம். இவைவானகுபாட்டானும் உண்ணப்படுவனவும், அவற்றதனவும், காலமும், பயனுங்கற்பட்டன.

கூசகூ. இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரியாயான்க னேய. கூ

இ-ள். இழிவு அறிந்த உண்பான்களை இன்பம்போல—அக்குறைதலை நன
றென்றறிந்த அவவாறேயுண்பவனமாட்டி இன்பம் நீங்காது நிலைநிற்குமாறு
போல,—கழி போ இரையான்களை நோய் நிற்கும்—மிகப்பெரியவிரையை
விழுங்குவான்மாட்டி நோய் நீங்காது நிலைநிற்கும். எ-று.

அவவாறேயுண்டல உண்ணலாமளவிறிதிதுகுறையவுண்டல், இன்பமாவது
வாதமுதலியமூன்றும் தத்ததிலையிறநிரியாமையின் மனமொழிமெய்கள் அவன
வயத்தவாதலும் அதனால் அறமுதலியநான்குமெய்தலுமாம். இரையைள்ள
வினறியெடுத்தது அதனால் வருந்தும் விலங்கோடொத்தலின், இரையான்களை
றா. விதியெதிராமறைகளை உவமமும் பொருளுமாகியது இரண்டானும் பெ
றுதற்கு. (கூ)

கூசஎ. தீயள வன்றித தெரியான் பெரிதுண்ணி
னேயள வின்றிப படும. எ

இ-ள். தெரியான தீ அளவு அனறிப பெரிது உண்ணின் — தன்பகுதியும்
அதற்கேற்றவுணவும் காலமுமாராயாது வேண்டியதோருணவை வேண்டிய
தோகாலத்த வயிறுத்ததீயளவன்றி ஒருவன் மிகவுண்ணுமாயின்,—நோய்
அளவு இன்றிப படும—அவன்மாட்டு நோய்கள் எல்லையற வளரும். எ-று.

தெரியாமைவினைக்குச் செயப்படுபொருள்கள் அதிகாரத்தானவந்தன. நோய்
சாதினொருமை. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்வகையுணாவழிப்படுமிழுக்
குக்கூறப்பட்டது. (எ)

கூசஅ. நோய்நாடி நோயமுத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாயப்பச செயல. அ

இ-ள். நோய் நாடி—மருந்துவனையினால் ஆதரனமாட்டி நிகழ்கின்ற நோ
யை அதன்குறிகளான இன்னதென்று துணிறது,—நோய் முதல் நாடி—
பின் அதுவருத்தகாரணத்தை ஆராய்ந்து தெனிறது,—அது தணிக்கும் வாய்
நாடி—பின் அதுதீர்க்குமுபாயத்தினையறிந்து,—வாயப்பச செயல—அதனைச்
செய்யும்வழிப் பிழையாமற்செய்க. எ-று.

காரணம் உணவு செயலென முற்கூறியவிரண்டும். அவற்றை ஆயுளவேத
முடையார் நிதானமெனப். அவைநாடித்தபயன் நோயினையும் வாயினையும் ஐய
மறத்துணிகல். மருந்துசெய்தல், உதிரங்களைதல், அறுத்தல், சுடுதன்முதலிய
செயல்களெல்லாம் அடங்குதற்கு, அதுதணிக்கும்வாயெனறா. “கமுவாயமுள்”
என்றா பிறரும். பிழையாமை பழையமருந்துவா செயதுவருகின்றமுறைமை
யிறற்பாமை. (அ)

கூசகூ. உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருகிச் செயல. கூ

இ-ள். கற்றான்—ஆயுளவேதத்தினைக் கற்றமருந்துவன்,—உற்றான் அளவும்
பிணி அளவும் காலமும் கருகிச் செயல — அவவுபாயத்தினைச்செய்யுங்கால்,

ஆதரனளவியும் அவனகணிகழ்கின்ற நோயினளவியும் தன்செயற்கேற காலத்தினையும் அந்நானெறியால் நோக்கி, அவற்றோடுபொருந்தச்செய்க.எ-று.

ஆதரனளவு பகுதி பருவம் வேதனை வலிகளினளவு, பிணியளவு சாத்தியம், அசாத்தியம், யாப்பியமென்னுஞ் சாதிவேறுபாடும்,* தொடக்க நடுவிறன்னும் அதன்பருவவேறுபாடும், வனமை மெனமைகளுமுதலாயின. காலம் மேற்சொல்லியன. இம்முனதும் பிழையாமல் னுன்னெறியானும் உணர்வுமிக்குதியானும் ஆராய்ந்துசெய்கவென்பார், கற்றாண்கருதிசெய்யலென்றார். இவையிரண்டிபாட்டானும் அவ்விழுக்குப்பட்டுழி மருத்துவனநீராககுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

சுரு0. உற்றவன் நீர்ப்பான் மருந்துழைச் செலவானென்
றப்பானுற் கூற்றே மருந்து. க0

இ-ள். மருந்து— பிணிக்கு மருந்தாவது— உற்றவன்— அதனையுற்றவன், —தீர்ப்பான்— அதனைத் தீரக்குமருத்துவன்,— மருந்து— அவனுக்குக் கருவியாகிய மருந்து,— உழைச் செலவான என்ற அபபால நாதகூற்று— அதனைப் பிழையாமல் இயற்றுவானென்று சொல்லப்பட்ட நான்குபகுதியையுடைய நான்குதிறத்தது. எ-று.

நான்கென்னு மெண்வருகின்றமையின, அதுநோக்கி அபபாலெற்றெழிந தார். நாதகூற்றதென்பது விகாரமாயிற்று. அவற்றுள் உற்றவன்வகைநான்காவனபொருளுடைமை, மருத்துவன்வழிநிறைவு, நோயநிலையுணர்த்தலவன்மை, மருத்துத்தனபம்பொறுத்தலெனவிலை. தீர்ப்பான்வகைநான்காவன பலபிணிரோயகாண்டறகஞ்சாமை, ஆசிரியனைவழிபட்டோதியகலவியுறுண்ணறிவு முடைமை, பலகாலுநதீர்த்துவருதல், மனமொழிமெய்கயேவாதலெனவிலை. மருந்கின்வகைநான்காவன பலபிணிகடகுமேற்றல், சுவை வீரியம்விளைவாற்றல்களானமேம்படுத்தல், எளிதினெய்தப்படுத்தல், பகுதியோடுபொருந்துதலெனவிலை. இயற்றுவான்வகைநான்காவன ஆதரனமாட்டனபுடைமை, மனமொழிமெய்கயேவாதல், சொல்லியன அவவாறேசெய்தலவன்மை, அறிவுடைமையெனவிலை. இவையெல்லாங்கூடியவழிபலலது பிணி தீராமையின, இத்தொகுதியையும் மருந்தென்றார். ஆயுளவேதமுடையாரும் இவை காலகளாக நடக்குமென்பதுபற்றிப் பாசுமெனதும், இவை மாறுபட்டவழிச் சாத்தியமுமுதிர்ந்து அசாத்தியமாமெனதுங்கூறினார். இதனால் அதனைத்தீர்த்தற்கு வேண்டி வனவெல்லாரதொகுத்துக்கூறப்பட்டன. (க0)

அங்கவியல் முற்றிற்று.

* சாத்தியம் தீர்க்கத்தக்கது. அசாத்தியம் தீர்க்கத்தகாதது. யாப்பியம் பெருமபான்மை தீர்க்கத்தக்கதும் சிறுபான்மை தீர்க்கத்தகாததுமெனக்கொள்கத்தக்கது.

ஒழிபி ய ல்.

இனி அவ்வரசியலினும் அங்கவியலினும் அடங்காதொழிந்தவற்றதியலபு பதினமூன்றதிகாரத்தாற் கூறுவானரெட்டங்கி, முதற்கட்குடிமைகூறுகின்றார்.

கூக ம அதி.— குடிமை.

அஃதாவது உயாந்தகுடியின்கட்பிறந்தாரது தன்மை. உயாந்தகுடிப்பிறப்பு நாலவகைவருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாதாகலின், அச்சிறப்புப்பற்றி இது முனைவககப்பட்டது.

கூருக. இறப்பிறந்தார கண்ணல்ல தில்லை யியலபாகச்
செப்பமு நாணு மொருங்கு. க

இ-ள். செப்பமும நாணும் —செமமையும் நாணும்—ஒருங்கு இறப்பிறந்தார கண அல்லது இயலபாக இல்லை—சேரக குடிப்பிறந்தாரமாட்டலது பிறமாட்டியற்றகையாக உளவாகா. எ-று.

இல்லுக்குடியெனப்பன ஈண்டியாந்தவற்றினமேல். செமமை கருத்துஞ் சொல்லுஞ் செயலுதமமுணமாறுகாமை. நாண பதி பாவங்களின் மட்டகுதல். இவை இறப்பிறந்தார்க்காயின ஒருவாகற்றிக்கவேண்டாமற்றமுடியுளவாம், பிறார்க்காயிற கற்றித்தவழியும் கெடிதுநிலலாவெனப்பதாம். (க)

கூருஉ. ஒழுககமும வாயமைபு நாணுமிய மூன்று
மிழுககார குடிப்பிறந்தார. உ

இ-ள். குடிப் பிறந்தார — உயாந்தகுடியின்கட் பிறந்தார — ஒழுககமும வாயமையும் நாணும் இம்முனையும் இழுககார—முககுரிய ஒழுககம் மெய்மை நானெனப்பட்ட இம்முனையகண்ணும் கலவியானனறித் தாமாகவே வழுவார். எ-று.

ஒழுககமுதலியன மெய்மொழிமனங்களினவாகலின், அம்முறையவாயின. இழுககுதல் அறியாது வருகின்றமைபின், இழுககாரொன்றார். (உ)

கூருங். நகையீகை யினசொ லீகழாமை நான்கும
வகையெனப் வாயமைக குடிக்கு. ங

இ-ள். வாயமைக குடிக்கு—எக்காலத்தூநதிரிபிலலாத குடியின்கட்பிறந்தார்க்கு—நகை ஈகை இனசொல் இகழாமை நான்கும வகை எனப்—வறியார் சென்றவழிமுகமலாச்சியும், உள்ளன கொடுத்தலும், இனசொற்சொல்லுதலும், இகழாமையுமாகிய இந்நான்கும உரிய கூறென்று சொல்லுவா நூலோர். எ-று.

பொய்மமை திரிபுடைமையிறநிரிபின்மையை வாயமையென்றும், இல்லாராயெல்லாருமெனவராகலின் இகழாமையை அவாகூறுக்கியுங்கூறினார். குடி ஆகுபெயர். நான்கின்வகையெனப்பது பாடமாயின், வாயமைக்குடிப்பிறந்தார்க்குப் பிறினை வேறுபாதி இந்நான்கானுதாமெனதுரைக்க. இவைமுன்றுபாட்டானுங்குடிப்பிறந்தாரதியலபு கூறப்பட்டது. (ங)

கூருச. அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செயத விலர். ச

இ-ள். அடுக்கிய கோடி பெறினும்— பலவாகவடுக்கிய கோடியளவிற்குய பொருளைப் பெற்றாராயினும்,—குடிப் பிறந்தார குன்றுவ செயதல் இலா— உயாந்தகுடியினகட்பிறந்தாரதம்மொழுக்கங்குன்றுந்தொழில்களைச் செய்யாரா. எ-று.

அடுக்கியகோடியெனபது ராண்டெண்ணப்பதும் பொருண்மேனினறது. குன்றுந்தொழில்கள குன்றுதற்கேதுவாய்தொழில்கள். (ச)

சூடுடு. வழங்குவ துள்வீழந்தக கண்ணும் பழங்குடி பண்பிற றலைப்பிரித ளினறு. டு

இ-ள். பழங்குடி—தொன்றுதொட்டிவருகின்ற குடியினகட்பிறந்தார—வழங்குவது உளவீழந்தக்கண்ணும்—தாங்கொடுக்கும்பொருள் பண்டையிறசுருகியவிடத்தும்—பண்பின் தலைப்பிரிதல் இனறு— தம்பண்புடைமையின் நீங்காரா. எ-று.

தொன்றுதொட்டிவருதல் சேர சோழ பாண்டியரொன்றறபோலப் படைப்புக காலந்தொடங்கி மேம்பட்டிவருதல், அவாக்கு நலஞ்ரவாவது வழங்குவது உளவீழ்வதாகலின், அதனையே கூறினார். (டு)

சூடுசு. சலம்பற்றிச சாலபில செய்யாராமா சற்ற குலம்பற்றி வாழதுமென பார். சு

இ-ள். மாசு அற்ற குலம் பற்றி வாழ்தம் எனபாரா — வசையற்று வருகின்ற நங்குடிமரபினோடொத்து வாழக்கடவேமென்று கருதி அவ்வாறு வாழ்வாரா,—சலம் பற்றிச சாலபு இல் செய்யாரா — வறுமைபுற்றவழியும், வருசனையைப்பொருந்தி, அமைவிலவாய தொழில்களைச் செய்யாரா. எ-று.

அமைவினமை அமமரபிற்கேலாமை இவைமுன்றுபாட்டானும் அவா வறுமைபுற்றவழியும் அவவியலபின்வேறுபடாரொன்பது கூறப்பட்டது. (சு)

சூடுஎ. குடிப்பிறந்தார கண்விளங்குந குற்றம் விசுமபின் மதிக்கண் மறுப்போ லுயாநது. எ

இ-ள். குடிப் பிறந்தாரகண் குற்றம்—உயாந்தகுடியினகட்பிறந்தாராட்டி ளதாங்குற்றம்—விசுமபின் மதிக்கண் மறுப்போல உயாநது விளங்கும்—தானசிறிதேயாயினும் விசுமபின்கண்மதிவிடத்தும்றுப்போல ஓங்கித்தோன்றும். எ-று.

உயாக்குடிமுதலிய பொருளவகைமுன்றற்கும விசுமபு முதலிய உவமைவகையொத்துப் பான்மாறுபட்டது. குடியதுயாச்சியானும், மதிபோன்ற அவா நற்குணங்களோடு மாறுதலானும், உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படுமெனப் தாம். (எ)

சூடுஅ. நலத்தின்க ணுநின்மை தோன்றி னவனைக் குலத்தின்க ணையப் படும். அ

இ-ள். நலத்தின்கண் நார் இனமை தோன்றின்—குலநலமுடையாய் வருகின்றவன்கண்ணே நாயினமையுளதாமாயின்,—அவனைக் குலத்தின்கண் ஐயப்படும்— அவனை அக்குலப்பிறப்பின்கண்ணே ஐயப்படும் உலகம். எ-று.

நலமும் குலமும் ஆகுபெயர், நாரினமையாற் கொடாமையுடையவர்களுக்கொல் லுமுதலிய கூறப்பட்டன. தோன்றினென்பது தோன்றாமையின்க்கிநின்றது.

நலனுடையனாயவருதலினிடையே இவை தோன்றலின், உள்ளது ஐயமாயிற்று. உலகமென்பது அவாயநிலையானவந்தது. ஐயப்படலென்பது பாடமாயின், ஐயப்படுகவென விதியாகக்கூறுதலாக. இவையிரண்டுபாட்டானும் வேறுபட்டவழிப்படுமிடங்களுக்கு கூறப்பட்டது. (அ)

கூருக. நிலத்திற் கிடந்தமை காலகாட்டுங் காட்டுங்

குலத்திற் பிறந்தாவாயச சொல. கூ

இ-ள். நிலத்திற் கிடந்தமை கால காட்டும் — நிலத்தினிப்பல்பை அந்நகண்முனைத்த முனை காட்டும், — குலத்திற் பிறந்தாவாயச சொல காட்டும் — அதுபோலக் குலத்தினியல்பை அதனகட்பிறந்தாவாயச சொல காட்டும். எ-று.

கிடந்தமை உள்ளபடி. முனைத்தமாத்நிறத்தானே நனமைபுத்திமைபுத்திநெரிதலின், இஃதுமுதலிய கூறாயினா, ஆகவே, பொருளினுஞ் செயலமுதலியன வேண்டாவாயின். குலத்தியல்பறிதற்கருவி கூறுவார்போன்று, இனசொல்வேண்டுமென்றவாறுயிற்று. (க)

கூசு0. நலம்வேண்டி னுணுடைமை வேண்டிங் குலம்வேண்டி
வேண்டிக் யார்க்கும பணிவு. கூ0

இ-ள். நலம் வேண்டின் நாண் உடைமை வேண்டும் — ஒருவன் தனக்கு நலனுடைமையை வேண்டிவருமின், நாணுடைமையுடைய வேண்டிக், — குலம் வேண்டின் யார்க்கும பணிவு வேண்டிக் — குலனுடைமையை வேண்டிவருமின், பணிப்பபடுவார யாவாமாட்டும் பணிதலை வேண்டிக். எ-று.

நலம் புகழ், புண்ணியங்கள். வேண்டுமென்பது விதிப்பொருட்டாய் நின்றது, “வினைப்படு தொகுதியி னுமமை வேண்டும்” எனபுழிப்போல. அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தமமுனனோர் தந்தை தாயென்றிவ்வொல்லாரும் டங்க, யார்க்குமென்றார். பணிவு இருக்கையெழுவும் எதிர்செல்லும் முகலாயின். இவையிரண்டுபாட்டானும் குடிமைக்கு வேண்டிவன கூறப்பட்டன. (க0)

கூள ம அதி.— மானம்.

இனிக் குடிப்பிறந்தாரக்கு உரியவாய் குணங்கள் கூறுவானொடங்கு, முதற்கண் மானங்கு வின்னார். அஃதாவ ந ளுஞானுந் தநநிலையிறழாமையும, தெய்வத்தாறமுழவுவந்தழி உயிவாழாமையுமாம். இஃது, அக்குடிப்பிறப்பினை நிறுத்துதலுடைமையின், அச்சிறப்பப்பற்றி முனைவைக்கப்பட்டது.

கூசுக். இனறி யமையாச சிறப்பின் வாயினுங்

குன்ற வருப விடல். கூ

இ-ள். இனறி அமையாச சிறப்பின் ஆயினும் — செயயாதவழித் தாம் அமையாதசிறப்பினையுடையவேயெனினும், — குன்ற வருப விடல் — தங்குடிப்பிறப்புத் தாழ்வருஞ்செயல்களையொழிக். எ-று.

அமையாமை இறத்தல். குடிப்பிறப்பென்பது அதிகாரமுறைமையான் வந்தது. இறப்பவருவழி இனிவந்தன செயதாயினும் உயகவென்னும் வடநான் முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது நிலையினமையையும் மானத்தினது நிலையுடைமையையுந்நாக்கி அவைசெய்யற்கவென்பதாம். (க)

கூகஉ. சீரினுஞ் சீரலல செய்யாரே சீரோடு
பேராண்மை வேண்டு பவர். உ

இ-ள். சீரினும் சீர அலல செய்யாரா -- புகழ்செய்யுமிடத்துந்தங்குழமைக
கொவ்வாத இனிவரவுகளைச் செய்யாரா—சீரோடு பேராண்மை வேண்டுபவா
— புகழுடனே மானத்தைநிறுத்துதலை விரும்புவாரா. எ-று.

எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத திண்மையான உளதாதலபற்றிப் பேராண்மை
யெனப்பட்டது. நிலையுடையபுகழின்பொருட்டாகவுஞ்செய்யாரொன்பதாம்.(உ)

கூகஉ. பெருக்கத்து வேண்டும பணிதல சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டு முயாவு. கூ

இ-ள். பெருக்கத்துப் பணிதல வேண்டும — குடிப்பிறந்தார்க்கு நிறைந்த
செலவமுளதாயவழி யாவாமாடும் பணிவு வேண்டும,—சிறிய சுருக்கத்து
உயர்வு வேண்டும—குறைந்த நலஞ்ரவுளதாயவழிப் பணியானை வேண்டும.
எ-று.

பணியானை தாழவுவாராமற் பழையவுபாசசிக்கண்ணே நிறைநல. செலவக
காலை அஃதுயாசசி செய்யாத தாநதாமுதலும், அலலறகாலை அது தாழவுசெய
யத் தாமுயாதலும், வேண்டுமென்பதாம். இவைமுன்னுபாட்டானும் தாநதாழ
தற்கேதுவாயின செய்யானைச்சிறப்புக கூறப்பட்டது. (கூ)

கூகசு. தலையி னிழிந்த மயிரினையா மாந்தா
நிலையி னிழிந்தக கடை. ச

இ-ள். மாந்தா—குடிப்பிறந்தமாந்தா,—நிலையின இழிந்தககடை—தமமுய
ர்ந்தநிலையைவிட்டு அதனினினையுந்தாழ்ந்தவழி,—தலையின இழிந்த மயிரி
யா—தலையைவிட்டு அதனினினையும் வீழ்ந்த மயிரினையொப்பா. எ-று.

அந்நிலையை விடாதுநின்றவழிப் பேணப்படுதலும், விடாத்தாழ்ந்தவழி இழி
க்கப்படுதலும், உவமைபாற்பெற்றும். (சு)

கூகரு. குன்றி னனையாருங் குன்றுவா குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின. ரு

இ-ள். குன்றின் அனையாரும்—குடிப்பிறப்பான மலைபோலவுயரந்தோரும்
— குன்றுவ குன்றி அனைய செயிற் குன்றுவா—தாழ்ந்தகேதுவாகியசெய
ல்களை ஒருகுன்றியளவாயினுஞ் செய்வராபிறகுழவா. எ-று.

குன்றியனையவுமெனலும் இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. தாழ்
தற்கேதுவாய் செயல்களாவன இனிவந்தன, சொற்பின்வருநிலை. (ரு)

கூகசு. புகழின்றாறு புத்தேனாடு யெய்யாதா லென்மற
றிகழுவார்பின் சென்று நிலை. கூ

இ-ள். இகழுவார்பின் சென்று நிலை—மானத்தைவிட்டுத் தன்னையவமநிப்பா
ர்பின்னே ஒருவனசென்று நிற்கின்றநிலை — புகழ் இனது—இவவுலகத்துப்
புகழ்பயவாது,—புத்தேன நாட்டு உய்யாது—ஏனைப்புத்தேனலகத்துச் செலு
த்தாது,—மறறு என—இனி அவனுக்கு அது செய்வதிகாது! எ-று.

புகழ்பயப்பதனைப் புகழென்றா. பயரூய இவ்விரண்டினிற்றிக் கொன்னே மானம்கெழிகின்றது என்னையெனபதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவை செயதற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

கூகூள். ஓட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனப்படுத னன்று. எ

இ-ள். ஓட்டார்பின் சென்று ஒருவன் வாழ்தலின்—தன்னையிகழ்வார்பின்னே சென்று பொருள்பெற்று அதனாலொருவன் உயிரவாழ்தலின்,— அந்நிலையே கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று—அது செய்யாது இறந்தானென்று சொல்லப் படுதல் அவனுக்கு நன்று. எ-று.

ஒட்டிதல் பொருநதுகல். அந்நிலையேயென்றது செல்லாத முன்னேநிலைக்க ண்ணே நின்றென்றவாறு அப்பொழுதேபென்றுமாம். புகழும் புத்தேனும் பயவாதேனும் பொருள்பெற்று உயிரவாழ்வாமென்பாரா நோக்கிக் கூறியது.

கூகூஅ. மருநதோமற றானோமபும வாழககை பெருநதகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து அ

இ-ள். பெருநதகைமை பீடி அழிய வந்தவிடத்து— உயாகுடிப்பிறப்புத தனவலியாகிய மானம் அழியவந்தது, — ஊன் ஓம்பும் வாழ்க்கை மறறு மருநதோ — இறத்தலொழிந்த பயனிலலாதவுடம்பினைக் காக்கும்வாழ்க்கை பின்னுமிறவாமைக்கு மருநதாமோ! எ-று.

மறறென்பது மேற்சொல்லிய இறப்பினை மாற்றினின்று. நற்குணங்கட்கெ ல்லாம் இடனாதற்சிற்பபுப்பற்றிப் பெருநதகைமையென்றும், அவையெல்லா வறறுள்ளும் அதற்கு வலியாதற்சிற்பபுப்பற்றிப் பீடென்றும், அஃதழிந்தால் நின்றவெறுடம்பு இழிக்கப்படுதலின் அதனை ஊனென்றும், பின்னுமிறத்தல் ஒருதலையென்பார மருநதோவென்றுங்கூறினா. மானத்தினொழில் அதற்கி டனாகிய குடிப்பிறப்பின்மேனின்று. (அ)

கூகூகூ. மயிரிப்பின் வாழாக கவரிமா வன்னு
ருயிரிப்பா மானம் வரின. கூ

இ-ள். மயிரிப்பின் வாழாக கவரிமா அனனா—தனமயிரத்திரளின் ஒரு மயிரி நீங்கினும் உயிரவாழாத கவரிமாவையொப்பார,— மானம் வரின உயிரி ப்பா — உயிரிக்குத்தான மானமெய்துமெல்லவரின, அதனைத்தாங்காதிற் ப்பா. எ-று

இழிவுசிறப்பும்கை விகாரத்தாற்றுககது. உயிரும் மானமும் உடனிலலா மைக்கண், பின்னும் போவதாய உயிரைநீத்து எஞ்ஞானமும் நிற்பதாய மான த்தையெய்துவொனபதாம். உவமை அவாகு அஃதியலபென்பது விளக்கி நின்றது. (க)

கூஎ0. இளிவரின் வாழாத மானமுடையா
ரொளிகொழு தேதது முலகு. க0

இ-ள். இளி வரின வாழாத மானம் உடையார் ஒளி—தமக்கோரிழிவுவந் தவழிப் பொறுத்து உயிரவாழாது அதனைநீத்த மானமுடையாரது புகழ்வுட

வினை — தொழுது ஏத்தும் உலகு — எஞ்ஞானனுநதொழுது துதியாநிற்பர் உலகத்தார். எ-று.

“புலவா பாடிம புகழுடையோர் விசும்பின்—வலவ னேவா வான லூதி யெய்து”வராகலின், துறக்கச்செலவு சொல்லவேண்டாவாயிற்று. இவ்வரான குபாட்டானும் மானப்பொருட்டாய் இறப்பினது சிறப்புக கூறப்பட்டது. (க0)

கூடி ம அதி.— பெருமை.

அஃதாவது செயற்கரியசெய்தல், தருக்கினமை, பிறாகுற்றங்கூறுமை யெனியைமுதலிய நற்குணங்களாற்பெரியாரது தன்மை. நிலையினுமேனமே லுயர்த்தற்பய தவாயவிவை உளவாவது நிலையிறழாமையுளவழியாகலின், இது மானத்தினபின் வைக்கப்பட்டது.

கூஎக. ஒளியொருவற குள்ள வெறுககை யினியொருவற
கஃதிநதது வாழ்து மெனல. க

இ-ள். ஒருவறகு ஒளி உள்ள வெறுககை—ஒருவனுக்கொளியாவது பிறர் ஸொயற்கரிய செயவேமென்று கருதும் ஊக்கமிக்குதி,—ஒருவறகு இனி அஃது இறந்து வாழ்தும் எனல் — ஒருவனுக்கு மாசாவது அச்செயலையொழிந்தது உயிர்வாழ்க்கடவேமென்று கருதுதல். எ-று.

ஒளி தானுள்ளுயகாலதது மிககுத்தோன்றுதலுடைமை. “ஒளிகிறு னோங்கு புகழ் செய்யான” என்றா பிறரும். மேலும் செயற்கரியசெய்வார பெரியொ ன்றாராயினும், ஈண்டு அவை அளவிறந்தவொப்புரவு ஈக்கமுதலியவாம். அவ ற்றினுயை பெருமைபை அதனகாரணத்தினமேலிட்டு உள்ளவெறுககையெ ன்றும், அதுதன்னையே அதனகாரியமாகிய ஒளியாக்கியுங் கூறினா. இவ்வாறு இதனெதிராமறைக்கண்ணுமொக்கும். இதனா பெருமையினசிறப்புக கூறப் பட்டது. (க)

கூஎஉ. பிறப்பொககு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேறுறுமை யான். உ

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் பிறப்பு ஒக்கும்— எல்லாமக்களுயிர்க்கும் பொது வாகிய பிறப்பியல்பு ஒக்குமேயெனினும், — சிறப்பு ஒவ்வா செய்தொழில் வேறுறுமையான — பெருமை சிறுமையெனப்பட்ட சிறப்பியல்புகளொவ்வா, அவைசெய்யுநதொழில்களது வேறுபாட்டான. எ-று.

வேறுபாடு நல்லனவும், தீயனவும், இரண்டுமாயினவும், இரண்டுமல்லவாயி னவுமாய அளவிறந்த பாகுபாடுகள். வினையுத்தர பஞ்சபூதபரிணாமமாகிய யாக்கையைப் பொருந்தின்று அதன்பயனனுபவித்தல் எல்லாவருணத்தாக் குமொத்தலிற பிறப்பொககுமென்றும், பெருமைசிறுமைகட்குக் கட்டளைக்கல் லாகிய தொழிறபாகுபாடுகள் வருணந்தோறும் யாக்கைதோறும் வேறுபடுத லிற சிறப்பொவ்வாவென்றுங் கூறினா. (உ)

கூஎங். மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லார் கீழல லவர். ங

இ-ள். மேல அல்லா மேல இருதம மேல அல்லா—செயற்கரியசெயக லாது சிறியராயினா, உயரதவமனிமுதலியவற்றினயிசையிருந்தாராயினும், பெரியராகா, —கீழ் அல்லா கீழ் இருதம கீழ் அல்லா —அவைசெய்து பெரியராயினா, தாழ்ந்த வறுநிலத்திருந்தாராயினும், சிறியராகா. எ-று.

மேலிருத்தல்கீழிருத்தல்களாற்செல்வநலஞ்ரவுகளும், மேல கீழ்களாற்பெரு மைசிறுமைகளும், கருதப்பட்டன இவையிரண்டிபாட்டானும் முறையே குடி மைமாததிரத்தானுஞ் செல்வமாததிரத்தானும் அஃதுளதாகாமையுடையது.

கூஎசு. ஒருமை மகளிரோ போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுநி னுண்டு.ச

இ-ள். ஒருமை மகளிரோ போல — கவராமனத்தினையுடைய மகளிர் நிறை யினவழுவாமற் றமமைத் தாங்காத்துக்கொண்டொழுநுமாறுபோல, —பெரு மையும் தன்னைத் தான் கொண்டி ஒழுநின் உண்டு—பெருமைக்குணனும், ஒரு வன் நிறைபின்வழுவாமற் றனனைத் தான்காத்துக்கொண்டொழுகுவானின், அவன்கணுண்டாம். எ-று.

பொருளினறெழில் உவமையினும் வந்தது. சுறபுண்டாதல் தோன்றநின்ற மையின், உமமை எச்சவுமமை. ஒழுக்குதல் மனமொழிமெய்களையொடுக்கி ஒப்புரவு முதலிய செயற்போதல். இதனால் அஃதுளதாமாறு கூறப்பட்டது.

கூஎடு. பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல். ரு

இ-ள். பெருமை உடையவா— அவ்வாற்றற் பெருமையுடையராயினா — அருமை உடைய செயல் ஆற்றின் ஆற்றுவா— தாம் வரியராயவழியும் பிற ராற்செய்தற்கரியவாய் தஞ்செயல்களை விடாது அவையெய்யுநெறியாற் கடை போகச்செய்தலை வல்லராவா. எ-று.

வறியராயவழியுமென்பது, முன்செய்துபோதமை தோன்றப் பெருமையு டையவொன்றதனாலும், ஆற்றுவாரொன்றதனாலும், பெற்றும். இதனால் அதனை யுடையாசெய்தி கூறப்பட்டது. (ரு)

கூஎகூ சிறியா ருணாச்சியு ளிலலைப் பெரியாரைப்
பேணிககொள வேமென்னு நோக்கு. கூ

இ-ள். பெரியாரைப் பேணிக கொளவேம என்றும் நோக்கு—அப்பெற்றிய ராய் பெரியாரைவழிபாட்டு அவரியலபினை யாங்கோடுமென்னுங்கருத்து — சிறியா உணாச்சியு ளிலலை — மறறைச் சிறியராயினுர்மனத்தின்கண் உள தாகாது. எ-று.

குடிமை, செல்வம், கலவியெனநிவற்றது உண்மைமாததிரத்தால் தமமை வியந்திருப்பார்க்கு அவை நமக்கியலபெனது அமைந்திருப்பாரை வழிபபட்டு அஃதுடையார்தல் கூடாதென்பதாம். (கூ)

கூஎள. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றொகு சிறப்புந்தான்
சீரல லவாகட படின. எ

இ-ள். சிறப்புத் தானும்—தனக்கொக்கும்பெரியாரிடத்து அமைந்திருத்தலைச் செய்வதாய்சிறப்புத்தானும்,— சீர அல்லவாகட படின — தனக்கொவ்வாத

சிறியாபிட்டுத்துப்பிமாயின, —இறப்பே புரிந்த தொழிறரும் — அதனையொழிந்து தருக்கினகண்ணே மிகச்செயலையுடைத்தாம். எ-று.

தருக்கினை மிகச்செய்யுமென்பதாயிற்று. சிறப்புகழுமை, செல்வம், கலவி களியாயிடுகதி. இவையிரண்டிபாட்டானும் அஃதிலாசெய்தி கூறப்பட்டது. (எ)

கூஎஅ. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை

யணியுமார் தன்னை வியநது.

அ

இ-ள். பெருமை என்றும் பணியும்—பெருமையுடையார் அச்சிறப்பினடாய்நானுந் தருக்கினி அமைந்தொழுகுவார், — சிறுமை (என்றும்)தன்னை வியநது அணியும்—மற்றைச் சிறுமையுடையார் அஃதிலாத்நானுந்மமை வியநது புனையாநிற்பா. எ-று.

பொருளின்றொழில்கள பண்பினமேலேற்றப்பட்டன. இஃது அற்றமறைக்கும்பெருமையென்புழியுமொக்கும். எனறுமென்பது பின்னும்வந்தியைந்தது. ஆமென்பனவிரண்டிம் அசை. புனைதல் பிறிற்றைமக்கோயிடுக்தியையேற்றிக் கோடல். இதற்கு உபாந்தார தாழ்வார தாழ்ந்தார உயாவார் இஃதொரு விரோதயிருந்தவாறென்னென உலகியலையிவநது கூற்றற்குக்குவாருமுளா. (அ)

கூஎக. பெருமை பெருமித மினமை சிறுமை

பெருமித மூர்நது விடல்.

கூ

இ-ள். பெருமை பெருமிதம் இனமை—பெருமைக்குணமாவது காரணமுண்டாயவழியும் அஃதியலபாதனோக்கித் தருக்கினியிருத்தல், — சிறுமை பெருமிதம் ஊர்நது விடல்— சிறுமைக்குணமாவது அஃதிலவழியும் அதனை யேற்றிக்கொண்டி தருக்கினமுடிவினகண்ணே நினறுவிடுதல். எ-று.

அளவறத்தருக்குதலென்பதாயிற்று. விடுமென்று பாடமோதுவாருமுளா: முறறுத்தொடரும் எழுவாயத்தொடரும் சமமுளியையாமைமின், அது பாட மன்மையுணர்க. (க)

கூஅ0. அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்

குற்றமே கூறி விடும

க0

இ-ள். பெருமை அற்றம் மறைக்கும்—பெருமையுடையார் பிறாமானதையேகூறி அவமானத்தை மறையாநிற்பா, —சிறுமை குற்றமே கூறிவிடும—மற்றைச் சிறுமையுடையார் பிறாகுணத்தை மறைத்துக் குற்றத்தையே கூறிவிடுவா. எ-று.

மறைத்தலுங் கூறலும் ஏனையிடத்துமியைந்தன. அற்றம் ஆகுபெயா. தானென்பது அசை. இவைமூன்றுபாட்டானும் இருவாசெயலும் ஒருங்குகூறப்பட்டன. (க0)

சூக ம் அதி.— சான்றாண்மை.

அஃதாவது பலகுணங்களானுநிறைந்த அவற்றையாடற்றன்மை. பலகுணங்களானுமென்பது சாலுத்தறொழிலாறபெறப்படுதலின், அவற்றையென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பெருமையுடையாகாத குணங்கள்பலவற்றையுந் தொகுத்துக்கொண்டிற்றறின, இஃத்தனபின வைக்கப்பட்டது.

கூஅக. கடனென்ப நலலை யெல்லாங் கடனறிந்து

சான்றாண்மை மேற்கொள பவர்க்கு. க

இ-ள். கடன அறிந்து சான்றாண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு— நமக்குத்தகு வது இதுவென்றறிந்து சான்றாண்மையைமேற்கொண்டொழுதுவார்க்கு — நலலை எல்லாம் கடன எனப்— நலனவாயகுணங்களெல்லாம் இயல்பா யிருக்குமென்று சொல்லுவா னாலோ. எ-று.

சிலகுணங்களிலவாயவழியும் உள்ளன செய்துகொண்டவாயவழியுஞ்சான் றாண்மையென்னுஞ்சொற்பொருள் கூடாமையின், தாலோ இவ்வேதுப்பெயா பற்றி அவரிலக்கணம் இவ்வாறு கூறுவொன்பதாம். (க)

கூஅஉ. குணநலன சான்றோ நலனே பிறநல

மெநலத துள்ளாது மனறு. உ

இ-ள். சான்றோ நலன குணநலமே — சான்றோநலமாவது குணங்களா னுபநலமே;— பிற நலம் எந்நலத்தும் உள்ளது அன்று — அஃதொழிந்தவு துபுகளானாயநலம் ஒருநலத்தினுள்ளதன்ற. எ-று.

அநலத்தை முன்னேபிரித்தமைமின் ஏனைப்பிறநலத்தைப் பிறநலமென்றும், அது குடிப்பிறப்புங்கலியுமுதலாக தாலோரொழிந்தநலங்களுட்புகுதாமையின் எந்நலத்துள்ளதுமன்றென்றுங்கூறினா. இவ்விரண்டுபாட்டானும் சாலபி நகேற்றகுணங்கள் பொதுவகைபாறகூறப்பட்டன. (உ)

கூஅங். அன்புநா னொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாயமையோ

டைந்துசால பூனறிய துணை ன்

இ-ள். அன்பு — சுற்றத்தாராமேலேபன்றிப் பிறாமேலுமுளதாயவன்பும்— நாண்— பழிபாவங்கடறினாலும்— ஒப்புரவு— யாவாமாட்டுமொப்புரவுசெ யதலும்— கண்ணோட்டம் — பழையாரமேற்கண்ணோட்டலும் — வாயமை — எவ்விடத்தும் மெய்மனமகூறலுமென— சாலபு ஊன்றிய துணை ஐந்து— சாலபென்னுமபாரதததததாயிய துணைகளைந்து. எ-று

என்னேடு முனைவறறேநிங்கூற்ற. இக் குணங்களிலவழிச் சாலபு நிலை பெறாமையின், இவற்றைத் துணைனரா ஏகதேசவுருவகம். (ங்)

கூஅச. கொல்லா நலத்தது நோனமை பிறாதிமை

சொல்லா நலத்தது சாலபு ஈ

இ-ள். நோனமை கொல்லா நலத்தது — பிறவறங்களுமவேண்டுமாயினுந் தவம் ஒருவியாயுங்கொல்லாதவறத்தின்கண்ணதாம், — சாலபு பிறா தீமை சொல்லா நலத்தது—அதுபோலப் பிறகுணங்களும் வேண்டுமாயினுஞ் சாலபு பிறாகுறத்தைச்சொல்லாத குணத்தின்கண்ணதாம். எ-று.

நலமென்னும் ஆகுபெயாப்பொருளிரண்டனையுந் தலைமைதோன்ற இவ்விர ண்டற்குமதிகாரமாகக்கூறினா தவத்திற்குக் கொல்லாவறஞ்சிறந்தாற்போ லச் சாலபிற்குப் பிறாகுறஞ்சொல்லாக்குணஞ்சிறந்ததென்பதாம். (ச)

கூஅரு. ஆறறுவா ராற்றல பணித லதுசான்றோர்

மாற்றா மாறதும் படை. ரு

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல்— ஒருகருமத்தைச் செயது முடிபபார தாற்றலாவது அதற்குத்துணையாவானாத தாழ்ந்துகூட்டிக்கொள்ளுதல், — சான்றோ மாற்றானா மாற்றும் படை அது—இனிச சாலபுடையார தம்பகை வரைப பக்கமையொழிகுறகருவியும் அது. எ-று.

ஆற்றல் அதுவல்லராதனமை. இறந்ததுதழீஇயவெச்சவுமமை விகாரத தாற்றெக்கது. சாலபிறகேற்ற பணிதற்குணத்ததுசிறப்புகூதுவார, ஏனைய துமுடன்கூறினார். (டு)

கூஅகூ. சாலபிறகு கட்டளை யாதெனிற ரோல்வி

துலையல்லார கண்ணுற கொள்ளல்.

கூ

இ-ள். சாலபிறகு கட்டளை யாது எனின்— சாலபாகிய பொன்னினளவ றிதற்கு உரைகல்லாகியசெயல் யாதெனின்,— தோலவி துலை அல்லாரகண் ணும் கொள்ளல்—அது தம்மினுயர, தாமாடிகுகொள்ளுநதோலவியை இழிந தாராமாட்டிங்கோடல். எ-று.

துலை ஒப்பு. எச்சவுமமையான இருதித்ததாகண்ணும் வேணிதல பெற ரும். கொள்ளுதல் வெல்லுமாற்றலுடையராயிருந்தே ஏற்றுக்கொள்ளுதல். இழிந்தாரா வெல்லுதல்கருதித் தம்மோடொப்பித்துக்கொள்ளாது தோலவி யான் அவரினுயாவராயின், அத்தொசாலப்பவறியப்படுமென்பதாம். (சு)

கூஅஎ. இன்னசெய தாாககு மினியவே செய்யாககா

லெனன பயத்ததோ சாலபு.

எ

இ-ள். இன்ன செயதாாகும் இனியவே செய்யாக்கால்— தமக்கினனாத வற்றைச் செய்தாாட்குஞ் சாலபுடையார இனியவற்றைச் செய்யாராயின்,— சாலபு எனன பயத்தது— அச்சாலபு வேற்றெனப்பயனுடத்தது எ-று.

சிறப்புமமை அவா இன்னசெயத்தற்கிடனாலவிளக்கினைது. ஒகாரம் அசை. வின எதிர்மறைப்பொருட்டு. தாமுமின்னசெயவராயின், சாலபாலொருபய னுமிலையெனப்பதாம். இவையைநதுபாட்டானுஞ் சிறப்புவுகையறகூறப்ப டடது. (எ)

கூஅஅ. இனமை யொருவற கிளிவனறு சாலபென்னுந

திணமையுண டாகப பெறின.

அ

இ-ள். சாலபு என்னும் திணமை உண்டாகப பெறின— சாலபென்றுசொ லப்பபிடு வலியுண்டாகப்பெறின,— ஒருவற்கு இனமை இனிவு அன்று— ஒருவனுக்கு நலகுரவு இனிவாகாது. எ-று.

தளராமைநாட்டிதலின், வலியாயிற்று. இனமையான வருவதனை இனமை தானாகவுபசரித்துக்கூறினார். சாலபுடையார நலகூரந்தவழியும் மேம்பதித்து டையொனப்பதாம். (அ)

கூஅகூ. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார சான்றுண்மைக

காழி யெனப்பபி வார.

கூ

இ-ள். சான்றுண்மைக்கு ஆழி எனப்பபிவார— சாலபுடைமையாகிய கட றுக்கு கரையென்றுசொல்லப்பபிவார,—ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார— ஏனைக்கடலுற கரையுணில்லாமற் காலந்திரிந்தாலும், தாரந்திரியார். எ-று.

சானுணமையது பெருமைதோன்ற அதனைக் கடலாககியும், அதனைத் தாங்
கிக்கொண்டிருநிறலின் அஃதுடையாகக் கரையாககியுங்கூறினா, “பெருமை
டற காழி யணையன் மாதோ” என்றா பிறரும். ஏகதேசவுருவகம். (க)

கூக0. சான்றவா சானுணமை குன்றி னிருநிலநதான்
றுங்காது மனனோ பொறை. க0

இ-ள். சான்றவா சானுணமை குன்றின் — பலகுணங்களானுநிறைந்தவர்
தந்தன்மை குன்றவராயின், — இருநிலநதான் பொறை தாங்காது — மறநை
யிருநிலநதானுந் தன்பொறையைத் தாங்காதாயமுடியும். எ-று.

தானுமென்னுமெச்சவுமமை விகாரத்தாற்றெருக்கது. அவர்க்கதுகுணமுமையும்
அதற்கதுதாங்கலும் இயல்பாகலான, அவையெருநுநுமுளவாகாநின்றன
வென்பது தோன்றநின்றமையின், மன ஒழிமிசைக்கணவந்தது. ஓகாரம் அசை.
இதற்கு இருநிலம் பொறைதாங்குவது சான்றவாதுணையாகவருதலானஅதுவும்
அதி தாங்கலாற்றுதென்னுரைப்பாருமுளா. இவைமுன்னுபாட்டானும் அவற்
ருநிறைந்தவரது சிறப்புக கூறப்பட்டது. (க0)

க00 ம் அதி.— பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சானுணமைகளிற்றும்வழுவாதுநின்றே எல்லா
ரியலபுகளும்நிறதொத்தொழுதுதல, “பண்பென்ப படுவது பாடநிந் தொழு
கல்” என்றா பிறரும். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கூகக. எனபத்ததா லெய்த லெளிதெனப் யாமாட்டிம்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. க

இ-ள். யாமாட்டிம் எனபத்ததால் — யாவாமாட்டிமெளியசெவவியராத
லால் — பண்புடைமை என்னும் வழக்கு எய்தல் எளிது எனப் — அரிதா
யபண்புடைமையென்னும் நன்னெறியினையெய்துதல் எளிதெனதுசொல்லுவா
நாலோர். எ-று.

குணங்களானிறந்து செவவியெளியருமாயக்காற் பண்புடைமைதானே
உளதாமாகலின், எனபத்ததாலெய்தலெளிதெனதும, அஃதுலகத்தையெல்லாம்
வசிகரித்தறபயத்ததாக்கலின் அதனைத் தொல்லோசென்ற நன்னெறியாககியும்,
அதனையெளிதினையதுதற்கு இது நூலோரோதியவுபாயமெனபார் அவாமேல்
வைத்துங்கூறினா. (க)

கூக௨. அன்புடைமை யானற் குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. ௨

இ-ள். அன்புடைமை ஆனற் குடிப் பிறத்தல் இவ்விரண்டும் — பிறாமேல்
ன்புடையானதுதலும் உலகத்தோடமைந்தகுடியின்கட்பிறத்தலுமாகிய இவ்விர
ண்டும் — பண்புடைமை என்னும் வழக்கு — ஒருவனுக்குப் பண்புடைமையெ
ன்று உலகத்தாசொல்லும் நன்னெறி. எ-று.

அமைதல் ஒத்துவருதல். குடிப்பிறத்தலென்றது பிறநதாரசெயலை. தனித்
தவழி ஆகாது இரண்டிங்குடியவழியே ஆவதென்பது தோன்ற, முறமும்மை
கொடுத்தார். காரணங்கள் காரியமாகவுபசரிக்கப்பட்டன. இவையிரண்டுபா
ட்டானும் பண்புடையராதற்காரணங்கூறப்பட்டது. (௨)

கூகூ௩. உறுப்பொத்தன மக்களொப பன்றூல வெறுத்தகக
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு. னு

இ-ள். உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஒப்பு அன்று—செறியத்தகாதவுடம்பாலொ
த்தல் ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடொப்பாகாமையின் அதுபொருந்துவதன்று,
—ஒப்பதாம் ஒப்பு வெறுத்தகக பண்பு ஒத்தல் — இனிப் பொருந்துவதாய்
வொப்பாவது செறியத்தகக பண்பாலொத்தல். எ-று.

வடநூலார அங்கமென்றமையின், உறுப்பென்றார். ஒருவனுக்கு நன்மக்க
ளோடு பெறப்பட்டுமொப்பாவது உயிரினவேறாய நிலையதலிலாவுடம்பொத்தல்
ன்று வேறன்றிலையுதலுடைய பண்பொத்தலாகலான, அப்பெற்றித்தாய அவா
பண்பினையுடையனாகவென்பதாம். (நு)

கூகூ௪. நயனெடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராடடு முலகு. ச

இ-ள். நயனெடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார் பண்பு—நீதியையும் அறத்
தையும் விரும்புந்லாற பிறர்களுந்மக்கும் பயன்படுத்தனுடையாரது பண்பினே
— உலகு பாராடும்— உலகத்தார கொண்டாடாநிற்பா. எ-று.

புரிந்தவென்னும்பெயரொச்சம ராணிககாரணப்பொருட்கு. நயனெடுநன்றிபு
ரிதலும் பயனுடைமையும் பண்புகாரணமாக வந்தமையின், அதனைப்பாராட்டு
மென்றார். (சு)

கூகூ௫. நகையுளரு மினனா திகழ்ச்சி பகையுளரும்
பண்புள பாடறிவார மாடடு. டு

இ-ள். திகழ்ச்சி நகையுளரும் இன்னது—தன்னையிகழ்தல் ஒருவற்கு வீளை
பாடடின்கண்ணும் இன்னது, —பாடு அறிவாரமாடடுப் பகையுளரும் பண்பு
உள— ஆகலாற பிறாபாடறிந்தொழு நவாரமாடடுப் பகைமையுளவழியும் அஃ
துளதாகாது இனியவாய் பண்புகுள்ள உளவாவன. எ-று.

பாடறிவாரெனவே, அவ்வின்னமபற்றிதலும் பெற்றும். அதனைப்பறிந்தவா
யின் அதுசெய்யார இனிப்பேசெய்வாரென்பது கருத்தது. இதற்குப் பிறொல
லாம் இரண்டிதொடருத்மமுடையயாமலுரைப்பாரும், இன்னதென்னுஞ்சொ
ற்குப் பிறவாதெனதுரைப்பாருமாயினார். (டு)

கூகூ௬. பண்புடையார்ப் பட்டுணை டிலக மதுவின்றேன்
மண்புகரு மாயவது மன. சு

இ-ள். பண்பு உடையார்ப் பட்டு உலகம் உண்டு — பண்புடையாரகண்ணே
படுதலால் உலகியல் எஞ்ஞான்றமுண்டாய வாராநின்றது, —இன்றேல் அது
மண்புகரு மாயவது— ஆண்டுப்படுதலில்லையாயின், அது மண்ணினகட்புகரு
மாயந்துபோவதாம். எ-று.

படவென்பது திரிந்தாகின்றது. உலகு ஆகுபெயர். மறைப்பண்பில்லா சா
ர்பன்மையின் ஓர்சார்புமின்றி மண்ணினகட்புக்குமாயுமதுவேண்டாவாயிறெ
ன்பது பட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கணவந்தது. இவைவாரனகுபாட்டா
லும் அதனையுடையாரதுயாசசி கூறப்பட்டது. (சு)

கூக௭. அரம்போலுங் கூர்மைய றோனு மரம்போல்வர்

மககடபண் பிலலா தவா.

எ

இ-ள. மககடபண்பு இல்லாதவா—கனமகடகேயுரிய பண்பிலலாதவா,—
அரம்போலும் கூர்மையோனும்—அரத்தின் கூர்மைபோலுங் கூர்மையையுடை
யரையாயினும்,—மரம் போலவா— ஓரறிவிறறாமரதனையொப்பா எ-று.

அரம் ஆகுபெயர். ஓரறிவு ஊற்றினையிதல். உவமைபிரண்டனா, முன்னது
தான் மடிவினறித தன்னையுறப்பொருள்களை மடிவிததலாகிய தொழிலபற்றி
வந்தது, ஏனையது விசேடவறிவினமைபாங்கிய பண்புபற்றி வந்தது. அவ்விசே
டவறிவிறகுப் பபனாய் மககடபண்பின்மைவின, அதுதானுமில்லைபென்பதாயி
றது. (எ)

கூகஅ. நண்பாற்றா ராநி நயமில் செயவாாகும்

பண்பாற்றா ராதல கடை.

அ

இ-ள. நண்பு ஆற்றாநி நயம் இல் செயவாாகும்—தம்மொநி நட்பினை
செய்யாது பகைமைபைச் செய்தொழுதுவாரமாட்டும்— பண்பு ஆற்றாநல
கடை— தாம்பண்புடையரையொழுகாமை அறிவுடையாக்கிழுகாம. எ-று.

நயம் ஈரம். சிறப்புமமை அவர் பண்பாற்றாமக கட்டாதல் போன்றநின்றது.
அதினச்செய்யிறறும் அவர்தன்மைபராவொன்பார், கடையென்றார். (அ)

கூகக. நகலவல்ல ரல்லாக்கு மாயிரு ஞாலம்

பகலும்பாற பட்டன றிருள.

க

இ-ள. நகல வல்லா அல்லாக்கு—பண்பின்மையான ஒருவரோடுங்கலந்து
உணமகிழ்தன்மாட்டாதாகு — மாயிரு ஞாலம் பகலும் இருட்பாறபட்ட
னறு— மிகவுட்பெரியஞாலம் இருளில்லாத பகற்பொழுதினும் இருளினகட்கி
டந்ததாம். எ-று.

எல்லாரோடுங்கலந்ததியப்பெறாமையிற்பண்பிலலாக்கு உலகியல் தெரியா
தென்பார், உலகமிருள்ளகடபட்டதென்றார். பாழ்பட்டனறிருளென்றுபாட
மோதி, இருணிங்கிறநெனன்றுபாப்பாருமுளர். (க)

க000. பண்பிலான பெற்ற பெருஞ்செலவ நன்பால்

கலந்திமை யாற்றிரிந தறது.

க0

இ-ள. பண்பு இலான பெற்ற பெருஞ்செலவம் — பண்பிலலாதவன் முன
னைநலவினையானையதிய பெரியசெலவம் அககுற்றத்தால் ஒருவற்குமபயன்
படாதுகெடுதல்— நன்பால் கலந்திமையால் துரிந்தறது — நல்லவானபால்
ஏற்றகலத்தின்குற்றத்தால் இனசுவைததாகாது கெட்டாறபோலும். எ-று.

கலத்திமையென்பது மெலிநதுநின்றது. தொழிலுவம்மாகலன், பொருளின்
கண் ஒத்ததொழில் வருவிககப்பட்டது.படைக்குமாற்றலிலனாதேறென்றபெற்ற
றவெனறும், எல்லாப்பயனுங்கோடறகேற்ற இடனுடைமையோன்றப்பெருஞ்
செலவமென்றுங்கூறினார். அச்செலவமும் பயன்படாதேன்ற இதனான வருகி
ன்ற அதிகாரப்பொருண்மையுந்தோற்றுவாய்செய்யப்பட்டது. இவைநானகு
பாட்டானும் அஃதிலலாதிதிவு கூறப்பட்டது. (க0)

க0க ம் அதி. — நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது ஈட்டிபாறக்கும் பிறாக்கும் பயன்படுத்தில்லாத செல்வத்தின் தியலடி, உடையானதுகுற்றஞ் செல்வத்தினமேலேற்றப்பட்டது. அதிகாரமு றைமை மேற்றோறுவாயசெய்தவதனாபெற்றம.

க00க. வைத்தானவாய சானற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணுன்
செத்தான செய்ககிடநத தில. க

இ-ள். வாய சானற பெரும்பொருள வைத்தான அஃது உண்ணுன்—தன் மனையகலமெல்லாம் நிறைதற்கேதுவாயபெரும்பொருளையீட்டிவைத்து உலோ பத்தால் அதனையுண்ணாதவன் — செத்தான செய்க கிடநதது இல—உளனாயி னுஞ் செத்தானும், அதன்கண் அவனாசெய்ககிடநத்தோருரிமையினமையான. எ-று.

வைத்தானென்பது முற்றெச்சம். உண்ணுதல் அதனுனைமபுலனகளையும் துக ாதல். வாயசானறபெரும்பொருளை வைத்தானொருவன் அதனையுண்ணாதுசெத் தவழி அதன்கண் அவனாசெய்ககிடநத்தோருரிமையிலையாகலான,வையாது பெற்றபொழுதே துகாகவென்றுரைப்பினுமமையும். இதற்குச் செத்தானென பது எச்சம். இதனால் ஈட்டியானுக்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (க)

க00உ. பொருளான மெல்லாமென நியா திவறு
மருளான மாண்பு பிறப்பு உ

இ-ள். பொருளான எல்லாம் ஆம் எனது—பொருளானதுமுண்டாக அத னெல்லாமுண்டாமெனநிறுது அதனையீட்டி—ராயாது இவறும் மருளான் —பின் பிறாககீயாது பற துள்ளஞ்செய்யுமயக்கத்தாலே — மாண்பு பிறப்பு ஆம்—ஒருவனுக்கு நிறைதலில்லாத பேயப்பிறப்புண்டாம். எ-று.

இருமையினமெயதுமின்பங்களபலவுமடங்க எல்லாமெனதும், ஈட்டிதற்கு முன்னுண்டாயவறிவு பினமயங்குதலின் மருளெனதும், பொருளுண்டாயிருக் கப் பிறாபசிகண்டிருந்ததீவினைபற்றி உணவுகளுளவாயிருக்கப் பசித்துவருந் தும் பிறப்புளதாமெனதுங்கூறினா. (உ)

க00ங. ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவா
தோற்ற நிலககுப பொறை. ங

இ-ள். ஈட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவா தோற்றம்—பாம பிறரின்றி கவீட்டுதுமெனது பொருளினதீட்டன்மாதிரிததையேவிருமபி அதன்பயனாய புகழைவிரும்பாத மக்களது பிறப்பு—நிலககுப பொறை—நிலத்திற்குப் பார மாமத்துணையே. எ-று.

இசை இருமைக்குமுறுதியாய அறமாகலின் ாகையான அதனையேவேண்டல் செய்யாது ஈட்டறதன்பத்தையும் காத்தறதன்பத்தையும் வேண்டியவறிவின் மைப்பறி,நிலககுப்பொறையென்றா.பிறப்பெனதது அதற்குரியவுடம்பினை. (ங)

க00ச. எச்சமென் நென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
னச்சப் படாஅதவன். ச

இ-ள. ஒருவரால் நசுப்படாதவன்— ஒருபொருளுமீந்தறியாமையின் ஒரு வராலும் நசுப்பபிதலில்லாதவன் — எச்சமென்று என் எண்ணுங்கொல்— தானிறந்தவழி ஈண்டொழிந்தநிற்பதாக யாதனைக்கருதுமோ! எ-று.

ஈண்டொழிந்தநிற்குமபுகழ் யாவானமேலன்றி நிலைமையின் அவனுககத் தோடியாதுமியைபிலையென்பாரா, எனெண்ணுகொல்லோவென்றாரா. ஓகா ரம் அசை. இவைமுன்னுபாட்டானும் பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட் டது. (ச)

க00ரு. கொடுப்பது உந் துயப்பது உ மிலலார்க் கடுக்கிய
கோடியுண டாயினு மில். ரு

இ-ள. கொடுப்பது உம் துயப்பது உம் இல்லார்க்கு — பிறர்க்கீவதும் தானு காவதுமாய் இரண்டுசெய்கையுமுடையரல்லாதார்க்கு — அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும் இல்—பலவாகவடுக்கிய கோடிபொருளுண்டாயினும் ஒன்றுமி லலை. எ-று.

இன்பத்தினும் அறஞ்சிறந்தமையின், கொடுத்ததற்றொழில் முற்கூறப்பட் டது. அடுக்கியகோடியென்றது ஈண்டெண்ணப்படும பொருண்மேனின்றது. ஒன்றுமில்லார்போலப் பயனிரண்டிமிழத்தலின், இல்லென்றாரா. (ரு)

க00சு. ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தானதுவவான நககார்க்கொன்
றீத வியலபிலா தான. சு

இ-ள. தானதுவவான நககார்க்கு ஒன்று நகல வியலபிலாதான—தானுக ராயுய அதன்மேலுந்தகுதியுடையார்க்கு அவாவேண்டியதொன்றனை நகலிய றகையிலனாயினு—பெருஞ்செல்வம் ஏதம்—இரண்டுசெய்தற்கிடனுடைத் தாய செல்வத்திற்கு ஒருநோய். எ-று.

தகுதி தானங்கோடற்கேற்புடைமை. ஏதம் ஆகுபெயர். நுகரப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழிறகுரியதனை அனருக்கிளமையின், நோயென்றாரா. நதலியலபிலாதானது பெருஞ்செல்வம் அவனுகரு டாடல காததன்முதலியவ றறால் தன்பமேயாமென்றுரைப்பாருமுளா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவவி ருமையும் உடனகூறப்பட்டன. (சு)

க00எ. அறநூலகொன் றுறநூலான செல்வ மிகநலம்
பெற்றா டமியணமுத தற்று. எ

இ-ள. அறநூல்க்கு ஒன்று ஆறநூலான செல்வம்—ஒருபொருளுமில்லாயினா ர்க்கு அவாவேண்டியதொன்றனைக் கொடாதானது செல்வங் கொன்னேகழி தல்—மிகநலம் பெற்றாள தமியள முத்தற்று—பெண்டிரின் மிகநலத்தினைப் பெற்றாளொருத்தி கொடுப்பாரினமையிற் கொழுநனினறித் தமியளாய் முத்த தனமைத்து. எ-று.

நலம் வடிவினனமையும் குணத்தினனமையும். இரண்டுமொருங்குபெறுத லரிதாகலின், பெற்றாளென்றாரா. கொடுப்பாருங்கொழுநனுமேயன்றித் தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியோடுவமைகூறினமையின், தானுமேற்பானுமேயன் றிச் செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமென்பதாயிற்று. (எ)

க00அ. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவரு
ண்சு மரம்பழுத் தற்று. அ

இ-ள். நச்சப்பட்டாதவன் செலவம்—வறியாக்கணியனாயிருந்தும் ஒன்றுங் கொடாமையின் அவரானச்சப்பட்டாதவன் செலவமெயதுதல—ஊர் நடுவுள் நச்சுமரம் பழுத்தற்று — ஊரிடைநிற்பதோர்நச்சுமரம் பழுத்தாற்போலும். எ-று.

கடுவூரென்பது பின்முன்குததொக்கவாரும்வேறுமைத்தொகை. அண்மையுடைமைகளாற் பயனிலையெனப்பதாம். (அ)

௧௦௦௧. அனபொரீஇத தற்செற றறநோக்கா தீட்டிய
வொண்பொருள கொளவா பிறா. கூ

இ-ள். அனபு ஓரீஇ—ஒருவன் கொடாமைப்பொருட்டுச் சுற்றத்தாராட்டார்கள் அனபுசெய்தலையொழிந்து—தற்செறறு—வேண்டிவன் நுகராதன்னைச்செறுத்து—அறம் நோக்காது—வறியாக்கு ரதனமுதலியவற்றத்தை நினைப்பதஞ்செய்யாது—ரட்டிய ஒண்பொருள கொளவா பிறா—ரட்டிய வொளளியபொருளைக் கொண்டுபோய்ப பயன்பெறுவா பிறா. எ-று.

பயனாய் அறனும் இனபமுஞ்செய்துகொள்ளாதான்குப்பொருளாவனளது ரட்டறதுன்பமேயெனப்பது தோன்ற ரட்டியவெனறும், அவனவழியினுள்ளார்க்கும் உதவாதெனப்பது தோன்றப் பிறொன்றுங்கூறினா. (க)

௧௦௧௦. சீருடைச செல்வர் சிறுதுனி மாரி

வறங்கூரந தனைய துடைத்து. ௧௦

இ-ள். சீர உடைச செல்வா சிறுதுனி—புகழுடைத்தாய செல்வத்தினையுடையவரது நிறகுங்காலஞ்சிறிதாய வறுமை — மாரி வறங்கூரநதனையது உடைத்து—உலகத்தையெல்லாம் நிலைநிறுத்ததுமேகம் வறுமைமிககார்போலவதோரியலபினையுடைத்து. எ-று.

துனி வெறுப்பு, அதனைச்செய்தலாற்றினியெனப்பட்டது. யாவாக்குமபயன்பட்டார அதனைவறியராயவழியும் அவவறுமை கடித்திங் குதலிற் பின்புஞ் செல்வராயப் பயன்படுவொன்பது உவமையாற்பெறப்பட்டது, பட்டவே, நன்றியில்லாதசெல்வம் எஞ்ஞான்றும் பயன்படாதெனப்பதாயிற்று. இதற்குச் சீருடைச்செல்வா இரவலரோடு வெறுகும் நிலையிலவெறுப்பு மாரிவறங்கூரநதனைய தன்மையையுடைத்தென அதிகாரத்தோடு பொருந்தாமைமேலும் ஓர்பொருட்டொடாபுட்டாமலுபாபாருமுளா. இவைநான்குபாட்டானும் அச்செல்வத்ததுகுற்றங்கூறப்பட்டது. (௧௦)

௧௦௨ ம் அதி.— நாணுடைமை.

அஃதாவது மேற்சொல்லிய சாலபு பண்புமுதலியகுணங்களானாயநதோ தமக்கொவ்வாத கருமங்களில் நாணுதலுடையாராதனமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧௦௧௧. கருமத்தா னுணுத னுணுத் திருதுத

னல்லவர் நாணுப் பிற. க

இ-ள். நாணுக் கருமத்தால் நாணுதல்—நன்மக்களுவைது இழிந்தகருமங்காரணமாக நாணுதல்,—பிற திருதுதல் நல்லவா நாணு—அஃதன்றி மன

மொழிமெய்களதொடுக்கத்தான வருவனவோவெனின், அவை அவரளவல்ல அழகியதுதலையுடைய குலமகளிராண்கள். எ-து.

பிற குலமகளிரானென்றதனான ஏனையது நனமககண்ணென்பதும், நாணுதலென்றதனான கருமத்ததிழிவும், பெற்றும். திருநுதன்லலவொன்பது புகழ்ச்சிககுறிப்பு. ஏதுபபன்மைபற்றிப் பிறவென்றா. இனி அற்றமறைத்தனமுதலியன பொதுமகளிரானோடொக்குமென்றுரைப்பாருமுளா. அவாக்கு நாணகேடுபயககுமென விலக்கப்பட்டமையானும், அவாபெயராதகூறப்படாமையானும், அஃதுவாயன்மையறிக. இதுனான நாணிந்தலக்கணங்கூறப்பட்டது. (க)

க0கஉ. ஊணுடை யெச்ச முயிராகக்கெல்லாம வேறல்ல

நாணுடைமை மாநதா சிறப்பு.

உ

இ-ள். ஊண உடை எச்சம் உயிராகக்கெல்லாம் வேறு அல்ல — ஊணும் உடையும் அவையொழிந்தனவும் மககளுயிராகக்கெல்லாம் பொது, — மாநதா சிறப்பு நாணுடைமை—நன்மககட்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே, அவையல்ல. எ-து.

ஒழிந்தன உறக்கமும் அச்சமுங்காமமும். சிறப்பு அவையிராகளினவேறுபாடு. அச்சமென்று பாடமோதுவாருமுளா. (உ)

க0கங். ஊணைக் குறித்த வுயிரொல்லா நானென்னு

நனமை குறித்தது சாலபு.

ங்

இ-ள். உயிரொல்லாம் ஊணைக் குறித்த— எல்லாவுயிரகளும உடம்பினைத்தம் க்கு நிலைகளனாகக்கொண்டு அதனைவிடா, — சாலபு நாண எனனும் நன்மை குறித்தது — அதுபோலச் சூலபு நானென்னுநன்மைககுண்டதலத்த தனக்கு நிலைகளனாகக்கொண்டு அதனை விடாது. எ-து.

உடம்பென்பது சாதியொருமை. நனமை ஆகுபெயர். உயிர் உடம்போடு கூடியல்லது பயனெயதாதவாறுபோலச் சாலபு நானோடுகூடியல்லது பயனெயதாதென்பதாம். ஊணைக்குறித்தவென்று பாடமோதுவாருமுளா. (ங்)

க0கச. அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோக்கஃ தின்றேற பணியன்றோ பீடு நடை.

ச

இ-ள். சான்றோக்கு நாணுடைமை அணியன்றோ — சான்றோக்கு நாணுடைமையாபரணமாம், — அஃது இன்றேல பீடு நடை பணியன்றோ— அவ வாபரணமிலையாயின அவாபெருமித்ததையுடையநடை கண்டார்க்குப் பணியாம். எ-து.

அழகுசெய்தலின் அணியெனறும், பொறுத்தற்கருமையிற பணியெனறும் கூறினா. ஓகாரவிடைச்சொற்கள எதிர்மறைக்கண வந்தன. இவைமூன்றுபாடானும் அதனசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

க0கரு. பிறாபழியுந் தம்பழியு நாணுவார நாணுக

குறைபதி யென்னு முலகு.

ரு

இ-ள். பிறா பழியும் தம்பழியும் நாணுவார — பிறாக்கு வரும்பழியையுந் தமக்கு வரும்பழியையும் ஒப்பமதித்து நாணுவாரா—உலகு நாணுக்கு உறைபதி எனனும்— உலகத்தார நாணுக்குறைவிடமென்று சொல்லுவா. எ-து.

ஒப்பமதித்தல் அதுவுநதமக்குவநததாகவே கருதுதல். அக்கருததடையா
பெரியராகலின், அவரை உயாநதோராயாவரும் புகழவொன்பதாம். இதனால்
அத்தனையுடையாரது சிறப்புக கூறப்பட்டது. (ரு)

௧0௧௬. நாணவேலி கொள்ளாது மனனோ வியன்ஞாலம்
பேணலா மேலா யவா. கூ

இ-ள். மேலாயவா—உயாநதவா,—வேலி நாண கொள்ளாது—தமக்கேம
மாகநாணினைக்கொளவதன்றி,—வியன் ஞாலம் பேணலா—அகனறஞாலத்
தைக்கொள்ள விரும்பா. எ-று.

பழிப்பாவங்கள் புகுதாமற்காததலின், வேலியென்றா. நாணும் ஞாலமுநதம்
முணமாறாயவழி அநநாணினைக் கொளவதல்லது அவை புகுதுநெறியாய ஞால்
ததினைக்கொள்ள விரும்பாரொன்பதாம். மனனும் ஒவும் அசை. நாணுகிய வேலி
யைப்பெற்றல்லது ஞாலம்பெற விரும்பாரெனறுபாபாருமுளா. (சு)

௧0௧௭. நாண லுயிரைத் துறப்ப ருயிரப்பொருடா
னாணிமறவா நாணுள பவா. எ

இ-ள். நாண ஆளப்பவா — நாணினைதுசிறப்பறிநது அத்தனை விடாதொழுகு
வா — நாணுல உயிரைத் துறப்பா—அநநாணுமுயிருநதம்முணமாறாயவழி
நாணசிதையாமறப்பொருடா உயிரைப்பா, — உயிரப்பொருடா நாண துற
வா— உயிரசிதையாமறப்பொருடா நாணினை நீக்கா. எ-று.

உயிரினும் நாணசிதநததென்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் அவாசெயல்
கூறப்பட்டது. (எ)

௧0௧௮. பிறாநாணத் தக்கது தானாணு லுயி
னறநாணத் தக்க துடைதது. அ

இ-ள். பிறா நாணத்தக்கது தான நாணுலுயின்—கேட்டாருங்கண்டாருநா
ணத்தக்கபழியை ஒருவன் தானாணுதுசெய்யுமாயின்,—அறம் நாணத்தக்கது
உடைதது—அநநாணுமை அவனை அறம் விட்டுநீங்கத்தக்க குற்றத்தினையுடை
தது. எ-று.

தானெனச் செய்வானைப் பிரிககினறாராகலின், பிறானறா. நானேழியைப்
ல்லாதானை அறஞ்சாராதென்பதாம். (அ)

௧0௧௯ குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணினைமை நின்றக கடை. கூ

இ-ள். கொள்கை பிழைப்பிற குலம் சுடும்—ஒருவனுக்கொழுககம் பிழை
க்குமாயின் அப்பிழைப்பு அவனுகுடிப்பிறப்பொன்றையுங்கெடுக்கும்,—நாணி
னைமை நின்றககடை நலம் சுடும் — ஒருவன்மாட்டு நாணினைமை நின்றவழி
அநநிலை அவனலமயாவறறையுங் கெடுக்கும். எ-று.

சிறந்த ஒருபொழுதுநீக்காகை. நலம் சாஷியொருமையாகலின், பிறப்பு,
கலவி, குணம்,செயல்,இனமெனறிவற்றான வநதனவெல்லாகுகொள்ளப்படும.
ஒழுகவழிவினும் நாணழிவு இறப்பததீதென்பதாம். (கூ)

௧0௨0. நாணகத் திலலா ரியக்க மரப்பாவை
நாண லுயிர்ப்பொருடா யறறு. ௧0

இ-ள். அகத்து நான் இல்லார இயக்கம்— தம்மனத்தினகண் நாணிலலா தமக்கள உயிருடையார்போனநியங்குகின்றவியக்கம்— மரப்பாவை நாணல் உயிர் மருட்டியதறு — மரத்தாற்செய்தபாவை இயந்தரக்கயிறறினாயு தன் வியக்கத்தால் உயிருடைத்தாக மயக்கின்றோலும். எ-று.

கருவியே கருத்தாவாயிற்று. நாணிலலாத மக்களியக்கம் நாணுடைய பாவை யியக்கம்போலவதல்லது உயிரியக்கமனநென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் நாணிலலாரதிழிவு கூறப்பட்டது. (க0)

க0௩ ம் அதி.— குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவனருளபிறந்தகுடிபை உயரச்செய்தலினிற்றம். இது தாழவினகணுதலுடையாககுளதாவதாகவின நாணுடைமையினபின் வைக கப்பட்டது.

க0௨௧. கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும் பெருமைபிற பீடுடைய திஸ். க

இ-ள். கருமம் செயக கைதூவேன என்னும் பெருமையின்—தன்குடிசெய தற்பொருட்டுத் தொடங்கிப் கருமமுடியாமையின் எண்ணியகருமஞ்செய்தற் கியான்கையொழியேனென்னும் ஆளவினைப்பெருமைபோல — ஒருவன் பீடு உடையது இல் — ஒருவனுக்கு மேம்பாடுடையபெருமை பிறிதில்லை. எ-று.

குடிசெய்தற்கென்பது அதிகாரத்தான வந்தது பலவகைத்தாய்கருமச்செ யலாற் செலவழும் புகழுமெய்கிக் குடியுயருமாகவின, பீடுடையதில்லென்றா. குடிசெய்தற்கருமமே நடத்தலால், தன்கருமஞ்செய்யவென்றும் பிறாகருமஞ் செய்வென்றுமுறைப்பாருமுளா தன்கருமமும் அதுவேயாகலானும், பிறோ வலசெய்தல் தலைமையனமையானும், அவையுரையனமையறிக. (க)

க0௨௨. ஆளவினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி. னீளவினையா னீளுங் குடி. உ

இ-ள். ஆளவினையும் ஆனது அறிவும என இரண்டின் நீளவினையான்—முயற் சியும் நிறைந்தவறிவுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையுமுடைய இடையருத் கருமச்செயலால்— குடி நீளும— ஒருவன்குடியுயரும். எ-று.

நிறைதல் இயற்கையறிவு செயற்கையறிவோடுகூடி நிரம்புதல். ஆளவினை மடிபுகுதாமற்பொருட்டு. ஆனவறிவு உயாதற்கேற்றசெயல்களும் அவைமுடி கருகிறமும் பிழையாமலெண்ணுதற்பொருட்டு. இவையிரண்டிபாட்டானும் அச்செயற்குக் காரணங்கூறப்பட்டது. (௨)

க0௨௩. குடிசெயவ லென்னு மொருவற்குத் தெயவ மடித்தறுத் தானமுந் துறும் னு.

இ-ள். குடி செயவல் என்னும் ஒருவற்கு— என்குடியினையுயரச்செய்யக்க டவேனென்கொண்டி அதற்கேற்ற கருமங்களினமுயலும் ஒருவனுக்கு — தெயவம் மடி தறுத் தான முந் துறும்—தெயவம் ஆடையாத் தறுக்கொ ண்டி தானமுந் தறுதுறும் எ-று.

கூசு , ௧௦௩ ம் அதி.— குடிசெயல்வகை.

முயற்சியை அதன்காரணத்தாற்கூறினா. தறுதல இறுக்கித்தல, முன் னடப்பாசெயல் நியதிமேலேற்றப்பட்டது. (௩)

௧௦௨௪. சூழாமற் றானே முடிவெய்துந் தங்குடியைத்
தாழா துளுந்து பவர்க்கு. ௪

இ-ள். தங்குடியைத் தாழாது உளுந்துபவர்க்கு — தங்குடிக்காம்வினையை விரைந்துமுயல்வார்க்கு—சூழாமல் தானே முடிவெய்தும்— அவ்வினைமுடித் குந்திறம் அவாகுழவேண்டாமற் றானே முடிவெய்தும். எ-று.

* குடி ஆகுபெயர். தெய்வமுந் துறுதலாற் பயனகுகியவாறு. இவையிரண்டு பாட்டானும் அதற்குத் தெய்வநுணையாதல் கூறப்பட்டது. (௪)

௧௦௨௫. குற்ற மிலனாக குடிசெயது வாழ்வானைச்
சுற்றமாசு சுற்று முலகு. ௫

இ-ள். குற்றம் இல்லாக குடி செயது வாழ்வானை— குற்றமாயின் செய யாது தன்குடியையுயரச்செய்தொழுதுவானை— சுற்றமாசு சுற்றும் உலகு— அவனுக்குச் சுற்றமாகவேண்டித் தாமே சென்றுசூழுவா உலகத்தாரா. எ-று.

குற்றமாயின் அறநீதிக்கடகு மறுதலையாய செயல்கள். தாமும் பயனெய்த னோக்கி யாவருஞ்சென்றுசாராவனபதாம். (௫)

௧௦௨௬. நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
விலலாண்மை யாகுக கொளல். ௬

இ-ள். ஒருவற்கு நல்லாண்மை எனபது— ஒருவனுக்கு நல்லாண்மையெ ன்று உயாததுசொல்லப்படுவது— தான் பிறந்த இல்லாண்மை ஆகுகக்கொ ளல் — தான் பிறந்தகுடியினையாளுந் தன்மையைத் தனக்குளதாகுகக்கோடல். எ-று.

போததொழிலினீக்குதற்கு நல்லாண்மையென விசேடித்தாரா. குடியினை யாளுந் தன்மை குடியிலுள்ளனாயுயரச்செய்து தன்வழிப்படுத்தல். அதனை ச்செய்துகோடல் நல்லாண்மையாமாறு வருகின்றபாட்டாறபெறப்படும.(௬)

௧௦௨௭. அமரகத்து வன்கண்ணா போலத் தமரகத்து
மாறறுவார மேற்றே பொறை. ௭

இ-ள். அமரகத்து வன்கண்ணாபோல— களத்தினகட்சென்றா பலராயினும் போதாங்குதல் வன்கண்ணாமேலதாளுபோல, — தமரகத்துப் பொறை ஆறறுவாரமேற்றே— குடியினகட்பிறந்தார பலராயினும் அதன்பாரம்பொறு த்தல் அதுவல்லாமேலதாம். எ-று.

பொருட்கொக்கவேண்டுஞ்சொற்கள் உவமைக்கண் வருவிக்கப்பட்டன. நன குமதிக்கப்படுவார அவரோயென்பதாம். இவையுணர்பாட்டானும் அதுசெய வாரொய்துஞ்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௭)

௧௦௨௮. குடிசெய்வார்க கிலலைப் பருவ மடிசெயது
மானங் கருதக் கெடும. ௮

இ-ள். மடி செயது மானம் கருதக் கெடும— தங்குடியினையுயரச்செய்வார் அச்செயலையேநோக்காது காலத்தேநோக்கி மடியினைச்செய்துகொண்டு மான

ததையுங்கருதுவாயிற குடி கெடும்.—குடி செய்வாக்குப் பருவம் இலலை— ஆகலான அவாக்குக்காலநியதியிலலை. எ-று.

காலத்தைநோக்கி மடிசெய்தல வெயின்மழைபனியென்பனவுடைமைநோக் கிப பின்னாசெய்துமென்றொழிந்திருத்தல். மானங்கருதுதல் இக்குடியிலுள ளாயாவரும் இன்பமுற இக்காலத்ததுதனபமுறுவேன் யானேவென்று உட் கோடல். மேல இகலவெல்லுமவேதாக்கு வேண்பிம்பொழுதென்றதுடகொ ண்டி இவாக்குமவேண்பிமோவென்றுகருதினும் அதுகருதற்கவென்று மறுத்த வாறு. (அ)

க0உசு. இடும்பைககே கொள்கலங் கொல்லோ குடுமபத்தைக் குற்ற மறைப்பா னுடம்பு. சு

இ-ள். குடுமபத்தைக் குற்றம் மறைப்பான உடம்பு—மூவகைத்துன்பமுமு றறபாலதாய தனகுடியை அவையுமுறநகாக்கமுயலவானது உடம்பு—இடும பைககே கொள்கலங்கொல்—அம்முயற்சித்ததுன்பத்திற்கே கொள்கலமாமத்து ணையோ, அஃதொழிந்து இன்பத்திற்காதல்லையோ! எ-று.

“உறைப்பெய லோலை போல—மறைக்குவன பெருமநிற குறித்து வருவலே” எனபுழியும் மறைத்தல் இப்பொருட்டாயிற்று. என்குடிமுழு.கயின்புறமுயரவே நானிருமையுமெய்துதலான இம்மெய்வருத்தமாத்நிரம் எனக்குந்நென்று முயலுமறிவுடையான அஃதொருநூனறுமொழியாமைநோக்கி, இடுமபைககே கொள்கலங்கொல்லோவென்றார். இது குறிப்புமொழி. இவையிரண்டுபாட்டா ளும் அவா அதுசெய்யுமியலடி கூறப்பட்டது. (க)

க0ஊ0. இடுககண்கால கொன்றிட வீழு மடுத்துன்று நல்லா ளிலாத குடி. க0

இ-ள். இடுககண கால கொன்றிட வீழும்—துன்பமாகிய நலியம் புகுந்து தனமுதலைவெட்டிச் சாயக்க ஒருபற்றினறி வீழாநிற்கும்—அடுத்த ஊனறும் நல்லாள இலாத குடி — அக்காலத்துப் பற்றுவன்கொடுத்த தாங்கவல்ல நல்லவாண்மகன் பிறவாத குடியாகியமரம். எ-று.

முதல் அதன்வழிக்குரியார். வளாப்பாரைப் பெற்றுழி வளாந்துபயன்படுத் தும் அல்லாவழிக் கெடுத்தலுமுடைமையின், மரமாககினூ, “நாங்குச்சிறை வாவு லுறை தொன்மாவக ளன்ன — வோங்குஞ்ஞல் நையவத் னுட்பிறந்த வீரா— தாங்கல்கட னுஞ்நதலை சாயப்பவரு தீச்சொ—நீங்கனமட வாராகல்கட னென் றெழுந்த போந்தான்.”*என்றார் பிறரும். இது குறிப்புருவகம். இதனை அவ ரில்லாதகுடிக்குள்தாங்குறநங்கூறப்பட்டது. (க0)

க0ச ம் அதி.— உழவு.

அஃதாவது சிறுபான்மை வாணிகாக்கும் பெரும்பான்மை வேளாளாக்கு முரித்தாய உழுதறொழில். செயவிக்குங்கால ஏனையோர்க்குமுரித்து. இது, மேற்குடியுயாதற்கேதுவென்ற ஆளவினைவகையாகலின், குடிசெயலவகையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

* சேவகசிரதாமணி, காரதருவதையாரிலம்பகம், சு.

க0௩௧. சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதன
உழந்து முழுவே தலை. க

இ-ள். சுழன்றும் ஏப்பின்னது உலகம்— உழுதலானவரும் மெய்வருத்த நோக்கிப் பிறதொழிலகளைச் செய்துதிரிந்தும், முடிவில் ஏருடையாவழியதாயிற்று உலகம்,—அதனால் உழந்தும் தலை உழவே—ஆதலான எல்லாவருத்தமுறதும், தலையாயதொழில் உழவே. எ-று.

ஏ ஆகுபெயர். பிறதொழிலகளாறபொருளெய்சிபவழியும் உணவினபொருட்டு உழவாக்கடசெல்லவேணிதலிற் சுழன்றுமோப்பின்னதுலகமென்றும், வருத்தமில்வறும் பிறதொழிலகளா நடையென்பது போதா உழந்துமுழுவே தலையென்றுகூறினா. இ-று உழவினதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

க0௩௨. உழுவா ருலகத்தாராக காணியம் தாறறு
தெழுவாரா யெல்லாம் பொறுத்தது. உ

இ-ள். அஃது ஆற்றது எழுவாரா எல்லாம் பொறுத்தது — அவவுழுதலைச் செய்மாட்டாது பிறதொழிலகண்மேறசெல்வா யாவராயுந்தாங்குதலால், —உழுவா உலகத்தாராக்கு ஆணி — அதுவல்லா உலகத்தாராகிய தோக்கு அச்சாணியாவா. எ-று.

காடுகொன்று நாடாகக்கி குளந்தொட்டென்றபோல உழுவாரொன்றது உழவிப்பாராமேவருசெல்லும். உலகத்தாரொன்றது ஈண்டிவனாயொழிந்தாரா, கலங்காமனிதுத்தற்கண் ஆணிபோறல், ஆணியென்றா. பொறுத்தலானென்பது திரிந்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம். அஃதாற்றா தொழுவாரேயெல்லாமொன்றுத்தென்று பாடமோதி, அதுமாட்டாதா புரப்பாசெய்யும்பரிபவமெல்லாம் பொறுத்த அவரைத்தொழுவாரையாவென்றுகாப்பாருமுளா. (உ)

க0௩௩. உழுதுண்டு வாழவாரோ வாழவாரமற் றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல பவா. ன

இ-ள். உழுது உண்டு வாழவாரோ வாழவாரா—யாவருமுண்ணுமவகை உழுதலைச்செய்து அதற்றாருமுண்டு வாழ்கின்றாரோ தமக்குரியராய வாழ்கின்றவா,— மற்ற்ெல்லாம் தொழுது உண்டு பின்செல்பவா — மறையாரொல்லாம் பிறைத்தொழுது அதற்றாருமுண்டு அவரைப் பின்செல்கின்றவா. எ-று.

மற்ற்ென்பது வழக்குப்பற்றி வந்தது. தாமுமக்கடபிறப்பினராயவைத்துப் பிறைத்தொழுது அவா சிலகொடுப்பத தமமுயிரோம்பி அவாபின்செல்வாரா தமக்குரியரல்லென்பது கருத்தது. (ஈ)

க0௩௪. பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழக காண்ப
ரலகுடை நீழ லவா. ச

இ-ள். அலகு உடை நீழலவா—உழுதற்றெழிலான் நெல்லையுடையராய தண்ணளியுடையோ— பலகுடைநீழலும் தங்குடைக்கீழக காண்பா— பலவேந்தாருடைநீழலதாய மணமுழுகினையுந் தமவேந்தாருடைக்கீழே காண்பார். எ-று.

அலகு கதிரா, அஃதிண்டாகுபெயராய் நெனமேலதாயிற்று. உடையவென்பது குறைந்துநின்றது. நீழலபோறவின, நீழலென்பப்பட்டது. நீழலவொன்றது

இரப்போர்க்கெல்லாம் எதனோக்கி. ஒறுமைபற்றித் தவருடையென்றார்; குடை நீழலெனபது உம் ஆகுபெயர், “ஊன்றுசான் மருகி னின்றதன் பயனை” என்றதனால் தம்மரசனுக்குக் கொற்றமபெருகி மணமுழுதும் அவனதாகக்கண்டிருப்பொனபதாம்; “இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு முழுவிடை விளைப்போர்” என்றா பிறரும். (ச)

க0௩௩ இரவா நிரப்பாக்கொன நீவா கரவாது
கைசெய்தான மாலையவா. (ரு)

இ-ள். கைசெய்து ஊண் மாலையவா இரவார்— தங்கையா லுழுதுண்டீலியிலபாகவுடையார் பிறதை நாமிரவார், — இரப்பாக்கு ஒன்று கரவாது சுவா — தம்மையிரப்பாக்கு அவாவேண்டியதொன்றனைக் கரவாதுகொடுப்பா. எ-று.

செய்தெனபதற்கு உழுதலையெனவருவிக்க. கைசெய்தான் மாலையவொனபது ஒருஞானமும் அழிவிலலாதசெல்வமுடையொனனும் ஏதுவையுட்கொண்டிருந்தது. (ரு)

க0௩௪. உழவினா கைம்மடங்கி னிலலை விழைவது உம்
விட்டேமென பாகக்கு நிலை. (சு)

இ-ள். உழவினா கைம்மடங்கின — உழுதலையுடையாரை அதனைச் செய்வது மடங்குமாயின, — விழைவது உம் விட்டேம எனபாக்கு நிலை இல்லை — யாவரும் விழையுமுணவும் யாநதுநதோமெனபாக்கு அவவறத்தின்கணிற்றலுமுளவாகா. எ-று.

உம்மை இறுதிககண்ணும் வந்தியைநதது. உணவினமையால், தாமுண்டலும் இல்லறஞ்செய்தலும் யாவாகருமில்லையாயின. அவருறுபுமாதிரமாயகை வாளாவிருப்பின உலகத்து இம்மை மறுமை வீடென்னும் பயன்கள் நிகழாவெனபதாம். ஒன்றனை மனததாலவிழைதலுமொழிநதேமென்பார்க்கெனவுரைப்பாருமுளா. இவையையறுபாட்டானும் அதனைச் செய்வாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

க0௩௭. தொடிப்புழுதி கஞ்சா வுணக்கிற பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும. (எ)

இ-ள். தொடிப்புழுதி கஞ்சா உணக்கின் — ஒருநிலத்தினையுழுதவன் ஒருபலப்புழுதி கஞ்சாமவண்ணம் அதனைக் காயவிடுவனாயின, — பிடித்து எருவும் வேண்டாது சாலப் படும — அதனகட்செய்தப்பிர ஒருபிடியின்கண்டங்கிய எருவுமிடவேண்டாமற பனைத்துவிளையும். எ-று.

பிடித்து பிடியின்கண்ணது, பிடித்தவெனபதனவிகாரமெனபாருமுளா. வேண்டாமல், சான்று எனபன திரிந்துநின்றன. (எ)

க0௩௮. ஏரினு நன்ற லெருவிடுதல கட்டபி
நீரினு நன்றதன் காப்பு. (அ)

இ-ள். ஏரினும் எரு இடுதல நன்று — அப்பயிர்க்கு அவவுழுதலினும் எருப் பெய்தல் நன்று, — கட்டபின அதனகாப்பு நீரினும் நன்று — இவ்விரண்டுஞ்செய்து களைகட்டால் அதனைக்காததல் அதற்கு நீராலயாத்தலினுநன்று. எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். காததல பட்டிமுதலியவற்றான அழிவெய்தாமற்காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களைகட்டல், நீகாலயாததல, காததலென்றிம்முறை யவாய இவ்வைந்தும் வேண்டுமென்பதாம். (அ)

க0௩௬. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னாடி விடும். க

இ-ள். கிழவன் செல்லான இருப்பின— அந்நிலத்திற்குரியவன் அதனகை டோறுஞ்சென்றுபாராதது அநித்தனசெய்யாது மடிந்திருக்குமாயின்,— நிலம் இல்லாளிற் புலநது ஊடிவிடும் —அஃது அவனிலலாளபோலத் தன்னுள்ளே வெறுத்துப் பின்னவதோடிவிடும். எ-று.

செல்லுதல் ஆகுபெயர். பிறரையேவியிராது தானேசேறலவேண்டுமென்பது போதரக கிழவனென்றார். தனக்கட்சென்று வேண்டிவனசெய்யாது வேறிட த்திருந்தவழி மனையாளுமிமாறுபோலவென்றது அவன போகயிழத்ததனாகி. இவையுணர்பாட்டானும் அதுசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

க0௪0. இலமென் றசைஇ யிருப்பாராக காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும். க0

இ-ள். இலம் என்று அசைஇ இருப்பாராக காணின—யாம் வறியேமென றுசொல்லி மடிந்திருப்பாராக கண்டால், — நிலம் எனனும் நல்லாள் நரும் —நிலம்களென்று உயாததுசொல்லப்படுகின்ற நல்லாள் தன்னுள்ளே நகா நிற்கும். எ-று.

உழுதனமுதலிய செய்வாராயாவாக்குஞ் செலவங்கொடுத்துவருகின்றவாறு பற்றி நல்லாளென்றும், அதுகண்டிவைத்தும் அதுசெய்யாது வறுமையுறுகி னறபேதைமைபற்றி நகுமென்றுங் கூறினார். இரப்பாரையென்று பாடமோதுவா ருமுளா. இதனை அதுசெய்யாதவழிப்படுமிழுக்குக்கூறப்பட்டது. வருகின்ற வதிகாரமுறைமைக்குக்காரணமுயிது. (க0)

க0ரு ம அதி.— நல்குரவு.

அஃதாவது துகரப்படுவனயாவியிலாமை.

க0௪௧. இன்மையி னின்னா த தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னா தது. க

இ-ள். இன்மையின் இனனாது யாது எனின்— ஒருவனுக்கு வறுமைபோ லவின்னாது யாதெனது வினவின,—இன்மையின் இனனாது இன்மையே —வறுமைபோலவினனாது வறுமையே, பிறிதில்லை. எ-று.

இன்னாது துன்பஞ்செய்வது, ஒப்பதில்லையெனவே, மிக்கதின்மை சொல லவேண்டாவாயிறது. (க)

க0௪௨. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும். உ

இ-ள். இன்மையென ஒருபாவி — வறுமையென்று சொல்லப்படுகிறொரு பாவி — மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் — ஒருவனுமை வருங்கால் அவனுக்கு மறுமையின்பமுமிம்மையின்பமுமில்லையாக வரும். எ-று.

இனமையெனவொருபாவியென்பதற்கு மேல அழக்காறெனவொருபாவியென்புழியுரைத்தாங்குரைக்க. மறுமை இம்மையென்பன் ஆகுபெயர். ஈயாமையானுந் துவவாமையானும் அவையிலவாயின. இன்றிவிதிமென்று புடமோதிப பாவியாலென விரித்துரைப்பாருமுளா. (உ)

க0சக. தொலவரவுந் தோலுந் கெடுக்குந் தொகையாக நலகுர வென்னு நசை. ந.

இ-ள். நலகுரவு எனனும் நசை — நலகுரவென்றுசொல்லப்படுமாசை — தொலவரவும் தோலும் தொகையாகக் கெடுக்கும் — தன்னுறப்பற்றப்பட்டாருடைய பழையகுடிவரவினையும் அதற்கேற்ற சொல்லினையும் ஒருங்கேகெடுக்கும். எ-று.

நசையிலவழி நலகுரவுமில்லையாகலின் நலகுரவையேநசையாக்கி, அஃது அக்குடியிறொல்லோரக்கல்லாத இழிதொழில்களையும் இனிவந்தசொற்களையுமுளவாகக்லான அவவிரண்டனையுமொருங்கு கெடுக்கும்மென்றா “குடிப்பிறப் பழிகும விழுப்பங் கொல்லும்” என்றா பிறரும். தோலாவது “இழுமென மொழியால விழுமியது துவறல்” என்றா தொலகாப்பியனாரும். இதற்கு உடம்பெனதுரைப்பாருமுளர் அஃதத்தற்குப்பெயராயினும் உடம்புகெடுக்குமென்றற்கோரபொருட்சிறப்பிலலாமையறிசு. (ங)

க0சச. இறப்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த சொற்பிறக்குஞ் சோரவு தரும். ச

இ-ள். இறப்பிறந்தார்கண்ணேயும்—இனிவந்தசொற்பிறவாத குடிப்பிறந்தார் மாட்டேயும்—இளிவந்த சொற்பிறக்கும் சோரவு இனமை தரும்—அதுபிறத்தற்கேதுவாகிய சோர்வினை நலகுரவு உண்டாக்கும். எ-று.

சிறப்புமமை அவாமாட்டு அது பிறவாமை தோன்ற நின்றது. இளிவந்த சொல் இனிவருதற்கேதுவாகியசொல். அஃதாவது எமக்கீயவேண்டுமென்றல். சோரவு தாழுதுகின்றதுன்பிக்குதிபற்றி ஒரோவழித் தம்பிறப்பினை மறந்து அதுசொல்லுவதாக நினைத்தல். (ச)

க0சந. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பலகுரைத் துன்பங்கள் சென்று படும. ரு

இ-ள். நல்குரவு எனனும் இடுமபையுள்—நல்குரவென்று சொல்லப்படுகதுன்பமொன்றதுள்ளே— பஃதுன்பங்கள் சென்று படும் — பலதுன்பங்களும் வந்துவினையும். எ-று.

குரை இசைநிறை. செல்வு விகாவின்கண்வந்தது. துன்பமுநதானுமுடனே நிகழ்தலின் நல்குரவைத்துன்பமாக்கியும், அததுன்பமடியாகச் செல்வாகடைநோக்கிச்சேற்றதுன்பமும், அவகைக்காண்டறதுன்பமும், கண்டானமறுத்துழிநிகழுநதுன்பமும், மறவழியும் அவாகொடுத்ததுவாங்கற்றதுன்பமும், அது கொடுவந்து துக்ர்வன்கூட்டறதுன்பமுமுதலாயின நாடோறும் வேறுவேறுக வருதலின் எல்லாததுன்பங்களுமுளவாமென்றுவகுகிறா. இவைபைநதுபாட்டானும் நல்குரவின்கொடுமை கூறப்பட்டது. (ரு)

க0சசு. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார் சொற்பொருள் சோர்வு படும். சு

இ-ள். நற்பொருள் நனகு ஊனாநது சொல்லினும்—மெய்ந்தறப்பொருளைத் தெனியவறிந்து சொன்னாராயினும், —நல்கூர்ந்தார சொற பொருள சொவு பரிம்—நலகூர்ந்தாசொல்லுஞ்சொற பொருளினமையைத்தலைப்பரிம். எ-று.

பொருளினமையைத்தலைப்பரிதலாவது யாமிவாசொல்லியன விரும்பிககேட குமாயிற கண்ணோடி இவருதுகின்ற குறைமுடிக்கவேண்டுமென்றஞ்சி யாவரு ஹகௌமையிறபயனிலசொல்லாயமுடிதல். கலவியும் பயன்படாதெனபதாம்.

க0சஎ. அறஞ்சாரா நலகுர வீனறதா யானும்

பிறன்போல நோக்கப் படும. எ

இ-ள். அறம் சாரா நலகுரவு — அறத்தோடியில்லாத நலகுரவுகடையான — ஈனற தாயானும் பிறன்போல நோக்கப்படும — தன்னையின்றதாயானும் பிறனைக் கருதுமாறுபோலக் கருதி நோக்கப்படும. எ-று.

அறத்தோடுகூடாமை காரணகாரியங்களுள்ளொன்றாயியையாமை. நலகுரவு ஆகுபெயர். சிறப்பும்மை அவளசியறகையனபுடைமை விளக்கின்றது. கொள வதினருதலேயனறிக கொடுப்பதுண்டாதலுமுடைமையின, அதுநோக்கிச் சுற ந்ததார்யாவருதுறப்பொனபதாம். (எ)

க0சஅ. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்

கொன்றது போலு நிரப்பு. அ

இ-ள். நெருநலுங் கொன்றதுபோலும் நிரப்பு—நெருநறுங்கொன்றதுபோ னது எனக்கினனாதவறறைச்செய்த நலகுரவு — இன்றும் வருவதுகொல்— இன்றும் எனபால் வரக்கடவதோ, வந்தால் இனி யாதுசெயவேன! எ-று.

அவவினனாதனவாவன மேறசொல்லிய துன்பங்கள். நெருநனமிகவருந்நித தன்வயிறுநிறைத்தானொருவனகூறறு. (அ)

க0சக. நெருப்பினுட டிருசலு மாகு நிரப்பினுள

யாதொன்றுங் கணபா டரிது. கூ

இ-ள். நெருப்பினுள தஞ்சலும் ஆகும்—மந்திரமருந்துகளான ஒருவனுக்கு நெருப்பிடையேகிடருதுறங்கலுமாம்,—நிரப்பினுள யாதொன்றும் கணபாடு அரிது— நிரப்புவரதுழி யாதொன்றானுமுறக்கமில்லை. எ-று.

நெருப்பினும் நிரப்புக்கொடிதெனறவாறுயிறறு. இதுவுமவனகூறறு. இவை நானகுபாட்டானும் நலகூர்ந்தாக்குளதாங்குறறங்கூறப்பட்டது. (க)

க0ரு0. துப்புர விலலார துவரத் துறவாமை

புப்பிறகுங் காடிககுங் கூறறு. க0

இ-ள். துப்புரவு இலலார துவரத் துறவாமை— துக்கரப்பரிம்பொருள்களி ல்லாதார தம்மாறசெயறபாலது முறறத்துறத்தலேயாகவும அதுசெய்யாதொ ழிதல்— உப்பிறகும காடிக்கும கூறறு— பிறரிலலினுளவாய உப்பிறகுங்கா டிக்குங்கூறறும். எ-று.

மானமழியாமையிற செயறபாலது அதுவேயாயிறறு. முறறத்திறத்தல் சுறறநானேவிட்டமையின ஒருவாறுறறுறநதாராயினா நின்ற தம்முடம்பி னையுறதுறதல். அதுசெய்யாதுகொண்டிருத்தல் இரண்டினையுமாளபண்ணு தலின, அதனை அவறறிறகுக்கூறறெனறார். இனி முறறத்திறத்தலாவது துப

புரவிலலாமையின் ஒருவாற்றாறுதநதாராயினா பின்னவறதைமனததாற்றாறு
வாமையெனறுரைப்பாருமுளா. இதனை அஃதுளதாயவழிச் செய்வது கூறப
பட்டது. (௧௦.)

௧௦௬ ம் அதி.—இரவு.

இனி மானந்திராவிரவு இரவாமையோடொத்தலின், அதனையும் வீடெப்பதற்
பயத்ததாய உடம்போம்பப்படுமென்னும் அறநூலவழக்குப்பற்றி மேலெய்திய
துவரத்தறத்தல் விலக்குதற்பொருட்டு இரவுகூறுகின்றா. அதிகாரமுறைமை
யும் இதனை விளங்கும்.

௧௦௬. இரகக விரததககாக காணிற கரப்பி
னவர்ப்பழி தம்பழி யன்று. க

இ-ள். இரததககாக காணின் இரகக — நலகூரததா இரததற்கேற்புடை
யாகாக காணின், அவாமாட்டிரக்க, — கரப்பின் அவாப்பழி தம்பழி அன்று
—இரததால் அவா கரததாராயின் அவர்க்குப் பழியாவதல்லது தமக்குப் பழி
பாகாமையான். எ-று.

இரவென்னுமுதனிலைத்தொழிற்பெயர்துதிக்கண நானகனுருபு விகாரததா
றறெக்கது. இரததற்கேற்புடைபராவா உரையாமையுணருமொன்மை
யுடையராய மாற்றுவாரா. அவர் உலகத்தரியராகலிற் காணினெனதும், அவா
மாட்டிரததாராகு இரவானவருமிழிவினமையின் இரககவெனதும், அவர்தலிற்
குறைகாட்டாமையிற் கரப்பினெனதும், காட்டுவராயின் அப்பழி துவெள்ளது
வைக்கண மாசுபோல அவாகடகடிதுசேறலின் அவாப்பழியெனதும், ஏறபிலா
மாட்டிரவனமையிற் தம்பழியனறெனதுகூறினா. (௧)

௧௦௬. இனப மொருவற கிரதத விரந்தவை
துனப முறாவு வரின். உ

இ-ள். ஒருவறகு இரததல் இனபம் — ஒருவறகு இரததறறும் இனபத்தி
ற்கேதுவாம, —இரததவை துனபம் உற வரின் — இரததப்பொருள்கள் ஈவார
துணாவுடைமையாற் றுனதுனபுமுல வருமாயின். எ-று.

இனபம் ஆகுபெயா. உறமலெனபது கடைக்குறைநதுகின்றது. துனபம்
சாதியொருமைப்பெயா. அவையாவன ராவாகடகாலமுமிடனுமிநதுசே
றும், அவர்குறிப்பறிதலும், அவரைத்தமவயததாராககலும், அவாமனநெகிழவ
னநாடிச்சொல்லுமுதலியவறறா வறவனவும, மறுத்தழி வறவனவுமாம்.
அவையுமுல வருதலாவது அவா முன்னுணர்நதிககோடல். இரததவர்து
னபமுறவரின்னது பாடமோதி, இரககப்பட்டவா பொருளின்மைமுதலிய
வறறாறுனபுறது எதிவநதவராயினெனதுரைப்பாருமுளா. இவையிரண்டு
பாட்டானும் நல்குரவானுயிரீங்குமெலகைகண இனிவிலலாவிரவு விலக்கப
டாதென்பது கூறப்பட்டது. (௨)

௧௦௬. கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
நிரப்பமுமோ ரோள ருடைத்து. ந

இ-ள். கரபபிலா நெஞ்சிற கடன அறிவார முன் நின்று இரப்பும்—கரத்த வில்லாதநெஞ்சினையுடைய மானமறிவாரமுன்னாநின்று அவாமாட்டொன்றிர ததலும்—ஒரோ உடைத்து—நலகூடநதார்க்கு ஓரமுருடைத்து. எ-று.

சிறியசுருக்கதுவேணிமுயாவென்றதனால், அவாக்கு அதுகடனெனப்ப டடது. அதனையறிதல் சொல்லுதலுற்றுரைக்கலாகாமைக்கேதுவாய அதனிய லபினையறிதல். அவவறிவுடையாராககு முன்னிறநனமாததிரமேய்மைதலின் மு ன்னினறென்றும், சொல்லுதலான்வருஞ்சிறுமையெய்தாமையின் ஒரோருடை ததென்றுநகூறினார் உம்மை அதனிழிபுவிளக்கினின்றது. (௩)

௧௦௫௪. இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல
கனவிலுந் தேற்றாதார மாட்டு. ச

இ-ள். கரத்தல கனவிலும் தேற்றாதாரமாட்டு இரத்தலும்—தமக்குள்ளது கரத்தலைக் கனவினகண்ணுமறியாதாரமாட்டுச்செனறொன்றனைவிரத்தலும்— ஈதலேபோலும்—வறியாக்கேதலேபோலும். எ-று.

உமமை ஈணமெவவாறுநின்றது. தான புகழ்பயவாதாயினும் முன்னுளதாய புகழ்கெடவாராமையின், ரதலேபோலுமென்றா. ஏகாரம் ஈற்றகை. (௪)

௧௦௫௫. கரபபிலார் வையகத துணமையாற கண்ணின்
றிரப்பவா மேற்கொள வது. ரு

இ-ள். கண்ணினது இரப்பவா மேற்கொளவது — சொல்லுதனமாட்டாது முன்னிறநனமாததிரத்தான இரப்பார உயிரோம்பறப்பொருட்டு அதனை மேற கொண்டு போதுகின்றது—கரபபிலா வையகதது உணமையான—அவாககு உள்ளதுகரவாது கொடுப்பாரசிலா உலகத்துளராய தனமையானே, பிற்தொ ன்ருன்னது. எ-று.

அவரிலையாயின், மானநீக்கமாட்டாமையின் உயிரிப்பொனபதாம். (௫)

௧௦௫௬. கரபபிடும்பை யிலலாக்க காணி னிரபபிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு கெடும். ஈ

இ-ள். கரபபிடும்பை இலலாக்க காணின்—உள்ளதுகரத்தலாகியநோயில லாக்க கண்டால்,— நிரபபிடும்பை எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்—மானமவிடா திரப்பார்க்கு நிரப்பான வருநதுனபங்கெல்லாஞ்சேர்க்கெடும். எ-று.

கரத்தல ஒருவறகு வேண்டிவதொன்றனமையின் அதனை நோயென்றும், அஃ திலலாத இரக்கததக்காராக கண்டபொழுதே அவர் கழியுவகையராவராகலின் எல்லாமொருங்குகெடுமென்றுநகூறினார். இடும்பை ஆகுபெயர். முழுதுங்கெ டிடுமென்று பாட்டோதி, எஞ்சாமறகெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (௬)

௧௦௫௭. இகழ்ந்தெள்ளா தீவாராக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ருவபப துடைத்து. எ

இ-ள். இகழ்ந்தது எள்ளாது ஈவாராக் காணின் — தம்மையவமதித்திழிவு சொல்லாது பொருள்கொடுப்பாக்கண்டால்,—உள்ளம் மகிழ்ந்தது உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து—அவ்விரப்பாரது உள்ளமகிழ்ந்தது உள்ளுள்ளேயுவுக்குந தனமையுடைத்து. எ-று.

இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே, நன்குமதித்தலும் இனியவைகூறலும் பெறுதும். நிரப்பிடுமபை கெடுத்தலெவையென்றி ஐம்புலன்களானும் பேரினப்மெய்திருரா கக கருதலான், உளஞ்ஞவப்பதுடைத்தென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் அவ்விரததக்காரதியலுபு கூறப்பட்டது. (எ)

க0௫அ. இரப்பாரா யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று. அ

இ-ள். இரப்பா இல்லாயின, —வறுமையுற்றிரப்பாரிலையாயின, — ஈர்க்க
ண் மா ஞாலம் — குளிரந்தவிடதையுடையபெரியஞாலத்துள்ளார செலவு வர
வுகள் — மரப்பாவை சென்று வந்தற்று — உயிரிலலாத மரப்பாவை இயந்திரக்
கயிறுறுசென்றுவந்தாற்போலும். எ-று.

ஐகாரம் அசைநிலை. ஞாலமெனனும் ஆகுபெயாப்பொருட்கு உவமையோ
டொத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. ஞாலத்துள்ளாரொனது அவனையொழிந
தாரா. அவாக்கீதலைச்செயது புகழும் புண்ணியமுமெயதாமையின, உயிருடை
யரல்லொன்பதாம், “சுவாருங் கொளவாரு மிலலாத வானத்து — வாழ்வாரே
வனக் கனவா” என்றா பிறரும். இத்தொடையினபநோக்காது இரப்பவரிலலா
யினென்று பாடமோதுவாருமுளா. (அ)

க0௫க. ஈவாரக் கென்னுண்டார் தோற்ற மிரந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக கடை. க

இ-ள். இரந்துகோள மேவா இலாககடை — அவாபாறசென்று ஒன்றனை
யிரந்துகோடகை விரும்புவாரிலவழி — ஈவாக்கண் தோற்றம் என உண்டாம்
— கொடுப்பாரமாடகி என்னபுகழுண்டாமி யாதுமில்லை. எ-று.

தோற்றம் ஆகுபெயா. மேவுவாரொனபது விகாரமாயிற்று, கொடுத்தலவன்
மை வெளிப்படாமையின, அதனாபுகழெயதாரொனபதாம். இவையிரண்டிபா
ட்டானும் உலகிற்கிரப்பாரவேணடுமெனபது கூறப்பட்டது. (க)

க0௬0. இரப்பான் வெகுளாமை வேணடு நிரப்பிடுமபை
தானேயுஞ் சாலுங் கரி. க0

இ-ள். இரப்பான் வெகுளாமை வேணடும — ஈவானுக்குப் பொருளுதவா
வழி இவனெனக்கீசினரிலெனென்று அவனையிரப்பான் வெகுளாதொழிதலவே
ண்டும், — நிரப்பிடுமபைதானேயும் கரி சாலும் — அது வேண்டியபொழுது
உதவாதெனபதற்கு வேறுசான்று வேண்டா, நிரப்பாகிய தன்னிடுமபைதானே
யுஞ்சான்றதலமையும். எ-று.

யாவாகுமவேணடுதலும் நிலையினமையுமுதலிய பிறசான்றுமுண்டென்பது
பட நின்றமையின், உமமை எச்சவுமமை. தனக்கேயன்றி மற்றையிரந்தார்
க்கும் அறறைக்கன்று பொருளகடைக்கூட்டற்கு அவனுறுநதுன்பத்தைத் தன
க்கேயாகவைத்துத் தானுறுநதுன்பநதானறிந்து வெகுளறகவெனபதாம். இத்
னால் அவர்க்கின்றியமையாததோரியலுபு கூறப்பட்டது. (க0)*

க௦௭ ம் அதி.—இரவச்சம்.

அஃதாவது மானநதிரவருமிரவிறகஞ்சதல. அதிகாரமுறைமையும் இத னுணை விளங்கும்.

க௦௭௧. கரவா துவந்தியுங் கண்ணன்னா கண்ணு
மிரவாமை கோடி புறம். க

இ-ள். கரவாது உவந்து ஈயும் கண் அனனாக்கண்ணும் இரவாமை—தமக் குளளது கரவாது இவா வரப்பெற்றேமென்று உணம்கிழந்துகொடுக்குங்கண் போலச சிறந்தார்மாட்டிம் இரவாதே ஒருவன வறுமைகூதல — கோடி உறும்— இரந்துசெல்வமெயநலிற் கோடிம—ஈகு நன்று. எ-று.

நலகுரவுமறைக்கப்படாத நடட்டாமாட்டிம் அகாதென்பதுபடின்றமையின், உமமை உயர்வுசிறப்பின்கணவந்தது. அவவிரவானமானநதிராதென்னுநதுணையல்லது அதற்கு மிகுதி கூடாமையின், வல்லதோமுயற்சியானுயிரோம்பலே நல்லதென்பது கருத்தது. (க)

க௦௭௨. இரந்து முயிர்வாழ்தல வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வலகியறயி யான. உ

இ-ள். உலகு இயற்றியான இரந்து உயிரவாழ்தல வேண்டின—இவவுலகத் தைப்படைத்தவன இதன்கண் வாழ்வாருக்கு முயன்றுயிரவாழ்தலையன்றி இர நதுமுயிரவாழ்தலவேண்டி விதித்தானாயின்,— பரந்து கெடுக — அககொடி யோன்றானும் அவரைப்போன்று எங்குமல்லந்து கெடுவானாக. எ-று.

மக்களுயிரக்கெல்லாம் வாழநாளும் அதற்கு வேண்டிவதாயவுண்டியும் அதற்கேதுவாய் செய்தொழிலும் பழவினைவயத்தாற் கருவொடுகலந்தவனறே அவ ன்கற்பிக்குமன்றே, அவறுட்சிலவுயிரக்கு இரத்தலையும் ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின் அததிவினைபாற் றானும் அததுன்பமுறலவேண்டிமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவவிரவின்கொடுமை கூறப்பட்டது. (உ)

க௦௭௩. இன்மை யிடுமபை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வனமையின் வனபாட்ட தில. ட

இ-ள். இன்மை இடுமபை இரந்து தீர்வாம் எனனும் வனமையின்— வறு மையான வருந்தனபத்தை முயன்று நீக்கக்கடவேமென்று கருத்தது இரந் துநீக்கக்கடவேமென்று கருத்தும் வனமைபோல— வனபாட்டது இல்—வலி மைப்பாடுடையது பிற்சிலலை. எ-று.

நெறியாய் முயற்சி நிக நெறியல்லாத இரவாற்றீரக்கக்கருத்தலின், வன மையாயிற்று. வனபாடு முருட்டித்தனமை, அஃதாவது ஓராதுசெய்துநிறநல். இதனை வறுமைதீர்த்தருநெறி இரவன்றென்பது கூறப்பட்டது. (ஈ)

க௦௭௪. இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொல்லாச சாலபு. ச

இ-ள். இடம் இல்லாக்காலும் இரவு ஒல்லாச் சாலபு—துகரவேண்டிவனவி ன்றி நல்கூந்தவழியும் பிறப்பாற்சென்றிரத்தலையுடம்படாத அமைதி—இட மெல்லாம் கொள்ளாத தகைத்தே—எல்லாவுலகும் ஒருங்கியைநதா ளுங்கொ ள்ளாதபெருமையுடைத்து. எ-று.

அவ்விரத்தலைச் சாலபு விலகருமாகலின், இரவொல்லாமை அதனமேலே நம்பப்பட்டது. இதனால் அநநெறியல்லதனைச் சாலபுடையாச் செயயாரொன்பது கருத்து. (ச)

க௦௬௫. தெண்ணீ ரடுபுறகை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணவி னூங்கினிய தில. (ரு)

இ-ள். தாள தந்தது தெண்ணீர அடுபுறகையாயினும்—நெறியாய முயற்சி கொடுவதது தந்தது தெளிந்தநீரோபோலும் அடுபுறகையேயாயினும்—உண்ண லின் ஊங்கு இனியது இல— அதனையுண்டறகுமேலினியதிலலை. எ-று.

சாடந்தகூழ் செறிவினறித தெண்ணீரோன்றதாயினும் இழிவாய இரவா ன்வந்ததன்றித் தமமுடைமையாகலின், அமிழத்ததோடொக்குமென்பதாம். இதனால் நெறியினையது சிறிதேனும் அது செய்யுமினபம் பெரிதென்பது கூறப்பட்டது. (ரு)

க௦௬௬. ஆவிற்கு நீரொன் றிரப்பினு நாவிற
கிரவி னிளிவந்த தில. கூ

இ-ள். ஆவிற்கு நீரொன்று இரப்பினும்— தண்ணீர்பெறுது இறக்குநிலைமை ததாபதோராவினைக் கண்டு அறனோக்கி இதற்குத் தண்ணீர்தரலவேண்டிமெ னநிரந்தசொல்லுவகாலும்— இரவின் நாவிற்கு இளிவந்தது இல— அவவி ரவுப்பால் ஒருவனுளிறகிளிவந்தது பிதிதிலலை. எ-று.

ஆகாததோம்பல் பேரறமாகலின் ஆவிற்கெனறும், பொருள்கொடுத்ததுகொ ளளவேண்டாத எண்மைததாகலின் நீரொன்றும், இரக்கின்றானுக்கு இளிவு அச்சொல்லளவேயாகலின் நாவிற்கெனறும், அதுதான் எல்லாவிளிவினும் மே றபடுதலின் இளிவந்ததிலலென்றுங் கூறினா. இதனால் அறறும் முயன்றுசெ யவதல்லது இரந்துசெய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

க௦௬௭. இரப்ப னிரப்பாரா யெல்லா மிரப்பிற்
கரப்பா ரிரவனமி னென்றது. எ

இ-ள். இரப்பாரா எல்லாம் இரப்பன் — இரப்பாராயெல்லாம் யானிரவா ரின்றேன, — இரப்பிற் கரப்பா இரவனமின் என்று — யாது சொல்லியெ னின், நமக்கிரக்கவேண்டிமாயிற் நமக்குள்ளது கரப்பாராயிரவாதொழிமினெ னறுசொல்லி. எ-று.

இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொருகது. இவவிளிவந்தசெயலான ஊட்டியவ றியும் உடம்பு நிலலாதாகலின் இதுவேண்டாவென்பது தோன்ற, இரப்பனெ னறா. இதனால் மானந்திரவருமிரவு விலக்கப்பட்டது. (எ)

க௦௬௮. இரவென்னு மேமாபடி றேணி கரவென்னும்
பார்தாககப் பக்கு விடும். அ

இ-ள். இரவு எனனும் ஏமாபடி இல தோணி—இவவறுமையென்னுங்கடலை இதனாக்கத்தமென்றுகருதி ஒருவனேறிய இரவென்னுஞ் சேமமற்ற தோணி —கரவு எனனும் பா தாககப் பக்குவிடும்— அதனகனோடுககாற் கரத்தலெ ன்னும் வன்னிலத்தோடு தாககுமாயிற் பிளந்துபோம். எ-று.

முயற்சியாறகடப்பதனை இரவாறகடக்கலுற்றான அதன்ககாகாணமயின், ஏமாப்பிடுணியென்றா. ஏமாப்பினமை தோணிமேலேற்றப்பட்டது. அதுக டத்தற்கேற்றதனமையானும், நிலமறியாது செலுத்தியவழி உடைதலானும், அதன்கணேற்றகவென்பதாம். இஃதவயவவுருவகம். (அ)

௧௦௬௬. இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ளதூஉ மின்றிக் கெடும். க

இ-ள். இரவு உள்ள உள்ளம் உருகும்— உடையாராமுன இல்லாராசென்றிர நதுநிறறலின்கொடுமையை நினைந்தால் எம்முள்ளங்ககாரநதுருகாநிற்கும்,— கரவு உள்ள உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும்—இனி அநநிலையைக்கண்டுவைத்த வா இல்லையென்றலின்கொடுமையை நினைந்தால் அவவுருகுமளவுதானுமின்றிப் பொன்றிவிடும். எ-து.

“இரவினை— யுள்ளங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ— கொள்ளங் காத கொளவார குறிப்பு.”* எனறா பிறரும். இரவினுங்கரவுகொடிதென்பதாம். இதற்குப் பிறொல்லாம் இரக்கின்றவருள்ளமுருகுமென்றுணாததாம். (க)

௧௦௭௦. கரப்பவாக் கியாங்கொளிகுநு கொல்லோ விரப்பவா
சொல்லாடப் போலு முயிர். க௦

இ-ள். சொல்லாட இரப்பவா உயிர் போம்—கரப்பார இல்லையென்றுசொ ல்லாடியதுணையானே இரப்பார்க்கு உயிர்போகாநின்றது, — கரப்பவாக்கு யாங்கு ஒளிகுநகொல— இனிச் சொல்லாடுகின்ற அவாதமக்கு உயிர்பினனு நிறறலான அப்பொழுது எப்புளையுட்புக்கொள்துநிற்கும்! எ-து.

உயிர்போகலாவது இனி யாமெனசெய்துமென்றேங்கிச் செயலறுநிறறல், “அநநிலையே—மாயானே மாறநி விடின”† எனறா பிறரும். கேட்டாரைக்கொ லலவற்றையசொற் சொல்வாணாக்கோறல் சொல்லவேண்டாவாயினும் அதுகா ண்கினநிலம் இஃதெனனோவென்பதாம். வறுமையுறுநி மறையாது இரக்க பபிவாராய கேளிரகட்கும் அதனைச்சொல்லாட உயிர்போம், ஆனபின் மறை க்கப்பபிவாராய பிறாக்குச் சொல்லாடியக்காற போகாதென்கேயொளித்துநிற ரும்இரண்டானும்போமேயன்றோவென இரவஞ்சினனோருவன கூற்றுககியுரை யபாருமுளா. இவைமுன்றுபாட்டானும் அவவிரவினகுற்றமும் கரவினகுற்ற மும் ஒருநகுநுற்பட்டன. (க௦)

* நாலடியார், இரவசகம்,—கரவாத் திண்ணப்பிற கண்ணனாரா கண்ணு —மிரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை—யிரவினை— யுள்ளங்கா லுள்ள முருகு மா லென்கொலோ—கொள்ளங்காத கொளவார குறிப்பு.

† நாலடியார், இரவசகம், — புறத்துத்தன னினமை நலிய வகத்துத்த ன,—எனருள நீக்கி நிறீஇ யொருவனை—யீயா யெனக்கென நிரப்பானே லநநிலையே—மாயானே மாறநி விடின.

க0அ ம் அதி.— கயமை.

அஃதாவது மேல அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளுஞ்சிறப்புவுகையாற கூறப்பட்டகுணங்களுள் ஏற்புடையன குறிப்பிலுல யாவாகமுமெய்தவைத்த மையின் ஆணதிக குறிப்பாறகூறியனவும ஈனடொழிபியலுள் வெளிப்படக்கூறியனவுமாய குணங்களை யாவுயிலராயகீழோரது தனமை. அதனூல இஃதெல்லாவற்றிற்குமபின் வைக்கப்பட்டது.

க0௭௧. மக்களே போலவா கயவ ரவரன்ன

வொப்பாரி யாங்கண்ட தில. க

இ-ள். மக்களேபோலவா கயவா — வடிவான முழுதும் மக்களையொப்பா கயவா, — அவா அன்ன ஒப்பாரி யாம கண்டது இல — அவா மக்களையொத்தாறபோனறவொப்பு வேறிரண்டுசாதிக்கண் யாங்கண்டதிலலை. எ-று.

முழுதொத்தல தேற்றேகாரசுத்தெற்றும். அவொன்றது அவாமாட்டிள தாயவொப்புமைபை, மக்கடசாதிக்கூங்கயசசாத்தகதும் வடிவொத்தலிற குணங் களது உண்மையினமுகளானலலது வேற்றுமையறியப்படாதென்பதாம். இத் துற கயவரது குற்றமிருதி கூறப்பட்டது. (க)

க0௭௨. நன்றறி வாரிற கயவா திருவுடையா

நெஞ்சத் தவல மிலா. உ

இ-ள். நன்று அறிவாரிற கயவா திரு உடையா — தமக்குறுதியாவனவறிவா ரின அவையறியாத கீழமக்கள் நன்மையுடையா, — நெஞ்சத்து அவலம் இலா — அவாபோல அவைகாரணமாகத் தந்நெஞ்சத்தினகடகவலையிலராகலான. எ-று.

நன்றென்பது சாதிவொருமை. உறுதிகளாவன இம்மைமறுமைவீடுக்குரி யவாய புகழற்றாணங்களை, இவற்றையறிவா இவைசெய்யாநின்றே மிகச்செ யப்பெறுகின்றிலேமெனதும், செப்கின்றவிவைதமக்கு இடைபூறுவருங்கொ லெனதும், இவற்றினமறுதலையாய பழிபாவமறியாமையென்பவற்றுள் யா துவினையுமோவெனதும், இவ்வாற்றுகவலையெய்தவா, கயவா அப்புகழ்முத லியவொழிததுப பழிமுதலியசெய்யாநின்றும் யாதுங்கவலையுடையரல்லராக லாற திருவுடையொனக குறிப்பாலிகழநதவாறு. இத்தொப்பிமுதலியவற்றிற கஞ்சாரொன்பது கூறப்பட்டது. (உ)

க0௭௩. தேவ ரனையா கயவ ரவருநதா

மேவன செயதொழுக லான. கூ

இ-ள். தேவா அனையா கயவா — தேவருங்கயவரும் ஒருதன்மையா, — அவ ரும் தாம் மேவன செய்து ஒருகலான — அஃதியாதனெனின், தேவரைப் போனது தம்மை நியமிப்பாரினதிக கயவருநதாம் விரும்புவனவற்றைச் செய தொழுகலான. எ-று.

உயாசகியும் இழிவுமாகிய அதனகாரணவேறுபாடு குறிப்பாற்றோன்றநின்ற மையின், இது புகழ்வார்போனதுபழித்தவாறாயிற்று. இதனூல விலக்கற்பாடி னறி வேண்டியசெய்வொன்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

௧௦௭௪. அகபபட்டி யாவாராக காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாகுகு கீழ். ச

இ-ள். கீழ்—கீழாயினுள், — அகபபட்டி ஆவானக் காணின்—தனனிற சுருங்கிய பட்டியாயொழுதுவாராக கண்டானாயின், — அவரின் மிகப்பட்டுச் செம்மாகும் — அவ்வொழுகத்தின்கண் அவரிற்றானமேமபட்டி அதனாற் றன்மிகுதிகாட்டியிறுமாகும். எ-று.

அகபபட்டி அகமாகியபட்டி. பட்டிபோன்று வேண்டியவாறையொழுகலின், பட்டியென்றா, “நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி” என்றா பிறரும். இதனால் அவா மேமபட்டிமாறு கூறப்பட்டது. (ச)

௧௦௭௫. அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாளு சிறிது. ரு

இ-ள். கீழ்களது ஆசாரம் அச்சமே—தயவரதாயவாசாரங்கண்டதுண்டா யின் அதற்குக்காரணம் அரசனான ஏதம்—ருமென்றருசுமச்சமே, — எச்சம் அவா உண்டேல சிறிது உண்டாம்—அஃதொழிந்தால், தம்மால் அவாவப்படும பொருள் அதனாலுண்டாமாயிற் சிறிதுண்டாம். எ-று.

ஆசாரத்தின்காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்படுவதனை அவாவென றுறுகின்றார். எச்சத்தின்கண்ணென்னுமேழாவது இறுதிக்கடொக்கது. பெ ரும்பானமை அச்சம், சிறுபானமை பொருட்பேறு இவ்விரண்டானுமன்றி இய ல்பாகவுண்டாகாதென்பதாம். வேண்டியசெய்தலே இயல்பு ஆசாரஞ்செய்தல் இயல்பன்றென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (ரு)

௧௦௭௬. அறைபறை யன்னா கயவாதாங் கேட்ட
மறைபிறாக குயததுகாக லான. கூ

இ-ள். தாம் கேட்ட மறை உயத்துப் பிறாககு உணாககலான்—தாங்கேட்ட மறைகளை இடந்தோறுநதாங்குகொணமிசென்று பிறாககுச்சொல்லுதலான, —கயவா அறை பறை அன்னா—கயவா அறையப்படும பறையினையொப்பா. எ-று.

மறை வெளிப்படிதமுற்றமவினையுமென்று பிறமைமறைத்து ஒருவன்சொல் லிய சொல். பிறா அம்மறைத்தற்குரியாா. உயத்தென்றா, அவாகத்துபெரும் பாரமாதனாக். பறை ஒருவன்கையாற்றன்னையறிவித்ததொன்றனை இடந் தோறுங்கொணமிசென்று யாவாயுமறிவிக்குமாகலான, இதுதொழிலுமம். இதனால் அவரதுசெறிவின்மை கூறப்பட்டது. (கூ)

௧௦௭௭ ஈர்ங்கை விதிரா கயவா கொடிதுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவாககு. எ

இ-ள். கயவா கொடிது உடைக்கும் கூன்கையா அல்லாதவர்க்கு—கயவா தங்குதுப்பினெரிப்பதாக வளைந்த கையினையுடையரல்லாதார்க்கு—ஈங்கை விதிரா—தாமுண்டிபூசியகையைத் தெறித்தலவேண்டுமென்றிரந்தாலுநதெரி யாா. எ-று.

வளைந்தகை முறுக்கியகை. மெல்லார்க்கு யாதுங்கொடாா, நவ்வார்க்கு எல் லாங்கொட்ப்பொன்பதாம். (எ)

கௌடி. சொல்லப் பயன்படுவா சான்றோ கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ். ௮

இ-ள். சொல்லப் பயன்படுவா சான்றோ—மெலியா சென்று தங்குறையைச் சொல்லியதுணையானே இரங்கிப் பயன்படுவா மேலாயினா;—கீழ் கரும்புபோல கொல்லப் பயன்படும்—மறறைக்கீழாயினா கரும்புபோல வலியா நையநெருக்கியவழிப் பயன்படுவா. எ-று.

பயன்படுதல் உள்ளதுகொடுத்தல். கீழாயினாத்திவிடுதோன்ற, மேலாயினாயும் உடனகூறினா. இவையிரண்டுபாட்டாலும் அவா கொடுக்குமாறு கூறப்பட்டது. (௮)

கௌகூ. உடுப்பது உ முண்பது உங் காணிற பிறர்மேல்
வகிகாண வறறாகுங் கீழ் ௯

இ-ள். உடுப்பது உ உண்பது உ உகீழ் காணின—பிறர் செலவததாற்பட்டு நுகுதுமுழித்ததையும் பாலோடிகிலுண்டலையும் கீழாயின காணுமாயின, —பிறர்மேல் வகிக காண வறறாகும்—அவற்றைப் பொருது அவாமாட்டி வகிவிலையாகவும் உண்டாகவல்லனாம். எ-று.

உடுப்பது உண்பதென்பனாண்டவததொழினமேனினறன்; அவற்றைத் துண்டல் ஊாதனமுதலிய பிறதொழில்களுங்கொள்ளப்படும். அவற்றைக் கண்டதுணையானே பொருமையெய்தலிற் காணினென்றும், கேட்டா இதுகூடுமென்றியையப்படைத்தல் அரிதாகலின் வறறாகுமென்றுங் கூறினா. இதனால் பிறர் செலவம்பொருமை கூறப்பட்டது. (௯)

கௌடி. எற்றிற குரியா கயவரொன றுற்றககால
விறற்ற குரியா விராநது. ௧௦

இ-ள். கயவா ஒன்று உற்றககால விராநது விறற்றகு உரியா—கயவா தமமை யாதானுமொருதுன்பமுற்றககால அதுவே பற்றுக்கோடாக விராநது தமமைப் பிறாக்கு விறற்றகுரியா, —எற்றிறகு உரியா—அதுவனறி வேறெத தொழிறகுரியா! எ-று.

உணவின்மையாகப் பிரிதாக ஒன்றுவந்துற்றதுணையானென்பது தோன்ற ஒன்றுற்றககாலென்றும், கொள்கின்றா தங்கயமையுநிந்து வேண்டாவென்றற்குமுன்னே விறறுநிறறலின் விராந்தெனதுங் கூறினா. ஒருதொழிறகுமுரியரல்லொன்பது குறிப்பெச்சம் இதன்றொழிபிறாக்கடிமையாய்நிற்பொன்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

ஒழிபியல் முற்றிறறு.

பொருட்பால் முற்றிறறு.

காமத் துப்பால்.

க ள விய ல்.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாகவுடைத்தாய இம்மையே பயப்பதாய்வின்பங்கூறுவானெடுத்ததுகொண்டார். ராணடினப்பென்றது ஒருகாலத்தொருபொருளான ஐம்புலனுதுகாதற்சிற்பபுடைத்தாய்காமவின்பத்தினை. இச்சிறப்புப்பற்றி வடநூலுட்போசராசனாஞ் சுவைபலவென்று கூறுவாரா கூறுகயாங்கூறுவதின்பச்சுவையொன்றையுமேயென இதனையே மிகுத்துக்கூறினான். இது புணாச்சி பிரிவெனவிருவகைப்படும. ஏனையிருத்தல, இரங்கல, ஊட்டென்பனவோவெனின, இவா பொருட்பாருபாட்டினை அறம்பொருளினப்பென வடநூலவழக்குப்பற்றியோதுதலான, அவவாறேயவற்றைப்பிரிவினகண்டக்கிறானாக. இனி அவைதம்மையே தமிழ்நூல்களோடும் பொருந்தப் புணாச்சிபைக்களவென்றும் பிரிவைக் கற்பென்றும் பெருமபானமைப்பற்றி வகுத்து, அவற்றைச் சுவைமிகுதிப்பயப்ப உலகநடையோடும் ஒப்புமொவ்வாழையுமுடையவாகிக் கூறுகின்றார். அக்கைகளிரண்டினுள்ளுங் களவாவது பிணிமூப்பிறப்புக்களினறி எஞ்ஞான்றமொருதன்மைபராய உருவுநதிருவுமபருவமுங்குலனுங்குணனுமனபுமுதலியவற்றை மமுமொளப்பமுமையுடையராய தலைமகனூர்தலைமகளும பிறாகொடுப்பவுமடுப்பவுமன்றிப் பாலவகையாற்றமுமெய்திராபபட்டிப்புணாந்துவருவது. அதனையேமுதிகாரத்தாற்கூறுவானொடங்கி, முத்தகட்டகையணங்குறுத்தல்கூறுகின்றார்.

க0க ம அது.— தகையணங்குறுத்தல.

அஃதாவது பொழிலவினையாட்கிருப்பான ஆயநீங்க அதன்கட்டியிளையநின்றானே வேட்டவிருப்பான இனையாரீங்கத் தமிழரையவந்துகண்ணுற்ற தலைமகன் அவளவன்புத் தன்னவருத்தமுதுவித்தலைச் சொல்லுதல. இது, கண்ணுற்றபொழுதே நிகழ்வதாகலின், முத்தகட்கூறப்பட்டது.

க0அக. அணங்குகொ லாயமயில கொல்லோ கணங்குழை

மாதாகொன மாலுமென னெஞ்சு. க

தலைமகளுருவுமுதலியன முன்கீண்டறிவனவன்றிச் சிறந்தமையின அவளைத் தலைமகனையுற்றது.

இ-ள். கணங்குழை— இக்கணவியகுழையையுடையாள்— அணங்குகொல— இப்பொழிற் கண்ணுற்றவாளோராதெய்வமகளோ, — ஆயமயில்கொல— அனறியொருமயிலவிசேடமோ, — மாதாகொல— அனறியொருமானுமாதரோ, — என நெஞ்சு மாலும— இவனையினனெனது துணியமாட்டாது எனநெஞ்சு மயங்காரின்றது. எ-து.

ஓ அசை. ஆயமயில் படைத்தோன விசேடமாகவாயநதுபடைத்த மயில், மயிற்சாதியுடெடிரதெதிதமயிலென்றுமாம். கணவருழை ஆகுபெயா.*கணங்குழையென்று பாடமோசிப பலவாயச்சிரண்டகுழையென்றுரைப்பாருமுளா. எழுகலாகாவுருவுநசனவருத்தமுமபற்றி அணங்குகொலென்றும, சாயலும பொழில்வயினிறலுமபற்றி ஆயமயில்கொலென்றும, தன்னெருசுருசென்றமையும் அவளெதிரோக்கிவாறுமபற்றி மாதாகொலென்றுங்கூறினா.

க0௮௨. நோகநினை நோகக்கெதிரா நோககுத முககணங்கு
தானைக்கொண்டன்ன துடைத்து. ௨

மானுடமாதராத்றெனிரத தலைமகன் அவனோக்கினுய
வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். நோககினுள நோகக்கெதிரா நோககுதல் — இப்பெற்றித்தாய வண்பயினையுடையாள என்னோக்கிறக்கெதிராநோககுதல் — தாககு அணங்கு தானைக்கொண்டன்னது உடைத்து — தானே தாக்கிவருத்துவதோரணங்கு தாககுதற்குத் தானையுங்கொண்கிவந்தாறபோலுநதன்மையையுடைத்து. எ-று.

மேலும் அணங்குகொலாயமயில்கொலென்றமையான, இகரச்சுட்கி வருவிக்கப்பட்டது. எதிரோககுதலென்றமையின, அது குறிப்புநோக்காயிற்று. வண்பபாலவருந்துதன்மேலுங் குறிப்புநோக்காலவருந்துதல் கூறிப்பவாறு. நோககினுள்ளபதற்கு என்னுடனோக்கப்பட்டாளென்றுரைப்பாருமுளா. (௨)

க0௮௩. பண்டறியேன் கூற்றென பதனை மிளியறிந்தேன்
பெண்டகையாற பேரமாக கட்டு. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். கூற்று என்பதனைப் பண்டு அறியேன் — கூற்றென்று தூலோசொலவதனைப் பண்டுகேடறிவதல்லது கண்டறியேன், — இனி அறிந்தேன் — இப்பொழுது கண்டறிந்தேன், — பெண்டகையால் போ அமாக கட்டு — அது பெண்டகையுடனே பெரியவாய அமாததகண்களையுடைத்து. எ-று.

பெண்டகை நான்ம, மடம, அச்சம், பயிப்பென்னுங்குணங்கள். அவை அவைக்குறிக்காளனிப்பபட்டன. அமாததல் அமாசெய்தல், பெயரடியாயவினை. பெண்டகையால் இன்பமபயத்தலுமுண்டேனும் துன்பமபயத்தனமிகுதிபற்றிக் கூற்றாக்கிக் கூறினா. (௩)

க0௮௪. கண்டா ருயிருணனுந தோற்றத்தாற பெண்டகைப்
பேதைக கமாத்தன கண. ௪

இ-ள். பெண்டகைப் பேதைக்குக் கண — பெண்டகையையுடையவிப்பேதைக்கு உளவாய கண்கள — கண்டா உயிர் உண்ணும் தோற்றத்தான அமாத்தன — தம்மைக்கண்டாருயிருணனுநதோற்றத்துடனேகூடி அமாததிருந்தன. எ-று.

*கணங்குழையென்றதனை ஆகுபெயரென மறுத்து, அனமொழித்தொகையெனக்கொளவா இலக்கணவிளக்கச்சூறாவனியாரா. ஆகுபெயாக்கும் அனமொழித்தொகைக்கும் வேற்றுமை தொலகாபியசுருத்திரவிருத்தியிறகானக.

அமாததல மாறுபிதல. குணங்கட்கும பேதைமைக்குமேலாது கொடிய வாயிருந்தனவென்பதாம் (ச)

க0அரு. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர

தோககமிம மூன்று முடைத்து. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். கூற்றமோ—எனனைவருத்துதலுடைமையாறகூற்றமோ,—கண்ணோ—எனமேலோடுநலுடைமையாறகண்ணோ,—பிணையோ—இயலபாகவெருவு தலுடைமையாற பிணையோ, அறிகின்றிலேன,—மடவரல நோக்கம் இமமூ னறும் உடைத்து—இமமடவரல கண்களினோக்கம் இமமூன்றனநனமையை யுமுடைத்தாயிராநின்றது, எ-று.

இன்பமுநதன்பமும ஒருங்குசெய்யாநின்றதென்பகாம். தொழிலபற்றிவந்த ஐயநிலையுமம். (ரு)

க0அசு. கொடுமபுருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்கரு

செய்யல மனனிவள கண.

சு

இதுவுமது.

இ-ள். கொடுமபுருவம் கோடா மறைப்பி—பிரியாநட்பாய் கொடுமபுருவ னகடாரு செப்பமுடையவாய் விலக்கினவாயின,—இவள கண நடுங்கு அஞா செய்யல—அவற்றைக்கடந்து இவளகண்கள் எனக்குநடுங்குந் துயரைச்செய யமாட்டா. எ-று.

நட்டார்க்கழுதுவார்குத் தாருசெம்மையுடையராதலவேண்டலிற் கோடா வென்றும், செய்கின்ற அவற்றிற்கும் உறுகின்ற தனக்கும் இடைநின்றவிலக் குந்நாலுஞ்சிறிதிடைபெற்ற அதுவழியாக வந்து அஞாசெய்யுமாகலின் மறை ப்பினென்றுகூறினா. நடுங்குநா நடுங்கற்கேதுவாயவருநா. தாமியலபாகக் கோடுதலுடைமையான அவற்றை மிகுதிககணமேற்சென்றிழக்கமாட்டாவா யினவென்பதுபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண வந்தது (சு)

க0அள. கடாஅக களிறினமேற் கடபடா மாதா

படாஅ முலைமேற் றுகில.

எ

அவணமுலைகளியை வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். மாதா படா முலைமேற்றுகில—இமமாதா படாமுலைகளினமேலிட்ட றுகில,—கடாக களிறினமேற் கடபடாம—அவை கொல்லாமற்காததலின், கொலவதாய் மதக்களிறினமேலிட்ட முகபடாததினையொக்கும். எ-று.

கண்ணைமறைத்தல்பற்றிக் கடபடாமென்றான். துகிலானமறைத்தல நானு டைமகளிராகியல்பாகலின், அத்துகிலோடு அவற்றினவெம்மையுமபெருமையு ங்கணடு இததுணையாற்றலுடையன இனியெருநூன்றுஞ்சாயவிலவெனக்கரு திப் படாமுலையென்றான். உவமை சிறிதுமறையாவழி உவை கொலலுமென்ப துதோன்ற நின்றது. (எ)

க0அஅ. ஒண்ணுதற் கோலு வுடைந்ததே ஞாட்பினு

ணண்ணுரு முடகுமென் பீடு.

அ

துதலியை வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். ஞாட்பினுள் நண்ணும உட்கும என பீழி — போர்க்களத்து வந்து நேராத பகைவரும் நேராதாரவாயக்கேட்டருகத்தேதுவாய என்வலி — ஒண்ணுதற்கு உடைந்ததே — இம்மாதரதொளனியதுதலொன்றற்குமே அழிந்துவிட்டது. எ-று.

மாதொனபது அதிகாரத்தான வந்தது. ஞாட்பினுள்ளென்றதறை பகைவராதல பெற்றும். பீடென்றபொதுமையான மனவலியுங்காயவலியுங்கொள்க. ஒவென்னுமவியப்பினகட்குறிப்பு அவ்வலிகளது பெருமையும் துதலது சிறுமையுநதோன்ற நின்றது. கழிந்ததற்கிரங்கலிற றறபுகழ்தலன்றாயிறும். (அ)

க0அக. பிணையோ மடநோக்கு நாணு முடையாட

கணியெவலே வேதில தந்து.

௯

அணிநலததாயு வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். பிணையோ மடநோக்கும நாணு உடையாட்கு—புறத்து மான்பிணையொத்தமடநோக்கினையும் அகத்து நாணியுமுடையளாயவியவ்து— ஏதிலதந்து அணி எவன—ஒற்றுமையுடைய இவ்வணிகளேயமைந்திருக்க வேற்றுமையுடையவணிகளைப் படைத்தணிதல என்னப்பனுடைத்து! எ-று.

மடநோக்கு வெருவுதலுடையநோக்கு. இவட்குப்பாரமாதலும் எனக்கணங்காதலுங்கருதாமையின, அணிநதார அறிவிலொனபதாம். (க)

க0க0 உண்டாக ணலல தடுநருக காமம்போற்

கண்டார மகிழ்செய்த லின்று

க0

தலைமகளுகுறிப்பறிதலுற்றன சொல்லியது.

இ-ள். அந்நரு—அடப்படுநரு,—உண்டாகண அல்லது—தன்னையுண்டா மாட்டு மகிழ்ச்சிபைச் செய்வதல்லது,— காமம்போல கண்டார மகிழ்செய்தல இன்று— காமம்போலக் கண்டாரமாட்டு மகிழ்ச்சியைச்செய்தலுடைத்தன்று. எ-று.

அந்நரு வெளிப்படை, காமமென்றது ாண்டு அதுதுகாதற்கிடனாகியாரை. கண்டாரகண்ணெனுமேழாவது இறுதிக்கடடொக்கது. மகிழ்செய்தற்கட காமம நறவினுஞ்சிறாகதேயெனினும் இவளுகுறிப்பாராயந்தியாமையின யானதுபெற்றிலேனெனக் குறிப்பெச்சம வருவித்துணைக்க, “அரிமயித்திரணமுணைக” எனனும் புறப்பாடிறகுறிப்புப்போல. (க0)

கக0 ம அதி — குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது தலைமகன தலைமகளுகுறிப்பிணையறிதலும், தோழிகுறிப்பிணையறிதலும், அவடான அவவிருவாகுறிப்பிணையுமறிதலுமாம். தகையணங்குற்ற தலைமகன தலைமகளைக்கூடுகால இதுவேண்டுமாகலின, தகையணங்குறுத்தலினபின் வைக்கப்பட்டது.

க0கக. இருநோக கிவளுணை ணுள்ள தொருநோக்கு

நோயநோக்கொன நநோய மருந்து.

க

தலைமகன தலைமகளுளப்பாட்டுக்குறிப்பிணை

அவனோக்கினுன்றிறந்து.

இ-ள். இவள் உண்கண் உள்ளது இருநோக்கு—இவளுடையவுண்கண்கத் ததாய நோக்கு இதுபொழுது என்மேலிரண்டுநோக்காயிற்று, —ஒருநோக்கு நோய நோக்கு ஒன்று அந்நோய மருந்து — அவற்றுள் ஒருநோக்கு என்க னோயசெய்யுநோக்கு, ஏனையது அந்நோயக்கு மருந்தாயநோக்கு. எ-று.

உண்கண் மையுண்டகண். நோயசெய்யுநோக்கு அவண்மனத்தினைய காம கருதிப்பினைவெளிப்படுக்கின்ற நோக்கு. மருந்தாயநோக்குத் தனக்கணிகழுகி னற அறபுநோக்கு, நோயசெய்யுநோக்கினைப் பொறுநோக்கென்பாருமுளா. அது நோயசெயிற் கைக்கிளையாவதல்லது அகமாகாமைபறிக. இவவருத்தந தீருமவாயிலுமுண்டாயிற்றென்பதாம். (௧)

௧0௯௨. கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது. ௨

இதுவுமது.

இ-ள். கண் களவுகொள்ளும் சிறுநோக்கம் — இவள்கண்கள் யானகாண் மல எனமேனோக்குகின்ற அருகியநோக்கம்—காமத்தில் செம்பாகம் அன்று பெரிது—மெய்யுறுபுணாச்சியின் ஒத்தபாதிபளவனது, அதனினுமிகும். எ-று.

தானோக்கியவழி நாணியிறைஞ்சியும் நோக்காவழி உற்றுநோக்கியும் வருத லாற் களவுகொள்ளுமென்றும், அஃதுளநாங்காலஞ்சித்தாகலிற் சிறுநோக்க மென்றும், அஃது உளப்பாதிபளவழி நிகழ்வதாகலின் இனிப்புணாதல் ஒருதலை யென்பான் செம்பாகமன றுபெரிநென்றுவகூறினான். (௨)

௧0௯௩. நோக்கினை னோக்கி யிறைஞ்சினு ளஃதவள
யாப்பினு ளட்டிய நீர். ௩

நோக்கினுநாணினுமறிந்தது.

இ-ள். நோக்கினை — யானோக்காவளவிற றுனெனையனபோடுநோக்கி னுள்,—நோக்கி இறைஞ்சினுள்—நோக்கி ஒன்றையுட்கொண்டு நாணி இறை ஞ்சினுள்,—அஃது யாப்பினுள் அவள அட்டிய நீர்— அக்குறிப்பு இருவேயி டையுநதோன்றிய அறப்புப்பியாவளா அதன்கணவளவாராத நீராயிற்று. எ-று.

அஃதென்னுஞ்சுட்டிப்பெயா அசெய்கைக்கேதுவாய் குறிப்பினமேனின் றது. யாப்பினுயதனை யாப்பென்றா. ஏகதேசவுருவகம். (௩)

௧0௯௪. யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காககாற்
றானோக்கி மெல்ல நகும். ௪

நாணினும்கிழ்ச்சியினுமறிந்தது.

இ-ள். யான நோக்குங்காலை நிலன் நோக்கும — யானறனையனநோக்குங் காற றுனெனையனநோக்காது இறைஞ்சி நிலத்தைநோக்காநிற்கும்,— நோக்கா க்கால தான நோக்கி மெல்ல நகும்—அஃதறிந்தியானோக்காககாற றுனென் னையனநோக்கித் தன்னுள்ளே மகிழாநிற்கும். எ-று.

மெல்ல வெளிப்படாமல். மகிழ்ச்சியாற் புணாதற்குறிப்பினிதுவிளங்கும். மெல்லநகுமென்பதற்கு முறுவல்க்குமென்றுரைப்பாருமுளா. (௪)

௧0௯௫. குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும். ௫

இதுவுமது.

இ-ள். குறிகொண்டி நோக்காமை அல்லால்— நோ குறிக்கொண்டிநோ
க்காத்துணைடலலது — ஒருகண் சிறக்கணித்தாளபோல நரும் — ஒருகண்
னைச்சிறக்கணித்தாளபோல எனனைநோக்கிப் பிறநன்னுள்ளேமகிழாநிற்கும்;
எ-று.

சிறக்கணித்தாளென்பது செய்யுள்விதாரம். சிறக்கணித்தல் சுருங்குதல்.
அதுதானும் வெளிப்பட நிகழாமைபிற போலவென்றான். நோக்கியென்பது
சொல்லெச்சம். இனிப்பிவளையெய்துதல் ஒருதலைப்பென்பது குறிப்பெச்சம். (௫)

க0௯௬. உறாஅ தவாபோற சொலினுஞ் செறாஅசொ
லொலலை யுணரப் படும. ௯

தோழிசேட்பித்தவழி அவளகுறிப்பறிந்தலைமகன்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். உறாதவாபோல சொலினும்—புறத்து நொதுமலாபோலக் கடுஞ்சொ
றசொன்னாராபினும்,—செறா சொல் ஒலலை உணரப்படும—அகத்துச் செறு
தல்லாதாசொற பிறப்பததல் குறையுறறாராகடித்தெனியப்படும. எ-று.

கடுஞ்சொலென்பது இவ்விடங்காவனமிக்குடியுடையது வரறபாலிரல்லீனான்
றனமுதலாயின செறானவே, அருளுடைமை பெறப்பட்டது. தனகுறைமு
டிகக்கருதியே சேட்பித்தினைமை குறிப்பானறிந்து, உலகியனமேலிடமிக்க
றியவாறு. இது வருகின்றபாடிறகுமொக்கும். (௬)

க0௯௭. செறாஅச சிறுசொல்லுஞ் செறறார்போ னேககு
முறாஅபோன றுறறா குறிப்பு. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். செறாச சிறுசொல்லும்—பின்னினிகாய முன்னினதொய்சொல்லும்
—செறறாபோல நோக்கும் — அகத்துச்செறாநிறுநதே புறத்துச்செறறார்
போன்ற வெகுநினோக்கும் — உறாபோன்ற உறறா குறிப்பு—நொதுமலா
போன்று நடப்பாமினாககு ஒருகுறிப்புப்பற்றி வருவன். எ-று.

குறிப்பு ஆகுபெயர். இவை உள்ளேபொருபயனகுறித்துச்செய்கின்றன
இயல்பல்லவாகலான, இவற்றிற்கஞ்சுவேண்டாவென்பதாம். (௭)

க0௯௮. அசையிற குண்டாண்டோ ரேளாயா னேககப்
பசையினள பைய நரும். ௮

தனைநோக்கிமகிழ்ந்தலைமகனைக்கணித் தலைமகனாகுறியது.

இ-ள். யான நோக்கப் பசையினள பைய நரும் — எனையகற்றுகின்ற
சொறகாற்றாநிறந்தநோக்கியவழி அஃதறிந்து நெகிழ்ந்து உள்ளே மெல்
லநகாநின்றான்,— அசை இயற்கு ஆண்டு ஒரோ உண்டு—அதனால் துடங்கி
யவியலப்பினையுடையாடகு அந்நகையினகண்ணேதோனதுகின்றதோரநமை
க்குறிப்புண்டு. எ-று.

ஏ அகுபெயர். அக்குறிப்பு இனிப்பமுதாகாதென்பதாம். (௮)

க0௯௯. ஏதிலார போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள. ௯

தோழி மகிழ்மபடுவாடன்னுள்ளேசொல்லியது.

இ-ள். ஏதிலார்போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் — முன்னறியாதார்போல ஒருவரையொருவர் பொதுநோக்கத்தானேகருதல்—காதலாரகண்ணே உள்— இக்காதலையுடையாரகண்ணேயுளவாகாநின்றன. எ-று.

பொதுநோக்கு யாவாமாட்டிம் ஒருதனமைத்தாய நோக்கு. நோக்குதற்கெழில், ஒன்றையாயினும் இருவாகண்ணுநிகழ்தலானும், ஒருவாகட்டானுங்குறிப்புவேறுபாட்டாற்பலவாமாகலானும், உளவெனப்பனமையாற் கூறப்பட்டது. இருவரும் மதுமறைநதுண்டோமகிழ்ச்சிபோல உள்ளததுள்ளே மகிழ்தலின் அதுபற்றிக் காதலாரென்றும், அது புறத்துவெளிப்படாமையின் ஏதிலார்போலவென்றுங்கூறினாள். (க)

கக00. கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்களென்ன பயனு மில். க0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கு ஒக்கின்—காமத்திற்குரியவிருவருள் ஒருவாகண்களோடு ஒருவாகண்கள் நோக்காலொக்குமாயின், —வாய்ச்சொற்கள் என்னபயனும் இல் — அவாவாயமைதோன்றச் சொல்லுகின்ற வாய்ச்சொற்கள் ஒருபயனுமுடையவல்ல. எ-று.

நோக்காலொத்தல் காதலோக்கின்வாதல். வாய்ச்சொற்கள் மனத்தின்கண்ணறி வாயாவிறேன்றுகின்றசொற்கள். இருவாசொல்லுங்கேட்டு உலகியன் மேலவைத்துக்கூறியவாறு. இருவாசொல்லுமாவன அவள் புனங்காவனமே லும் அவன் வேட்டத்தின்மேலுஞ்சொல்லுவன். பயனில்சொற்களாகலின், இவை கொள்ளப்படாவென்பதாம். இவை புணர்தனிமித்தம். (க0)

ககக ம் அதி.—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

அஃநாவது அங்ஙனங்குறிப்பறிந்து புணர்த தலைமகன் அப்புணாச்சியினை மகிழ்ந்தகூறல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுளை விளங்கும்.

கக0க. கண்டு கேட்கு மிண்பியாத துற்றறியு மைமபுலனு .
மொண்டொடி கண்ணே யுள். க

இயற்கைப்புணாச்சியிறுதிககட்சொல்லியது.

இ-ள். கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனும்—கண்ணைக்கண்டும செவியாற்கேட்டும் நாவாலுண்டும் மூக்கானமோந்தும் மெய்யாற்றீண்டியும் அனுபவிக்கப்படுமைம்புலனும் — ஒண்டொடிகண்ணே உள் — இவ்வொள்ளியதொடியுடையாள்கண்ணேயுளவாயின். எ-று.

உமமை முறறுமமை. தேற்றேகாரம் வேறிடத்தின்மை விளக்கிநின்றது. வேறுவேறுகாலங்களில் வேறுவேறுபொருள்களானனுபவிக்கப்படுவன ஒருகாலத்து இவள்கண்ணேயனுபவிக்கப்பட்டனவென்பதாம். வடநூலார் இடக்காரப்பொருளவாகச் சொல்லிய புணாச்சித்தொழில்களும் ஈண்டடக்கக்கூறப்பட்டன. (க)

கக0உ. பிணிக்கு மருந்து பிறம் னணியிழை
தனனோய்க்குத் தானே மருந்து. உ
இடந்தலைப்பாட்டின்கட்சொல்லியது.

இ-ள். பணிக்கு மருந்து பிற—வாதமுதலியபிணிகட்கு மருந்தாவன அவற்றிற்கு நிதானமாயினவனறி மாறாயவியலபிணையுடையனவாம்,—அணியிழைதன் நோய்க்கு மருந்து தானே—அவ்வாறன்றி இவ்வணியிழைபிணையுடையாள தன்னியைப்பணிககு மருந்துநதானேயாயினுள். எ-று.

இயற்கைப்புணர்ச்சியை நீனைந்து முனவருந்தினால்கலிற நனனோபெனறும, அவ்வருத்தநதமியானையிடத்தெதொப்படுத்த தீராதானால்கலிற ருனேமருந்தென்றுங்கூறினான். இப்பணியும் எளியவாயவற்றற்றீரப்பெற்றதிலமெனப்பதுபடநின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கணவந்தது. (உ)

கக0௩. தாமவீழ்வார மெனரோட மிபிபி னினிதுகொ
முமகை கண்ணு னுலகு. ௩

நிரத்சயவினப்பதிறகுரிபரீ இச்சிறநிப்பதற்கினனையாதல்
தகாதென்ற பாங்குருச சொல்லியது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார மெனரோடமிபிபி னினிதுகொல—ஐம்புலன்களையுதுகாவாக்குத தாமவிருமபுமகளிராமெல்லிபரோளினகடமிபிபிபுந் துயிலபோல வருந்தாமலெய்தலாமோ — தாமரைக்கண்ணான உலகு — அவற்றைத்திறநதயோகிகளெயதுஞ்செங்கணமாலுலகம். எ-று.

ஐம்புலன்களையுதுகாவாரென்னுமபெயர் அவாயநிலையான வந்தது. இப்பெற்றித்தநாய துயிலைவிட்டுத் தவயோகங்களான வருந்தவேண்டிதலின்,எம்மனோரக்காராதென்னுங்கருத்தால் இனிதுகொலென்றான். இவ்விரனால்கெனறுபாப பாருமுளா தாமரைக்கண்ணானென்பது அவனுக்குப் பெயரனமையின், அஃதுவாயனமையறிக. (௩)

கக0௪. நீங்கிற நெறாஉங் குறுகுங்காற நண்ணென்னுந்
தீயாணிபு பெற்றா ளிவள். ௪

பாங்கற்கூட்டத்திறுதிககடசொல்லியது.

இ-ள். நீங்கின தெறுஉம் குறுகுங்கால தண்ணென்னும் தீ—தன்னையகனறுழிச சுடாநிற்கும் அணுகுழிக குளிராநிற்கும் இப்பெற்றித்தநாயதீயை — இவள் யாணிபு பெற்றாள் — எனக—ருத்தகு இவளெவவுலகத்துப்பெற்றாள் எ-று.

கூடாமுன்னுபுறுதலின் நீங்கிறநெறுஉமெனறும, கூடியபின்னின்புறுதலிற குறுகுங்காறநண்ணென்னுமெனறும, இப்பெற்றியதோதி உலகத்திலையாமாகலின் யாணிப்பெற்றாளென்றுங்கூறினான். தன்காமத்தீத்தனனையே அவடந்தாளாகக்கூறினான்,அவளானஅது வெளிப்படுத்தலின். (௪)

கக0௫. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார கதுப்பினு டோள். ௫

தோழியிற்கூட்டத்திறுதிககடசொல்லியது.

இ-ள். வேட்டபொழுதின அவையவை போலுமே — மிகவினியவாயபொருள்களைப் பெறுது அவற்றினமேலவிருப்பங்கூர்ந்தபொழுதின் கண் அவையவைதாமேவந்தின்பஞ்செய்யுமாறுபோல் இன்பஞ்செய்யும்,—தோட்டார கது

பயிஞன் தோள—எப்பொழுதும் பெற்றுபுணரினும், பூவினையணிந்த தழைந்த
கூந்தலினைபுடையாடோள்கள். எ-று.

தோடு ஆகுபெயர். இயற்கைபுணாச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கறகூட்டத
துககனை முன்னோ நிகழாநிருக்கப் பின்னரும் புனியவாய நெஞ்சம்பிணித்த
லின், அவவாராமைபற்றி இவ்வாறுகூறினான். தொழிலுவமம். (நு)

கக0௬. உறுதோறு யுயிரதளிப்பத தீண்டலாற பேதைக
கமிழதி னியன்றன தோள. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். உயிர உறுதோறு தளிப்பத தீண்டலால்—தன்னைப்பெறுது வாடிய
என்னுயிர பெற்றுநுநோறுந் தளிரகருமவகை தீண்டிலான, —பேதைக்குத
தோள அமிழ்தின் இயன்றன—இப்பேதைக்குத தோள்கள் தீண்டப்படுவதோ
ரமிழ்தினுறையெய்யப்பட்டன. எ-று.

ஏதுவாகலாற நீண்டல அமிழ்நற்குமெய்திறு. வாடியவுயிரைத் தளிப்பி
ததலபற்றி, அவையமிழ்தினியன்றனவென்றான். தளித்தல் இனப்பதாரற்றழை
ததல். (கூ)

கக0௭. தமமி லிருநது தமதுபாத் துண்டறறு
லமமா வரிவை முயககு. எ

இவனை நீவநாநதுகொண்டு உலகோர தமயிலிருநது
தமதுபாநதுணையிலலறத்தோடுபடலவேண்டுமென்ற
தோழிககுச் சொல்லியது.

இ-ள். அம மா அரிவை முயககு—அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய அரிவை
யது முயககம்—தமயில் இருநது தமது பாதது உண்டறறு—இன்பமயதத
றகூட்டமக்குரியவிலலினகணிநருநது உலகோர தந்தாளானவந்த பொருளைத்
தென்புலத்தார தெய்வம் விருந்தொக்கலகடகுப்பகுததுத் தவகூறையுண்டா
றபோலும். எ-று.

தொழிலுவமம். இல்லறஞ்செய்தாரொயதுந் துறக்கத்தின்பம் எனக்கிப்புண
ராச்சியேதருமென வரைவுடனபடானகூறியவாறுயிறு. (எ)

கக0௮. வீழு மிருவாக இனிதே வளியிடை
போழ்ப படாஅ முயககு. அ

ஒத்தவனபுடைய துமககு ஒருபொழுதும்விடாத முயக்கமே
இனியதென வரைவுகடாயதோழிககுச் சொல்லியது.

இ-ள். நீசொல்லுகின்றதொக்கும், — வளி இடை போழ்பபடா முயக்கு
—ஒருபொழுதுநெகிழாமைபிற காற்றாலிடையறுககப்படாதமுயககம்—வீழு
ம இருவாககு இனிதே — ஒருவரையொருவா விழ்வாரிருவாககுமினிதே.
எ-று.

முற்றம்மை விகாரத்தாற்றுககது. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண்வந்தது.
ஈண்டு இருயுரிலலை இன்மையான இஃதொவ்வாறென்பது கருதது. களவிறபு
ணாச்சியைமகிழ்நது வரைவுடனபடானகூறியவாறு. (அ)

கக0௯. ஊட லுணர்தல புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார பெற்ற பயன். கூ
சரத்தலவேண்டாமையின இடையறவில்லாதகூட்டமே இனப்பய
னுடைத்தென வரைவுகடாவிபாட்டுச சொல்லியது.

இ-ள். ஊடல உணர்தல புணர்தல இவை—புணாச்சியினித; தற்பொருட்டு
வேண்டிவதாயலுடலும் அதனைப்பளவிறதூநீக்குதலும் அனபினிகழுவதாயவ
புணாச்சிதானுமெனவியையன்றே—காமம் கூடியார பெற்ற பயன்—வரை
நனுகொண்டு காமத்தைவிடைவிடாடுயுகியவா பெற்ற பயன்கள். எ-று.

ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பதொன்றுளதாதனமேலும் அதுநான் பரந்தையா
மாட்டாதலும் அதனையறிந்து மகனிருநிறறலும் அவலுடலைத் தவறுசெய்த
வாதாமே தந்தவறினமைகூறிக் கலும் பின்னும்வலிருவரும் ஒத்தவன்பினரா
யக்கூடலுமன்றே முனவரைந்தெய்தினாபெற்றப்பன், அப்பயன் இருதலைப்பு
ள்ளினோருயிராய உழுவலன்புடையவெமக்குவேண்டாவென அவ்வரைந்தெய்த
லையிகழ்ந்துகூறியவாறு. (க)

கக௧0. அறிதோற்றியாமை கண்டறறா காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு. க0

புணர்துடன்போகினாற நன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். அறிதோறு அறியாமை கண்டறறு—நூல்களானும் நுண்ணுணர்வா
னும் பொருள்களையறியவறிய முன்னையறியாமை கண்டறப்போலக் காணப்ப
டாநின்றது—சேயிழைமாட்டிச செறிதோறும் காமம்—சிவந்தவிழையினை
டையானே இடைவிடாது செறியச்செறிய இவண்மாட்டிக் காதல். எ-று

களவொழுக்கத்திற பலவிடையீடுகளானையதப்பெறுது அவாவுற்றான இது
பொழுது நிரந்தரமாகவையதப்பெற்றமையின, செறிதோறுமென்றான். அறிவி
ற்கெல்லையினமையான மேனமேலறியவறிய முன்னையறிவு அறியாமையாயமு
டியுமாறுபோலச செறிவிற்கெல்லையினறி மேனமேற்செறியச்செறிய முன்னே
ச்செறிவு செறியாமையாயமுடியாநிறகின்றற்கெனத் தன்னாரைமகூறியவாறு.
இப்புணாச்சிமகிழ்தல் தலைமகட்குமுண்டேனும் அவண்மாட்டிக் குறிப்பானிகழ
வதல்லது கூற்றானிகழாமையறிக. (க0)

ககஉ ம அதி.—நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன்தலைமகனலந்தைப் புனைந்துசொல்லியது. இது,
புணாச்சிமகிழ்ந்துழி நிகழுவதாகலின், புணாச்சிமகிழ்தலினை வைக்கப்ப
ட்டது.

கக௧௧. நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள யாம்வீழ் பவள. க
இயற்கைப்புணாச்சியிறுதிக்கடசொல்லியது.

இ-ள். அனிச்சமே வாழி நன்னீரை—அனிச்சப்பூவே, வாழ்வாயாக, மென்
மையால் நீயெல்லாப்பூவினுரல்லவியற்கையைபுடைய, — யாம் வீழ்பவள்
நின்னினும் மென்னீரள—அங்குனமாயினும் எமமாலவிருமப்பபட்டவள் நின்
னினுமெல்லியவியற்கையைபுடையள். எ-று.

அனிச்சம ஆகுபெயா. வாழியென்பது உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. இனி யானே மெல்லியனென்னுநதருக்கினையொழிவாயாகவென்பதாம். அதுபொழுதுறற்றி நதானாகலின், ஊற்றினினிமையையே பாராட்டினான். இன்னீரளென்று பாட மோதுவாருமுளா. (க)

கக௨. மலாகாணின் மையாததி நெஞ்சே பிவள்கண் பலாகாணும் பூவொககு மென்று. ௨

இடந்தலைப்பாட்டினகடசொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே—இவள கண பலாகாணும் பூ ஒக்கும் என்று —யானேகாணப்பெற்ற இவளகண்களைப் பலராணுகாணப்படும் பூக்கள ஒக் குமென்று கருதி—மலாகாணின் மையாததி—தாமரை, குவளை, நீலமுதலிய மலாகளைக்கண்டால் மயங்காநின்றாப், நின்னறிவிருந்தவாறென! எ-று.

மையாததல ஈண்டு ஒவ்வாதவற்றையொககுமெனக்கோடல், இயமாததல செம்மாததல என்பனபோலவொருசொல். இயற்கைப்பணாச்சிநீக்கமுதலாகத் தலைமகள்கண்களைக் காணப்பெறாமையின் அவற்றோடொருபுடைபொககுமல ரகளைக் கண்டுழியெல்லாம் அவற்றினகடகாதலசெய்துபோந்தான், இதுபொ முது அககண்களினலமுமு துநதானேதவியானையிடத்தெதிர்ப்பட்டனுபவித்தா னாகலின் அம்மலாகள ஒவ்வாமைகண்டு ஒப்புமைகருதிய நெஞ்சையிக்குநது கூறியவாறு. (௨)

கக௩. முறிமேனி முதத முறுவல வெறிநாற்றம் வேலுண்கண வேயத்தோ ளவடகு. ௩
கூட்டுதலுறற்பாங்கறகுத தலைமகன்தலைமக்
ளதியலபுகுறியது.

இ-ள். வேயத்தோளவடகு—வேயபோலுநதோளினையுடையவடகு—மேனி முறி — நிறத்தளிர்நிறமாயிருக்கும், — முறுவல முததம்—பலவுமுத்தமாயிருக்கும், —நாற்றம் வெறி—இயல்பாயநாற்றம் நறுநாற்றமாயிருக்கும், — உண்கண வேல — உண்கண்கள வேலாயிருக்கும். எ-று.

பெயரடையாணும் ஓரியலபு கூறப்பட்டது. முறி, முறுவலென்பன ஆகுபெயா. உருவகவகையாறகூறினமையின், புனைந்துரையாயிற்று. நின்னறாகருதப்பட்டா னையறியேனென்று சேட்படுத்த தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது உமாம்.

கக௪. காணிற குவளை கவிழநது நிலனோககு மாணிழை கண்ணொவவே மென்று. ௪
பாங்கறகூட்டத்துச்சென்றுசாராதலுறுவான
சொல்லியது.

இ-ள். குவளை—குவளைபூக்கடாமும், —காணின்—காண்டற்றொழிலையுடையவாயின், —மாண இழை கண ஒவவேம என்று கவிழநது நிலன் நோக்கும்—மாண்டவிழையிழையுடையாளகண்களை யாமொவவேமென்றுகருதி அநநாணி னுலினைஞ்சி நிலத்தினைநோக்கும். எ-று.

பண்பானேயன்றித் தொழிலாஹுமொவ்வாதெனபான காணினைன்றும்கண்டால் அவ்வொவ்வாமையால் நாணுடைத்தாமெனபது தோன்றக் கவிழ்ந்தென்றுங்கூறினான். காட்சியுநாணுமினமையிற் செம்மாநது வானேநோக்கினவெனபதாம். (சு)

கககரு. அனிச்சபபூக் கால்களையாள் பெய்தா னுசுப்பிறகு
நல்ல படாஅ பறை. ரு

பதற்குறிககடபூவணிகண்டு சொல்லியது.

இ-ள். அனிச்சபபூக் கால்களையாள் பெய்தாள்— இவள் தன்மெனமைகருதாது அனிச்சபபூவை முகிழ்க்கையாது சூடினாள்,— அசுப்பிறகு நல்ல பறை படா— இனியவளிடைக்கு நல்லபறைகளொலியா. எ-று.

அமமுசிழப்பாரம்பொருமையின் இடை முரியும், முரிந்தால் அதற்குச் செத சாக்குரிய நெய்தற்பறையே பிவதெனபதாம். மககடகுரிய சாக்காடும் பறைபித்தலும் இலக்கணைக்குறிப்பால் அசுப்பின்மேலேற்றப்பட்டன.* (ரு)

ககககூ. மதியு மடநதை முகனு மறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன. கூ

இரவுக்குறிககண மறிகண்டு சொல்லியது.

இ-ள். மீன— வானத்து மீன்கள்,— மதியும் மடநதைமுகனும் அறியா— வேறுபாடு பெரிதாகவும் தமமதியினையும் எம்மடநதைமுகத்தினையும் இதுமதி இதுமுகமென்றறியமாட்டாது,— பதியிற் கலங்கிய — தநிலையினின்றுகலங்கித் துரியாரினறன். எ-று. .

ஓரிடத்தகிலலாது எப்பொழுதுமியங்குதலபற்றிப் பதியிற்கலங்கியவென்றான். வேறுபாடு வருகின்றபாட்டாற்பெறப்படும். இனியிரண்டனையும் பதியிற் கலங்காத மீன்களறியுமல்லது கலங்கின மீன்கள் அறியாவென்றுரைப்பினும் மையும். (கூ)

கககௌ. அறுவாய நிறைந்த வவிரமதிககுப் போல
மறுவுண்டோ மாதா முகத்து. எ

இதுவுமது.

இ-ள். அம்மீன்கள் அங்கவனங்கலங்குதற்குக் காரணம் யாது?— அறுவாய நிறைந்த அவிர மதிக்குப்போல— முன்குறைந்தவிடம் வந்துநிரம்பியே விளங்குமதிககடபோல— மாதா முகத்து மறு உண்டோ— இம்மாதாமுகத்து மறுவுண்டோ! எ-று.

இடம் கலை. மதிககெனபது வேற்றுமைமயக்கம். தேய்தலும் வளர்தலும் மறுவுடைமையுமினமைபற்றி வேறுபாடறியலாயிருக்க அநிந்திலவெனவிகழந்துகூறியவாறு. (ௌ)

கககஅ. மாதர் முகம்போ லொளிவிட் வலலையேற
காதலை வாழி மதி. அ

இதுவுமது.

*இவ்விலக்கணையடியாய்த் தோன்றியகுறிப்பை வடநூலார் இலக்கணமூலத்தொனியெனபா.

இ-ள். மதி வாழி — மதியே, வாழ்வாயாக, — மாதா முகம்போல ஒளி விட வல்லையேல் காதலை—இம்மாதாமுகம்போல யான மகிழ்மவகை ஒளிவீ சவல்லையாயின, நீயுமெனகாதலையுடையாயாதி. எ-று.

மறுவுடைமையின் அதுமாட்டாய், மாட்டாமைமையின் எனனாற்காதலிக்கவும் படாயெனபதாம். வாழியெனபது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (அ)

கக௧௯. மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிறு
பலாகாணத தோன்றன மதி. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். மதி—மதியே,—மலர் அன்ன கண்ணாண் முகம் ஒத்தியாயின—இம் மலர்போலுங்கண்ணினையுடையாண்முகத்தை நீயொக்கவேண்டுதியாயின, — பலா காணத் தோன்றல்— இதுபோல யானகாணத தோன்று, பலாகாணத தோன்றாதுதொழி. எ-று.

தானே முகத்தினலமுமுதுங்கண்டாபவித்தாளுகலின் ஈனநிம் பலாகாண த்தோன்றலையிழிததுகூறினான். தோன்றின நினக்கவ்வொப்புண்டாகாதென பதாம். (க)

கக௨௦. அனிசசமு மன்னத்தின் றாவிபு மாத
ரடிககு நெருஞ்சிப பழம். க௦

உடன்போக்குணாதத தோழிககு

அதனதருமைகூறி மறுத்தது.

இ-ள். அனிசசமும் அன்னத்தின் றாவிபும்—உலகத்தாரான மென்மைககெ நிககப்பட்ட அனிசசபூபும் அன்னப்புள்ளினிசிறகுமாகிய விரண்டும்— மாதா அடிககு நெருஞ்சிபபழம்— மாதரடிக்கு நெருஞ்சிபபழம்போல வருத்தஞ்செ யயும். எ-று.

முள வலிதாதுடைமையிற் பழமென்றான். இதனமைத்தாயவடி பரத்தி யன்னகுமிக்கூரங்கறகையுடைய வெஞ்சுரத்தை யாங்குணங்கடக்குமெனபது குறிப்பாறபெறப்பட்டது. செம்பொருளேயனறிக குறிப்பப்பொருளும் அடி ரலனழியாமையாகலின், இதுவுமவவதிகாரத்ததாயிற்று. (க௦)

கக௩ ம் அதி.—காதற்சிறப்புணாத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன் தனகாதனமிகுதிசூறலும், தலைமகள் தனகாதன் மிகுதிசூறலுமாம். இது, புணாச்சியும் நலனுமபற்றி நிகழ்வதாகலின், புணா ச்சிமகிழ்தல் நலம்புனைந்துணாததல்களினபின் வைக்கப்பட்டது.

கக௨௧. பாலொடு தேன்கலந தறறே பணிமொழி

வாலெழி றாறிய நீர். க

இயற்கைப்புணாச்சியிறுதிக்கட்டலைமகன்

றன்னயப்புணாததியது.

இ-ள். பணிமொழி வால் எயிறு ஊறிய நீர் — இம்மெல்லியமொழியினை யுடையானது வாலியவெயிறுறியநீர்— பாலொடு தேன கலந்தற்று— பாலு டனே தேனைக்கலந்த கலவைபோலும். எ-று.

கலந்ததற்செனபது விகாரமாயிற்று, கலக்கப்பட்டதெனவாறு. பாலொடு தேனெனவதனால் அதன்சுவைபோலுஞ் சுவையினையுடைத்தென்பதாயிற்று. எயிறுநியவென இடத்துநிகழ்பொருளினொழியில் இடத்தினமேனிவந்து. வேறுவேறியப்பட்ட சுவையவாய பாலுநதேனுங்கலந்துழி அக்கலவை இன்ன தென்றறியலாகாத இனசுவைததாமாகலின், அது பொருளாகிய நீர்க்குமெயதுவிகக். (க)

ககஉஉ. உடம்பொ யிரிடை யெனன மறநன்ன
மடந்தையொ டெமயிடை நடபு. உ
பிரிவச்சங்குநியது.

இ-ள். உடம்பொடு உயிரிடை எனன அன்ன— உடம்போடுயிரிடையுளவாய நடபுககள் எத்தனமைய அததனமைய— மடந்தையொடு எமயிடை நடபு— இமமடைந்தையொடு எமயிடையுளவாய நடபுககள். எ-று.

எனனவெனப பனமையாறகூறியது, இரண்டுநொண்டுகொடு வேற்றுமைபினதிக கலந்துவருதல், இனபதனுபங்கொள்கவனுபவித்தல், இன்றியமையாமையெனநிறுத்த நோக்கி. தெய்வப்புணாச்சியாகலான அதுபொழுது உணாச்சியிலளாகியாள பினுடையளாமனறே, ஆயவழி இவனயாவன கொலெனவும் என்கண்புடையனகொலெனவும் இன்னுமியனைத்தலைப்பெயதல்கூடுகொலெனவும் அவனமனத்தினகணிகமும், அநநிகழவனவற்றைகருப்பானநிறுது அவைநிரகூறியவாறு. எனையெனது பாடமோதுவாருமுளா.

ககஉக. கருமணியிற பாவாயநீ போதாயாம வீழும்
திருநுதற கிலலை யிடம க.

இடந்தலைப்பாட்டினகட்டலைமகணிகதஞ்சு சொல்லியது.

இ-ள். கருமணியிற பாவாய நீ போதாய — என்கண்ணிகருமணியினக ணுறையும் பாவாய, நீயங்குகின்றும் போதருவாயாக, — யாம வீழும் திருநுதற்கு இடம இலலை— போதராதிருத்தியாயின், எம்மாலவிரும்பப்பட்ட திருநுதலையுடையாரு இருக்கவிடமில்லையாம். எ-று.

யானகாணுதமையாமையின் இவாபுறத்துப்போகற்பாலன்னி என்கண்ணுளிருக்கற்பாலன், இருக்குங்கால நினனோடொருங்கிருக்க இடம்போதாமையின் நினன்னுஞ்சிறத்தவ்வடரு அவவிடத்தைக்கொடுத்த நீபோதுவாயாகவெனபநாம். (க)

ககஉஉ. வாழ்த லுயிராககனன ளாயிழை சாத

லத்தகனன லீங்கு மிடத்து. ச

பகருநிககடபுணாநுநீங்குவான சொல்லியது.

இ-ள். ஆயிழை உயிராக்கு வாழ்தல் அன்னள — தெரிந்தவிழையினையுடையாள எனக்குப் புணருமிடத்து உயிராக்குடம்போடுகூடவாழ்தல்போலும், — நீங்குமிடத்து அதற்குச் சாதல் அன்னள — பிரியுமிடத்து அதற்கு அதனினீங்கிப்போதல்போலும். எ-று.

எனக்கெனபதும் புணருமிடத்தெனபதும் அவாபநிலைபான வந்தன. வாழுவகாலத்து வேற்றுமையின்றி வழிநிறுமலானும், சாங்காலத்து வருத்தஞ்செயதலானும், அவற்றை அவளபுணாவுபிரிவுக்குவமையாக்கினுள். (ச)

ககஉரு. உள்ளுவன மன்யான மறப்பின் மறப்பறியே
னொள்ளமாக கண்ணுள குணம். ரு

ஒருவழித்தணந்தவந்ததலைமகன் நீயித்தணந்தருளறு
எம்மையுள்ளியுமறிதோவென்ற தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். ஒள்ளமாக கண்ணுள குணம் யான மறப்பின் உள்ளுவன — ஒள
ளியவாய அமரச்செய்யுங்கண்ணினையுடையானகுணங்களை யானமறந்தேனா
யின், நினைப்பேன், — மறப்பு அறியேன் — ஒருபொழுதும் மறத்தலையறியேன்,
ஆகலான நினைத்தலையுமறியேன். எ-று.

மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. குணங்கள் நாணம், மடம், அச்சம், பயிப்ப
முதலாயின. இத்தனையுந் தலைமகன்கூறறு, மேற்றலைமகன்கூறறு. (ரு)

ககஉசு. கண்ணுள்ளிற போகா ரிமைப்பிற பருவரா
நுண்ணியொங் காத லவா. சு

ஒருவழித்தணப்பினகட்டலைமகனைத் தோழி இயற்ப
ழிகுசுமென்றஞ்சி அவள்கேட்பத தன்
னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். தாங்காணமைப்பறியச் செயமைக்கடபோயினொன்று கருதுவா கரு
துக, — எங்காதலவா கண்ணுள்ளிற போகா — எம்முடையகாதலா எங்கண்ண
கத்தறின்றும் போகா, — இமைப்பிற பருவரா — யாமறியாதிமைத்தேமா
யின் அதனல்வருந்தவதுஞ்செய்யா, — நுண்ணியா — ஆகலாற காணப்படா
நுண்ணியா. எ-று.

இடைவிடாதநினைவினமுதிராச்சிபான எப்பொழுதும் முன்னேதோன்றலிற
கண்ணுள்ளிறபோகாரொன்றும், இமைத்தழியும் அது நிறறலான இமைப்பிற
பருவராரொன்றுங்கூறினா. (சு)

ககஉஎ. கண்ணுள்ளார காத லவராகக் 'கண்ணு
மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து. எ
இதுவுமது.

இ-ள். காதலவா கண் உள்ளாராகக் கண்ணும் எழுதேம் — காதலா எப்பொ
ழுதுமெங்கண்ணினுள்ளாராகலாற கண்ணினையஞ்சனத்தாலெழுதுவதுஞ்செ
ய்யேம், — கரப்பாக்கு அறிந்து — அத்தனைக்காலமும் அவாமறைத்தலையறி
ந்து. எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை மாற்றப்பட்டது. கரப்பாக்கென்பது வினைப்பெயர், வருகி
ன்ற வேபாக்கென்பதுமது. யானிடையீழன்றிக் காண்கின்றவரைப் பிரிந்தாரொ
ன்று கருதுமாறெனையென்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

ககஉஅ. நெஞ்சத்தாரா காத லவராக் வெயதுண்ட
லஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து. அ

இ-ள். காதலவா நெஞ்சத்தாராக் வெயது உண்டல அஞ்சுதும் — காதலா
எந்நெஞ்சினுள்ளாராகலான உண்ணுவகால வெயதாக உண்டலையஞ்சாநி
றேம், — வேபாக்கு அறிந்து — அவா அதனை வெயதுறையறிந்து. எ-று.

எப்பொழுதும் என்னெஞ்சினகணிருக்கின்றவரைப் பிரிந்தானென்று கருது மாறெனையெனப்பது குறிப்பெச்சம். (அ)

கக௨௯. இமைப்பிற கரப்பாக கறிவ லனைத்திறகே
யேதில னொன்னுமிவ ளா. கூ

வரைவிடைவைத்துப்பிரிவினகட்டலைமகளாறறுதற்பொருட்டித்
தோழி தலைமகனையிறப்பித்தவழி அவனியறப்படொழிந்தது.

இ-ள். இமைப்பிற கரப்பாககு அறிவல் — என்கண்ணிமைகடும்பாயின உள் ளிருக்கின்ற காதலா மறைதலையறிந்து இமையேன், — அனைத்திறகே ஏதிலர் என்கும் இவளுா — அவ்வளவிற்கு அவரைத் துயிலாநோய்செய்தாரா அனபி லொன்று சொல்லாநிற்கும் இவளுா. எ-று.

தனகருத்தறியாமைப்பற்றிப் புலந்துசொல்லுகின்றாளாகலின், தோழியையே றுபறித்து இவளுனொன்றா. ஒருபொழுதும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தானென்று பழிக்கற்பாலையல்லையென்பதாம். (க)

கக௩௦. உவந்துறைவ ருளளத்து னென்று மிகந்துறைவ
ரேதில னொன்னுமிவ ளா. க௦

இதுவுமது.

இ-ள். என்றும் உள்ளத்தாள் உவந்து உறைவர் — காதலா எஞ்ஞான்றும் என்னுள்ளத்தாளையுவந்துறையாநிற்பா, — இகந்து உறைவா ஏதிலா என்கும் இவளுா — அதனையறியாது அவரைப் பிரிந்துறையாநின்றா அனபிலொன்று சொல்லாநிற்கும் இவளுா. எ-று.

உவந்துறைவொன்றைதலை அன்புடைமைகூறினாள். பிரியாமைபும் அன்புமு டையாரா இல்லொன்ப பழிக்கற்பாலையல்லையென்பதாம். (க௦)

ககசு ம அதி.— நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றரூய தலைமகன் தோழிக்குத் தன் னுண்பிறவுரைத்தலும், அறத்தொழிநிற்பிக்கவற்ற தலைமகள் அவட்குத் தன்னு ண்பிறவுரைத்தலுமாம். இது, காதலன்க்குழி நிகழுவதாகலின், காதற்சிறப்பி னைத்தலின்குறி வைக்கப்பட்டது.

கக௩௧. காம முழந்து வருந்தினாக கேம
மடலல்ல திலலை வலி. க

சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றரூய தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். காமம் உழந்து வருந்தினாக, — அரியராய மகளிரோடு காமத்தை யனுபவித்துப் பின்னதுபெறுது துன்புற்றவாடவாகு — ஏமமடல் அல்லது வலி இல்லை — பண்பும் ஏமமாயவருகின்ற மடலல்லது இனியெனக்கு வல் யாவதில்லை. எ-று.

ஏமமாதல் அத்துன்பநீங்குமவகை அவயனுபவத்தினைக்கொடுத்தல். வலி ஆகுபெயர். பண்டுமாவராயினா இன்பமெய்திவருகின்றவாறுநிற்க நின்றைய தற்குத்துணையென்று கருதிக்கொன்னேமுயன்ற யான் இதுபொழுது அல்லா மையையறிந்தேனாகலான் இனி யானுமவவாற்றின அதனையெய்துவவென்பது கருத்து. (க)

கக௩௨. நோனா வடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுத்து. ௨

நாணுடையதுமககு அது முடியாதென மடலிலககவறமுட்டுச்
சொல்லியது.

இ-ள். நோனா உடம்பும் உயிரும் மடல ஏறம் — அவவருத்தத்தனைப்பொ
ருதவுடம்புமுயிரும் அதற்கேமமாய மடனமாவினையூர்க்கருதாரினன, — நா
ணினை நீக்கிநிறுத்து — அதனை விலகருவதாய நாணினையகற்றி. எ-று.

வருந்தினாககென மேலவருதமைபிற செயப்படுபொருள் ஈணிக கூறா
யினா. மடல ஆகுபெயர். நீக்கிநிறுத்தென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. அறி
வுறியையாப்புககடைப்பிடிமுதலிய முன்னேநீங்கவும் நாணிவகாதுநின்றது,
அதுவுமிதுபொழுதுநீங்கிறென்பான், உடம்புமுயிருமென்றான். அவைதாந
தமமுணிவகாமறப்பொருட்கு மடலேறமென்றது அவள தன்னுறமுமையறிந்து
கடிதற்குறைநோதனோக்கி. (௨)

கக௩௩. நாணொடு நல்லாண்மை பணிடுடையே னினறுடையேன
காமுறமு ரேறு மடல. ௩

நாணையனறி நல்லாண்மையுமுடைமையின
முடியாதெனமுட்டுச் சொல்லியது.

இ-ள். நாணொடு நல்லாண்மை பணி உடையேன — நாணும் மிகவாண்
டைகமையும் யான பணிடுடையேன, — காமுறமு ஏறம் மடல இன்று
உடையேன — அவை காமத்தானீங்குதலான, அக்காமமிககாரோறம் மடலினை
யினறுடையேன. எ-று.

நாண இழிவாயினசெயதற்கணவிலகருவது. ஆணமை ஒன்றற்குநதளரது
நிறறல். அவை பணிடுள்ளன, இன்றுள்ளது இதுவேயாகவிற கடிதிறமுடியு
மென்பதாம். (௩)

கக௩௪. காமக் கடுமபுன லுயக்குமே நாணொடு
நல்லாண்மை யென்னும புணை. ௪

நாணுநல்லாண்மையுங் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாகவின்
அதனால் அவைநீங்குவனவல்லவேபெனமுட்டுச் சொல்லியது.

இ-ள். நாணொடு நல்லாண்மை என்றும் புணை — யானறனைக்கடத்தற்குக்
கொண்டநாணும் நல்லாண்மைமுமாகிய புணைகளை — காமக் கடுமபுனல் உய
க்குமே — எனன்றிபிரித்துக் காமமாகிய கடியபுனல் கொண்டிப்போகாநின்றது.
எ-று.

அதுசெய்யமாட்டாத ஏனைபுனலினீக்குதற்குக் கடுமபுனலென்றான். இப்
புனற்கு அவை புணையாகா, அதனால் அவை நீங்குமென்பதாம். (௪)

கக௩௫. தொடலைக் குறுந்தொடி தநதான் மடலொடு
மாலே புழுகரு துயா. ௫

இவ்வாறமுமையும் மடலும் துமக்கெவ்வாறு
வந்தனவெனமுட்டுச் சொல்லியது.

இ-ள. மாலை உழக்கும் துயா மடலொடி— மாலைப்பொழுதின் கணனுபவிக குந்துயரினையும் அதற்குமருந்தாயமடலினையும் முன்னறியேன்,— தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாளா— இதுபொழுது எனக்கு மாலைபோலத்தொடாந்த சிறு வளையினையுடையாடநாளா. எ-று.

காமம் ஏனைப்பொழுதுகளிலுமுளதேறும் மாலைக்கணமலாந் துடைமையின் மாலைழுங்குந்துயரொன்றும், மடலும் அதுபற்றி வந்ததாகலின் அவவிழிவும் அவளாற்றரப்பட்டதென்றும், அவடான நீகூறியதேகூறுமிளைமையளென்பது தோன்றத் தொடலைக்குறுந்தொடியென்றுநகுகின்றன. அப்பெயர் உவமை த்தொகைப்புறத்துப்பிறந்தவனமொழித்தொகை. இவையவடந்தனவாகலின் நினனான் வகுமென்பது கருத்து. (௫)

ககநகூ. மடலுராதல யாமத்து முளருவேன் மன்ற

படலொலலா பேதைக்கென் கண். கூ

மடலுருமபொழுது இறறைக்குங்கழிந்ததென்றாட்குச்

சொல்லியது.

இ-ள. பேதைக்கு என கண் படல ஒலலா— நினபேதைகாரணமாக என கண்கள ஒருகாலுறதுயிறலைப்பொருந்தா, — யாமத்தம் மன்ற மடலுராதல உளருவேன் — அதலை எல்லாருந்துயிலுமிடையாமத்தம் யானிருந்த மடலுராதலையே கருதாநிற்பேன். எ-று.

பேதையென்றது பருவமபற்றியன்று மடமைபற்றி. இனிகுறைமுடிப்பது நானையெனவேண்டாவென்பதாம். (சு)

ககநக௭. கடலன்ன காம முழந்த மடலேருப

பெண்ணிற பெருந்தகது தில. எ

பேதைக்கெனகணபடலொலலாவென்பதுபற்றி

அறிவிலராயமகளிரினும் அஃதுடையராயவாடவரன்றே

ஆற்றற்பாலொன்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள. கடல அன்ன காமம் உழந்தும் மடல ஏறுப பெண்ணின்—கடலபோலக் கரையற்றகாமநோயினையனுபவித்தும் மடலுராதலைசெய்யாது ஆற்றியிருக்கும் பெண்பிறப்புப்போல—பெருந்தகது இல — மிக்கதகுதியினையுடைய பிறப்பு உலகத்திலலை. எ-று.

பிறப்புவிசேடத்தால அவவடக்கம் எனக்கிலையாகாநின்றது, நீயஃதறிகின் நிலையென்பதாம். இத்துணையுந்தலைமகனகூறது, மேற்றலைமகனகூறது. (எ)

ககநக௮. நிறையரியா மன்னளிய ரொனனாது காம

மறையிறந்து மன்று படும. அ

காப்புச்சிறைமிகுக்க காமம்பெருகியவழிச் சொல்லியது.

இ-ள. நிறை அரியா (எனனாது)— இவாநிறையால நாமீனாதற்கரியரென்றஞ்சுதலசெய்யாது, — மன அளியர் எனனாது — மிகவுமளிக்கத்தக்ககாரொன்றிரங்குதலசெய்யாது,—காமம் மறை இறந்து மன்றுபடும— மகளிராகமமும் அவாமறைத்தலைக்கடந்து மனநினகணனே வெளிப்படுவதாயிருந்தது. எ-று.

என்னொன்பது முன்னுங்கூடடி மகளிொன்பது வருவிககப்பட்டது. எச்ச
வுமமை விகாரத்தாற்றுககது. மனறென்பது தந்தைதன்னையகாரேககி. உல
கத்துப பெண்பாலாகாமததிகயலபுகூறுவாளபோன்று, தனகாமம பெருகியவா
றும இனியறத்தொடுநிறறலவேணமிமென்பதுநகுறிப்பாறகூறியவாறுயிறறு.

கக௩௬. அறிகிலா லொலாரு மென்றேயென காம

மறுகின மறுகு மருணடு.

க

இதுவுமது.

இ-ள். எல்லாரும் அறிகிலா என்று—யானமுன்னடங்கி நிறறலான எல்லா
ருமென்னையறிதலிலா இனியவவாறுநிலலாடியானேவெளிப்பட்டறிவிப்பெண்
றுகருதி,—எனகாமம மறுகில மருணடு மறுகும்—எனகாமம இவவூாமறுகி
னகண்ணே மயங்கிச சுழலாவினறது. எ-று

மயங்குதல் அமபலாதல். மறுகுதல் அலராதல். அமபலுமலருமாயிறறு, இனி
யறத்தொடுநிறறலவேணமிமென்பதாம். அறிவிலாரொன்பதுஉம பாடம். (க)

கக௪௦. யாங்கண்ணிற காண நகுப வறிவிலலா

யாமபட்ட தாமபடா வாறு.

க௦

செவிலிககறத்தொடுகினறுவைத்து யானிறகுமாறெனனை

யென்று நகையாடிய தோழியொடு புலநது

தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். யாம கண்ணிறகாண அறிவிலலா நகுப—யாங்கேட்குமாறுமனறிக
கண்ணைகாணுமாறு எமமையறிவிலா நகாநினரூ, — யாம பட்ட தாம
படாவாறு—அவரகவனஞ்செய்கின்றது யாமுறறநோயகன தாமுறமையான.
எ-று.

கண்ணினெனறது முனகண்டறியாமையுணரநின்றது. அறத்தொடுகினற
மையறியாது வகாவுமாடிகுமைப்படுகின்றிலெனப புலககினரூளாகலின, ஏதி
லாளாககிக கூறினாள். இது, நகாநினறுசேடப்படுகருநோழிகுத தலைமகன
கூறியதாறகால, அதிகாரத்திறகேலாமையறிக. (க௦)

ககடு ம அதி.— அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது களவொழுககமவேணடிய தலைமகன பிறாகூறுகின்றவலர்
தனககாநின்றவாறறைத தோழிககறிவுறுத்ததலும், வகாவாக உடனபோககாக
ஒன்றுவேணடிய தலைமகருநோழியும் அவவலரையவனறனககறிவுறுத்ததலு
மாம். இது, நானுத்தறறதவழி நிகழவதாகலான, நானுத்தறவுகாததலினபி
ன வைககப்பட்டது.

கக௪௧. அலரொழ வாருயிர நிறகு மதனைப

பலரறியார் பாககியத தால.

க

அலலகுறிப்பட்ட பிறறைஞான்று வறத தலைமகனைத் தோழி

யலாகூறி வகாவுகடாயவழி அவன சொல்லியது.

இ-ள். அலா எழ ஆருயிர நிறகும் — மடநதையொடெம்மிடைநட்பு ஊரி
ன்கணலராயெழுதலான அவனைப்பெறுதுவருநதுமென்னரியுவுயிர பெறறது

போன்று நிலிபெறும்;— அதனைப் பாக்கியத்தால் பலர் அறியார்—அந்நிலைப் பேரறைத் தெய்வத்தால் யானேயறிவதல்லது கூறுகின்றபலருமறியார். எ-று.

அல்லகுறிப்பட்டுத் தலைமகனையெய்தப்பெறாத வருத்தமெல்லாந்தோன்ற அறியவுயினொன்றும், அங்ஙனமறியானை எளியளாக்கியெடுக்கின்றமையின், அஃதவ்வாறாயிற்றுப் பற்றுக்கோடாகாநின்றதெனபான் அல்லொழுவாருயிர்நிற்குமெனறும், பற்றுக்கோடாதலை அவ்வேதிலாரறியிறுந்துறொழிவா ஒழியவே ஆருயிர்போமாகலான் அவரறியாதொழிக்கின்றது தெய்வத்தானென்றுங்கூறினான். முற்றும்மை விகாரத்தாற்றுககது. (க)

ககசஉ. மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா

தலரெமக கீந்ததிவ ளா. உ

இதுவுமது.

இ-ள். மலா அன்ன கண்ணு ளருமை அறியாது—மலாபோலுங்கண்ணையுடையாளது எய்தற்கருமையறியாது, — இவ்வுயர் அலா எமக்கு ஈந்தது— இவ்வுயர் அவனையெளியளாக்கி அவளோடலாகுநிலை எமக்குபகரித்தது. எ-று.

அருமை அல்லகுறிப்பாட்டானும் இடையீடுகளானும் ஆயது. ஈந்ததென்றான், தனக்குப்பற்றுக்கோடாகலின். அலாகூறுவாரா அவாசெய்தவுதவிப்பறி இவ்வுளொன்றான். (உ)

ககச௩. உறாஅதோ ளூரறிந்த கௌவை யதனைப்

பெறாஅது பெற்றனன நீர்த்து. ஈ

இதுவுமது.

இ-ள். ஊர அறிந்த கௌவை உறாதோ—எங்கடருக்கூட்டமுண்மை இவ்வுரறிதலான வினைநதவலா என்கருறுவதொன்றன்றோ, — அதனைப் பெறாது பெற்றனன நீர்த்து—அதுகேட்டவெனமனம் அக்கூட்டத்தைப்பெறுதிறுந்தே பெற்றறாபோலுநீரமைவையுடைத்தாகலான். எ-று.

பெற்றனனநீரமை பெற்றவழியுளதாமினப்போலுமினப்பமுடைமை. நீர்த்ததென்பதற்கேற்ற மனமெனனும் வினைமுதல் வருவிக்கப்பட்டது. (ஈ)

ககச௪. கவ்வையாற கவ்விது காம மதுவினேற்ற

றவ்வென்னுந தன்மை யிழந்து. ச

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் கவ்வையால் கவ்விது—என்காமம் இவ்வுளொடுக்கின்ற அலராணையலர்தலையுடைத்தாயிற்று, — அது இன்றேல தன்மை இழந்து தவ்வெனனும்— அவ்வலரினையாயின், தன்னியலிழந்து சுருங்கும். எ-று.

அலாதல் மேனமேனமிருதல். செவ்வையுடையதனைச் செவ்விதென்றறாபோலக் கவ்வையுடையதனைக் கவ்விதென்றா. இயல்பு இனப்பயத்தல். தவ்வென்னுமென்பது குறிப்புமொழி, “நூலகால யாதத மாலை வெண்குடை — தவ்வென் ரகைஇத தாழதளி மறைப்ப” எனபுழியுமது. (ச)

ககச௫. களித்தொறுங் கள்ளுண்டல வேட்டற்றூற் காமம்

வெளிப்படுந் தோறு மினிது. ரு

இதுவுமது.

சஉ

இ-ள். களித்தோறும் கள் உண்டல வேட்டறறு—கள்ளுண்பாக்குக களிக் குந்தோறங்கள்ளுண்டல இனிதாமாறுபோல,—காமம் வெளிப்படுதோறும் இனிது—எனக்குக் காமம் அலராதோறும் இனிதாகாநின்றது. எ-று.

வேட்கப்பட்டறறுலென்பது வேட்டறறுலெனநின்றது. வேட்கையிக்குடியால் அலரும் இனபஞ்செய்யாநின்றதெனபதாம். (ரு)

ககசசு. கண்டது மன்னு மொருநா எலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண்டறறு. சு

இடையீடுகளானும் அல்லகுறியானுந் தலைமகனையெய்தப்பெறுத தலை
மகள் அவனசிறைப்புறத்தானாகத் தோழிகுச் சொல
லுவாளாய் அலரறிவிற்றி வரைவுகடாயது.

இ-ள். கண்டது ஒருநாள்—யான் காதலரைக் கண்ணுறப்பெற்றது ஒருநா
ளன்றே,—அலா திங்களைப் பாம்பு கொண்டறறு—அதனினியுவலா அவவளவி
ற்றனறித் திங்களைப்பாம்புகொண்டவலாபோன்று உலகெங்குமபரந்தது. எ-று.

காரியத்தைக்காரணமாகவுபசரித்துப் பாம்புகொண்டறறெனருள. இருவழி
யும் மன்னும் உமமையும் அசைநிலை. காட்சியினறியும் அலாபரக்கின்ற இவ்வொ
ருக்கம் இனியாகாது, வரைந்துகோடலவேண்டுமெனபதாம். (சு)

ககசசு. ஊரவா கௌவை யெருவாக வனனைசொன்
ளீராக நீளும் நீராய் எ

வரைவுநீட ஆற்றாளாய் தலைமகளைத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாதல
றிந்ததோழி ஊரவரலரும் அனனைசொல்லுநோக்கியாற்றலவே
ண்டுமெனச் சொல்லெடுப்பியவழி அவளசொல்லியது.

இ-ள். இந்நோய்—இக்காமநோயாகிய பயிர்,—ஊரவா கௌவை எருவாக
அனனைசொல் நீராக நீளும்—இவ்வூரினமகளிரொடுக்கின்ற அலா எருவாக அது
கேட்டு அனனை வெஞ்ஞெடுசொல்லுகின்ற வெஞ்சொல் நீராக, வளராநின்றது.
எ-று.

ஊரவொன்பது தொழிலான ஆனெழித்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம். சுரு
ங்குதற்கேதுவாவன தாமே விரிதற்கேதுவாகாநின்றனவெனபதாம். வரைவா
னதல பயன். (எ)

ககசஅ. நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றறறற கௌவையாற
காம நுதுப்பே மெனல. அ
இதுவுமது.

இ-ள். கௌவையால் காமம் நுதுப்பேமெனல— ஏதிலாரொடுக்கின்ற அல
ரால் நான்காமத்தையவித்துமென்று கருதுதல்—நெய்யால் எரி நுதுப்பேமெ
ன்றற்று — நெய்யாலெரியையவித்துமென்று கருதுதலோடொகும். எ-று.

மூன்றனுருபுகள் கருவிக்கணவந்தன. ஐளாதற்காரணமாய் அலரால் அவித்
தலகூடாதெனபதாம். (அ)

ககசக. அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. சு

வரைவிடைவைத்துப்பிரிவின்கற்றமுளாய தலைமகள் அவனவ
நது சிறைப்புறத்தானுதலறிநது அலரஞ்சியாற்றலவேன
டுமென்ற தோழிகஞ்சு சொல்லியது.

இ-ள். அஞ்சலோம்பு எனறா பலா நாண நீத்தககடை— தமமையெதிர்
பபட்டஞானது நின்னிற்பிரியேன அஞ்சலோம்பென்றவாதாமே இன்று கண்
டாபலரும் நாணுமவகை நமமைத் துறநதபின்—அலா நாண ஒலவதோ—
நாமேதிலாகூறுமலருக்கு நாணக்கடுமோ கூடாது. எ-று.

நாணவென்றும் வினையெச்சம் ஒலவதென்னுநதொழிற்பெயருள ஒலவதற
றெழிலோடு முடிந்தது. கண்டாநாணுநிலைமையாய யாம நாணுதல யாண்
டையதென்பதாம். (க)

ககடு0. தாமவேணடி னலசுதெய்காதலா யாமவேண்டுங்
கௌவை. ஓரா. க0

தலைமகன்பிரிவுரைக்கும் வன்கதோழி தலைமகடஞ்சுசொல்
. ஓவாள்வ அசுன்னு நவைன உடனபோககு
நயப்பச் செல்லியது.

இ-ள். யாம வேணடிக் கௌவை இவ்வூ எடுக்கும்—உடனபோகடுகேது
வாகனேகசி யாமபண்டேவிரும்புவதாயவலரை இவ்வூதானேயெடாரினறது,
—காதலாதாம வேணடின நலருவா—இனிககாதலாதாமும யாமவேணடிய
ககால அதனையினிதினோவா, அதனால் இவ்வலா நமக்குநன்றாயவந்தது. எ-று.
எச்சவுமமை விகாரத்தாற்றுககது. நங்கட்காதலுடைமையின் மறவொன
பது தோன்றக காதலொன்றா. இவவிருபதுபாட்டிம் புணாதனியித்தம். (க0)
களவியல முற்றிறறு

க ற் பி ய ல்.

இனிக கற்பு பதினெட்டதிகாரத்தாற கூறுவானறெடங்கி, முதற்கடபி
ரிவாற்றமுமை கூறுகின்றா.

ககசு ம அதி.—பிரிவாற்றமுமை.

அஃதாவது வரைந்தெய்தியபின் தலைமகன் அறம்பொருளினபங்களின்
பொருட்டிச சேயிடையினும் ஆயிடையினும் தலைமகளைப் பிரிந்துசெல்லும் செல்
லுஞானது அப்பிரிவினை அவளாற்றாளாந்தனமை. அஃது நாணிப் பிரிவுணாத
றியதலைமகற்குத் தோழி கூறலும், அவடனக்குத் தலைமகடானே அவனகுறிப்பா
னுணாநதுகூறலும், பிரிவுணாதறியவழிகூறலும், தலைமகன்பிரிந்தழி ஆற்று
விக்குநதோழிகுருத் தலைமகளமறுத்துக்கூறலுமென நாலவகையாறகூறப்படும்.

ககடுக. செல்லாமை புண்டே லெனக்குலா மற்றுநினை
வலவரவு வாழ்வாக குறா . க
பிரிந்துகடிதின்வருவலென்ற தலைமகற்குத்
தோழி சொல்லியது.

இ-ள். செல்லாமை உண்டேல் எனக்கு உரை — நீயெம்மைப்பிரியாமையுண்டாயின் அதனையெனக்குச்சொல், — மற்ற நின் வலவரவு வாழ்வார்க்கு உரை—அஃதொழியப் பிரிந்துபோய விரைநதுவருதல்கொலையாயின அதனை அப்பொழுது உயிவாழ்வார்க்குச் சொல். எ-று.

தலைமையொழித்து எனக்கென்றாள், தானவொன்னும் வேற்றுமையினமையின. அக்காலமெல்லாமாற்றியிருந்து அவவரவுகாணவல்லளல்ல, பிரிந்தபொழுதேயிறந்துபடுமென்பதாம். அமுங்குவந்ததல் பயன. இதனைத் தலைமக்கூற்றுக்குபொபாருமுளா. (க)

கக௯. இன்க னுடைத்தவா பார்வல பிரிவஞ்சும்

புன்க னுடைத்தாற புணாவு. உ

பிரிவு தலைமையின காண்பு பானநிறத் தலைமகள்

தொழிவு கொணடற்று—அதனை

இ-ள். அவா பார்வல இன்களை வலாபோன்று உலகெங் ணணியுங்கொண்டு பின்னிற்றொன்று அவாரோக்குடைய பார்வலோடு குறித்தமையான நமக்கின்பமுடைத்தாயிருக்கும், — புன்க னுடைத்தாற புணாவு பிரிவஞ்சும் புன்களை உடைத்து— இன்று அப்புணாச்சிதான நிகழாநிறகவும் அது பிரிவொன்றஞ்சுமச்சத்தினை யுடைத்தாயிற்று, அவரன்பினிலைமையிது. எ-று.

பார்வலென்றதொரு புணாச்சிபெறாத பின்னிலைக்காலம் பெறப்பட்டது. புன்களை னுணங்காரியப்பெயர் காரணத்தினமெலதாயிற்று. அவவச்சத்தினை யுடைத்ததாவது “முள்ளூறழ் முனையெயிற மழித்து நூற தீநீகாக—களினு மகிழ் செய்யு மெனவுரைத்து மமையானென—எனெனினு திருத்தம்” பண்டையிற்சிறப்பால் அவன பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ்செய்தலுடைமை. அமுங்குவந்ததல் பயன. (உ)

கக௯. அறிதரோ தேற்ற மறிவுடையா கண்ணும்

பிரிவோ ரிடத்துணமை யான. ட

இதுவுமது.

இ-ள். அறிவு உடையாகண்ணும்—பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லும் நம்பிரிவாற்றாமையும் அறிதலுடையராய் காதலாகண்ணும், —ஒரிடத்துப் பிரிவு உண்மையான—ஒரோவழிப் பிரிவு நிகழ்தலான, —தேற்றம் அறிது—அவாசொல்லும் தலையளியும்பற்றி நமமாட்டனபுடையொனத் தேறுந்தேற்றம் அறிதாயிருந்தது. எ-று.

அரோ அசைநிலை. உமமை உயாவுகிறப்பின்கண வந்தது. (ஈ)

கக௯. அளித்தஞ்ச லென்றவா நீப்பிற நெளித்தசொற

நேறியாக குண்டோ தவறு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். அளித்து அஞ்சல என்றவா நீப்பின—எதிர்ப்பட்டொன்றே தலையளிசெய்து நின்னிறப்பியேன அஞ்சலென்றவாதாமே பின் பிரிவராயின, —தெளித்த சொற நேறியாக்குத் தவறு உண்டோ — அவாக்கனி அவாதெளிவித்தசொல்லை மெய்யெனத் தெளிந்தார்க்கு குற்றமுண்டோ! எ-று.

தேறியானபது தண்பை பிராபேறகூறல. சொல்லுஞ்செயலுமொவ்வா
மைக்குறறம அவாககெயதும, அத்தெயதாவகையமுங்குவியென்பதுகருதது.

ககருடு. ஒம்பி னமைந்தார பிரிவோம்பன் மறவார்
நீங்கி னரிதாற் புணாவு. (டு)

இதுவுமது.

இ-ள. ஒம்பின அமைந்தார பிரிவு ஒம்பல்—என்னுயிராச்செல்லாமற்காத்
தியாயின, அதனையாளுத்தகமைந்தாருடைய செல்வினை அழுகுவிப்பாராக;
—மற்று அவா நீங்கிற் புணாவு அரிது—அழுகுவிப்பாரினி அவாசெல்ல
ராயின அவராலாபப்பட்டவுயிருஞ்செல்லும், சென்றற பின்னவகாக்குதில்
எனக்கரிதாம். எ-று.

ஆளுத்தகமைதல் இறைவராதற்குத் தெய்வத்தாலேற்புடையராதல், மற்று
வினைமாற்றினகண் வந்தது. (டு)

ககருசு. பிரிவுகாக்கும் வனகண்ண ராயி னரிதவா
நலகுவ ரெனனு நசை. சு

தலைமகன் பிரிவுணாததியவாறு வந்ததுசொல்லிய தோழிகுசு
சொல்லியது.

இ-ள. அவா பிரிவு உகாக்கும் வனகண்ணராயின் — நங்கவவுக்கிமையறி
நத்தலைவாதாமே நமமுனின்று தம்பிரிவினையுணாததும் வனகண்மையுடைய
ராயின், —நலகுவா எனனும் நசை அரிது—அத்தன்மையார பின்பு நமமாற்று
மையறிநது வந்தது தலையளிசெய்வொன்றிருக்குமாசை விடப்படும். எ-று.

அருமை பயன்படுத்திலல்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பினிப் பிரிவெண்ணுத
லும் உணாததல்லவல்லராயினா பிரிந்துபோய அன்புடையராய நமமையினை
த்துவந்தது நலகுதல் யாண்டையதென்பதாம். அழுகுவித்தல் பயன். (சு)

ககருஎ. துறைவன் றுறந்தமை தூற்றுகொன் முன்கை
யிறையிறவா நின்ற வளை. எ

இதுவுமது.

இ-ள. துறைவன் துறந்தமை—துறைவன் என்னைப் பிரியலுற்றமையை—
முன்கையிறை இறவாநின்ற வளை தூற்றுகொல் — அவனுணாததாமற்றமுமேயு
ணரநது எனமுன்கையினிறையினின்றுங்கழலாநின்ற வளைகள் எனக்கறிவியா
வோ, அவனுணாதத்துணாரநதுவந்தது நீயறிவித்தலவேண்கிமோ! எ-று.

முன்னேநிகழ்ந்தமையிற் றுறந்தமையென்றும், கேட்டதுணையான மெலி
நது ஆற்றமுமையின் இறவாநின்றவென்றுங்கூறினாள். அழுகுவித்துவந்தகூற
றபாலையல்லையாய நீயும் இவ்வளைகளசெய்தனவே செயதாபென்ப புலனதுகூறி
யவாறு. (எ)

ககருஅ. இன்னு தினனில்லார் வாழ்த லதனின்று
மின்னு தினியார்ப் பிரிவு. அ

இதுவுமது.

இ-ள. இன்ன இல் ஊர் வாழ்தல் இன்னது—மகளிர்க்குத் தங்குநிப்பியுந்
தோழியரில்லாத வேறுநாளினகண் வாழ்தலினனது, —இனியார்ப்பிரிவு அதனி

ஊம் இன்னது—அதனமே ஊந் தங்காதல்காப்பிரிதல் அதனினுமினது. எ-று.

தலைவனசெல்லினையமுங்குவித்து வாராது உடன்பட்டிவந்தமைபற்றிப் புல ககினுளாகலின், இன்னிலலுரொனருள். உலகியலகூறுவாளபோன்று தனக்க வவிரண்டிமுணமைகூறியவாறு. (அ)

ககநிகு. தொழிற் சுடினல்லது காமநோய் போல
விழிற் சுடலாற்றுமோ தீ. கூ

காமநதீயேபோன்று தானினறவிடத்தைச் சுடுமாகலான
நீயாற்றலவேணமிமென்ற தோழிகுஞ்சுச் சொல்லியது.

இ-ள. தீதொழிற் சுடிற் சுடலல்லது — தீத தன்னைத்தொட்டாற்சுடுமா யிறசுடுதல்லது— காமநோய்போல விழிற் சுடல் ஆற்றுமோ—காமமாகிய நோய்போலத் தன்னையகன்றறப்பாதுசுடுதலை வற்றோ, மாட்டாது. எ-று.

சுடுமாயினென்பது மந்திரமருந்துகளாற்றமபிக்கப்படாதாயினென்றவாறு. காமததிறகதுவுமில்லைபென்பாள வாளா சுடலென்றான். அகறல் துகராமை. சுடலென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. தீயினுங்கொடியதனை யானாற்றாமாற்றெ ன்னையென்பதாம். (க)

ககங்0. அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார பலா. க0

தலைவியாபலரும் பிரிவாற்றியிருப்பா அது நீசெய்கின்
றிலையென்ற தோழிகுஞ்சு சொல்லியது.

இ-ள. நீசொல்லுகின்றதொக்கும்,—அரிது ஆற்றி அல்லல நோய் நீக்கி— பிரிவுணாததியவழி அதற்குடம்பட்டிப் பிரியுங்கால் நிகழும் அல்லலையினையு நீக்கி—பிரிவு ஆற்றிப் பின் இருந்து வாழ்வார பலா—பிரிந்தால் அப்பிரிவுதன் னையுமாற்றிப் பின்னுமிருந்து உயிர்வாழ்முகளா உலகத்துப் பலர். எ-று.

பண்டையிறசிறப்பத் தலையளிபெற்றின்புறுகின்றவெலகைகண்ணே அஃதி ழந்தது துன்புறுத்தற்குடம்படுதல் அரியதொனருகலின் அரியதனைச்செய்தென்று ம, செல்லுந்தேயத்து அவாககியாது நிகழுமென்றும் வருந்துணையும் யாமாற் றியிருக்குமாற்றென்னென்றும் அவ்வரவுதான் எஞ்ஞான்று வந்தெய்துமென்றும் இவ்வாற்றுகுங்கவலை மனத்துநீங்காதாகலான அல்லனோய் நீக்கியென்றும், பிரிந்தால் வருந்துணையும் அகத்து நிகழுங்காமவேதனையும் புறத்து யாழிசை, மதி, தென்றலென்றிவைமுதலாக வந்து அதனை வளாப்பனவும் ஆற்றலரியவாக லிற பிரிவாற்றியென்றும், தங்காதலையினறியமையா மகளிருள இவையெ லலாம் பொறுத்துப் பின்னுமிருந்து உயிர்வாழ்வார ஒருவருமில்லையென்பது குறிப்பாற்றோன்றப்பின்னிருந்துவாழ்வாரபலொன்றுவகூறினான். அரிதென்பது வினைக்குறிப்புப்பெயர். பிரிவினகணிகழவனவற்றைப் பிரிவென்றான். செய்து, நீக்கி, ஆற்றியென்பன ஓசைவகையான அவ்வவற்றத்தருமையுணர் நின்றன. சிற பபுமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. யானுமிற்றதுபடுவெனப்பது கருத்து. (க0)

ககள ம அதி. — படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படர்மெலிந்திரங்கலெனவிரியும். அஃதாவது பிரிவாற்றினாய தலைமகள் தானும்கினற துன்பத்தினை எப்பொழுதும் நினைத்தலின் அந்நினைவான மெலிந்திரங்குதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ககசுக. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவாக

கூறறுநீர் போல மிகும்.

க

காமநோயை வெளிப்படுத்தல் நினனானுககேலா

தென்ற தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். நோயை யான மறைப்பேன் — இந்நோயைப் பிறரறிந்நுணி யான மறையாநின்றேன், — இஃதோ இறைப்பவாககு ஊறறுநீர்போல மிகும் — நிற்பவும், இஃது அநநாணவகா நிலலாது நீர்வேண்டுமென்றிறைப்பவாககு ஊறறுநீர்மிகுமாறுபோன மிகாநின்றது. எ-று.

அமமறைத்தலாற பயனென்னென்ப துபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கணவந்தது. “இஃதோ செலவாக கொத்தனெனயான்” எனபுழிப்போல எண்ணிச் சுடபுப்பெயர்ந்து திரிந்துநின்றது. இஃதோநோயையென்று பாடமோதுவாருமுளா, அது பாடமனமையறிக இனி அநறகநித்தது நீசெயலவேண்டுமென்பதாம். (க)

ககசுகஉ. கரத்தலு மாறறேனிந் நோயைநோய செயதாக்க

குரைத்தலு நாணுத தரும.

உ

நாண்டையாரறியாமன மறைத்தல் ஆண்டையாரறிபததுவி

மெலென்னுமிரண்டனா ஓன்றுசெயலவேண்டுமெ

ன்ற தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோயை கரத்தலும் ஆறறேன் — இந்நோயை நாண்டையாரறியாமனமறைத்தலும் வல்லெனுகின்றிலேன், — நோய செயதாக்கு உரைத்தலும் நாணுத தரும — ஆகாககால, நோயசெயதவாக்குரைக்கவெனின், அதுவும் எனக்கு நாணினைத்தாராநின்றது, இனியெனசெயகோ! எ-று.

ஒருகாலைக்கொருகாணமிருதலிற் கரத்தலுமாறறேனென்றும், சேயிடைச்சென்றவாக்கு இதுசொல்லித் துதுவிட்டால் இன்னுமிருந்தேனென்பது பயக்குமெனனுங்கருத்தால் நாணுத்தருமென்றுங்கூறினாள். (உ)

ககசுகங. காமமு நாணு முயிரகாவாத தூங்குமென்

தோலு வுடம்பி னகத்து.

ங

இதுவுமது.

இ-ள். காமமும் நாணும் — காமநோயும் அதனைச் செயதவாக்கு உரைக்கலொல்லாத நாணும் — நோனா என உடம்பின் அகத்து — தமமைப்பொருத என்னுடம்பினகண்ணே — உயிர காவாத தூங்கும் — உயிர காதத்தண்டாக அத்நிருதலையினுற தூங்காநின்றன. எ-று.

பொருமை மெலிவானது. தூங்குமென்பது, ஒன்றினொன்று மிகாது இரண்டும் ஒத்தசீரவென்பது தோன்ற, நின்றது. துதுவிடவும் ஒழியவுமபண்ணுவனவாய காமநாண்கள தம்முள்ளாதது உயிரினையிறுவியாநின்றன, யான் அவற்றுள்ளொன்றினகணிற் கமாட்டாமையின் இஃதிற்றேவிடுமென்பதாம். (ங)

கககச. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில. ச

தலைவியா காமக்கடற்படார படினும் அதனை ஏற
புணையாநீதிக் கடப்பொன்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். உண்டு காமக்கடலே—யாவாக்கும் உளவாயவருகின்ற இவ்விரண்ட
னுளரும் எனக்குண்டாகின்றது காமக்கடலே,—அது நீர்தம் ஏம்ப புணை இல்
—அதனை நீர்தம் அரணாகிய புணையிலலை. எ-று.

இருவழிபு மன்னம் உமமும் அசைநிலை. துதுவிடபி இதற்குப்புணையாகற
பாலையாயநீயும் ஆயிறநிலையென்பது கருதது. (ச)

கககரு. துபபி நெவனுவா மற்கொ துயர்வரவு
நடபினு ளாற்று பவா. ரு

துதுவிடாமைநோக்கித் தோழியொடு
புலந்துசொல்லியது.

இ-ள். நடபினுள துயர்வரவு ஆறதுபவா—இன்பஞ்செய்தற்குரிய நடபினக
ணனை துன்பவரவினைச் செய்யவல்லவா—துபபி எவனுவாகொல்—துன்ப
ஞ்செய்தற்குரிய பகைமைக்கண் என்செய்வாகொல்லோ. எ-று.

துபபு பகையுமாதல் “துபபெதிர நோக்கே யுள்ளாச் செயமைய—னட
பெதிர நோக்கே யங்கை யணமைபன்” எனபதனனுமறிக. அபபகைமை
நணிக்காணமையின் அவாசெய்வதுமறியப்பெற்றநிலைமென்பதுபட நின்றமை
யின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. துயர்வருதலை விலக்கலாயிருக்க அதுசெ
ய்கின்றநிலையென்ப புலக்கின்றமையின், துயர்வரவுசெய்தாளாகக்கியும் பிறளாக்
கியுங்கூறினா. (ரு)

ககககச. இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதிடுங்காற
துன்ப மதனிற பெரிது. ச

காமத்தானின்பமுற்றாக்கு அதனினுய் துன்பமும் வரு
மென்ற தோழிகுஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள். காமம் இன்பம் கடல்—காமம் புணாவாலின்பஞ்செய்யுங்கால, அவ
வின்பங்கடல்போலப்பெரிதாம்,—மற்றஃது அடுங்கால துன்பம் அதனிறபெ
ரிது—இனி அதுதானே பிரிவாற்றுன்பஞ்செய்யுங்கால, அத்துன்பம் அக்கடலி
னுமபெரிதாம். எ-று.

மற்று வினைமாற்றினகண் வந்தது. அடுங்காலென வந்தமையின், மறுதலை
யெச்சம் வருவிக்கப்பட்டது. பெற்றவின்பத்தோடொத்துவரின் ஆற்றலாம்,
இஃததனதளவனென்பது கருதது. (சு)

கககஎ. காமக் கடுமபுன னீந்திக் கலாகானேன்
யாமததும் யானே யுளேன். எ

காமக்கடல் நிறை புணையாக நீர்தப்படு
மெனமுடஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள. காமக கழிப்புனல நீர்திக கரை காணேன்—காமமாகியகடலை நீர்தா தேனல்லேன், நீர்தியும் அதற்குக் கரைகாண்கின்றிலேன்,—யாமத்தும் யானே உளேன்—அககாணுமைககாலந்தான் எல்லாருநதயிலும் அரையிருளாயிற்று, அவ்வரையிருடகண்ணும் அதற்கொருதுணையினி யானேயாயினேன், ஆயும் இறந்துபடுமநதுடோகாதுளேனாகாநின்றேன், ஈதொருதீவினைப்பயனிருநத வாறென! எ-று.

கடுமை ஈணடு மிருதிககணினறது. உமமை முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. யானேயாயினேனென்பது நீதுணையாயிறறிலையென்னுங்குறிப்பிற்று. (எ)

கககூஅ மன்னுயி ரொல்லாந துயிறறி யளித்திரா
வென்னலல திலலை துணை. அ

இரவினகொடுமைசொல்லியிரங்கியது.

இ-ள. இரா அளித்தது—இவ்விரா அளித்தாயிருந்தது,—மன உயிர எல்லாம துயிறி எனனல்லது துணை இலலை—உலகத்து நிலைபெறுகின்ற உயிர்களையெ லலாநதானேதுயிலப்பண்ணுதலான எனனையல்லது வேறுதுணையுடைத்தாயிற றிலலை. எ-று.

துயிறியெனது திரிந்துகின்ற வினையெச்சம் அவாயநிலையான்வந்த உடைத் தாதலோடு முடிந்தது. துணையோடொன்றுகின்ற உயிர்களெல்லாம் விட்டு இறந்துபடுமெல்லையென எனனையே துணையாகக் கோடலின் அறிவின்றென பதுபற்றி அளித்தெனறாள், இகழ்ச்சிகுறிப்பது. (அ)

கககூகூ. கொடியார கொடுமைபிற றுங்கொடிய விர்நா
ணைய கழிபு மிரா. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. இந்நாள நெடிய கழியும் இரா—காதலரொடு நாயினபுற முன்னு ளகளிற் குறியவாய அவாபிரிவாற்றேமாநின்ற இந்நாளகளிலே நெடியவாய்ச செல்கின்ற கங்குல்கள்—கொடியார கொடுமைபின் தாம் கொடிய —அக் கொடியாரது கொடுமைகதுமேலே தாங்கொடுமை செய்யாநின்றன. எ-று.

தனனாறுமை கருந்தாது பிரிதலின், கொடியாரொன்றாள், கொடுமை கடிதின் வாராதுநீட்டித்தல். அவாபிரிவாறும் நீட்டிப்பானுமுளதாய ஆற்றமைக்குக கண்ணோடாமைமேலும் பண்டையினெடியவாயக கொடியவாகாநின்றனவெ ன்பதாம். (கூ)

ககள0. உள்ளம்போன் னுள்வழிச செலகற்பின் வெள்ளநீர்
நீர்தல மனனோவென் கண். க0

நினகண்கள பேரழகழிகின்றனவாகலின் அழற்பாலை
யலையென்றாடஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள. உள்ளம்போன்று உள்ளவழிச செலகற்பின் — மனம்போலக் காதல ருள்ளதேயத்தக கடித்திற்செல்லவல்லனவாயின,— என கண் வெள்ளநீர் நீர்தல— எனகண்கள இவ்வனம் வெள்ளமாகிய தரநீரை நீர்தா. எ-று.

அதுமாட்டாமைபின் இனி அவற்றிற்கு நீர்துதலையுள்ளதென்பது படநின்ற மையின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மனத்திற்குச் செலவாவது நினைவே

யாகவின் உள்ளம்போன்றெனறும், மெய்க்கு நடந்துசெல்லவேணிதலிற் கண
கள் அதனொடுசென்று காதலரைக் காண்டல்கூடாதென்னுகருத்தாற் செல்
கற்பினைந்துங்கூறினாள். இதனான் வருகின்றவதிகாரமுந் தோற்றவாய்செய
யப்பட்டது. (க௦)

ககஅ ம் அதி:— கண்விதுப்பழிதல்:

அஃதாவது கண்கள் தங்காட்சிவிதுப்பான வருந்துதல். காட்சிவிதுப்புத
தலைமக்களே காண்டற்கு விளைதல். இது, படராண்மெலிந்தவழி நிகழ்வதாகவி
ன, படாமெலிந்திருக்கவின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஎக. கண்டாங் கலுழுவ தெவன்கொலோ தண்டாநோய

தாங்காட்ட யாங்கண்டது. க

நின்கண்கள் கலுழுவ தம்மழுகிழவாரினறன் கீயாற்றல்

வேணிமென்ற தோழிகுருத் தலைமகள்

சொல்லியது.

இ-ள். தண்டாநோய யாம் கண்டது தாம் காட்ட— இரத்தணியாரோயை
யாமறிந்தது தாமெமக்குக் காதலரைக் காட்டலானன்றோ, —கண் தாம் கலு
ழுவது எவன்கொல்—அன்று அத்தொழிலவாய் கண்கள் இன்று எம்மைக் கா
ட்டச்சொல்லியமுதின்றது என்கருதி எ-று.

காட்டவென்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக் கப்பட்டது. இன்றுந்
தாமேகாட்டுதலல்லது யாங்காட்டுதல் யாண்டையதென்பதாம். (க)

ககஎஉ. தெரிநதுணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிநதுணராப

பைத லுழப்ப தெவன். உ

இதுவுமது.

இ-ள். தெரிந்து உணரா நோக்கிய உண்கண்— மேலவினாவதனைப்பாராய்ந்
தறியாது அன்று காதலரை நோக்கினின்ற உண்கண்கள்—பரிந்து உணராப
பைதல் உழப்பது எவன்— இன்று இது நம்மாலவந் தாதலிற் பொறுத்தல்
வேணிமென்க கூறுபடுத்துணராது அன்பமுழப்பது என்கருதி எ-று.

வினாவது பிரிந்துபோய்வா வாராமையிற் காண்டற்கரியாராய் வருந்துதல்.
முன்னே வருவதறிந்து அதுகாவாதார்க்கு அது வந்தவழிப் பொறுத்தலன்றே
யுள்ளது, அதுவுஞ்செய்யாது வருந்துதல் கழிமடச்செய்கையென்பதாம். (உ)

ககஎ௩. கதுமெனத் தானோக்கித் தாமே கலுழு

மிதுநகத் தகக துடைத்தது ன்

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் கதுமென நோக்கித் தாமே கலுழும் இது—இக்கண்கள் அன்று
காதலரைத் தாமே விரைந்துநோக்கி இன்றுந் தாமேயிருந்தழுகின்றவிது —
நகத்தக்கது உடைத்தது—நம்மாற்சிரிக்கத்தக்கவியலிணையுடைத்தது. எ-று.

கண்களென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. இதுவென்றது மேற்கூறிய கழி
மடச்செய்கையை. அது வருமுன்னாக்காப்பார்க்கு நகைவினைக்குமாகலான,
நகத்தக்கதுடைத்தென்றான். (௩)

ககஎசு. பெயலாற்றா நீருலந்த வுன்க ணுயலாற்றா
வுயவ்வே யென்க ணிறுத்து. ச

இ-ள். உண்கண்—உண்கண்கள், —உயலாற்றா உயவு இல ரோய என்கண்
சிறுத்து—அன்று யாறுபயமாட்டாமைக்கேதுவாய ஒழிவிலலாத்நோயை என்
கண்ணே நிறுத்து, —பெயலாற்றா நீர் உலர்த—தாமுமழுதலைமாட்டாவண்ணம்
நீர்வற்றிவிட்டன. எ-று.

நிறுத்தல பிரிதலும் பின்கடாமைபுமுடையானாக காட்டி அதனால் நிலைபெ
றச்செய்தல். முன் என்கணினுதனசெய்தலாற் பின் சுமக்கணனாக தாமே
வந்தனவென்பதாம். (ச)

ககஎடு. படலாற்றா பைத லுழகருங் கடலாற்றாக
காமநோய் செய்வென்கண். ரு

இதுவுமது.

இ-ள். கடல ஆற்றாக காமநோய் செய்த என்கண்—எனக்குக் கடலுஞ்சி
நீதாமவண்ணம் பெரிதாய காமநோயைச் செய்த என்கண்கள்—படல ஆற்றா
பைதல் உழகசும—அதீதவினையாற் ருமுந்நாயிலலவாயத் துன்பதையுமுழ
வாதினன. எ-று.

காமநோய் காட்சியான வந்ததாக்கலின், அதனைக் கண்களே செய்ததாகிக
கூறினாள். தனபம் அமுதலாளுயது. (ரு)

ககஎசு. ஒஓ வினிதே யெம்கநீநோய் செய்தகண்
டாஅ மிதற்பட டது சு

இதுவுமது.

இ-ள். எமக்கு இஃரோப் செய்த கண் தமம் இதற்பட்டது—எமக்கிக்கா
மநோயினைச் செய்த கண்கடாமும் இததுமிலாதமுற்றகண்ணேபட்டது—ஒஓ
வினிதே—மிகவுமினிதாபிறறு. எ-று.

ஒவ்வொன்று மிகுதிப்பொருட்கணவந்த குறிப்புச்சொல். தமமால் வருத்தமு
ற்றவெமக்கு அது தீராதாற்போனறதென்பதாம். (சு)

ககஎஎ உழநதுழந துணை ரறுக விழைநதிழைந்து
வேண்டி யவாககண்ட கண். எ

இதுவுமது.

இ-ள். விழைந்து இழைந்து வேண்டி அவாக கண்ட கண்—விழைந்து உண்
னெழிழந்து விடாதே அன்று அவகாககண்ட கண்கள்—உழநதுழநது உள
நீர் அறுக—இன்று இஃதுமிலாதமுற்கலாய துன்பத்தினையுழநதுழநது தமமக்
ததுள்ளநீர் அறறேபோக. எ-று.

அங்கு இடைவிடாமைக்கண் வந்தது. அறுதலாபிப இடத்துநிகழ்பொரு
ளினொழில் இடத்தினமேனினறது. (எ)

ககஎஅ. பேணது பெட்டா ருளாமனவே மறறவாக
காணு தமைவில கண். அ

காதலா பிரிந்துபோயிராலலா அவர்ணடுளா
அவகாக காணுமளவும் நீயாற்றலவேணி
மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பேணுது பெட்டார உளா—நெஞ்சால் விழையாதுவைத்துச் சொன மாதிரத்தால் விழைந்தவா இவ்விடத்தேயுளா;—மற்று அவாக் கண்காணாது அமைவில்—அவவுண்மையாற பயன யாது, அவரைக் கண்கள காணாதமைகினை நனவிலையாயின. எ-று.

செயலாற்பிரிந்துகின்றமையிற் பேணுதெனறும், முன்னலம்பாராட்டிப்பிரிவ ச்சமும் வனபுறையுங்கூறினராகலிற் பெட்டாரென்றுங்கூறினா. மன ஒழியி சைக்கண வந்தது. மற்று வினைமாற்றினகண வந்தது. ஓகாரம் அசைநிலை, யா னாற்றவுய் கண்கள அவரைக் காண்டற்கு விருமபாநின்றனவென்பதாம். இனிக கொண்களையென்று பாடமாயின, எனகண்கள தமமைக் காணாதமைகின்ற கொண்களைத் தாங்காணாதமைகின்றனவிலலை இவ்வாறே தமமையொருவாவி மையாதிருக்கத் தாமவரை விழைந்தார உலகத்துளரோவென்றுரைக்க. இத் தற்கு மன அசைநிலை. (அ)

ககஎசு. வாராககாற நுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை

யாரஞ நுறநன கண்.

சு

நீயுமாற்றி நினகண்களுநதுயிலவனவாதலவேணி

மென்ற தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். வாராக்கால் துஞ்சா—காதலா வாராதஞானது அவாவரவுபார்த்ததுத துயிலா,— வரின துஞ்சா—வந்தஞானது அவாபிரிவஞ்சித் துயிலா,— ஆயி டைக கண் ஆரஞா உறநன—ஆகலான அவவிருவழியும் எனகண்கள பொறு ததற்கரிய அனபத்தினையுடைய. எ-று.

ஆயிடையெனசு சுட்டி நீண்டது. இனி அவற்றிற்குத் துயில் ஒருஞானதுபி லையென்பதாம். (க)

ககஅ0. மறைபெற லூராக கரிதன்ற லெம்போ

லறைபறை கண்ணு ரகத்து.

க0

காதலரை இவ்வூ இயற்பழிபாமல் அவாகொடுமையை

மறைக்கவேண்டுமென்ற தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். எம்போல் அறைபறை கண்ணா அகத்து மறை பெறல் — எமமைப போலும் அறைபறையாகிய கண்ணினையுடையா தநெஞ்சினகண்டக்கிய மறையையறிதல்—ஊராகக்கு அரிதன்று—இவ்வூரினகணுள்ளாராக்கு எளிது. எ-று.

மறையென்றது ாண்டு மறைக்கப்படுவதனை. அகத்துநிகழுவதனைப் புறத்து ள்ளாக்க ரிவித்தலாகிய தொழிலான ஒற்றுமையுண்மையின், அறைபறையா கியகண்ணென்றாள். இவ்வனஞ்செய்யுளவிகாரமாக்காது அறைபறைக்கண்ணு ளென்று பாடமோதுவாருமுளர். யான மறைக்கவும் இவை வெளிப்படுத்தாரி னனவென்பதாம். (க0)

ககக ம் அதி— பசப்புறுபருவரல்.

அது பசப்புறப்பருவரலென விரியும். அஃதாவது பசப்புறுதலானாய் வருத்தம். இதனைப் பருத்தெறிந்தவயாவென்பதுபோலக் கொள்க. பசப்பாவது பிரிவாற்றாமையான வருவதோரறிவேறுபாமி. இது, தலைமக்களைக் காண்பபெறாத வழி நிகழ்வதாகலின், கணவிதுப்பழிதலினபின் வைக்கப்பட்டது.

ககஅக. நயந்தவாக்கு நலகாமை நோந்தேன பசந்தவென

பண்பியாக குகாககோ பிற.

க

முன பிரிவுடம்பட்ட தலைமகள் அஃதாற்றாது பசந்தவழித்

தனனுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். நயந்தவாக்கு நலகாமை நோந்தேன — எனனை நயந்தவாக்கு அது பொழுது பிரிவையுடம்பட்டநான்—பசந்த எனபண்பு யாக்கு உகாககோ— அதனையாற்றாது இதுபொழுது பசந்தவென்னியலபினை யாக்குச் சொல்வென! எ-று.

பிறவென்பது அசைநிலை. உடம்படாவழி ஒழிதலகுறித்துப் பிரிவுணாததினராகலின் அவரன்புடையொன்னுங்கருத்தான நயந்தவொன்றும், இதுவேயுடம்படாக மேலும் பிரிவுநிகழுமாகலின் இனி அவரைக் கூடுதலரிதென்னுங்கருத்தான நலகாமைபென்றும், முன்னருடம்படுத்தலும்பின்னராற்றாது பசத்தலும் பிறாசெய்தனவல்லவென்பாள பசந்தவென்பண்பென்றும், யான செய்துகொண்டதுன்பத்தினை இனியொருவாக்குச் சொல்லலும் பழியாமென்னுங்கருத்தால் யாக்குகாககோவென நுகுகிறினை. (க)

ககஅஉ. அவாதந்தா றென்னுந தகையா விவாதநதென்

மேனிமே ஊரும் பசப்பு

உ

ஆற்றாளெனக் கவனற தோழிக்கு ஆற்றுவவென்பது

படச சொல்லியது.

இ-ள். யானுறதியுள்ளேனாகவும், — பசப்பு—இப்பசப்புத்தான, — தந்தா அவா என்னும் தகையால்— எனனையுண்டாககிறா அவொன்னும் பெருமித்ததான்,— எனமேனிமேல் இவாதந்து ஊரும்— எனமேனியை மேலகொண்டு செலுத்தாநின்றது. எ-று.

“குருதிக்கொப் பிளிகும் வேலான கூந்தனமா விவாதது செலல்” எனபுழியும் இவாதல் இப்பொருட்டாதலறிக. இஃது உரிமைபற்றியூகின்றது, இதற்கு நீகவல்லவேண்டாவென்பதாம். (உ)

ககஅ௩. சாயலு நாணு மவாகொண்டார கைம்மாறு

நோயும் பசலையுந தந்தது.

௩

அழகுநாணுமழியாமல் நியாற்றலவேண்டுமென்ற

தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கைம்மாறு நோயும் பசலையும் தந்தது — பிரிகின்றனானறே அவவிரண்டற்குநதலைமாறாக இக்காமநோயினையும் பசலையையும் எனக்குத் தந்தது,— சாயலும் நாணும் அவா கொண்டார — என்மேனியழகினையும் நானினையும் அவாகொண்டுபோயினா, எ-று.

என்கிரனிறை. அடக்குநதோறும் மிததலான, நோய நாணிமகுத தலைமா
ருயிறு. இனி அவா தந்தாலல்லது அவையுளவாகலும் இவையிலவாகலுங்
டாவென்பதாம். (௩)

ககஅசு. உளளுவன மனயா னுரைப்ப தவாதிற்றமாற
களளம் பிறவோ பசப்பு | ச

பிரிவினறவா தெளிவித்த சொற்களையம் அவா
நற்றிறங்கையுமுறிதியாகலின் நீட்டியாது வருவொன்ற
வழிச சொல்லியது.

இ-ள. யான் உளளுவன—அவாசொற்களை யான் மனத்தானினையாநிற்பேன்,
—உரைப்பது அவாசிறம்—வாககாலுரைப்பதும் அவாநற்றிறங்களையே,—
பசப்புக் களளம்—அவாநனஞ்செய்யாநிற்குந், பசப்பு வாது நின்றது, இது
வஞ்சனையாயிருந்தது. எ-று.

பிறவும் ஒவும் உசைநிலை. மெப மறைமனவாகுதககளினவழித்தாகலின்
அதனகண்ணும் வரற்பாற்றனருயிருக்க வந்தமையின், இதனசெயல் களளமா
யிருந்ததென, தானுற நுகின்றமை கூறியவாறுயிறு. (ச)

ககஅரு. உவககாணெங் காதலா செலவா ரிவககாணென்
மேனி பசப்பூ வது. ரு

காதலா பிரிந்தனித்தாயிருக்கவும் அற்றுக்கினிலையென்ற
தோழிகு முன்னிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள. எங்காதலா உவககாண செலவா—பணமும் உவகாதலா உங்கேசெல
வாராக,—எனமேனி பசப்பூவது இவககாண—எனமேனி பசப்பூவதுங்கே
யன்றோ! அப்பெற்றியது இன்று பிதிதொன்றோ! எ-று.

உவககாண இவககாணென்பன ஓட்டிநின்றவிடைச்சொற்கள். தேயவண
மையாற காலவணமை கருதப்பட்டது. அவாசெலவும் புசப்பின் தவரவும் பக
லிரவுகாணசெலவுமவரவுமேபோலவதறிதுவைத்தது அறியாதாயபோல நீசொ
லலுக்கின்றதெனனைபென்பதாம். (ரு)

ககஅசு. விளக்கற்றம் பாகக்கு மிருளேபோற கொண்கன
முயக்கற்றம் பாகக்கும் பசப்பு. ஈ

இ-ள. விளக்கு அற்றம் பாகக்கும் இருளேபோல—விளக்கின்ற மெலிவுபா
ரத்து நெருங்கிவருமிருளேபோல—கொண்கன முயக்கு அற்றம் பாகக்கும்
பசப்பு—கொண்கன முயக்கின்ற மெலிவுபாரத்து நெருங்கிவரும் இப்பசப்பு.
எ-று.

பாகக்குமென்பன இலக்கணைச்சொல். முன்பிரியாதிருக்கவுந் தனக்கவகாச
ம்பாரத்துவரும் பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் எனசெய்யாதென்பதாம். (சு)

ககஅள புலலிக் கிடந்தேன் புடைபெயாநதே னவவளவி
லளளிககொள வறதே பசப்பு. எ
இதுவும்து.

இ-ள. புலலிக்கிடந்தேன் புடைபெயாநதேன்—முன்னொருநான்று காத
லரைப் புலலிக்கிடந்த யான் அறியாது புடைபெயாநதேன்,—அவவளவில்

பசப்பு அளளிக்கொளவறு— "அப்புடைபெயாந்தவளவிலே பசப்பு அளளிக்கொளவதுபோல வந்து செறிந்தது. எ-று.

கொளவெனபது குறைந்ததுநின்றது. அளளிக்கொளவது அளளிக்கொளபப் பிம்பொருள். அப்புடைபெயாச்சிமாக்ஞ்ரத்திற்கு அவ்வாறாயது இப்பிரிவின கணுமாறு சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம். (௭)

ககஅஅ. பசநதா எரிவெனப தலலா விவ்ளத

துறந்தா ரவொன்பா ரில். அ

நீயிங்நம பசகதற்பாலையலைபென்ற தோழியொடு

புலந்துசொல்லியது.

இ-ள். இவள் பசநதாள் எனபது அல்லால்—இவள் ஆற்றியிராது பசநதா ளென்று என்னைப் பழிசூறுவதல்லது — இவ்ள அவா துறந்தாா எனபா இல—இவ்ளையவா துறந்துபோயினொன்று அவரைக் கூறுவாரொருவருமில்லை. எ-று.

என்பாரொன் வேறுபடுத்துக்கூறினா, தன்னையே நெருங்குதல்பற்றிப் புலக்கின்றமையின. (அ)

ககஅகூ. பசகதமற பட்டாங்கென மேனி நயப்பித்தாரா

நன்னிலைய ராவ ரொனின. கூ

இதுவும் வ.

இ-ள். நயப்பித்தாரா நன்னிலையராவா எனின—இப்பிரிவைமாராநேயுடம்பபிம் வகை சொல்லியவா இன்று நினகருத்தான நல்லநிலையினராவராயின,—என மேனி பட்டாங்கு பசகக—எனமேனி பட்டதுபடப் பசப்பதாக. எ-று.

நன்னிலையராதல் நன்மைக்கண்ணேநிறழையுடையராதல். பட்டாங்காகவென ஆக்கம் வருவித்ததாகக். முன் இப்பிரிவினகொர்மைப்பறியாதவெனனை இதற்குடம்படுத்திப் பிரித்தவா சுவரிலராகவேவேண்டியது, எனமேனியும் பசப்பும் யாதுசெய்யினென்னென்பதுபட நின்றமைபின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (க)

கககூ0. பசப்பெனப போபெறுத னனறே நயப்பித்தாரா

நலகாமை துறற ரொனின க0

தலைமகளாறதுதற்பொருட்டுத் தோழி தலைமகனையற

பழித்தவழி அவள இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். நயப்பித்தாரா நலகாமை துறறரொனின—அன்று தாங்குறைநயப்பித்தக கூடினவாக்கு இன்று நலகாமைமைய நடடோர் துறறராயின, — பசப்பெனப போபெறுதல் நனறே—பசப்புறறொன்ன வேற்றுமைபானனறிப் பசப்புத்தானாயினொன்ன ஓற்றுமையாறறஞ்சொல்ல அப்பெயரைப்பெறுதல் எனக்கு நன்று. எ-று.

நடடாரொனபது அவாயநிலையான வந்தது. இயற்பழித்தல்பொறுது புலக்கின்றாளாகலின், இகழ்ச்சிக்கருதிப்பாறகூறினாள். அவரை அருளிலொன்னது இன்னும் பசநதாளிவெனனையே யானாறுநெறியாவதென்பதாம். (க0)

௧௨0 ம் அதி.—தனிப்படாமிகுதி.

அது தனியாகிய படாமிகுதியென விரியும். அஃதாவது படாமிகுதி தலை வனகணினறித தனகண்ணதேயாதல கூறுதல். அறமும் பொருளுநோக்கிப் பிரிதலின அவனகனை இலலையாயிற்று. இது, பசப்புறது வருந்தியாடகுரியதா கலின, பசப்புறப்பருவரலினபின் வைக்கப்பட்டது.

௧௧௯௧. தாமவீழ்வார தமவீழ்ப பெற்றவா பெற்றாரோ

காமத்துக காழில கனி.

௧

காதலரும் நின்னினுமாற்றாராயக கடிதின்வருவா நீயவரோடு

பேரினபதுகாடியெனற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள், தாம வீழ்வார தம வீழ்ப பெற்றவா—தமமாற்காதலிக்கப்படுபிங்கனை வா தமமைக் காதலிக்கப்பெற்ற மகளிர் — பெற்றாரோ காமத்துக காழ் இல கனி—பெற்றாரனறே காமதுகாசியெனனும் பரலிலலாத கனியை. எ-று.

காமம் ஆகுபெயர். அதது அவதிககனை வந்தது. முன்னேநலவினை இல வழிப பெறப்படாமையிற் பெற்றாரொன்றும், அவராற நடைவின்றி துக்கப்படு தலிற் காழிலகனியெனதுங்கூறினா. நங்காதலா பிரிதலையன்றிப் பின் வாரா மையுமுடைமையின், அக்கனி யாம பெற்றிலேமென்பதாயிற்று. (௧)

௧௧௯௨. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு

வீழ்வா ரளிக்கு மளி.

௨

இதுவுமது.

இ-ள். வீழ்வார்க்கு வீழ்வா அளிக்ரம அளி—அறமும் பொருளுநோக்கிப் பிரிந்தாற நமமையினரியமையா மகளிர்க்கு அவரையினரியமையாக கணவா அளவறிந்து வந்து செய்யுந்தலையளி — வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்று— தன்னையே நோக்கி உயிர்வாழ்வார்க்கு வானம் அளவறிந்துபெய்தாற்போலும். எ-று.

நங்காதலா நமமை விழையாமையின் அததலையளியிலலையாகலான, மழை வறந்துழி அதனான வாழ்வார்போல இறந்துபடுதலே நமக்குள்ளதென்பதாம்.

௧௧௯௩. வீழ்நா வீழ்ப படுவாரா கமையுமே

வாழ்ந மென்னுஞ் செருக்கு.

௩

இதுவுமது.

இ-ள். வீழ்நா வீழ்படுவார்க்கு அமையுமே — தாம் விழையுங்கணவரான விழையப்படுமகளிர்க்கு ஏற்புடைத்து—வாழ்நம் எனனும் செருக்கு—காத லா பிரிந்தாராயினும் நமமை நினைந்து கடிதின்வருவா வந்தால் நாமினபுறது வாழ்கமெனநிருக்குத்தருக்கு. எ-று.

நாம் அவரான வீழ்ப்படாமையின், நமக்கமைவது இறந்துபாடுன்பதாம்.

௧௧௯௪. வீழ்ப படுவாரா கெழீஇயிலா தாமவீழ்வார

வீழ்ப் படாஅ ரொனின்.

௪

காதலனாயிறப்பித்தலையொடுசி அவருளின்மை மறைத்த நீ கடவுட்

கற்பினையாகலிற் கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுத்யெ

னற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வீழ்ப்படுவாரா — கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுவாரும்—
தாம் வீழ்வாரா வீழ்ப்படாடுவாரென கெழீஇயிலர— தாம் விரும்புங்கணவரான
விரும்பப்படாராயிற் தீவினையாட்டியா. எ-று.

சிறப்புமமை விகாரததாற்றெக்கது. கெழீஇயினமை நல்வினையின்மை; அஃ
து அருத்தாபததியாற்றீவினையுடைமையாயிற்று. தீவினையுடையேறகு அந்நன்
குமடிப்பாற் பயனிலையெனபதாம். (ச)

கக௯௫. நாங்காதல கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல கொள்ளாக் கடை. ௫

அவாமேற்காதலுடைமையின் அவாகருத்தநிதநாற்றினு
யென்ற தோழிகஞ்சு சொல்லியது.

இ-ள். நாம் காதல கொண்டார் நமக்கு எவன் செய்ப—நம்மாற்காதலசெ
ய்யப்பட்டவா நமக்கெனவின்பத்தைச் செய்வா, — தாம் காதல கொள்ளா
ககடை—அவ்வாறே தாமும் நங்கட்காதலசெய்யாவழி. எ-று.

எச்சவுமமை விகாரததாற்றெக்கது. அக்காதலுடைமையால் நாம் பெற்றது
துன்பமேயெனபதாம். (௫)

கக௯௬. ஒருதலையா னின்னது காமங்காப் போல
விருதலை யானு மினிது. கூ
இதவுமது.

இ-ள். காமம் ஒருதலையான இன்னது — மகளிர் ஆடவொன்னுமிருதலையி
னும் வேட்கை ஒருதலைக்கண்ணையாயின் அஃதினது, — காப்போல இரு
தலையானும் இனிது—காவினதுபாரம்போல இருதலைக்கண்ணுமொப்பின், அஃ
தினிது. எ-று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. கா ஆகுபெயர். எனமா
ட்டுண்டாயவேட்கை அவாமாட்டுமுண்டாயின், யானிவவாறு துன்பமுழத்தல்
கூடுமோவெனபதாம். (சு)

கக௯௭. பருவரலும் பைதலுங் காணன்கொல காம
னெருவாக ணினறெழுது வான. எ

இ-ள். ஒருவர்கண் நின்று ஒழுகுவான் காமன்—காமதுகாதற்குரியவிருவரிட
த்தும் ஒப்பநிறறலொழிந்து ஒருவரிடத்தே நின்று பொருகின்ற காமக்கட
வுள்— பருவரலும் பைதலும் காணன்கொல — அவவிடத்துப் பசப்பானாய்
பருவரலும் படாமிகுதியும் அறியானகொலோ! எ-று.

விழைவும் வெறுப்புமினி எல்லாகண்ணுரிக்கழந்தனவறிதற்குரிய கடவுளும்
என்கண் வேறுபட்டான, இனி யானுபயமுமாறெனையெனபதாம். (எ)

கக௯௮. வீழ்வாரி னின்சொற் பெறுஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணு ரில. அ
தலைமகனறுதுவரக்காணுது சொல்லியது.

இ-ள். வீழ்வாரின் இன்சொற் பெறுது வாழ்வாரின்—தம்மால் விரும்பப்ப
டுங்காதலாதித்ததரின்றும் ஒரினசொல்லளவும் பெறுதே பிரிவாற்றி உயிவா

ழ்கின்ற மகனிர்போல—வனகனா உலகத்து இல —வனகண்மையுடையார் இவ்வுலகத்திலை. எ-று.

காதலாதிறத்துசொல யாதானும் எனக்கினிதெனனுங்கருத்தால், இன்சொ லெனருள. இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாற்றெருக்கது. யான வனகண்ணேனா கலின, அதுவுமபெருது உயிரவாழாநினேனென்பதாம். (அ)

ககககக. நசையியார நலகார ரொனினு மவாமாட

டிசையு மினிய செவிககு கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நசையியார் நலகார எனினும்— என்னால் நசுபப்பட்டகாதலா என மாட்டன்பிலரோயாயினும்,—அவாமாட்டி டிசையும் செவிககு இனிய—அவா திறத்தியாதானுமோசொல்லும் எனசெவிக்கினியவாம். எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை, அவா வாரலொன்னுஞ்சொல்லாயினும் அமையுமென்ப துபட, நின்றது. அதுவும பெற்றிலெனென்பதாம். (க)

கஉ00. உறாஅக குறுநோ டுபாபபாய கடலைச

செருஅஅய வாழிய நெருசு. க0

தலைமகனது துவரப்பெருது தானதுதுவிடக்கருதியாள

நெருசொடு சொல்லியது.

இ-ள். உறாககு உறுநோய உரைப்பாய நெருசு—நினைனோடுருதார்ககு நின் னுறுநோயையுரைக்கலுற்ற நெருசே,—கடலைச செருய—நீயாற்றயாயினும் அரிதாய அதனையொழிந்தது, நினககுத துயரஞ்செய்கின்ற கடலைத் தூர்க்க மு யலவாயாக, அஃதெனினு. எ-று.

உரைக்கலுற்றது அளவிறந்தநோயாகலானுங் கேட்பார உறவிலராகலானும் அது முடிவதொன்றது, முடிந்தாலும் பயனிலையென்பது கருத்தது, முய லாநின்றையெனனுங்குறிப்பான, வாழியவெனருள. (க0)

கடக ம் அதி.—நினைந்தவாபுலம்பல்.

அஃதாவது முன்கூடியஞானறையின்பத்தினை நினைந்து தலைமகனின்மையெய்தலும், பாசறைக்கடலைமகனறன்மையெய்தலுமாம். இவ்வாறு இருவ ர்க்கும் பொதுவாதலபற்றிப் பன்மைப்பாலறகூறப்பட்டது. இது, பட்டாமிசுதி தனகண்ணதாகநினைந்த தலைமகருமுரித்தாகலின், அவ்வியைப்புற்றித் தனி பட்டாமிசுதியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ0க. உள்ளினுந் தீராப பெருமகிழ் செய்தலாற

களளினுங் காம மினிது. க

துதாயச்சென்ற பாங்கனுகுத தலைமகன சொல்லியது.

இ-ள். உள்ளினும் தீராப பெருமகிழ் செய்தலால்—முன்கூடியஞானறையி ன்பத்தினைப் பிரிந்ததுழி நினைந்தாலும் அதுபொழுது பெற்றாற்போல் நீங்காத மிக்கமகிழ்ச்சியைத் தருதலால்,— களளினும் காமம் இனிது—உணர்முழியல லது மகிழ்ச்சிசெய்யாத களளினுங் காமம் இன்பமயத்தலுடைத்து. எ-று.

தன்நன்மைபுற தலைமகனைமறவாமையுங்கூறியவாறு. (க)

கஉ௦௨. எனைத்தொன நினைதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைபப வருவதொன் றில. ௨

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார் நினைபப வருவது ஒன்று இல்—தம்மால் வீருமப்பபி
வாளைப் பிரிவினகண்ணைத்தால அந்நினைவாக்கு அப்பிரிவான வருவதோது
னபயிலையாம், —காமம் எனைத்து இனிது ஒன்றேகாண் — அத்நாற்காமம்
எததுணையேனுமினிதொன்றே காண். எ-று.

புணாநதழியும் பிரிநதழியும் ஒப்பவினிதென்பான், எனைத்துமினிதென்றான்.
சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றெகநது. தான்றறியவகை கூறியவாறு. (௨)

கஉ௦௩. நினைபபவர் போன்று நினையார்கொ ழுமமல
சினைபபது போன்று கெடும். ௩

தலைமகனை நினைநது வருநதுகின்ற தலைமகள் தோழிகஞ்சு
சொல்லியது.

இ-ள். துமமல சினைபபதுபோன்று கெடும் — எனக்குத் துமமல எழுவது
போன்று தோனறிக கெடாதினதது, — நினைபபவாபோன்று நினையார்கொல
—அதன்ற காத்தலா எனனைநினைப்பாராபோன்று நினையாராகலவேண்டும், எ-று.

சினைத்தல அருமபுதல. சேயமைக்கண்ணராய கேவிர நினைநதுழி அநநி
னைக்கப்பட்டார்க்குத் துமமற்றோன்றுமெனவுமுலகிபலபற்றித் தலைமகனெடுத்த
துக்கொண்ட வினை முடிவதுபோன்று முடியாமையுணர்ந்தாள சொல்லியதா
யிற்று. (௩)

கஉ௦௪. யாழு முளேங்கொ லவாநெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத்
தோலு வுளரோ யவா. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். எந்நெஞ்சத்து அவா ஓ உளரோ — எம்முடையநெஞ்சத்து அவா
எப்பொழுதுமுளரோயாயிராதின்றோ, — அவா நெஞ்சத்து யாமும் உளேங்
கொல்—அவ்வகையே அவருடைய நெஞ்சத்தும் யாமுமுளமாதமோ, ஆகே
மோ! எ-று.

ஒகாரவிடைச்சொல் ராணடிடைவிடாமையுணர்த்துகின்றது. உளமாயும் வினை
முடியாமையின் வாராராயினரோ, அது முடிந்தம் இலமாகலின் வாராராயி
னரோவென்பது கருத்தது. (௪)

கஉ௦௫. தந்நெஞ்சத் தெமமைக கழிகொண்டாரா நாணர்கொ
லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். தந்நெஞ்சத்து எம்மைக கழிகொண்டாரா— தம்முடையநெஞ்சினக
ண்ணே யாருசெல்லாமல் எம்மைக காவல்கொண்ட காத்தலா— எந்நெஞ்சத்து
ஒவா வரல நாணர்கொல்—தாமெம்முடையநெஞ்சினகண் ஒழியாது வருதலை
நாணர்கொல்லோ! எ-று.

ஒருவனாத தங்கண் வருதற்கு ஒருகாலமுடம்படாது தாம்வாகட்பலகாது
ஞ்சேரல் நாணுடையாசெயலன்மையின், நாணாகொலென்றான். (௫)

கஉ௦௬. மற்றியா னென்னுளேன் மன்னோ வவரோடியா
ஹறநா ஞ்ளள வுளேன். கூ
அவரோடு புணராதஞானறையின்பதை நினைந்து இறந்துபாடெய
தாநின்றாய் அதுமறததலவேண்டுமென்றாடகுச
சொல்லியது.

இ-ள். யான் அவரோடு உற நாள உளள உளேன்—யான் அவரோடு புண
ர்ந்தஞானறையின்பத்தை நினைதலான் இத்துணபவெள்ளத்தம் உயிரவாழ்கி
னதேன், —மற்று யான் என்னுளேன்—அதுவினரூயின, வேறெததால் உயிர்
வாழ்வேன்! எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். உயிரவாழ்தற்கு வேறுமுள, அவைபெற்றிலெனென்பது
பட நினைமையின, மன் ஒழியிசைக்கண வந்தது. அவை அவனறுத்துவருதல்,
தனறுதுசேறனமுதலாயின. அவை யாவுயினமையின, இ நவல்லது எனக்கு
ப பறறுக்கோடிலையென்பது கருதது (சு)

கஉ௦௭. மறப்பி னெவனுவன் மறகொள மறப்பய்யே
ஹளளினு முளளஞ சுடும். எ
இதுவுமது.

இ-ள். மறப்பு அறியேன் உளளினும் உளளம் சுடும்—அவவின்பத்தை மற
ததலறியேயுய இன்றுளளாறிற்கவும், பிரிவு என்னுளளத்தைச் சுடாநின்றது,
—மறப்பின எவனுவன்—அங்வனம் பிரிவாற்றாத பான மறந்தால் இறந்துப
டாது உளேனுவது எததால்! எ-று.

மறக்கப்படுவது அதிகாரத்தான வந்தது. மனாண்டும அது படநின்று ஒழி
யிசையாயிற்று. கொல அசைநிலை. (எ)

கஉ௦௮. எனைத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றோ
காதலா செய்யுஞ் சிறப்பு அ
இத்துணபமறிந்துவந்து காதலா நினக்கின்பரு
செய்வொன்றாடகுச சொல்லியது.

இ-ள். எனைத்து நினைப்பினும் காயா — தமமை யானெத்துணையும் மிகநி
னைந்தாலும் அதற்கு வெகுளார, — காதலா செய்யும் சிறப்பு அனைத்து அன
றோ—காதலா எனக்குச் செய்யுமின்பமாவது அவ்வளவன்றோ! எ-று.

வெகுளாமை அதற்குடம்பட்டு நெஞ்சின்கணிறல். தனக்கு அவவின்பத்தி
ற்சிறந்ததினமையின, அதனைச் சிறப்பென்றாள். காதலர்நமமாடருளென
றும், செய்யுங்குணமென்றும், பாடமோதுவாருமுளா. தோழி கூறியவதனைக்
குறிப்பானிகழந்துகூறியவாறு. (அ)

கஉ௦௯. விளியுமெ னின்னாயிர் வேறல்ல மென்பா
ரளியினமை யாற்ற நினைந்து. கூ
தலைமகனாதுவரக் காணுது வருந்துகின்றாள் வறப்புததந
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வேறு அல்லம் எனப்பா அளியினமை ஆற்ற நினைந்து — முன்பெ
ல்லாம் நாமிருவரும் வேறல்லமென்று சொல்லுவாரதளியினமையை மிகவுநி
னைந்து, — என இன்னுயிர் விளியும்—எனதினியவுயிர் கழியாநின்றது.எ-று.

அளியினமை பின்வருவராகலுமாயப்பிரிதலும், பிரிந்தவாராமையும், ஆன்
டுகின்றழித தூதுவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவாற்றல்வேண்டுமென வறபு
அததாடகு எனையிர கழிகின்றது பிரிவிற்கனது அவரன்பினமைககென எதி
ரழிந்தது கூறியவாறு. (௬)

கஉ௧௦. விடாஅது சென்றாக கண்ணிறா காண்ப
படாஅதி வாழி மதி. க௦

* வனபுறையெதிரழிந்தாள காமயிக்ககழிபடராதசொல்லியது.

இ-ள். மதி—மதியே,—விடாது சென்றாக கண்ணிறை காண்ப படாதி
—என்னெஞ்சின இடைவிடாதிருந்தே விட்டுப்போயினுளா பானென்கண்ணை
ளவானாயினும் எதிர்ப்படுமவகை நீ படாதொழிவாயாக. எ-று.

கண்ணளவானெதிர்ப்படுதலாவது மதி இருவரானுநோக்கப்படுதலின் இரு
வாகண்ணும் அதன்கண்ணே சோதல். முதலொடு சினைக்கொற்றமமையுணமை
யிற சென்றாககாணவென்றும், குறையுறுகின்றாளாகவின் வாழியெனதுங்
கூறினாள். இனிப் படாதென்பது பாடமாயின, கனவிடைக கண்ணிறாகாணு
மாறு மதி படுகின்றதிலையென அதனாறையிலபெறுது வருந்துகின்றாள கூற
ருக்குக. இப்பொருட்கு வாழியென்பது அசைநிலை. (௧௦)

கஉஉ ம அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகள் தானகண்ட கனவினதுநிலைமையைத் தோழிகுசு
சொல்லுதல். அககனவு நனவினகண்ணினைவுமிகுதியாறகண்டதாகவின், இது
நினைந்தவாபுலமபலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ௧௧. காதலா தூதொடு வந்த கனவினுக்
கியாதுசெய வேன்கொல விருந்தது. க
தலைமகனாறுதுவரகண்டாள சொல்லியது.

இ-ள். காதலா தூதொடு வந்த கனவினுக்கு—யான வருந்துகின்றதறிந்து
அதுதீரக காதலா விடுத்த தூதினைக்கொண்டு எனமாட்டுவந்த கனவினுக்கு
—விருந்தது யாது செயவேன—யான விருந்தாக யாற்றைச்செயவேன! எ-று,
விருந்தென்றது விருந்திற்குச்செய்யமுடிகாரத்தினை, அது கனவிற்கொன்று
காணுமையின், யாதுசெயவேனென்றாள். (௧)

கஉ௧௨. கயலுண்கண் யானிரப்பத துஞ்சிற கலந்தாக்க
குயலுண்மை சாற்றுவேன மன். உ

தூதுவிடக்கருகியாள சொல்லியது.

இ-ள், கயலுண்கண் யான இரப்பத துஞ்சின— துஞ்சாதுவருந்துகின்ற
என்கயலபோலுமுண்கண்கள யானிரந்தாற துஞ்சுமாயின், — கலந்தாக்க
உயலு உண்மை சாற்றுவேன—கனவிடைக காதலாக காண்பேன, கண்டால்
அவாக்கியானுற்றியுள்ளேயதனமையை யானே விரியச்சொல்வேன், எ-று.

கயலுண்கண்ணொருள், கழிந்தநலத்திற்கிரங்கி, உயலு காமநோய்க்குத் தப்ப
தல், தூதர்க்குச்சொல்லாது யாமடக்குவனவும சொல்லுவனவற்றுள்ளுஞ்சுரு

க்குவனவற்றினபரப்புதோன்றச்சொல்வென்னுங்கருத்தாறசாறறுவேனெனறாள். இனி அவையுந் தஞ்சா சாற்றலுங்கூடாதென்பதுபட நின்றமையின, மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. முன்னுந் கண்டாளாகுற்றாகலின், கனவுநிலையுரைத்தலாயிற்று. (உ)

கஉகஈ. நனவினா னலகா தவரைக கனவினா
காண்டலி னுண்டென னுயிரா. ஈ

ஆற்றாளெனக் கவனமுடகு ஆற்றுவலென்பதுபடச
சொல்லியது.

இ-ள். நனவினா நலகாதவரை — நனவினகண் வந்த தலையளிசெய்யாதா
ரை — கனவினா காண்டலின் என உயிரா உண்டி — யான கனவினகட்குடை
காட்சியானே எனையிருண்டாகாநின்றது. எ-று.

முனற்றுருபுகள முனற்பொருண்மைக்கண் வந்தன. அக்காட்சியானே யானா
றதியுள்ளானுன்னேன் நீகவலலவேண்டாவென்பதாம். (ஈ)

கஉகச. கனவினா னுண்டாகுங் காம நனவினா
னலகாரா நாடித் தாறகு. ச
இதுவுமது.

இ-ள். நனவினா நலகாரா நாடித் தாறகு — நனவினகண்வந்து தலையளி
செய்யாநாரா அவாசென்றுழி நாடிக்கொண்டிவந்து கனவு தருதலான், —
கனவினா காமம் உண்டாகும் — அக்கனவின் கண்ணே எனக்கின்பமுண்டாகா
நின்றது. எ-று.

காமம் ஆகுபெயர். நானகாவது முனற்றன்பொருண்மைக்கண் வந்தது. இய
லபான நலகாதவரை அவாசென்று தேயமுந் தா சென்று கொண்டிவந்து நந்து
நலகுவித்த கனவால் யானாற்றுவலென்பதாம். (ச)

கஉகரு. நனவினா கண்டதூஉ மாங்கே கனவுநதான்
கண்ட பொழுதே யினிது. ரு
இதுவுமது.

இ-ள். நனவினா கண்டதூஉ (இனி ரு) ஆங்கே — முன்னனவினகண் அவ
ரைக்கண்டு நுகாநதவின்பநதாறுமினிதாயிற்று அப்பொழுதே, — கனவுநதான்
கண்டபொழுதே இனிது — இன்று கனவினகட்குண்டி நுகாநதவின்பமும் அக்
கண்டபொழுதேயினிதாயிற்று, அதனால் எனக்கிரண்டுமொத்தன. எ-று.

இனிதென்பது முனலுங்கூட்டப்பட்டது. கனவு ஆகுபெயர். முன்னம் யா
னபெற்றதிவவளவே, இன்னும் அதுகொண்டாற்றுவலென்பதாம். (ரு)

கஉகசு. நனவென வொன்றிலலை யாயிற் கனவினா
காதலா நீங்கலா மன். சு
இதுவுமது.

இ-ள். நனவென ஒன்று இல்லையாயின் — நனவென்றுசொல்லப்படுகின்ற
ஒருபாவிமில்லையாயின், — கனவினா காதலா நீங்கலா — கனவின் கண்வந்து
கூடிய காதலா என்னைப் பிரியார். எ-று.

ஒன்றென்பது அதன்கொடுமைவிளக்கி நின்றது. அஃது இடையேபுருநது
கனவைப்போக்கி அவரைப் பிரிவித்ததென்பதுபட நின்றமையின, மன ஒழி
யிசைக்கண் வந்தது, கனவிற்பெற்றாறுகின்றமை கூறியவாறு. (சு)

கஉக௭. நனவின
னென்னெ
விழிததுழிக் கா

கூறரு

இ-ள். நனவினா நல்காக் கொ
தலையளிசெய்பாத கொடியவா— மைப் பீழிப்பது என—நா
டோறுங்கனவினகனவந்து நமமைவரு, பவியைப்புறநி எ-று.

பிரிதலும பின்னினைதுவாராமையுநோதிக் கொடியாரொனலும, கனவிற்
ரோணமேலராய விழிததுழிக் கரத்தலின அதனாறுநதுன்பமாகாநின்றதென
பாள பீழிப்பதெனறுங்குறினா. நனவினிலலது கனவினுமில்லையென்பா, அது
கண்டிலமென்பதாம். (௭)

கஉகஅ. துஞ்சுங்காற ரோணமேல ராகி விழிகருங்கா
னெஞ்சுதத ராவா விராநது. அ

தாறாறுதற்பொருட்கித தலைமகனையிறப்பித்தாடரு
இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். துஞ்சுங்கால தோணமேலராகி — எனெஞ்சுவிடாதுறைகின்றகா
தலா யானதுஞ்சுமபொழுது வந்து எனரோணமேலராய— விழிகருங்கால
விராநது நெஞ்சுத்தராவா—பின் விழிகருமபொழுது விராநது பழையநெஞ்
சினகண்ணராவா. எ-று.

கலவிவிட்டிமறையுங்ககிமைப்பறி விராநதெனா. ஒருகாலும் என்னினீங்
கியறியாதாரை நீ நோவற்பாலையல்லையென்பதாம். (அ)

கஉகக. நனவினா னலகாரா நோவா கனவினா
காதலாக காணு தவா. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். கனவினா காதலாக காணுதவா — தமக்கொருகாதலரினமையின்
அவரை கனவிற்கண்டறியாத மகளிர் — நனவினா நலகாரா நோவா—
தாமறிய நனவினகண வந்து நலகாத நங்காதலரை அன்பிலொன நோவா
கிற்பா. எ-று.

இயற்பழித்ததொருது புலக்கினாளுகலின, நனமைதோனறக் கூறினாள்.
தமக்குங்காதலருளராய அவரைகனவிற் கண்டறிவாராயின நங்காதலா கன
வினகணுறநிலகுதலறிந்து நோவாரொன்பதாம். (க)

கஉஉ௦. நனவினா நநீத்தா ரொன்பா கனவினா
காணாகொ விவலு ரவா. க௦

இதுவுமது.

இ-ள். இவ்வுரவா நனவினா நநீத்தா என்பர் — இவ்வுரினமகளிர் நன
வினகண நமமை நீத்தாரொன்று நங்காதலரைக் கொடுமைகூறுகிற்பா,—கன்
வினா காணாகொல—அவா கனவினகண நீங்காதுவருதல் கண்டறியாரோ
எ-று.

எனனொடு தன்னிடை வேறுறுமையினாருயின யானகண்டது தானுங்கண்ட
மையும், அதுகாணுது அவரைக்கொடுமைகூறுகின்றமையின் அயலாளையாமெ
னனுங்கருத்தால், இவ்வுரவொனாள். (க௦)

க்குவனவற்றின்பரப்புதோன்றச்சொல்வெண்ணுர டி-ரங்கல்.

எனாள். இனி அவையுந் தஞ்சா சாற்றலுங்கூடாச்செக்கண்டு தலைமகளிரங்குதல். மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. முன்னுங்கண்டாள். பொழுதாற்றியிருந்தாட்கு உரி ததலாயிற்று.

வைக்கப்பட்டது.

கஉஉக. மாலை எலகா தவணநதா ருயிருண்ணும

வேலை நீ னுணடுமுது.

க

பொழுதொழிபுநது சொல்லியது.

இ-ள். பொழுது—பொழுதே— நீ மாலையோ அல்ல— நீ முன்னாள் களின் வந்த மாலையோவெனின், அல்ல—மணநதா உயிர உண்ணும வேலை — இருந்தவாற்றான அநநாடகாதலமைந்த மகளிருயிராயுண்ணும் இது திக்காலமாயிருந்தாய். எ-று.

முன்னாள் கூடியிருந்தாள். அநநாணமணநதாரெனவே, பின்யிரந்தாராதல பெறுதும். வாழியென்பது குறிப்புச்சொல் “வாலிழை மகளி ருயிரப்பொதி யவிழுகருங் காலை” என்றேற்போல ஈண்டுப் பொதுமையாற் கூறப்பட்டது. வேலையென்பது ஆகுபெயர். வேலையென்பதற்கு வேலாயிருந்தாயென்பாரு முளா.

(க)

கஉஉஉ. புனகண்ணை வாழி மருண்மலை யெங்கேளபோல

வன்கண்ணை தோநின் றுணை.

உ

தன்னுடையாற்றை அதன்மேலிட்ச சொல்லியது.

இ-ள். மருண்மலை— மயங்கியமாலாய்,— புனகண்ணை—நீயுமெம்போலப் புனகண்ணையாயாயிருந்தாய்,— நின் றுணை எங்கேளபோல வன்கண்ணைதோ — நின் றுணையும் எந் துணைபோல வன்கண்மையுடையதோ, கூறுவாயாக. எ-று.

மயங்குதலபகலுமிரவுந்தமுள்ளேவிரவுதல், கலங்குதலுந் தோன்றநின்றது. புனகண் ஒளியிழத்தல், அதுபற்றித் துணையுமுண்டாகக்கூறினாள். எச்ச லுமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. எமக்குத்துன்பஞ்செய்தாய், நீயுமின்பமுற்றி லையென்னுகுறிப்பால் வாழியெனாள்.

(உ)

கஉஉ௩. பனியருமபிப பைதலகொண் மலை துனியரும்பித

துன்பம் வளர வரும்.

௩

ஆற்றலவேண்டுமென்ற தோழிகுச சொல்லியது.

இ-ள். பனி அருமபிப பைதலகொள மலை — காதலாகியநாளெல்லாம் எனமுன நடுக்கமெய்திப்பசந்துவந்த மலை— துனி அருமபித துன்பம் வளர வரும்—இந்நாள எனக்கிறந்துபாடி வந்துதோன்றி அதற்குளதார்துன்பம் ஒரு காலையென்கொருகால் மிகவாராநின்றது. எ-று.

ருளிர்ச்சிதோன்ற மயங்கிவருமாலையென்னுஞ்செம்பொருள் இக்குறிப்புண ரநின்றது. துனி உயிரவாழ்தற்கணவெறுப்பு. அதனால் யானாறுமாறெனனை யென்பது குறிப்பெச்சம்.

(௩)

கஉஉ௪. காதல நிலவழி மலை கொலைக்களத்

தேதிலர் போல வரும்.

௪

இதுவுமது.

இ-ள. மாலை—காதலர்நாளபொழுதெல்லாம் எனனுயிர்தளிப்ப வந்தமாலை—காதலா இவ்வழி—அவரிலலரத இப்பொழுது—கொலைக்களத்த ஏதிலாபோல வரும்—அஃதொழிந்ததுநிறையேனறிக கொலவந்தளிர்யிறகொலைஞா வருமாறுபோல அவவுயிரைக்கோடறகு வாராரினறது. எ-று.

ஏதிலா அருளயாதயிலலா. முன்னெல்லாம் எனக்கு நடப்பாய இனபஞ்செயதுவந்தபொழுதும் இன்று எனமேற்பகையாயது துன்பஞ்செயதுவாராரினறது, இனி யாறாறுமாறெனையென்பதாம். (சு)

கஉ௨௫. காலேக்குச செய்தநன நெனகொ லெவன்கொல்யான்
மாலைக்குச செயத பகை. (ரு)

இதுவுமது.

இ-ள. காலையும், மாலையும், அவா கூடியஞானதுபோலாது இஞ்ஞான்று வேறுபட்டுவாராரின்றன. அவற்றுள்,—யான காலேக்குச செய்த நனது என. —யான காலேக்குச செயதவுபகாரம் யாது? —மாலைக்குச செயத பகை எவன—மாலைக்குச செயத அபகாரம் யாது? எ-று.

கூடியஞானது பிரிவொன்றஞ்சப்பண்ணிய காலே அஃதொழிந்தது இஞ்ஞான்று கங்குலவெள்ளத்திற்குக் கரையாய வாராரினறதென்னுங்கருத்தால நன நெனகொலெனறும், கூடியஞானது இனபஞ்செயதுவந்த மாலை அஃதொழிந்தது இஞ்ஞான்று அளவிறுனபஞ்செயயாரினறதென்னுங்கருத்தாற பகையெவன்கொலென்றுங்கூறினாள். பகை ஆகுபெயர். தன்னோடொத்த காலேபோலாது மாலை தன்கொடுமையாறறுனபஞ்செயயாரினறதென்பதாம். (ரு)

கஉ௨௬ மாலைநோய் செயதன மணநதா ரகலாத
காலே யறிந்த திலேன. சு

இன்று இனையாரினற நீ அன்று அவாபிரிவிற்சுடம்பட்ட
தெனையெனறாடகுச சொல்லியது.

இ-ள். மாலை நோய் செயதல் — முன்னெல்லாம் எனக்குநடப்பாய இன்பஞ்செயதுபோந்த மாலை இன்று பகையாயது துன்பஞ்செயதலை—மணநதார் அகலாத காலே அறிந்தது திலேன —காதலா பிரிதற்குமுன்னே அறியப்பெற்றதிலேன்! எ-று.

இவ்வுண்ம வேறுபடுதலறிந்திலேன, அறிந்தேனாயின அவாபிரிவிற்சுடம்பட்டெனன்பதாம். (சு)

கஉ௨௭. காலே யருமபிப பகலெல்லாம் போதாது
மாலை மலருமிந் நோய். எ

மாலைப்பொழுதினகண இனையயாதற்குக் காரண
மெனையெனறாடகுச சொல்லியது.

இ-ள. இந்நோய்—இக்காமநோயாகிய பூ—காலே அரும்பி—காலைப்பொழுதின்கணரும்பி,—பகல் எல்லாம் போது ஆகி—பகற்பொழுதெல்லாம் பேரரும்பாய முதிர்ந்தது,—மாலை மலரும் —மாலைப்பொழுதினகண மலராறிற்கும், எ-று.

துயிலெழுந்தபொழுதாகலிற் கணவீனகட்கூட்டநினைநதாற்றதுதலபற்றிக் காலையருமபியெனறும், பின் பொழுது செலச்செல அதுமறந்து பிரிவுள்ளியாற்றாளாதலபற்றிப் பகலெல்லாமபோதாக்கியெனறும், தத்தந்தனையையுள்ளிவந்து 'சேரும் விலங்குகளையும் மக்களையுங்கண்டு தான் அக்காலத்தினுகாரதவினப் நினைநதாற்றமுமையிக்குதிபற்றி மாலைமலருமெனறுங்கூறினாள். பூப்போல இந்நோய் காலவயத்ததாகாரின்றதென்பது உருவத்தாற்பெறப்பட்டது. ஏகதேசவுருவகம்.

(எ)

கஉ௨அ. அழலபோலு மாலைக்குத் தூதாகி யாயன்
குழலபோலுங் கொல்லும் படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள். ஆடன குழல — முன்னெல்லாம் இனிதாயப்போந்த ஆயனகுழல — அழலபோலும் மாலைக்குத் தூதாகி — இதுபொழுது அழலபோலச் சூழ்வதாய் மாலைக்குத் தூதுமாய், — கொல்லும் படை — அது வந்தென்கைகொலவுழிக் கொல்லும் படையுமாயிற்று. எ-று.

பின்னின்ற போலுமென்பது உரையசை. முன்னரோ வரவுணாததலிற் றூதாயிற்று, கோற்றகருவியாகலிற் படையாயிற்று. தானே சுடவல்லமாலை இத்துணையும் பெற்றால் என்செய்யாத்தென்பதாம்.

(அ)

கஉ௨க. பதிமருணி பைத லுழக்கு மதிமருணி
மாலை படாதரும போழ்து. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மயங்கி நோயுழந்தேன், — மதி மருணி மாலை படாதரும போழ்து — இனிக் கண்டாரும மதிமருளுமவகை மாலை வரும்பொழுது — பதி மருணி பைதல உழக்கும — இப்பதியெல்லாம் மயங்கி நோயுழக்கும. எ-று.

மதிமருள்வென்பது மதிமருண்டெனத் திரிந்துகின்றது. கூற்றமாகக் கருதிக் கூறினார்களின, மாலைபடாதருமபோழ்தென்றாள். யானிறந்துபடுவென்பதாம். மாலை மயங்கிவரும் போழ்தென மகிழ்க்கலங்கி நோயுழக்குமென்று பைப்பாருமுளர்.

(க)

கஉ௩0. பொருண்மாலை யாளனா யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென மாயா வுயிர். கூ0

இதுவுமது.

இ-ள். மாயா என உயிர் — காத்தலாபிரிவைப் பொறுத்தது இறந்துபடாதிருந்த என்னுயிர் — பொருண்மாலையாளனா உள்ளி மருண்மாலை மாயம் — இன்று பொருளியலபே தமக்கியலபாகவுடையவரை நினைந்து, இம்மயங்குமாலைக்கண்ணே இறந்துபடாதினறது. எ-று.

குறித்தபருவங்கழியவும் பொருண்முடிவுநோக்கி வாராமையிற் சொல்வோறு படாமையாகிய தமையிலபொழிந்தவா அப்பொருளியலபே தமையிலபாயினா, காலமிதுவாயிற்று, இனி நீ சொல்கின்றவாற்றாற் பயனில்லையென்பதாம். (க0)

கஉச ம் அதி.— உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைமகடனகண்ணும், தோளும், துதலுமுதலாய அவயவங்
கள தமமழகழிதல். இஃது, இரககமிகுழி நிகழ்வதாகலின், பொழுதுகண்டி
ரங்கலினபின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ௩க. சிறுமை நமக்கொழியச சேடசென்றா றுள்ளி

நறுமலர் நாணின கண்.

க

ஆறமுமைமிகுதியான வேறுபட்ட தலைமகடகுத

தோழி சொல்லியது.

இ-ள். சிறுமை நமக்கு ஒழியச சேடசென்றா உள்ளி—இவ்வாறமுமை நங்
கண்ணேநிற்பத தாருசேனிடையசென்ற காதலரை நீநினைநாழுதலால், —
கண் நறுமலர் நாணின — நினகண்கள் ஒளியிழந்து முனறமக்குநாணிய நறு
மலரகட்கு இன்று தாநாணிவிட்டன. எ-று.

நமக்கெனபது வேறுமைமயக்கம். உளாவெனபது உள்ளியெனத் திரிந்து
நின்றது. உளஞதெனபது காரணப்பெயர் காரியத்தற்காயவாருபெயர். இவை
கண்டார் அவகைகொடுமைகூறுவர் நியாற்றலவேணமிமெனபது கருத்து. (க)

கஉ௩உ. நயநதவா நலகாமை சொல்லுவ போலும்

பசநது பணிவாருங் கண்.

உ

இதுவுமது.

இ-ள். பசநது பணிவாரும் கண்—பசப்பெய்தனமேனீவார்க்கின நினகண்
கள்—நயநதவா நலகாமை சொல்லுவபோலும்—நமமானயக்கப்பட்டவரது
நலகாமையைப் பிறாகருச சொல்லுவபோலாரின்றன, இனி நியாற்றலவேண்
டும. எ-று.

சொல்லுவபோதல் அதனையவருணாதற்கனாமானமாதல். நயநதவாக்கென்று
பாடமோதுவாருமுளர்.

(உ)

கஉ௩௩. தணநதமை சால வறிவிப்ப போலும்

மணநதநாள வீங்கிய தோள்.

௩

இதுவுமது.

இ-ள். மணநத நாள வீங்கிய தோள்—காதலர் மணநதனானது இனப்பிசு
தியாறபூரித்த நினரோள்கள்—தணநதமை சால அறிவிப்பபோலும்—இன்று
அவாபிரிந்தமையை விளங்க உணர்த்துவபோல மெலியாரின்றன, இது தகாது.
எ-று.

அன்றுமவவாறுபூரித்து இன்றுமியவவாறுமெலிந்தால் இரண்பிககண்டவா கடி
தினநிந்து அவரைத் தகவினமைகூறுவொன்பதாம்.

(௩)

கஉ௩௪. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்

தொலகவின் வாடிய தோள்.

ச

இதுவுமது.

இ-ள். துணைநீங்கித் தொலகவின் வாடிய தோள் — அன்றுநதநதுணை
வா நீங்குதலான அவரார்பெற்ற செயற்கையழகேயன்றிப் பழையவியற்கைய

மூலமிழந்த இத்தோள்கள்— பணை நீங்கிப் பைந்தொடி சோரும்— இன்றதற்குமேலே தம்பெருமையிழந்து வளை கழலாநின்றன, இவையிங்ஙனஞ்செயற்பாலவல்ல. எ-று.

பெருமையிழத்தல் மெலிதல். பைந்தொடி பசியபொனறாசெயத்தொடி. சோருமெனலும் வளைத்தொழில் தோண்மேனிநறது. அனதும் பிரிந்தாரொன்று அவரன்பின்மையுணர்த்தி இனதும் குறித்தபருவதது வந்திலொன்று அவா பொயமையுணர்த்தாரின்றன, இனி அவற்றைக் கூறுகின்றாமேற் குறையுண்டோவென்பதாம். (ச)

கஉரு. கொடியார கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொலகவின வாடிய தோள
இதுவுமது.

இ-ள். கொடியார கொடுமை உரைக்கும்— கவவுகை நெகிழினும் ஆற்ற தாட்டு இக்காலநீட்டதது எனனமென்று நினையாத கொடியாரது கொடுமையைத் தாமே சொல்லாநின்றன—தொடியொடு தொல கவின வாடிய தோள்—வளைகளுங்கழன்று பழையவியற்கையழகுமிழந்த இத்தோள்கள், இனியதனை யாமறைக்குமாறெனனை! எ-று.

உரைக்குமென்பது அப்பொருண்மைதோன்ற நின்ற குறிப்புச்சொல். ஒடு வேறுவினைக்கண வந்தது. அவொடு கலந்த தோள்களே சொல்லுவனவானால் அயலாசொல்லுதல் சொல்லவேண்டிமோவென்பதாம். (ரு)

கஉரு. தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவகை
கொடிய ரெனகூற றெனது. கூ
தானுறுதற்பொருட்டியற்பழித்த தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். தொடியொடு தோள நெகிழ — யானுறவும் எனவயத்தவனறித் தொடிகள் கழலுமாறு தோள்கண்மெலிய, — அவகை கொடியா எனக கூறல் நொந்து நோவல் — அவற்றைக் கண்டு, நீயவகைக்கொடியரெனக கூறுதலைப் பொறுது யானென்னுள்ளே நோவாநின்றேன். எ-று.

ஒடு மேலவந்தபொருண்மைதது. யானுறறேனுகின்றது அவா வாராததற்கன்று நீகூறுநின்றதற்கென்பதாம். (சு)

கஉரு. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியாக்கென
வாடுதோட பூச லுரைத்தது. எ
அவவியற்பழிப்புப்பொறுது தன்னெஞ்சிற்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே,—கொடியார்க்கு என வாடு தோடபூசல் உரைத்து—இவள் கொடியாநான்கின்றவாக்கு நீசென்று எனமெலிகின்றதோளினால் விளைகின்ற ஆரவாரத்தைச் சொல்லி — பாடு பெறுதியோ — ஒருமேம்பாடெய்தவலையோ, வலையாயின் அதனையொப்பதிலை. எ-று.

கொடியாக்கென்பது கொடியரல்லொன்பது தோன்றநின்றகுறிப்புச்சொல். வாடுதோளென்பதும் அவை தாமே வாடாநின்றனவென்பது தோன்றநின்ற

றது. பூசல் ஆகுபெயா. அஃது அவள தோணைக்கியிறப்புழித்தன்மேலும் அதனாறனக்காற்றாமைமிகனமேலும் நின்றது. நினனாக்கேட்டலும் அவா வருவா, வந்தால் இவையெல்லாரீங்கும், நீங்க அஃதெனக்குக காலதகிணாசெயதநன்றியாமாகலின், அதன்பயனெல்லாமெயதுகியென நுங்கருத்தாற பாடு பெறுதியோவென்றாள். (௭)

கஉ௩அ. முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசுநத்து

பைந்தொடிப் பேதை நுதல். அ

வினைமுடித்து மீடலுற தலைமகன் முன்னிகழ்ந்தது

நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். முயங்கிய கைகளை ஊக்க—தன்னையிறுக்க முயங்கிய கைகளை இவட் குரோமெனதுகருதி ஒருஞானநியானெகிழந்தேனை, —பைந்தொடிப் பேதை நுதல் பசுநத்து—அததுணையும் பொறுது பைந்தொடிகளையணிந்த பேதையது நுதல் பசுநத்து, அப்பெற்றித்தாய நுதல் இப்பிரிவிழங்கியாதுசெய்யுமோ—எ-று.

இனிக் கடித்தெசெல்லவேண்டிமென்பது கருத்து.

(அ)

கஉ௩க. முயக்கிடைத் தணவளி போழப் பசுபுறற

பேதை பெருமழைக் கண்.

க

இதுவுமது.

இ-ள். முயக்கிடைத் தண் வளி போழ—அங்ஙனங்கைகளை யூக்குதலான அம் முயக்கிடையே சிறுகாற்று நுழைந்ததாக, —பேதை பெருமழைக்கண் பசுபுறற—அததுணையிடையீடும பொறுது, பேதையுடைய பெரியமழைக்கண்கள பசுபுறறன், அததன்மைபவான கண்கள் மலைகளும், காடும், நாடுமாய இவ விடையீடுகளையெல்லாம் யாங்ஙனம் பொறுத்தன! எ-று.

தன்மை ாண்டு மெனமைமேனின்று. போழுவென்றது உடம்பிரண்டும் ஒன்றானதுதோன்ற நின்றது. மழை குளிர்ச்சி.

(க)

கஉ௪0. கண்ணின் பசுப்போ பருவர லெயநினறே

யொண்ணுதல் செயத்து கண்டு.

க0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணின் பசுப்போ பருவர ளெயநினறு—தணவளி போழவந்த கண்ணின்பசுப்புத் துன்பமுற்றது, —ஒண்ணுதல் செயத்து கண்டு—தனக் கயலாய ஒண்ணுதல் விளைத்த பசுப்பைக் கண்டு. எ-று.

அது கைகளை யூக்க அவ்வளவிற்பசுநத்து, யான கைகளையும்க்கி மெய்களு நீங்கிச் சிறுகாற்று ஊடறுக்குநதுணையும் பசுநசிலென்னத் தணவனமையும் அத னமெனமையுங்கருதி வெள்கிறறென்பதாம்: ஆகவே, அவளுறுப்புக்கள் ஒன்றி னொன்று முறபட்டி நலனழியும், யாங்கடித்தெசேறுமென்பது கருத்தாயிற்று.

கஉரு ம அதி.—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது ஆற்றாமை மீதாரத் தனக்கோபற்றுக்கோடு காணாத தலைம கள தன்னெஞ்சொடு செய்திறந்நியாது சொல்லுதல். இஃது, உறுப்புக்கள் தநரலாழிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், உறுப்புநலாழித்தலின்பின் வைக்கப்ப ட்டது.

கஉசக. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
மெவ்வரோய தீர்க்கு மருந்து. க

தன்னுற்றமைதிருநதிறனுடியது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே, — எவ்வரோய தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று—
இவ்வெவ்வரோயினைத் தீர்க்கும்ருந்தாவதொன்றை, —எனைத்து ஒன்றும் நினை
த்துச் சொல்லாய்— யானறியுமாற்றலிலை, எத்தனையதாயதொன்றாயினும்
நீயநிறதெனக்குச் சொல். எ-று.

எவ்வம் ஒன்றானநீராமை. உயிரினுஞ்நிறந்த நாணினைவிடநீச் செயவதாய
தொன்றாயினுமென்பாள, எனைத்தொன்றுமென்றாள். (க)

கஉசஉ. காத லவரில ராகநீ நோவது

பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. உ

தலைமகனை காண்டறகண் வேட்கையிடுகியாற்சொல்லியது.

இ-ள். என நெஞ்சு வாழி — எனநெஞ்சே, வாழ்வாயாக, —அவா காதல்
இலராக நீ நோவது—அவா நங்கட்காதல்லராகவும் நீயவாவருநோக்கி வரு
நதுதற்கேது— பேதைமை—நின்பேதைமையே, பிறிதில்லை. எ-று.

நமமை நினைபாமைபின் நங்கட்காடல்லொன்பதறியலாம், அஃதறியாமை
மேலும் அவாபாற்செல்லக் கருதாது அவாவரவு பார்த்து வருந்தாநின்றாய்,
இது நீசெய்துகொள்கின்றதெனனுங்கருத்தாற் பேதைமையென்றாள். வாழி
இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. யாமவாபாற்சேறலே அறிவாவதென்பதாம். (உ)

கஉச௩. இருநதுளளி யென்பரித நெஞ்சே பரிநதுளளல்
பைதலேய செயதாக்க ணில். ஈ

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே இருநது உளளிப் பரிதல் என—நெஞ்சே, அவாபாற்செல்
வதுஞ்செய்யாது ஈண்டிறநதுபடுவதுஞ்செய்யாதிருந்து அவாவரவுநினைந்து
நீவருநதுகின்றதெனனை! — பைதல் நோய் செயதாக்கண பரிந்து உளளல்
இல்— இப்பையுளையசெய்தாரமாட்டி நமக்கிரங்கிவரக்கருந்துதல் உண்டாகா
து. எ-று.

நமமாட்டருளுடையரன்மையிற் குமாக வாரா, நாஞ்சேறலே இனித தரு
வதென்பதாம். (ஈ)

கஉச௪ கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே பிவையென்னைத்
தின்னு மவாககாண லுற்று. ச

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே கண்ணுங் கொளச்சேறி—நெஞ்சே, நீயவாபாற்சேறலுற்று
யாயின இக்கண்களையும் உடன்கொணநீசெல்லாயாக, —இவை அவாக காணல்
உற்று என்னைத் தினனும்—அன்றி நீயே சேறியாயின, இவைதாங்காட்சிவிதப
பினால் அவரைக் காண்டலவேண்டி நீகாட்டென்று என்னைத் தின்பன்போன்று
நலியாநிற்கும். எ-று.

கொண்டென்பது கொள்வெனத் திரிந்துகின்றது. தின்னுமென்பது இலக்க
ணைக்குறிப்பு. அந்நலிவுதிர்க்கவேண்டுமென்பதாம். எனறது தானசேறல்கு
றித்து. (ச)

கஉசரு. செற்ற நொனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்ற லுறாஅ தவா

ரு

இதுவுமது

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே, —யாம உற்றால் உறாதவா — யாம தமமையு
றத் தாமுறாத நவகாதலரை—செற்றநொனக் கைவிடல உண்டோ—வெறுத்தா
நொனு கருதிப் புலநது கைவிட்டிருக்காம வலி நமக்குண்டோ, இல்லை. எ-று.

உறுதல அனபுபிதல. அவவலியின்மையின் அவாபாறசெலவதே நமக்குத்
தகுவதென்பதாம். (ரு)

கஉசசு. கலந்துணாததுங் காதலர்க் கண்டாற புலநதுணராய
பொயக்காய்வு காயதியென நெஞ்சு. சு
தலைமகன்கொடுமைநினைநது செலவு—ன
படாதநெஞ்சினை கழறியது.

இ-ள். என நெஞ்சு — எனநெஞ்சே, — கலந்து உணாததுங் காதலர்க்
கண்டாற புலநது உணராய—யானறமொடு புலநதால் அப்புலவியைக் கல
விதனானே சீக்கவல்ல காதலரைக் கண்டாற பொய்யேயாயினும் ஒருகாற
புலநது பின்னதனைநீங்கமாட்டாய்,—பொயக் காயவு காயதி—அதுவுமாட்
டாதநீ இப்பொழுது அவாக்கொடியொன்ப பொயக்காயவுகாயாநின்றாய், இனி
யிதனையொழிந்தது அவாபாறசெலவது துணிவாயாக. எ-று.

கலத்தலானெனும் பொருட்டாய் கலக்கவென்பது திரிந்துநின்றது. அக்
கூணுணாத்தலாவது கலவியின்பத்தைக் காட்டி அகனாமயக்கிப் புலவிக்ஞி
ப்பினையொழித்தல. பொயக்காயவு நிலையிலவெறுப்பு. கண்டாறமாட்டாதநீ
காணுதவழி வெறுக்கின்றதன்றி பயனில்லையென்பதாம். (சு)

கஉசஎ. காமம் விடுவொன்றோ நாணவிடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேனிவ விரண்டு. எ

நாண்டித்தலின் அச்செலவொழிவான சொல்லியது.

இ-ள். நன்னெஞ்சே—நல்லநெஞ்சே, — ஒன்று காமம் விடு—ஒன்றினுண
விடமாட்டாயாயிற் காமவேட்கையை விடு,—(ஒன்று) நாண விடு—ஒன்றின்
துவிடமாட்டாயாயின் நாணனை விடு, — இவ்விரண்டு யானோ பொறேன—
அன்றியே இரண்டும்விடாமை நினக்குத்தாயின், ஒன்றற்கொன்று மறுதலையாய
இவ்விரண்டினையும் உடனறங்குமதுகை யானிலன். எ-று.

யானோவெனும் பிரிநிலை நீபொறுப்பிறுமென்பதுபட நின்றது. நன்னெ
ஞ்சேயென்றது, இரண்டையும் விடாது பெணமையை நிலைபெறுத்தலின், நல்லை
யென்னுங்குறிப்பிற்று. அது நன்றேயெனினும் என்னுயிருண்டாதல சாலாமை
யின், அதற்காகின்றிலேனென்பதாம். முற்றுமமை விகாரத்தாற்றுககது. (எ)

கஉசஅ. பரிந்தவா நலகாரொன் றேங்கிப் பிரிந்தவா
பின்செலவாய் பேதையென் நெஞ்சு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். என் நெஞ்சு—என்னெஞ்சே,—அவர் பரிந்த நல்காரொன்று—அவர்
இவ்வாற்றுகமையையறியாமையின் நொந்துவந்து தலையளிசெய்யாராயினாரோ

கஉசு0 . கஉசு ம. அதி.— நிறையழிதல்.

ன்றுகருதி—பிரிந்தவர்பின் ஏங்கிச் செலவாய பேதை—அஃதறிவித்தறப்பொருட்டி நமமைப்பிரிந்துபோயவர்பின் ஏங்கிச் செலவற்ற நீ யாதுமறியாய், எ-று.

ஆற்றமைகணரீவைததும் நலகாது போயினனாக் காணாதவழிச் சென்றறிவித்ததுணைபானே நலகவருவொன்று கருதினமைபிற பேதையென்றோ, (அ)

கஉசுசு. உள்ளத்தாரா காத லவராக வுள்ளிநீ

யாருழைசு சேறியென் னெஞ்சு. சு

இதுவுமது.

இ-ள். என நெஞ்சு—என்னெஞ்சே,—காதலவா உள்ளத்தாராக—காதலா நின்னகத்தாராக,—நீ உள்ளி யாருழைசு சேறி—முன்பெல்லாங்கண்ணிவைத்து இப்பொழுது நீபுறத்துக் தேடிச் செல்கின்றது யாரிடத்து எ-று.

உள்ளமென்புழி அமரூப பகுதிப்பொருளவிகுதி. நின்னகத்திருக்கின்றவவா அஃதறியாது புறத்துத்தேடிச் சேறல நகையுடைத்து, அதனையொழியென்பதாம். (க)

கஉரு0. துன்னாத துறந்தாரா நெஞ்சத் துடையேமா

வின்னு மிழத்துங் கவின.

க0

அவமைற்றநதாறலவேணரிமென்பதுபடசு சொல்லியது.

இ-ள். துன்னாத துறந்தாரா நெஞ்சத்து உடையேமா — நமமைக்கூடாவண்ணநதுறந்துபோயினனா நாம நமமகத்துடையேமாக,—இன்னும் கவின இழத்தம் — முன்னிழந்த புறக்கவினையன்றி நின்ற அக்கவினுமிழப்பேம. எ-று.

“குன்றி—னெஞ்சுபக வெறிந்த வருசுடா நெடுவேல”என்புழிப்போல நெஞ்சென்பது ஈன்றும் அகப்பொருட்டாய்நின்றது. அவா நமமைத்துன்னுமற்று நந்தாராகவும், நாமவரைமறத்தனமாட்டேமாகவும், போன மெய்ககவினையன்றி நின்றநிறையுமிழப்பேமென்பதாம். (க0)

கஉசு ம் அதி.— நிறையழிதல்.

அஃதாவது தலைமகள் மனத்தடக்கற்பாலனவற்றை வேட்கைமிகுதியான அடக்கமாட்டாது வாயவிரிதல் “நிறையென்ப படுவது மறைபிற ரறியாமை” என்றா பிறநம. அஃதழித்தகாரணம் நெஞ்சொடுகின்றதமையின, இது நெஞ்சொடுகிளத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉருக. காமக கணிசசி யுடைகரு நிறையென்னு

நாணுத்தாழ வீழ்ந்த கதவு. க

நாணுநிறையுமிழியாமை நீயாற்றலவேணரிமென்ற தோழிக்குத்

தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். நாணுத தாழ வீழ்த்த நிறையென்னும் கதவு—நாணுகிய தாழினைக் கோத்த நிறையென்னுங்கதவினை —காமக் கணிசசி உடைக்கும்—காமவேட்கையாகிய கணிசசி முறியாநின்றது, இனி அவைநிறறலுமில்லை, யானாற்றலுமில்லை. எ-று.

கணிச்சி கூநதாலி, நாணுள்ள துணையும் நிறையழியாதாகலின் அதனைத் தாழாக்கியும், அகத்துக்கிடந்தன பிறாகொள்ளாமறகாததலின் நிறையைக் கதவாக்கியும், வலியவாபத தாமாக நீங்காத அவவிரண்டனையும் ஒருங்குநீக்கலிற் றனகாமவேடகையைக் கணிச்சியாக்கியுங்கூறினாள். (க)

கஉருஉ. காம மெனவொன்றோ கணணின்றென் னெஞ்சத்தை யாமத்து மாளுந் தொழில். உ

நெஞ்சினகட்டோனறிய காமம் நெஞ்சாலடக்கப்படு

மெனருட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். யாமத்தும் என நெஞ்சத்தைத் தொழில் ஆளும்—எல்லாருந்தொழி லொழியுமிடையாமத்தும் எனநெஞ்சத்தையொறுத்துத் தொழில்கொள்ளாநி னறது,— காமமென ஒன்று கண இன்று — ஆகலாற் காமமெனறுசொல்ல பபட்டவொன்று கண்ணோட்டமினறியிருந்தது. எ-று.

ஒவென்பது இரக்கக்குறிப்பு. தொழிலின்கண்ணையாடல் தலைமகன்பாற்செ லவிடித்தல். தாயைப்பணிகோடல் உலகியலன்மையிற் காமமெனவொன்றெ ன்றும், அது தன்னைக் கொள்கின்றது அளவறியாது கோடலிற் கணணின் றென்றுங்கூறினாள். அடக்கப்படாமை கூறியவாறு. (உ)

கஉரு௩. மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித் தும்மலபோற் றோன்றி விடும். ௩

மகளிராகாமம் மறைக்கப்படுமெனருட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். காமத்தை யான மறைப்பேன் — இக்காமத்தை யானென்னுள்ளே மறைக்கக்கருதுவேன்,—குறிப்பு இன்றித் தும்மல்போல தோன்றி விடும்— அதனான இஃதென்கருத்தின் வாராது தும்மலபோல வெளிப்படவேடவிரிந் தது. எ-று.

மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. ஓகாரம் பிரிநிலைக்கண வந்தது. தும்மலட ங்காதாற்போல அடங்குகின்றதிலையென்பதாம். (௩)

கஉருச. நிறையுடையே னென்பேனமன் யானோவென் காம மறைபிறந்து மன்று படும. ச

இதுவுமது.

இ-ள். யான நிறையுடையேன என்பேன்—இன்றினுங்கெல்லாம் யானென னைநிறையுடையேனென்று கருதியிருந்தேன், — என காமம் மறை இறந்து மன்று படும— அதனான இன்றெனகாமம் மறைத்தலைக்கடந்து மன்றின்கண வெளிப்படாநின்றது. எ-று.

மனனும் ஒவும் மேலவற்றின்கண வந்தன. மன்றுபடுதல் பலருமறிதல். இனி எனவரைத்தனறென்பதாம். (ச)

கஉருரு. செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ யுற்றா ரறிவதொன றன்று. ரு

நம்மைமறந்தாரா நாமுமறக்கற்பாலமெனருட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். செற்றார்பின் செல்லாப பெருந்தகைமை—தம்மையகன்றுசென்றார் பின் செல்லாது தாரும் அகன்றுநிறகுநிறையுடைமை — காமநோய உறரா அறிவது ஒன்று அன்று — காமநோயினையுறதார அறிவதொன்றறி உறரா அறிவதொன்றன்று. எ-று.

இனபத்தொடுகழியுங்காலத்தைத் துன்பத்தொடுகழியுமாறு செயதலிற் செற்றொன்றான். பின்சேறல மனத்தால் இடைவிடாதுநினைத்தல். பெருந்தகைமை மாண்டாகுபெயா. காமநோயுறதார மானமுடையார. நனநெனவுணரார மாட்டுஞ் சென்றேறிற்கும் யானறிவதொன்றனநென்பதாம். (ரு)

கஉருசு. செற்றவர் பின்சேறல வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை புற்ற துயர். சு
இதுவுமது.

இ-ள். செற்றவார்பின் சேறல வேண்டி — என்னையகன்றுசென்றார்பின்னே யான சேறலைவேண்டிதலான,—எனனை உற்ற துயா எறு அளித்தது—எனனை புற்றதுயா எத்தனமையது! சாலநன்று. எ-று.

செற்றவொன்றது ஈனமும் அப்பொருட்டு. வேண்டவென்பது வேண்டியெனத் திரிந்துநின்றது. அளித்தென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. இக்காமநோய யான்சொல்லவுங்கேட்கவுமாவதொன்றன்று, சாலக்கொடித்தென்பதாம். (சு)

கஉருள. நானென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற்
பேணியார பெடப செயின். எ

பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு நிறையழிவாறகூடிய
தலைமகள் நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதென்ற
தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். பேணியார் காமத்தாற் பெடப செயின்— நமமால் விரும்பப்பட்ட வா வந்து காமத்தால் நாம் விரும்பியவற்றைச் செய்யுமளவின், — நாண் என ஒன்றோ அறியலம்—நானென்றென்றையும் அறியமாட்டேமாயிருந்தேம். எ-று.

பேணியாரானச செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது. விரும்பியன வேட்கைமிகவிழைகருதியிருந்த கலவிகள். நாண் பரத்தையாதோ யந்தமாறப்பத தோயத்தற்கு நாணுதல். ஒன்றென்பது ராண்சி சிறித்தெனலும் பொருட்டு. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நிறையழிவான அறியாது கூடிய தனகுற்றநோக்கி, அவனையுமுளப்படுத்தான். (எ)

கஉருஅ. பன்மாயக களவன பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மையுடைக்கும் படை. அ
இதுவுமது.

இ-ள். நம்பெணமை உடைக்கும் படை — நநநிறையாகியவரணையழிக்குந் தானே—பன்மாயக் களவன பணிமொழியன்றோ— பலபொய்களைவல்ல கள் வனுடைய தாழ்ந்தசொற்களன்றோ! ஆனபின் அதுநிற்குமாறெனனை! எ-று.

பெண்மை ராண்கித் தலைமைபற்றி நிறைமேனிந்நது. வந்தாற்புலக்ககட வேமென்றும் புலந்தால் அவன்சொற்களானுஞ்செயல்களானும் நீங்கெமென்றும் இவைமுதலாகவேண்ணிக்கொண்டிருந்தன யாவுங் காணுது கலவிக்கட்ட

ன்னினுமுறபடுமவகை வந்துதோன்றினுன்னபாள், பனமாயக்கள்வனென
றாள். பணிமொழி நமயினுநதானன்புமிசுதியுடையனாகச் சொல்லுஞ்சொற்கள்.
அவன் அததன்மையனாக, சொற்கள் அவையாக, நநநிறையழியாதொழியுமோ
வென்பதாம். (அ)

கௌ. புலபப லெனசசென்றேன் புல்வினே னெஞ்சந்

கலத்த லுறுவது கண்டு.

சு

இதுவுமது.

இ-ள். புலபப லெனச சென்றேன் — அவாவந்தபொழுது புலக்ககடவே
னென்று கருதி முன்னிலலாது பிறிதோரிடத்துப் போயினேன், — நெஞ்சம்
கலத்தலுறுவது கண்டு புல்வினேன் — போயும், என்னெஞ்சம் நிறையினிலலாது
அறைபோய் அவரோடு கலத்தொடங்குதலையுறிந்து, இனி அது வாயாதென்று
புல்வினேன். எ-று.

வாயாமை புலத்தற்கருவியாய் நெஞ்சத்தானே கலத்தற்கருவியாய் நிறைவின
அது முடியாமை. (க)

கௌ. நிணந்தியி லிட்டன்ன நெஞ்சினாக குண்டோ

புணரநாடி நிறபே மெனல.

கௌ

இதுவுமது.

இ-ள். நிணம் தியில இட்டன்ன நெஞ்சினாக — நிணத்தைத் தியின்கண்
ணையிட்டால் அஃதுருகுமாறுபோலத் தங்காதலாக கண்டால் நிறையழிந்
துருகுநெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு, — புணரநாடி ஊடி நிறபேம் எனல உண்
டோ — அவா புணர யாமுடிப் பின்பு உணராது அந்நிலையே நிறக்ககடவே
மென்று கருதுதலுண்டாகுமோ, ஆகாது. எ-று.

புணரநாடி மிகநணுகுதல், எதிர்ப்படலுமாம். புணரவென்பது புணர
தெனத்திரிந்துநின்றது. யானத்தன்மையேனாகலின் எனக்கஃதிலையாயிற்றெ
ன்பதாம். (கௌ)

கௌ ம அதி.—அவர்வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது சேயிடைப்பிரிவினகட்டலைமகனுந் தலைமகனும் வேட்கைமிக
வினை ஒருவரையொருவர் காண்டறகு வினாதல். தலைமகன்பிரிவும் தலைமகளா
ற்றமைபும் அதிகாரப்பட்டுவருகின்றமையின், இருவரையுஞ்சுட்டிப் பொதுவா
கிய பன்மைப்பாலாதகறினா, பிறொல்லாம இந்நேத தலைமகனைநினைந்து தலை
மகளவிதுப்புறலென்றா சுட்டிப்பெயர் சொல்லுவாராகுறிப்பொடு கூடியபொ
ருளுணாததுவதலலது நானொன்றறகுப் பெயராகாமையானும், கவிசுற்றைய
அதிகாரத்துத் தலைமகன் உயரத்தறபன்மையாறகூறப்படாமையானும், அஃது
நாயனமையறிக. இதனுட்கலைமகனுகூறா நிறையழிவானிகழந்ததாகலின்,
அவ்வியைப்புறறி நிறையழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கௌ. வாளறறுப புறகென்ற கண்ணு மவாசென்ற

நாளொற்றித் தேயந்த விரல.

க

தலைமகள் காண்டலவிதுப்பிறைசொல்லியது.

இ-ள். அவா சென்ற நாள ஓற்றி விரல தேயந்த— அனா நமமைப்பிரி > துபோய நாங்கள் சுவரின் கணிழைத்தவற்றைத்தொட்டு எண்ணுதலான என விரல்கடேய்ந்தன;— கண்ணும் வாள் அறறுப புறகென்ற— அதுவேயன்றி அவாவரும்வழிபாத்தது என்கண்களும் ஒளியிழந்து புல்லியவாயின், இவவா ரூபம் அவாவரவுண்டாயிற்றிலலை. எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். புல்லியவாதல துண்ணியகாணமாட்டாமை. ஒற்றவென பது ஒற்றியெனத் திரிந்துகின்றது. இனி யானகாணுமாறெனையெனப்பதாம். நாளெண்ணலும் வழிபாத்தலும் ஒருகாறசெய்தொழியாது இடையின்றிச்செ யதலான, விதப்பாயிற்று. (க)

கஉசுஉ. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றேணமேற
கலங்கழியுங் காரிகை நீதது. ௨

ஆற்றமைமிகுதலின இடையின்றிநீண்ககற்பாலையல்லே
சிறிதுமறக்கலவேண்டுமென்ற தோழிகுசு
சொல்லியது.

இ-ள். இலங்கு இழாய — விளங்காநின்றவிழையினையுடையாய,—இன்று மறப்பின—காதலரை இன்று யானமறப்பேயெனின்,—மேல காரிகை நீதது எனரேள கலங்கழியும் — மேலுங்காரிகையெனநீப்ப எனரேளகள வளை கழலவனவாம். எ-று.

இலங்கிழாயெனப்பது இதற்கு நீ யாதுமப்பரியலையென்னுகுறிப்பிற்று. இன் று யானிறந்துபுகின்றவின்னு. மேலும் மறுபிறப்பினும். எச்சவுமமை விகார ததாற்றொக்கது. நீப்பவென்பது நீததெனத் திரிந்துகின்றது. கழியுமென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளினரொழில் இடத்தினமேனின்றது. இவ்வெலலைககண்ணை நதால் மறுமைக்கண் அவரையெய்தியின்புறலாம், அதனான மறக்கற்பாலேனல லென்னென்பதாம். (உ)

கஉசுங். உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகசு சென்றா
வரனசைஇ யின்னு முளேன. ௩
இதுவுமது.

இ-ள். உரன நசைஇ உள்ளம் துணையாகசு சென்றா — இன்பதுகாதலை நசுசாது வேறலை நசுசி நாந்துணையாதலையிகழ்ந்து தம்மூக்கநதுணையாகப்போ யினா— வரல் நசைஇ இன்னும் உளேன — அவற்றையிகழ்ந்து ராணிவரு தலை நசுசுதலான், யானிவ்வெல்லையினுமுளேனெனினேன. எ-று.

உரனென்பது ஆகுபெயர். அநநசையானுயிரவாழாநின்றேன, அஃதிலையா யின் இறந்துபடுவெனப்பதாம். (ங)

கஉசுச. கூடிய காமம் பிரிந்தார வரவுள்ளிக
கோடுகொ டேறுமென னெஞ்சு. ௪
இதுவுமது.

இ-ள். பிரிந்தார கூடிய காமம் வரவு உள்ளி—நீங்கியகாமத்தராய நமமை பபிரிந்துபோய்வா மேற்கூடியகாமத்துடனே நங்கண்வருதலை நினைந்து, — என்னெஞ்சு கோடுகொடு ஏதும்— என்னெஞ்சு வருத்தமொழிந்து மேனமே றப்பனைத்தொழாநின்றது. எ-று.

வினைவயிற்பிரிவுழிக காமவீன்பரோக்காமையும் அதுமுடிந்தழி அதவே நோக்கலுநதலைமகதரியலபாகலின், கூடியகாமமொடெனறாள். ஒடுவுருபு விகாரத்தாற்றெக்கது. கோடுகொண்டேறலாகிய மரத்ததுதொழில் நெஞ்சினமே லேறற்பபட்டது. கொண்டென்பது குறைநதுநின்றது. அஃதுள்ளிறநிலேனையின் இறநதுபடுவென்பதாம். (சு)

கஉசூடு. கரணகமற கொண்கனைக கண்ணாரக் கண்டபி
நீங்குமென் மென்றோட பசப்ப. டு

தலைமகனவரவுகூறி ஆற்றாயரயப பசக்கற்பாலை
யலலையெனற தோழிகஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள். கண ஆரக கொண்கனைக காணக — என்கண்களாருமவகை என கொண்கனை யான காண்பேனாக, — கண்டபின் என மென்றோடபசப்பு நீங்கும் — அங்ஙனங்கண்டபின், எனமெல்லியதோளினகடபசப்புத தானே நீங்கும். எ-று.

காணகவென்பது ஈண்டு வேண்டுககோடறபொருட்டி. அது வேண்டிமென் பதுபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. கேட்டதுணையானீங்கா தென்பதாம். (டு)

கஉசூசு. வருகமற கொண்க நெருநாட பருகுவன்
பைதனோ யெலலாங் கெட. சு

இதுவுமது.

இ-ள். கொண்கன ஒருநாள் வருக — இதுதுணைநாளும வாராககொண்கன ஒருநாள் என்கண வருவானாக, — பைதல நோயெலலாம கெடப பருகுவன் — வந்தாற பையுனைசெய்கின்ற இந்நோயெலலாங்கெட அவ்வயிழத்ததை வாயில்களைநதானும் பருக்ககடவேன. எ-று.

வருகவென்பதற்கும் மனனென்பதற்கும் மேலுணாததவாறே கொள்க. அக குறிப்பு அவ்வொருநாளைகளுளே இனி வரக்கடவநோய்களுங்கெடுப்பவென பதாம். (சு)

கஉசூள புலப்பேன்கொல புலலுவேன கொல்லோ கலப்பேன்கொல
கண்ணன்ன கேளிர வரின். எ

இதுவுமது.

இ-ள். கண அனன கேளிர வரின் — கணபோறசிறந்த கேளிர வருவராயின், — புலப்பேன்கொல — அவர்வரவு நீட்டித்தமைநோக்கி யான புலக்ககட வேனோ, — புலலுவேன்கொல — அன்றி என்னாற்றமைநோக்கிப் புலலக்கடவேனோ, — கலப்பேன்கொல — அவ்விரண்டும் வேண்டிதலான அவ்விருசெயல்களையும் விரவக்கடவேனோ, யாதுசெய்யக்கடவேன! எ-று.

புலவியும் புலலும் ஓர்பொழுதினகண் விரவாமையிற் கலப்பேன்கொலென்றாள். மூனறையுஞ்செய்தல கருததாகலின், விதுப்பாயிற்று. இனிக் கலப்பேன்கொலென்பதற்கு ஒருபுதுமைசெய்யாது பிரியாதநாட்போலக் கலந்தொழுகவேனோவென்றுரைப்பாருமுளா. (எ)

க௨௬அ. வினைகலந்து வென்றிக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை யயாகம் விருந்து. அ

வேந்தற்குமுறுழிப்பிரிந்த தலைமகன் வினைமுடிவுநீட்டித்
துழித தலைமகளை நினைந்து தன்னுள்ளே
சொல்லியது.

இ-ள். வேந்தன் வினை கலந்து வென்றிக — வேந்தன் வினைசெய்தலைப்பிரி
ந்து வெல்லவாறாக, — மனை கலந்து மாலை விருந்து அயாகம்—யாமும் மனைவி
யைச் செனதுகடி ஆண்டைமாலைப்பொழுதிற்கு விருந்தயர்வேமாக. எ-று.

மனையென்பது ஈண்டாகுபெயர், “மங்கல மென்ப மனைமாட்சி” எனபுழி
ப்போல. வினைசெய்தற்கணவந்த மாலைப்பொழுதிற்கு ஏதாகோடல அலங்கரி
ததன் முதலியவினமையின், மனைகலந்துமாலைக்கு விருந்தயாகமென்றான். நான
கனுருபு விகாரத்தாற்றெக்கது. இது வினைமுடியாமுன்கூறலான விதுப்பாயி
ற்று. பிறொல்லாம இதனைத் தலைமகள்கூற்றாக்கியுரைத்தாரா. தலைமகனைக் கூ
றுது வேந்தன்வெல்கவெனும், மனைகலந்தென்றும், மாலைப்பொழுதின்கண்
விருந்தயாகமெனும் வந்த அவவுரைதானே அது கூடாமைக்குக் கரியா
யிற்று. (அ)

க௨௬க. ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட சென்றா
வருநாளவைத் தேங்கு பவாகு. கூ
இதுவுமது.

இ-ள். சேண சென்றா வருநாள வைத்து ஏங்குபவர்க்கு—சேணிடைச்செ
ன்ற தங்காதலா மீண்பிரககுறித்த நாளையுட்கொண்டு அதுவருந்துணையும்
உயிராதாங்கி வருந்துமகளிர்க்கு—ஒருநாள எழுநாளபோல செல்லும் — ஒரு
நாள பலநாளபோல நெடிதாகக் காட்டும். எ-று.

ஏழென்பது அதற்குமேலாய மிகப்பணமைகுறித்ததுநின்றது, “ஒருவாகுறை
யெழுவருதிது” என்றபோல. தலைமகளவருத்தம் பிறாமேலிட்டுக் கூறிய
வாறு. இதனால் இதுவுந்தலைமகள்கூற்றாகாமையறிக. இருநாளென்று பாட
மோதுவாருமுளா. (க)

க௨௭௦. பெறினென்மை பெற்றககா லென்னு முறினென்னு
முள்ள முடைந்துககக கால. க௦
இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளம் உடைந்து உக்கககால—காதலி நம்பிரிவினையாற்றது உள்
ளமுடைந்திருந்துபட்டவழி, — பெறின என — நம்மைப் பெறக்கடவளாளு
லென, — பெற்றககால என—அதுவன்றியே பெற்றாலென, — உறின என—
அதுவன்றியே மெய்யுறக்கலந்தாற்றானென, இவையொன்றானும் பயனிலலை,
எ-று.

இம்முன்றும் உடம்பொடுபுணாததிக் கூறப்பட்டன, அதன்மேலும் முனனை
வழக்குணமையின். அதற்குமுன்னே யானசெல்லவேண்டுமென்பது கருத்தா
கலின், விதுப்பாயிற்று. இது தலைமகள்கூற்றாயவழி இரங்கலாவதல்லது விது
ப்பாகாமையறிக. (க௦)

கஉஅ ம் அதி.— குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன, தலைமகள், தோழியென்றிவா ஒருவாகுறிப்பினை யொருவாக்கறிவுறுத்தல். இது, பிரிந்தபோய் தலைமகனவரதுகூடியவழி நிகழ்வதாகலின், அவாவயினவிதமபலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஎக. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாரின் னுண்க
னுணாகக லுறுவதொன் றுண்டு. க

பிரிந்துகூடிய தலைமகன வேட்கைமிகவிழைபுதுவதுபனனுமபாராட

டத் தலைமகள் இதுவொன்றுடைத்தெனவஞ்சியவழி அதனையவள

குறிப்பானறிந்து அவனவாடஞ்சுசொல்லியது.

இ-ள், கரப்பினும— நீசொல்லாது மறைத்தாயாயினும,—ஒல்லா கையிக
ந்து—அதற்குடம்படாதே நினனைக் கைகடந்து—நின் உண்கண உணாககலு
றுவது ஒன்று உண்டு— நின்னுண்கண்களே எனக்குச் சொல்லலுறுவதொரு
காரியமுண்டாயிராநின்றது, இனியதனை நீயே தெளியச்சொல்லவாயாக, எ-று.

கரத்தல் நாணடைக்குதல். தனகடபிரிதற்குறிப்புளதாகக் கருதி வேறுபட்
டாளது வேறுபாடு குறிப்பானறிந்து அவடக்குத் தனபிரியாமைக்குறிப்பறிவு
றுத்தவாறு. (க)

கஉஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக காமபோதோட பேதைக்குப்
பெண்ணிறைந்த நீமை பெரிது. உ

நாணல் அவள அதுசொல்லாளாயவழி

அவளனோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள், கண் நிறைந்த காரிகைக காமபு ஏா தோடபேதைக்கு — என்னை
ணிறைந்தவழிகளையும் வேயையொத்த தோளினையுமுடைய நின்பேதைக்கு—
பெண் நிறைந்த நீமை பெரிது—பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த மடமை அவ்
வளவனறி மிகுந்தது. எ-று.

இலதாயபிரிவினைத் தன்கனோறி அதற்கஞ்சுதலான, இவவாறுகூறினா. (உ)

கஉஎங். மணியிற நிகழ்தரு நூலபோன் மடநதை
யணியிற் நிகழுவதொன் றுண்டு. ங

இதுவுமது.

இ-ள், மணியில் நிகழ்தரும நூலபோல— கோக்கப்பட்ட பனிகுமணிய
கததுக கிடந்து புறத்துப் புலனாநூலபோல—மடநதை அணியில் நிகழ்வது
ஒன்று உண்டு— இமமடநதையதணியகததுக் கிடந்து புறத்துப் புலனுகின்ற
தொருகுறிப்புண்டு. எ-று.

அணி புணாச்சியானுவழகு. அதனகததுககிடத்தலாவது அதனோடு உட
னிகழ்தற்பாலதனறிவைத்து உடனிகழ்தல். அதனை யானறினிலேன், நீயறி
ந்துகூறலவேண்டுமென்பது கருத்து. (ங)

கஉஎச. முகைமொக்கு னுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்கு னுள்ளதொன் றுண்டு. ச
இதுவுமது.

இ-ள். முகை மொக்குள உள்ளது நாற்றம்போல் — முகையதுமுகிழ்ப்பி ளுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத நாற்றம்போல—பேதைநகை மொக்குள உள்ளது ஒன்று உண்டு—நின்பேதை எனனொடு நகைகருதற்கையதுமுகிழ்ப் பிணுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாதோகுறிப்புண்டு. எ-று.

முகிழ்ப்பு முதிசசியாற்புடைபடுதல். நகை புணாசசியின்பத்தானிகழவது.

௧௨௮௩. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயா
தீர்க்கு மருந்தொன றுடைத்து. ௩.

இதுவுமது.

இ-ள். செறி தொடி செய்து இறந்த கள்ளம்—நெருங்கிய வளைகளையுடையாள என்கணிலலாததொன்றையுட்கொண்டி அதுகாரணமாக் என்னேமறை ததுப்போன குறிப்பு — உறு துயா தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று உடைத்து—எனமிககதுயறாத தீர்க்கும்ருந்தாவதொன்றையுடைத்து. எ-று.

உட்கொண்டது பிரிவு. கள்ளம் ஆகுபெயர். மறைத்தற்குறிப்புத் தானுமு டன்போக்குட்கொண்டது. உறுதுயா நனறுசெய்யத்தீங்குவிளைதலானும் அது தானறீர்திறம்பெறுமையானும் உளதாயது. மருந்து அப்பிரிவினமை தோழி யாற்றெளிவித்தல். நீயதுசெய்தல்வேண்டுமென்பதாம். (௩)

௧௨௮௪. பெரிதாற்றிப் பெடபக கலத்த லரிதாற்றி

யன்பின்மை சூழுவ துடைத்து. ௪

தலைமகன்குறிப்பறிந்த தலைமகள் அதனை அதுதெளிவிக்கச்சென்ற

தோழிக்கறிவுறுத்தது.

இ-ள். பெரிது ஆற்றிப் பெடபக கலத்தல் — காதலர் வந்து தம்பிரிவின றைய துன்பத்தினை மிகவுமாற்றி நாமகிழும்வண்ணங்கலக்கின்ற கலவி—அரிது ஆற்றி அன்பின்மை சூழவது உடைத்து — இருந்தவாற்றான மேலுமத்தன பத்தினை அரிதாகவாற்றியிருந்து அவரன்பின்மையை நினையுந்தனமையுடைத் தது. எ-று.

பிரிதற்குறிப்பினாசெய்கின்றதாகலான, முடிவில் இன்னதாகாநின்றதென்ப தாம். (௪)

௧௨௮௫. தண்ணந் துறைவன றணந்தமை நமமினு

முன்ன முணாந்த வளை. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். தண்ணந் துறைவன தணந்தமை — குளிரந்ததுறையையுடையவன நமமை மெய்யாறகூடியிருந்தே மனத்தாற்பிரிந்தமையை— நமமினும் வளை முன்னம் உணர்ந்த — அவன்குறிப்பானறிதற்குரிய நம்மினும் இவ்வளைகள் முன்னேயறிந்தன. எ-று.

கருத்துநிகழ்ந்ததாகலற்றணந்தமையென்றும், யானறெளியவுணாதற்குமு னனே தோள்கணுமலிந்தனவென்பாள் அதனை வளைமேலேற்றி அதுதண்ணை யுணர்வுடைத்தாக்கியுறகூறினாள். (௫)

௧௨௮௬. நெருந்றுச சென்றொஹ் காதலர் யாழு

மெழுநாளே மேனி பசந்து. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். எங்காதலா செனரா நெருநறு — எங்காதலா பிரிந்துபோயினார் நெருநறே, — யாமும் மேனி பசந்து எழுநாளேம்—அப்பிரிவிற்கு யாமும் மேனிபசந்து எழுநாளுடையமாயினேம். எ-று.

நெருநறுசெய்த தலையனியாற பிரிவு துணியப்பட்டதென்பாள் நெருநறுச்செனரொன்றும், அதனையையறுசெசெல்கின்றது எழுநாளுண்டாகலின் அன்றே மேனிபசந்தென்பாள் மேனிபசந்தெழுநாளேமென்றுங் கூறினாள். இவ்வாறற்ற தலைமகனதுபிரிந்தறகுறிப்பினையுணராததிரின்றது. (அ)

கஉஎசு. தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடிநோக்கி யஃதாண் டவளசெய தது. சு

தலைமகளகுறிப்பறிந்த தோழி அதனைத் தலைமகற்கறிவித்தது.

இ-ள். யானதுதெளிவித்தவழித் தெனியாது, — தொடி நோக்கி—அவா பிரிய யானீண்டிருப்பின இவை நிலலாவெனத் தனறொழியை நோக்கி, — மென்றோளும் நோக்கி — அதற்கேதுவாக இவை மெலியுமெனத் தனமென்றோள் களையுநோக்கி, — அடி நோக்கி— பின்னிவவிரண்டும் நிகழாமல் நீராடநது காத்தலவேண்டுமெனத் தன்னொழியையுநோக்கி, — ஆண்டு அவள செய்தது அஃது — அவநனம் அவளசெய்த குறிப்பு உடன்போககாயிருந்தது. எ-று.

செய்தகுறிப்புச் செய்தற்கேதுவாய் குறிப்பு. அஃதென்றாள், செறிதொடி செய்கிறத்களளமென்றாகலின். பிரிந்தகுறிப்புண்டாயின அஃதழுங்குதல் பயன். (க)

கஉஅ0. பெண்ணினாற பெண்மை புடைத்தென்ப கண்ணினாற காமநோய சொல்லி பிரவு. க0

தலைமகன் பிரியாமைக்குறிப்பினைத் தோழிக்கறிவுறுத்தது.

இ-ள். காமநோய கண்ணினாற சொல்லி இரவு — மகளிர் தங்காமநோயினைத் தோழியாகும் வாயாற்சொல்லாது கண்ணினாற்சொல்லி அதுதூக்க வேண்டுமென்று அவனாயிரவாது உடன்போதல்குறித்ததுத் தமமடியினையிரத் தல—பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்து எனப்—தமக்கியலபாகிய பெண்மைமேலும் ஓர்பெண்மையுடைத்தென்று சொல்லுவார் அறிந்தோர். எ-று.

தலைமகனதுடன்போதறுணிப்பு தோழியாற்றென்றதானாகலின், தன்பிரிவின் மைக்குறிப்பினையறிவுறுப்பான், அவளபெண்மையினைப் பிறாமேலிட்டு வியரதுகூறியவாறு. (க0)

கஉசு ம அதி.— புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது தலைமகனுந் தலைமகளும் புணாச்சிக்கண்ணே விவாதல. மேற் புணாச்சிமிகுதிப்பறித் தலைமகன்பிரிந்தறகுறிப்பறிவுறுத்ததலைமகள் அவனமாட்டே நிகழாது வேட்கைமிகவிற்றபின்னூதன்கண்ணே நிகழ்தலான, இது குறிப்பறிவுறுத்தலினினை வைக்கப்பட்டது.

கஉஅக. உள்ளக களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங் களளுக்கில காமத்திற குணம். க

பிரித்தற்குறிப்பினனாகியானோடு நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதென நகையாடிய தோழிகுதத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். உள்ளக் களித்தலும்—நினைந்ததுணையானே களிப்பெய்தலும்—காண மகிழ்தலும்—கண்டதுணையானே மகிழ்வெய்தலும்—கள்ளருக்கு இல கா மத்திற்கு உண்டு—கள்ளருண்டார்க்கிலலை, காமமுடையார்க்குண்டு. எ-று.

களித்தல் உணாவழியாதது. மகிழ்தல் அஃதழிந்தது. இவ்விரண்டும் உண்டு ழியலத்தினமையிற கள்ளருக்கிலலென்றாள். உண்டென்பது இறுதிவிளக்ககு. அப பெற்றித்தாய காமமுடைய யான புலத்தல யாண்டையதென்பதாம். (க)

கஉஅஉ. தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங் காம நிறைய வரின். உ

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் பனைத்துணையும் நிறைய வரின்—மகளிராக்குக காமம் பனைய ளவினும் மிகவுண்டாமாயின்,—தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும்—அவ ரால், தங்காதலரோடு தினையளவுமுடிதலசெய்யாமை, வேண்டப்படும். எ-று.

பனைத்துணையுமென்புறி ஐந்தனுருபு விகாரத்தாற்றெடுக்கது. ஊடின வருத்த மிகுமென்ப பிறாகருறுதிகூறுவாளபோன்றது, தனவிதுபபுக கூறியவாறு. (உ)

கஉஅங. பேணுது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக

காணு தமையல கண்.

ங

இதுவுமது.

இ-ள். பேணுது பெட்பவே செய்யினும்—நமமையவமதித்தது தான வேண் டியனவே செய்யுமாயினும்,—கொண்கனைக் கண் காணுது அமையல—கொ ண்கனை என்கண்கள் காணுதமைகின்றனவிலலை. எ-று.

தனவிதுபபுக கண்கணமேலேற்றப்பட்டது. அததனமையானொடு புலக்கு மாறெனையென்பதாம். (ங)

கஉஅச. ஊடறகட சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து

கூடறகட சென்றதென் னெஞ்சு.

ச

இதுவுமது.

இ-ள். தோழி—தோழி,—ஊடறகண் சென்றேன்—காதலரைக் காணமுன் அவாசெய்த தவறறைத் தன்னொடுநினைந்து யானவரோடுதற்கண்ணே சென் றேன்,—என்னெஞ்சு அது மறந்து கூடறகண் சென்றது—கண்டபின் என் னெஞ்சு அதனை மறந்து கூடிதற்கண்ணே சென்றது. எ-று.

சேறனிகழ்தலநினைத்தநெஞ்சிற்குமொத்தலின், அது மறந்தென்றாள். அச்செ லவாற பயனென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவ்வெல்லையிலே நெஞ்சு அறைபோகலான, அது முடிந்ததெல்லையென்பதாம்.

கஉஅரு. எழுதுங்காற கோலகாணு கண்ணேபோற கொண்கன்

பழிகரணேன் கண்ட விடத்து.

ரு

இதுவுமது.

இ-ள். எழுதுங்கால கோல காணு கண்ணேபோல—முன்னெல்லாங்கண் டிருந்தும் எழுதுங்காலத்து அஞ்சனக்கோலினியலபுகாணமாட்டாத கண்ணே போல,—கொண்கன்பழி கண்டவிடத்துக் காணேன்—கொண்கனது தவறு காணுதவிடத்தெல்லாங்கண்டிருந்து அவனைக்கண்டவிடத்துக் காணமாட்டே ன். எ-று.

கோல ஆகுபெயா. இயலபு கருமை. என்னியல்பிதுவாகலின மேலும் அது முடியாதெனபதாம். (டு)

கடஅசு. காணுங்காற கானேன நவறய காணுக்காற்
கானேன் நவறல லவை. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. காணுங்கால தவறய கானேன—கொண்களை யான காணும்பொழுது அவனறவறயவறறைக காண்கினறிலேன,—காணுக்கால தவறல்லவை கானேன — காணுதபொழுது அவையேயல்லது பிறவறறைக காண்கினறிலேன. எ-று.

செயப்படுபொருள அகிகாரதசான வந்தது. முனபு நானின்னெடு சொல்லிய தவறுகள் இதுபொழுது காணுமையிற புலந்திலேனெனபதாம். (சு)

கடஅஎ. உயதத லறிரது புனலபாய பவரோபோற
பொயதத லறிரதென புலந்தது. எ

இதுவுமது.

இ-ள. உயததல அறிரது புனல பாயபவரோபோல—தமமையீததுக்கொணற்போதலறிரதுவைதது ஒழுக்குகின்ற புனலுட்பாயவாசெயலபோல,—பொயததல அறிரது புலந்தது என—புலவி முடிவுபோகாமையிறிதவைத்துக் கொண்களேடு புலந்தபெறுவதென! எ-று.

பாயபவரென்பது ஆகுபெயா. பொயததல புறாபிதல. புலந்தாலும் பயனி லையெனபதாம். பொயததலறிரதேனென்பது பாடமாயின, உயததலறிய ஓநீருட்பாயவாபோல முடிவறியப பண்டொருகாறபுலந்த முடியாமையறிரதேன இனி அதுசெயற்பாறறனறெனவுகாக்க. (எ)

கடஅஅ. இளித்தகக வினாடு செயினுங் களித்தாக்கக்
களளறறே களவறின மாபு. அ

தலைமகன்புணாசசிவிதுபபறிரத தோழி

தலைமகற்குச சொல்லியது.

இ-ள. களவ—வருசகா, — களித்தாக்கு இளித்தகக இனாடு செயினும் களளறறே—தனையுணடுகளித்தாக்கு இளிவரத்தகக இனாடுதவறறைச செயியினும், அவரால மேனமேல விருமப்பபிவதாய களளுப்போலும்—கின மாபு—எங்கட்கு கினமாபு. எ-று.

அவவினாடுதன நாணினமை, நிறையினமை, ஒழுக்கமினமை, உணர்வினமையெனறவைமுதலாயின. எங்கட்கு நாணினமை முதலியவறறைச செய்யு மாயினும் எங்களால் மேனமேல விருமப்பபடாநின்றதெனபதாம். களவவெனறதும் அதுநோக்கி. (அ)

கடஅசு. மலரினு மெலவிது காமஞ் சிலரதன
செவ்வி தலைப்படு வார. கூ

உணாபபுவியினவாராலுடற்கடடலைமகன
சொல்லியது.

இ-ள். காமம் மலரினும் மெலலிது — காமவினபம் மலரினுமெலலிதாயிருக
கும்— அதனசெவவி தலைப்படுவாரா சிலா—அங்ஙனம் மெலலிதாதலையறிந்து
அதனசெவவியைப் பெறுவார் உலகத்துச் சிலா. எ-று.

தொட்டதுணையானே மணசெவவியழிவதாய் மலர் எல்லாவற்றினும் மெ
ல்லிதென்பது விளக்கலின், உமமை சிறப்பின்கண் வந்தது. குறிப்பும், வேட
கையும், அகர்ச்சியும், இனபமும், ஒருகாலத்தின்கண்ணேயொத்ததுகாதற்கு
ரியாரிருவா அதற்கேற்ற இடனுங் காலமும் உபகரணங்களும் பெற்றுக் கூடிது
கரவேணிதலின் அதனசெவவிதலைப்படுவாராசிலரொன்றும், அவற்றுள் யாதா
னுமொன்றற்ற சிறிது வேறுபடினும் வாழிதலின் மலரினுமெலலிதென்றுங்கூ
றினான். குறிப்பொவ்வாமையின் யானதுபெறுகின்றிலேனென்பதாம். தலைமக
ளுடனீர்வது பயன.

(௧)

௧௨௯0. கண்ணிற நுனித்தே கலங்கினாள் புலலுத
லெனினினுந் தானவிதுப புறறு. ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணின் நுனித்தே — காதலி முன்னொருநானது புலலவிதுபபி
சென்ற எனனொடு தன்கண்மாதிரித்தானாடி, — புலலுதல எனினினும்
ந விதுபபுறறுக் கலங்கினாள் — புலலுதலை எனினினுந் தானவிதுமபலால
தனனையும் அப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டாள, அதனால் யானித்தனமை
னாகவும் விதுப்பினறியூழிநிறகின்றவிவள் அவளல்லள். எ-று.
ணமாதிரித்தானாடல் சொன்னிகழ்ச்சியினறி அது சிவந்ததுணையேயாதல்.
ளாயின் இங்ஙனமுடற்கண்டொன்பது பயன.

(௧0)

௧௩0^{ம்} அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது காரணமுண்டாயவழியும் புலகக்கருதாது புணர்ச்சிவிதம்
ன்ற நெஞ்சுடனே தலைமகள் புலத்தலும், தலைமகன் புலத்தலுமாம். அதிகா
றைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧௨௯௧. அவாநெஞ் சவாக்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே
நீயெமக காகா தது. ௧

தலைமகன்கட்டவறுண்டாயவழியும் புலவிகருதாத்

நெஞ்சிறகுத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே, — அவா நெஞ்சு அவாக்கு ஆதல் கண்டும—
ருடையநெஞ்சு நமமை நினையாது அவாக்காயநிறறல்கண்டுவைத்தும்,—
மக்கு ஆகாது என— நீயெமக்காய நிலலாது அவனா நினைத்தற்கார
ர யாது! எ-று.

அவாக்காதல் அவாக்கருதியதற்குடம்படுதல். எமக்காகாததென்றது புலவிக
மபடாமையை. ஒருகருமத்தைத் தாமாகவறிந்து செய்யமாட்டாதார செ
னாககண்டாயினுஞ்செய்வா, நீயதுவுஞ்செய்கின்றிலையென்பதாம். (௧)

௧௨௯௨. உருஅ தவாககண்ட கண்ணு மவரைச
செருரொனச சேறியென் னெஞ்சு. ௨

இதுவுமது.

இ-ள. என்னெஞ்சு—என்னெஞ்சே,— உறுதவாக் கண்டகண்ணும்—மேலு ம நமமாட்டன்புடையராகாதவரை உள்ளவாற்றிந்தவிடத்தும்,— செறானை அவரைச் சேறி— நாஞ்சென்றால் வெகுளாரொன்பதுபற்றி நீயவாமாட்சிச் செ லலாநின்றாய், இப்பெற்றியதுமேலுமோரறியாமையுண்டோ! எ-று.

அவரையென்பது வேற்றுமைமயக்கம். பழங்கண்ணோட்டம்பற்றி வெகு ளாரொன்பது கந்தாகச் சென்றாய், நீகருதியது முடியுமோவென்பதாம். (உ)

கஉக௩. கெட்டார்க்கு நடடாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவாபின செல்ல. ௩

இதுவுமது.

இ-ள. நெஞ்சே— நெஞ்சே,— நீ பெட்டாங்கு அவாபின செல்ல— என மாட்டிலல்லாது நீவிரும்பியவாறே அவாமாட்சிச் செல்லுதற்குக் காரணம்— கெட்டார்க்கு நடடா இல்லென்பதோ— கெட்டார்க்கு நடடா உலகத்தில் லெயென்னுகின்றேவோ, நின்னியலபோ, கூறுவாயாக. எ-று.

எண்ணிவிட்டி அவாமாட்சிச்சேறல் நீபண்பேயின்றென்பாள் பெட்டாங் கென்றும், தானிதுபொழுது மானமில்லாகலிற கெட்டார்க்கென்றுங்கூறினாள். பின்னென்பது ஈண்டிப்பொருட்டி. செல்லென்பது ஆகுபெயர். ஒலகிடத்து லப்பிலாவுணர்விலலா தொடர்பாயிற்று நின்றொடாபென்பதாம். (௩)

கஉக௪. இனியனன நின்னெடு சூழவாயா நெஞ்சே
துனிசெயது துவவாயகாண மறது. ௪

இதுவுமது.

இ-ள. நெஞ்சே— நெஞ்சே,— துனி செயது மறது துவவாய — நீய வரைக்கண்டபொழுதே இன்பதுகரக கருதுவதல்லது அவாதவறுதோககி மு ன்புலவியையுண்டாககி அதனையளவறிந்து பின்னுசுரகருதாய்,— இனி அன்ன நின்னெடு சூழவா யா—ஆகலான, இனியப்பெற்றிப்பட்டவற்றை நின்னோ டெண்ணுவா யா! யானதுசெய்யென. எ-று.

அப்பெற்றிப்பட்டன புலக்குந்திறங்கள். காணென்பது உராயசை. மறது வினைமாற்றினகண வந்தது. முன்னெல்லாம் புலப்பதாகவெண்ணியிருந்து பின் புணர்ச்சிவிதம்பலின, இவ்வாறு கூறினாள். (௪)

கஉக௫. பெறாஅமை யஞ்சும பெற்றிபிரி வஞ்சு
மறாஅ விடும்பைத்தென நெஞ்சு. ௫
வாயிலாகச் சென்ற தோழி கேட்பத தலைமகள்
சொல்லியது.

இ-ள. பெறாமை அஞ்சும— காதலரைப் பெறாதானது அப்பெறாமைக்க ஞ்சாரின்றது,— பெற்றி பிரிவு அஞ்சும—பெற்றக்கால வரககடவிரிவினை யுட்கொண்டி அதற்கஞ்சாரின்றது,— என்னெஞ்சு அரு இடம்பைத்த—ஆக லான, என்னெஞ்சுமஞ்சுநானும் நீங்காதவிடம்பையுடைத்தாயிற்று. எ-று.

காதலரைப் பெற்றுவைத்துக் கலவியிழத்தல் உறுதியனறென்னுங்கருத்தான வாயினோகின்றாளாகலிற பெறாமையஞ்சுமென்றும், கலவியாராமையின இன னுமிவாபிரிவராயின யாது செய்துமென்பது நிகழ்தலிற பெற்றிபிரிவஞ்சுமெ

னறும், இவ்விரண்டுமல்லது பிரிதிண்மையின எஞ்ஞானமறாவிடும்பைத்தென்றுமகுகிறோள். (நு)

கஉகூசு. தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத் தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு. சு

இதுவுமது.

இ-ள. எனனெஞ்சு இருந்தது— எனனெஞ்சு ரண்டிருந்தது, — தனியே இருந்து நினைத்தக்கால — காதுலாப பிரிந்திருந்து அவாகொடுமைகளை யா னறன்னொடுநினைத்தக்கால, — எனனைத் தினிய — அவவளவறிந்து எனனைத் தின்பதுபோன்று துன்பஞ்செய்ததகே. எ-று.

எனமாட்டிருந்தது அன்று அவாகொடுமைகளையுட்கொண்டு எனக்காறறு மைச்செய்ததகே, இன்று அவைவோக்கி அவொடு புலத்தற்கனறென்பதாம். (சு)

கஉகூள. நாணு மறந்தே னவர்மறக கல்லாவென மாணு மடநெஞ்சிற பட்டு. எ

இதுவுமது.

இ-ள. அவர் மறக்கல்லா என மாணு மடநெஞ்சிற பட்டு — தன்னைமறந்த காதலாத தானமறக்கமாட்டாத எனமாட்சிமையிலலாத மடநெஞ்சுடனே கூடி, — நாணு மறந்தேன — எனனுயிரினுஞ்சிறந்த நாண்டனையும் மறந் துவிட்டேன. எ-று.

மாணுமை ஒருநிலையினிலலாமை. மடமை கண்டவழி நினைந்து காணவழி மறக்குந்தவறறைக காணவழிநினைந்து கண்டவழிமறத்தல். நாண் எஞ்ஞான னங்கூடியொழுதினும் அஞ்ஞான னு கண்டராபோன்றொடுமிங்குதல். கண்டபொ முதே புணாச்சிவிதமபலின், அதனைமறந்தேனென்றோள். (எ)

கஉகூஅ. எள்ளி னிளிவாமென றெண்ணி யவாதிற் முளளு முயிரக்காத நெஞ்சு. அ

இதுவுமது.

இ-ள. உயிரக காதல் றெஞ்சு—உயிரமேற்காதலையுடைய எனனெஞ்சு, — எள்ளின் இளிவு ஆம் என்று எண்ணி— நமமையெள்ளிச்சென்றொன்று நா முமெனஞ்ஞெவமாயிற பின்னமகுகிளிவாமென்று கருதி, — அவா திறம் உள்ளும் — அவாதிற்றத்தினையே நினையாநின்றது. எ-று.

எளஞதல் வாயினமறுத்தல். இளிவு வழிபடாமையானும், பிரிவாறறுமையா னும், நாணு மறையுமுதலியவிழத்தலானும் உளதாவது. திறம் வாயினோதலும் வருதலும் கூடலுமுதலாயின. இளிவிறகஞ்சுதலானும் இறந்துபடமாட்டாமை யானுங் கூடக்கருதாநின்றதென்பதாம். (அ)

கஉகூகூ. துன்பத்திற் யியாரோ துணையாவார் தாமுடைய நெஞ்சந் துணையல வழி. கூ

உணாப்புயலினவாராஜுடற்கட்டலைமகன சொல்லியது.

இ-ள. துன்பத்திற்கு — ஒருவாக்குத துன்பமவந்துழி, அதற்குக்குதற்கு, — தாம் உடைய நெஞ்சம் துணையலவழி — தாமுரித்தாகப்பெற்ற தம்முடைய

நெஞ்சந் துணையாகாவழி,—துணையாவா யாரோ—வேறுதுணையாவா ஒருவ ருமில்லை. எ-று.

ஈண்டுத் துன்பமாவது ஊடலுணாபபுவமின வாராமை. அதற்கு நெஞ்சந் துணையாகாமையாவது அவ்நையனபிலனென்றெழியாது கூடற்கண்ணே வித மபல. ஒருதுணையுமினமையின, இஃதுநறுவித்தலேயுள்ளதெனபதாம். (க)

கட00. தருசந் தமரலல ரோதிலார் தாமுடைய

நெஞ்சந் தமரல வழி.

க0

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் உடைய நெஞ்சம தமா அலவழி—தாமுரித்தாகவுடையநெஞ்சம ஒருவாக்குத் தமரல்லாவழி,—ஏதிலா தமா அல்லா தருசம—அயலா தமா லலராதல சொல்லவேண்டுமோ! எ-று.

பிறனொருத்தியைக காதலியென்று கருதி என்னெஞ்சே என்னை வருத்தா நின்றபின் அப்பிற னுலக்கின்றதென்தென்பதாம். (க0)

கடக ம் அதி.—புலவி.

அஃதாவது இருவாநெஞ்சம புணாச்சிவி தம்பாது புலக்ககருதியவழி ஒருவரோடொருவா புலததல. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கட0க. புலலா திராஅப புலததை யவருறு

மலலனோய காண்கரு சிறிது. க

வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகள் வாயினோதறப்பொருட்டு

அவளொடு நகையாடிச் சொல்லியது.

இ-ள். அவா உறும் அல்லல நோய சிறிது காண்கம—அங்ஙனம்புலநதாற காதலையொதுமலலனோயினே யாருசிறிதுகாண்ககடவேம,—புலலாது இராப புலததை—நீயவவாவிரைநதுசென்று புல்லாதே இத்தொழிலேமேலிடிககொ ண்டிருந்து புலப்பாயாக. எ-று.

அலலனோய் துன்பத்தைச்செய்யுங்காமநோய. சிறிதென்றாள், புலவியைநீ ளவிடலாகாதென்பதுபற்றி. புலததையென்புழி ஐகாரம் “கடமபூண்டொரு கானீவநதை” என்புழிப்போல முன்னிலைவினைவிசுதி. புலத்தியென்பதுஉம பா டம். புலவிகருநிப்புககண்டு அவளவழியளாய் நின்று நாமுற்றவருத்தம் அவ ருஞ்சிறிதுற்றநிதலவேண்டுமென நகையாடி நோவித்தவாறு. (க)

கட0உ. உப்பமைந் தற்றூற் புலவி யதுசிறிது

மிககற்ற னீள விடல்.

உ

புலவியொழிந்த வாயினேருமவகை

அவளசொல்லியது.

* இ-ள். புலவி உப்பு அமைநதற்று—புலவி கலவி இன்பஞ்செயற்கு வேண் டிமளவிறுதல உப்புத் துயப்பனவற்றை இன்சுவையாக்கற்கு வேண்டிமள வி றுறுதலபோலும்,—சிறிது நீள விடல அது மிககற்று—இனி அதனையவ்வளவி ன்சிறிதுமிகவிடுதல அவ்வுப்பு அளவினமிக்காறபோலும். எ-று.

நீளவிடல அளவறிநதுணராது கலவிமேலெழுந்தகுறிப்பமுங்குமளவுஞ் செய்தல. சிறிதுநீளவிடலாகாதெனறாள், நோவிக்கினறாள் கலின். உப்புமிக்க வழித துயப்பது சுவைபினறாறபோலப் புலவியக்கவழிக் கலவி இனபமன் றுமெனறமையின், இது பண்புவமை. (உ)

கட0கூ. அலநதானா யல்லதேய் செயதற்றாற மமைப்

புலநதானாப் புல்லா விடல.

கூ

பரததையரிடததுநின்றம வந்த தலைமகனெடு

தலைமகள் புலநது சொல்லியது.

இ-ள். தமமைப் புலநதானாப் புல்லா விடல— தமமைப்பெறாது புலநத மகளினைப் புலவிநீக்கிக் கலவாது ஆடவாசேறல் — அலநதானா அல்லல நோய் செய்தற்று—பண்டே துன்பமுற்றழிந்தானா அதனமேலும் மிக்கதுன்பத்தினைச் செய்தாற்போலும். எ-று.

பிறாபாறசேறலின் துமமைப்பெறாது புலநதுடிபிருக்கின்ற பரததையனைப் போயப் புலவிநீக்கிப் புல்லீராயின், அவராற்றொன்பதாம். (கூ)

கட0சு. ஊடி யவரை புணராமை வாடிய

வளளி முதலரிந தற்று.

சு

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடியவரை உணராமை — துமமோடிய பரததையனை ஊடலு ணாததிக் கூடாதொழிதல்—வாடிய வளளி முதல அரிந்தற்று—பண்டே நீர்பெறாது வாடிய கொடியை அடியிலேயறுத்தாற்போலும். எ-று.

நீர்பரததையரிடத்திராயவழி எம்புதலவரைக்கண்டாற்றியிருக்கற்பாலமாய யாம் துமமோடித்தற்குரியமல்லம், அனமையின் எம்மையுணராததலவேண்டா, உரியராயுடிய பரததையனையே உணராததலவேண்டிவது, அதனால் ஆணரிசு செனமினென்பதாம். (சு)

கட0ரு. நலத்தகை நல்லவர்க் கேளா புலத்தகை

பூவன்ன கண்ணா ரகத்து.

ரு

தலைமகளைப் புலவிநீக்கிக் கூடிய தலைமகள்

நனனுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். நலத்தகை நல்லவாக்கு ஏர் — நற்குணங்களாற்றகுதியுடையராய் தலைவாக்கும் அழகாவது — பூ அன்ன கண்ணா அகத்துப் புலத்தகை— தம்பூவன்னகண்ணாரெஞ்சினகண் நிகழும் புலவியிக்குதியன்றே. எ-று.

சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றெக்கது. தவறிலலாக்கும் புலவி இனிதென பான், நலத்தகைநல்லவாக்குமெனறான். அழகு இனப்பபயனைத்தலைப்படுத்தல். தானுகாந்தவின்பத்திற்கேதுவாகிய புலவியை வியநதுகூறியவாறு. (ரு)

கட0கூ. துனியும் புலவியு மிலலாயிற காமம்

கனியுங் கருக்காயு மற்று.

கூ

இதுவுமது.

இ-ள். துனியும் புலவியும் இல்லாயின்—முகூரநதகலாமாகியதுனியும் இளை யகலாமாகியபுலவியும் இல்லையாயின்,—காமம் கனியும் கருக்காயும் அறது— காமம் செவ்விமுகூரநதபழமும் இளைங்காயும்போலும். எ-று.

மிகமுதிர்ந்திறுமெலலைத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவுமினிமைசெய்தலிற்
றுனியில்லையாயிற்கனியறநென்றும், கட்டினைமைத்தாய காய நுகருஞ்செவ்வித்
தனருகலிற புலவியில்லையாபிற கருக்காயறநென்றங்குறினா. இவ்விரண்
பிடும வேண்டிமென்று வியநதுகூறியவாறு. (க)

கட.0௭. ஊடலி னுண்டாங்கோரோ துன்பம் புணாவது

நீடுவ தன்றுகொ லென்று.

எ

இதுவுமது.

இ-ள், புணாவது நீடுவது (கொல) அன்றுகொல என்று— இனிப்புணர்ச்சி
நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்றுகருதலான்,— ஊடலின் ஓதுனபம் உண்டு
—இன்பத்திற்குநிறியமையாத ஊடலின் கண்ணையும் ஒருதுன்பநிகழும், எ-று.
எனநென்னுமெச்சத்திற்குக் கருதலானென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சிறப்
புமமை விகாரத்தாற்றுககது. கொல்லென்பதனை நீடுவதென்பதனுடனுங்கு
டடுக. ஆறுகென்பது அசைநிலை. ஊடல கூடற்கணவிரைவித்தலகூறியவாறு.

கட.0௮. நோத லெவன்மற்று நொநநாரொன் றுத்தியுங்

காதல ரிலலா வழி.

அ

உணாபபுவயினவாராபூடறகடடலைமகன தலைமகளோடு

புலநது சொல்லிடது.

இ-ள், நொநநாரொன்று அஃது அறியும் காதலா இலலாவழி—இவர் நம்பொ
ருட்டாக நொநநாரொன்று அநநோவினையறியுமன்புடையாரைப் பெறுவழி—
நோதல மற்று எவன்—ஒருவா நோகின்றதொறபயினென்! எ-று.

அறிதலாண்டேலையினிதுணாதல, மற்று வினைமாற்றினகண் வந்தது. இவள்
நங்காதலியலலன், அனமையின் இநநோவறியாள, அறியாமையின் நாம் புலக்
கின்றதொற பயனிலையெனத் தனொற்றமையுணாததியவாறு. (அ)

கட.0௯. நீரு நிழல தினிதே புலவியும்

வீழுநா கண்ணே யினிது. கூ

இதுவுமது.

இ-ள், நீரும் நிழலதே இனிது—உயிரககின்றியமையாத நீரும் நிழலினகண்
னதே இனிதாவது, ஏனெவையிலினகண்ணது ஆகாது,— புலவியும் வீழுநாகண்
ணே இனிது—அதுபோலக் கலவிககின்றியமையாத புலவியும் அன்புடையார்
கண்ணே இனிதாவது, ஏனையனபிலாகண் ஆகாது. எ-று.

நிழற்கணிநுந நீ குளிராசசியிககுத தாகநதணித்தலின் இனிதாயிற்று. வீழு
நா ஆற்றமைக்கு நோதலுங் கூடுதற்கண் வேடகையுமுடையராவா. இவள்
நமமாடடு அவவிரண்டுமினமையின் இப்புலவிதானுமினனாதாகாநின்றதென்ப
தாம். (க)

கட.௧0. ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்

கூடுவே மென்ப தவா.

க0

இதுவுமது.

இ-ள், ஊடல உணங்க— தானூடற்கண்ணே மெலியாநிற்கவும்,— விடுவா
ரோடு கூடுவேம் எனபது என்னெஞ்சம் அவா—விட்டிருக்கவல்லாரோடு கூட
ககடவேமென்று என்னெஞ்சம் முயற்றகேது தன்னவாவே, பிறிதில்லை, எ-று.

சஅ

அனபுமருனியிலலாதாரை உடையவொன்றும் அவரோடியாகுகுவமென்று
ங்கருதி அதற்கு முயற்சல் அவாவற்றாசெயலாகலின, கூடுவேமென்பதவாவெ
னரூன். காரியங்காரணமாகவுபசரிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டம் முடியாதென்ப
தாம். (௧௦)

௧௩௨ ம் அதி. — புலவிநுணுக்கம்.

அது புலவியது நுணுககமென விரியும். அஃதாவது தலைமகனுநதலைமக
னும் ஓரமளிககட்கூடியிருநதுழி அவனமாட்டுப் புலத்தற்காரணமில்லையாகவுங்
காதல கைம்மிகுதலான நுண்ணியதோரகாரணமுளதாகவுட்கொண்டு அதனை
யவனமேலேற்றி அவள புலத்தல. காரணத்தினுணுககம் காரியத்தினமேனின
றது. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧௩௩௧. பெண்ணியலா ரொல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணோன் பரத்தின மாபு. க

உலாப்போயவந்த தலைமகன பள்ளியிடத்தானாகத்
தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். பரத்த—பரத்தமையுடையாய், — பெண்ணியலா எல்லாரும கண்
ணிற் பொதுவுண்பா — நின்னைப் பெண்ணியலினையுடையா யாவருநதங்க
ண்ணுற் பொதுவாகவுண்பா, — நின் மாபு நண்ணேன்—அதனால் அவாமிசரி
லாய நின்மாரினைப் பொருநதேன். எ-று.

கற்பநாண்முதலியநற்குணங்களினமையிற் பரத்தையாக்குள்ளது பெண்ணி
யற்கைமாதிரமேயென நுணுகருந்தாற பெண்ணியலாரொன்றா, பொதுவாக
வுணடல் தருசேரிசெல்லவின் முறையானன்றி ஒருகாலத்தொருங்குநோகரு
தல் அதுவுமொருதமம். தானோக்கியினபுறமவாறே அவருநோக்கியினபுறவ
ொனவாசங்கிதது அவாபாறபொருமையெயதுதலின, நுணுககமாயிறது. (௧)

௧௩௩௨. ஊடி யிருந்தேமாத துமமினா யாநதம்மை
நீடுவாழ கெனபாக கழிந்து. உ

தலைமகன்க்கததுச சென்ற தோழிகருத் தலைமகள்

பள்ளியிடத்து நிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள். ஊடி இருந்தேமாத துமமினா—யாநதம்மோடியுளையாடாதிருந்தே
மாகக் காதலா துமமினா, — யாம் தமமை நீடு வாழ்கெனபாககு அநிநது—
அதுநீங்கித் தமமை நீடுவாழ்கெனலுளையாடுவேமாகக் கருதி. எ-று.

தும்மியககால வாழ்த்துதல் மரபாகலான, உளையாடல்வேண்டிற்றென்ப
தாம். இயல்பானிகழ்ந்த தும்மலைசு குறிப்பானிகழ்ந்ததாகக் கோடலின, நுணு
க்கமாயிறது. (௨)

௧௩௩௩. கோட்டுபெழுச் சூடினுங் காபு மொருத்தியைக்

காட்டிய சூடனீ ரென்று. ௩

தலைமகள்புலவிககுறிப்பினைக் கண்டு நீவிராகடியொழுக்காநிற்க
வும் இது நிகழ்தற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழி
சுருத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். கோட்டுப்பூச சூடினும் — யான கோடுதலைச்செய்யுமாலைபைச்சூடினேனியினும், — ஒருத்தியைக் காட்டிய சூடினீர் என்று கார்பும் — நம்மரங்காதலிக்கப்பட்டாரொருத்திக்கு இப்பூவணிகாட்டலவேண்டிச் சூடினீர் என்று வெகுளாநிற்கும், இதனமைபாடகு ஒருகாரணம் வேண்டுமோ! எ-று.

கோடென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பூ ஆகுபெயர். வளையமாகச்சூடினுமென்பதாம், “கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுநதிரா யாடையும்” என்றாபிறநும். இனிமயம்ருந்திலித்தப பூவனறி வேற்றுநிலத்துக்கோட்டுப்பூவைச்சூடினேனியினும் ஈண்டையாள பிறொருத்திக்கு அவவேற்றுப்பூவணிகாட்டல் வேண்டிச் சூடினீர் என்று வெகுளுமெனினுமமைபும். (௩)

கநகசு. யாரினுங் காதல மென்றேனா லுடினாள்

யாரினும் யாரினு மெனறு.

சு

இதுவுமது.

இ-ள். யாரினும் காதலம் எனறேனா — காமதுகாதற்குரியவிருவராயினா யாவரினும் யாம் மிக்ககாதலையுடையேமென்பது கருதி யாரினுங்காதலமென்றேனாக, — யாரினும் யாரினும் என்று ஊடினாள் — சினரேழி அஃ கருநாது, என்னுங்காதலிக்கப்பட்டமகளிர்பலருளந்ம் நினகடகாதலுடையேனென்றேனாகக்கருதி, அம்மகளிராயாரினும் எனகடகாதலுடையராயினீர் என்று சொல்லிப் புலந்தாள். எ-று.

தலைமக்கள்கருத்திற்குத் தன்மைப்பன்மை உயாச்சிக்கணவந்தது. யானன்பு மிகுதியாற் சொல்லியதனைக் கருத்துவேறுபடக் கொண்டதல்லது பிறிதுகாரணமில்லையென்பதாம். (சு)

கநகரு. இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாக

கண்ணிறை நீர்கொண்ட வள.

ரு

இதுவுமது.

இ-ள். இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியலம் எனறேனா — காதனமிகுதியான இம்மையாகியபிறப்பின்கண் யாம் பிரியேமென்று சொன்னேனாக, — கண் நிறை நீர் கொண்டனள — அதனாள் ஏனே மறுமையாகியபிறப்பின்கட்பிரிவென்னுங் குறிப்பினேனாகக் கருதி, அவள தன்கண்ணிறைந்த நீரினைக்கொண்டாள். எ-று.

வெளிப்படுசொல்லைக் குறிப்புச்சொல்லாகக் கொள்ளுதலல்லது என்பாற்றவறிலையென்பதாம். (ரு)

கநகசு. உள்ளினே நென்றேனமற் றென்மறந்தீ ரொன்றெனப்ப

புல்லாள புலத்தக களள.

சு

இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளினேன எனறேன — பிரிந்தகாலத்து நினையிடைபினறி நினைந்தேனென்னுங்கருத்தால் யானுள்ளினேனென்றேன; — மற்று எனமறந்தீர் என்று எனப்ப புல்லாள புலத்தககள் — என, அதனை ஒருகானமறந்து பின்னினந்தேனென்றதாகக் கருதி, என்னையிடையே மறந்தீர் என்று சொல்ல முன்புலலுத்தற்கமைந்தவள அஃதொழிந்து புலத்தற்கமைந்தாள். எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அருத்தாபத்திவகையான மறத்தலையுட்கொண்டு புலந்தாளென்பதாம். (சு)

கக.கஎ. வழத்தினு மீம்மினே னை வழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ றென்று. எ

இதுவுமது.

இ-ள். தும்மினேனை வழத்தினுள்—கூடியிருக்கின்றவள யானதுமமினே
னைத் தன்னியறகைபற்றி வாழத்தினுள்,— அழித்தது யார உள்ளித் தும்மி
னீர் என்று அழுதாள்— அங்ஙனம் வாழத்திய தானே மறித்தது தும்மைநி
னைத்து வருந்துகின்ற மகளிருள் யாவாநினைத்தலாற்றமமினீர்றென்று சொல்
லிப் புலந்தழுதாள். எ-று.

வாழத்தலொடு புலத்தல இயையாமைபின், அழித்தெனறூன. அனபுடை
யார நினைத்தவழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மற்றேன்றுமென்பது மக
ளியவழககு. இவ்வழககை உளவழககாகக் கருதிப் புலந்தாளென்பதாம். (எ)

கக.கஅ. தும்முச செறுபப் வழதா னுமருள்ள
லெமமை மறைத்திரோ வென்று. அ

இ-ள். தும்முச செறுபப் — எனக்குத் தும்மற்றேன்றியவழி யாருள்ளித்
தும்மினீர்றென்று புலத்தலையுஞ்சி, அதனை யானடக்கினேன், அங்ஙனமடக்கவும்,
— துமா உள்ளல் எம்மை மறைத்திரோ என்று அழுதாள்— துமா தும்மை
நினைத்தலை எம்மைமறைக்கவற்றீராவென்று சொல்லிப் புலந்தழுதாள். எ-று.

துமமுவுென்பது முதனிலைத்தொழிற் பெயர். செறுபப்படுமென்பழி இறந்த
தூழ்இயவெச்சவுமமை விகாரத்தாற்றெடுக்கது. எம்மையென்பது தும்மோ
டியாதுமியைப்பிலாதவெம்மையென்பதுபட்கின்ற இசையுச்சம். இதனை வட
னாலா காகுவென்ப. தும்மினுக்குற்றம் ஒழியினுக்குற்றமாயக்காற செயற்பா
லதியாதென்பதாம். (அ)

கக.கக. தன்னை புணரத்தினுங் காயும் பிறாக்குநீ
நிரநீர ராகுதி றென்று. க

இதுவுமது.

இ-ள். தன்னை உணரத்தினும் காயும்—இவ்வாற்றானுடிய தன்னை யான பணி
நதுணரத்தங்காலும் வெகுளாநிற்கும், — பிறாக்கும் நீர் இந்நீர் ஆகுதி
என்று—பிறமகளிராகும் அவருடியவழி இவ்வாறே பணிரதுணரத்தநீர்மை
யையுடையீராகுதிறென்று சொல்லி. எ-று.

இவள தெளிவித்தவழியுந் தெனியாளென்பதுபற்றி எனமேலேற்றிய தவற
றை உடம்பட்டுப் பணிந்தேன், பணிய அதுதானும் புலத்தற்கேதுவாய முடிந
தது, இனியிவண்மாட்டிச் செய்யத்தருவதியாதென்பதாம். (க)

கக.உ0. நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீ றென்று. க0

இதுவுமது.

இ-ள். நினைத்தது இருந்த நோக்கினும் காயும்— எனசொற்களுஞ்செயல்க
ளுமபற்றித் தான் வெகுடலான, அவற்றையொழிந்திருந்து தன்னவயவங்க
ளதொப்பினமையை நினைத்தது அவற்றையே நோக்கினும், எனனை வெகுளாநி
ற்கும்,— அனைத்தும் நீர் நோக்கினீர் யார உள்ளி என்று—என்னவயவமனைத்

தம் நோக்கினர் அவற்றதொப்புமையான எம்மகளினா நினையென்று சொல்லி. எ-று.

யான எல்லாவயவங்களானும் ஒருததியோடொத்தலகடாமையின் ஒன்று லொருவராகப் பலரையுநினக்கவேண்டும் அவரொல்லாரையும் யானறியச் சொல்லியினென்னுங்கருத்தால், அனைத்துநோக்கினர் யாருள்ளியெனருள். வானா விருத்தவங்குற்றமாயிறெனபதாம். (க0)

கந.ந. ம் அதி. — ஊடலுவகை.

அஃதாவது அப்பெற்றித்தாய ஊடலாற நமக்குக் கூடலின்பஞ்சிறநதுழி அச்சிறப்பிற்கேதுவாய அவலுடலைத் தலைமகளுவததலும் தலைமகனுவததலுமாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கந.உ.க. இலலை தவறவாக காயினு மூடுதல

வல்ல தவரளிகு மாறு. க

தலைமகள் காரணயின்றிப் புலககினறமை கேட்டதோழி

அவனநீபுலககினறதெனையெனருட்கு அவள

சொல்லியது.

இ-ள். அவாக்குத் தவறு இல்லையாயினும், — அவாமாட்டுத்தவறிலையாயினும், — அவா அளிகுமாறு ஊடுதல வல்லது — நமக்கவாதலைபளிசெய்கின்றவாறு அவரோடுதலைவினைக்க வறறுகின்றது. எ-று.

அவாக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அளவிறந்தவின்பத்தராகலின் யானெய்தற்பாலதாய் இததலையளி ஒழிந்தாருமெய்துவொனக்க கருதி அதுபொருமை யான ஊடனிகழாநின்றதெனபதாம். (க)

கந.உ.உ. ஊடலிற றேன்றுஞ் சிறுதுனி நல்லளி'

வாடினும் பாடி பெறும். உ

புலவாக்காலும் அததலையளி பெறலாயிருக்க அஃதிழந்து

புலவியானவருநதுவதெனையெனருட்கு அவள

சொல்லியது.

இ-ள். ஊடலின் தோனறும் சிறுதுனி — ஊடலேதுவாக நங்கட்டோனறுகின்ற சிறியதுனிதனனால் — நல்லளி வாடினும் பாடி பெறும் — காதலாசெய்யுநல்லதலையளி வாடிமாயினும் பெருமையெய்தும். எ-று.

தவறினறி நிகழ்கின்றவூடல் கடிதனீங்கலின் அத்துன்பமுநிலலாதென்பாள சிறுதுனியென்றும், ஆராமையறி நிகழ்தலின் அத்துனை நல்லளி வாடாதென்பாள வாடினும்மென்றும், பின்னே பேரினப்பமயக்குமென்பாள பாடிபெறுமென்றுங்கூறினாள். அது வருத்தமெனப்படாதெனபதாம். (உ)

கந.உ.ந. புலத்தலிற புத்தேனா டிண்டோ நிலத்தொடு

நீரியைந் தன்னா ரகத்து. ந

இதுவுமது.

இ-ள். நிலத்தொடு நீர் இயைநதன்னாரகத்துப் புலத்தலின் — நிலத்தொடு நீர்கலந்தாற்போல ஒற்றுமையுடையகாதலாமாடுப புலத்தலப்போல — புத

தேள நாயி உண்டோ — நமக்கினபநதருவதொருபுத்தேனாகமுண்டோ, இலலை. எ-று.

நீர் தானினற நிலத்தியலபிறமுமாறுபோலக் காதலருந் தாங்குடியமகளிரி யலபினராகலான அதுபற்றி அவரோடு புலவிநிகழுமென்பாள நிலத்தொழிநீரி யைநதனனாகத்தென்மும், அவர் நமக்குமன்னராகலின் அப்புலவி பின்னே பேரினப்பயவாரினறதென்பாள புலத்தலிற்புத்தேனாடுவெனறுநகூ றினாள். உவமம் பயன்பற்றி வந்தது. (௩)

கந௨௪. புலவி விடாஅப புல்விபுட டோனறுமென்

னுள்ள முடைக்கும் படை. ச

அப்புலவி இனி யாதான்வகுமென்றாட்சுச
சொல்லியது.

இ-ள். புலவி விடாப புலவியுள் தோனறும—காதலரைப் புலலிக்கொண்டு பின்விடாமைக்கேதுவாகிய அப்புலவிக் கண்ணேயுளதாம் — என உள்ளம் உடைக்கும் படை— அதனமேற்சென்ற என்னுள்ளத்தைக் கெடுக்கும் படை ககலம், எ-று.

புலவியுள்ளமேழாவது வினைநிகழ்ச்சிகளை வந்தது. என்னுள்ளமுடைக் கும்படைக்கலமென்றது வணக்கத்தையும் பணிமொழியையும். படைக்கலமெ ன்றாள், அவற்றான அப்புலவியுள்ளமழிதலின். புலவிநீங்குந் திறங்கூறியவாறு.

கந௨௫. தவறில ராயினுந் தாமவீழுவார் மென்றோ

ளகறவி னாகொன றுடைத்தது. ௫

தலைமகளையுடனீக்கிக் கூடிய தலைமகன் கழியுவகையறையத்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். தவறு இலராயினும் தாம் வீழ்வார் மென்றோள அகறவின் — ஆட வா தங்கடடவறிலராயினும் உடையார்போலவூடப்பட் டித் தாமவிருமபுமகளி ருடைய மெல்லியதோள்களைக் கூடப்பெறாதவெலலைக்கண்— ஆங்கு ஒன்று உடைத்தது—அவர்க்கு அப்பெற்றியதோரினம் பயத்தலுடைத்தது. எ-று.

உடையராயக்கால இறந்தவின்பத்தோடு வருமின்பமுமெயதுவராகலின் அது மிகநன்று, மறையிலராயக்காலும் வருமின்பத்தையிகழ்ந்ததிலையெ ன்னுங்கருத்தால், தவறிலராயினுமாகொனறுடைத்தென்றான். ஊடலினைய வின்பம் அளவிறத்தலிற கூற்றகரித்தென்பான், அப்பெற்றியதொன்றென்றான். தவறினியூடியதூஉம் எனக்கின்பமாயிற்றென்பதாம். (௫)

கந௨௬. உணலினு முண்ட தறலினிது காமம்

புணாதலி னூட லினிது. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். உணலினும் உண்டது அறல இனிது—உயிர்க்கு மேலுண்பதனினும் முன்னுண்டதுதல இன்பநதரும்;— காமம் புணாதலின் ஊடல இனிது— அதுபோலக் காமத்திற்கு மேற்புணாதலினும் முன்னேத்தவறுபற்றி யூறிதல இன்பநதரும். எ-று.

காமத்திற்கெனபுழிச் சாரியையும் நான்கனுருபும் விகாரத்தாறஞ்சுகண. பசித்துணனுமவழி மிகவுண்ணலுமாய இனசுவைத்தமாம அதபோல அகனறுகூடுமவழி ஆராதாமாயப பேரின்பத்ததாமாமெனத தன்னனுபவமபற்றிக கூறியவாறு.

(க)

கக.உஎ. ஊடலிற றேற்றவர் வென்ற ரதாமன்னுங்

கூடலிற காணப பட்டிம்.

எ

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடலின தோற்றவா வென்றா—காமநுகாதற்குரிய இருவருள ஊடலினகட்டோற்றவா வென்றாராவா, —அது கூடலிற காணபபட்டிம்— அஃதப பொழுதறியப்படாதாயினும் பின்னைபுணாச்சியினகண அவராலறியப்படும். எ-று.

தோற்றவா எதிரதலாற்றது சாயந்தவா. அவா புணாச்சிககட்பேரின்பமெயதலின வென்றாராயினா. மனனும் உமமும் அசைநிலை. யானதுபொழுதுசாயதலின இதுபொழுது பேரின்பமபெற்றேனென்பதாம்.

(எ)

கக.உஅ. ஊடிப பெறுகுவங் கொல்லோ துதலவெயாப்பக

கூடலிற றேனறிய வுபபு.

அ

இதுவுமது.

இ-ள். துதல வெயாப்பக் கூடலில தோன்றிய உபபு—இதுபொழுது இவனுதலவெயாக்குமவகை கலவியினகணுளதாய இனிமையை —ஊடிப பெறுகுவங்கொல்லோ—இன்னுமொருகால இவனாடி யாமபெற்றவல்லேமோ! எ-று.

கலவியதுவிசேடமபற்றி துதலவெயாப்பவென்றான். இனிமை கண்டிகேடமின்றியிதத்தறறிதலானாயவின்பம். இனி அப்பெறு கூடாதென்ப பெற்றதன் சிறப்புக் கூறியவாறு.

(அ)

கக.உக. ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாயிரப்ப

நீடுக மன்னோ விரா.

க

இதுவுமது.

இ-ள். ஒளியிழை ஊடுகமன்—ஒளியிழையினையுடையாள இன்னுமெமமோடுவொளாக, —யாம் இரப்ப இரா நீடுகமன்— அங்ஙனம் அவனாடிநிறற்றகும் அதனையுணாதததபொருட்டு யாயிரத்தநிறற்றருங்காலமபெறுமவகை இவ்விவர விடியாதுநீட்டித்தலவேணடுக. எ-று.

ஊடுக நீடுகவென்பன வேணடிக்கோடற்பொருள். மன்னிரண்டும் ஆககத்தின்கண் வந்தன. ஒகாரங்களை அசைநிலை. கூடலின ஊடலேயமையுமென்பதாம்.

(க)

கக.க0. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்

கூடி முயங்கப பெறின.

க0

இதுவுமது.

இ-ள். காமத்திற்கு இன்பம் ஊடுதல்—காமநுகர்ச்சிக்கின்பமாவது அதனை நுகாதற்குரியராவா ஆராமமபற்றித் தம்முன்னுதல், — அதற்கு இன்பம்

கூடி முயங்கப் பெறின்— அவ்வுதிதற்கினபமாவது, அதனையளவறிநதுநீங்கித் தம்முடகூடிமுயங்குதலகூடுமாயின, அமுமுயக்கம. எ-று.

கூடுதல் ஒத்தவளவினராதல். முதிராததுனியாயவழித் துன்பமபயத்தலா னும், முதிராதபுலவியாயவழிக் கலவியினபமபயவாமையானும், இரண்டற்கு மிடையாகியவளவறிநது நீங்குதலரிதென்பதுபற்றிக் கூடிமுயங்கப்பெறினெ ன்றான. அவவிரண்டின்பமும் யான பெற்றேனென்பதாம்.

ஈண்டுப் பிரிவினை வடநூன்மதமபற்றிச் செலவு ஆற்றுமை விதுபபுப புலவி யெனநாலவகைத்தாகிக் கூறினா. அவற்றுட்செலவு பிரிவாற்றுமையுள்ளும், ஆற்றுமை படாமெலிநதிரங்கன்முதல நிறைபழிதலீரூயவற்றுள்ளும், விதுபபு அவாவயினவிதும்பனமுதற்புணாச்சிவிதும்பலீரூயவற்றுள்ளும், புலவி நெரு சொடுபுலத்தனமுதல ஊடலுவகையீரூயவற்றுள்ளுங்கண்டு கொள்க. அஃதேல வடநூலா இவற்றுடனே சாபததினாநீக்கத்தினையுங்கூட்டிப் பிரிவினை ஐவ கைத்தெனறாராலெனின், அஃது, அறம்பொருளினபமென்னும் பயன்களுள் ஒன்றுபற்றிய பிரிவனமையானும், முனிவராணையான ஒருகாலத்தோருற்றத்து ளதாவதலலது உலகியலபாய வாராமையானும், ஈண்டொழிக்கப்பட்டதென்க.

கற்பியல முற்றிற்று.

காமத்துபபால முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருநா
முற்றுப்பெற்றது.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தகுசீத தெய்வத் திருவள ஞுவாதங்
கருத்தமைதி தானே கருதி — விரித்துணாததான்
பன்னு தமிழ்தோ பரிமே லழகனெனு
மன்னு முயாநாமன் வந்து.

பாலெல்லா நலலாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
நூலெல்லாம் வள்ளுவாசெய நூலாமோ— நூலிற
பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமே லழகன்
' நெரித்தவுரை யாமோ தெளி.

திருக்குறளின் சிறப்புப்பாயிரமாகிய திருவள்ளுவமாவலை.

~~~~~
அசரீரி.

க. திருத்தகு தெய்வத் திருவள்ளுவரோ
திருத்தகு நற்பலகை யொக்க—விருக்க
வுருத்திர சனம் லொனவுரைத்து வானி
லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல.

இ-ள். திருத்தகு தெய்வத்திருவள்ளுவரோடு—அருட்செல்வத்தையும் அதற்குத் தக்க தெய்வத்தன்மையையுமுடைய திருவள்ளுவரோடு—உருத்தகு நற்பலகை உருத்திரசனமா ஒக்க இருக்க என உரைத்து—அவரிருத்தற்குத் தனது உருவத்தினாலே தக்க நல்ல சங்கப்பலகையிடத்து உருத்திரசனமா ஒருவரோ ஒப்பவேறியிருக்கவென்று கூறி, — வானில் ஒருக்க ஓசொல ஒவென்றது— ஆகாசத்திலிருந்து அவவிடத்துள்ள புலவாருகையெல்லாம் ஒற்றுமைசெய்யுமபடி ஒருவாக்கியம் ஒவென்று இரைந்தெழுந்தது. எ-து.

“அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட செல்வம்” எனப்பவாகலின், திருவென்றற்கு அப்பொருளுக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை தெய்வத்தினவதாரமாய் விளங்குகை. தெய்வத்தன்மையிலலாககு அருளுளதாயினும் அதனாலே பெருமபயன விளைபாமையின், தகுதி சொல்லப்பட்டது. திருவள்ளுவனொன்னும் பெயருள, திருவென்பது உயராவையும், வளனொனபது வண்மையையுடையொனபதையும், விளக்கி நின்றனவாகலின், அது வேதத்தில் இலைமறை காய்கள் போற பலவிடங்களினும் மறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள்களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருளசெய்தவனொன்னுங் காரணமபற்றி வந்த பெயராயிற்று. வள முத்தனிலை, அர இறுதிநிலை, உ சாரியை. அமமுத்தனிலைக்குப் பொருளாகை. உருத்திரசனமா உருத்திரனால அடைந்த சன்மத்தையுடையவொன விரியும். அவா முருக்ககடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர்மரபிறனோன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையா. அசரீரி அருவமாய் என்கு நிறைந்துள்ள முத்தறெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப் புலவரோடு ஒப்பவிருந்து கேட்டற்குத் தகுதியுடையோர் யானொன யாவரும் எண்ணமுற்று நின்றவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறந்தது. எனந்தெனப் பட்டார்க்கைவினையாகக் கூறலின், ஆண்டு நின்ற கேட்ட புலவர்களுள் ஒருவராதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனனொன்றிக.

(க)

நாமகள்.

உ. நாடா முதனன் மறைநான் முகனாவிற்

பாடா விடைப்பாடாதம்பகாந்தேன்—கூடாரா

யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலவேன் மாறபின்

வள்ளுவன் வாயதென் வாகரு.

இ-ள். கூடாரா எள்ளிய வென்றி இலங்கு இலை வேல் மாற—பகைவரைப் புறங்கொடுக்கச்செய்து இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி விளங்காநின்ற இலைபோலும் வேறபடையையுடைய பாண்டியராசனே,— நாடா — உலகத்தாரா விதிவிலக்குகளை அறிந்து உய்யும்வழியை நாடி,—முதல் நானமுகனாவில் நானமறை பாடா— படைபுககாலத்திலே பிரமனது நாவிலிருந்து இருக்கு முதலாகிய நான்குவேதங்களையும் பாடி, — இடைப பாரதம் பகர்ந்தேன்—நடுவானகாலத்திலே பாரதமாகிய வேதத்தைக் கூறினேன்,— பின் என்வாக்கு வள்ளுவன் வாயது — அதற்குப் பிற்பட்ட இக்காலத்திலே என் வாக்குத் திருக்குறளாகிய வேதத்தைச் சொல்லி வள்ளுவனவாயின்கண்ணதாயிற்று. எ-று.

தன்கணவனாகலின் நானமுகனாவிலிருந்தென்றும், அவனவதாரமாகலின், வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கெனதும், கூறினான். பாரதம் வியாசனாகக்கொண்டு சொல்லப்பட்டது. இதனை நானமறை பூாவவேதமும், பாரதம் மத்திய வேதமும், திருக்குறள் உத்தரவேதமும், என்றதாயிற்று. வேதம் மூவகைத்தென்பது உம், இவற்றது தோற்றமுறையால் இஃது வாக்கியப்பிரமானத்திற்கற்புடைத்தென்பது உம், சொல்லியபடி. (உ)

இறையனார்.

ங. என்றும் புலரா தியாணாநாட செல்லுகினு

நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீாமையதாயக—குன்றாத

செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் மெய்வத திருமலர்போன

மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச சொல.

இ-ள். மன புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல் — புலவாககரசனாகிய வள்ளுவன்வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது,—எனதும் யாணா புலராது நாட்செல்லுகினும் நின்று அலாநது தேன பிலிற்றும் நீாமையதாயக—எக்காலத்தாநதன்னமுகு கெடாது நெடுங்காலங்கழியினும் நிலைபெற்று மலாநது தேனைச்சொரிகின்ற குணமுடையதாய விளங்குமாதலால்,—குன்றாத செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் தெய்வத்திருமலர்போன்—குறைவுபடாத செய்யதளிராகையுடைய கற்பகத்தினது தெய்வத்தனமைபொருந்திய உயாவாகிய மலர்போலும். எ-று.

திருக்குறளுக்கு அமுக சொன்முடிபு பொருணமுடிபின்குணங்களும், அலர்தல் என்கும் பரவுதலும், தேனபிலிற்றல் இருமையின்பங்களும் விளைத்தது மாம். சொல ஆகுபெயர். இறையனார் கடவுளாகலின், இனி இதிற் சிறப்பதொன்றுளதாவதென்றென்னுந் துணிவு தோனா என்றுமென்றும், பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு நாட்செல்லுகினுநின்றென்றும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினார். இது அழியாது நின்று பெருகிப் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி.

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

ச. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
முன்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த—நான்முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்
சிறதிகக கேட்க செவி.

இ-ள். நான்முகத்தோன் தான் மறைந்து வள்ளுவனாய் நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளாத தந்து உரைத்த நான்முறையை—நான்முகன் தான் தன்னுரு மறைந்து திருவள்ளுவனாய்வதரித்து நான்குவேதங்களினுண்மைப்பொருளை அறம் பொருள் இன்பமெனவும் முப்பாற்பொருளதாகத் தமிழிறநற்கூறிய திருக்குறளெழுதிய திருமுறையை—செனனி வந்திக்க—என்றலை வணங்குக,—வாய வாழ்த்துக—வாய் துதிக்க,—நன்னெஞ்சம் சிறதிகக—நல்லமனம் தியானிக்க,—செவி கேட்க—காது கேட்க. எ-று.

முப்பொருள் ஆகுபெயர். இவ்வேதப்பொருள் ஆதியிலே வேதஞ்சொல்லியோனாலேயே சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்துச் சம்பாசாரியர்களாலும் பிறராலும் ஒன்றற்கொன்று மாறாகக் கொள்ளப்பட்ட பொருள்களபோலவதன்மேன்பது தோன்ற, மெய்ப்பொருளென்றோ. கலையுணர் புலமையிற் றலைமையோனாகி விதிமுறை வழாது முதுநிலம் புரக்கும் பெருந்தகை யுக்கிரப் பெருவழுதி யெனனார் தன்னிக ரில்லா மன்னவா பெருமான தான் மேற்கொண்ட சிறப்பைப் பலரும் அறிந்து மேற்கொள்ள, இவ்வாறு வழிபாடுகிறான், “மன்ன னெப்படி மன்னுயி ரப்படி” ஆகலின். இப்புத்தகத்தை முன்னே யூசி தது மெய் மொழி மனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்டிமென்று சொல்லியபடி.

(ச)

கபிலர்.

ரு. தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தான்—மனையளகு
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனா
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

இ-ள். மனை அளகு வள்ளைக்கு உறங்கும் வளநாட—மனையில் வளாககப்படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலகக்கைப்பாட்டால் கண்ணுறுவதுகின்ற வளம்பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே,—வள்ளுவனா வெள்ளைக்குறட்பா விரி—திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட குறளவெண்பா மிகப்பெரிய பொருளைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல்—தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட பனையளவு காட்டும் படித்து—தினையரிசியினளவுக்கும் போதாத சிறியபுல்லினது துனியின்கணுள்ள பனிநீர் உயர்ந்த பனையினளவான அதன்சாயையைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுவதுணம்போலங் குணத்தையுடைத்து. எ-று.

பனை ஆகுபெயர். ஆல் அஞ்சு. பறவை கிளி முதலியவை. உலக்கைப்பாட்டு மகளிர் பரிமளப்பொடி இடக்கின்றபோது பாடும் பாட்டு, விரி விரித்தல்.

எப்படி மிகச்சிறிய பனித்தூளியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தினசாயை அடங்
கி விளங்குகின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறளவெண்பாவில் மிகப்பெ
ரிய பொருள் அடங்கி விளங்குகின்றதென்பதாம். இது சுருங்கியிருந்தும் விரி
வான பொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி. இது முதலியன சங்கத்தப்படி
லவராலே பாடப்பட்டன. (௫)

பரணர்.

கூ. மாலுங் குறளாய வளாந் திரண்டு மாண்டியான
ஞால முழுது நயந்தளந்தான—வாலறிவின
வளஞ்ஞவருந் தங்குறளவெண் பாவடியால் வையத்தா
ருளஞ்ஞவெல லாமளந்தா ரோநது.

இ-ள். மாலுங் குறளாய வளாநது இரண்டு மாண் அடியால் ஞாலம் முழு
தும் நயந்தது அளந்தான்—திருமாலும குறளாயப் பிறந்தது வளாநது இரண்டு
பெரிய அடிகளால் உலகமனைத்தையும் விருமபி அளந்தான்,— வாலறிவின வ
ளஞ்ஞவரும் தம் குறளவெண்பா அடியால் வையத்தார உளஞ்ஞவ எல்லாம் ஞா
ந்து அளந்தார்— மெய்யறிவினையுடைய திருவளஞ்ஞவரும் தம்மினின்றுநதோ
ன்றி அந்நிலைநிற்கின்ற வெண்பாக்குறளின் இரண்டுசிறிய அடிகளால் அவ்வுல
கமனைத்தினுமுள்ளோரால் நினைக்கப்பட்டவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து அள
ந்தார். எ-து.

உம்மையிரண்டும், முறையே தேவநிற பெரியோனாகியவென்றும், மனிதரி
ற்சிறியராய்க் காணப்பட்டவென்றும், பொருளபட நின்றன. உவமானத்திலே
வளாதலும் பெருமையும் சொல்லுதலால், உவமேயத்திலே அவற்றுக்கு முர
ணாகிய நிலைநிறறலும் சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்குத் தானே கு
றளாதலும் பின்பு அந்நிலை நிலலாது வளாதலும் பேரடிகளால் அளவுபட்ட உ
லகத்தையளத்தலும், திருவளஞ்ஞவருக்குத் தம்மினின்றுங் குறளை உண்டாககு
தலும் அது தன்னிலைநிறறலும் அதனசிறறடிகளால் அளவுபட்டாத நினைப்பின்
விடயங்களை அளத்தலும், சொல்லப்படுதலாலும், வேறுறுமையறிக. நினைக்க
ப்பட்டனவெல்லாம் இதன்கத்து அளவுசெய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி. (கூ)

நக்கீரர்.

எ. தானே முழுதுணாந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா
லானு வறமுதலா வந்நான்கு—மேனோருக
கூழி னுதைத்தாறகு மொண்ணீர் முகிலுக்கம
வாழியுல கென்னுற்று மறறு.

இ-ள், தானே முழுது உணாந்து—தானே வேதப்பொருளனைத்தையும் அறி
ந்து—தண்டமிழின் வெண்குறளால் ஐன அறம் முதலா அந்நான்கும் ஏனோ
ருக்கு ஊழின் உதைத்தாறகும்— தண்ணிய தமிழின்கண் குறள்வெண்பாக்க
ளால் விட்டிநீங்குதல் கூடாத அறமுதலாகிய அந்நான்குபொருள்களையும் அவ
றையறியாதவாக்குருக்கு அவா எளிதினறிய முறையாற சொல்லியருளிய தி
ருவளஞ்ஞவருக்கும்—ஒண்ணீர் முகிலுக்கும்—ஒள்ளிய நீரைத் தந்த மேகத்து

க்கும்—உலகு மறந் னன் ஆறும்—இவவுலகம் எந்நாந்நி யாது செய்யும்! செய்க்கிடந்தது ஒன்றும் இல்லை,—வாழி—அவரும் அதவும் வாழ்கள—று.

ஆனமை நீங்காமை. தானே முழுதுணர்ந்தெனவே, ஆசாரியராயிருந்து பிறர்நிவிக்க அந்நிதினொன்றதாயிற்று. முழுதமெனநுமுதமை தொக்கது. ஒண்மை இனிமைமேனின்றது. முறை நூலினமுப்பொருள்களின் கிடக்கை யொழுங்கு. நாயனாகொடைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (எ)

மாமூலனார்.

அ. அறம்பொரு ளின்பமவீ டென்னுமந நானகின்
 திறந்தெந்நிந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேபும
 வளருவ னெனபாரோ பேதை யவனவாய்ச்சொற
 கொள்ளா ரறிவுடை யார.

இ-ள். அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் அந்நானகின் திறம் தெந்நிந்து செப்பிய தேவை—அறமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அவவேதப்பொருள்களாகிய நான்களது கூறுபாட்டையும் தெந்நிந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லிய தேவனை—மறந்தேபும வளருவன என்பான் பேதை—மறந்தாயினும் ஒருமனிதனாக உட்கொண்டு வளருவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுளாயின், அவன் அறிவிலலாதவனவன்,—அவன் வாய்ச் சொல் அறிவு உடையாரா கொள்ளார்—அவனது வாயிற்பிறந்த அச்சொல்லை அறிவுடையாரா கொள்ளார். எ-று.

அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு அவற்றினது தொகை வகை விரிகள். மறந்தேபுமென்றதனால், நினைப்புடன் சொல்லுவோன் பேதையிற பேதையாமென்றதாயிற்று. முன்னும் பின்னுமுள்ள பாட்டுக்களில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மையைக் குறிப்பிக்குமபடி நன்குமதித்து உயர்த்திச் சொல்லப்படுதலால், ஒருமனிதனாகவுட்கொண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது, அன்றி ஒலிக்குறிப்பினாலே சாத்தியிழிவு தோன்ற வளருவனெனபானெனினுமமையும். இக்குறிப்பொலியை வடநூலார் காஞ்சுரமென்பார், தெய்வப்புவரை அவமதிப்பினிழிவு சொல்லியபடி. (அ)

கல்லாடர்.

கூ. ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனி
 னன்றென்ப வாறு சமயத்தார்—நன்றென
 வெப்பா லவரு மியைபவே வளருவனா
 முப்பான் மொழிந்த மொழி.

இ-ள். ஆறுசமயத்தார் ஒன்றே பொருள் எனின் வேறு எனப் — அதுவகைமத்தோரும் ஒருமத்ததார் தமது நூலிலே உலகமும் உயிரும் கடவுளுமாகிய பொருள்கள் ஒன்றேயென்று நாட்டுவராயின், மற்றொருமத்ததார் தமது நூலிலே அதனை மறுத்து அவை வேறுமென்று நாட்டுவார்,—வேறு எனின் அன்று என்ப—அப்படிவேறென்று நாட்டின, பின்னொருமத்ததார் அதனை அன்றென்று மறுப்பார்; ஆதலால், சமயநூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன.—வளருவனா முப்பால் மொழிந்த மொழி நன்று என எப்பாலவ

ரும் இயைபு— திருவள்ளுவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட தூலை நன்
றென்று கொள்ளுதற்கு எவ்வகைப்பட்டபகுதியோரும் உடன்படுவார். எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். ஆறுமதமாவன வியாசமதம், சைமினிமதம், பதஞ்சலி
மதம், கபிலமதம், கணுமதம், அக்ஷபாதமதம், அனநிச சைவ வைணவமு
தலியவற்றைக் கூறினோம். எச்சமயத்தாருமெனது எப்பாலவருமென்றத
னால, வேதத்துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாரோயன்றிப் புறப்பட்ட சைனம், பௌ
த்தம் முதலிய மதத்தாரும், பலவகைப்பட்ட சாதியாரும், தேசத்தாரும், கால
த்தாரும், பிறரும், தழுவப்படுதலறிக. இதுவே பொதுவேதமென்றபடி. (க)

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

க0. முமமலையு முநநாடு முந்நதியு முப்பதியு
முமமுரசு முததமிழு முக்கொடியு—முமமாவந
தாமுடைய மன்னா தடமுடிமேற முரன்றோ
பாமுறைதோ வள்ளுவாமுப பால.

இ-ள். வள்ளுவர் பா முறை தோ முப்பால்—திருவள்ளுவர் பாக்களினமு
ன்பின் முறைதெரிதற்கிடனாகிய திருக்குறளானது, —முமமலையும்—கொல்லி
மலை நேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற மூன்றுமலைகளையும்— முநநாடும்
—குடநாடு புனனூரிதென்னூரி எனப்படுகின்ற மூன்றுநாடுகளையும்— முந்நதியு
ம்—பொருநரைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகின்ற மூன்றுநதிகளையும்—
முப்பதியும்—கருஞா உறையூர் மதுரை எனப்படுகின்ற மூன்றுபதிகளையும்—
முமமுரசும்—மங்கலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற மூன்
றுமுரசுகளையும்— முததமிழும்—இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என
ப்படுகின்ற மூன்றுதமிழ்களையும்— முக்கொடியும் — விற்கொடி புலிக்கொடி
மீனக்கொடி எனப்படுகின்ற மூன்றுகொடிகளையும்— முமமாவும்— கனவட்ட
ம் பாடலம் கோரம் எனப்படுகின்ற மூன்று குதிகளையும்— தாம் உடைய
மன்னா தடமுடிமேல் தார அன்றோ — தாமமுறையேயுடைய சேரசோழபா
ண்டியர் எனப்படுகின்ற மூவரசருடைய பெரியமுடிகளின்மேலுங்கொள்ளப்
பட்ட மாலையன்றோ. எ-று.

அன்றோவென்றது பலரறிதேற்றம். முப்பால் ஆகுபெயர். முமமுரசும் மு
ததமிழும் அம்மூவரசாக்கும் பொதுமையவாயினும், இம்முறையுரிமை அவா
குடிமரபிற்கு இயைநதன்போலும். அரசாமூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச்
சொல்லியபடி. (க0)

மருத்துவன்ருமோதரனார்

கக. சீந்திரீர்க கண்டந் தெறிசுக்குத் தேனளாய
மோந்தபின் யாக்குந தலைக்குத்தில—காந்தி
மலைக்குத்து மாலையான வள்ளுவர்முப் பாலார்
றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

இ-ள். காந்தி மலைக்குத்தும் மால் யானை—தன்பகையென வெகுண்டு மலை
வைக் குத்துகின்ற பெரிய களிற்போலுள்ள அரசனே, —சீந்திரீர்ககண்டம்

தெறி சுக்குத தேன அளாய் மோரதபின் யார்க்கும் தலைக்குத்து இல்—சீர்தி
நீர்ச்சருககரையையும் சிதைக்கப்பட்ட சுக்கையும் தேனெறி கலரது மோரத
பின் அதனால் தலைக்குத்துடையோ யாவார்க்கும் தலைக்குத்து இல்லையாகும்.
—வள்ளுவர் முப்பாலால் சாததற்குத் தலைக்குத்துத் தீர்வு— திருவள்ளுவர்
அருளிச்செய்த முப்பாலினாலே சீததலைச்சாத்தனர்க்குத் தலைக்குத்து இல்லை
யாயிற்று. எ-று.

யானைபோலபவனை யானையெனலால், ஆகுபெயர். முன்கேட்கப்பட்ட னு
லகளிலெல்லாம் பலசொற்குற்றங்களும், பொருட்குற்றங்களும், கண்டு பொ
றது தலையில் அறைந்துகொண்டிருந்தமையால், புண்பட்டிருந்ததல உண்டாயி
ருந்தது, இதன்கண் ஓங்குற்றமுங்காண்பெற்றமையால் அது நீங்கிற்றென்க.
எப்படி அம்முன்றுசரக்கும் அதற்கு மருந்தாமோ அப்படியே இதற்கு இம்
முன்றுபாலும் மருந்தாயினவென்பதாம். தீர்வென்னுந்நொழிப்பெயர் முற்று
ப்பொருளில் வந்தது, இதன் குற்றமற்றுவிளங்குகை சொல்லியபடி. (கக)

நாகன்றேவனார்.

கஉ. தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல வியப்பன்று—வாளாதா
மப்பா லொருபாவை யாயப்போ வளளுவனா
முப்பான மொழிமூழ்கு வார.

இ-ள். தாள ஆர் மலர்ப்பொய்கை குடைவார் தண்ணீரை வேளாதொழி
தல வியப்பது அன்று—நாளத்தோடு பொருந்திய தாமரைமலர்களை யுடைய ஒரு
குளத்துநீரின்கண்ணே மூழ்குவோர் வேறுதண்ணீரை விரும்பாதொழிதல வி
யப்பைச் செய்வதன்று;— வளளுவனா முப்பால் மொழி மூழ்குவார் தாம்
வாளா அப்பால் ஒருபாவை ஆயப்போ—திருவள்ளுவரது முப்பால்களையுடைய
நூலின்கண்ணே மூழ்குவார் தாம் வீணாக அப்பால் ஒருநூலை விரும்புவ
ரோவிரும்பார், ஆகலின், இதுவே வியப்பைச் செய்வதாம். எ-று.

தாளார்மலரெனலால், தாமரைமலரெனப்பட்டது. வியப்பைச் செய்வதை
வியப்பென்றார். மூழ்குதல இங்கே கருத்துமுழுதும் அமுரதிநிறைவேனின
றது. மொழி ஆகுபெயர். ஓகாரம் எதிராமறை. விரும்புதலாகிய காரணத்தை
ஆயப்போவெனக் காரியமாக உபசரித்தார். அது வியப்பென்றென்றமையால்,
இது வியப்பென்றதாயிற்று. உயாவானபொருள் பெற்றோர்க்கு அதிநிழிவா
னபொருளையும் பெற விரும்புதல் இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி இனக்கலை நறு
மணம் முதலிய குணங்களாலே சிறந்த ஒரு தாமரைக்குளத்து நீரைப் பெ
ற்றோர்க்கு அதனொருவே அமைதி பெற்று வேறுதண்ணீரைப் பெற விரும்
பாமை வியப்பைச் செய்வதாயிற்று, ஆயினும் இதுகாறும் ஒருநூலைக் கற்றோ
ர்க்கு வேறுநூலைக் கற்க விரும்புதலன்றி விரும்பாமையில்லாதிருக்க, இப்
போது உளதாகலின், இதுவே பெருவியப்பைச் செய்வதென்றதாயிற்று. இ
தனால் இரதூலகத்து எந்தூற்பொருளும் அடங்கியிருக்கின்றமை குறிப்பிக்க
ப்பட்டது. பலநூல்களையும் கற்க விரும்புவோர்க்கு இதுவொன்றே அமைத
ல் சொல்லியபடி. (கஉ)

அரிசிம்கிழார்.

கந. பரந்த பொருளெல்லாம் பாரதிய வேறு
தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேரசு—சுருங்கிய
சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல்
வல்லாரா வள்ளுவரல் லால்.

இ-ள். பரந்த பொருளெல்லாம் பார அரிய வேறு தெரிந்து—வேதத்திலே
ஒன்றோடொன்று மயங்கிநின்ற நாவகைப்பொருள்களையும் இப்பூமியிலுள
ளோர் அறிதற்பொருட்டு வேறுகப் பிரித்து—திறந்தொறுஞ்சேரசு சுருங்கிய
சொல்லால் பொருள் விளங்க விரித்துச் சொல்லுதல் வல்லாரா—அது அது
தனது தனது வகையோடு சேரும்படி சுருங்கிய சொல்லால் பொருள் விளங்க
விரியும்படி வைத்துச் சொல்லுதல் வல்லாரா—வள்ளுவரல்லால் ஆர்—வள்ளு
வரல்லது ஒருவருமில்லை. எ-று.

பார ஆகுபெயர். திறம் அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு. சுருங்கச்சொல்லல்
விளங்கவைத்தனமுதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்டனவோ
அப்படிப் பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று. நூலுக்கும்
நாயனாக்கும் தகுதி சொல்லியபடி. (கந)

பொன்முடியார்.

கசு. கானினற தொங்கலாய காசிபனா தந்ததுமுன்
கூநின் றளந்த குறளென்ப—நூன்முறையான
வானினறு மணனின் றளந்ததே வள்ளுவனா
தாநின் றளந்த குறள்.

இ-ள். கான் நின்ற தொங்கலாய —மணந்தங்கப்பெற்ற மாலையையுடைய
பாண்டியராசனே,—முன் காசிபனா தந்தது கூநின்று அளந்த குறள் எனப்
—முன் காசிபராலே தரப்பட்ட குறளை மணனின்கண்ணே நினறு உலகத்தை
அளந்த குறளென்று சொல்லுவா,—தாம் நினறு வள்ளுவனா அளந்த குற
ள் நூன்முறையான வான் நினறு மண் நினறு அளந்தது—தாம் இங்கே எழு
ந்தருளித் திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட குறள் நூலின் முறையோடு கூடி
விண்ணின்கண்ணே நின்றும் மணனின்கண்ணே நின்றும் உலகத்தை அளந
தது. எ-று.

கு கூ எனநீண்டது. ஆனருபு ஒலிவுருபின் பொருளில் வந்தது. அக்குறள் வ
ருசித்தப் பெற்றளத்தலால் நூன்முறையோடு கூடாததாயிற்று. இக்குறளுக்கு
ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இரண்டிவடிவுண்மையால், ஒலிவடிவுக்கிடம் வா
னாகலின் வானினறென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மணனாகலின் மணனினறென
றும், கூறினார். இக்குறளுக்கு நூன்முறையோடு கூடலும் வானிற்றலும் மி
குத்துச் சொல்லி வேற்றுமை செய்யப்பட்டது. முன் மாலுமென்பாட்டிலே
நாயனாக்கும் மாலுக்கும், இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதாரக்குற
ளுக்கும், ஒப்புமை குறித்துச்சொல்லலால் வேறுபாடாம். உலகத்துப்பொரு
ளெல்லாம் இஃது அளத்தறகிறப்புச் சொல்லியபடி. (கசு)

கோதமனார்.

கரு. ஆற்ற ஸழியுமென் றந்தணர்க னுன்மற்றையைட்
பேசுற்றியுனாத் தேட்டின் புறத்தெழுதா—போட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும் ஊளுவனார் முப்பாலைச
சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

இ-ள். அந்தணர்கள் நான்மற்றையை உணாத்துப் போற்றி ஆற்றல் அழியும்
என்று ஏட்டினபுறத்து எழுதார்—அந்தணர்கள் நான்குவேதங்களையும் வரீப்
பபாடமாகக் காப்பாற்றி, ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஒது
வராகலின் இவற்றின் வலிமை குறையுமென்று ஏட்டின்கண் எழுதார்;—வள்
ளுவனார் முப்பாலை ஏட்டி எழுதி வல்லுநரும் வல்லாரும் சொல்லிடினும் ஆற்
றல் சோர்வின்று—திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்தது
வலியுடையவரும் வலியில்லாரும் ஒதினாலும், வலிமை குறைதலிலலை. எ-று.

அவவேதத்துக்கு உதாததம் அதுதாத்தம் சுவரிதமென்னுஞ்சூரங்களின் வ
ழுவாமல் ஒதலவேண்டுமென்னும் விதியுளதாகலின், அதற்குத் தகுதியுடைய
அந்தணரோ அதிகாரிகளாயினா, இதற்கு அஃதில்லாமையால் யாவரும் அதிகா
ரிகளாவொன்றாக. சொல்லிடினமென்றதனால் பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும்
வலிமை வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. ஆற்றல் சொற்செறிவின்றிப்பம்.
இங்ஙனங்கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனப
தூஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனபதூஉம், பெறப்
பட்டன. ஒதப்படுதலின் அவவேதத்தினும் இது சிறப்புடைமை சொல்லியபடி.

நத்தத்தனார்.

கசு. ஆயிரத்து முந்நாறறு முப்ப தருங்குறளும்
பாயிரத்தி னோடு பகாந்ததறபின்—பொயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

இ-ள். பாயிரத்தினோடு ஆயிரத்துமுந்நாறறுமுப்பது அருங்குறளும் பகாந்
ததறபின்—போய் ஒருததா வாய்க்கேட்க தூல உளவோ—பாயிரநான்குகூர
ங்களோடு சோனது தொகையாகிய அரிய ஆயிரத்துமுந்நாறறுமுப்பது குற
ள்வெண்பாக்களையும் ஒதியுணர்ந்தபின்பு, போய் ஒருவரது வாயாலே கேட்ட
றிதற்கு நூலுளவோ! இல்லை:—மன்னு தமிழ்ப்புலவராய்க் கேட்க வீற்றிருக்
கலாம்—நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகப் பிறர் தம்மிடத்து வ
ந்து கேட்க வீற்றிருக்கலாம். எ-று.

வீற்றிருத்தல் ஒருசபைநடுவிலே உயர்வாகிய ஆதனத்தில ஏறிவருத்தல். இவ
ற்றுட் பலவகைப்பட்ட தூலத்தின் கருத்துக்களெல்லாம் விளங்கிநிறைவின்,
கேட்க நூலுளவோவென்றார். புலவராயெனவே, புலமை நிரம்புதற்கு இவை
ஆயிரத்துமுந்நாறறு முப்பதுகுறளதனும் போதுமென்பது பெறப்பட்டது.
இவையோர்க்கு வரும் இமமைப்பயன் சொல்லியபடி. (கசு)

முகைய லூர்ச்சிறுகருந்தும்பியார.

கௌ. 'உளளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்தனைத்
தெளளுத லன்றே செயற்பால—வள்ளுந்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகாவா
ரொப்பா வலரினு மில.

இ-ள். வள்ளுந் முப்பாலின் மிக்க மொழி உண்டு எனப் பகாவா எப்
பாவலரினும் இல்—திருவள்ளுவரது திருக்குறளினமேறப்பட்ட நூலொன்று
உள்தென்று சொல்லவல்லவர் எவ்வகைப்பட்ட புலருள்ளும் இல்லை,—செ
யற்பால, உளருதல் உள்ளி உரைத்தல் உரைத்தனைத் தெளருதல் அன்றே—
ஆதலால், நாம் இந்நூலைக்குறித்துச் செய்க்கடவன நாம் இதன்பொருளைச் சி
ந்தித்துக்கொள்ளுதலும், சிந்தித்துப் பிறாகரு அதனைச்சொல்லுதலும், பிறா
லே சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும் அன்றே! எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழி வேதமிருத்தவின மிக்கமொழியெ
னதும், தமிழினமாதிரிமனறி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவையுந்
தழுவுதற்கு எப்பாவலரினுமெனதும், அறிவொப்புக்காண்டற்கு உரைத்தனைத்
தெளருதலெனதும், கூறினா, உளருதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெ
னவே அவ்வாறெழுதலும், அடங்கின. இது பயிற்சி செய்தொழுகுமாறு சொ
ல்லியபடி. (கௌ)

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.

கஅ. சாற்றிய பலகலையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாந்—தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
ரொப்பா வலரினு மில.

இ-ள். சாற்றிய பலகலையும் தப்பா அருமறையும் போற்றி உரைத்த பொரு
ளெல்லாம் தோற்ற —அறிவுடையோரார சொல்லப்பட்ட பலநூல்களாலும்
தப்பாத அரியவேதத்தினாலும் காப்பாற்றிவைத்திருந்து உலகத்தார்க்குச் சொ
ல்லப்பட்ட விடயங்களுெல்லாம் தன்னிடத்தே காட்டும்படி—முப்பால் மொ
ழிந்த முதற்பாவலர் ஒப்பா எப்பாவலரினும் இல்—திருக்குறளைச் சொல்லிய
திருவள்ளுவனையொப்பவர் எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள்ளும் இல்லை. எ-று.

தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழவுறுமையால் தப்பாவென்றும், பொ
ருளுணர்த்தக்கேயனி ஒதுதற்கும் எளிதன்றாகவின அருவெனதும், விசேட
ணஞ்செய்யப்பட்டது. எப்பாவலரினுமில் இதற்கு முன்னுரைக்கப்பட்டபடியே
கொள்க. முதற்பாவலர் முதன்மையையுடைய பாவலர், நாலவகைப்பாக்களி
ல் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறளவெண்பாவும் தலைமை பெற்று நிற
நலின், அக்குறளவெண்பாவால் நூல்செய்த வல்லமையுடையனொன்றாமாம்.
புலமையிலே நாயனருக்கு ஒப்பினமை சொல்லியபடி. (கஅ)

கீர்த்தையார்.

கக. தப்பா முதற்பாவாற ருமாண்ட பாடலினுன்
முப்பாலி னுற்பான் மொழிந்தவ—ரொப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுகி மனமகிழ்த்
தெய்வத் திருவன் னுவர்.

இ-ள். எப்பாலும் வை வைத்த கூர் வேல வழுதி மனம் மகிழ—எவ்விடத் திலும் கூர்மை வைத்த சிறப்புப் பொருநதிய வேலையுடைய பாண்டியராசன் மனமகிழ—தப்பா முதற்பாவால தாம் மாண்ட பாடலினால் முப்பாலின் நார பால மொழிந்தவா—சொல்லப்பட்டபொருள் வழுவாமல் முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெண்பாக்களாலே தாம் மாட்சிபெற்ற பாடற்றொழிலினாலே மூன்றுபால்களிலே அறமுதலிய நான்குபகுதிப்பொருளையும் திருவாய்மலர்ந தவா—தெய்வத்திருவள்ளுவா—தெய்வத்தன்மையையுடைய திருவள்ளுவநா யனா. எ-று.

கூர் சிறப்பு. நான்கனுண் மூன்றடங்குவதன்றி மூன்றனுள் நான்கடங்கா மையின், வியந்த கூறப்பட்டதாயிற்று. தூலசெய்த சிறப்பும், அதனால் அரசு னை மகிழ்வித்தமையும், சொல்லியபடி. (கக)

சிறுமேதாவினாரா.

உ. வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கு
நாடிய முப்பத்து மூன்றென்றாழ—கூடுபொரு
ளெளளி லெழுப திருபதிற றைநதில்பம்
வளருவா சொன்ன வகை.

இ-ள். வளருவா சொன்ன வகை—திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை,—பாயிரம் நான்கு—பாயிரம் நான்கதிகாரத்தை யுடைத்து,—அறம் முப்பத்துமூன்று—அறம் முப்பத்துமூன்றதிகாரத்தையு டைத்து,—ஊழ ஒன்று—ஊழ ஓரதிகாரத்தையுடைத்து,—பொருள் எழுப து—பொருள் எழுபத்திகாரத்தையுடைத்து,—இனபம் இருபதிறைந்து— காமம் இருபத்தைந்ததிகாரத்தையுடைத்து. எ-று.

அறத்துப்பாலுடனாகாது அதனை விட்டு நூறகெல்லாம் பொதுவாய் நிற றலின் வீடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மை மறுமை. லீரி மூன்றம் பயத் தற்சிறப்பிறைய மூன்றனுண் முதன்றலின் விளங்குமென்றும், யாவாக்கு ம பொதுப்பட நாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்துக்கூறுபாடு இவையையாக லின் நாடிய முப்பத்துமூன்றென்றும், முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன பமும் கைகூறித்தருக துணையாய் நிறற்றின் கூடுபொருளென்றும், அப்பொரு ளின் பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் எளளிலெழுபத்தென்றும், கூ றினா. எள்ளல் இகழ்தல். சிலப்பழைய நூல்களிலே சிலவற்றைச் சாதியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால் அப்படிப்பட்டவேறு பாடு இதற்கும்.வரினும் வருமென்று ஆசங்கித்து, இதன்திகாரங்களுக்கு இங் கனந்தொகைசெய்தாரா. பின் இவ்வாறு தொகைசெய்யப்பட்டு வருவனவற் றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக் கொள்க. முப்பால்களுக்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உ௦)

நல்கூர்வேள்வியாரா.

உக உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோணமணந்தா
னுத்தர மாமதுரைக் கச்செனப்—விப்பக்க
மாதானு பங்கி மறுவில புலச்செருபப்
போதாரா புனற்கூடற் கச்சு.

இன். உப்பக்கம் நோக்கி உபகேசி தோள் முண்டதான் உத்தர மஃ மது
ரைக்கு அச்சு என்யுட்ப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றோருகிய உமாதேவி
மினது தோள் முண்ட கடவுளை வடமதுரைக்கு ஆதாரமென்று சொல்லுவர்,
—இய்யக்கம் மாதானுபங்கி மது இல் புலச் செநராப்போதார் புன்றகூடற்கு
அச்சு— இப்பக்கம் மாதானுபங்கியெனப்படுகின்ற குற்றமற்ற புலமையாகிய
தேனைச் சொரிசின்ற செவவிய நாவாகிய மலரையுடையவர் நாவளத்தைபு
டைய தென்மதுரைக்கு ஆதாரமாவர், எ-று.

உப்பக்கம் இடைக்காடா அரசன் தனபாடலை அவமதித்தமைப்பறிப் பின்
ங்கிச்சென்ற பக்கம், உப்பக்கநோக்கியென்றது வினையாலணையும்பெயர், கேசி
திருமால், இது அக்கடவுள் சகசிரநாமத்திற கண்டது. கேசிக்குப் பின்னே
பிறநதவன் உபகேசியென்றாயது, உபேந்திரனென்பதுபோல, மாதானுபங்கி
மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கினெனப்படுதலின், அவள்
பின்னாமேலேபோல் இவர் உலகத்தாராமேல அருள்செய்தல சொல்லப்பட்ட
தாயிற்று, நாப்போதென்றதற்கேற்பப் புலமையிலே தேன ஆரோபிக்கப்பட்ட
து. அச்சுப்போற்றுகுதலால், அச்சென்றா. நாயனாராலே திகடக்குடையு
டைச் சீர்சாலவழுதியுந் சங்கப்புலவருநதழைத்தினிதோங்கிய மதுரைக்கு உ
ண்டான சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உச)

தொழித்தலைவிழுத்தண்டிஞர்.

உஉ. அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன் நெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணாவா
போலு மொழிந்த பொருள.

இன். அறத்திறம் நான்கு—பாயிரம், இல்லறம், துறவறம், ஊழென அ
றப்பாலினுட்பிரிவுகள் நான்கும்,—அறி பொருட்டிறம் ஏழ்—அரசு, அமைச
சு, அரண், கூழ், படை, நட்பு, ஒழிபென அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரி
வுகள் ஏழும் —காமத்திறம் மூன்று எனப் பகுதிசெய்து—ஆண்பாறகூறறு,
பெண்பாறகூறறு, அவவிறுபாறகூறறெனக் காமத்துப்பாலினுட்பிரிவுகணமூன
றுமாகப் பகுதி செய்து—பெறலரிய நாலு மொழிந்த பெருநாவலரே—பெ
றுதற்கரிய அறம் பொருள இனபம் வீழி எனப்படுகிற நான்குபொருளையும்
சொல்லிய பெருநாவலரே—ஒழிந்த பொருள் நன்கு உணர்வார்போலும்—அ
றறுளடங்காது ஒழிந்தபொருள் உளதாயின, அதனை நன்கு அறியவல்ல
வர்போலும். எ-று.

திறமென்றது அறமுதலியவற்றோடுங்கூட்டப்பட்டது. நாவலரேயென்றமை
யர்ல், பிறரால் அறியப்படுவதன்மென்றதாயிற்று. முப்பாலியற்றுகையும், இ
வற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும், சொல்லியபடி. (உஉ)

வெள்ளிவீதியார்.

உங. செய்யா மொழிக்குந் திருவன் னுவர்மொழிந்த
யொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
வதற்குரிய ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரிய ரல்லாதா நில.

இ-ள். செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளுவர் மொழிந்த பொய்யா மொழிக்கும் பொருள் ஒன்றே—ஒருவராலே செய்யப்பட்டாத மொழியாகிய வேதத்திற்கும் திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தனவழியினொருவோர்க்கும்—யன்வினைவிலே பொய்ப்பாடாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும் பொருளொன்றே—ஆராயிற் செய்யா அதற்கு உரியர் அநதணரோ—ஆராயுங்கால், செய்துப் பட்டாத அவ்வேதமோதுதற்குரியவர் அநதணரோ,—ஏனையிதற்கு உரியர் அல்லாதார் இல்—பொய்ப்பாடாத இத்திருக்குறளோதுதற்கு உரியவரல்லாதவர்க்கு உலகத்திலில்லை. எ-று.

பூாவேதத்தை நித்தியமெனபார் மதம்பற்றிச் செய்யாமொழியென்றார். அது வடமொழியும் இது தெனமொழியுமாய் நின்று சிலவேறுபாடுடையன போற்றேனினும் துண்ணுணர்வானோருவார்க்குக் கருதது வேறுபாடாமையின், பொருளொன்றையெனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்தக் கூறினார். செய்யா மொழி பொய்யாமொழி அனமொழித்தொகைகள். இதற்குரியரல்லாதாரில் லெனாததனும் பொதுவேதமாதலதிக. அதற்கும் இதற்கும் பொருள் வேறேவென்றும், இதனையோதற்கதிகாரிகளாவா யாவோவென்றும், நிகழ்கின்ற ஜயமொழித்தபடி. (உங.)

மாங்குடிமருதனார்.

உச. ஒத்தற் கெளிதா புணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—தீதற்றே
ருள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

இ-ள். வள்ளுவர் வாய் மொழி மாண்பு—திருவள்ளுவரது வாயினின்றது தோன்றிய திருக்குறளினது மாட்சியைச் சொல்லின,—ஒதற்கு எளிதாய் உணர்தற்கு அரிதாகி வேதப்பொருளாய் மிக விளங்கி—அது ஒதப்படுதற்கு எளிய சொற்களையுடையதாகியும் அறியப்படுதற்கு அரியபொருள்களையுடையதாகியும் வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும் அவ்வேதத்தின் மிக விளங்கி,—தீதற்றேர் உளளுதொறு உளளுதொறு உளளம் உருக்கும்—குறமற்றேர்கள் நினைக்குநதோறும் நினைக்குநதோறும் அவாகளுடைய மனத்தைக் கரைக்கும். எ-று.

ஒதற்கெளிதாயெனவே நவின்னோர்க்கினிமை நன்மொழிபுணர்த்தல்களும், உணர்தற்கரிதாயெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளாயெனவே விழுமியதுபயத்தனும், பிறவுமாகிய ஆழகுணினமைதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. தீதற்றேர் பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற துண்ணறிவுடையோர். உளளுதொறுள்ளுதொறுள்ளமுருக்குமெனவே, மூன் காணப்பட்டதனும் பின்காணப்படும் பொருள் சிறந்தம் விரிந்ததோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனது அறபுதமான குணமுடைமைசிறப்பிற் சொல்லியபடி. (உச)

எறிச்சலூர்மலாடனார்.

உரு. பாயிர நான்கில ஸ்ரமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவற்மொன் தூழாக—வாய
வறத்துப்பா னுல்வகையா வாயநதுரைத்தார் தூலின்
யிறத்துப்பால வளளுவனா தோநது.

இ-ள். வள்ளுவனா ஆயநது தூலின் திறத் துப்பால தோநது—திருவள்ளு
வநாயனா அவ்வேதத்தின் கருத்துக்களையாராயநது, தமமாஸே செய்யப்பட
ட தூலின் து திறத்திருத்த தக்க நனமையுடைமையால் இவையே உரியவை
பென்று தெரிநது,—பாயிரம் நான்கு—பாயிரம் நான்குதிகாரமும்,—இல்ல
றம் இருபான்—இல்லறவியல் இருபத்திகாரமும்,—துறவறம் பன்மூன்று—
துறவறவியல் பதினமூன்றதிகாரமும், — ஊழ ஓன்றாக — ஊழ ஓர்திகாரமு
முடையனவாக,—ஆய அறத்துப்பால நாலவகையா உரைத்தார்—இவவாறாய
அறத்துப்பாலை பாயிரமுதலிய நாலவகையுடைத்தாகக் கூறினார். எ-று.

முப்பாற்பொருள்களினும் முதற்குக்கு காரணமாதற்சிறப்புடைமையின்,
தூய துறவறமென்றார். துப்பு நனமை, அது எல்லாவருணைச்சிரமங்களுக்கும்
பொதுவாயிருக்கை. அறப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உரு)

போக்கியார்.

உசு. அரசிய லையைந தமைச்சிய லீனாந்
துருவல லரணிரண்டொன ரெணகூ—ழிருவிய
றிண்படை நடப்பு பதினேழ குடிபதினமுன
றென்பொரு ளேழா மிவை.

இ-ள். அரசியல் ஐயைநது—அரசியல் இருபத்தைந்ததிகாரமுடைத்து,—
அமைச்சியல் ஈனாநது — அமைச்சியல் பத்ததிகாரமுடைத்து, — அரண
இரண்டு—அரணியல் இரண்டதிகாரமுடைத்து,—கூழ ஓன்று—பொருளியல்
ஓர்திகாரமுடைத்து,—படை இருவியல்—படையியல் இரண்டதிகாரமுடை
து,—நடப்பு பதினேழ—நடபியல் பதினேழதிகாரமுடைத்து,—குடி பதி
னமுன்று—ஒழிபியல் பதினமுன்றதிகாரமுடைத்து,— எண்பொருள் இவை
ஏழாம் — எண்ணப்பட்டபொருட்பாலுக்கு இவவியல்களேழாம். எ-று.

அரணுக்கு உருத்திடபம் சிறத்தலின் உருவலலரணெனதும், பொருளுடை
யாகக்கே ஒளி அமைவதாகலின் ஒண்பொருளெனதும், படைக்குக் கீழ்போ
ரிற் பின்கொடாத திணமை உரித்தாகலின், திண்படையெனதும், கூறினார்.
பிற்காலத்தார் அமைச்சு முதலியவைநதனையும் அங்கவியலென ஒரியலாகநியு
ம் வழங்குப. பொருட்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உசு)

மோசிகீரனார்.

உஎ. ஆண்பாலே ழாநிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா லிருபாலோ ராறாக—மாண்பாய
காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கடனொத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனா நன்கு.

இ-ள். ஆண்பால ஏழ்—ஆண்பாற்கூற்று ஏழதிகாரமும்,—பெண்பால் ஆறி
ரண்டு—பெண்பாற்கூற்றுப் பன்னிரண்டதிகாரமும்,—அடுத்த அன்பு பூண்
பால இருபால ஓராறாக—ஒருவனாயொருவா அடுத்த அணைப் பூணுதற்பகு
தியுடைய அவவிருபாற்கூற்று ஆறதிகாரமுமாக,—மாண்பு ஆய காமத்தினைப்
ககம் ஒருமூன்றாக நாமத்தினை வள்ளுவனார் நன்கு கட்டுரைத்தாரா — மாட்சி
யான காமத்துப்பாலினியல்கள் மூன்றாகப் பெயாபெற்ற திருவள்ளுவர் நன்
ருகுகிறார். எ-று.

இவையே பொருளிலக்கணத்துக்கமையக களவியல கற்பியலென இரண்
டாகக்கப்பட்டன. காமத்துப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உள்)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார்.

உ-அ. ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப் பொருளவிளங்கப்—பொய்யாது
தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள ஞவனாகி
யந்தா மரைமே லயன்.

இ-ள். அதிகாரம் நூறும் ஐயாறும் மூன்றுமா — அதிகாரம் நூற்றுமூப்ப
த்துமூன்றாக,—மெய்யாய வேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்க—வடமொழி
யிலிருந்த மெய்யாகிய வேதப்பொருள் பொய்யுறுது விளங்கும்பொருட்டி,—
அந்தாமரைமேல் அயன் தான் வளஞவனாகித் தந்தான்—அழகிய தாமரைம
லாமேல் வீற்றிருக்கும் நானமுகக்கடவுள் தானநிருவளஞவனாகி உலகத்தாரா
க்குத் தமிழிற்செய்து தந்தான். எ-று.

உலகு இங்கே மக்களை உணர்த்தி நின்றது. மெய்யாய வேதப்பொருள் பொ
ய்யாது விளங்கவெனவே, இதற்கு முன் மெய்யாயபொருள் பொய்யாய ம
றைதும், பொய்யாய பொருள் மெய்யாய விளங்கியும், கிடந்தமை[சொல்ல
பட்டதாயிற்று. அதிகாரத்தொகையோடு நூற்பொருளியலடி சொல்லியபடி.

மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்.

உசு. எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா
லிலலாத வெப்பொருளு மிலலையாற—சொல்லாற
பரந்தபா வாலென் பயனவள ஞவனா
சுரந்தபா வையத் துணை.

இ-ள். எல்லாப்பொருளும் இதன்பால் உட்பலவகைநூல்களாலுஞ் சொ
ல்லப்பட்ட எல்லாப்பொருளும் இந்நூலகத்தடங்கியிருக்கின்றன,—இதன்பா
ல இல்லாத எப்பொருளும் இல்லை—இதனிடத்திலலாத யாதொருபொருளும்
எந்நூலகத்தும் இல்லை,—சொல்லாற பரந்த பாவால் பயன் என—ஆதலால்,
சொல்லாவினாலே விரிந்த நூல்களாற பயன் யாது!—வளஞவனா சுரந்த பா
வையத்துணை—திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே மண்ணுலகத்
தாருக்குத் துணையாதலையும். எ-று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன, முதல் வழி சார்பென மூலகைப்பட்ட அற
நூல் பொருணூல் இன்பநூல் வீட்டுநூல் எனப்பவற்றிற் செம்பொருள் ஆக்கப்

பெருநன் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாம் கொள்ளக்கூடாத கார்ப்பிப் பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் ஒரேவழிப் பொருளெனநேற்புடைமையின், அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறிக. பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு இதன்பாஸிலாதவெப்பொருளுமில்லையென்றார். சொல்லாற்பாரதவெனவே, அவை பொருளாற்பரப்பின்மை பெறப்பட்டது. பார்த்தல் பதினாயிரம் நூறுயிரமுதலிய கிரந்தவளவையால் விரிதல். சொல்லாற்பாரத்தால்களை ஆயவோர் மலையகழ்ந்து எலிபிடித்தலபோல மிகவருநதிச் சிறுபயன கொள்ளுதலால், எனபயனென்றார். ஆல் அசை. டா, வையம் ஆகுபெயர்கள். சினனாட்பல்பிணிச் சிறுநறிவுடையோர்க்கு விதி விலக்குக்கண்முற்றும் உள்ளக்கைநெலவிக்கணிபோலக் கணநி தெளியுமாறு உணர்த்தித் தரிமாற்றந்தீர்த்தலின், வையத்துணையென்றார். முற்றொருங்குணர் விழைவார்க்கு இஃது இன்றியமையாச்சிறப்பிறென்றபடி. (உக)

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.

கூ.0. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு—முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நோவனமற் றில்லை நிகர்.

இ-ள். பாரதம் சீராமகதை மனுப் பண்டை மறை நோவன—பாரதம் பழைய சீராமகதையையும், மனுமிருதி பழையவேதத்தையும், ஒப்பனவாகும்; —எப்பொருளும் யாரும் இயல்பின் அறிவுறச் செப்பிய வள்ளுவர் செப்ப வரும் முப்பாறகு நிகர் இல்லை— எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும் எவ்வகையோரும் அவற்றின்றனமையோடு அறிய அவாக்குச் சொல்லுமபடிக்குத் திருவள்ளுவர் சொல்லால் வந்த திருக்குறளுக்கு உவமானமாகத்தக்கது ஒன்றில்லை. எ-று.

மற்று அசை. அறிதற்கரிய வேதாரதப்பொருளுமென்றற்கு எப்பொருளுமென்றும், உயாகுலத்தாரோனறி ஏனையோருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐயநதிரிபினறியறியவென்றற்கு இயல்பினறிவுறவென்றும், இதுவே சுருதிக்குருவிரண்மிாமென்றற்குச் செப்பியவென்றும், கூறினார். பண்டையெனபது சீராமகதைக்குங்கூட்டுக. கதாநுபமாயிருந்து பாரத ராமாயணமெனவும், விதிருபமாயிருந்து சுருதி மிருதியெனவும், கூட்டிச் சொல்லப்படுதலால், உவமான உவமேயங்களாதலிக. எப்பொருளும் யாருமியல்பினறிவுறச் செப்புதல்வேதத்திற்கின்மையால், முன முப்பாலின மிக்கமொழியெனற அதனாற்பெறப்பட்ட வேதத்தினொப்புமையை மறுத்தபடி. (கூ.0)

உருத்திரசன்மகண்ணார்.

கூ.க. மணற்கிலைகக நீருறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பரன் மூகிப்புவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு.

இ-ள். மணற் கிளைக்க நீர் ஊறும்—மணலைத் தோண்டிநீதோறும் நீர் பெருகும்;—ஹைந்தாகள வாய வைத்து உணத் தாய் முலை ஒண்பால் சுரக்கும்—புதலவர்கள் வரயவைத்து உண்ணுநதோறும் தாயினது முலைக்கண் நல்லபால் பெருகும்,—பிணக்கு இலா வாயமொழி வளருவர் மும்பால் ஆயதோறும் மதிப்புலவோர்க்கு, அறிவு ஊறும்—அவைபோல, பிணங்குதற்கு ஏதுவில்லாத வாயமைச்சொல்லையுடைய திருவளருவரது திருககுறளை ஆராயுநதோறும், அறிவுடைய புலவாக்கு அறிவு வளரும். ௭-று.

கற்பிதமாகிய சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும் இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும் நல்லதைத் தீயதாகவும், புனைநது பிறர் பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்டதல்லாமையால், பிணக்கிலாவாயமொழியென்றார். மதிப்புலவோர்க்கறிவூறுமெனவே, அவா அவவறிவைக்கொண்டு பிறாக்கெல்லாம் விதிவிலக்குக்களைக் கற்பித்தல் வேண்டிமெனறதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற்பயிறலினமையாது பலகாலும் பயிற்சி செயல்வேண்டிமெனறபடி. (௩௧)

பெருஞ்சீத்தனார்.

௩௨. ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறளவெண் பாவினு
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா முனாதததனார்
முதவிழ தாமாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக கன.

இ-ள். தாது அவிழ தா மாற—பொடியொடு விரிந்த பூமாலையையுடைய பாண்டியராசனே,— ஏதம் இல வளருவா இன்குறளவெண்பாவினுல ஒதிய ஒண்பொருளெல்லாம் உனாதததனா—குறறயில்லாத திருவள்ளுவா இனிய குறளவெண்பாக்களாலே நான்குவேதங்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட ஒள்ளிய பொருள்களையெல்லாவ கூறினமையால்,—மேதக்கன தாமே தமைப் பயந்த வேதமே — மேம்பாட்டுக்குத் தக்கவை அக்குறளவெண்பாக்களோ, முதனூலாய் நின்று அவற்றைப் பயந்த வேதங்களோ! நீ சொல்வாயாக. ௭-று.

தாம் தமமை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை எனனும் பொருளைத் தந்து நின்றன. ஏகாரம் இரண்டும் வினா. பிறநூலாசிரியாக்கெல்லாம் அவொதிரிகளாலே மறுக்கப்பட்டிருந குறறம்போலவது இவாக்கு இலையெனறதகு ஏதமில்வளருவொன்றும், தாவகுறியவாய் நின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் விளையாமைபற்றி இன்குறளென்றும், உணாவுடையோராலே விரும்பப்பட்ட நற்குணமுடைமைபற்றி ஒண்பொருளென்றும், கூறினார். நூலாசிரியாக்கும்; நூலுக்கும், நூலுதலிய பொருளுக்கும், தகுதி தோன்றச் சொல்லப்பட்ட விசேடண்குணங்களாலே, இவவேதம் அவவேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமை குறிப்பித்தபடி. (௩௨)

நரிவெருத்தலையார்.

௩௩. இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு
முனப்பறியச் சொன்னு முதுமொழிநான்—மன்பதைகட
குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள.

இ-ள். இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இந்நான்கும் மனப்பதைக் கு முன்பு அறியச்சொன்ன முதுமொழிநூல் உள்ள அரிது என்று— இன்ப முதலிய இந்நாற்பொருளியலபுகளையும் மக்கட்பரப்புக்கு அக்காலத்தில் அறியும்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட பழமொழிவேதமானது ஒதியுணரப்படுதற்கறி தென்று,— வள்ளுவர் அவை உலகம் கொள்ளக் குறள் மொழிந்தாரா—திரு வள்ளுவர் அவற்றை உலகத்தாரா எளிகுணருமபடி திருக்குறளைக் கூறினார். எ-று.

முன்பறியவெனவே, உற்சாபபிணியாகலின், அக்காலத்தோர்க்கு உணராதற் கேற்ற ஆயுண்டீட்சியும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பதா உம, அவசாபபிணியாகலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதா உம, பெறப்பட்டன. இவ விரண்டும் அவாவறுத்தன மூன்றும்பாட்டுமொழிற் கானக. தேயவழக்கிற்படா ததும் வருந்திக் கற்போர்க்குமாதிரும் புலப்படுவதுமாய் எல்லாமொழிகடும் முறப்படுக கடவுண்மொழியாய் நிறற்றின, முதுமொழியென்றார். அற முதலியநான்கும் பிரிவுபட்டித் தோன்றாமையை உடைத்தாகலின், உள்ளவரி தாயிற்று. பழையவேதம் உளதாகவும் வேறிது சொல்லுதற்குக் காரணம் உணரத்தியபடி. (௩௩)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றார்க்கிழார்.

௩௪. புலவா திருவள ஞுவரன்றிப் பூமேற்
சிலவா புலவொனச செப்ப—னிலவு
பிறங்கொளிமா லைக்கும் பெயாமாலை மற்றுங்
கறங்கிருண்மா லைக்கும் பெயர்.

இ-ள். பூமேல் புலவா திருவள்ளுவரன்றிச் சிலவா புலவொனச் செப்பல —பூவுலகினகண்ணே புலவொனத் திருவளஞவனாயன்றி வேறுசிலவையும் புலவொன்று சொல்லுதல்—மாலை நிலவு பிறங்கு ஒளி மாலைக்கும் பெயா மற்றும் கறங்கு இருள மாலைக்கும் பெயா (செப்பல) —மாலையென்பது நிலவால விளங்குகின்ற அநதிகும பெயராக மற்றும் குழுகின்றவிருளையுடைய அநதிகும் பெயராகச் சொல்லுதலபோலும். எ-று.

செப்பலென்றது பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது பலவேறுவகை பபட்ட நூலுணர்ச்சிகளையெல்லாம் ஒருங்கே கொண்ட பேரறிவுடைமையாம். உயாவொப்பற இவரது புலமையைக்குறித்து நோக்குமகால் ஏனையோர் புலமை புலமையன்றாய் முடிதலின், இவ்வாறு கூறினார். புலவொனபது நாயனாக்கே காரணப்பெயராமென்றபடி. (௩௪)

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டார்.

௩௫. இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ—வன்பொழியா
துளளி யுணர வுரைத்தாரோ யோதுசீர்
வளஞுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

இ-ள். இன்பமும் துன்பமும் என்னும் இவை இரண்டும் உள்ளி உணர—பின் வரக்கடவனவாய் சுகமுநதுக்கமுமென்னப்பட்ட இவற்றினுடைய இருவ

கைக்காரணங்களையும் ஆராயநதரியவும்,—அன்பு ஒழியாது மனம்,மகிழ்—தமமேலன்பு நீங்காமல உள்ளங்களிலும்,—மனப்பதைக்கெல்லாம் ஒதுகோவள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்து உரைத்தாரா—மககட்பரப்புக்கெல்லாம் புகழ்ப்படுஞ்சீனாயுடைய திருவள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்தாகத் திருக்குறளைக் கூறினார். எ-று.

இன்பத்தின் காரணம் விதிக்குறளாலும், துன்பத்தின்காரணம் விலக்குக்குறளாலும், சொல்லப்பட்டன. முன்பறிதற்குப் பயன அவற்றைச் செயதலும் தவிரதலுமாம். வேண்டிவனவெல்லாம் தொகுத்துணர்த்தலின, மனமகிழ்தல் சொல்லப்பட்டது. அவவேதம்போலாது பலாக்கும் உபயோகியாகக் கூறலின், மனப்பதைக்கெல்லாமென்றார். வாயுறைவாழத்தினியலபு “வாயுறை வாழத்தே வயங்க நாடின—வேம்புங் கரிவும் போல வெஞ்சொற—றுங்குத் தினறி வழிநனி பயக்குமென — றேம்படைக் கிளவியின வாயுறுத் தறறே ” எனனார் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தாலறிக. எதிர்காலவிளைவுணாசசி பயத்தல சொல்லியபடி. (நூ)

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

நூ. பூவிறகுத் தாமரையே பொன்னுகஞ்சுச் சாம்புனத்
மாவிற கருமுனியா யானைக் கமரமுப்
றேவிற திருமா லெனசசிந்தத் தென்பவே
பாவிறகு வள்ளுவாவெண பா.

இ-ள். பூவிறகுத் தாமரை—மலர்களுக்களுளே தாமரைமலரும்—பொன்னுகஞ்சு சாம்புனதம்—பொன்களுக்களுளே சாம்புனதப்பொன்னும்—ஆவிறகு அருமுனி ஆ—பசுக்களுக்களுளே காமதேனும்—யானைக்கு அமர உம்பல—யானைக்களுக்களுளே ஐராவதமும—தேவில திருமால் என—தேவர்களுக்களுளே திருமாலும்போல,—பாவிறகு வள்ளுவர் வெண்பாச் சிறந்தது என்ப—தூலக்களுக்களுளே திருவள்ளுவர் குறளவெண்பாச் சிறந்தது என்று அறிவுடையோர் சொல்லுவார். எ-று.

ஏ அசை. பா ஆகுபெயர். பொன் ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாத்ருபம், சாம்புனதம் என நாலவகைப்படும. காமதேனும் வசிட்டமுனிபிடித்துள்ளதாகலின், அருமுனியாவென்றார். உவமானமுகத்தால் இஃது பலதூலகளினும் சிறந்து நிறகின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி. (நூ)

மதுரைப் பெருமருதனார்.

நூ. அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப் தினபத்
திறமிருபத் தைநதாற் றெளிய—முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவன
கோதவழுக கமற துலகு.

இ-ள். அறத்திறம் முப்பத்தெட்டால் — அறத்தின்கூறுபாடு முப்பத்தெட்டகாரங்களாலும்,—பொருட்டிறம் எழுபதால்—பொருட்கூறுபாடு எழுபத்தகாரங்களாலும், — இன்பத்திறம் இருபத்தையால் — காமத்தின்கூறுபாடு இருபத்தையத்தகாரங்களாலும்,—தெளிய—தெளியும்பொருட்டு,—மு

றைமையால் வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனார் ஒத—காரணகாரியவொழுங்கால் வேதத்தினுயர்வர்கிய பொருளைக் குறள்வெண்பாக்களாலே திருவள்ளுவனார் ஒதலால்—உலகு வழுக்கு அற்றது— உலகமானது வழுவுதலின்னதும் நீங்கிறது. எ-று.

திறமும் ஆனும் முன்னுங்கூட்டப்பட்டன. உயாவாகிய பொருள கருமகாண்டம் பிரமகாண்டமிரண்டினுளனும் சிறந்தபொருள். வழுக்குதல் விதியை விலக்கெனதும் விலக்கை விதியென்றும் கோடல். உலகு மகக்கையுணரத்தி நின்றது. அணிவுபற்றி அறந்தென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். முன்னதின் வேறுபட்ட முப்பால்களினதிகாரத்தொகைகளோடு உலகிற்கு விளையும் நன்மை சொல்லியபடி. (ந.உ)

கோவூர்க்கிழார்.

ந.அ. அறமுத னான்கு மகவிடத்தோ ரொல்லாந்
திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக—குறளவெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவ்வாதே
முன்னே முதுவோர் மொழி.

இ-ள். அறமுதல் நான்கும் அகவிடத்தோர் எல்லாம் திறம் உறத் தோந்து தெளியக் குறளவெண்பாப் பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறை—அறமுதலியநான்குபொருள்களையும் மண்ணுலகத்துள்ளோரொல்லாம் வகைப்பட ஆராயந்து தெளியும்பொருட்டுக் குறளவெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட திருவள்ளுவநாயனார் முப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின்கண்ணே—முன்னே முதுவோர் மொழி நேர் ஒவ்வாது— முற்காலத்துள்ள பெரியோரது நூல்களுக்கு நோதல் பொருந்தாது. எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். பெரியோராவார் வடமொழியிலும், தெனமொழியிலும், பிறமொழிகளிலும், நூல்செய்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும். அந்நூல்களாவன மனு முதலியோராலே செய்யப்பட்ட அறநூலமுதலியன. இதன்புத்தகத்தில் முன்னுலகளிலொன்றும் சோக்கப்படுத்தாத தருவதனறென்று சொல்லியபடி. (ந.அ)

உறையூர் முதுகூற்றனார்.

ந.கூ. தேவிற சிறந்த திருவள னுவாகுறள்வெண்
பாவிற சிறந்திழுப் பாலபகரார்—நாவிற
சுயலிலை சொறசுவை யோர்விலை மறறுகு
செயலிலை யென்னுந் திரு.

இ-ள். தேவிற சிறந்த திருவளனுவா குறளவெண்பாவிற சிறந்திழு முப்பாலபகரார்—தெய்வத்தன்மையாற் சிறந்த திருவளனுவரது குறளவெண்பாக்களோடு கூடிச் சிறந்து தோன்றுகின்ற முப்பால்களையும் ஒதாது—நாவிறகு உயல் இல்லை—வாகுகிறகு இனசொறசொல்லி வாழ்தல் உண்டாகாது—சொறசுவை ஓரவு இல்லை—மனத்திறகுச் சொறகளின்சுவையை அறிதல் உண்டாகாது—மற்றும் செயல் இல்லை—இவையன்றியும் காயத்துக்கு நல்ல செயல்

ஊண்டாகாத—என்னும் திரு— என்று நினைத்துத் திருமகள் அவரிடத்துச் சேராள். எ-று.

சுவையேராதற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட்டன. திருமகள் சேராமையர்கிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஓதாக்குளவாகாமை கூறவே, ஒதுவோர்க்கு இவையுளவாகலின், வாக்கிற்குக் கடுஞ்சொல், பொய், கோள், புறங்கூறல்களும், மனத்திற்குப் பிறனிலவிழைதல், பிறன்பொருளவிழைதல், பிறன்பொருட்குக் கேடெண்ணல், பிறவுயிரக கிழுகியெண்ணல்களும், காயத்திற்குப் பிறனமனைபுணாதல், உயிரகொலை செய்தல், பழியூணுணல், பிறாபொருளவெளவல்களும், ஆகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்குமென்பதும் பெறப்பட்டது. அறவின்பங்கட்குக் காரணமாதற்குந் பபுடைய பொருட்பேறு இஃதேதவின் உளதாமெனற்படி. (நக)

இழிகட்பெருங்கண்ணனார்.

சு0. இம்மை மறுமை பிரண்டு மெழுமைககுஞ்
செமமை நெறியிற் நெளிவுபெற—முமமையின்
வீடவறநி னுன்சின விதிவழங்க வளருவனா
பாடின நினகுறள வெண் பா.

இ-ள். இம்மை மறுமை இரண்டும் எழுமைகளுமே செமமை நெறியின் தெளிவு பெற—இகபரங்கட் காவனவிரண்டையும் வினைப்பயனறொடாதற்குரிய ஏழு பிறப்பிற்குமாகச் செவ்வையானவழியால் யிவரும் தெளிதல்பெறவும்,—முமமையின் அவற்றின் வீடு நானகின் விதி வழங்க—அறம் பொருள இன்பமெனனும் மும்பார்களுள் அம்மும்பாறபொருள்களோடு வீடுமாகிய நாதபொருள்களது விதிகளும் வழங்கவும்,—வளருவனா இன் குறளவெண்பாப பாடினா—திருவளருவராயனா இனிய குறள்வெண்பாவைப் பாடினா. எ-று.

செவ்வையானவழி விதியும் பத்தியும் ஞானமும் நோயாளிகு மருந்தும் அனுபானமும் பத்தியமுமபோல் ஒன்றற்கொன்று முரணாகு கூடி நிற்கும் வழி. வீட்டுவிதி துறவறத்திற்கானக. இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயக்குமாறு சொல்லியபடி. (சு0)

செயிர்க்காவிரியார்மகனார் சாத்தனார்.

சுக. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரொதித்தியம்பத—தேவர்
திருவன் னுவாதாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கமபூண் டா.

இ-ள். ஆவனவும் ஆகாதனவும் அறிவுடையார் யாவரும் எதித்தியம்ப வல்லார்—மக்களுக்கு ஆவனவற்றையும் ஆகாதவற்றையும் அறிவுடையார் யாவரும் இனி இதிலிருந்து எடுத்துச்சொல்லுதற்கு வல்லவராவார்,—தேவர் திருவள்ளுவர் செப்பியவே பொருவில ஒழுக்கம் பூண்டார் செய்வார்—ஆதலால், தேவராகிய திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்டவற்றையே ஒப்பிலாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர் செய்வார். எ-று.

இங்ஙனங்கூறவே, அவ்வேதத்திலிருந்து உள்ளவாற்றெடுத்துச்சொல்லுதல் அந்நீண்டையார்க்கு முடியாமைபாலை, ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதனகண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற்செய்தல் கூடாமை காட்டப்பட்டது. தாம், உம் அசைகள். ஆவன இன்பத்தைத் தருவன. ஆகாதன துன்பத்தைத் தருவன. ஒப்பில்லாதவொழுக்கம் கொல்லாமை முதலியன. போதகாசிரியருக்கும், கேட்டொழுதுவோர்க்கும், வரும் நனமை சொல்லியபடி. (சக)

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.

சஉ. வேதப் பொருளை விரகால விரிததுலகோ
ரோதத் தமிழா லுனாசெய்தா—ராதலா
லுள்ளுந ருளனும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாயமொழி மாட்டு.

இ-ள. வேதப்பொருளை உலகோ ஓத விரகால விரிததுத் தமிழால் உனா செய்தா—வேதத்தினபொருளை உலகத்தா ஓதியுணருமபொருட்டி உபாயத் தால் விரித்துத் தமிழ் மொழியினுலே சொல்லியருளினா, —ஆதலால் உள்ளுநர் உள்ளும் பொருளெல்லாம் வளருவா வாய்மொழிமாட்டு உண்டு எனப்—ஆதலால், நினைப்பவா நினைக்கும் பொருளாகளெல்லாம் திருவள்ளுவனா திருவாயிற்றிறநத் திருக்குறளினகண்ணே உண்டென்று அறிவுடையோர் சொல்லுவா. எ-று.

உபாயத்தால் விரித்தல் சொறடிருக்கத்தால் ஒத்தெனினென மனவெழுச்சி யுண்டாகுகி கற்போரது அறிவன்விறகேறகப் பொருளளவு விரிய வைத்தல். நினைக்கப்படும் பொருளாகளெல்லாம் இதனகண்ணே இக்காரணத்தால் தோன ருநின்றனவென்று கூறியபடி. (சஉ)

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

சங. ஆரியமுஞ் செந்தமிழ் மாராய்ந் திதனினிது
சீரிய தென்றென்றைச் செப்பரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்கிரு வளருவன
ரோது குறட்பா வுடைத்து.

இ-ள. ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராய்நது இதனின் இது சீரியது என்று ஒன்றைச் செப்பரிது—வடமொழியையுந் தெனமொழியையும் ஆராய்நது இதைக்காட்டிலும் இது சிறப்புடைத்தென்று ஒன்றைத் தெரிநதுசொல்லுதல் கூடாது, —ஆரியம் வேதம் உடைத்துத் தமிழ் திருவள்ளுவனா ஓது குறட்பா உடைத்து—வடமொழி வேதமுடைத்து, தமிழ்மொழி திருவள்ளுவனாயனா சொல்லிய குறட்பாவுடைத்து, ஆதலால். எ-று.

ஆல் அசை. வடமொழியும் தெனமொழியும் பிறமொழிகள்போலாது பாணியினாரும் அகத்தியனருமுதலாகிய முனிவர்களாலே செய்யப்பட்ட இலக்கண தூலகங்களே சோதிருநகி நிற்குனமுதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பி ராகிருதமுதலியவறுக்குப்போல இது ஆந்திரமுதலியவறுக்கு முதலாய் நிறறலாலும், ஒன்றற்கொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும், வேதமுடைமைபற் றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயாவு தெனமொழிக்கண்ணே திருக்கு

றன உண்டாதலின் இனியில்லையென்றற்கு, இதனினிது சீரியதென்றொன்றை
ச்செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு
ஒப்புமைநிறைவு சொல்லியபடி. (சுரு)

களத்தூர்க்கிழார்.

சசு. ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னேதுந்
தரும முதனன்குளு சாலு—மருமறைக
ளைந்துளு சமயநா லாறுநம் வள்ளுவனா
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அருமறைகள் ஐந்தும் சமயநூல் ஆறும் நம் வள்ளுவனா புந்தி மொ
ழிந்த பொருள் — இருக்குமுதற்பாரதமீறாகிய அரிய வேதங்களைநதம் அவ்
வேதத்தின்வழிப்பட்ட சமயநூல்களாறும் நம்முடையதிருவள்ளுவரால் உல
கத்தார்க்குப் புத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட நூல்லடங்கும்,—ஒருவா இருகுற
ளே முப்பாலின ஒதும் தருமமுதல் நான்கும் சாலு—ஆதலால், ஒருவா ஒரு
விகற்பமும் இருவிகற்பமுமாகிய இருவகைக்குறள்களையுமே முப்பால்களில்
அத்தியயனஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற அறமுதலிய நாதபொருள்களும் அவ
ருக்குப் போதும். எ-று.

ஒருவனாகே ஐந்தும் ஒதியுணர முடிவுபோகாது வேறுவேறான அதிகாரி
களுடைமைபற்றி, அருமறைகளைநதமென்றா, சமயநூலாறும் ஒன்றேபொரு
ளென்னும் பாட்டுமையிறகானக. நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கவகொருத்தி
நல்வழிப்படுத்த வந்த பரமாசாரியா இவரோயென்னுமுரிமைதோன்றற்கு நம்
வள்ளுவனொன்றா. மறைகளைநதஞ் சமயநூலாறும் நம்வள்ளுவனா புந்தி
மொழிந்தபொருளெனலால், அவைபலவற்றினும் வேறுவேறுவகைப்படபிச
சிறந்துநின்ற கருத்துக்களெல்லாம் இவ்வொருநூற்கண்ணே அடங்குகிறகினை
றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள் ஆகுபெயர். ஒருவனொன்ப பொதுப
படக்கூறலால், இதனை ஒதுதற்குப் பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென
பது கொள்ளப்பட்டது. இவ்வொருநூலோதியுணர்நதோர் அருமறைகளைநது
ஞ்சமயநூலாறும் ஒதியுணர்நதோராவொன்றபடி. (சசு)

நச்சுமனா.

சரு. எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாபபு
வழக்கில் வனப்பணி வண்ண—மிழுகின்றி
யென்றெவர் செயதன் வெல்லா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறளவென பா.

இ-ள். எழுத்து அசை சீரடி சொல் பொருள் யாபபு வழக்கு இல் வனப
பு அணி வண்ணம் இழுக்கு இனறி என்று எவா செயதன் — எழுத்துமுதல்
வண்ணமீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள் வழுவதல்லிலாமல் எக்காலததில்
எவரால் எவை செய்யப்பட்டன,— எல்லாம் இன்று இவா இன குறள்வெண்
பா இயம்பின—அவையெல்லாம் இக்காலத்து இததிருவள்ளுவராலே செய்ய
பபட்ட இவ்வினியகுறள்வெண்பாக்களிற் சொல்லப்பட்டன. எ-று.

வண்ப்பு அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோலு, விருந்து, இயைபு, புலன், இழைப்பு, அணி சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் குறிலகவந்து நகிசைவண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவலா ஒவ்வொருகுணத்தினுலே சிறந்து விளங்க நூலசெய்தனர், இவரோடுவெண்ண எல்லாக்குணங்களாலும் சிறந்து சிறந்து விளங்கச் செயதமையின, இவ்வாறு கூறினார், இதனபாககனினை சிறப்புச சொல்லியபடி. (சுரு)

அக்காரக்கனிநச்சுமனார்.

சக. கலைநிரமபிக காண்டற கினிதாகிக கண்ணி
னிலைநிரமபு நீரமைத தெனினுந்—தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ எனததின் பயன்.

இ-ள். கலை நிரமபிக் காண்டறகு இனிதாகிக கண்ணினிலை நிரமபு நீரமைத் து எனினும்—மதியமும் முப்பானூலும் பதினாறுகலைகளாலும், அறுபத்தாறு கலைகளாலும், சிறைந்து, நோக்குதற்கு, ஆராய்ச்சிசெய்தற்கு, இனிதாகி, முக்ககண்ணினிலையில், அக்ககண்ணினிலையில், நிரமபுகின்ற தணமையுடைத்தாயினும், குணமுடைத்தாயினும்,— வள்ளுவர் முப்பானூலு நயத்து இன்பயன தொலைவு இலா வாண் ஊர் மதியந்தனக்கு உண்டோ—திருவள்ளுவரது முப்பானூலினது நயத்தால் விளைவதாகிய இனிய பயனானது ஒழிவினறி ஆகாசத்தினகண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து உண்டோ! எ-று.

மதியந்தனக்கென்றது வேறுறுமைமயக்கம். ஓகாரம் எதிர்மறை. ஆதாரமாகக் கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாதீர் வானே ஆதாரமாகக் கோடலின், இழிவு தோன்றத் தொலைவிலாவானூர்மதியமென்றார். நயம் மறுப்பாடமை, மழுங்காரமை, குறைவுருமை முதலியன. பயன் இமமை மறுமை வீட்டினபங்கள். ஒப்புமைசொல்லுதற்கு நூல்களில் ஒன்றும் இனமைபால், ஏனைப்பொருள் பலவற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாயினும் சொல்லுதுமெனப் புகின் அதுவும் இதனாற்றகுவதன்றென்றபடி. (சக)

நப்பாலத்தனார்.

சஎ. அறந்தகளி யானற பொருடிரி பின்பு
சிறந்தநெய செஞ்சொற்றீத் தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவன ரோறினார் வையத்து வாழ்வாக
நீள்ளினரு ணீக்கும விளக்கு.

இ-ள். அறம் தகளி—தருமம் அகலம்,—பொருள் திரி—பொருள் திரியும்,—இனபு நெய—காமம் நெய்யும்,—செஞ்சொல் தீ—செவ்வியசொல் நெருப்பும்,—குறும்பாத் தண்டா—குறட்பாத் தண்டிம் ஆக,—வள்ளுவனா வை யத்து வாழ்வார்கள் உள்ளினருள் நீக்கும விளக்கு ஏறினார்—திருவள்ளுவராயனார் பூயியின்கண் வாழ்வோரது அகத்திருநீ ஒழிப்பதாகிய விளக்கு ஏறினார். எ-று.

ஆன்றல் மேம்படுதல். அகத்திருள் அஞ்ஞானம். தீச்சுடர் தகளி முதலியவற் றோடு கூடிப் புறத்திருநீ எப்படியோ அப்படி நாயனாது திருவாயிற் பிற

ந்த செஞ்சொல் அறமுதலியவற்றோடு கூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின், இங்
 னனம் உருவகஞ்செயலாயிற்று. மனையகத்தேற்றப்படுகிற விளக்கு அமமனை
 யகத்துள்ளாகுமாததிரமே உபயோகியாய நின்றலாலும், அகத்திருளைக் கெ
 டிக்கவல்லதன்மையாலும், இஃது உலகத்து வாழ்வோர பலாகும் உபயோ
 கியாய நின்றலாலும், அகத்திருள கெடுத்தலாலும், அதனின் இது பலகோடி
 மடங்கு மிககுச சிறந்து நிற்கின்றமை உணர்த்தியபடி. (சஎ)

குலபதிநாயனார்.

சஅ. உள்ளக கமல மலாததி யுளத்துள்ள
 தளளற கரியவிரு டளளுதலால்—வள்ளுவனார்*
 வெவ்வேக குறடபாவும வெவ்வுகதிரு மொககுமெனக
 கொள்ளத் தருங்குணத்தைக கொணமி.

இ-ள். உள்ளக்கமலம் மலர்த்தி உளத்து உள்ள தளளறகு அரிய இருள
 தளளுதலால்—நெஞ்சமாகிய தாமரைமலரை மலாததி மக்களது அகத்திலு
 ளள பிறிதொன்றானலே நீக்கப்படாத அருளுனவிருளை நீக்குதலால்,—வள
 ளுவனார் வெவ்வேககுறடபாவும வெவ்வுகதிரும் குணத்தைக்கொணமி ஒக்கும்
 எனக கொள்ளத்தகும— திருவள்ளுவரது குறளவெண்பாவும, புறத்துத் தா
 மரைமலரை மலாததிப புறத்திருளை நீக்குகின்ற சூரியனும், அச்செய்கையை
 க்கொணமி ஒக்குமென்று கொள்ளத்தகும. எ-று.

கேபலும் தொழிற்பண்பெனப்படுதலின், குணமெனப்பட்டது, அது மல
 ரத்தலும், தளளுதலுமாம். குணத்தைக்கொண்டெனவே, செயப்படுபொருளை
 க்கொணமி ஒக்குமெனக கொள்ளத்தகாதென்றதாயிற்று. உலகுகெல்லாம்
 பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடைவொப்பாமென்றபடி. (சஅ)

தேனீக்குடிக்கீரனார்.

சக. பொய்ப்பால பொய்யேயாயப போயினபொய யல்லாத
 மெய்ப்பால மெய்யாய விளங்கினவே—முப்பாலிற்
 • நெய்வத திருவள ளுவாசெப பியகுறளால்
 வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

இ-ள். நெய்வததிருவளவா முப்பாலிற் செப்பிய குறளால்— நெய்வதத்
 தன்மையையுடைய திருவளவாநாயனார் மூன்றுபால்களையுடையதாகக் கூறிய
 குறணுலைக் கேட்டறிதலால்,—வையத்து வாழ்வார் மனத்துப் பொய்ப்பா
 ல பொய்யேயாயப போயின—உலகின்கண் வாழ்வாருடைய மனத்துப் பொ
 யயினபகுதியிற்பட்டவையெல்லாம் பொய்யேயாயப போயின, — பொய்ய
 ல்லாத மெய்ப்பால மெய்யாய விளங்கின—பொய்மமையல்லாத மெய்யினப
 குதியிற்பட்டவையெல்லாம் மெய்யேயாய விளங்கின. எ-று.

குறளற பொய்ப்பால பொய்யேயாயப போயின மெய்ப்பால மெய்யேயா
 ய் விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உண்மை துணியப்படாமையி
 ன், பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன மேற்கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பால பொ
 ய்ப்பாலபோற கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தனவென்றதாயிற்று. இதன்மெ
 ய்யுணர்வுபயத்தற்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சக)

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

௩௦. அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
 றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
 வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற
 கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

இ-ள். மறன் எறிந்த வாள ஆர நெடுமாற—பகைவனாயெறிந்த வரட்படை
 தங்கிய வீரோங்கும் பாண்டியராசனே,—வள்ளுவனாராதம் வாயாற் கேளாத
 னவெல்லாம் கேட்டு அறன்றிறன் அறிந்தேம்—திருவள்ளுவநாயனாரது வாக
 கால் இதமகுமுன கேட்கப்பட்டில்லாதவைவெல்லாம் இப்போது கேட்டு, அற
 த்தின்றிந்ததையறிந்தேம், —பொருட்டிறன் அறிந்தேம்— பொருளினறிந்த
 தை அறிந்தேம்,—இனபின் திறன் அறிந்தேம்— இனபதின்றிந்தத்தை அறிந்
 தேம்,—வீட்டித் திறன் தெளிந்தேம்—வீட்டினறிந்ததை அறிந்தேம். எ-று.

திறன் அறமுதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது. மறன் ஆகுபெயர். கேளா
 தன் பிறனாலாசிரியாகக்கெல்லாம் அறிந்து சொல்லுதற்கெட்டாதிருந்த அறமு
 தலியவற்றினுட்பங்கள். இம்மை மறுமை வீடுகளைக் குறித்துணராதற்குரிய உ
 டுதிப்பொருளுனகுமுணராதலின், இனி யாதொன்றாலுங் குறைவில்லையென
 நபடி.

(௩௦)

கவுணியனார்.

௩௧. சிந்தைக் கினிய செவிகினிய வாங்குகினிய
 வந்த விருவினைக்கு மாமருநது—முந்திய
 நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வளருவனா
 பன்னிய வின்முறளவெண் பா.

இ-ள். முந்திய நன்னெறி நாம அறிய நாப்புலமை வளருவனா பன்னிய
 இனமுறளவெண்பா— முறப்பட்டதாகிய நலவழியை நாமறியும்பொருட்டு நா
 வால் விளங்குகின்ற புலமையையுடைய திருவள்ளுவநாயனாராற் சொல்லப
 ட்ட இனியமுறளவெண்பாக்கள்—சிந்தைக்கு இனிய—நினைத்தால் மனத்திற்
 கு இனப்பஞ்செயவன்,—செவிகு இனிய—கேட்டாற் காதுக்கு இனப்பஞ்செ
 யவன்,—வாய்க்கு இனிய—ஒதினால் வாய்க்கு இனப்பஞ்செயவன்,—வந்த இ
 ருவினைக்கு மா மருநது—தொடராதவருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்க
 ளுக்குப் பெரிய மருந்துகளாவன. எ-று.

குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏறக வினையை நோயெனனமையால்,
 ஏகதேசரூபகம். நலவினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால், இருவினையெனறா.
 முறப்பட்ட நலவழி நன்மக்களுக்கு அநாதியாயமைநதுள்ளது; அது சமயத்
 தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பனையினாலே மறைப்பட்டு நின்றமைபின், நாமறிய
 வெனறா. இந்நூலின் பாக்களைச் சிந்தித்தனமுதலியன செய்யுங்காலும் சொ
 ற்பொருணயங்களாலே இன்பம் விளைத்துத் தெய்வத்தனமையால், வினைத்து
 யரும் ஒதிக்குமென்றபடி.

(௩௧)

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

ருஉ. வெள்ளி வியாழம் விளங்கிவ வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெளளிய
வள்ளுவ ரினகுறள வெண்பா வகிலத்தோ
ருளளிநு ணீக்கு மொளி.

இ-ள். வெள்ளி வியாழம் விளங்கு இரவி வெண்டிங்கள் புறவிருளைப் பொ
ள்ளென நீக்கும்—சுககிரன் சுரகுரு சூரியன் சந்திரன் என்பன புறத்திருளை
விராவிலே நீக்கும் ஒளிகளாம்,— தெளளிய வளனுவா இனகுறளவெண்பா
அகிலத்தோர உளளிருள நீக்கும் ஒளி—முறமுணாந்த திருவள்ளவநாயனாரது
இனிய குறளவெண்பா உலகத்தோரது உளளிருளை நீக்கும் ஒளியாம். எ-று.

இவ்வனங்கூறவே, புறத்திருளுக்கு அவைபலவுள, அகத்திருளுக்கு இஃகொ
ன்றே உளதென்றதாயிற்று. அவற்றுள் ஒன்றாலும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை
நீக்கவல்லதாகலின், இதற்கு எவ்வாற்றாலும் ஒப்பதொன்றின்மேற்பபடி.

ஆலங்குடிவங்கனார்.

ருங். வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதிந் தீஞ்சுவையு மொவ்வாதாற—மௌளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான மகிழ்நது.

இ-ள். வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் உரைக்கின் வாய்மடுக்கும் தெள்ளமுதி
ந் தீஞ்சுவையும் ஒவ்வாது — திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையைச்
சொல்லுமிடத்து, உண்ணப்படுகின்ற தெளளிய அமுதினது தித்திப்பாகிய சு
வையும் ஒப்பாகாது,—தெள்ளமுதம் உண்டு அறிவார் தேவர்—அத்தெளளிய
அமுதையுண்டு அதனச்சுவையை அறிபவர் தேவர்கள்,—வண்டமிழின் முப்பா
ல் உலகடைய மகிழ்நது உண்ணும்—வளம் பொருந்திய தமிழினகண்ணதா
கிய முப்பாலாகிய அதின் முமமடிகிறந்த பாலை எல்லாவுலகத்தாரும் மகிழ்
நது உண்டு தீஞ்சுவையறிவார். எ-று.

வளம் ஆகுபெயர். ஆல அசை. அவவமிரதம் வாயுட்பெய்தவழி நாவிறப
ட்ட சிந்துபொழுதளவே தீஞ்சுவை பயப்பது, இப்பாட்டு ரெஞ்சினகணிலை
பெற்று ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவை பயத்தலின், ஒவ்வாதென்றார். முப்பால் சிலி
ஷ்டருபகம். இனி எவ்வுலகத்தாராகுங் கருமபூமியாகிய இவ்வுலகத்துடடோ
ன்றி மெய்ப்பொருளுணர்நதன்றி வீட்டினபம் பெறுதல் கூடாமையின், உல
கடையவுண்ணுமென்றார். அன்றி, அவ்வுலகத்துத் தேவர்களும் தமது மேற்ப
ட்டவறிவினாலே இதனது உயர்வொப்பற்ற குணத்தை அறிநது முக்கியப்பி
ரமானமாகக் கொண்டு மகிழ்கூவொன்பதுபற்றி, அந்நவகூறினாரென்னு
மமையும். இஃது இவ்வுலகத்தாராகையென்றி அவ்வுலகத்தார்க்கும் பயன்படு
மாறு சொல்லியபடி. (ருங்)

திருத்தணிகைச சரணப்பெருமானையா செயத

திருவள்ளுவமாலையுரை முற்றிற்று.

இடைக்காடாபாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ கடலைப் புகட்டிக்

குறுகத் தறித்த குறள்.

இ-ள். குறள்—நாயனாது துலின் ஆயிரத்து முந்நாறுமுபபது குறளவெண்பாக்களும்,—கடுகைத் துளைத்து ஏழகடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்த—கடுகை அதனடுவே துளைசெய்து எழுகடனீளாயும் அததுளையுட்பெய்து தன்னளவிற குறுகும்வண்ணம் தறித்துவைத்தால், அதுபோலவனவாகும். எ-று.

மிகக் சிறுதளவிறகு எடுத்துச்சொல்லப்படுவதொரு துண்பொருளாகலின், கடுகு சொல்லப்பட்டது. இரண்டனூறுபு தறித்தவெனவினை கொண்டது. துளைத்தல் உள்ளீடு போக்குதல். புகவிடெனப்பது புகட்டென விகாரப்பட்டு முத்தனிலையாய் நிறறலின், புகட்டியென்றாயது. துளையினிடவெளிக்கும அதன் புறமுடிக்கும் கொள்ளப்பட்ட பங்கு சிறிதாக ஒழிந்த பங்கு பெரிதாகலின், குறுகவென்றா. தறித்தாலன்னவென்றபாலது தறித்தவென இடைக்குறைந்து நின்றது. இல்லாதபொருளை உவமானமாகக் கூறலின், இல்பொருளுவமை. குறட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபோறலின், தறித்தவெனப் பன்மையாற் கூறலாயிற்று. குறள் பாலபகாவஃறினைப்பெயராகலின், இங்கே பன்மைக் காயது. இங்ஙனங்கூறவே, குறட்பாவின சொறசுருக்கமும் அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருளவிரிவும் நோக்குமவழி, அக்கடுகும் ஏழகடனீரும்போலுமென்றதாயிற்று. பொருளவிரிவினளவுபடாமை சொல்லிப்புகு.

இப்பாட்டிலே “அணுவைத் துளைத்தேழ கடலைப் புகட்டிக்—குறுகத் தறித்த குறள்.” என முதற்சொல்லை மாற்றி ஒளவையாராற் புகழ்ச்சி செய்யப்பட்டது.

ஆசிரியர் திருநாமங்கள்—கூ.

திருவள்ளுவர்.
நாயனார்.
தேவர்.
முதற்பாவலர்.
தெய்வப்புவலர்.
நான்முகனார்.
மாதானுபங்கி.
செந்நாப்போதார்.
பெருநாவலர்.

துலின்றிருநாமங்கள்—கூ.

திருக்குறள்.
முப்பானூல.
உத்தரவேதம்.
தெய்வநூல.
திருவள்ளுவர்.
பொய்யாமொழி.
வாயுறைவாழ்த்து.
தமிழ்மறை.
பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடி வாழ்க.

திருக்குறள்கராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அகடாராரல் -	உ௬௬	அரிதரோதேற -	௩௩௨	அழககொண -	௧௬௩
அகப்பபட்டி -	௩௦௮	அரிதாறறி -	௩௩௪	அழச்சொல -	௨௩௧
அகரமுதல் -	௨	அரியகறஞ்சற -	௧௪௧	அழலபோ -	௩௩௪
அகலாதனு -	௨௦௨	அரியவறறு -	௧௩௧	அழிவதூஉ -	௧௩௬
அகழவாரை -	௪௩	அரியவெனறு -	௧௩௮	அழிவநத -	௨௩௪
அகனமாரது -	௨௮	அருங்கேட -	௩௧	அழிவினவை -	௨௨௧
அகனமாரநீ -	௩௦	அருஞ்செவ -	௧௬௬	அழிவினற -	௨௨௨
அஃகாமை -	௩௧	அருட்செல -	௬௮	அழுககறற -	௪௧
அஃகியகன் -	௩௧	அருமறை -	௨௪௩	அழுககாறவா -	௧௩
அங்கணத்து -	௨௧௦	அருமைய -	௧௬௧	அழுககாறுடையா -	௪௮
அசையியற -	௩௧௩	அருவினையென -	௧௪௩	அழுககாறென -	௪௧
அச்சமுடை -	௧௩௮	அருளலலதி -	௭௨	அழுககாறறி -	௪௮
அச்சமேகி -	௩௦௮	அருளிலலா -	௭௦	அளவலலசெய -	௮௨
அஞ்சாமைய -	௧௪௭	அருளென -	௨௨௦	அளவளாவில -	௧௩௩
அஞ்சாமையி -	௧௧௩	அருளொடு -	௨௨௦	அளவறிந்தா -	௮௨
அஞ்சுமறியா -	௨௪௧	அருளகருதி -	௮௧	அளவறிந்து -	௧௪௨
அஞ்சுவதஞ -	௧௨௭	அருளசா -	௬௧	அளவினகணி -	௮௧
அஞ்சுவதொ -	௧௦௮	அருளவெஃகி -	௩௧	அளித்தஞ்ச -	௩௩௨
அட்சகமம் -	௩௭	அலந்தாரை -	௩௭௬	அறங்குறூன -	௩௨
அட்லவேண -	௧௧௧	அலரெழவாரு -	௩௨௮	அறஞ்சாரா -	௩௦௦
அடற்றகை -	௨௨௩	அலராண -	௩௩௦	அறஞ்சொல -	௩௩
அடக்கியகோ -	௨௭௩	அல்லலரு -	௬௧	அறத்தாறிது -	௧௪
அடக்கியவரினு -	௧௮௩	அல்லவை -	௩௧	அறத்தாறறி -	௧௭
அடித்ததுகா -	௨௦௬	அல்லறபட -	௧௬௩	அறத்தானவ -	௧௪
அணங்குகொலா -	௩௧௦	அவாதந்தா -	௩௪௧	அறத்திறகே -	௨௬
அணியனறே -	௨௧௧	அவாறெரு -	௩௭௨	அறத்தினுஉ -	௧௩
அநதனொன -	௧௨	அவாவிலா -	௧௦௮	அறம்பொரு -	௧௪௮
அநதனாதுற -	௧௬௦	அவாவினை -	௧௦௮	அறவாழிய -	௩
அமரகத்தாற -	௨௩௬	அவாவென்ப -	௧௦௬	அறவினையா -	௧௧
அமரகத்துவ -	௨௧௪	அவிசொரிந -	௭௩	அறவினையு -	௨௬௨
அமிழ்தினு -	௨௨	அவையறிந -	௨௦௭	அறனழிதி -	௩௨
அமைந்தாங் -	௧௪௦	அவையறியா -	௨௦௮	அறனறிந்தா -	௧௮௬
அரங்கினறி -	௧௨௦	அவவித்தழுக -	௪௧	அறனறிந்துமூ -	௧௩௧
அரம்பொரு -	௨௩௬	அவ்வியநெ -	௪௧	அறனறிந்துவெ -	௩௨
அரம்போலு -	௨௮௭				

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அறனாக்கம் -	சஅ	அன்புநாடு -	உஅந	இடுக்கண்கா -	உகடு
அறனியலா -	சச	அன்புமறனு -	கௌ	இடுக்கணவ -	கஅஉ
அறனிமூக்கா -	ககச	அன்புறமநா -	உரு	இடுமைபக்கி -	கஅஉ
அறனீனு -	உகக	அன்பொர் இ -	உக0	இடுமைபக்கே -	உகடு
அறனெனப -	கஅ	அன்போடியை -	உரு	இடைதேரி -	உ0அ
அறனேக்கி -	ருச	அனநறியாமெ -	கச	இணமுத -	கக0
அறனகடை -	சந			இணரெரிதோ -	அஅ
அறனவரை -	சரு	ஆகாறளவிட -	கசஉ	இசீனையிதன -	கருந
அறிகிலா -	நஉஅ	ஆகமுற -	கக0	இமைப்பிறகர -	நஉரு
அறிகொன -	கஅௌ	ஆககவகரு -	கௌ	இமையாரின -	உசௌ
அறிதோற்றி -	நகக	ஆககமதாவி -	கௌ	இமைப்பிறப -	நௌக
அறிநதாற்றி -	கருந	ஆககமிமுந -	கௌ	இயலபாகு -	கக
அறிவற்றவ -	கஉரு	ஆககமுந -	கஅஅ	இயலபின -	கௌ
அறிவிலாதார -	உசச	ஆங்கமை -	உகரு	இயலபுளி -	ககக
அறிவிலானெ -	உசச	ஆபயனகு -	ககரு	இயற்றலு -	ககச
அறிவினா -	அக	ஆபுமிநிவி -	உசச	இரககவிர் -	ந0க
அறிவினுளெ -	ருௌ	ஆபந்தாயந -	உந0	இரத்தலினி -	சச
அறிவினமை -	உசந	ஆராவியறக -	க0க	இரத்தலுமி -	ந0உ
அறிவுடையாரா -	கஉௌ	ஆவிறகுநீரெ -	ந0ரு	இரந்துமுயி -	ந0ச
அறிவுடையாரெ -	கஉௌ	ஆளவினையு -	உகந	இரப்பாரிப -	ந0ரு
அறிவுருவா -	உ00	ஆறறுருமா -	கசௌ	இரப்பாரா -	ந0ந
அறுவாயி -	நஉக	ஆறறினளவறிந்து -	உகக	இரப்பானவெ -	ந0ந
அறைபறை -	ந0அ	ஆறறினளவறிந்தி -	கசக	இரவாரிப -	உகௌ
அறகாவியல -	கௌ	ஆறறினவருந -	ககௌ	இரவுள்ளவுள -	ந0ௌ
அறதறிந்து -	உௌஉ	ஆறறினிலைத -	உ0க	இரவெனனு -	ந0ரு
அறமறைக்கு -	உஅஉ	ஆறறினெழு -	கஅ	இருணீங்கி -	க0உ
அறமறைத்த -	உசரு	ஆறறுபவாக -	உகௌ	இருநோக்கி -	நகந
அறவொன -	க0அ	ஆறறுவா -	லிக	இருந்துள்ளி -	நருஅ
அறறுழிபசி -	சுந	ஆறறுவா -	லபசி	இருந்தோம்பி -	உௌ
அறறுரைத்தே -	கரு0	ஆறறுவா -	லபணி	இருபுனலும -	உகச
அறறுரககொன -	உஅக			இருமனப்பெண -	உசரு
அறறுளவறிந -	உௌஉ	இகலானு -	உசஅ	இருமைவகை -	க
அறறேமென -	கஅந	இகலறகெ -	உசஅ	இருவேறுல -	ககக
அனிச்சபபூ -	நஉக	இகலினமி -	உசௌ	இருளசேரிரு -	ந
அனிச்சமு -	நஉஉ	இகலெதிரா -	உசௌ	இலககமுடம -	கஅந
அனபகத்தில -	உச	இகலெனப -	உசௌ	இலங்கிழா -	நகச
அனப்பறிவாரா -	ககக	இகலெனனு -	உசௌ	இலமெனறசை -	உகஅ
அன்பறிவு -	கருஉ	இகலகாரு -	உசஅ	இலமெனறுவெ -	ரு0
அனபிலை -	உசக	இகழசசியிற -	கருக	இலாபலராகிய -	ௌ
அனபிலால -	உரு	இகழநதெ -	ந0உ	இலனெனறுதிய -	ருஅ
அனபிறகுமு -	உச	இடமெல்லா -	ந0ச	இலனெனனு -	சுஉ
அனபினவழி -	உௌ	இடனிஸபரு -	சௌ	இலவாமுவா -	கரு
அனபினவி -	உசௌ	இடிகருந்து -	கௌஉ	இலலதெனி -	கக
அனபினுமா -	உரு	இடிபுரிந்தெள -	கௌஅ	இல்லாணா -	உகக
அனபுடை -	லவ	இடிப்பாரா -	கௌந	இல்லாளையரு -	உசௌ
அனபுடை -	லவே	இடுக்கடப -	கௌக	இல்லாளக -	உச0

குறள.	பக்கம்.	குறள.	பக்கம்.	குறள.	பக்கம்.
இலலைதவற - -	௩௮௧	இன்னஞ்செ-கா - -	௮௧	உலகத்தாரு - -	௨௪௬
இவறவமாண் - -	௧௨௮	இன்னஞ்செ-ா - -	௨௮௪	உலகத்தோ - -	௪௨
இழத்தொறுஉ - -	௨௭௦	இன்னதிரக் - -	௬௩	உலகநதழீஇ - -	௧௨௬
இழிவநிநதுண - -	௨௭௩	இன்னஞ்சின் - -	௩௩௩	உலைவிடத - -	௨௨௨
இழுககலுடை - -	௧௨௩	இன்னஞமை - -	௧௮௪	உவக்காணெங் - -	௩௪௨
இழுககாமை - -	௧௩௮	இன்னவெ - -	௧௦	உவநதுறை - -	௩௨௩
இழைத்ததிச - -	௨௨௬			உவப்பத - -	௧௧௮
இளித்தக - -	௩௭௧	ஈட்டிய - -	௨௮௮	உழந்தாழந - -	௩௩௬
இளிவரின - -	௨௭௧	ஈதல்கைப - -	௬௩	உழவிடா - -	௨௬௭
இளைதாசமு - -	௨௩௪	ராதுவகஞ் - -	௬௪	உழுதுண்டு - -	௨௬௬
இளையரின - -	௨௦௪	ராங்கைவி - -	௩௦௮	உழுவாரு - -	௨௬௬
இறநதமைந - -	௨௩௬	ஈவாக்கண - -	௩௦௩	உழைப்பிரி - -	௧௩௬
இறநதவெ - -	௧௩௭	ரானறபொ - -	௨௩	உளபோன - -	௧௬௧
இறநதாரிந - -	௮௮	ரனருணமு - -	௨௬௬	உளொனினு - -	௨௧௨
இறப்பேபுரி - -	௨௮௧	ரனருளபசி - -	௧௧௨	உளொன்னு - -	௧௨௧
இறலீனும் - -	௩௨			உளவனாது - -	௧௪௨
இறுதிபய - -	௨௦௨	உடம்பாடி - -	௨௩௬	உளளக்களிந - -	௩௬௬
இறைகடி - -	௧௬௬	உடம்பொ - -	௩௨௩	உளளத்தார - -	௩௬௦
இறைகாக - -	௧௬௧	உடுககையி - -	௨௨௬	உளளத்தாது - -	௮௦
இறப்பி-கண்ண - -	௨௭௩	உடுப்பதுஉ - -	௩௦௬	உளளத்தாற - -	௮௪
இறப்பி-கண்ண-௨௬௬		உடைசெல - -	௨௭௦	உளளமிலா - -	௧௭௩
இனத்தாற - -	௧௬௭	உடைத்தம் - -	௧௪௦	உளளமுடை - -	௧௭௪
இனம்போன - -	௨௩௮	உடைமையு - -	௨௬	உளளம்போ - -	௩௩௭
இனியவுள - -	௩௨	உடையொ - -	௧௭௪	உளளறக - -	௨௩௨
இனியன்ன - -	௩௭௩	உடையார - -	௧௧௮	உளளியதெ - -	௧௩௬
இளைத்தனைத - -	௨௮	உடகப்படா - -	௨௬௩	உளளியவெ - -	௮௮
இளையரிவ - -	௨௩௦	உடபகைய - -	௨௩௩	உளளினு - -	௩௪௬
இன்குணை - -	௩௩௨	உணாவது - -	௨௦௧	உளளினே - -	௩௭௬
இனசொலாலீ - -	௧௧௩	உணலினு - -	௩௮௨	உளளுவதெல் - -	௧௭௩
இனசொலாலீ - -	௩௦	உண்டாக்க - -	௩௬௩	உளளுவன-னு - -	௩௪௨
இனசொலி - -	௩௨	உண்ணறக - -	௨௬௬	உளளுவன-ம - -	௩௨௪
இன்பக - -	௩௩௬	உண்ணாது - -	௪௭	உளளொறநி - -	௨௬௭
இன்பத்து-பய - -	௨௪௭	உண்ணமையு - -	௭௨	உறங்குவ - -	௧௮
இன்பத்து-வி - -	௧௮௪	உண்ணமைவே - -	௭௨	உறனமுறை - -	௨௩௩
இன்பமிடை - -	௧௦௬	உதவிவரைதத - -	௩௩	உறாஅதவாக் - -	௩௭௨
இன்பமொ - -	௩௦௧	உப்பமைந - -	௩௭௩	உறாஅதவாபோ - -	௩௬௩
இன்பமவிழை-னி - -	௧௮௩	உயாவகலந - -	௨௬௬	உறாஅதா - -	௩௨௬
இன்பமவிழை-ன - -	௧௮௦	உயிரு-மபி - -	௬௪	உறாஅகரு - -	௩௪௬
இனமையிடு - -	௩௦௪	உயிரப்பவு - -	௨௩௪	உறினட்ட - -	௨௩௬
இனமையினி-த - -	௨௬௮	உயத்தல் - -	௩௭௧	உறினயி - -	௨௨௬
இனமையினி-து - -	௧௬௪	உரமொரு - -	௧௭௬	உறுதோறு - -	௩௬௮
இன்மையு - -	௪௩	உரனசைஇ - -	௩௬௪	உறுபசியு - -	௨௬௪
இன்மையெ - -	௨௬௮	உரனென - -	௧௦	உறுபொரு - -	௨௨௦
இன்மையொ - -	௨௮௪	உருவுகண் - -	௧௧௩	உறுப்பமைந - -	௨௨௬
இன்றியமை - -	௨௭௭	உருளாய - -	௨௬௬	உறுப்பொத - -	௨௮௬
இன்றுமவ - -	௩௦௦	உரைப்பா - -	௬௩	உறுவதுசீர் - -	௨௩௬

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
உறைசிறி -	ககக	எல்லார்க்குந் -	ந.அ	ஒத்ததறிவா -	சு.0
உற்றநோயநீ -	க.நக	எல்லார்க்குமெ -	க.எக	ஒப்புரவினா -	சு.உ
உற்றநோயநோ -	எ.ச	எல்லாவிளக -	அ.ரு	ஒருதலைபா -	ந.ச.ரு
உற்றவன் -	உ.எச	எலலைக்கணி -	உ.ந.ச	ஒருநாளெ -	ந.சு.சு
உற்றானளவு -	உ.எந	எவவு.ஈ.றை -	க.உ.சு	ஒருபொழுது -	க.எ
		எழுதுங்கு -	ந.எ.0	ஒருமைகக -	சு.கக
ஊககமுடை -	க.ச.ச	எழு.ிறப்பு -	உ.உ	ஒருமைச -	உ.ச.உ
ஊடலிறேற -	ந.அ.ந	எழுமையெ -	ந.ச	ஒருமைமக -	உ.அ.க
ஊடலிறேற -	ந.அ.க	எளிதென -	ச.ச	ஒருமையுளா -	ந.அ
ஊடலினுண -	ந.எ.எ	எளளாத -	க.ந.க	ஒலித்தககா -	உ.உ.உ
ஊடலுணவு -	ந.எ.எ	எளளாமை -	அ.0	ஒலலுங்கரு -	உ.ந.எ
ஊடலுணாதல -	ந.க.க	எளளினிளி -	ந.ச.ச	ஒலலுமவகை -	க.ந
ஊடமகட் -	ந.எ.0	எற்றி.ரு -	ந.0.க	ஒலலுமபாபெ -	க.க.எ
ஊடிப்பெ -	ந.அ.ந	எற.ெ.ன -	க.க.உ	ஒலலுத்திவ -	க.ச.0
ஊடியிவ -	ந.எ.சு	எனைத்தாறுந் -	க.உ.ச	ஒழுக்கத்தென -	ச.க
ஊடியிருந் -	ந.எ.அ	எனைத்தாறுமெ -	க.0	ஒழுக்கத்திலெ -	ச.க
ஊடுகம.எ -	ந.அ.ந	எனைத்து -	க.க.சு	ஒழுக்கத்து -	க
ஊடுதல -	ந.அ.ந	எனைத்துப -	உ.ந.அ	ஒழுக்கமுடைமை -	ச.0
ஊனுடை -	உ.க.க	எனைத்து.ன -	ச.ந	ஒழுக்கமுடைய -	ச.உ
ஊதியமென -	உ.ந.க	எனைத்துநி -	ந.ச.அ	ஒழுக்கமும -	உ.எ.ரு
ஊரவாகௌவ -	ந.ந.0	எனைத்தொ -	ந.ச.எ	ஒழுக்கமவி -	ச.0
ஊருணிநீர் -	சு.க	எனைப்பகை -	ந.அ	ஒழுக்காரா -	ச.எ
ஊழிபெய -	உ.அ.ச	எனைமாட்சி -	உ.க.அ	ஒளியாராமு -	உ.0.அ
ஊழிறபெ -	க.க.உ	எனைவகை -	க.ரு.உ	ஒளியொருவ -	உ.அ.0
ஊழையு -	க.அ.க	எனபிலத்தனை -	உ.சு	ஒறுத்தாரா -	ச.சு
ஊரொரா -	க.க.ச	எனறுமொ -	க.க.க	ஒறுத்தாரக -	ச.சு
ஊனைக்கு -	உ.க.க	எனனைமுன -	உ.உ.ச	ஒறுத்தாற -	க.எ.0
				ஒறுறினா -	க.எ.உ
எச்சமென -	உ.அ.அ	எதம்பெருநு -	உ.அ.க	ஒறுமமு -	க.எ.க
எடபகவ -	உ.ரு.சு	ஏதிலாரார -	உ.ச.உ	ஒறுறொறறி -	க.எ.ந
எனசோந -	உ.ச.உ	ஏதிலாராகு -	ரு.ச	ஒறுபெ.று -	க.எ.ந
எண்ணித்து -	க.ந.அ	ஏதிலாராபோ -	ந.க.ரு	ஒனறாகல -	க.உ
எண்ணிய -	க.க.ரு	ஏதிபகொ -	உ.ரு.க	ஒனறமை -	உ.ரு.ரு
எண்ணியா -	க.ச.சு	ஏமுறறவ -	உ.ரு.உ	ஒனறவுலக -	சு.ரு
எண்ணெனப -	க.க.எ	ஏரினுநன் -	உ.க.எ	ஒனறனு -	ந.க
எண்பத்ததாலெ -	உ.அ.ரு	ஏரினுமா.அ -	எ	ஒன்றெயதி -	உ.சு.அ
எண்பத்ததானெ -	க.ச.க	ஏவவுருசெ -	உ.ச.ரு	ஒன்னாத -	எ.ச
எண்பொருள -	க.உ.சு				
எதிரதாககா -	க.உ.எ	ஐந்தவித்தா -	க.0	ஒலுதலவே -	க.க.க
எநநநி -	ந.ச	ஐயத்தினி -	க.0.உ	ஒதியுணாந -	உ.ச.க
எப்பொருளு -	உ.0.ந	ஐயப்படா -	உ.0.ரு	ஒம்பினைமை -	ந.ந.ந
எப்பொருளெ -	க.0.ந	ஐயுணாவெ -	க.0.ந	ஒாததுளள -	க.0.ச
எப்பொருளயார -	க.உ.சு			ஒாநதுகண -	க.சு.0
எயதற்கரி -	க.ச.ரு	ஒட்டார -	உ.எ.க	ஒலுவினிதே -	ந.ந.க
எரியாறச -	உ.ரு.அ	ஒண்ணுதற -	ந.க.உ		
எல்லாப்பொ -	உ.க.எ	ஒண்ணொரு -	உ.உ.க	கடலன்ன -	ந.உ.எ

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
கடலோடா -	கசுள	கல்லாதமே -	உசுச	காமக்கயி—னீ -	நூசு
கடனறிந் -	உ௦க	கல்லாதவரிற் -	உ௧௨	காமக்கணிச -	நூசு 0
கடனெனப் -	உஅந	கல்லாதவருந் -	௧௨0	காமமுநாணு -	நூநு
கடாககளி -	நூ௧௨	கல்லாதானெ -	௧௨0	காமமுநந் -	நூ௨நு
கடாஅவுரு -	௧௭௨	கல்லாதான -	௧௨0	காமமென -	நூசு௧
கடிதோச்சி -	கசுரு	கல்லாபயி -	௧௬௮	காமமவியி -	நூநுக
கடிநதச்சுந் -	௧௬௩	கல்லாபொரு -	௧௨௧	காமமவெருளி -	௧0ரு
கடுஞ்சொல -	௧௬௬	கல்லானவெ -	௨௫௩	காலங்கருடி -	௧௪௪
கடுமொழியுங் -	௧௬௭	கவறுங்கழை -	௨௬௬	காலத்திறை -	நூந
கடைக்கொட -	௧௬௪	கவையயாற -	நூ௨௯	காலாழகனி -	௧௪௮
கணைகொழி -	௭௧	கழாஅக்கால -	உசு௩	காலேக்குற -	நூநூ
கண்களவு -	நூ௧௪	களவினாலாக -	௮0	காலையருமபி -	நூநூ
கண்டதமன -	நூ௩0	களவினக -	௮௧	கானமுயலெ -	௨௨ரு
கண்டாங்கலு -	நூ௩௮	களவெனனு -	௮௧		
கண்டாருயிரு -	நூ௧௧	களித்தறியே -	௨௬௭	குடமபை -	௬௭
கணமிகெட் -	நூ௧௬	களித்தானை -	௨௬௭	குடிசெயவ -	௨௬௩
கணனிதை -	நூ௬௭	களித்தொழு -	நூ௨௧	குடிசெயவார -	௨௬௪
கணனிதகணி -	௧௬௬	களவாராகு -	௮௨	குடிசீழி -	௧௬௧
கணனிற்றுனி -	நூ௭௨	களஞ்ஞைப -	௨௬௮	குடிபுறங்காத -	௨௬௨
கணனிப்பச -	நூரு௭	கறுத்தினு -	௮௬	குடிப்பிறந்தார -	௨௭௬
கணனின்றுக -	ரு௩	கறக்கசுடற -	௧௬௬	குடிப்பிறந—கு -	௧௪௬
கணனு வகொ -	நூரு௮	கற்றத்தொலா -	௩	குடிப்பிறந—த -	௨௩௧
கணனுடைய -	௧௬௭	கற்றநிறதார -	௨0௬	குடிமடிநூ -	௧௭௭
கணனுள்ளார -	நூ௨௪	கற்றருடகற -	௨௧0	குடிபாணமை -	௧௭௮
கணனுள்ளிற -	நூ௨௪	கற்றாமுற -	௨௧௧	குடியெனனுங் -	௧௭௬
கண்ணெழிக -	நூ௧௬	கற்றிலையினு -	௧௨௩	குணநலஞ் -	௨௮௩
கண்ணோட—த -	௧௬௮	கற்றீனயி -	௧0௩	குணநாடி -	௧௫0
கண்ணோட—யி -	௧௭0	கற்றுக்கண -	௨00	குணமெனனுங் -	௧௧
கண்ணோட—மெ—௧௬௮		கணவினாறு -	நூ0	குணனிலைய -	௨௫0
கதங்காத்திக -	௩௬	கணவினாறு -	௨௩௭	குணனிலைய -	௨௩௦
கதுமெனத்தா -	நூ௩௮			குணனிலைய -	௨௬௨
கயலணகண -	௩௪௬	காக்கபொரு -	௩௮	குறலிநிதி -	௨௩௩
கரத்தலுமாற -	நூ௩௫	காக்கைகர -	௧௫௬	குறிகொண -	௩௪௪
கரப்பவாக -	௩0௬	காடரிகெ -	௧௬௫	குறித்தநு -	௨0௫
கரப்பிலம்பை -	௩0௨	காணசகிண -	௨௫0	குறிப்பநிநு -	௨0௩
கரப்பிலாநெ -	௩0௧	காணகாற -	௨௪௫	குறிப்பிற—ர -	௨0௫
கரப்பிலார -	௩0௨	காணிற்ருவ -	௩௨0	குறிப்பிற—ர -	௨0௫
கரப்பினு -	௩௬௭	காணங்காற -	௩௭௧	குறறமிலைய -	௨௬௪
கரவாதுவந் -	௩0௪	காணகமுற -	௩௬௫	குறறமேகாக -	௧௨௧
கருமஞ்சிதை -	௧௭0	காதலகாத -	௧௩0	குறறனைனா -	௨௫௧
கருமஞ்செய -	௨௬௩	காதலரி -	௩௫௨	குறறினனை -	௨௭௮
கருமணியிற -	௩௨௩	காதலான -	௩௪௬	குறறேறி -	௨௨0
கருமத்தான -	௨௧0	காதலவரி -	௩௫௮		
கருவியுங்கா -	௧௮௪	காதனமை -	௧௫0	கடியகாமம் -	௩௬௪
கலங்காதுக -	௧௬௫	காமக்கடன் -	௩௩௬	கததாட்ட -	௧௫
கலந்துணர் -	௩௫௬	காமக்கயி—லு -	௩௨௬	கூழும்குடியு -	௧௬௩

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
கூறுமனோ -	உ0ரு	கோளில் -	ரு	செப்பமுடை -	நரு
கூறற்குதி -	எசு	சமஞ்செய -	நசு	செப்பின்பு -	உருசு
கூறத்ததை -	உருஎ	சலத்தாற -	ககந	செயற்கரியசெ -	க0
கூற்றமோ -	நகஉ	சலம்பற்றி -	உஎசு	செயற்கரியயா -	உஉஎ
கூற்றுனறு -	உஉந			செயற்கைய -	கஅசு
				செயற்பாலசெ -	கஉக
கெடல்வே -	உருஎ	சாதலினின -	சுசு	செயற்பாலதோ -	கரு
கெடாஅவழி -	உநரு	சாயலுநா -	நசுக	செயிரிறறலை -	எந
கெடுவகா -	உநஉ	சராபுணாந -	க0ரு	செயகபொ -	உஉக
கெடுப்பனா -	எ	சாலபிறகு -	உஅச	செயதகக -	கநஅ
கெடுவலயா -	நசு	சான்றவா -	உஅரு	செயதேமரு -	உநசு
கெடுவாக -	நசு			செயயாமற்செய -	நஉ
கெட்டாக் -	நஎந	சிதைவிடத -	கஎரு	செயயாமற்செற -	அக
		சிறப்பறி -	கஎந	செயவானை -	கருந
கேடறியா -	உஅச	சிறப்பீ—மு -	கஉ	செயவினை -	ககஅ
கேடிலவி -	ககக	சிறப்பீ—ம -	அக	செருககுரு -	கஉஅ
கேடுமபெ -	நசு	சிறப்பொடு -	அ	செருவாத -	கசுஎ
கேட்டராப -	கஅஅ	சிறியாருணா -	உஅக	செல்லாமை -	நகந
கேட்டினு -	உநக	சிறுகாபி -	உகஎ	செல்லாவி -	அசு
கேட்டினுந -	கஉச	சிறுபடை -	கசஎ	செல்லான -	உகஅ
கேளிமுககந் -	உநசு	சிறுமைந -	நருரு	செல்லிடத -	அசு
		சிறுமைபல -	உகக	செலவத்திட -	கஉஉ
கைமாறுவே -	சு0	சிறுமையுரு -	உஉச	செலவிருந -	உஅ
கையறியா -	உசுசு	சிறுமையுணீ -	நஉ	செவிகைபப -	ககசு
கைவேலக -	உஉரு	சிறைகாக்கு -	உ0	செவிகுருண -	கஉந
		சிறைநல -	கசஅ	செவிச்சொல -	உ0ந
கொக்கொக -	கசரு	சிறறினம -	கநசு	செவியிறகுவை -	கஉரு
கொடியரா—யி -	நநஎ	சிறறினப -	ரு0	செவியுணவி -	கஉந
கொடியரா—யு -	நருசு	சினத்தைப -	அஎ	செருஅச்சிறு -	நகரு
கொடுத்தது -	கருரு	சினமெனறு -	அஎ	செறிதொடி -	நசுஅ
கொடுத்தது -	உரு0			செறிவறிந -	நஅ
கொடுப்பத -	சஅ	சீரிடங்கா -	உநஅ	செறுநரை -	கசசு
கொடுப்பனா -	உஅக	சீரினுஞ்சீ -	உஎஅ	செறுவாரக -	உருக
கொடுமபுரு -	நகஉ	சீருடைச்செ -	உக0	செற்றவாபி -	நசுஉ
கொடைய -	ககசு	சீரமைசிற -	ருரு	செற்றாரொன -	நருக
கொலைமே -	கசுஉ			செற்றாராபி -	நசுக
கொலையிற -	கசுஉ	சுடச்சுட -	எரு	சென்றவிட -	கஉரு
கொலைவினை -	கசு	சுவையொளி -	கக		
கொல்லாந -	உஅந	சுழலுமிசை -	உஉசு	சொல்லலவ -	கஅக
கொல்லாமை -	கந	சுழனறுமோ -	உகசு	சொல்லுக—லி -	ருசு
கொல்லான -	எந	சுழறத்தாற -	கருரு	சொல்லுக—லை -	கஅக
கொளப்பப -	உ0சு			சொல்லுதல -	ககசு
கொளறகரி -	உகஎ	சூழாமறறு -	உகசு	சொல்லபப -	ந0க
கொன்றன -	நசு	சூழச்சிமுடி -	ககசு	சொல்லண -	உநக
		சூழ்வாரகண -	கநஉ	சொறகோட் -	நஎ
கோட்டுப -	நஎஅ				

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
நயனீன்று -	நக	நானென -	உசுசு	நெருந்துசு -	நசுஅ
நயனுடை -	சுச	நானெடு -	நஉசு	நோக்கினு—கி -	நகசு
நயனெடு -	உஅசு	நாணவேலி -	உகஉ	நோக்கினு—கெ	நகக
நயனசாரா -	நுநு	நாநல -	கஅஅ	நோத்லெவன -	நஎள
நலககுரியா -	சச	நாளென -	சுசு	நோயெலலா -	சுச
நலத்தகை -	நஎசு	நிணநதீயி -	நசுந	நோயநாடி -	உஎந
நலத்தினக -	உஎசு	நிலத்தியல -	கநசு	நோவறக -	உருந
நலமவேண -	உஎள	நிலத்திற -	உஎள	நோனுவடம் -	நஉசு
நலகுரவெ -	உகக	நிலவனாரீ -	சுநு		
நலலைவ -	ககக	நிலமகக -	உஉசு	பகசுசொல -	நுந
நலலாண -	உகசு	நிலையஞ்சி -	கந	பகலகருதி -	உசுசு
நலலாகட -	கஉசு	நிலையிறி -	நஅ	பகலவெல -	கசுந
நலலாறென -	சுஉ	நிலலாதவ -	சுநு	புகுததுண -	சுஉ
நலலாறெனி -	சுஉ	நிழனிநுமின -	உருசு	பகைநடபாக -	உருஉ
நலலாறற -	சுஅ	நிறைநீர -	உஉஅ	பகைநடபாவ -	உசு0
நலலினத்தி -	கநசு	நிறைநெரு -	உசுசு	பகைபாவம் -	சுசு
நலிநெறு -	உஉஅ	நிறைமொழி -	கக	பகைகமையு -	உ0சு
நற்பொரு -	உகக	நிறையரி -	நஉள	பகையகத்துச -	உகக
நனலிணை -	நரு0	நிறையுடைமை -	சுசு	பகையகத்துப -	உகக
நனவினாந -	நருசு	நிறையுடையே -	நசுசு	பகையென -	உருக
நனவினாலகாக -	நருசு	நினைத்திருந -	நஅ0	பசுசுசுமற -	நசுந
நனவினாலகாத -	நரு0	நினைத்தொ -	நருஅ	பசுநதாளி -	நசுந
நனவினாலகானா -	நருசு	நினைப்பவா -	நசுசு	பசுப்பென -	நசுந
நனவென -	நரு0			படலாறற -	நநசு
நனமையுந -	கருக	நீங்கானவெரு -	உசுசு	படியுடை -	கஎஅ
நனற்றிவா -	ந0எ	நீங்கிறறெ -	நகஎ	படியென -	ந0
நனருகுமாக -	சுந	நீரின்றமை -	அ	படைகுடி -	கசுந
நனருங்கா -	ககஉ	நீருநில -	நஎள	படைகொண் -	எக
நனருறற -	கநசு			பணியுமாமெ -	உஅஉ
நனறிககு -	சுஉ	நுணங்கிய -	கஉசு	பணிவுடைய -	நக
நனறிமறப -	நசு	நுண்ணியநா -	கக0	பணைநீங்கிப -	நருநு
நனறென -	உ0அ	நுண்ணியமெ -	உ0எ	பண்டறியே -	நகக
நனறேதரி -	நரு	நுண்மாணு -	கஉக	பண்ணென -	கசுசு
நனனீரைவா -	நநசு	நுணிககொம் -	கசுசு	பண்பிலான -	உஅஎ
				பண்புடை -	உஅசு
நாங்காதல -	நசுநு	நூலாருணால் -	உ00	பகிடருணடி -	நருசு
நாசசெறறு -	சுசு			பயனிலபல -	நருநு
நாடாதுந -	உந0	நெருசுததாரா -	நஉசு	பயனிலசொற -	நசு
நாடென்ப -	உகரு	நெருசிறறுற -	எஅ	பயனமாமுள் -	சுசு
நாடொறுநாடி -	கசுந	நெடுநகட -	எ	பபன்னசுகா -	நந
நாடோறுநாடுக -	கருசு	நெடுநீரமற -	கஎள	பயன்னகதி -	உசுந
நாணகத்தி -	உகஉ	நெடுமபுன -	கசுசு	பரிநதவாநல -	நருக
நாணமை -	உசுசு	நெய்யாலெ -	நந0	பரிநதோம்பிக -	சு0
நாணலு -	உகஉ	நெருப்பினு -	ந00	பரிநதோம்பிப -	உசு
நாணுமற -	நஎசு	நெருநலுள -	கஎ	பரியதுகா -	கஎசு
நானென -	நசுஉ				

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
பரியினுமா - -	ககக	பீலிபெய - -	கசுக	பேதைபெருங் - -	உரு௭
பருகுவார - -	உரு௫	புகழினுற - -	உ௭அ	பேதைப்ப - -	கக௦
பருவத்தோ - -	கசு௩	புகழநதவை - -	கருக	பேதைமையு - -	உசுக
பருவரஹ - -	௩௪௫	புகழ்பட - -	சுசு	பேதைமையெ - -	உசுக
பலகுடைநீ - -	உகசு	புகழபுரிந - -	உக	பேதைமையொ - -	உருச
பலசொல்ல - -	கக௦	புககிலமை - -	சுஅ	பேராண்மை - -	உஉரு
பலநல்லகற - -	உருஅ	புணாச்சிபழ - -	உஉஅ		
பலகுழுவ - -	உகச	புத்தேளுல - -	சு௦	பொச்சாப்பரா - -	கரு௭
பல்லவைக - -	உகஉ	புரநதார்கண் - -	உஉ௭	பொச்சாப்புக - -	கரு௭
பல்லாரபக - -	கரு௩	புலத்தலிற - -	௩அக	பொதுநலத - -	உசுச
பல்லாரமுனி - -	ருரு	புலப்பலென - -	௩சு௩	பொதுநோக - -	கருசு
பழகியசெல - -	உ௭௦	புலப்பேன - -	௩சுரு	பொயயபிமொன - -	உசஉ
பழகியநட - -	உரு௩	புல்லவையு - -	உ௦க	பொயமையு - -	அரு
பழமையெ - -	உரு௩	புல்லாசிரா - -	௩௭ரு	பொயயாமையொ - -	அச
பழிமலை - -	ககஉ	புல்லககிட - -	௩சஉ	பொயயாமைய - -	அச
பழியருசி - -	கசு	புல்லவிடா - -	௩அஉ	பொருடாந - -	ருசு
பழுதென - -	கஅ௭	புறங்குனறி - -	௭அ	பொருடபெண்டி - -	உசு௩
பழையமெ - -	உ௦ச	புறங்குநிப - -	ருஉ	பொருடபொரு - -	உசு௩
பற்றற்றகண்ணு - -	கருச	புறத்துறுப - -	உசு	பொருணீங் - -	சுசு
பற்றற்றகண்ணெ - -	க௦க	புறந்துய - -	அரு	பொருண்மா - -	௩ருச
பற்றற்றே - -	௭௭	புறகண்ணை - -	௩ருஉ	பொருளகருவி - -	கக௭
பற்றிவிடா - -	க௦௦			பொருளகெகித - -	உ௭௦
பற்றுக்கபற - -	க௦க	பெண்ணிய - -	௩௭அ	பொருளல்லவரை - -	உகக
பற்றுள்ள - -	கரு௦	பெண்ணிற - -	கக	பொருளல்லவற - -	க௦உ
பனியருமபி - -	௩ருஉ	பெண்ணிற - -	கக	பொருளறரா - -	௭௦
பனமாயககள் - -	௩சுஉ	பெண்ணிற - -	௩சுசு	பொருளாடசி - -	௭க
		பெண்ணேவல - -	உசுக	பொருளாரு - -	உஅஅ
பாபிபெறு - -	௩ருசு	பெயக்கணபி - -	௭௭௦	பொருளென - -	உகக
பாததுண - -	சுச	பெயலாறற - -	௩௩௩	பொளளென - -	கசுச
பாலொடு - -	௩உஉ	பெரிதாறறி - -	௩சுஅ	பொறியின - -	கஅக
		பெரிதினிது - -	உச௩	பொறிவாயி - -	ச
பிணிகுருமருந - -	௩கசு	பெரியாரா - -	உரு௭	பொறுத்தலிற - -	சரு
பிணியினமை - -	உகரு	பெருக்கத்து - -	உ௭அ	பொறுையொ - -	உக௩
பிணையோ - -	௩க௩	பெருங்கொடை - -	கருரு		
பிரித்தலும் - -	கஅரு	பெருமைகரு - -	ரு௦	போற்றினரி - -	உ௦உ
பிரிவுரை - -	௩௩௩	பெருமைபெ - -	உஅஉ		
பிழைத்துணா - -	கஉச	பெருமையு - -	உஅக	மஃனநதை - -	உச
பிறப்பெனனு - -	க௦ச	பெருமையொரு - -	உக௩	மககணமெய - -	உரு
பிறப்பொக - -	உஅ௦	பெருமையரு - -	௩௭௩	மககளேபோல - -	௩௦௭
பிறாக்கின - -	கக	பெறினென - -	௩சுசு	மங்கலமெனப - -	உக
பிறாநாணத - -	உகஉ	பெறுமவற - -	உக	மடலூராதல - -	௩௭௭
பிறாபழியு - -	உகக	பெற்றற - -	உ௦	மடிமடிக - -	௭௭௭
பிறவிப்பெ - -	சு			மடிமைகுடிமை - -	௭௭அ
பிறன்பழி - -	ரு௩	பேணுதுபெட்டா - -	௩௩௩	மடியிலாமன - -	௭௭௭
பிறன்பொரு - -	ச௩	பேணுதுபெட்டப - -	௩௭௦	மடியுளாண் - -	கஅக
பிறன்மனை - -	சுச	பேணுதுபெண் - -	உசு௦	மடியைமடியா - -	௭௭௭

குறள்.	பகசம்.	குறள்.	பகசம்.	குறள்.	பகசம்.
மடுத்தவா -	கஅந	மன்னர்விழை -	உ02	யாதானுரா -	ககஅ
மணிநீருமண் -	உகசு	மன்னுயிரொல -	நநள	யாமுமுளே -	நசுள
மணியிறிக -	நசுள	மன்னுயிரோ -	சுக	யாமெயயா -	அநு
மண்ணேடியை -	கசுக			யாரினுங்கா -	நளக
மதிதுடப -	கஅசு	மாதாமுகம -	நஉக	யாபு -	நசு
மதியுமடந்தை -	நஉக	மாலைநோய -	நநுந	யாபு -	நசு
மயிர்ப்பின -	உளக	மாலையோவல -	நநுஉ		
மருந்தாகித -	சுக	மாறுபாடி -	உளஉ		
மருந்தென -	உளக			வகுத்தான -	ககக
மருந்தோமற் -	உளக	மிகச்செய் -	உச0	வகைமான -	உநுஅ
மருவுகமாசற -	உநஉ	மிகனமேவன -	உசஅ	வகையற்ச -	கநஅ
மலரன்ன -	நஉஉ	மிகினுங்குறை -	உளக	வகையநிறுது -	உநுந
மலரன்ன -	நஉக	மிகுதியான -	சள	வகையநிறுது -	உக0
மலரினுமெல -	நளக			வசையிலாவ -	சுள
மலாகாணின -	நஉ0	முகத்தான -	ந0	வசையெனப -	சுள
மலாமிசை -	ந	முகத்தினினி -	உநக	வசையொழி -	சுள
மழித்தலுநீ -	எக	முகத்தினமு -	உ0சு	வஞ்சமனத்தா -	எசு
மறத்தலவெ -	அசு	முகநகநடப -	உஉக	வருகமறகொ -	நசுநு
மறந்துமி -	நுஅ	முகநோக்கி -	உ0சு	வருமுன்னா -	கஉக
மறப்பினு -	சுக	முகைமொக -	நசுள	வருநிருநது -	உஅ
மறப்பினெவ -	நசஅ	முடிவுமிடை -	ககஅ	வனாவிலாமா -	உசுநு
மறமானமா -	உஉந	முதலிலாக் -	கநந	வலியார்கு -	உசுக
மறவறகமா -	நச	முயக்கடை -	நநுள	வலியாாமுற -	எ0
மறைந்தவ -	களந	முயங்கிய -	நநுள	வலியினிலை -	எள
மறைபெற -	நச0	முயற்கிதிரு -	கஅ0	வழங்குவ -	உளசு
மறைப்பேனமற -	நசுக	முரண்சோந -	கசசு	வழிநோக -	உநு0
மறைப்பேனமன -	நநநு	முறிமேனி -	நஉ0	வழுத்தினு -	நஅ0
மறதியானெ -	நசஅ	முறைகோடி -	கசசு	வறியாக -	சுஉ
மறதுந்தொடர் -	க00	முறைசெய -	ககநு	வனகண்கு -	கஅநு
மனத்ததுமா -	எஅ	முறைப்பட -	கஅள		
மனத்தான -	கநச	முறமுறறி -	உகஅ	வாணிகஞ்செய -	நள
மனத்தினமை -	உநக	முறறியுமுற -	உகள	வாயமையை -	அந
மனத்துக்கண -	கந	முனைமுகத் -	உகஅ	வாராககாற -	நச0
மனத்துளது -	கநநு	முன்னுறக்கா -	கநுஅ	வாரிபெருக -	கநுஉ
மனத்தொடு -	அசு			வாழதலுயிர் -	நஉந
மனநலத்தி -	கநசு	மேலிருநது -	உஅ0	வாழவாாக -	நசசு
மனநலநன்கு -	கநசு	மேற்பிறந்தா -	கஉஉ	வாளறறுப -	நசுந
மனநலமன -	கநநு			வாளொடென -	உகக
மனநதுயார் -	கநநு	மையலொரு -	உசஉ	வாளபோல -	உநுச
மனநனுய -	கநநு			வானினதுல -	சு
மனமானுவு -	உநுநு	மோப்பககு -	உக	வானுயாதோ -	எள
மனைத்தகக -	கஅ			வானோக்கி -	கசு0
மனைமாட்சி -	கக	யாகாவாரா -	நக		
மனையாரீ -	உச0	யாங்கண்ணி -	நஉஅ	விசம்பிறறு -	எ
மனைவிழை -	உச0	யாண்டிசெச -	உநுஅ	விடாஅது -	நசுக
மன்னாக்கு -	கசுசு	யாதனினயா -	கஅ	விடுமாறற -	உ0க
				விண்ணினது -	சு

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
வித்துமிடல் -	௨௮	வினைகஞரி -	௧௫௩	வெள்ளத்தனையவி கடிஉ	
வியவறக -	௧௩௦	வினைசெய -	௧௪௨	வெட்ட -	௩௧௪
விருந்துபுற -	௨௪	வினைத்திட -	௧௧௩	வேட்பததா -	௧௮௧
விருப்பஞ்ச -	௧௫௪	வினைபகை -	௧௧௪	வேட்பன -	௨௦௪
வினாநது -	௧௦	வினையான் -	௧௧௮	வேண்டறக -	௧௩
விலங்கொடு -	௨	வினைவலியு -	௧௪௦	வேண்டறக -	௨௮௮
விலலேருழ -	௨௫௨			வேண்டா -	௧௦௪
விழித்தகண் -	௨௨௬	வீழப்படுவா -	௩௪௪	வேண்டிய -	௪௫
விழுப்புண்ப -	௨௨௬	வீழநாவீழ -	௩௪௪	வேண்டினு -	௧௧௧
விழுப்பேற -	௪௮	வீழமிருவா -	௩௧௮	வேண்டினு -	௧௦௪
விழைதகை -	௨௩௩	வீழநாளப -	௧௪	வேண்டிதல் -	௩
விழையரா -	௨௩௫	வீழவாரினி -	௩௪௫	வேலன்று -	௧௧௧
விளக்கறற -	௩௪௨	வீறையதி -	௧௧௫	வேலொடு -	௧௧௩
வினிரதாரின் -	௪௩				
விளியுமென் -	௩௪௮	வெண்மை -	௨௪௪	வைத்தான -	௨௮௮
வினைகலநது -	௩௧௬	வெருவநத -	௧௧௬	வையத்துள் -	௧௮
வினைககணவினைக்-களக		வெள்ளத்தனையம்-களரு			
வினைககணவினையு கருந					

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
சுரு.	உஉ	பேதையாயாரில்	பேதையாரில்
ருரு.	க	புறங்கூராமை	புறங்கூராமை
“	ருசு	பொளின	பொருளின
ருசு	ருரு.	ஒபபக்	ஒபபக்
எஉ	ருஉ	விலைப்பொட்டு	விலைப்பொருட்டு
“	ருரு.	விறபார	விறபார
ககஅ	க	உளளப	உளளப
கருசு	ருஎ	இனததானுமன்று	இனததானுமன்று
கருரு	உஅ	ஒருசொல	ஒருசொல
உ0உ	உஉ	இகலவேந்தொன்றா	இகலவேந்தொன்றா
உஉசு	ருசு	காந்தருவததையார்	காந்தருவதததையார்
உருசு	கக	பேதைமைஒன்றே	பேதைமைஒன்றே
உருஎ	க	கேழீஇய	கேழீஇய
உருக	கக	மல்லன	மல்லன
உருரு	உக	பெண்டி	பெண்டி
உருஎ	உ	பாடமாயின	பாடமாயின
உருக	உ	யென்பன	யென்பன
ருருஅ	உஅ	பொறுத்தலனறே	பொறுத்தலனறே
ருரு0	க	நனவின	நனவின

